

Sion's Bazon

Digitized by the Internet Archive
in 2013

SIONS BASUN

PSALMER OCH SÅNGER

TILL

GUDS FÖRSAMLINGS TJÄNST

UTGIFNA AF

Svenska Ev. Missionsförbundet

i Amerika

CHICAGO, ILL.

1922

Förord.

Då under de senaste åren den tanken blifvit mer och mer allmän, att Missionsförbundet i Amerika, liksom Missionsförbundet i Sverige, borde utgifva en egen sångbok till gemensamt bruk i församlingarna, blefvo undertecknade vid årsmötet i Minneapolis 1906 tillsatta såsom kommitté att utarbета ett förslag till en sådan bok samt gåfvos af nästföljande årsmöte i Iron Mountain fria händer att arbeta för realiserandet af sitt då framställda förslag.

Vi hafva efter bästa förmåga verkställt detta uppdrag och öfverlämnat härmed resultatet af vårt arbete till allmänhetens tjänst. Vårt mål har varit att få till stånd en sångsamling, som såväl hvad poesi som musik beträffar må i möjligaste mån blifva tillfredsställande. Vi hafva alltså sökt samla det bästa, som stått oss till buds såväl af äldre som nyare sånger. Erkännande värdet af vårt andliga arf från fosterlandet, hafva vi vinnlagt oss om att medtaga så mycket som möjligt af dess skönaste sångskatter, däribland ett större antal psalmer. Boken har också riktats med en del nya öfversättningar från engelskan. Att icke allt af värde, som varit tillgängligt, har kunnat medtagas, är klart, då boken i så fall blifvit större, än som från början var bestämdt. Och detta torde få tjäna som en tillräcklig förklaring för de vänner, som i boken sakna insända bidrag eller vissa älsklingssånger.

Till underlättnad vid bokens begagnande, i synnerhet för predikanter, förekomma vid dess slut tre extra register: ett, sammanställande sånger, hvilka melodier kunna utbytas mot hvarandra, ett andra, som anvisar sånger till svenska kyrkans predikotexter, samt ett tredje, ett ämnesregister. Detta borde, tillsammans med sångernas genomgående ämnesföljd, göra boken ganska lätthandterlig.

Till de bröder, som välvilligt förskottat penningar till bokens utgivande, såväl som till alla, hvilka genom bidrag och råd stärkt oss i arbetet, hembära vi ett hjärtligt tack.

Må nu SIONS BASUN kraftigt ljuda genom vårt land till Guds församlings uppbyggelse, hans namn till ära.

Vördsamt,

N. FRYKMAN.

J. A. HULTMAN.

A. L. SKOOG.

ALBERT M. JOHANSON.

JOHN J. DANIELS.

F. M. JOHNSON.

A. G. SPORRONG.

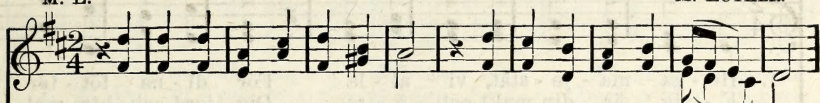
Entered according to Act of Congress, in the year 1908,
By The Swedish Ev. Mission Covenant of America,
In the office of the Librarian of Congress, at Washington, D. C.

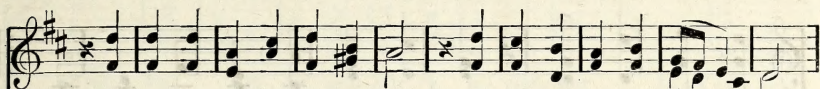
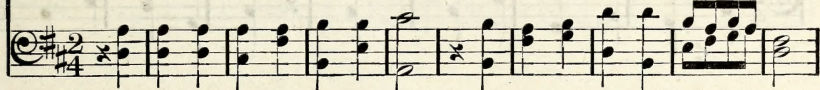
1. Vår Gud är oss en väldig borg.

M. L.

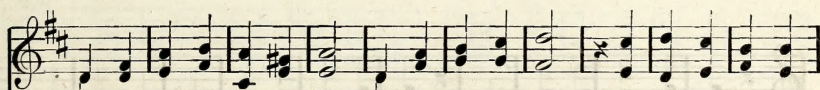
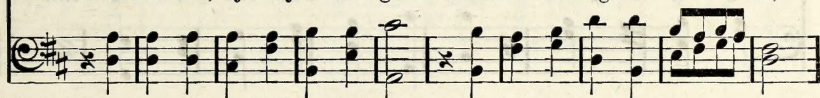
M. LUTHER.

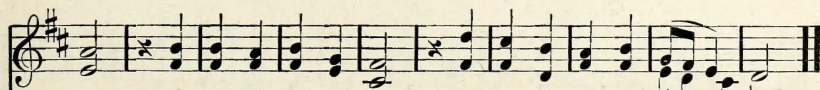
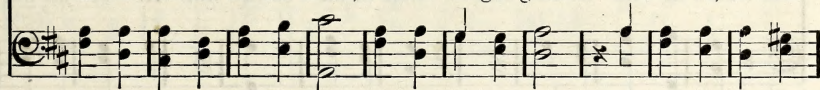
1. Vår Gud är oss en väl-dig borg,	Han är vårt vapen tryg - ga.
2. Vår e-gen kraft ej hjäl-pa kan,	Vi vo - re snart förströd - da,
3. Och vo-re världen än så stor	Och full af mörkrets hä - rar,
4. Guds ord och löfte skall be - stå,	Vi det i hjärtat bä - re.

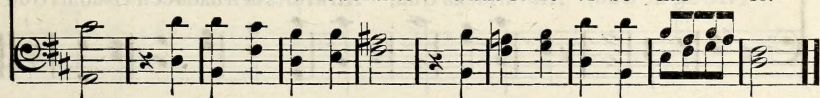
På honom i all nöd och sorg	Vårt hopp vi vil-ja byg - ga.
Men med oss står den rät-te man:	Vi slå af honom stöd - da.
Dock näribland oss Herren bor,	Platt intet oss för-fä - rar.
För himmel, ej för jord vi gå	Till strids och glade ä - re,

Mörkrets furste stiger ned	Hotan-de och vred.	Han rustar sig för-
Frågar du hvad namn han bär?	JesusKrist det är.	Han är den Herren
Världens furste är ju dömd,	Och hans kraft är tömd.	Han på ett hufvud-
Ä-re all-tid väl till mods,	Fast vi vå-ge gods	Och ä-ra, lif och

visst	Med våld och ar-ga list,	Lik-väl vi oss ej fruk - te.
Gud,	Som, klädd i se-ger-skrud,	Sin tron för evigt grun - dat.
hår	Oss ska-da ej för-mår.	Ett ord kan honom fäl - la.
allt.	Ske blott som Gud befallt!	Guds ri-ke vi be - hål - le.

2. Guds majestät.

S. J. HEDBORN.

PH. NICOLAI.

1. Hö - ga ma - je - stät, vi al - la För di - na föt - ter
E - vig är din makt och ä - ra, Dig jord och him - mel

2. Oss väl - sig - na och be - va - ra, Med nåd ditt an - sik -
Här ditt namn vi vil - ja sjung - a Och se - dan med en

ne - der - fal - la, Ditt lof från vå - ra hjär - tan går. }
vitt - ne bä - ra, Af allt ditt verk du of - fer får. }
te för - kla - ra Och vänd det till ditt folk med frid. }
he - lig tung - a Dig lof - va, Gud, till e - vig tid. }

Dig lof - va ke - ru - bim, Dig sjunga se - ra - fim. Ho - si - an - na!
Med di - na ke - ru - bim Och di - na se - ra - fim. Ho - si - an - na!

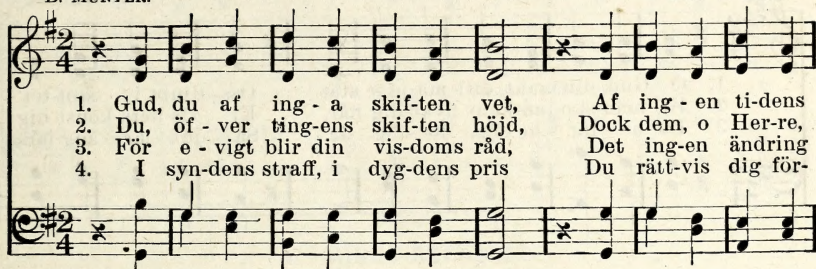
He - lig är Gud, All världens Gud, Allkrafts och nåds och visdoms Gud.

3. Guds oföränderlighet.

B. MÜNTER.

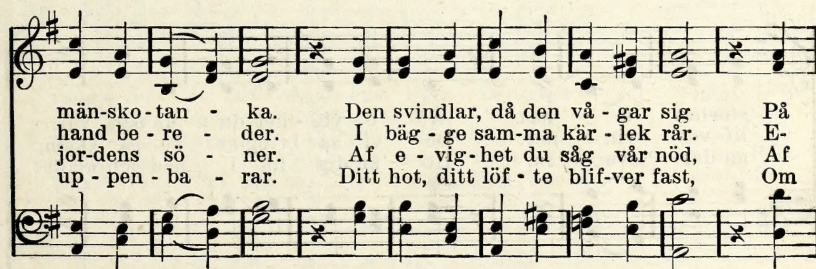
NIC. V. HOF.

1. Gud, du af ing - a skif-ten vet, Af ing - en ti-dens
 2. Du, öf - ver ting-ens skif-ten höjd, Dock dem, o Her-re,
 3. För e - vigt blir din vis-doms råd, Det ing-en ändring
 4. I syn-dens straff, i dyg-dens pris Du rätt-vis dig för-

skran - ka. Du är och blir i e - vig - het Högt öf - ver
 le - der, Och människans sorger, människans fröjd Med sam-ma
 rö - ner; Och e - vig är som du din nåd Mot al - la
 kla - rar. I allt du li - ka god och vis Din ä - ra

män-sko-tan - ka. Den svindlar, då den vå - gar sig På
 hand be - re - der. I båg - ge sam-ma kär - lek rår. E-
 jor-dens sö - ner. Af e - vig-het du såg vår nöd, Af
 up - pen - ba - rar. Ditt hot, ditt löf - te blif-ver fast, Om

dju-pet till att fat - ta dig, Som var, som är och blif - ver.
 hvad jag sak-nar el - ler får, Din god-het är dock li - ka.
 e - vig-het du räddning bjöd, Och e - vigt skall den gäl - la.
 bå - de jord och him-mel brast. Ditt ord är e - vig san - ning.

4. Guds makt.

B. WALDIS.

1. O Gud, din makt, ditt ma-je - ståt   Oss djupt i stof-tet
 2. Ej män-sko-tan-kens flykt dig när,   Ej vis-hets konst dig
 3. Du he - lig, he - lig, he - lig är: Så jub-lar äng-lars

ma - na.   Ditt väl - de, ho kan fat - ta det,   Hvem kan din
 fin - ner.   Men tron, som ödmjukt till dig går,   Dig ser och
 ska - ra,   Och kär-lek stor till syndarn bär: De frälsta

storhet a - na?   Af e - vig - het du är och var,
 lif-vet vin - ner.   De vi - sa bring-ar du på skam,
 an-dar sva - ra.   Ho är dig lik i nåd och makt?

Och e - vigt skall du blif - va.   Hvem kan väl
 Men hjäl-per de e - län - da.   I nåd och
 In - stäm - ma värl - dar al - la.   Lof, pris ske

täl - ja di - na dar, Ditt vä - sen rätt be - skrif - va?
 ä - ra går du fram, Ditt lof skall ald - rig än - da.
 Gud i him-lars prakt: Mång tu - sen rös-ter skal - la.

5. Guds härlighet.

E. NYSTRÖM.

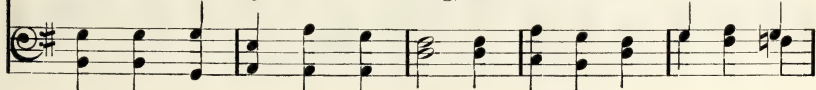

H. J. GAUNTLETT.

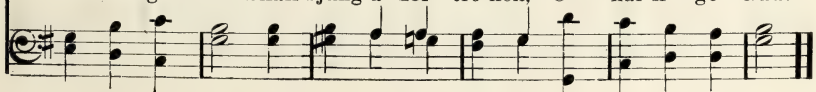
1. Nu lå-tom oss sjung-a Vår här - li - ge Gud Med hjär-ta och
 2. På him-mels-ka höj-der Sig re - ser i ljus Med e - vi - ga
 3. I bäck-ken, som hop-par, I äng - en, som ler, I reg-net, som
 4. Men här - li-gast glän-ser, O e - vi - ge Gud, Din nåd u - tan
 5. När ska-pel sens läng-tan Skall fyl-las en - gång, Och li - dan-dets

tung - a I lof - sång - ens ljud, Den gam-le af da-gar, Hans
 fröj - der Hans ko - nung - a - hus, Och stjärnornas him-mel Och
 drop - par, Hans god - het sig ter, Och ås-kor - nas dun-der Och
 grän - ser Mot fe - lan - de brud; Ty ska - pel-sens kro-na, Som
 träng - tan För - by - tas i sång, Med kla-ras - te to-nen Den

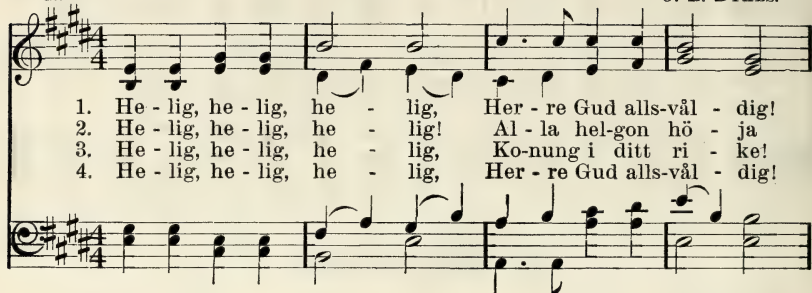
mäk-ti - ga råd, Hans he - li - ga la-gar, Hans e - vi - ga nåd.
 blommornas prakt Och sko - gar-nas vimmel För-kun-na hans makt.
 skördar-nas guld Är allt blott ett un - der Af ska - pa-ren huld.
 glöm-de ditt råd, Den tack-tes du sko-na Och ta - ga till nåd.
 sa - li - ga brud Skall sjung-a för tro-nen, O här-li - ge Gud!

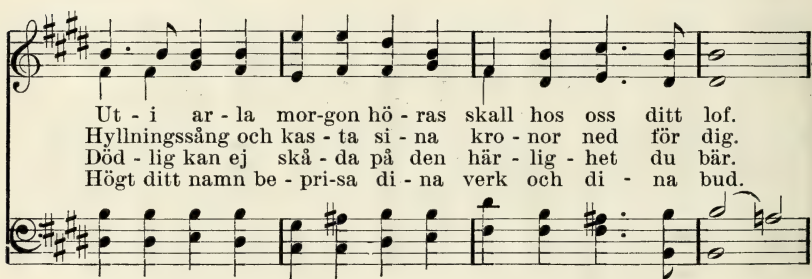
6. Helig, helig.

R. HEBER.

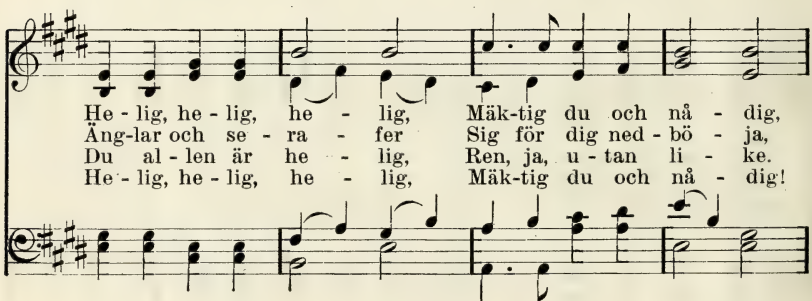
J. B. DYKES.

1. He - lig, he - lig, he - lig, Her - re Gud alls-vål - dig!
 2. He - lig, he - lig, he - lig! Al - la hel-gon hö - ja
 3. He - lig, he - lig, he - lig, Ko-nung i ditt ri - ke!
 4. He - lig, he - lig, he - lig, Her - re Gud alls-vål - dig!

Ut - i ar - la mor-gon hö - ras skall hos oss ditt lof.
 Hyllningssång och kas - ta si - na kro - nor ned för dig.
 Död - lig kan ej skå - da på den här - lig - het du bär.
 Högt ditt namn be - pri-sa di - na verk och di - na bud.

He - lig, he - lig, he - lig, Mäk-tig du och nå - dig,
 Äng-lar och se - ra - fer Sig för dig ned - bö - ja,
 Du al - len är he - lig, Ren, ja, u - tan li - ke.
 He - lig, he - lig, he - lig, Mäk-tig du och nå - dig!

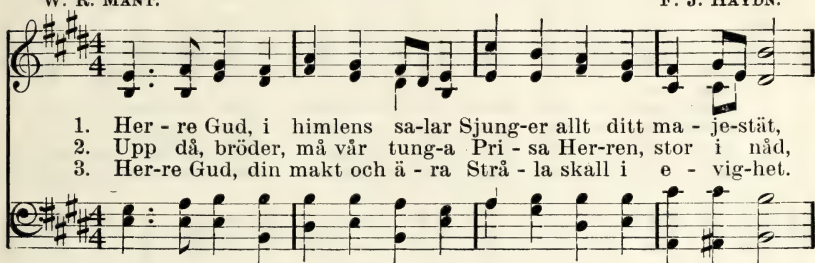
Tre - e - nig Gud i him - lens hö - ga hof!
 Som var och är och blir e - vin - ner - lig.
 I kraft och kär - lek du full - kom - lig är.
 Vi dig lof - sjung - a, dig, tre - e - nig Gud.

7. Guds ära.

W. R. MANT.

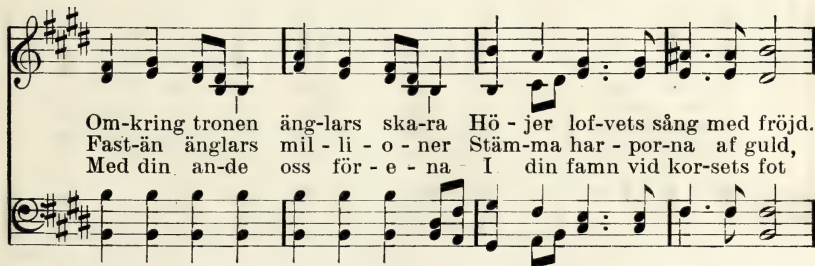
F. J. HAYDN.

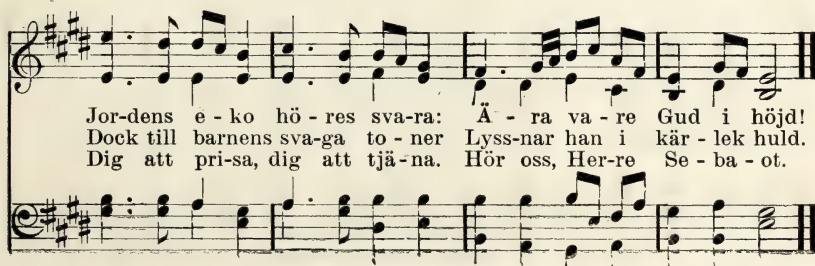
1. Her - re Gud, i himlens sa-lar Sjung-er allt ditt ma - je-stät,
 2. Upp då, bröder, må vår tung-a Pri - sa Her-ren, stor i nåd,
 3. Her-re Gud, din makt och ä - ra Strå - la skall i e - vig-het.

Och i jor-dens lå - ga da-lar Strå-lar och din här - lig-het.
 Och vår själ och an-de sjunga Om hans un-der - ba - ra råd.
 Jord och himmel vitt-ne bä - ra Om din all-barm-här-tig - het.

Om-kring tronen äng-lars ska-ra Hö - jer lof-vets sång med fröjd.
 Fast-än änglars mil - li - o - ner Stäm-ma har - por-na af guld,
 Med din an-de oss för - e - na - I din famn vid kor-sets fot

Jor-dens e - ko hö - res sva-ra: Ä - ra va - re Gud i höjd!
 Dock till barnens sva-ga to - ner Lyss-nar han i kär - lek huld.
 Dig att pri-sa, dig att tjä-na. Hör oss, Her-re Se - ba - ot.

8. Hans ära sjung.

N. FRYKMAN.

GEORG S-ST.

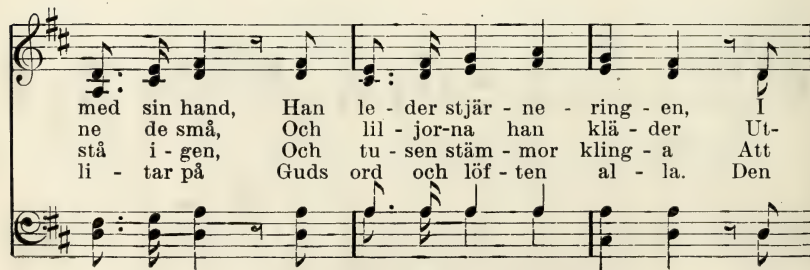
1. Vak upp, min själ, hans ä - ra sjung, Som rå - der öf - ver
 2. Hans nåd är rik, hans kär - lek varm, Och trofast al - la
 3. Och ry - ter stor-men, vild och svår, Och sköf-las äng och
 4. Så dö - ler han sin nåd i-bland, När o - tros-dim-man

al - la, Min ska - pa - re, min Gud och kung, Som
 ti - der Han ser till den, som, svag och arm, Af
 lun - der, En suc - kan ge - nom rym - den går, Men
 skym-mer För sjä - lens ö - ga löf - tets land, Och

fa - der jag får kal - la. Han fat - tar jor - den
 ti - dens smär - ta li - der. Han fö - der sparf - var-
 Herrens hand gör un - der: Snart fäl - ten pryd - da
 käns-lan gör be - kym - mer. Men, o hvad tröst! jag

med sin hand, Han le - der stjär - ne - ring - en, I
 ne de små, Och lil - jor-na han klä - der Ut-
 stå i - gen, Och tu - sen stäm - mor kling - a Att
 li - tar på Guds ord och löf - ten al - la. Den

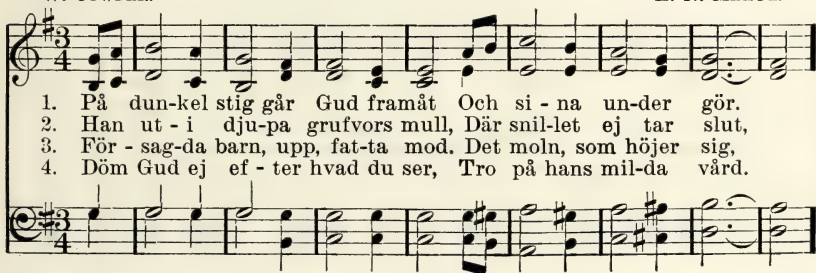

höjd och djup, på haf och land Hans hjärta glömmer ing - en.
 i en skrud, som glänser så, Att det mitt hjär-ta glä - der.
 pri - sa him-lens Gud, som än Kan lif ur mul-len bring-a.
 grun-den hål - ler äf-ven då, När häl - le-ber - gen fal - la.

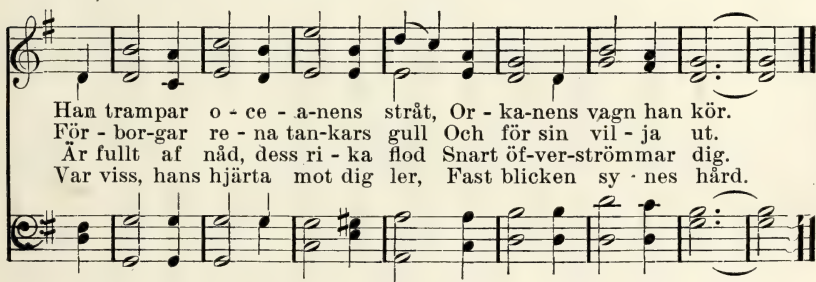
9. Guds vishet.

W. COWPER.

E. N. MEHUL.

1. På dun-kei stig går Gud framåt Och si - na un-der gör.
 2. Han ut - i dju-pa grufvors mull, Där snil-let ej tar slut,
 3. För - sag-da barn, upp, fat-ta mod. Det moln, som höjer sig,
 4. Döm Gud ej ef - ter hvad du ser, Tro på hans mil-da vård.

Han trampar o - ce - a-nens stråt, Or - ka-nens vagn han kör.
 För - bor-gar re - na tan-kars gull Och för sin vil - ja ut.
 Är fullt af nåd, dess ri - ka flod Snart öf-ver-strömmar dig.
 Var viss, hans hjärta mot dig ler, Fast blicken sy - nes hård.

5. Hans planer skola mogna snart,
 De vecklas ständigt ut.
 Fast bitter känns den gröna kart,
 Den blir dock söt till slut.

6. Den blindas otron jämt far vill,
 Kan ej Guds verk förstå.
 Gud själf sitt väsen tolka vill.
 Säll den ger akt därpå.

10. Guds lof.

A. A. AFZELIUS.

1690.

1. Dig skall min själ sitt of - fer bä - ra, O fa - der,
 2. Du lif och va - rel - se har gif - vit Åt allt i
 3. O Her - re, dig jag vill å - kal - la, När af - ton-

ska-pa - re och Gud. Dig vill jag med mitt hjär - ta ä - ra
 himmel och på jord. Ditt sto - ra, mil-da namn du skrifvit
 stjärnan fram-går skön. När mor-gon-daggens pär - lor fal - la,

Och dig med mi - na läp - pars ljud, Med vörd - nad
 I ska - pel - sen och i ditt ord. I allt du
 Till dig jag hö - ja skall min bön Och ald - rig

tän - ka på din nåd, Din makt, ditt un - der - ful - la råd.
 dig för - kla - rat har, O ska - pa - re och Gud och far.
 glömma di - na bud, O fa - der, ska - pa - re och Gud.

11. Allt i Gud.

S. ÖDMANN.

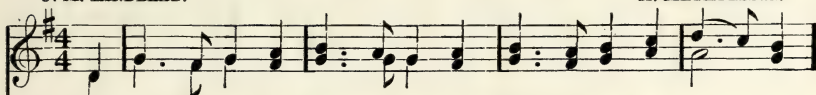
(Melodi n:o 10.)

1. För dig, o Gud, mitt hjärta brinner,
Du tände det, då det var kallt.
Jag saknar dig, och allt försvinner,
Jag finner dig och äger allt.
Jag glömmar dig, och oron tär,
Jag lyder dig och lycklig är.
2. Mitt öga skådar dina under
I stormens våld och hafvets svall,
Din allmakt uti åskans dunder,
Din mildhet uti regnets fall.
Men hjärtat erfar dig, o Gud,
I dina löften, dina bud.
3. Så, milde Gud, i dig jag äger
En fader, som ledsagar mig.
Din röst uti mitt hjärta säger,
Att detta namn behagar dig.
Allt vittnar, Herre, att du är;
Mitt hjärta, att du är mig när.

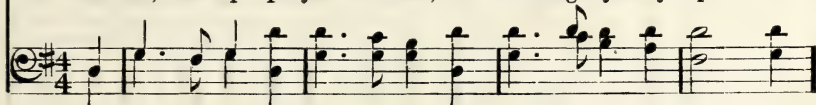
12. Upp, alla verk.

J. M. LINDBLAD.

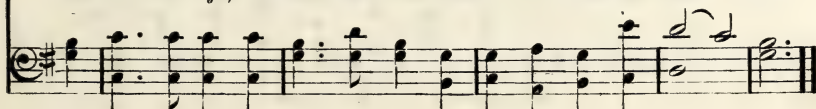
A. METHFESSEL.

1. Upp, al - la verk, som Herren gjort, Guds här - lig - het att pri - sa!
2. Det mins - ta gräs jag und - rar på. Hvad lär - dom det kan gif - va!
3. Må al - la furs - tar gå i rad Med all sin makt och vil - ja,
4. Hvad skall jag sä - ga, när jag ser De stjär - ne - värl - dar ri - ka?
5. Allt, som har an - de, lof - ve Gud I sö - dern och i nor - den.
6. Du folk, som up - på jor - den bor, Din lof - sångs ljud ej spa - re:

Det mins - ta af hans verk är stort Och kan hans all - makt vi - - sa.
Hvar skul - le jag väl vis - dom få Att rik - tigt det be - skrif - va?
De kun - na dock det mins - ta blad Ej sät - ta på en lil - ja.
Hur mildt de blic - ka mot mig ner Och om Guds nåd pre - di - - ka!
Från berg och dal hans lofsångs ljud Skall fyl - la he - la jor - den.
Hal - le - lu - ja, vår Gud är stor! Och a - men him - len sva - re.

13. Guds härlighet.

N. FRYKMAN.

O. LINDBLAD.

1. O du, som e - vigt tro - nar där Högt öf - ver him-lens
 2. Hvem gjor-de skyn så klar och blå, Hvem strödde lju - sen
 3. Hvem styr och le - der världens gång Och lyss-nar huldt till
 4. Hvem bring-ar mig den en - da tröst, Som gju - ter frid ut-

stjär - ne-här, All värl - dens härs - ka - re! Till
 där - up-på, Hvem väf - de lil - jans skrud? Hvem
 gläd - jens sång Och sor - gens kla - go - ljud? Hvem
 i mitt bröst, När jag hör dö - dens bud? Jo,

dig min håg och längtan står, Till dig mitt hjärtas lof-sång går, Till
 gör, att jor-den hvar - je vår Ut - i för-ny - ad fäg-ring står Och
 hål - ler om den ring - e vakt, Hvem ger på än-kans tå - rar akt Och
 det är du, som tro - nar där Högt öf - ver himlens stjär-ne-här Och

dig, min Gud, som allt för - mår Och tacks din nåd mig ge.
 bring-ar skördar är från år? Det är din hand, o Gud.
 sät - ter gräns för väl-dets makt? Jo, det är du, vår Gud.
 allt up-på ditt hjär - ta bär, Min Gud, min frälsnings Gud.

14. Guds allmakt.

S. ÖDMANN.

L. MASON.

1. Dig al-le - na va - re ä - ra, Världars ko - nung, hä-rars Gud.
 2. Vid din allmakts *varde* blif - va Värld-dar, him - lar, haf och jord.
 3. Gif, o Gud, mig ljus och styrka Att i tron dig håll - la kär,

Från din tron, den himlar bä - ra, E - vigt klädd i lju-sets skrud,
 Då du gräns för dem vill skrifva, Fordras blott af dig ett ord.
 Att med he - ligt hjärta dyr - ka Dig, som Gud och fa - der är.

Du din allmakts spira sträc-ker Till ett ri - ke u - tan gräns.
 Al-la stjärnors klot försvinna Vid din vink, som allt för-mår,
 Låt mig nöjd din kärlek skå-da, Lik din sol hvar morgon ny,

I din hög-het, som förskräc-ker, Dock din mildhet ses och känns.
 Him-lar fly och värld-dar brin - na, Ny - a fö - das i ditt spår.
 Och i all min nöd och vå - da Till din makt med glädje fly.

15. Se på fåglarna.

ALBERT JOHANSON.

Finsk folkmelodi.

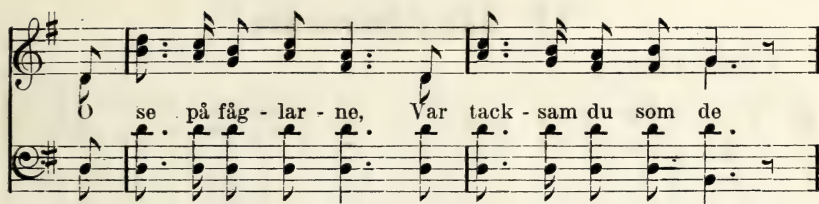
1. Fåg - lar - na mun - tert sin ska - pa - re pri - sa.
 2. Lå - tom oss fröj - das som få - geln och sjung - a:
 3. Bort med all o - tro och suc - kan och kla - gan!
 4. Lå - tom oss hö - ja vår själ öf - ver gru - set,

Ta - gan - de allt ur hans gif - mil - da hand,
 Gud oss för - sör - jer, ack sa - li - ga lott!
 Her - ren vårt bäs - ta ju vill och för - står.
 Glöm-man - de jord - lif - vets mö - da och tvång,

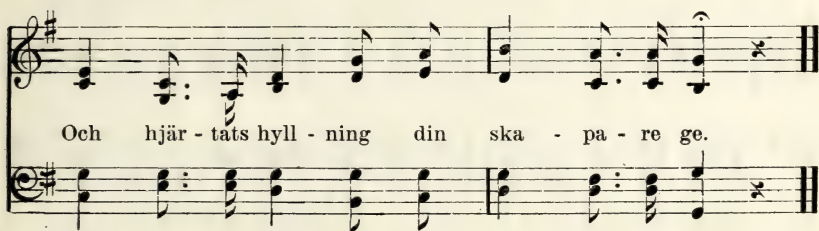
U - tan be - kym - mer de sjung - a sin vi - sa,
 Må ej be - kym - ren få bin - da vår tung - a,
 Nå - de - full är han jäm - väl ut - i a - gan,
 Blic-kan - de upp mot det e - vi - ga lju - set,

Fast de i la - dan ej sam - lat ett grand.
 Långt mer än få - geln af Her - ren vi fått.
 All - tid den - sam - me i dag som i går.
 Fröj - de - fullt pri - san - de Gud med vår sång.

se . på fåg - lar - ne, Var tack - sam du som de

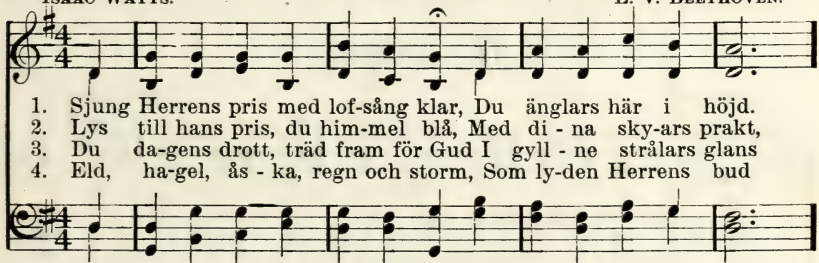

Och hjär - tats hyll - ning din ska - pa - re ge.

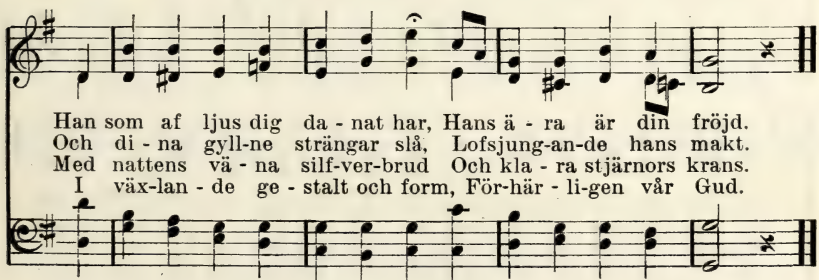
16. Sjung Herrens pris.

ISAAC WATTS.

L. V. BEETHOVEN.

1. Sjung Herrens pris med lof-sång klar, Du änglars här i höjd.
2. Lys till hans pris, du him-mel blå, Med di - na sky-ars prakt,
3. Du da-gens drott, träd fram för Gud I gyll - ne strålars glans
4. Eld, ha-gel, ås - ka, regn och storm, Som ly-den Herrens bud

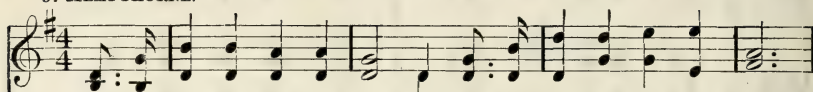

Han som af ljus dig da - nat har, Hans ä - ra är din fröjd.
Och di - na gyll-ne strängar slå, Lofsjung-an-de hans makt.
Med nattens vä - na silf-ver-brud Och kla - ra stjärnors krans.
I väx-lan - de ge - stalt och form, För-här - li-gen vår Gud.

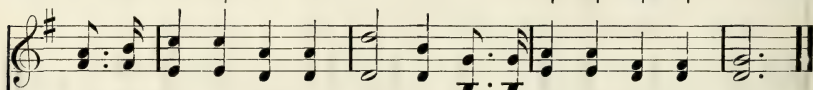
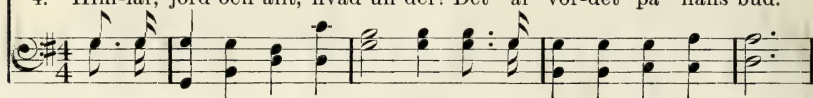
5. Sjung Herrens pris, du stolta haf, 6. Hör, människa, naturens röst
Med dån från strand till strand, Lofsjunger gladt sin kung.
Och ekot ljude därutaf Låt upp för Herrens nåd ditt bröst
[2] Kring berg och skog och land, Och högt hans ära sjung.

17. Gifven Herren ära.

J. KEMPTHORNE.

1. Him-lar, gif-ven Her-ren ä - ra, Äng-lar, sjungen högt hans pris.
2. Stjärnor, tind-ran-de i lju-set, Värld-ar, un-der af hans hand,
3. Pri-sen ho-nom för hans la-gar. Ald-rig fe-lar hvad han sagt.
4. Him-lar, jord och allt, hvad un-der! Det är vor-det på hans bud.

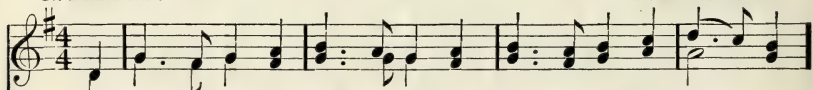
Sol och må - ne, mån I bä - ra Ho-nom lof hvar på ert vis.
 Mänskor, I, som bon i gru-set, Pri-sen Gud i al - la land.
 Han är tro-fast al - la da-gar, E-vig är hans nåd och makt.
 Pri-sen ho-nom al - la stunder, Kungars konung, världars Gud.

18. Lofsång.

N. FRYKMAN.

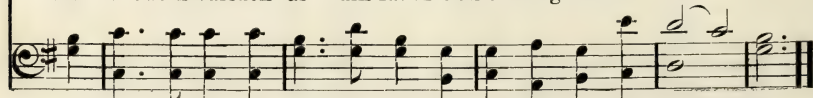
A. METHFESSEL.

1. O Gud, din makt o-änd - lig är Och u - tan gräns ditt ri - ke.
2. När upp jag mot din him-mel ser, Ditt ma - je-stät jag a - nar,
3. Hur väl din hand har da-nat allt, Hur vist du all-ting le - der!
4. Det lil - la strå vid käl-lans rand Du med din nåd för-nö - jer.
5. Hur högt och här-ligt är ditt namn, Du ko-nung u - tan li - ke!

Om allt ditt verk du om - sorg bär I nåd för - u - tan li - ke.
 Och blic-kar jag mot jor - den ner, Allt mig i stof - tet ma - nar.
 Hvar stjärna går, som du be-fallt, Hvar blomma dig till - be - der.
 Ja, öf - ver-allt, på haf och land, Din faders-hand sig rö - jer.
 Så vid som världen är din famn Och u-tan gräns ditt ri - ke.

19. Så älskade Gud världen.

BETTY EHRENBORG.

L. BOURGEOIS.

1. Så äls-ka-de Gud värld-en all, Att han ut-gaf sin en-de son,
 2. Ty där-ut-i står kär-le-ken, Ej att vi haf-va äls-kat Gud,
 3. Ja, där-i är Guds kär-lek stor Vorden up-pen-bar till oss,
 4. Han hafver oss sändt Je-sus Krist, Att på ho-nom vi sko-la tro,

Att hvar och en, som på ho-nom tror, Skall få ett e-vigt lif.
 Men där-u-ti, att han äls-kat oss Och gif-vit oss sin son.
 Att till för-so-ning för all vår synd Han haf-ver sändt sin son.
 Att ge-nom ho-nom vi lef-va må Och äls-ka för hans skull.

20. Guds godhet.

N. FRYKMAN.

O. AHNELT.

1. Gud, min Gud och fa-der kär, O hur dyr din
 2. Ja, din god-het vi-da går, Läng-re än min
 3. Äf-ven där du hand-lar så, Att jag rätt ej
 4. O min själ, var glad och sjung, Läm-na sor-gens
 5. An-nan tröst ej räk-ker till, An-nan jag ej

god-het är, Att din omsorg sträc-ker sig Ock till mig!
 tan-ke när, Och i e-vig-he-ten än Va-rar den.
 kan för-stå. Hvad du me-nar, Her-re kär, Nåd det är.
 bör-da tung. Kom-mer dag, så kom-mer råd, Allt af nåd.
 sö-ka vill. Nå-den är e-vin-ner-lig Nog för mig.

21. Allena Gud i himmelrik.

J. O. WALLIN.

Från 1600-talet.

1. Al - le - na Gud i him - mel - rik   Må lof och pris till - hö -
 2. O Je - sus Krist, Guds ende son,   Som såg vår sjä - la - fa -
 3. O hel - ge and', gör sjä - len from,   För - nöjd och o - för - fä -

ra   För all den nåd han kär - leks - rik   Med oss har ve - lat
 ra   Och att oss fräl - sa där - i - från   Dig själf ej vil - le
 rad.   Gör hjär - tat till en hel - ge - dom,   Där Gud i allt blir

gö - ra.   Han jor - den skänkt stor fröjd och frid.   Ack
 spa - ra,   Du med ditt blod, din hår - da död   För -
 ä - rad.   Gif stöd, gif tröst i all vår brist,   Hjälp

mänskan må väl gläd - jas vid   Guds e - vigt go - da vil - ja.
 los - sar oss från syn - dens nöd,   När vi på dig för - trös - ta.
 att vi tro på Je - sus Krist   Båd nu och all - tid. A - men.

22. Guds nåd.

M. LUTHER.

J. KLUG.

1. Hvar man må nu väl gläd-ja sig, Här är stor fröjd å fär-
 2. Till en - de so - nen sa - de han: Jag mås - te mig för - bar-
 3. Sin fa - der so - nen ly - dig var, Kom till mig här på jor-
 4. För mig sitt lif, sitt dy - ra blod Han vil - le ic - ke spa-

de, Ty nu är Gud oss nå - de - lig, Som vo - ro
 ma, Far ned ut - i det syn - da - land Och lös de
 den. I mänsklig - he - ten up - pen - bar, Är han min
 ra, Att för den dom mig fö - re - stod Jag måt - te

dö - den vär - de. Han haf - ver al - la sagt det till, Att
 fång - ar ar - ma Af de - ras synd och sto - ra nöd, Fräls
 bro - der vor - den. Sin kär - lek vil - le han be - te Och
 tryggad va - ra. Han blef hos Gud min lög - tes - man, Ut -

han barmhär - tig va - ra vill. Hvad kan vårt hopp förträng - a?
 dem i - från en e - vig död Och låt dem med dig lef - va.
 fräls - te mig från allt det ve, Som jag förskyllt att li - da.
 i hans blod min synd försvann. Så är jag fräl - sad vor - den.

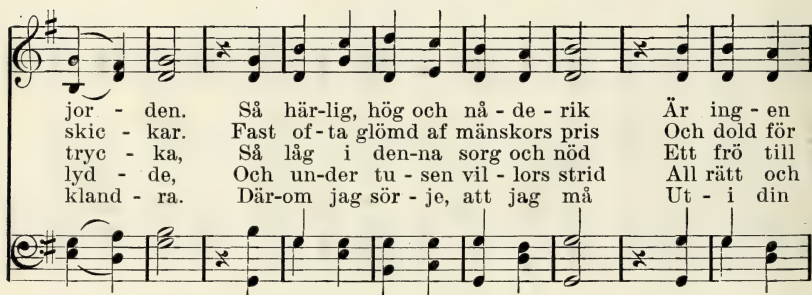
23. Guds faderliga ledning.

J. O. WALLIN.

NIC. v. HOF.

1. Dig, Her-re Gud, är ing - en lik I him-len och på
 2. Du en-sam, he - lig, god och vis, Allt till det bäs - ta
 3. Om nöd och sorg du stun-dom bjöd Att vå - ra hjär-tan
 4. När jor-dens folk i y - rans tid Blott vål-dets bud-ord
 5. Jag för min lott ej sör - je då. Ditt råd kan jag ej

jor - den. Så här-lig, hög och nå - de - rik Är ing - en
 skie - kar. Fast of - ta glömd af mänskors pris Och dold för
 tryc - ka, Så låg i den-na sorg och nöd Ett frö till
 lyd - de, Och un-der tu - sen vil - lers strid All rätt och
 kland - ra. Där-om jag sör - je, att jag må Ut - i din

ko-nung vor - den. Stor är du, och ditt namn är stort, Och
 de - ras blic - kar, Lik-väl du gif-ver dem allt godt, Och
 hög - re lyc - ka. Ty li - ka huld och fa - der - lig Du
 san-ning flyd - de, Du vål-det bröt och y - ran tvang, Och
 fruk-tan vand - ra. Ej jag, men du mitt bäs-ta vet, Och

sto - ra ting med oss du gjort, O al - la her-rars Her - re!
 al - la sin be-skär-da lott Af dig, o Gud, be - kom - ma.
 i din tuk-tan vi - sar dig, Som när du dig för-bar - mar.
 säll-het, ordning, sammanhang Du å - ter gaf åt jor - den.
 du har tid och e - vig - het Ut - i din hand, o fa - der.

24. Guds nåd.

P. GERHARDT.

1555.

1. Bort, mitt hjärta, med de tan-ka, Att från Gud du är ut-stött.
 2. Ing - en her-de kan så le - ta Ef - ter ett bort-tap-padt får.
 3. Ing - en sjö så högt kan sval-la, In - tet djup så grundlöst är.

Håll dig fast vid Guds ords ankar Och blif ej i bö-nen trött.
 Kun-de du Guds hjär-ta ve - ta, Hu - ru ömt för dig det slår,
 In - tet regn så rikt kan fal - la, Att det mins-ta lik-het bär

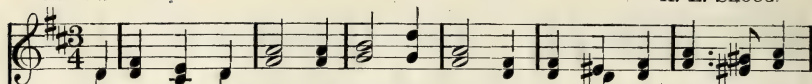
Är du full med synd och skuld, Se, så är Gud e - vigt huld.
 Törstar, längtar in - ner - lig Ef - ter den, som sönd-rat sig
 Med den nåd, som Herren blid Oss be - vi - sar i all tid.

Fast din synd för-tjä - nar dö-den, Frälsar Gud dig dock ur nö-den.
 Från hans hjord och får så så - ta, Skul-le du af gläd-je grå-ta.
 Helst då syn-den vill oss fö - ra I för-därf och oss för - stö - ra.

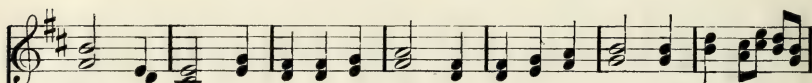
25. Hans älskande hjärta.

A. L. S.

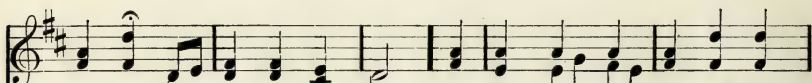
A. L. SKOOG.

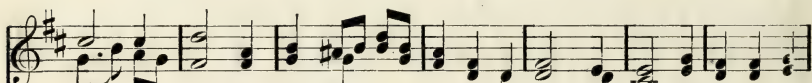
1. Min fa - der är god och kär-leks-full, Hans in - re jämt rö - res för
 2. Han sändt mig sin son, sin högs-ta skatt, Att va - ra mitt ljus ut - i
 3. Han har mig också skänkt sin an-de kär, Som städs mig påminner, hvems
 4. Kan mo-der för - gå - ta si - na små, Min fa - der ej glöm-mer sitt

bar-nens skull, Och hvar jag än går på lef-na-dens stig, Hans älskande
 värl - dens natt, Att frälsa min själ och le-da min stig Till älskande
 barn jag är. Min bön han frambär från vandringens stig Till älskande
 barn än - då. Hans ö-gon mig föl - ja här på min stig, Hans älskande

hjär - ta det klappar för mig. O djup ut - af kär-lek, o
 hjär - tat, som klappar för mig.
 hjär - tat, som klappar för mig.
 hjär - ta det klappar för mig.

bredd, o höjd, Du män-niskors hopp och se-rafers fröjd! O lär mig mer

tro - get lef - va för dig, Du äls - kan - de hjärta, som klappar för mig.

26. Hela världen fröjdes Herren.

J. FRANCK.

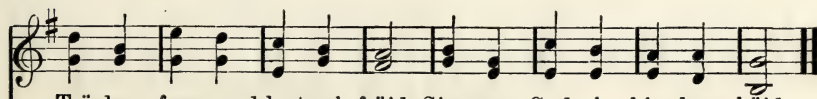
Svensk, 1689.

1. He - la värl - den fröj - des Her - ren Ti - digt och af hjär - tans grund.
2. Han är den oss haf - ver ska - pat Sig till folk och fos - ter - får,
3. Tac - ken ho - nom i hans por - tar, Lof - ven ho - nom i hans gård.

Kommen i - från or - ter fjär - ran, I, som stå i hans för - bund.
Fräl - sat det, som var för - tappadt, Och är den, som med oss står,
Kommen hit från al - la or - ter, Pri - sen den om oss har vård,

Trä - den fram med lust och fröjd, Sjungen Gud i him - lens höjd.
Vill oss ändt - ligt fö - ra in U - ti him - la - gläd - jen sin.
Ty han är fast god och blid, Hål - ler tro till e - vig tid.

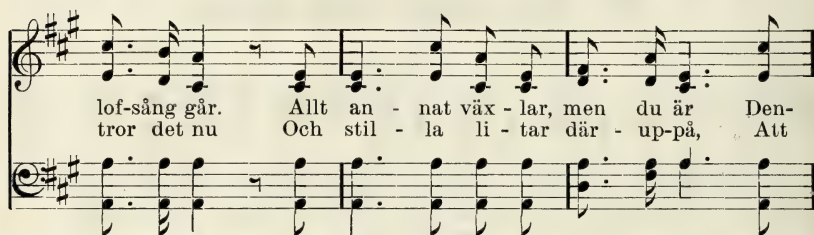
27. Till dig, o Gud.

N. FRYKMAN.

IGNAZ HEIM.

1. Till dig, o Gud, min längtan står, Till dig mitt hjär-tas
2. Hvad helst mig fe - lar kän - ner du. O Gud, mitt hjär - ta

lof-sång går. Allt an - nat väx - lar, men du är Den-
tror det nu Och stil - la li - tar där - up-på, Att

sam-me än, o fa - der kär. Med sam-ma kär-lek, samma
hvad som än mig hän - da må Ut - i en värld, full af be-

nåd Och tro - fast ut - i råd och dåd, Du föl-jer mig på
svär, När dig, min Gud, jag hål-ler kär, Till go-do blott det

lif - vets stig, Där all din god - het rö - jer sig. Du
allt mig sker, Och då, hvad kan jag öns - ka mer? Till

föl - jer mig på lif - vets stig, Där all din god - het rö - jer sig.
go - do blott det allt mig sker, Och då, hvad kan jag öns - ka mer?

28. Det är din nåd.

N. FRYKMAN.

(Melodi n:o 27.)

1. Det är din nåd, o Gud, som gör, Att jubelsången klingar än Så ljufvigt från de frälstas kör Båd här och uti himmelen. Du skapat allt, och allt du bär Uppå ditt hjärta, fader kär, Och därför skall du äran ha Af allt ditt verk. Halleluja! 2. O Herre, dig är ingen lik, I makt så stor, i nåd så rik. Med gifmild hand du ströomkring Din godhet öfver jordens ring.	På höjd, i dal, på sjö och strand Du vårdar dig om minsta grand, Ja, äfven då vi handlat så, Att tuktans ris vi känna må. 3. Att äfven jag på dig kan tro Och stämma in i sångens ljud Med dem, som i din hydda bo Och lofva dig, o store Gud, Det är din nåd, som detta gör Och därför äran dig tillhör På jorden och i himlarna. Halleluja, halleluja!

Copyright, 1908, by N. Frykman.

29. Vidden af Guds nåd.

F. W. FABER.

L. S. TOURGEE.

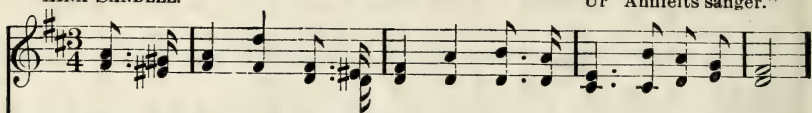
1. Lik-som haf-vets vi - da böl - ja Så är vid - den af Guds nåd.
2. Ljuf-ligt bju-des syn-darn frälsning Och den fräls-te kraft och mod.
3. Ej Guds kär-leks om-fång mä - tes, Af vår fattnings ring-a mått,
4. Om vi to - ge Gud på or-den, Och vår kär-lek vo - re ren,

Äf - ven i hans dom-slut föl - ja Tec-ken af hans mildhets råd.
Je - su kors bär fridens hälsning, Rening fås i Kris-ti blod.
Men o - änd - lig kär-lek sän-kes Ned till oss från ho-nom blott.
O hvad säll-het här på jor-den, Hvilket lif i nå-dens sken!

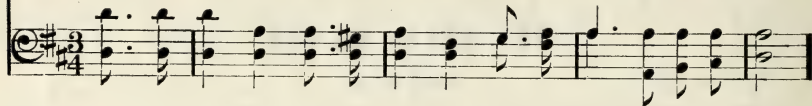
30. Vid en skiljeväg.

LINA SANDELL.

Ur "Ahnfelts sånger."

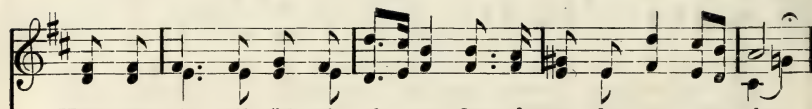
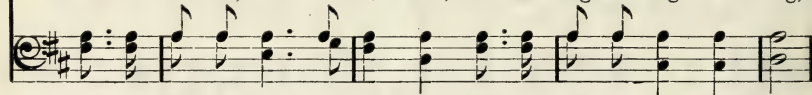
1. Al - la Herrens vä - gar ä - ro God-het, san-ning, trofast-het.
 2. Kas - ta vi en blick till-ba - ka På de flyd - da å - ren, se,

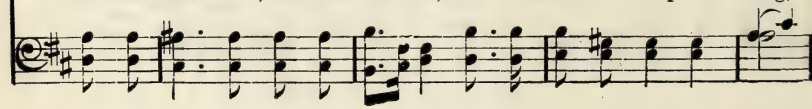
Äf-ven där vi in - tet ve - ta, Han vårt bästa vill och vet.
 Samma kär-lek up-pen - ba-rad Ut - i bå-de väl och ve,

Han, som räk-nat vå - ra da - gar, In-nan nå-gon kom - men var,
 Sam-ma kär-lek, sam-ma tro - het, När den log mot dig och mig,

Han, som i all nöd och fa - ra Oss på star - ka ar - mar bar,
 Sam-ma kär - lek, samma tro-het, När i moln den svep - te sig,

O han vill allt framgent hjäl - pa, Som han hit - tills hul - pit har.
När den tör - nen el - ler ro - sor Ströd - de på vår lef - nads - stig,

O han vill allt framgent hjäl - pa, Som han hit - tills hul - pit har.
När den tör - nen el - ler ro - sor Ströd - de på vår lefnads - stig.

3. Samma kärlek, när den gaf oss
Hvad vi högst af allt begärt,
Liksom när den tog ifrån oss
Hvad oss framför allt var kärt,
När i nåd den undanröjde
Hvad oss än i vägen stod,
Eller kom vår mun att jubla:
Gud mot Israel är god!
Ja, i allt vi se beständigt
Samma nåd och tålmod.

5. O så må vi ej förtvifa
Trots all egen skröplighet.
Gud är mäktig, Gud är trofast,
Må vi ej förgäta det.
Ej vår vaksamhet, vår trohet
Räcker till, allena hans.
I vår egen kraft öck ännu
Aldrig någon seger vanns.
Han har lofvat oss bevara,
Större trygghet aldrig fanns.

4. Se vi framåt: samma kärlek
Oss härefter följa skall,
Bära oss på herdearmar
Och bevara oss för fall.
Hur vår dag sig än gestaltar,
Hur all kraft oss än förgår,
Hur det skiftar under färden,
Om vår strid blir het och svår,
I Guds trofasthet allena
All vår hjälp och välfärd står.

6. Hvarje skiljeväg i lifvet
Har sin löftesstjärna fått,
Nya plikter, nya strider,
Men öck ökad nådesmått.
Så var Herrens sätt af ålder,
Känt af mången Jesu vän,
Och uti hans vida rike
Samma lag ju gäller än.
Led oss blott, du käre Herre,
Som du vill hvar dag igen.

31. Du ömma fadershjärta.

LINA SANDELL.

Från Brödräfsamlingen.

1. Du öm - ma fa - dershjär - ta,   Som va - kar öf - ver mig,
 2. Du fö - der och du klä - der   Och skyd - dar mig så väl
 3. Gif att med vil - lig lyd - nad   Jag all - tid ger dig rätt,
 4. Ditt fa - ders-hjär-ta bris - ter   Ut - af för-bar-man - de,

Hur skall jag kun-na äls - ka,   Hur kun - na lof - va dig?
 Och sör - jer al - la da - gar   Så hult för kropp och själ.
 Låt di - na bud bli kä - ra,   Din bör - da ljuf och lätt.
 Du ser hvad helst mig fe - lar,   Du kän - ner allt mitt ve.

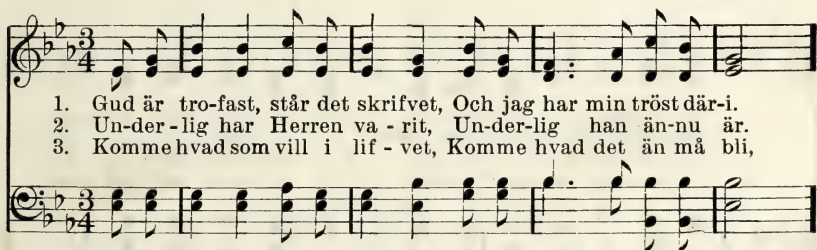

Du var - nar mig så tro - get   För al - la dol - da garn
 Jag vo - re snart för - gång-en,   Om du ej gjor - de så.
 Och när en fa - ra ho - tar,   En nöd förskräc-ker mig,
 Om nat - ten som om da - gen   Ditt ö - ga öp - pet står,

Och göm-mer un - der ving - en   Ditt lätt för-sag - da barn.
 O kun - de jag blott äls - ka   Och lof - va dig än - då!
 Som bar - net till sin fa - der,   O låt mig fly till dig.
 Och fa - ders-handen räk - ker   Så vidt, som him-len går.

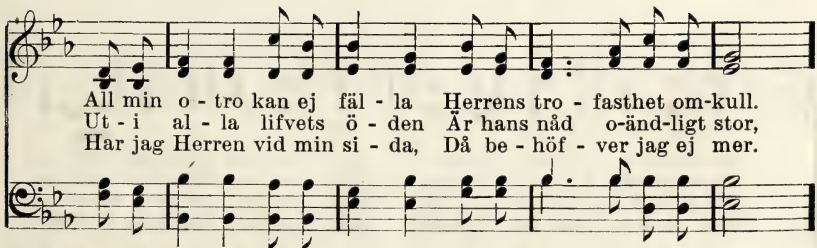
32. Gud är trofast.

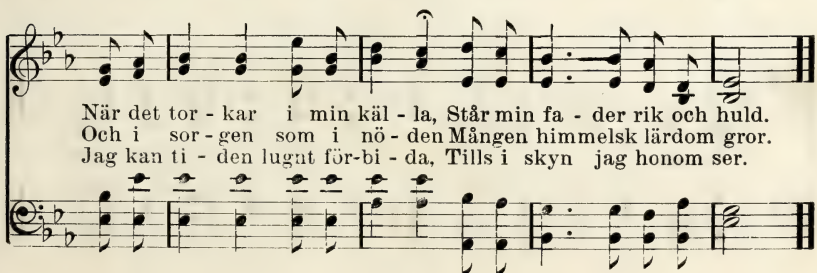
1. Gud är tro-fast, står det skrifvet, Och jag har min tröst där-i.
 2. Un-der-lig har Herren va - rit, Un-der-lig han än-nu är.
 3. Komme hvad som vill i lif - vet, Komme hvad det än må bli,

Han är tro-fast he-la lif - vet O-af-sest hvad jag kan bli.
 Vägen, som jag aldrig fa - rit, Ständigt han mig vandra lär.
 Gud är tro-fast, står det skrif-vet, Och jag har min tröst där-i.

All min o - tro kan ej fäl - la Herrens tro - fasthet om-kull.
 Ut - i al - la lifvets ö - den Är hans nåd o-änd-ligt stor.
 Har jag Herren vid min si - da, Då be - höf - ver jag ej mer.

När det tor - kar i min käl - la, Står min fa - der rik och huld.
 Och i sor-gen som i nö - den Mången himmelsk lärdom gror.
 Jag kan ti - den lugnt för-bi - da, Tills i skyn jag honom ser.

33. Bereden väg för Herren.

F. M. FRANZEN.

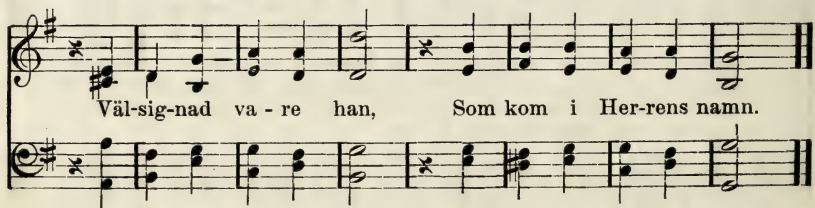
1. Be - re - den väg för Her - ren,   Berg, sjunken, djup, stån opp.
 2. Guds folk, för dig han trä - der   En e - vig ko - nung opp.
 3. Gör di - na por - tar vi - da   För Her - rens här - lig - het.
 4. Ej kom - mer han med hä - rar   Och ej med ståt och prakt.

Han kommer, han, som fjär - ran   Var sedd af fäd - rens hopp:
 Strö pal - mer, bred ut klä - der,   Sjung ditt upp - fyll - da hopp.
 Se, fol - ken kring dig bi - da   Att nå din sa - lig - het.
 Dock ondskan han för - få - rar   I all dess stol - ta makt.

Rätt - fär - dig - he - tens förs - te,   Af Da - vids hus den störs - te.
 Guds lög - ten ä - ro san - na.   Nu ro - pa: Ho - si - an - na!
 Kring jordens län - der al - la   Skall den - na lof - sång skal - la:
 Med an - dens svärd han stri - der   Och seg - rar, när han li - der.

Väl - sig - nad va - re han,   Som kom i Her - rens namn.

5. O folk, från Herren viket
I syndig lust och flärd,
Gif akt, det helga riket
Ej är af denna värld,
Ej af dess vise funnet,
Ej af dess hjältar vunnet.
6. Den tron, som han bestiger,
Är i hans faders hus.
Det välde han inviger

Är kärlek blott och ljus.
Hans lof af spåda munnar
Blott nåd och frid förkunnar.

7. Jerusalem är öde,
Dess tempel fallit ner,
Dess präster äro döde,
Dess spira är ej mer,
Men Kristi rike varar
Och sig alltmer förklarar.

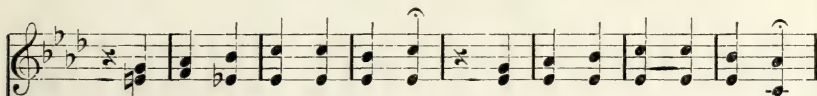
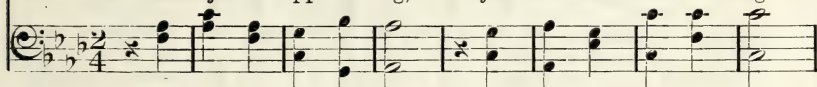
34. Fridens konung.

J. O. WALLIN.

J. REGNART.

1. Gläd dig, du Kris-ti brud,	Och möt din Her - re Gud.
2. En kro-na han ej bär,	Men dock en ko-nung är.
3. Sakt-mo-dig, mild och god,	Han ger de sva - ga mod.
4. Ditt hjär-ta öpp-ne sig,	Bjud Kris-tus hem till dig.

Den sto - ra dag du skå-dat,	Som de pro - fe - ter båd-at.
Hansprakt är gans-ka ring - a,	Dock kan han dö-den tving-a.
Han säll-het har att fö - ra,	Som skall hans brud tillhö-ra.
Han ak - tar hos dig gäs - ta	Och dig för e - vigt fäs-ta.

Ho-si-an-na, pris och ä - ra	Vår konung vi hem-bä - ra.

5. Höj glädjerop till skyn
Vid denna glada syn.
Här kommer Sions förste,
Bland konungar den störste.
6. Strö palmer på den stig,
Där Herren nalkas dig.

Lägg för hans fot din prydnad,
Bekänn dig till hans lydnad.

7. Och spenabarnens ljud
Med dig skall lofva Gud,
Och all den hednaskara
Skall, glad och frälsad, svara.

35. Han kommer.

E. NYSTRÖM.

JAS. MCGRANAHAN.

1. Gå, Si - on, din ko-nung att mö - ta, Je - ru - sa - lem,
 2. Han kom-mer från e - vi - ga fröj - der, Han läm - nar sin
 3. Han kom-mer ett of - fer att bring - a För dig på den
 4. Han kom-mer ur graf-ven med by - te, Och skug - gor - nas
 5. Han kom-mer till sör - jan - de hjär - tan, Och lif - vet får

gläds åt din Gud. Strö pal - mer på vä - gen för Her - ren Och
 tron af kris-tall, Sin ä - ra i lju - sets pa - lat - ser Och
 blo - di - ga stam, Ett of - fer som syn - der bort - ta - ger Och
 bo - ning blir ljus, Och graf - var-nas slum-ra - re väc - kas Till
 an - nan ge-stalt. Han kom-mer i makt att re - ge - ra, Tills

red dig som vän-tan - de brud. Var glad, var
 läg - ges på strå i ett stall.
 bring-ar rätt-fär - dig-het fram.
 lif ut - ur sek - ler-nas grus.
 Gud ut - i al - la blir allt. Var glad i din Gud, var

glad, Var glad i din Her - re och Gud. Var
 glad i din Gud, Var glad, var

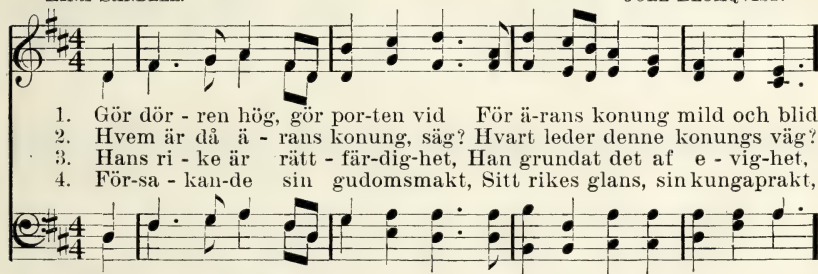

glad, var glad Och hyl - la din konung och Gud.
glad i din Gud, var glad, var glad

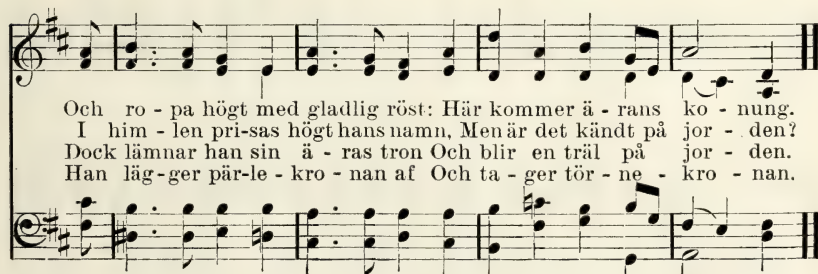
36. Gör dörren hög.

LINA SANDELL.

JOEL BLOMQUIST.

1. Gör dör - ren hög, gör por-ten vid För ä-rans konung mild och blid
2. Hvem är då ä - rans konung, säg? Hvart leder denne konungs väg?
3. Hans ri - ke är rätt - fär-dig-het, Han grundat det af e - vig-het,
4. För-sa - kan-de sin gudoms-makt, Sitt rikes glans, sinkungaprakt,

Och ro - pa högt med gladlig röst: Här kommer ä - rans ko - nung.
I him - len pri-sas högt hans namn, Men är det känt på jor - den?
Dock lämnar han sin ä - ras tron Och blir en träl på jor - den.
Han läg-ger pär-le - kro - nan af Och ta - ger tör - ne - kro - nan.

5. Han ärans konung är förvisst,
Guds son, vår Herre Jesus Krist,
I nåd och kärlek ingen lik
I himlen och på jorden.
6. Så fröjde sig nu stad och land,
Och klinge högt från strand till strand
Det glada bud: Bereden väg
För Jesus, ärans konung.
7. Men du, ja du, som detta hör,
O manne dig hans kärlek rör,
Och manne du väl låter upp
Ditt hem för ärans konung?
8. O sluter än ditt hjärta sig,
Och finner han ej rum hos dig,
Hur vill du möta sist en gång
Den store ärans konung?

37. Upp, Sion.

J. BLOMQVIST.

M. LUTHER.

1. Upp, Sion, upp, brist ut och sjung, Högt må din lofsång skal - la.
 2. Från härlig-he-tens säl-la land Till oss han stiger ne - der
 3. Ditt hjärtas portar hö-ga gör, Dess dörrar öpp-na vi - da

Han kommer, konungarnes kung Och Herren öf-ver al - la,
 Och lossar vå-ra bojors band, Ur fängel - set oss le - der.
 För konungen, som spiran för Och mäktig är att stri - da.

Kommer hit med nådens ord Till vår arma jord Dess barn att sö-ka
 Kärleksfull, saktmodig, mild, Faderns rätta bild, Af nåd och sanning
 Han är Herren Se-ba - ot. Ödmjukt för hans fot All värl-den bö-je

opp Samt lif och frid och hopp Åt kvalda hjärtan gif - va.
 full, För vå-ra synders skull Han sig i dö-den gif - ver.
 sig Och pri-se in-ner - lig Hans namn, som evigt blif - ver.

38. Förlossningen är vunnen.

AMBROSIIUS.

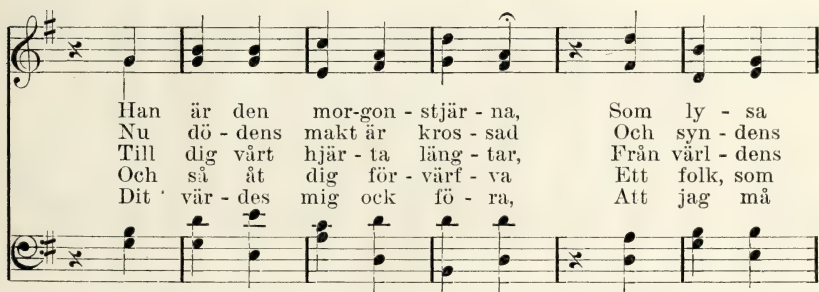
ERF. ENCHIR, 1524.

1. För - lossning - en är vun - nen. Guds son från e - vig - het
 2. Han män - ni - ska är vor - den. En lof - vad nå - de - tid
 3. O Kris-tus, oss be - nå - da, Så att i tron vi må
 4. Din fa - der dig al - le - na Har gif - vit allt i hand,
 5. Hvad fa - dern dig har gif - vit Du ej bort - tap - pa vill.

Af fa - dern är upp - run - nen Till världens sa - lig - het.
 Har uppgått öf - ver jor - den Med ljus och hopp och frid.
 Ljus i din san - ning skå - da, Lif af din kär - lek få.
 Att du må allt för - e - na Med trons och fridens band
 Du för till rät - ta lif - vet Allt hvad dig hö - rer till.

Han är den mor - gon - stjär - na, Som ly - sa
 Nu dö - dens makt är kros - sad Och syn - dens
 Till dig vårt hjär - ta läng - tar, Från värl - dens
 Och så åt dig för - värf - va Ett folk, som
 Dit vär - des mig ock fö - ra, Att jag må

kan och vär - na I mör - ker och i kval.
 bo - ja los - sad Och öpp - nad him - lens port.
 flärd det trängtar Till din rätt - fär - dig - het.
 sällt skall ärf - va Det ri - ke du be - redt.
 dig till hö - ra I tid och e - vig - het.

39. Var hälsad, sköna morgonstund.

J. O. WALLIN.

PH. NICOLAI.

1. Var hälsad, sköna morgonstund, Som af pro-
 2. Guds väsens afbild och likväl En mänsko-
 3. Han tårar fälla skall som vi, Förstå vår
 4. Han kommer, till vår frälsning sänd, Och nådens

fe-ter's helga mun Är oss be-bådad vor-den.
 son, på det hvar själ Må glad till ho-nom län-da,
 nöd och stå oss bi Med kraf-ten af sin an-da,
 sol, af ho-nom tänd, Skall sig ej me-ra döl-ja.

Du stora dag, du sälla dag, På hvil-ken
 Han kommer, följd af frid och hopp, De vil-la-
 Förkun-na oss sin faders råd Och söt-man
 Han själf vår her-de va-ra vill, Att vi må

him-lens väl-be-hag Än-nu be-sö-ker jor-den!
 de att söka opp Och hjäl-pa de e-län-da,
 af en e-vig nåd I sor-ge-kal-ken blan-da,
 ho-nom hö-ra till Och ho-nom ef-ter-föl-ja,

Ung - a Sjung - a Med de gam-la. Sig för - sam - la
 Vär - ma, När - ma Till hvar - and - ra Dem, som vand - ra
 Stri - da, Li - da Dö - dens smär-ta, Att vårt hjär - ta
 Nöj - da, Höj - da Öf - ver ti - den, Och i fri - den

Jor-dens bö - ner Kring den störs - te af dess sö - ner.
 Kär-leks - lö - sa Och ur us - la brun-nar ö - sa.
 Frid må vin - na Och en öpp - nad him-mel fin - na.
 Af hans ri - ke En gång var - da ho - nom li - ke.

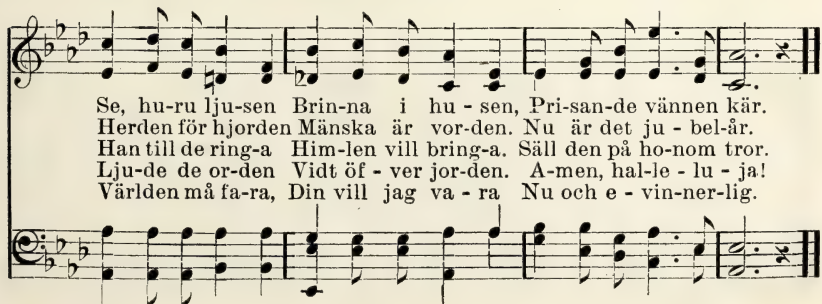
40. Julen är inne.

N. FRYKMAN.

TH. SÖDERBERG.

1. Ju - len är in - ne, Fröjdes hvar sinne. Fräl-sa-ren kommen är.
2. Da - gen upprinner, Nat-ten för-svinner. Säll-hetens sol upp-går.
3. O hvil-ken ä - ra! Gud är oss nä - ra, Her-ren ibland oss bor.
4. Gam-la och ung-a, Lå-tom oss sjung-a: Å - ra ske Je - ho-va.
5. Drif ur mitt hjärta O - ro och smärta, Je-sus, ack blif hos mig.

Se, hu-ru lju-sen Brin-na i hu - sen, Pri-san-de vännen kär.
 Herden för hjorden Mänska är vor-den. Nu är det ju - bel-år.
 Han till de ring-a Him-len vill bring-a. Säll den på ho-nom tror.
 Lju-de de or-den Vidt öf - ver jor-den. A-men, hal-le - lu - ja!
 Världen må fa-ra, Din vill jag va - ra Nu och e - vin-ner-lig.

41. Stilla natt.

F. GRUBER.

1. Stil - la natt, he - li - ga natt! Öf - ver jord
 2. Stil - la natt, he - li - ga natt! Fräl - sarn född,
 3. Stil - la natt, he - li - ga natt! Gu - da - son,

gju - ter matt Stjär - ne-him - len sitt mil - da sken,
 äng - lar glädte Bud - skap bring-a från him-me-lens höjd,
 him - la-skatt, Kär - lek ler ur din he - li - ga mun,

Bar - net slum - rar i nat - ten sen Ut - i he - lig
 Her - dar lyss - na med bät-van-de fröjd: Kris - tus kom-men
 Du al - len är den nå - da-brunn, Som oss fräls-ning

ro,..... Ut - i he - lig ro,.....
 är,..... Kris - tus kom-men är,.....
 ger,..... Som oss fräls-ning ger,.....

42. Ära vare Gud i höjd.

A. L. S.

A. L. SKOOG.

1. Nu gläd-jens tim-me in - ne är Och ma - nar oss till sång.
 2. I mörk - ret, som på jor - den var, Ett ljus har blif - vit tändt.
 3. O tänk, att han, Guds en - de son, Sig i för - ned - ring böjt.
 4. Ja, lå - tom oss till krub-ban gå Och hyll-ning ho - nom ge,

Vi stäm-ma upp den lof - sång kär Oss äng - lar lärt en gång:
 Guds kär-lek är oss up - pen-bar I gåf - van, som han sändt.
 Han stör-tat hög-het från dess tron, Och ring-het han upp - höjt.
 Som hvi-lar där på hö och strå Att fräls-ning oss be - te.

Ä - ra va - re Gud i höjd, Frid på jor - den, frid och fröjd!

Män - ni - skor ett godt be - hag På den - na gläd-jens dag!

43. Den stora gåfvan.

A. L. S.

A. L. SKOOG

1. Nu är ju - len in - ne, gla - da hög - tids - dag!
 2. Vål kan vän - nens gåf - va gö - ra hjär - tat gladt,
 3. Män-skors skö - na gåf - vor va - ra en - dast kort,
 4. Där - för gladt jag sjung - er: här - lig är min lott,

Mång - et hjär - ta klap-par nu af lust och väl - be - hag.
 Vål kan fa - dern gif - va bar - net mång-en dyr - bar skatt,
 Den - na gåf - van va - rar, fast - än him-mel, jord fly bort.
 Jag är nöjd, ja, e - vigt nöjd, ty Je - sus har jag fått.

Öf - ver si - na gåf - vor mång - en är så glad,
 Dock för mig Guds gåf - va stör - re vär - de bär.
 Allt i den jag ä - ger, häl - sa, lif och frid,
 Gu - da - gåf - van Je - sus städs min sång skall bli,

Jag ock fått en gåf - va, vill du ve - ta hvad?
 Kommen, sen och sma - ken, hu - ru ljuf den är.
 Gläd - je, tröst och mod, ja, se - ger ut - i strid.
 Tills jag sjung-a får med himmelsk me - lo - di:

Ut - af al - la gåf - vor den bäs - ta är min lott,

Jag är så nöjd, så nöjd, ty Je - sus har jag fått.

Jag är så nöjd, ty Je - sus har jag fått.
Je - sus, Je - sus har jag fått.

44. Herren i Davids stad.

Siciliansk hymn.

1. O du sa - li-ga, O du he - li-ga, Jordens fröjdfulla högtidsdag!
2. Född är fräl-saren Och för - los-saren, Kristus, Herren i Davids stad.
3. Sto-ra, he - li-ga, O - ut - säg - li-ga Gåfvor få vi af faderns hand.

Ä - ra ske Herren Nära och fjärran, Änglar förkunna Guds välbehag.
Kommen är friden, Himmelska tiden Nu är fullbordad, min själ, var glad.
En är ock an-den, Som oss vid handen Leder till hemlandets sälla strand.

45. Julsång.

D. N.

D. NYVALL.

1. Je - sus, vår fräl - sa - re, Dig sin till - bed - jan ge
 2. Tack, att hit ned du kom! Vil - ligt vår fat - tig-dom
 3. Har - pa och röst, upp-stäm Sång - en från Bet - le - hem.
 4. Ä - ra åt Gud i höjd, Frid up - på jord och fröjd!

Him - lar-nas him-mel, de Strå-lan-de stjärnors vim - mel.
 Du kom att bä - ra, som E-vigt var van vid ä - ra.
 To - ner - na kling - a, dem Äng-lar-nes kö - rer bring - a
 En - hvar må sjung - a nöjd Med bå-de gam - la, ung - a.

5. Jesus, det ringa stall,
 Där uti vinter kall
 Tillflykt du äger, all
 Världens palats uppväger.

7. Konung ej fanns så rik
 Eller i makt dig lik.
 Vælde och boja, vik
 Undan för barn ur koja.

6. Bädden var hö och strå,
 Till detta skjul ändå
 Troget och sakta gå
 Änglar sin kung att vakta.

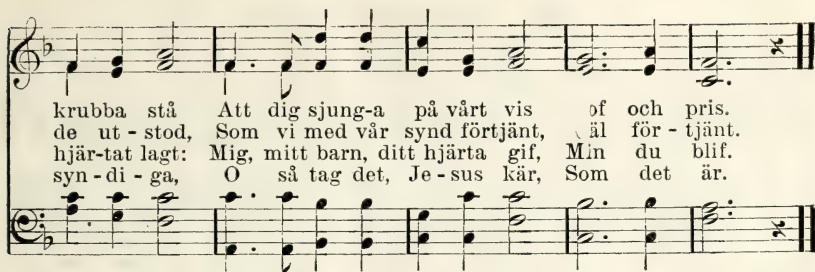
8. Furstligt du icke bor,
 Dock är din ära stor.
 Änglarnes förste tror
 Ödmjukt på dig, du störste.

46. Vid krubban.

B. E.

O. AHNFEIT.

1. Je - sus, di - na ar - ma små Nu omkring din
 2. Du tog an vårt kött och blod Och det li - dan-
 3. Och ut - i ditt ord du sagt Och oss det på
 4. Je - sus, vill du hjär - tat ha, Det - ta on - da,

krubba stå Att dig sjung-a på vårt vis of och pris.
de ut - stod, Som vi med vår synd förtjänt, äl för - tjänt.
hjär-tat lagt: Mig, mitt barn, ditt hjärta gif, Min du blif.
syn-di - ga, O så tag det, Je - sus kär, Som det är.

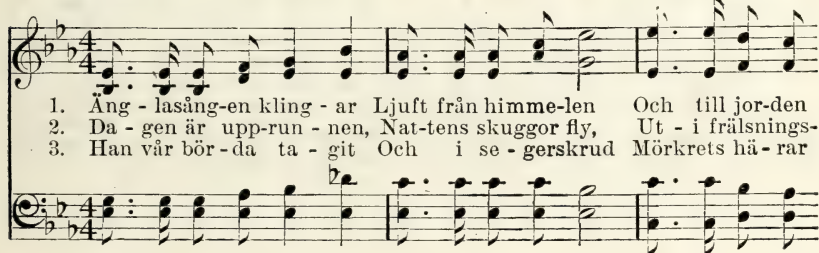
5. Tag det till dig, Jesus god,
Två det rent uti ditt blod.
I din hvita klädnad väl
Pryd vår själ.

6. Då få vi i himmelen
Sjunga dig, vår bäste vän.
Där skall blifva godt att bo,
Salig ro.

47. Änglasången.

N. FRYKMAN.

S. SMITH.

1. Äng - lasång-en kling - ar Ljuft från himme-len Och till jor-den
2. Da - gen är upp-run - nen, Nat-tens skuggor fly, Ut - i frälsnings-
3. Han vår bör-da ta - git Och i se - gerskrud Mörkets hä - rar

bring - ar Gla - da häls-ning-en, Att Guds son är vor - den
brun - nen Fritt jag ba-dar, ty Ing - a lås och stäng - sel
sla - git, Ä - ra va-re Gud. Här-ligt sången kling - ar

Mänska såsom vi. Hvarje själ på jor - den Kan nu lycklig bli.
Herren satt för den. Hit från nöd och trängsel Kom ock du, min vän.
Ut - i Si-on än Och migglädje bringar Hvar-je dag i - gen.

48. Betlehems stjärna.

A. L. S.

A. L. SKOOG.

1. Som fordom i fjär-ran ös - ter-land En stjär-na sågs tind - ra på
 2. Ett barn är oss födt, o ljuv - va ord! Guds son stiger ned till vår
 3. Ej moln mäktar skymma stjärnan klar, Ej mid-da-gens klar-het dess
 4. På värl-den hon strå-lar e - vigt blid Och hül-sar hvar män-ska med

him-lens rand, En ledstjärna klar på visdomens stig, Så tindrar en
 ar - ma jord. Det he - li-ga min - net är på min stig En tindran-de
 glans för-tar. När dödsskuggans natt omhöljer min stig, Den tindran-de
 himmelsk frid. Till Betlehems gäst hon leder min stig, Den tindran-de

stjär-na och ly - ser för mig. O Bet - le - hems stjär-na så
 stjär-na, som ly - ser för mig.
 stjärnan än ly - ser för mig.
 stjärnan, som ly - ser för mig.

skön och klar, Du bär än den glans, som du fordom bar. I salig till -

bed-jan följer jag dig, Du tindran-de stjärna, som lyser för mig.

49. Barnet i krubban.

R. HEBER.

W. A. MOZART.

1. Stjär - na, som lys - te bland mor - go - nens sö - ner
 2. Lågt är han båd - dad bland dju - ren i stal - let,
 3. Säg, hvil - ka of - fer vi ho - nom må bring - a,
 4. Ack det är han, som är rik öf - ver al - la,

Kla-rast af al - la från himmelen ned, Lys oss i nat-ten på
 Världen ej bätt - re sin Her-re består. Dock han af änglar, där
 Hvad han be-gär för att blif-va oss huld? Pär-lor från hafvet, ju-
 Oss att väl-sig - na han endast be-gär. Hjär-tat be-gär han. O

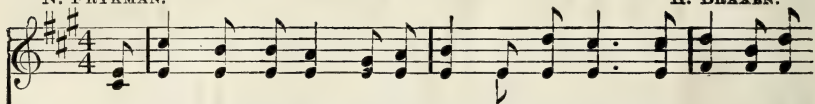

ens-li-ga fär-den, Hän till det ny - födda bar - net oss led.
 stilla han slumrar, Hyllning som konung och frälsa - re får.
 ve-ler från bergen, Blommornas doft el-ler fi - nas-te guld?
 låt-om oss fal - la Ned för hans fötter, vår fräl - sa - re kär.

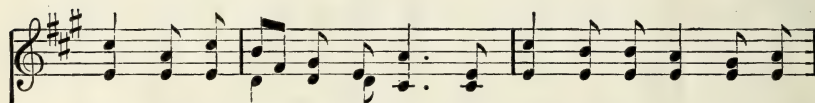
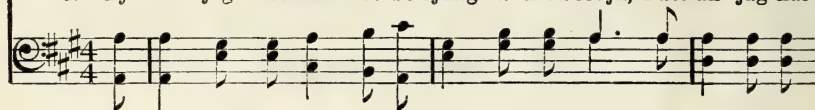
50. Jesu namn.

N. FRYKMAN.

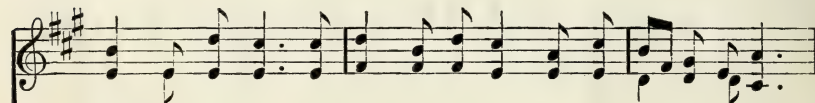
H. BRAXÉN.

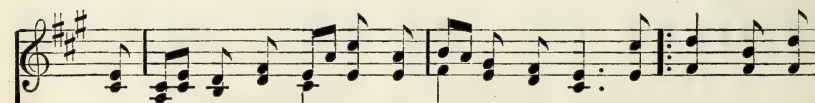
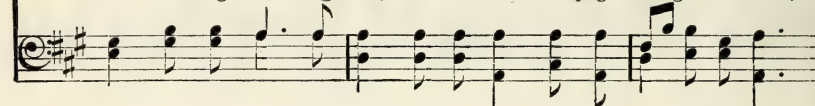
1. O Je - sus, min Je - sus, hur ljuft är ditt namn! Där-i du be-
2. När lif - vets be-kym-mer vill tryc-ka mig ner, Hvad kraft i min
3. Ty vill jag det nam-net be-sjung-a med fröjd, Fast-än jag här

redt mig den frid - söl - la hamn, Där trygg jag kan hvi - la i
 svag - het det nam-net mig ger! Hvad he - lan-de bal - sam för
 of - ta af sor - ger går böjd. Hur all - ting här skif - tar och

stor - marnas brus, Om-strå - lad af fräls-ning-ens här-li-ga ljus.
 svi - dan - de sår, Dem pil - grimen här un - der vandringen får!
 svi - ker mig än, Jag vet, att i Je - sus jag ä - ger en vän,

Där lef - ver mitt hjärta, där väx-er min tro Som lil - jan i
 Det är ge-nom lif-vet den le-dan-de hand. Som sä - kert mig
 Som e - vigt för - blifver den-sam-me han var, I ho - nom, i

da - len—ack sa - li - ga ro, Som sa - li - ga ro!
 för till den öns - ka - de strand, Som öns - ka - de strand.
 ho - nom all säll - het jag har, I säll - het jag har!

51. Jesu namn.

B. FÖRTSCH.

1542—1565.

1. Se, Je - sus är ett tröst-rikt namn Och i all
 2. Guds en - de son, o Je - sus huld, För - låt oss
 3. Af dig är all rätt - fär - dig - het, Af dig all
 4. Dig va - re pris för lif - vets ord, För do - pets

nöd vår säk - ra hamn. I - ge - nom Je - sus
 all vår synd och skuld. Vår nöd du ser och
 frid och sa - lig - het. Ho sät - ter till ditt
 bad och nå - dens bord. Din frid oss här i

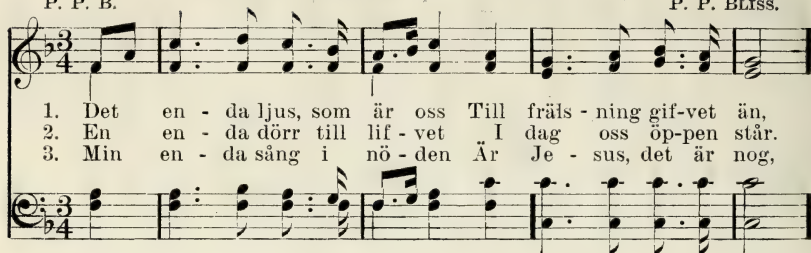
få vi nåd Och fin - na på det bäs - ta råd.
 hjäl - pa kan, Du, som är bå - de Gud och man.
 namn sin tröst, Han var - der af allt ondt för - löst.
 ti - den gif Och ef - ter dö - den e - vigt lif.

52. Det enda namnet.

P. P. B.

P. P. BLISS.

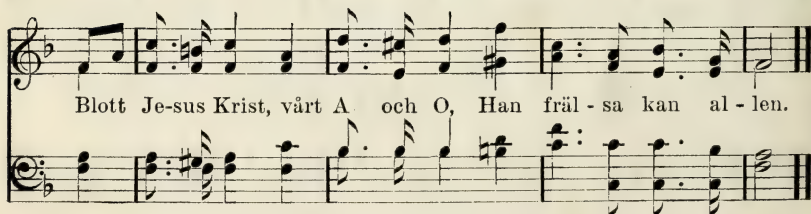
1. Det en - da ljus, som är oss Till fräls - ning gif-vet än,
 2. En en - da dörr till lif - vet I dag oss öp-pen står.
 3. Min en - da sång i nö - den Är Je - sus, det är nog,

Den en - da grund, som bär oss, Är Kris-tus, fräl-sa - ren.
 Ett of - fer blott är gif - vet, Ja, Kris-tus, det för-slår.
 Mitt en - da hopp i dö - den, Det att han för mig dog.

Ej an - nat namn är gif - vet, Ej an - nan hör - ne - sten.

Blott Je-sus Krist, vårt A och O, Han fräl-sa kan al - len.

53. Namnet Jesus.

W. C. MARTIN.

E. S. LORENZ.

1. Hur ljuf-ligt namnet Je-sus är! Bland lifvets mö-dor och be-svär
 2. Hans namn, hvars hjärta för mig slår, Som vet min nöd och städs förmår
 3. Det nam-net jag så gär-na hör, Mig mod det ger och lyck-lig gör.
 4. Och hur det här än lju-da må, Det hög-re kling-a skall än-då,

Det ger den fröjd min själ be-gär, Det dy-ra nam-net Je-sus.
 Mig hjäl-pa ur all pröfning svår— Jag äls-kar nam-net Je-sus.
 Om det min tung-a glad sig rör, Det hö-ga nam-net Je-sus.
 När al-la fräls-ta hem-ma stå Och pri-sa nam-net Je-sus.

Je-sus, hvilket ljuf-ligt namn, Je-sus, hjärtats lug-na hamn!

Je-sus, låt oss bä-ra fram Dess pris kring he-la jor-den.
 Dess pris kring he-la

54. Dyra namn.

L. BAXTER.

W. H. DOANE.

1. Tag det nam-net Je-sus med dig, Du, som vandrar sorgens fjät.
 2. Dig till sköld mot hvarje fa - ra Tag det namnet ständigt med.
 3. O hvad fröjd det namnet Je - sus Ger en fat - tig syn-da - träl!
 4. Ned för Je - su namn det skö-na Sko - la vi i him-lens frid

Tröst och gläd-je skall det ge dig, Hvar du går, tag med dig det.
 Ho - tar fres-tel-ser-nas ska - ra, Gå i Je-su namn och bed.
 O hur ljuf-ligt, när det ges oss Där - i se, att allt är väl!
 Fal - la och vår konung krö - na Ef - ter slutad kamp och strid.

Dy-ra namn, Säl-la hamn, Jordens hopp och himlens
 Dy-ra namn, Säl-la hamn,

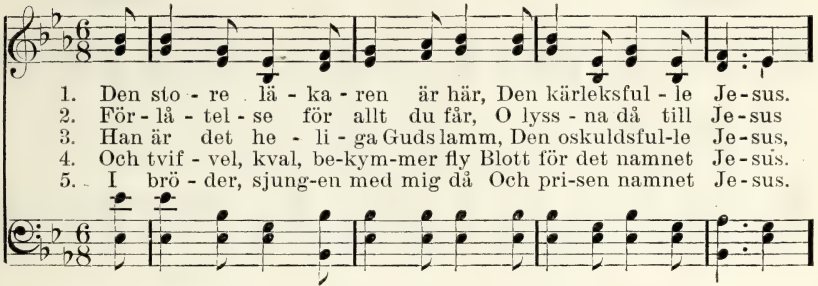
fröjd! Dy-ra namn, Säl-la hamn, Jordens hopp och himlens fröjd!
 Dyra namn, Sälla, sälla hamn,

55. Den store läkaren.

WM. HUNTER.

J. H. STOCKTON.

1. Den sto - re lä - ka - ren är här, Den kärleksful - le Je - sus.
 2. För - lå - tel - se för allt du får, O lyss - na då till Je - sus.
 3. Han är det he - li - ga Guds lamm, Den oskuldsful - le Je - sus.
 4. Och tvif - vel, kval, be - kym - mer fly Blott för det namnet Je - sus.
 5. I brö - der, sjung - en med mig då Och pri - sen namnet Je - sus.

De kval - da bröst han hjälp be - skär, O lyss - na nu till Je - sus.
 Och gå till him - len i hans spår Och kronan vinn hos Je - sus.
 Som bar vår synd på kor - sets stam. O sjung om namnet Je - sus.
 Hvar dag den fröj - den är mig ny Att hö - ra namnet Je - sus.
 I syst - rar, stäm - men in ock - så, Be - röm men namnet Je - sus.

Ljufvaste ton i äng - lars musik, Ljufvaste namn på jor - de - rik,

Ljuf - vas - te sång, den ing - en är lik, Sången om Herren Je - sus.

6. Och barnen också, stora, små,
 Som älska namnet Jesus,
 De kunna sjunga med också
 Och lofva namnet Jesus.
7. Och då till sist kring lammets tron
 Vi samlas hos vår Jesus,
 Vi sjunga i en högre ton
 Det dyra namnet Jesus.

56. Jesus, Jesus.

C. BOBERG.

A. S-G.

1. Je-sus, Je - sus, o det or - det Kling-ar ljuft som äng-la - säng.
 2. Det är stjär-nan på min him-mel, Som mig le - der tryggt och glädt
 3. Det är trog - na moders-fam-nen, Som hug-sva - lar bar-net ömt.
 4. Dy-ra namn, o må du kling - a Ljuf-ligt på min pilgrimsfärd

För mitt hjär - ta är det vor - det Lifvets fris - ka vattensprång.
 Ge-nom ti - dens flärd och vim-mel, Ge-nom jor-dens nöd och natt.
 I den säk - ra, säl-la ham-nen Har min själ för storm sig gömt.
 Och mig go - da budskap bring-a I - från him-lens skö-na värld.

För mitt hjär - ta är det vor - det Lifvets fris - ka vatten-språng.
 Genom ti - dens flärd och vimmel, Genom jor - dens nöd och natt.
 I den säk - ra, säl-la ham-nen Har min själ för storm sig gömt.
 Och mig go - da budskap bringa I - från him-lens skö-na värld.

5. O må du min själ bevara
 Under jordens nöd och tvång
 Och mitt hviloläger vara,
 När jag somnar in en gång.

6. Herre, låt mig sedan väckas
 Vid det namnets lifsmusik
 Till den dag, som ej kan släckas,
 Uti fridens himmelrik.

57. Det ljufviga namnet.

J. NEWTON.

G. FRANC.

1. Hur ljuf - ligt kling - ar Je - su namn, Hur
 2. Till sar - gad själ det bal - sam bär Och
 3. Det är mitt berg, min an - kar - grund, Min

skön dess me - lo - di! I kval och nöd det
 lug - nar ängs - ligt bröst. Den hung - ri - ge får
 sköld och mitt för - svar, Min fa - ta - bur, där

är min hamn, Där är all sorg för - bi.
 man - na där, Den tröt - te ro och tröst.
 hvar - je stund Jag nåd o - änd - lig har.

4. Min herde, frälsare, min vän,
 Min konung och min Gud,
 Mitt ljus, mitt lif i döden än,
 Tag mot min lofsångs ljud.

5. Jag prisa vill din kärlek rik
 Med hvarje andedrag
 Och somna vid ditt namns musik,
 När så är ditt behag.

58. Jesu namn, min trygghet.

LINÅ SANDELL.

Ur Pilgrimsharpan.

1. O Je - sus, ditt namn är ett fäs - te i nöden, Min käpp och min
 2. Ditt namn är en ut - gju - ten salf - va, som he - lar Och stil - lar och
 3. Ditt namn är en klip - pa i pröf - ningens timma, Ett torn, hvilket
 4. Ditt namn har be - vi - sat jäm - väl på mitt hjärta Den lifskraft, som

staf och mitt berg - fas - ta slott. Ditt namn är det säk - raste
 lä - ker min sar - ga - de själ. Ditt namn är min stark - het, när
 ing - en för - mår att slå ner, Ett ljus, som för - sking - rar den
 lig - ger för - bor - gad där - i, Och stil - lat min o - ro och

mot - gift mot dö - den. Ack visste, ack viss - te all världen det blott!
 styr - ka mig fe - lar, Ditt namn är min till - flykt i ve och i väl.
 tjoc - kaste dimma, En käl - la, som lef - vande vat - ten mig ger.
 lind - rat min smärta Och gjort mig från dödens förskräckelse fri.

5. Så vill jag det härliga namnet besjunga,
 O Jesus, så länge jag ännu är här.
 Må sedan i evighet hjärta och tunga
 Förkunna, hur stort och hur lofvärdt det är.

6. Det namnet skall ännu mig skydda och bära
 Och resa mig upp, när jag ligger omkull.
 Det namnet, det namnet allena gif ära,
 O Gud, för din sannings och trofasthets skull!

59. Jesus, min tillflykt.

C. WESLEY.

S. B. MARCH.

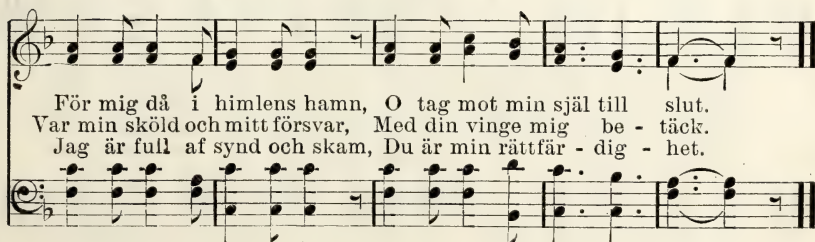
1. Je-sus, du som har mig kär, Till ditt hjärta vill jag fly.
 2. Allt i al-la är du mig, Allt, ja, allt i dig jag har.
 3. An-nan tillflykt jag ej har, Hjälp-lös ser jag upp till dig.

Högt gå haf-vets böl-jor här, Ho-tan-de är stor-mens gny.
 Led den blin-de på din stig Och den sva-ges stark-het var.
 Läm-na mig ej en-sam kvar, Skydda mig på far-lig stig

Göm mig i din fräl-sar-famn, Till dess stormen ra-sat ut.
 Blott i dig min tröst jag har, Ack mig arme han-den räck.
 Sant och heligt är ditt namn, Fullt af i-del sa-lig-het.

För mig då i himlens hamn, O tag mot min själ till slut.
 Var min sköld och mitt försvar, Med din vinge mig be-täck.
 Jag är full af synd och skam, Du är min rättfär-dig-het.

60. Hvilken vän!

C. O. ROSENIUS.

O. AHNFELT.

1. Gud ske lof, min vän han blif-vit, O hvil - ken vän!
 2. Ack mitt lifs för-trog-ne från-de, Du var min vän,
 3. Nu jag helt för-tro-ligt ta - lar. Städs med min vän.
 4. Al - la syn-der han för - lå - ter, O hvil - ken vän!
 5. Äf - ven då han djupt sig döl - jer, Är han min vän.

Han, som sig för mig ut - gif - vit, O hvil - ken vän!
 Då jag än - nu dig ej kän - de. O hvil - ken vän!
 Hvar jag går, på berg, i da - lar, Har jag min vän.
 Mig hug-sva-lar, när jag grå - ter, Min hul - de vän.
 All - tid li - ka huld mig föl - jer Min bäs - te vän.

Han, som så af kär-lek glö - der, Att för oss han dör och
 I mitt syn-da-lopp du slog mig, Och från dödens väg du
 Och så snart mig nå-got fe - lar, Jag det strax min vän med-
 Då o-lyck-ligt jag för - går mig, Bäst af al - la han för-
 Sker mig nå-got svårt, så sker det Mig till go - do. Vän-nen

blö - der, Att han kal-lar oss för brö - der, O hvil-ken vän!
 drog mig Och till bar-na - skap upptog mig. O hvil-ken vän!
 de - lar, Allt han hjäl-per, trös-tar, he - lar. O hvil-ken vän!
 står mig, Och af kär-lek blott han slår mig. O hvil-ken vän!
 ger det. Ef-ter - åt jag tyd-ligt ser det. O hvil-ken vän!

6. Allt bekymmer jag då kastar
Helt på min vän.
Allt hvad som min själ belastar
Förstår min vän.
Andens lif befästa, föda,
Och mitt kött korsfästa, döda,
Lindra tidens vedermöda,
Allt gör min vän.

7. Det är evigt lif att känna
Gud som sin vän.
Sälla de, som funnit denna
Vår bästa vän,
Ja, för evigt sälla, rika!
Andra vänner dö och svika,
Denne vän är alltid lika.
O hvilken vän!

61. Jag har en vän.

G. PALMQVIST.

Svensk folkmelodi.

1. Jag har en vän, så huld, så mild, så tå - lig, Af al - la
2. Han är min frän - de, ja, min e - gen bro - der, Och Je - sus
3. Han har min ar - ma själ så dyrt för - los - sat I - från för -
4. Ja, min för - los - sa - re där - up - pe sit - ter Vid faderns
5. Hal - le - lu - ja! Jag där - för nu må sjung - a: Lof, ä - ra,

vän - ner han mig älskar mest, Och li - ka varmt, fast jag är kall och
Kris - tus är hans ljuf - va namn. Han älskar me - ra ömt än nå - gon
ban - nel - se och synd och död. Den gam - le or - mens hufvud har han
hög - ra hand på him - lens tron, Och fi - en - den, e - hu - ru arg och
pris ske dig, o Je - sus Krist, Till dess i him - len med för - kla - rad

då - lig. Af al - la vän - ner den - ne vän är bäst.
mo - der. Hur ljuf - vet det är att hvi - la i hans famn!
kros - sat. Min själ, var glad, nu har det ing - en nöd.
bit - ter, Ej mig kan ska - da ut - i mins - ta mån.
tung - a Jag lof - var dig med al - la hel - gon sist!

62. Jag har en vän.

N. F.

N. FRYKMAN.

1. Jag har en vän, som älskar mig. Så högt, att han lät off-ra sig
 2. Min Je-su kär - lek in - ner - lig. Är lju-set på min vandringsstig,
 3. Jag har en vän, en mäk-tig vän, Som tro-nar ut - i him-me-len
 4. Hvad mer, om jag är arm och svag Och stundom mörk min pröfningsdag,

I kor - sets död på Gol - ga-ta. Mitt hjärta, sjung: Hallelu - ja!
 Den skatt, som gör mig rik och säll Och drifver sorgen från mitt tjäll.
 Och rå - der öf - ver al - la land, På höjd, i dal, på sjö och strand.
 Så läng - e Je - sus är min vän, Jag lyck-lig är och sjunger än:

Hal-le - lu - ja! Jag har en vän, Som fö-rer mig till himmelen.

Han he - la vä - gen med mig går, Och af hans hand jag kronan får.

63. Han är när.

A. L. S.

A. L. SKOOG.

1. O jag har en vän, som äls - kar mig, Är mig al - la da-gar när.
 2. Fast mitt ö-ga ej kan se min vän, Han är al - la da-gar när.
 3. Det gör lyckans tim-mar gla - da - re, Han är al - la da-gar när.
 4. Vid hans löf-te hvi-lar jag så säll, Han är al - la da-gar när.

Han mig troget föl-jer på min stig, Han är al - la da-gar när.
 Och i tron jag hör hans hviskning än: Jag är al - la da-gar när.
 Och i nödens stund hur godt att se, Han är al - la da-gar när!
 Och jag nalkas trygg min lef-nadskväll, Han är al - la da-gar när.

Han är när, all-tid när Si-na sva-ga vän-ner här.
 Han är när, alltid när

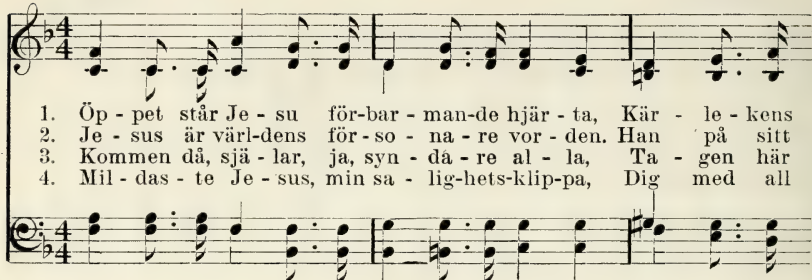
Al-la da - gar in - till värl-dens slut Her-ren Je - sus är oss när.

64. Allt är redo.

M. B. MALMSTEDT.

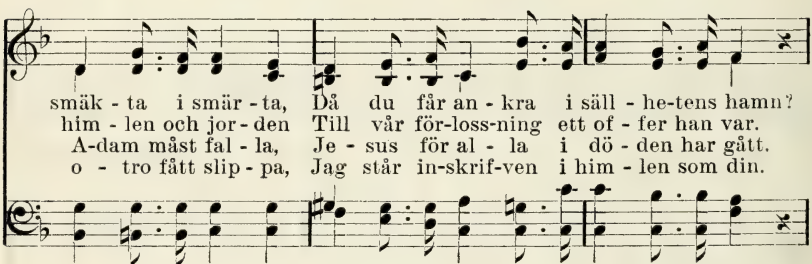
O. AHNFELT.

1. Öp - pet står Je - su för - bar - man - de hjär - ta, Kär - le - kens
 2. Je - sus är värl - dens för - so - na - re vor - den. Han på sitt
 3. Kommen då, sjä - lar, ja, syn - da - re al - la, Ta - gen här
 4. Mil - das - te Je - sus, min sa - lig - hets - klip - pa, Dig med all

ar - mar och nå - de - nes famn. Är det väl skäl att för -
 hjär - ta hvar syn - da - re bar, När på sitt kors mel - lan
 dub - belt för hvar - je ert brott. Ha vi än al - la i
 nåd jag till - äg - nar som min. Dig va - re lof, jag min

smäk - ta i smär - ta, Då du får an - kra i säll - he - tens hamn?
 him - len och jor - den Till vår för - loss - ning ett of - fer han var.
 A - dam måst fal - la, Je - sus för al - la i dö - den har gått.
 o - tro fått slip - pa, Jag står in - skrif - ven i him - len som din.

Brud - gummen Je - sus i kär - lek dig mö - ter, Ro - par: O
 För vå - ra syn - der han käm - par och stri - der, Gju - ter sitt
 Är det väl rätt, att för - smäk - tan - de trä - lar Håll - la sig
 För - r skall du ne - ka dig själf och din fa - der, För - r än jag

brud, mig ditt hjär - ta helt gif. Är det väl rätt, att din
blod i den yt - ters-ta nöd, Do - ma - ren dö - den för
själf - va i träl - do-men kvar? Nej, må vi hell - re som
nån - sin ut - stru-ken skall bli. Där - för jag sjung - er, för-

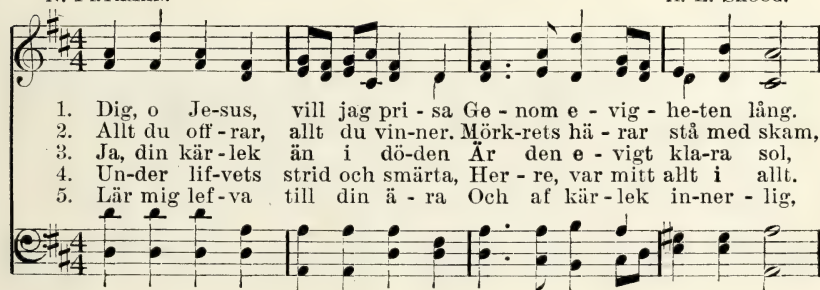

vän du bortstö - ter, Som till din lö - sen har gif - vit sitt lif?
fång - ar-na li - der. Gud vill oss fräl - sa, han vill ej vår död.
fri - gjor-da sjä - lar Lof - va i fri - het vår nå - di - ge far.
nöj - der och gla - der: Sna - ran är sön - der, och få - geln är fri.

65. Jesu kärleks kraft.

N. FRYKMAN.

A. L. SKOOG.

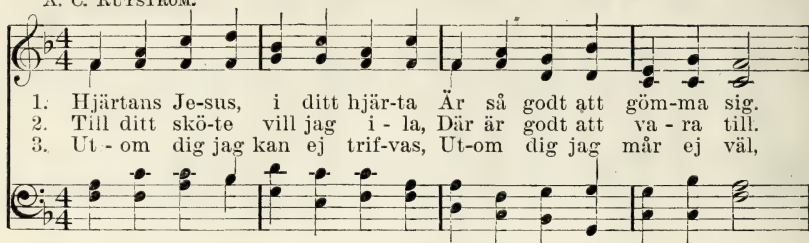
1. Dig, o Je-sus, vill jag pri - sa Ge - nom e - vig - he-ten lång.
2. Allt du off - rar, allt du vin-ner. Mörk-rets hä - rar stå med skam,
3. Ja, din kär - lek än i dö-den Är den e - vigt kla-ra sol,
4. Un - der lif-vets strid och smärta, Her - re, var mitt allt i allt.
5. Lär mig lef - va till din ä - ra Och af kär - lek in - ner - lig,

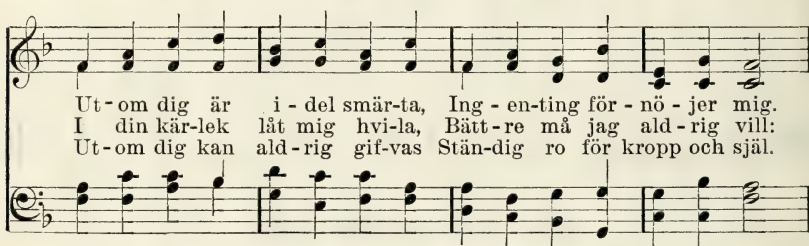
Du är äm-net för min vi - sa, Du är to - nen i min sång.
När af kär-lek så du brin-ner, Att du dör på korsets stam.
Som skall ja - ga syn-da - nö-den Ur vår värld från pol till pol.
Då du har så varmt ett hjär-ta, O låt mitt ej blif - va kallt.
Nöjd och tå - lig, kor-set bä - ra På den väg du le - der mig.

66. Hjärtans Jesus.

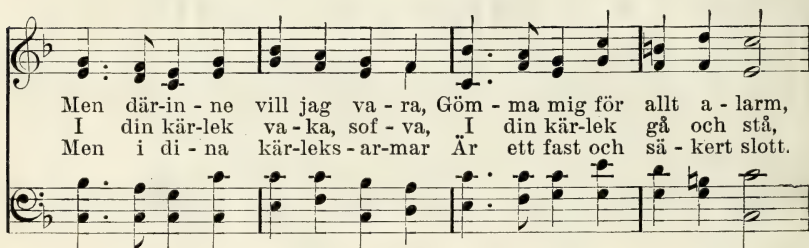
A. C. RUTSTRÖM.

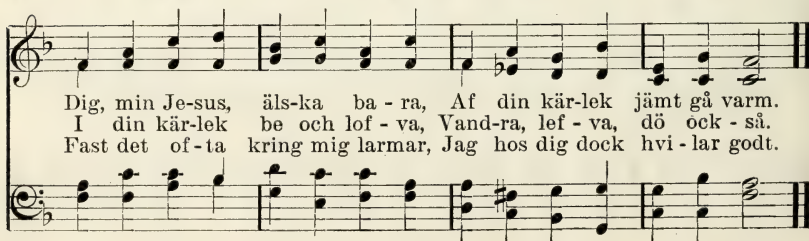
1. Hjärtans Je-sus, i ditt hjär-ta Är så godt att göm-ma sig.
 2. Till ditt skö-te vill jag i - la, Där är godt att va - ra till.
 3. Ut - om dig jag kan ej trif-vas, Ut-om dig jag mår ej väl,

Ut-om dig är i - del smär-ta, Ing - en-ting för - nö - jer mig.
 I din kär-lek lät mig hvi-la, Bätt-re må jag ald-rig vill:
 Ut-om dig kan ald-rig gif-vas Stän-dig ro för kropp och själ.

Men där-in - ne vill jag va - ra, Göm - ma mig för allt a - larm,
 I din kär-lek va - ka, sof - va, I din kär-lek gå och stå,
 Men i di - na kär-leks - ar-mar Är ett fast och sä - kert slott.

Dig, min Je-sus, äls-ka ba - ra, Af din kär-lek jämt gå varm.
 I din kär-lek be och lof - va, Vand-ra, lef - va, dö öck - så.
 Fast det of-ta kring mig larmar, Jag hos dig dock hvi - lar godt.

67. Jesu kärlek.

N. FRYKMAN.

Arr. P. U. STENHAMMAR.

1. Je - sus, du, som med ditt blod Los-sat ar - me fång - en
 2. Je - sus, dig är ing-en lik I - bland al - la vän - ner,
 3. Je - sus, gör din kär-lek känd Ut - af mig och al - la.
 4. Ack hur skönt dock lif-vet är, När din kär - lek rå - der,

Och mig tvått i nå-dens flod, Dig jag äg-nar sång - en.
 Ing - ens kär-lek är så rik, Ing - en så mig kän - ner.
 Vå - ra hjär-tan till dig vänd, Ack vi gå så kal - la.
 Her - re Je-sus, bland oss här! Det är lif-vets å - der,

Den från hjär-te - grun-den går Dig att lof hem - bä - ra.
 Vän-skap kommer, vänskap går, Allt af väx-ling li - der,
 Vå - ra lam-por slock-na, men Löf - tets stjärnor glim - ma.
 Hvar - i-från den kraft ut-går, Som allt ondt för - ja - gar,

Dig, som all min nöd för-står, Dig ske pris och ä - - ra.
 Men ditt var-ma hjär-ta slår Li - ka al - la ti - der.
 Her - re, sänd din eld i - gen Som i for-dom tim - ma.
 Så att sjä - len an - das får Fröjd, som dig be - ha - gar.

69. Lifvets källa.

LINA SANDELL.

TH. SÖDERBERG.

1. Jag vet en käl - la, som mäk - tar gif - va Mig tröst i nö - den.
 2. Rätt of - ta hör jag i stri - dens vim - mel Hans mil - da stäm - ma,
 3. Hur fullt af gläd - je, hur ljusst är lif - vet, Som Herren skän - ker!
 4. Ej vill jag by - ta mot tom - ma fröj - der, En värld kan gif - va,

Jag vet en kraft, som för - mår att lif - va I själfva dö - den,
 Som ta - lar till mig om fridens him - mel Hos Gud därhem - ma.
 Hvert ö - gonblick är till fröjd mig gif - vet, Då jag be - tän - ker,
 Den fröjd att e - vigt på Si - ons höj - der Med Her - ren blif - va.

Som kan upp - rät - ta det brut - na rö Och tän - da
 Då vär - mes hjär - ta, då vid - gas bröst, Då kan jag
 Att e - vigt, e - vigt jag lef - va får Ett lif, hvars
 Hans kär - lek le - der mig all - tid här, Och jag skall

ve - ken, som vil - le dö; Det är Je - su kär - lek.
 sjung - a med fröjd - full röst Om min Je - su kär - lek.
 sa - li - ga kraft be - står I min Je - su kär - lek.
 lef - va för e - vigt där Ut - af sam - ma kär - lek.

70. Hvar finnes Jesu like?

Ur S. N. S. bearb.

Från Brödräfsamlingen.

1. Hvar fin - nes Je - su li - ke? Hvem har hans hjär - te - lag?
 2. En an - nan långt för det - ta Helt visst för - kas - tat mig
 3. Ditt tå - la - mod, din god - het Är all min sa - lig - het.

I he - la världens ri - ke Alls ing - en fin - ner jag.
 Och än - dock med all rät - ta Där - vid för - sva - rat sig.
 Up - på din nåd och tro - het Jag en - dast li - ta vet.

Ditt ma - ka - lö - sa hjär - ta, Du trog - ne sjä - la - vän,
 Men du har an - nat sin - ne I dag och al - la dar.
 Du har up - på dig ta - git Att hål - la ut med mig.

Har jag i fröjd och smär - ta För - sökt och pröfvar än.
 Ty se, du har i min - ne, Hvad jag dig kos - tat har.
 Du har mig till dig dra - git, Jag hål - ler mig till dig.

71. Ingen lik Jesus.

J. OATMAN.

GEO. C. HUGG.

1. Ing - en lik Je - sus i lust och smär-ta, Nej, det finns icke en.
 2. Ing - en så he - lig och hög bland vänner, Nej, det finns icke en.
 3. Ges det väl stund-er, då han oss glömm-er? Nej, det finns icke en.
 4. Har han för-bun-det med nå - gon bru-tit? Nej, det finns icke en.
 5. Ing - en lik Je - sus, den vän-nen kä - ra, Nej, det finns icke en.

Ing - en som han kan för - stå mitt hjär-ta, Nej, det finns ic-ke en.
 Ing - en så öd-mjuk och mild jag känner, Nej, det finns ic-ke en.
 El - ler en fa - ra, då han sig gömmer? Nej, det finns ic-ke en.
 Finns väl en själ, som han har för-skjutit? Nej, det finns ic-ke en.
 Ing - en som han värd allt pris, all ä - ra, Nej, det finns ic-ke en.

Je-sus känner vår strid och pröfning, Han oss le-der till af - to - nen.

Ing - en lik Je - sus i lust och smär-ta, Nej, det finns icke en.

72. Kristi tålamod.

A. L. S.

A. L. SKOOG.

1. O sjung, min själ, till Je - su pris, Som öppnat dig sitt pa - ra -
 2. Hvad gjor-de, att han skon-te mig, Tills han fick dra - ga mig till
 3. Jag stapp-lat har och mång-en gång Från fri-dens väg gjort si - do -
 4. Jag sjung-er nu, af hjär-tat nöjd, Hans kärlek fyl - ler mig med

dis. Be-sjung hans nåd med fröjdfullt mod, Be-sjung hans
 sig Och fräl - sa mig, där dömd jag stod? Ack jo, det
 språng, Dock li - ka hultt den her - den god Mig le - der
 fröjd. Snart bätt - re bort - om Jor-dans flod Jag pri - sa

sto - ra tå - la - mod. O tå - la - mod, min sa - lig -
 var hans tå - la - mod.
 i sitt tå - la - mod.
 skall hans tå - la - mod.

het, Tag mot mitt hjär - tas tack-sam - het. Vål må jag

musical score for 'Jesu Kärlek' in G major, 4/4 time. The melody is in the treble clef and the bass line is in the bass clef. The lyrics are: pri - sa, Je - sus god, Ditt un - der - ba - ra tå - la - mod.

73. Kärlek från Guds lamm.

J. SCHÖRRING.

musical score for 'Kärlek från Guds lamm' in B-flat major, 4/4 time. The melody is in the treble clef and the bass line is in the bass clef. The lyrics are: 1. Kär-lek från Guds lamm Flö-dar mäk - tigt fram Som en
2. Kär-lek från Guds lamm Strå-lar här - ligt fram Som en
3. Kär-lek från Guds lamm Är den fris - ka stam, Som mig

musical score for 'Kärlek från Guds lamm' in B-flat major, 4/4 time. The melody is in the treble clef and the bass line is in the bass clef. The lyrics are: käl - la klar och ren. I dess fris - ka våg Först mitt
sol så skön och blid. I dess sken jag går Dit ej
fri - dens fruk - ter bär. Där - af an - den får Hvad han

musical score for 'Kärlek från Guds lamm' in B-flat major, 4/4 time. The melody is in the treble clef and the bass line is in the bass clef. The lyrics are: hjär - ta såg Lif - vets dy - ra ä - del - sten.
mörk - ret när, Bort - om jor - dens nöd och strid.
ef - ter - trår Och mig Gud så huldt be - skär.

74. Älskande Jesus.

A. C. RUTSTRÖM.

Ur S. N. S.

1. Äls - kan - de Je - sus, lär mig att vör - da Brin - nan - de
 2. Fängs - la - de Je - sus, lär mig att vör - da Ban - den du
 3. Blö - dan - de Je - sus, lär mig att vör - da Blo - det, som
 4. Dö - da - de Je - sus, lär mig att vör - da Kor - set, där
 5. Lef - van - de Je - sus, lär mig att vör - da Dig, som här

kär - le - ken din till din brud. O hur dess käl - la
 bar för att lö - sa din brud. Fri - ad blef trä - len,
 rann att för - so - na din brud. Vi ä - ro re - na,
 vil - ligt du dog för din brud. Dö - den du fäll - de,
 off - ra - de allt för din brud. Gla - da och nöj - da,

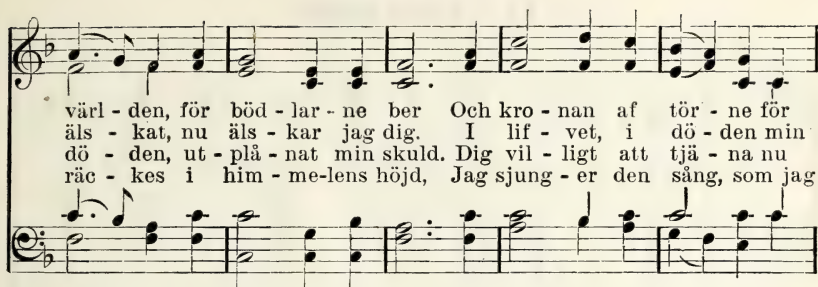
Här - ligt ses väl - la Fram ur ditt hjär - ta, vår ko - nung och Gud!
 Los - sad blef sjä - len. Dig va - re ä - ra, vår ko - nung och Gud.
 Där - för al - le - na Du skall ha ä - ran, vår ko - nung och Gud.
 Bräck - te dess väl - de. Pris dig, vår dö - da - de ko - nung och Gud.
 Djupt för dig böj - da, Vi dig till - bed - ja, vår ko - nung och Gud.

75. Jag älskar dig, Jesus.

A. J. GORDON.

1. Min Je - sus, din kär - lek på kor - set jag ser. Du dör för all
 2. Min Je - sus, i kär - lek du räd - da - de mig, Du först har mig
 3. Jag äls - kar dig, Je - sus, min fräl - sa - re huld, Du frälst mig från
 4. Jag äls - kar dig, Je - sus, och e - vigt med fröjd, När kro - nan mig

vär - den, för böd - lar - ne ber Och kro - nan af tör - ne för
äls - kat, nu äls - kar jag dig. I lif - vet, i dö - den min
dö - den, ut - plå - nat min skuld. Dig vil - ligt att tjä - na nu
räc - kes i him - me - lens höjd, Jag sjung - er den sång, som jag

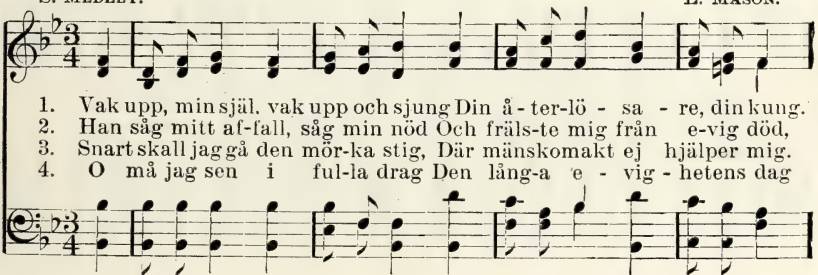

syn - da - re bär. Jag äls - kar dig, Je - sus, min fräl - sa - re kär.
her - de du är, Jag äls - kar dig, Je - sus, min fräl - sa - re kär.
kraft mig be - skär, Jag äls - kar dig, Je - sus, min fräl - sa - re kär.
bör - ja - de här: Jag äls - kar dig, Je - sus, min fräl - sa - re kär.

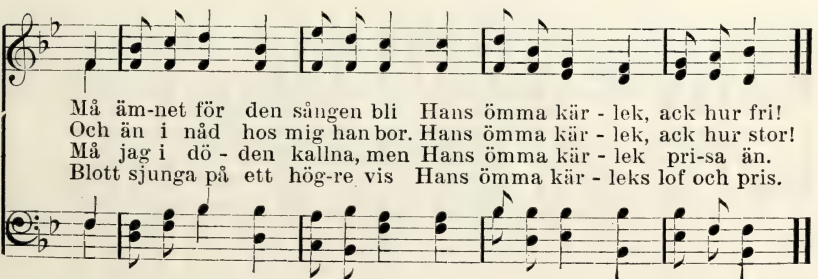
76. Jesu ömma kärlek.

S. MEDLEY.

L. MASON.

1. Vak upp, min själ, vak upp och sjung Din å - ter - lö - sa - re, dinkung.
2. Han såg mitt af - fall, såg min nöd Och fräls - te mig från e - vig död,
3. Snart skall jag gå den mör - ka stig, Där mänskomakt ej hjälper mig.
4. O må jag sen i ful - la drag Den lång - a e - vig - hetens dag

Må äm - net för den sången bli Hans ömma kär - lek, ack hur fri!
Och än i nåd hos mig han bor. Hans ömma kär - lek, ack hur stor!
Må jag i dö - den kallna, men Hans ömma kär - lek pri - sa än.
Blott sjunga på ett hög - re vis Hans ömma kär - leks lof och pris.

77. Jesus älskar.

A. B. WARNER.

W. B. BRADBURY.

1. Je - sus äls - kar mig, jag vet, Ty min bi - bel
 2. Je - sus äls - kar mig, han tog All min skuld och
 3. Je - sus äls - kar mig, han skall Fräl - sa mig från

sä - ger det. Bar - nen hö - ra ho - nom till,
 för mig dog. Här han mig från syn - den två, år,
 synd och fall. Gladt jag äls - kar ho - nom här,

Han dem gär-na fräl - sa vill. Ja, Je - sus äls - kar, ja, Je - sus
 Och till slut jag him - len får.
 Lif - vets kro - na får jag där.

äls - kar, Ja, mig han äls - kar, Ty bi - beln sä - ger så.

78. Guds son, vår broder.

J. ÅSTRÖM.

1665.

1. Kris - tus, som ditt ur-sprung le - der E - vigt från din
 2. Af en ring - a jor - disk mo - der, Her - re, du dig
 3. Vis - het strå - lar i din lä - ra, He - lig - het i
 4. Vid ditt bud de blin - de skå - da, På din vink de
 5. Då till di - na föt - ter dig - nar Syn - da - ren och

fa-ders sköt Och från him-len steg hit ne-der, Dig i jor-disk
 fö-das lät Och blef män-ni - skor-nas broder, Döl-jan - de ditt
 di - na bud. Di - na läp - par till oss bä-ra Fri-dens ord från
 la - me gå, Dum-bar för de döf-ve bå - da, Att de dö - de
 ber om nåd, Fräl-sa - re, jag dig väl - sig-nar, Du, som gif-ver

skep-nad slöt, O Guds son och män - skors li - ke,
 ma - je - stät. Ack må du ock i mitt hjär - ta
 nå - dens Gud. Vär - des ock min själ upp - ly - sa
 lif - vet få. Un - der - bar ut - i na - tu - ren
 hjälp och råd. Di - na spår, o Je - sus, vi - sa

Hör ett stoft, som lyf-ter sig, Träng-tan-de att nal-kas dig.
 Fö-das och för-blif-va där, Du, som Gud och e - vig är.
 Och mitt hjär-ta bö - ja så, Att jag or-det hö - ra må.
 Men i nå - den än - nu mer, Dig i allt jag rörd till-ber.
 Vä-gen upp till him-me-len. Lär, o lär mig vand-ra den.

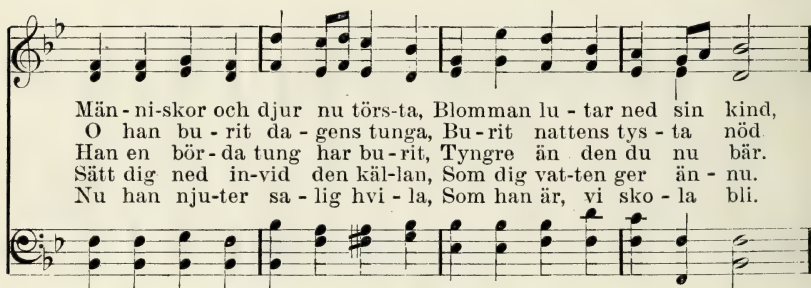
79. Trött af vägen.

OLGA HOLMEN.

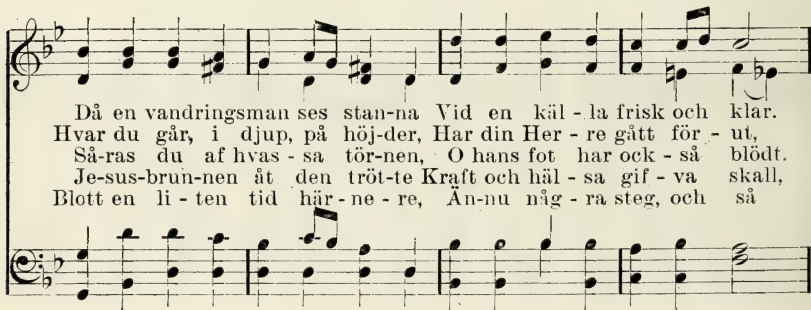
J. ZUNDEL.

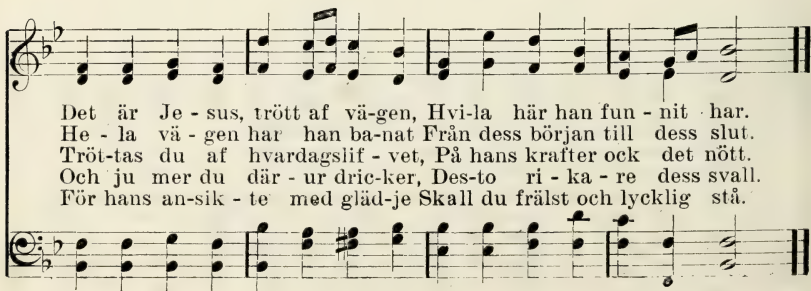
1. Middagssol från fäs - tet ly - ser, Och det blå-ser glöd-het vind,
 2. Je - sus va - rit trött af vä - gen, Brännts af solens he - ta glöd.
 3. Je - sus va - rit trött af vä - gen, Minns det, när du tröt-tad är.
 4. Och när du blir trött af vä - gen, Gör som Je - sus äf - ven du,
 5. Je - sus va - rit trött af vä - gen, Som han var, så ä - ro vi,

Män - ni - skor och djur nu törs - ta, Blomman lu - tar ned sin kind,
 O han bu - rit da - gens tunga, Bu - rit nattens tys - ta nöd.
 Han en bör - da tung har bu - rit, Tyngre än den du nu bär.
 Sätt dig ned in - vid den käl - lan, Som dig vat - ten ger än - nu.
 Nu han nju - ter sa - lig hvi - la, Som han är, vi sko - la bli.

Då en vandringsman ses stan - na Vid en käl - la frisk och klar.
 Hvar du går, i djup, på höj - der, Har din Her - re gått för - ut,
 Så - ras du af hvas - sa tör - nen, O hans fot har ock - så blödt.
 Je - sus - brun - nen åt den tröt - te Kraft och häl - sa gif - va skall,
 Blott en li - ten tid här - ne - re, Än - nu någ - ra steg, och så

Det är Je - sus, trött af vä - gen, Hvi - la här han fun - nit har.
 He - la vä - gen har han ba - nat Från dess början till dess slut.
 Tröt - tas du af hvardagslif - vet, På hans krafter ock det nött.
 Och ju mer du där - ur dric - ker, Des - to ri - ka - re dess svall.
 För hans an - sik - te med gläd - je Skall du frälst och lycklig stå.

80. Jesu lif på jorden.

N. FRYKMAN.

(Melodi n:o 79.)

1. När jag ser, hur lifvets förste
Går omkring i Juda land
Och, bland konungar den störste,
Med sin milda, varma hand
Strör sin frälsning fritt till alla,
Som hans godhet lita till,
Tacksamhetens känslor svalla,
Högt hans namn jag prisat vill.
2. Lifvets glädje han oss unnar,
Fast han själf försaka kan,
Öppnar nådens rika brunnar,
Tager huldtt vår nöd sig an.
Döfva höra, halta springa,
Stumma tala, blinda se
Och sitt hjärtas offer bringa
Honom, allas räddare.
3. Vid hans fötter Magdalena
Gråter ut sin nöd och får
Gå i frid, med känslor rena,
Lycklig mer än hon förstår.
På hans bud Sakkeus gärna
Tar emot hans frälsning, så
Att han lyser som en stjärna
Uppå nådens himmel blå.
4. Med sin kärlek mildt han drager
Alla nödens barn till sig,
Och den sämste han mottager
Uti nåd så hjärtelig,
Att han klandras utaf mången,
Som Guds vägar ej förstår,
Men från andra ljuder sången
Till hans pris, som allt förmår.
5. Ingen så som Jesus talar,
Ingen älskar så som han,
Ingen finns, som så hugsvalar,
Som så helt förlåta kan.
Nej, i himlen och på jorden
Han den ende är förvisst,
Som, i allt fullkomlig vorden,
Helar all vår synd och brist.
6. Ack ju mer jag stilla aktar
På min Jesu rena bild,
Mer och mer jag eftertraktar
Att, från jordens småting skild,
Kunna så min lefnad föra,
Att jag honom likna må,
Som att världen lycklig göra
Själft tog tjänardräkten på.

Copyright, 1908, by N. Frykman.

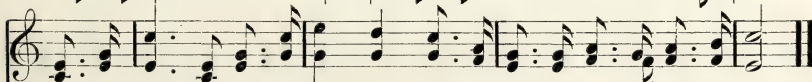
81. Det är jag.

A. V. H.

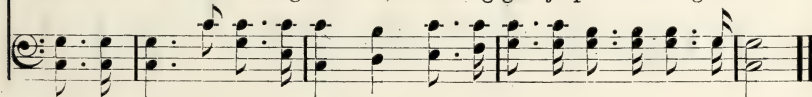
A. V. HELLSTRÖM.

1. Det är jag, så ljud i nat-ten Till för-sag-da hjärtan Je - su röst,
2. Det är jag, så än - nu lju-der Vännens röst i stormen Mången gång
3. Det är jag, som till för-so-ning För din synd har trampat korsets stig,
4. Det är jag, som o-sedd le - der Di - na steg i-ge-nom far-lig värld
5. I - la då, mitt hjär-ta, i - la, Tills du hunnit löf-tets säl - la land.

Där på storm-upp-rör-da vat - ten Dödens fruktan fyll-de hvar-je bröst.
Och i kär - lek tystnad bju-der At den vre-da vägens hemska sång.
Seg - rat öf - ver dö-dens bo-ning, Tvingat mörkrets furste gif-va sig.
Och ett hem hos mig be-re - der Ef - ter lyckligt ändad pilgrimsfärd.
Där är frid och e - vig hvi - la, E - vig glädje på Guds högra hand.

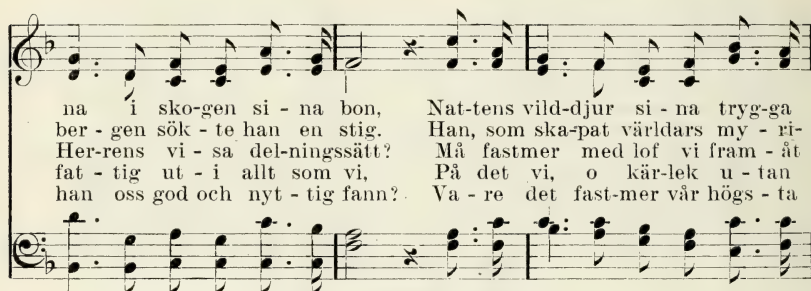
82. Jesu fattigdom.

LENA SANDELL.

TH. SÖDERBERG

1. Him-lens få - lar haf - va si - na näs - ten, Räf-var-
 2. Att i bön få ta - la med sin fa - der Upp till
 3. O hvad är att vi då of - ta kla - ga Öf - ver
 4. Och för oss han öf - ver - gaf sitt ri - ke Och blef
 5. Skul - le vi då bätt - re lott be - gå - ra Än den

na i sko-gen si - na bon, Nat-tens vild-djur si - na tryg-ga
 ber - gen sök - te han en stig. Han, som ska-pat världars my - ri-
 Her-rens vi - sa del-ningssätt? Må fastmer med lof vi fram - åt
 fat - tig ut - i allt som vi, På det vi, o kär-lek u - tan
 han oss god och nyt - tig fann? Va - re det fast-mer vår högs - ta

fäs - ten Mel - lan ber - gen bort - om ö - de mon.
 a - der, Ha - de ej en bö - ne - vrå för sig.
 dra - ga, Vis - sa, att i allt han skif - tar rätt.
 li - ke, Skul - le arf - ving - ar med ho - nom bli.
 ä - ra Att få bä - ra sam - ma dräkt som han.

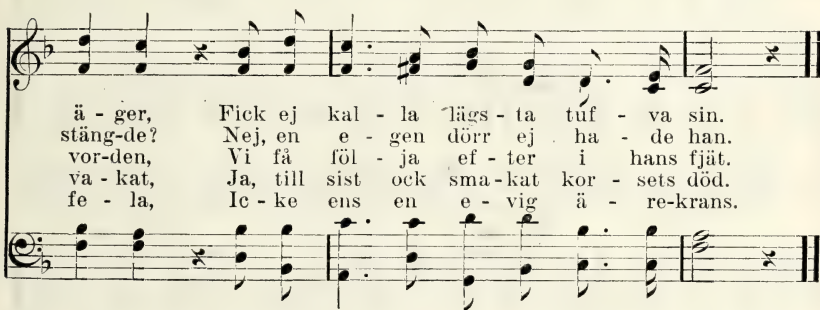

Je-sus ha - de lik - väl in - tet lä - ger, In - tet
 Och när fol - ket sig kring ho - nom träng-de Da - gen
 Haf-va vi det äf - ven knappt på jor - den, Må vi
 Oss till go - do allt han har för - sa - kat, Li - dit
 Om vi än hans fat - tig - dom få de - la, O hvad

hem, dit han fick trä - da in,
om, och ing - en ro han fann,
se, hur Je - sus ha - de det.
fat - tig-dom och brist och nöd,
nåd att dock få va - ra hans!

Han, som himme-len och jorden
Mån-ne han sin dörr om kvällen
Han vår fö - re-gång - a - re är
U - tan huf - vud-gärd på marken
In - tet godt skall då till slut oss

ä - ger, Fick ej kal - la lägs - ta tuf - va sin.
stäng-de? Nej, en e - gen dörr ej ha - de han.
vor-den, Vi få föl - ja ef - ter i hans fjät.
va - kat, Ja, till sist ock sma - kat kor - sets död.
fe - la, Ic - ke ens en e - vig ä - re-krans.

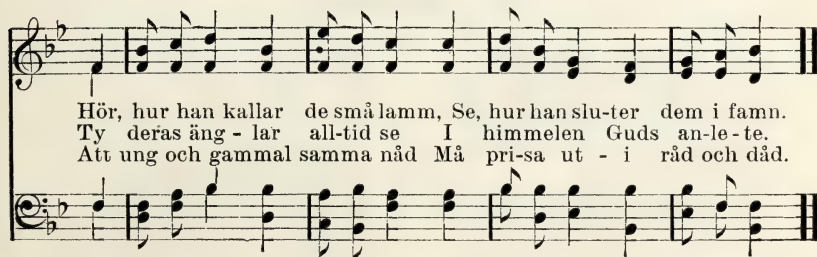
83. Jesus och barnen.

P. DODDRIDGE.

L. MASON.

1. Se, mild och ljuflig herden står Om - gif-ven af de späda får.
2. Han bjuder: Hindren ej de små Att komma fram till mig också,
3. Tag, Herre, bar-nen i din vård Till fostran i din tempelgård,

Hör, hur han kallar de smålamm, Se, hur han slu-ter dem i famn.
Ty deras äng - lar all-tid se I himmelen Guds an-le-te.
Att ung och gammal samma nåd Må pri-sa ut - i råd och dåd.

84. Vin af vatten.

N. FRYKMAN.

H. J. GAUNTLETT.

1. Je - sus hel - gar lif-vets gläd-je Och för - ta - ger all vår sorg,
 2. Han, som gjor-de vin af vat-ten Och bjöd stormen ti - ga still,
 3. O mitt hjär - ta, göm de tan-kar, Att dig Gud ej glömma kan.

När vi till hans god-het väd-je Och som barn i nå-dens borg
 Med sitt ljus upp - ly - ser nat-ten Och gör dag så snart han vill.
 Håll dig fast vid hop-pets an-kar, Li - ta på din lög - tes-man.

Städs med re - na - de be - gär Tro-get lef - va ho-nom när.
 På hans ord, som värld-en styr, O - ron vi - ker, fruktan flyr.
 Sprid hans ryk - te, sjung hans pris, Om än blott på bar-na - vis.

Words copyrighted, 1908, by N. Frykman.

85. Jesu tårar.

N. FRYKMAN.

(Melodi n:o 84.)

1. Jesus grät med sina vänner, Deras sorg han kände så, Som en moders hjärta känner, När hon saknar sina små. Jesus, hvem kan likna dig Uti kärlek innerlig? 2. När vi kämpa lifvets strider Och därvid få bittra sår, Det uti hans hjärta svider,	Han vår nöd så väl förstår Och begråter som en vän, Han är ju densamme än. 3. Jesus grät, och nu i ära Våra tårar räknar han Och hugsvalar sina kära, Såsom han det ensam kan, Och till sist vid grafvens rand Torkas tåren af hans hand.

Words copyrighted, 1908, by N. Frykman.

4. Jesus grät, när han betänkte,
Hvilken nöd det förestod
Folket, som med otro sänkte
Sig i vredens hemska flod.
O hvad kärlek djup och ren!
Så han älskar, han allen.

5. Jesu tårar äro smycken
I hans sköna ärekrans,
Äkta pärlor, gyllne stycken,
Strålände med himmelsk glans.
Sköna ljus uppå den stig,
Fadershanden leder mig.

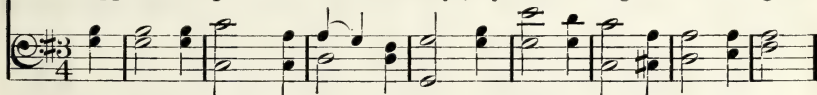
86. Haf din syn.

N. FRYKMAN.

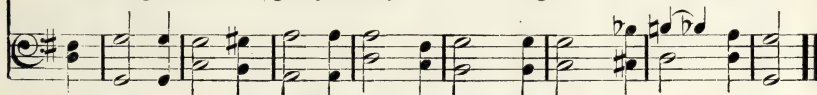
T. B. SOUTHGATE.

1. I nöd och mör-ker satt en man Vid vägen, där Guds son framgick.
2. Med tacksam kär-lek i sitt bröst Han höj-de lof-vets gla-da ljud
3. O du, som än ej kän-ner Gud Och ej kan vandra lif-vets stig.
4. Du får din syn, om blott du vill Lik-som den blin-de där-om be
5. Upp, låt oss pri - sa Gud med fröjd, Ty än i dag han un-der gör.

Gif mig min syn, då rop-te han, Och haf din syn, han hö - ra fick.
Till ho-nom, som hans bo-ja löst, All värl-dens fräl - sa - re och Gud.
Hör nu med tröst det gla-da bud: Stå upp, ty Her-ren kal - lar dig.
Och hjärtligt li - ta honom till, Som kom att fräl - sa syn - da - re.
Från sorgens dal till glädjens höjd Med väl - dig hand sitt folk han för.

Words copyrighted, 1908, by N. Frykman.

87. Vid Nains port.

N. FRYKMAN.

(Melodi n:o 86.)

1. När Jesus kom till Nains port,
Då mötte han ett sorgetåg,
Hvars mål var grafvens mörka ort:
En yngling död på bären låg.

Allt folket prisar himlens Gud,
Hvars högra hand gör under än.

2. Gråt icke, mildt hans stämmaljud
Till modern, där hon sorgsen gick
I saknad utaf huld och stöd,
Med nöd och armod för sin blick.

4. När nöd och mörker på vår stig
Oss möta, lär oss, Jesus kär,
Att vänta hjälpen blott från dig,
Du, som allena den beskär.

3. Nu döden viker på hans bud,
Och änkan får sin son igen.

5. På plågans bädd, vid grafvens rand
Var du vårt ljus, o Jesus Krist.
Slit sönder våra synders band
Och tag oss till din himmel sist.

88. Jesus af Nasaret.

E. CAMPBELL.

T. E. PERKINS.

1. Hvi has-tar den-na ska-ran, säg, Så if - rigt brådskan-de sin väg?
 2. Hvem är då han, som väcker opp I he - la sta - den så-dant lopp,
 3. Ja, Je-sus, han, som fordom här Gick fram bland mödor och ' besvär.
 4. Han kommen är. På hvar-je ort Hans hel-ga steg vi haf - va sport.

Hvad är, som fångslar ho-pen så Att dag - li-gen med und-ran stå?
 Den främ-ling-en, som på sin stig Drar massor-na att föl - ja sig?
 Och läkedom, hvar helst han gick, Den sjuke, döf - ve, la - me fick.
 Han stannar vid vår tröskel, ja, Går in och vill här bo - ning ta.

Hör, ska-ran sva-rar all - varsam: Je - sus af Na - saret går här fram.
 Hör å - ter ska-ran all - varsam: Je - sus af Na - saret går här fram.
 Den blin-de gladdes vid hans namn: Je - sus af Na - saret går här fram.
 Ty ro - pa vi nu gladt hans namn: Je - sus af Na - saret går här fram.

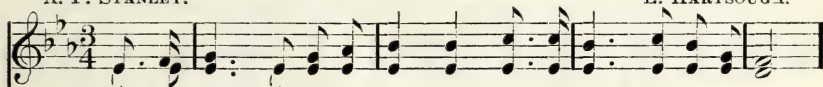
Hör, ska-ran sva-rar all-varsam: Je-sus af Na-sa-ret går här fram.
 Hör å - ter ska-ran all-varsam: Je-sus af Na-sa-ret går här fram.
 Den blin-de glad-des vid hans namn: Je-sus af Na-sa-ret går här fram.
 Ty ro - pa vi nu gladt hans namn: Je-sus af Na-sa-ret går här fram.

5. Kom hit, du som betungad är.
Nåd, frid och hem dig bjudas här.
Du, som från fadern fjärran går,
Vändom, tag mot den nåd du får.
Du frestade, här finnes hamn:
Jesus af Nasaret går här fram.
6. Men om du än hans rop försmår
Och all hans kärlek från dig slår,
Han snart från dig bedröfvad far,
Och själens rop får intet svar.
För sent, för sent—o sorg och skam,
Jesus af Nasaret har gått fram!

89. På bergets topp.

A. P. STANLEY.

L. HARTSOUG.I.

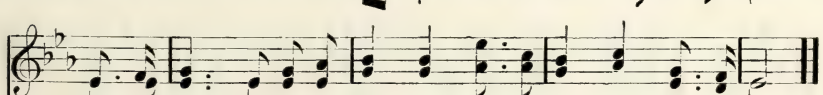
1. Her - re, här är godt att va - ra Nä - ra dig på bergets topp,
2. Her - re, här är godt att va - ra In - för dig i stil-la ro,
3. Her - re, här är godt att va - ra, Där du än vid nådens bord

- I den him - la-luf-ten kla - ra, Dit ej sor - gen hin-ner opp.
Trygg mot fi - en-de och fa - ra Så-som duf-van i sitt bo.
Lå - ter oss din kraft för-fa - ra Med din an - de och ditt ord.

- Tvifvel, fres - tel-se och stri-der, Här för-svin - ner det-ta allt
Mäktigt su - sa andens ving-ar Med sitt un - der-ba-ra dån,
Gör vårt hjär - ta för dig stil-la Att dig tro - get föl-ja här,

- För den klar - het, som sig spri-der Från din här - li - ga gestalt.
Då från höj - den rösten kling-ar: Den - ne är min kä - re son.
Tills från ti - dens flärd och vil - la Du oss häm-tar, Her-re kär.

90. Samme Jesus.

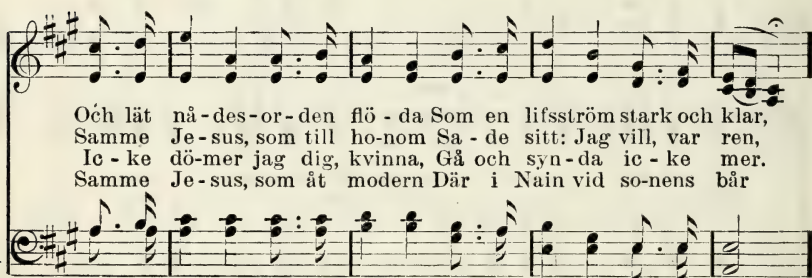
LITA SANDELL.

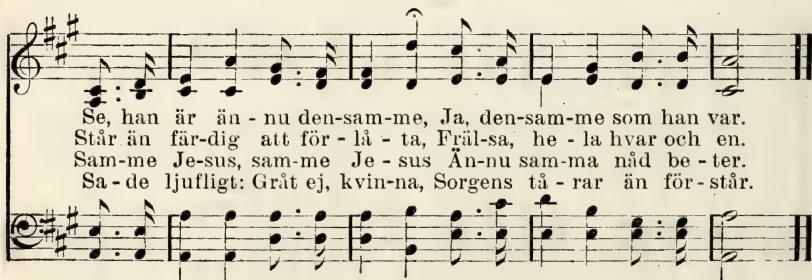
1. Sam-me Je - sus, sam-me Je - sus, Som en gång vid Sikars brunn
 2. Sam-me Je - sus, som i kär - lek Till den ar - me mannen såg,
 3. Sam-me Je - sus, som till kvinnan, Den man fört till honom fram,
 4. Sam-me Je - sus, som af and-ras Sorg sig så be - ve - ka lät,

För Sa-ma-riens ar-ma dot-ter Öpp-na-de så huldts sin mun
 Hvilken spe-tälsk och e-län-dig För hans hel-ga föt-ter låg,
 Att han skul-le dö-ma hen-ne, Sa-de mild, men all-var-sam:
 Att vid graf-ven i Be-ta-nien Han en dag ock stod och grät,

Och lät nå-des-or-den flö-da Som en lifsström stark och klar,
 Samme Je-sus, som till ho-nom Sa-de sitt: Jag vill, var ren,
 Ic-ke dö-mer jag dig, kvinna, Gå och syn-da ic-ke mer.
 Samme Je-sus, som åt modern Där i Nain vid so-nens bår

Se, han är än-nu den-sam-me, Ja, den-sam-me som han var.
 Står än fär-dig att för-lå-ta, Fräl-sa, he-la hvar och en.
 Sam-me Je-sus, sam-me Je-sus Än-nu sam-ma nåd be-ter.
 Sa-de ljufligt: Gråt ej, kvin-na, Sorgens tå-rar än för-står.

5. Samme Jesus, som om natten
Under vågens vilda sång
Nalkades det lilla skeppet
På Tiberias haf en gång,
Sägande till de förskräckte:
Rädens icke, det är jag,
Se, med samma fridens hälsning
Nalkas han oss än i dag.
6. Samme Jesus, som så huldrikt
Ömmade för folkets nöd,
Att han blott med några fiskar
Och därjämte sju små bröd
Spisade i ödemarken
Rikligt fyra tusen män,
Samme Jesus, samme Jesus,
O hvad tröst, han lefver än.
7. Samme Jesus dukar ännu
Midt i öknen samma bord,
Talar än till de betryckta
Samma nådefulla ord.
Han, som uti högsta mening
Själ är döpt med smärtans dop,
Äck hans öra är ej slutet
Än i dag för nödens rop.
8. Samme Jesus, som på korset
För vår synd lät offra sig,
Samme Jesus, samme Jesus
Älskar ännu dig och mig.
Samme Jesus, som nu städse
I Guds åsyn för oss står,
Är i evighet densamme,
Ja, i dag liksom i går.

91. Drag fram.

H. H. MILMAN.

J. B. DYKES.

1. Drag fram, drag fram i ma - je - stät, Ditt
2. Drag fram, drag fram i ma - je - stät Att
3. Drag fram, drag fram i ma - je - stät; I
4. Drag fram, drag fram i ma - je - stät, Din
5. Drag fram, drag fram i ma - je - stät, Du

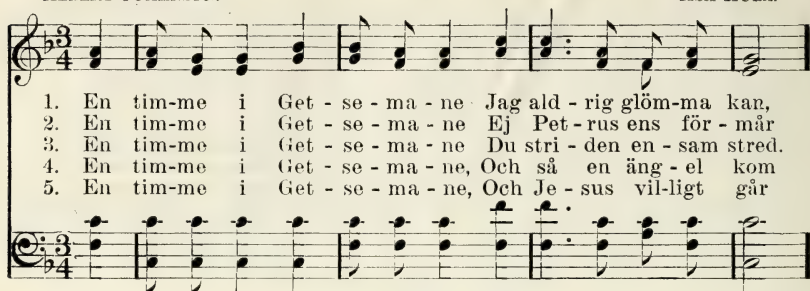
folk med ju - bel häl - sar dig. O fräl - sa - re, drag
re - sa värl - den ur dess fall, Du som från him - lens
bi - dan äng - la - ska - ran står Och med för - und - ran
strid är hård och bit - ter, men Du seg - ra skall. Din
se - ger - hjäl - te hvit och röd, O Je - sus kär, som

fram i frid Up - på din palm - be - ströd - da stig.
tron steg ned Att her - de bli för hjor - den all.
ak - tar på, Hur stil - la du mot kor - set går.
tör - ne - krans Din kro - na blir i him - me - len.
vil - le så Oss kö - pa lif - vet med din död!

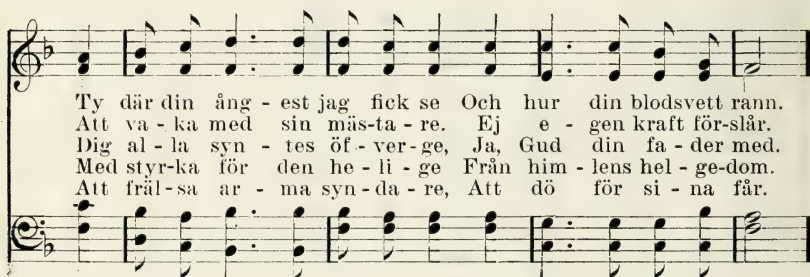
92. En timme i Getsemane.

ALBERT JOHANSON.

ASA HULL.

1. En tim-me i Get - se - ma - ne Jag ald - rig glöm-ma kan,
 2. En tim-me i Get - se - ma - ne Ej Pet - rus ens för - mår
 3. En tim-me i Get - se - ma - ne Du stri - den en - sam stred.
 4. En tim-me i Get - se - ma - ne, Och så en äng - el kom
 5. En tim-me i Get - se - ma - ne, Och Je - sus vil-ligt går

Ty där din ång - est jag fick se Och hur din blodsvett rann.
 Att va - ka med sin mäs-ta - re. Ej e - gen kraft för-slår.
 Dig al - la syn - tes öf - ver-ge, Ja, Gud din fa - der med.
 Med styr-ka för den he - li - ge Från him - lens hel - ge-dom.
 Att fräl-sa ar - ma syn-da-re, Att dö för si - na får.

Jag glöm-mer ej, o Je - sus god, Din blod-svett och ditt ve.

De kval, som du för mig ut-stod Ut - i Get-se - ma - ne.

93. Herre, tänk på mig.

I. WATTS.

(Melodi n:o 92.)

1. Ack göt min frälsare sitt blod, Min konung, vardt han död? Gaf han sig ut, så ren och god, Att frälsa mig ur nöd? Hjälp, Jesus, att jag blir därvid Att troget tjäna dig, Och när du dömer världen vid O Herre, tänk på mig. 2. När han så pintes, bad och grät, Var det för mina brott? O under af barmhärtighet! O kärlek utan mått!	3. Ej under då, att solens sken Sig bakom molnen drog, När himlens konung, hög och ren, För mina synder dog. 4. Vål må jag falla tacksam ner, Vål må i salig skam Mitt öga flöda, när jag ser Hans bild på korsets stam. 5. Dock sorgens tår ej gälda kan Den skuld, hvare jag står. Så tag mig själf, o Herre, an, Du ensam det förmår.

94. Till Golgata.

AXEL-FREDENHOLM.

E. MILLER.

1. Kom, lät oss gå till Gol - ga - ta Och fal - la
2. Kom, lät oss gå till Gol - ga - ta Med all vår
3. Kom, lät oss gå till Gol - ga - ta, Där flö - dar
4. Kom, lät oss gå till Gol - ga - ta, Det är så

ned vid kor - sets fot, Ty han, som fräls - te
synd och allt vårt ve. För - so - ning finns i
nå - dens kül - la fri, Och den, som sämst - af
skönt att drö - ja där. Om jord och him - mel

röf - va - ren, Tar syn - da - re an - nu e - mot.
Je - su blod För hvar för - kros - sad syn - da - re.
al - la är, Vid kor - set kan den främs - te bli.
än för - gäs, Vid kor - set lugn och trygg - het är.

95. Guds rena lamm.

N. D.

NIC. DECIUS.

Guds re-na lamm, o-skyl-dig, På kor-set för oss slag-tad,
All - tid be-fun-nen tå - lig, E - hur du var för-ak - tad,

Vår synd du haf - ver dra - git Och dö - dens

makt ned - sla - - git. Gif oss din frid, o Je - sus.

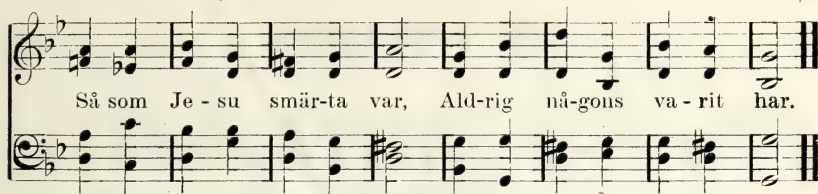
96. Skåden, skåden nu här, alle.

J. QVIRSFELD.

Svensk mel. fr. 1400-talet.

1. Skå-den, skåden nu här, al - le, Hu - ru Je - sus plå-gad är.
Tå - rar fly - te, kla-gan skal - le, Då vår syn - daskuld han bär.
2. Hand och fot man ge-nom-bå - rat, Sträckt och plå-gad är hvar led.
Huf-vu-det, af tör-nen så-radt, Blekt och blo-digt sjunker ned.
3. Ändtligt öf-ver-ljudt han sän-der Upp sin sis - ta suck och ber:
Fa - der, jag i di - na hän-der Nu min an - de å - ter - ger.

4. Denna stund är Jesu sista.
Templets förlåt rifs i tu,
Solen mörknar, bergen brista.
Öga, hjärta, hvad gör du?

5. Vakna upp, du hårda hjärta,
Se, hur Jesus har dig kär.
Känn din syndaskuld med smärta,
Ty för den han korsfäst är.

97. Vid Jesu kors.

N. FRYKMAN.

S. WEBER.

5. Här lyser skönt den klara sol,
Som jagar mörkret ut
Ur världen all från pol till pol,
Och allt blir väl till slut.

6. O Jesus, för ditt dyra namn
Tag helt mitt hjärta in
Och göm mig i din kärleks famn
Som lön för mödan din.

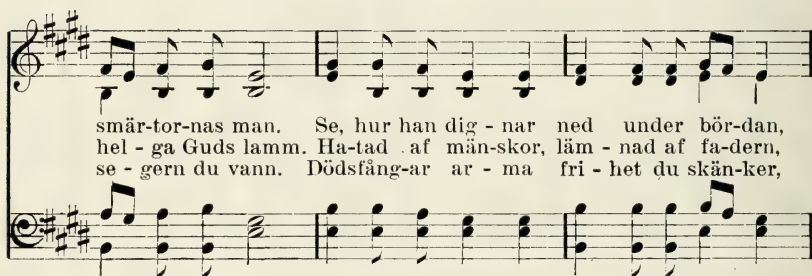
98. Kristi lidande.

J. B.-E. A. S-GH.

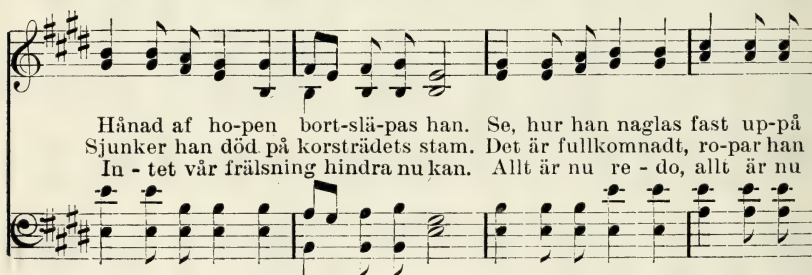
J. J. ROSSEAU.

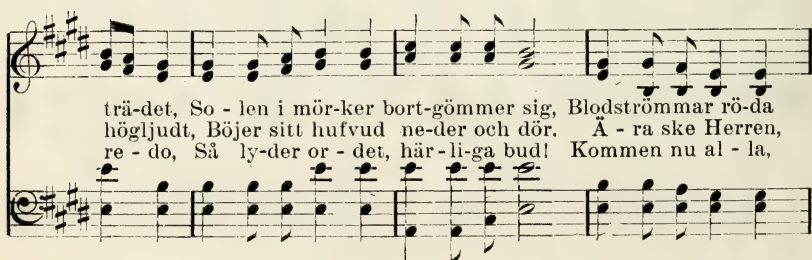
1. Böjd un - der kor - set, sar - gad och blodig, Le-des till dö-den
 2. Natt-svar-ta mörk-ret djupt ut - i sjä-len Gri-per det re - na,
 3. Hell dig, o Je - sus, sa - lighets-höfding. Syndarn till go-do

smär-tor-nas man. Se, hur han dig - nar ned under bör-dan,
 hel - ga Guds lamm. Ha-tad af män-skor, läm - nad af fa-der-n,
 se - gern du vann. Dödsfång-ar ar - ma fri - het du skän-ker,

Hånad af ho-pen bort-slä-pas han. Se, hur han naglas fast up-på
 Sjunker han död på korsträdets stam. Det är fullkomnad, ro-par han
 In - tet vår frälsning hindra nu kan. Allt är nu re - do, allt är nu

trä-det, So - len i mör-ker bort-gömmar sig, Blodströmmar rö-da
 högljudt, Böjer sitt hufvud ne-der och dör. Ä - ra ske Herren,
 re - do, Så ly-der or - det, här-li-ga bud! Kommen nu al - la,

flö - da ur så - ren. Män - ska, be - sin-na, det-ta för dig.
kam pen är slu - tad, Se-gern är vun-nen, mänska, det hör.
kommen nu al - la, Lå - ten för - so - na e - der med Gud.

99. Det blödande Guds lamm.

ISAAC WATTS.

Gregoriansk melodi.

1. När jag be-trak - tar kor - sets stam Och ser det
2. Min en - da ä - ra va - re den, Att död för
3. Från huf-vud, hand och fot jag ser, Hur sorg och
4. Och äg - de jag den vi - da värld, Det vo - re

blö - dan - de Guds lamm, Den störs-ta vinst, den
mig är fräl - sa - ren. Den flärd, som tjus - te
kär - lek flö - da ner. Hvar såg man väl en
dig en ring - a gärd. O du, som mig har

högs - ta prakt Syns mig blott ar - mod och för - akt.
förr mitt mod, Jag off - rar gär - na för hans blod.
tör - ne - krans, En sorg och kär - lek så - som hans?
äls - kat så, Gif, att ock jag dig äls - ka må.

100. Vid Jesu kors.

F. J. CROSBY.

W. H. DOANE.

1. Je - sus, håll mig vid ditt kors, Där är lif - vets käl - la.
 2. Vid ditt kors jag sma - ka får Nå - den un - der - ba - ra.
 3. Vid ditt kors, o du Guds lamm, Som för mig led dö - den,
 4. Vid ditt kors jag va - ra vill, Bed - ja, tro och bi - da,

Fri och öp-pen för en - hvar Skall hon e - vigt väl - la.
 Där jag äf-ven skå - da får Mor-gon-stjär - nan kla - ra.
 Får jag häm - ta tröst och kraft, Frid och fröjd i nö - den.
 Tills jag får på and - ra strand Vand - ra vid din si - da.

Vid ditt kors, vid ditt kors Hjälp mig städs för - blif - va,

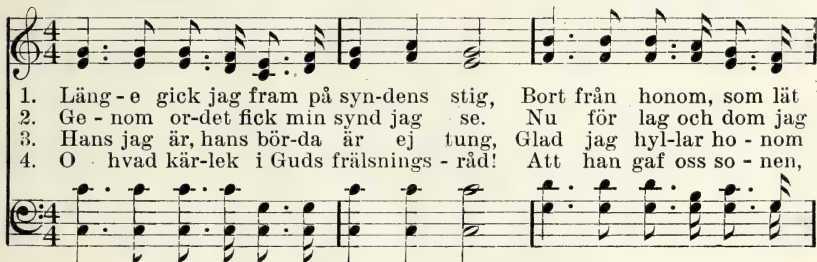
Tills med ska-ran för din tron Pris jag dig skall gif - va.

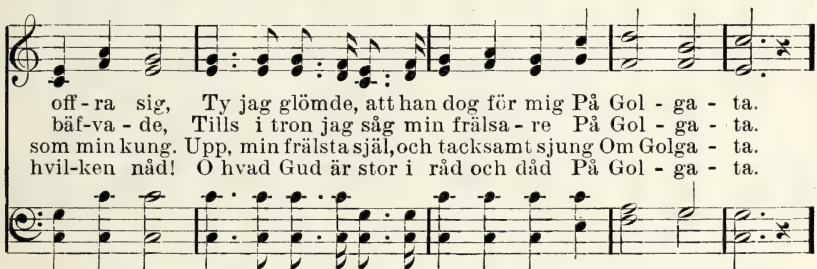
101. På Golgata.

WM. R. NEWELL.

D. B. TOWNER.

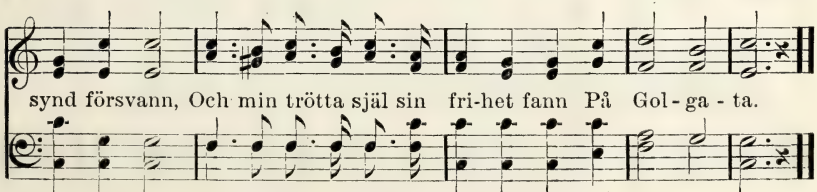
1. Läng-e gick jag fram på syn-dens stig, Bort från honom, som lät
 2. Ge-nom or-det fick min synd jag se. Nu för lag och dom jag
 3. Hans jag är, hans bör-da är ej tung, Glad jag hyl-lar ho-nom
 4. O hvad kär-lek i Guds frälsnings-råd! Att han gaf oss so-nen,

off-ra sig, Ty jag glömde, att han dog för mig På Gol-ga-ta.
 bäf-va-de, Tills i tron jag såg min frälsa-re På Gol-ga-ta.
 som min kung. Upp, min frälsta själ, och tacksamt sjung Om Golga-ta.
 hvil-ken nåd! O hvad Gud är stor i råd och dåd På Gol-ga-ta.

Ut-i kär-lek dy-ra blo-det rann, I dess reningsflod min

synd försvann, Och min trötta själ sin fri-het fann På Gol-ga-ta.

102. Jesu sår.

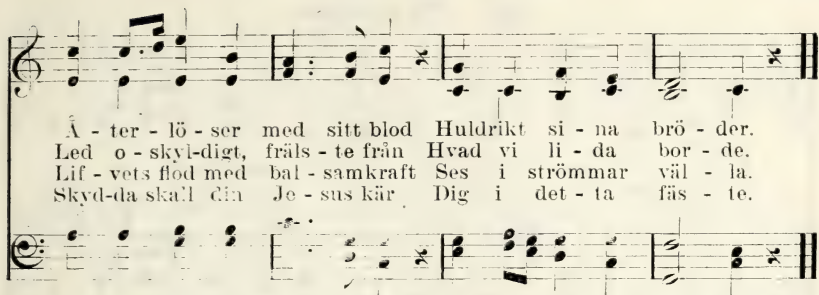
P. U. STENHAMMAR.

1. Sving - a dig, min an - de, opp Till de dju - pa så - ren,
 2. Silf - ver hjälp - te ej och guld Att från dö - dens sna - ra
 3. Å - ro ej hans öpp - na sår Him - la - dör - rar vi - da,
 4. Sving - a dig dit upp, min själ, Till de så - ren skö - na,

Där för - so - nia, frid och hopp Finns för ar - ma få - ren.
 Fräl - sa oss, från syn - dens skuld Och från do - mens fa - ra.
 Hva - rest syn - darn in - gå får, När hans hjärtsår svi - da?
 Där du fin - na skall dig väl, Frid och hvi - la rö - na.

Se, Guds son, din her - de god, Dig till go - do blö - der,
 Men Guds e - gen kä - re son Sig till of - fer gjor - de,
 Med den kla - ra pur - pur - saft Ur hans kär - leks - käl - la
 Sätt dig, tröt - ta duf - va, där I ditt klip - po - näs - te.

Å - ter - lö - ser med sitt blod Huldrikt si - na brö - der,
 Led o - skyl - digt, fräls - te från Hvad vi li - da bor - de,
 Lif - vets flod med bal - sam - kraft Ses i ström - mar väl - la.
 Skyd - da skall din Je - sus kär Dig i det - ta fäs - te.

Ä - ter - lö - ser med sitt blod Huldrikt si - na brö - der.
 Led o - skyl-digt, fräls - te från Hvad vi li - da bor - de.
 Lif - vets flod med bal - samkraft Ses i strömmar väl - la.
 Skyd-da skall din Je - sus kär Dig i det - ta fäs - te.

103. Min blodige konung.

A. C. R.

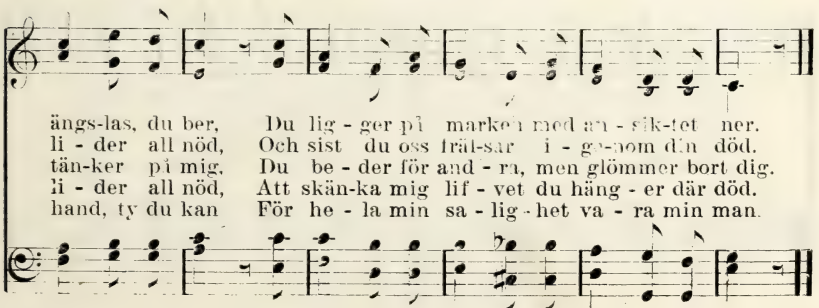
A. C. RUTSTRÖM.

1. Min blo - di - ge ko-nung på kors - trä-dets stam, För - ak - ta - de
 2. Du grä - ter, du kvi - der, du tig - ger om nåd, Du hän - der-na
 3. För mig du blef så - rad, för mig du blef träl, Du sma - ka-de
 4. Din hel - ga le - ka - men mitt pås - kalam var, Den bitt - ras-te
 5. Förden-skull, o Her - re, så u - sel jag är, Med he - la min

Her - re, o - skyl - di - ga lamm! Din kläd-nad är blo-dig, du
 vri - der och vet ing-en råd. I tret - ti års träl-dom du
 dö - den att råd - da min själ. Du häng-er för - gå - ten, men
 gal - la för väl - lust du tar. Att gö - ra mig sa - lig du
 bör - da och allt mitt be-svär Be - fal - ler jag mig i din

ängs-las, du ber, Du lig - ger på marken med an - sik-tet ner.
 li - der all nöd, Och sist du oss träl-sar i - ge-nom din död.
 tän-ker på mig, Du be - der för and - ra, men glömm bort dig.
 li - der all nöd, Att skän-ka mig lif - vet du häng - er där död.
 hand, ty du kan För he - la min sa - lig - het va - ra min man.

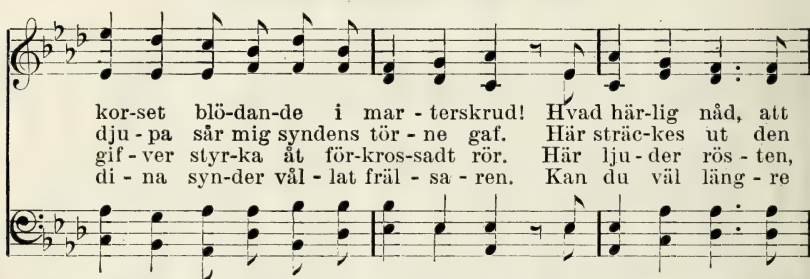
104. På Golgata.

N. FRYKMAN.

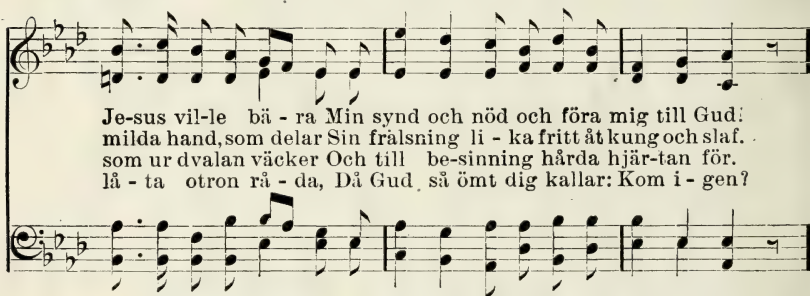
A. L. SKOOG.

1. O hvil - ken syn att se Guds lamm det kä - ra På
 2. Här red - des till den salf - va god, som he - lar De
 3. Här är den kraft, som syndens bo - ja bräc - ker Och
 4. O män - ska, vänd ditt ö - ga hit att skå - da Hvad

kor-set blö-dan-de i mar - terskrud! Hvad här - lig nåd, att
 dju - pa sår mig syndens tör - ne gaf. Här sträc - kes ut den
 gif - ver styr - ka åt för - kros - sadt rör. Här lju - der rös - ten,
 di - na syn - der vål - lat fräl - sa - ren. Kan du väl läng - re

Je - sus vil - le bä - ra Min synd och nöd och föra mig till Gud!
 milda hand, som delar Sin frälsning li - ka fritt åt kung och slaf.
 som ur dvalan väcker Och till be - sinning hårda hjär - tan för.
 lå - ta otron rå - da, Då Gud, så ömt dig kallar: Kom i - gen?

Så visst som blo - det rann på Gol - ga - ta,
 Här spring - er fram den häl - so - käll - la, som
 Här ly - ser klart den nå - dens var - ma sol,
 Hur läng - e vill du tram - pa dö - dens stig,

Min fräls-ning gif - ven är Hal - le - lu - ja!
 Guds Si - on fröj - dar he - la lif - vet om.
 Som ska - par värl - den om från pol till pol.
 Då väg till lif - vet ba - nad är för dig?

105. Jesu törnekrona.

K. G.

A. L. SKOOG.

1. O Je - sus kär, att mig för - so - na Du ta - ger
 2. Skön är din kro - na, skönt du bär den, Ditt ri - ke
 3. Din kro - na, det är tå - la - mo - det, Din pur - pur
 4. O låt mig kom - ma i ditt ri - ke, Om ock - så

på en tör - ne - kro - - na, Med hån du pur - pur - manteln
 stör - re är än värl - - den. När värl - dens makt för - gås i
 är för - sonings - blo - - det, Och härs - kar - spi - ran, som du
 där den minstes li - - ke. Min ko - nung själf för mig ju

rit.
 bär,..... Till spe ett rör din spi - ra är.....
 strid,..... Skall din stå fast i e - vig frid.....
 bär,..... O Her - re, det din kär - lek är.....
 dog,..... Och är min Gud, det är mig nog.....

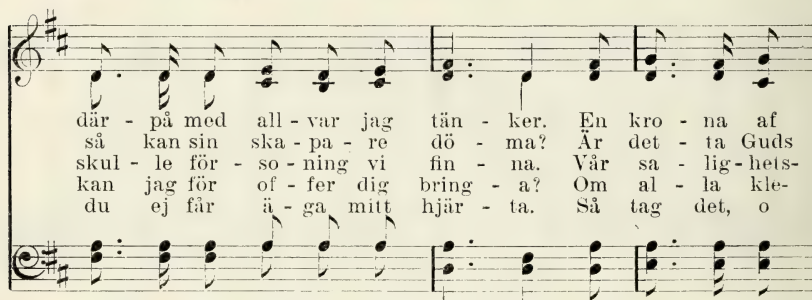
106. Smärtornas man.

N. FRYKMAN.

J. E. NORDBLOM.

1. Ditt li - dande, Je - sus, till hjär - tat mig går, När
 2. Är män - skan då blif - ven en af - grundens tolk, Som
 3. Men ack det är kär - le - kens e - vi - ga råd, Så
 4. O mil - das-te Je - sus, du re - na Guds lamm, Hvad
 5. Men gåf - vor, hur dy - ra, du ak - ta ej vill, Om

där - på med all - var jag tän - ker. En kro - na af
 så kan sin ska - pa - re dö - ma? Är det - ta Guds
 skul - le för - so - ning vi fin - na. Vår sa - lig - heits-
 kan jag för of - fer dig bring - a? Om al - la kle-
 du ej får ä - ga mitt hjär - ta. Så tag det, o

tör - ne och strimnor och sår, Är det - ta den lön, som af
 e - get ut - ko - ra-de folk, Som siö - ter för - rä - da-rens
 kläd-nad skall väf - vas af nåd, Af e - gen förtjänst får ej
 no - der jag kun - de ta fram Och läg - ga dem ned in - vid
 Je - sus, det hö - rer dig till, Och lär mig i tron hvar-je

värld - den du får, Den värld, som dock lif-vet du skän - ker?
 dö - dan-de dolk I fräl - sa-re-hjär-tat det öm - ma?
 fin - nas en tråd, Men bätt - ringens tårar må rin - na.
 kors - trädets stam, Det vo - re ju än-då för ring - a.
 dag blifva still Hos dig, som har bu-rit min smär - ta.

6. När synden mig lockar och tiden blir lång,
O Jesus, din ångest och pina
Som skyddande änglar de vakta min gång
Och rikta min blick bortom jordlifvets tvång,
Där fröjdernas källor ej sina.
7. Dig, ärones konung, allt välde tillhör,
För dig skola folken nedfalla.
Med kärlekens spira till seger du för
All saktmodig fromhet, som aldrig upphör
Att älska ditt namn öfver alla.

107. På Sions offerkulle.

N. F.

N. FRYKMAN.

1. Up - på Si - ons of - fer - kul - le Blöd-de han, den kär-leks-
2. Här den lif - vets käl - la rin - ner, Hvar-i all min synd för-
3. Här det är mig godt att va - ra Med i - bland den säl - la
4. Här-ligt him - lens kloc-kor ring - a, Ljuft se - ra - fers har-por

ful - le, På det he - la värl - den skul - le För sin
svin - ner, Och min själ den fri - den fin - ner, Som all
ska - ra, Som i käl - lans vat - ten kla - ra, Lyst af
kling - a, Allt sitt lof vill ho - nom bring - a, Som oss

synd för - so-ning få Och från död till lif-vet gå.
tan - ke öf - ver - går Och i e - vig - het be - står.
nå - dens mil-da sken, Två sin kläd - nad hvit och ren.
gaf en re-nings-flod. Si - on sva - rar: Gud är god.

108. Det är underbart.

C. H. G.

CHAS. H. GABRIEL.

1. Med und-ran jag skå-dar, hur djupt Je-sus äls-kar mig, Hur
 2. O gräns-lö - sa nåd, att han läm-na - de gläd-jen sin Att
 3. För mig dy - ra blo - det från he - li - ga händren rann, Hans

han på mig tän-ker i nåd öf-ver-svin-ne-lig. O
 fräl-sa en själ så för-därf-vad och hård som min! Till
 tro-fas-ta kär-lek jag ald-rig för-glöm-ma kan. O

tänk, att af kär-lek min sve-da på sig han tog Och
 mig ock hans kär-lek sig sträck-te, hvad un-der stort! Med
 nej, jag vill hö-ja till ho-nom min lof-sångston, Till

för mi-na syn-der på kors-trä-det led och dog!
 blod han mig köpt och från syn-den rätt-fär-dig-gjort.
 dess jag med äng-lar får sjung-a in-för hans tron.

O det är un-der-bart, Att han blef död för mig. Hvad kärlek
 un-derbart.

in - nerlig! O det är un - der-bart, Un-derbart för mig.
Underbart.

109. Kristi kors.

J. BOWRING.

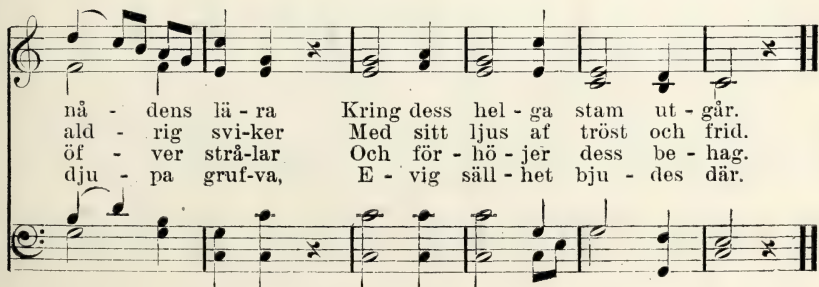
I. CONKEY.

1. Kris - ti kors, min högs - ta ä - ra, Öf - ver
2. Om från mig ock mo - - det vi - ker Un - der
3. När i gla - da fär - ger må - lar Lyc - kans
4. Så det bitt - ra som det ljuf - va Ge - nom

ti - dens väx - ling står. Som en strål - glans
lif - vets nöd och strid, Kor - set mig dock
sol min lef - nads - dag, Kor - set mildt där-
kor - set hel - gadt är. Där är fri - dens

nå - dens lä - ra Kring dess hel - ga stam ut - går.
ald - rig svi-ker Med sitt ljus af tröst och frid.
öf - ver strå-lar Och för - hö - jer dess be - hag.
dju - pa gruf-va, E - vig säll - het bju - des där.

110. Jesus, min Jesus.

E. A. S.

E. AUG. SKOGBERGH.

1. Je - sus, min Je - sus, som up - på kor - set
 2. In - tet, nej, in - tet du vil - le spa - ra
 3. Dy - ras - te Je - sus, tag då mitt hjär - ta,

För mi - na syn - der off - ra - de dig, Lär mig att äls - ka,
 Blott för att fräl - sa min dy - ra själ. Skul - le ej jag då
 Tag mig med kropp och själ som jag är, Att jag må helt och

lär mig att vör - da Dig, som i dö - den äls - ka - de mig.
 helt dig till - hö - ra, Du, som i allt har ställt det så väl?
 ly - digt dig föl - ja, Din helt få va - ra, fräl - sa - re kär.

Used by per. E. A. Skogbergh, owner of copyright.

111. Vännen i törnekrona.

ERIC BERGQVIST.

P. RITTER.

1. O säg, är han dig vör - den kär, Den vän, som
 2. Kan du med tår - löst ö - ga se Hans dju - pa
 3. O nej, jag vet, du kän - ner det, Att in - för
 4. För dig han tog för - u - tan knot De tung - a
 5. Han tör - net tog så huldt på sig, Men ro - sor

tör - ne - kro - nan bär,   Som bre - der   ut sin
smär - ta,   kval och ve?   Säg, kan du   gå hans
smär - tans   ma - je - stät   Du mås - te   bö - ja
gis - sel - slag   e - mot   Och blef det   mil - da
na han gaf   åt dig,   Och då för   dig han

famn så huld   E - mot en   värld,   för - sänkt   i skuld?
kors för - bi   Och af hans   nåd   ej gri - pen   bli?
djupt dig ned,   Ty just för   dig   det var   han led.
of - fer-lamm,   Som bar din   synd   på kor - sets   stam.
gal - lan tog,   Han gaf dig   lif   och   öf - ver - nog.

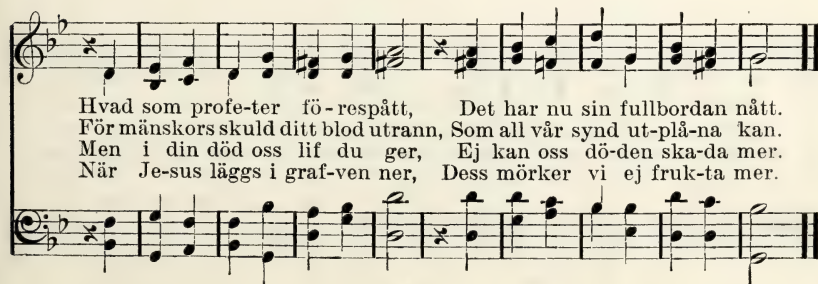
112. Det är fullkomnadt.

J. SVEDBERG.

Omkr. 1650.

1. Så är fullkomnadt, Jesus kär,   Hvad om din död förkunnadt är.
2. Du ly-dig var din fader huld   Till korsets död för mänskors skuld.
3. Nu dö-den di-na ö-gon söft,   Din mun är tyst, ditt ö - ra döft,
4. Oss grafven synes mörk och kall,   Men det vårt hopp ej störa skall.

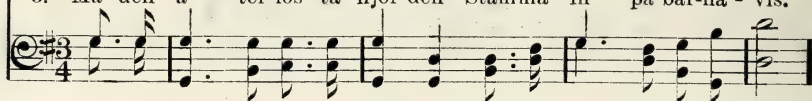
Hvad som profe-ter fö-respätt,   Det har nu sin fullbordan nått.
För mänskors skuld ditt blod utrann,   Som all vår synd ut-plå-na kan.
Men i din död oss lif du ger,   Ej kan oss dö-den ska-da mer.
När Je-sus läggs i graf-ven ner,   Dess mörker vi ej fruk-ta mer.

113. Allt fullkomnadt.

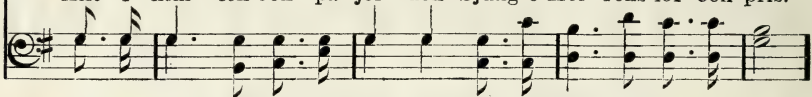
F. H. BARTHELEMON

1. Hör, dig ro - par nådens stäm-ma, I - från Gol - ga - ta den ljud.
 2. Allt full-kom-nadt, hvilka fröj - der Des - sa or - den kal-la fram!
 3. Må den å - ter-lös-ta hjor-den Stäm-ma in på bar-na - vis.

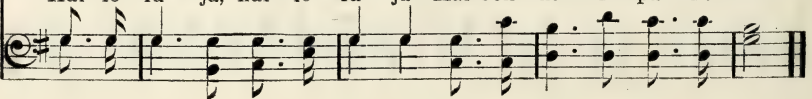
Jor-den bäf - var, klippor rem - na, Mörker göm-mer so-lens glöd.
 Nåd och frid från himlens höj - der Skänkas oss vid korsets stam.
 Allt i him - len och på jor - den Sjung-e Her - rens lof och pris.

Allt fullkom-nadt, allt fullkomnadt, Ro-par Je - sus i sin död.
 Allt fullkom-nadt, allt fullkomnadt, Ro-par dö - en-de Guds lamm.
 Hal-le - lu - ja, hal-le - lu - ja Här och ut - i pa - ra - dis!

Allt fullkom-nadt, allt full-kom-nadt, Ro-par Je - sus i sin död.
 Allt fullkom-nadt, allt full-kom-nadt, Ro-par dö - en - de Guds lamm.
 Hal-le - lu - ja, hal - le - lu - ja Här och ut - i pa - ra - dis!

114. Jesu graf.

J. O. WALLIN.

Före 1536.

1. Ditt li - dan - de har nått sitt slut, O
 2. Så hvi - la, go - de her - de, nu. Du
 3. Du stil - la graf, du säl - la bo, Min
 4. Du tung - a sömn, du lång - a natt, Min

Je - sus, du har käm - pat ut För oss den
 förr ej fri - stad haft, där du Ditt huf - vud
 Je - sus hel - gat har din ro. När dö - dens
 Je - sus må - let för dig satt. När lif - vets

här - da stri - den. Ej förr än frid åt
 lu - ta kun - nat. Det tjäll, du ej bland
 af - ton skym - mer, Som han jag som - na
 mor - gon flam - mar, Som han jag trä - da

oss du vann, Du vil - le nju - ta fri - - den.
 män - skor fann, Dig här - da klip - pan un - - nat.
 skall för - nöjd Från mö - da och be - kym - mer.
 skall med fröjd Ut - ur min hvi - lo - kam - mar.

115. Vårt påskalamm.

O. PETRI.

J. CRÜGER.

1. Nu kommen är vår påskafröjd,   Pris, Je-sus, dig i himmelshöjd.
 2. Vårt påskalamm, o Jesus Krist,   Är du för-u-tan vank och brist.
 3. Ack gif, att så-som du uppstod,   Jag ock uppstår med glädligt mod
 4. Pris dig, som har från dödens våld   Mig, köttslig, under synden såld,

Ur grafvens djup befri-as vi,   När själf där-ur du framgår fri,
 Ät oss du kraft och näring bjöd   I all vår strid, i all vår nöd.
 Ur synden först till ditt be-hag,   Ur grafven sist på dome-dag.
 Köpt fri och lärt den väg att gå,   Där jag ett e-vigt lif skall få.

116. Upp, min tunga.

V. H. C. FORTUNATUS.

1600-talet.

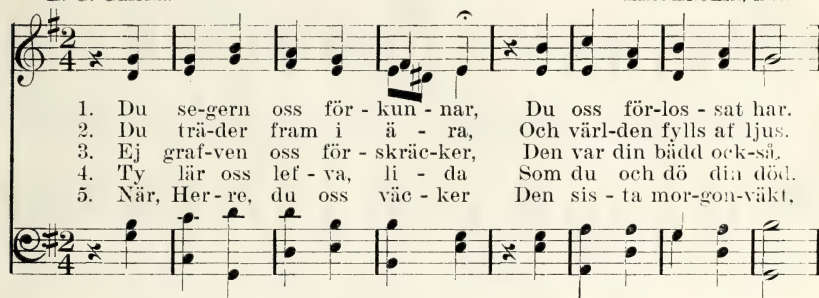
1. Upp, min tunga, Att lof-sjung-a Hjäl-ten, som på kor-sets stam
 För oss blöd-de, Led och död-de Som ett men-löst of - ferlamm.
 2. Gam-la, ung - a Må lof-sjung-a Faderns makt och här-lig - het
 Och hem-bä-ra So-nen ä - ra För så stor barm-här-tig - het.

Han ur grif-ten Ef - ter skriften Nu i ä - ra trä-der fram.
 Pri - sa an-den, Som vid han-den Fö-rer oss till sa - lig - het.

117. Du segern oss förkunnar.

E. G. GEIJER.

ERF. ENCHIR. 124.

1. Du se-gern oss för - kun - nar, Du oss för-los - sat har.
 2. Du trä-der fram i ä - ra, Och värl-den fylls af ljus.
 3. Ej graf-ven oss för - skräc-ker, Den var din bädd ock-så.
 4. Ty lär oss lef - va, li - da Som du och dö din död.
 5. När, Her-re, du oss väc - ker Den sis - ta mor-gon-väkt,

Dig pri - se vå - ra mun-nar, O Je-sus, vårt för-svar.
 Dess strä-lar hug-nad bä - ra I själfva dö-dens hus.
 Din mil - da hand oss räc - ker, Hur djupt vi hvi - la må.
 Låt oss din hjälp få bi - da, I kampen var vårt stöd.
 Och du din hand ut - sträc-ker Att dö - ma jor-dens släkt,

Du dö - dens udd har kros - sat Och graf-vens
 Fröjd är i äng - lars bo - ning, På jor - den
 Den dig i lif - vets skif - ten Har följt, skall
 Blott den, som de - lar stri - den, Skall de - la
 Ljuft skall din stäm-ma kling - a Och oss det

bom-mar los - sat Och lif - vet fört där - ut.
 fröjd, för - so - ning Och ett o - död - ligt hopp.
 ock ur grif - ten Upp - ta - gas i din famn.
 se - gern, fri - den Och him-lens ro med dig.
 bud - skap bring-a, Att ing - en död mer är.

118. Uppstånden är Kristus.

C. G. CASSEL.

Svensk folkmelodi.

1. Upp-stånden är Kristus, gu-dom - li - ga lif! För oss du nu
 2. Ditt verk är full-bor-dadt, till fa-dern du går De sa - li - gas
 3. O - säg - li - ga nåd! Så al - le-nast en Gud Kan äls - ka. Nu

dö - da - de dö - den. Upp-stån-den är Kris-tus, min
 lof - säng till mö - te. Åt oss du be - re - der i
 lef - ver mitt hjär - ta. Fast ring - a och arm, är jag

fröj-de-säng blif Mot syn-den och yt - ters-ta nö - den.
 dag som i går Ett rum i din här - lig-hets skö - te.
 fräl-sa - rens brud I - ge-nom hans lyd-nad och smär - ta.

O Je - sus, i hjär - tat jag göm-mer ditt ord, Mer
 På jor - den, i him - len din kär - lek, din bön Blott
 Från djup och till djup i Guds e - vi - ga råd Se-

högt och mer dyr - bart än him - mel och jord:
 sö - ker den - sam - ma ditt ar - be - tes lön,
 ra - fen ej skå - dar ett un - der af nåd

Jag lef - ver, I sko - len ock lef - - va.
 Att syn - da - re sa - li - ga gö - - ra.
 Mer här - ligt än män - ni - skans fräls - ning.

119. Den tomma grafven.

N. FRYKMAN.

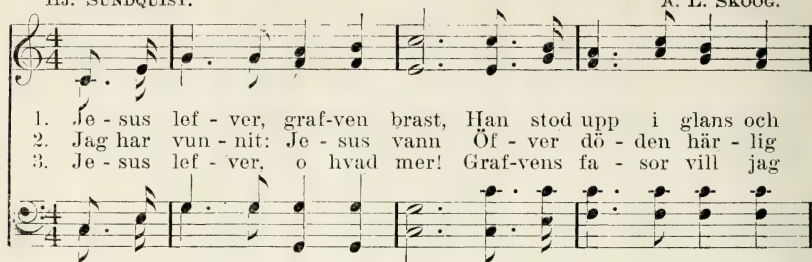
(Melodi n:o 118.)

1. Se, stenen är borta och grafven är tom,
 Han är icke mer bland de döda.
 Vår Jesus är tagen ur ångest och dom,
 Nu sårn de fem mer ej blöda.
 För synden de blödde på korset en gång,
 Han dog för att lösa de syndare mång,
 Som bada i blodsälfven röda.
2. En gladare nyhet väl aldrig man sport
 Än denna, att döden är slagen.
 Se, mörkret har tappat sitt välde, hur stort,
 Och natten försvinner för dagen.
 Han lefver, han lefver, hvad jubel och fröjd,
 Nu lofvet må skalla i himmelens höjd,
 Vår ovän tillfånga är tagen!
3. Hvad är, att vi sörja och klaga ännu,
 Då segern för evigt är vunnen!
 Nej, bort med de klagande tonerna du,
 Som här uti Jesus är funnen.
 Dig sola i himmelens härliga sken.
 Från synderna alla Guds nåd gör dig ren,
 Full hälsa du får i den brunnen.
4. Så äga vi ljus öfver griften, o fröjd,
 Och kunna med glädje oss luta
 Till ro efter mödan, som krigaren nöjd,
 Då striderna väl han fått sluta.
 Vår hvila i grafven ej blifver så lång,
 Snart lösas vi ut ur förgångelsens tvång
 All himmelens sällhet att njuta.

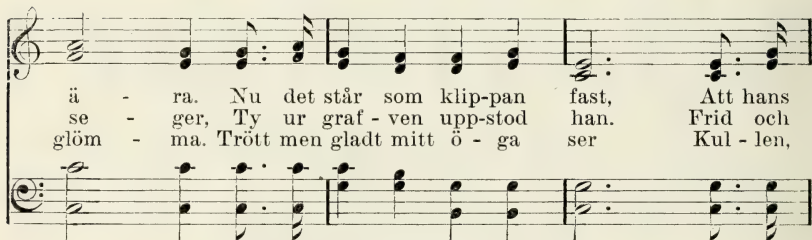
120. Jesus lefver.

HJ. SUNDQUIST.

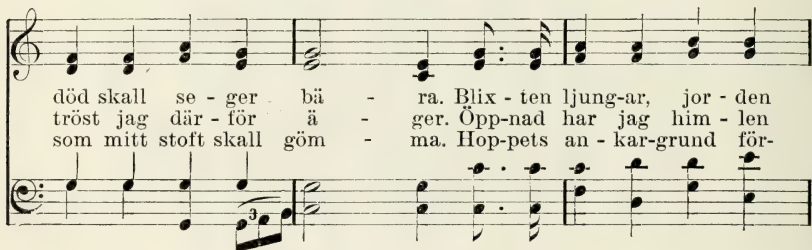
A. L. SKOOG.

1. Je - sus lef - ver, graf-ven brast, Han stod upp i glans och
 2. Jag har vun - nit: Je - sus vann Öf - ver dö - den här - lig
 3. Je - sus lef - ver, o hvad mer! Graf-vens fa - sor vill jag

ä - ra. Nu det står som klip-pan fast, Att hans
 se - ger, Ty ur graf - ven upp-stod han. Frid och
 glöm - ma. Trött men gladt mitt ö - ga ser Kul - len,

död skall se - ger bä - ra. Blix - ten ljung-ar, jor - den
 tröst jag där - för ä - ger. Öpp-nad har jag him - len
 som mitt stoft skall göm - ma. Hop-pets an - kar-grund för-

bäf - var, Graf - ven brast, och Je - sus lef - - ver.
 fun - nit, Je - sus vann, och jag har vun - nit.
 blif - ver: Graf - ven brast, och Je - sus lef - - ver.

121. Han lefver igen.

H. BONAR.

J. J. HUBBARD.

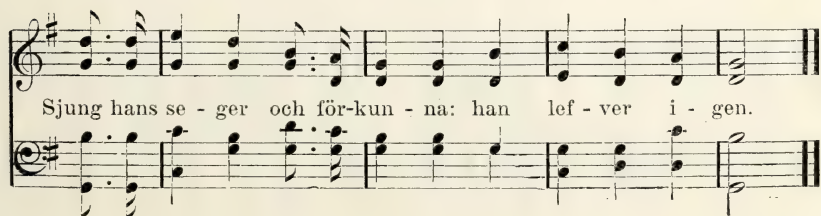
1. O min själ, var nu glad, Du en fräl - sa - re har. Se hans
 2. O min själ, var nu glad, Du har lif, du har nog, Ty för
 3. O min själ, var nu glad, Ty det slak-ta - de lamm Ur sin
 4. O min själ, var nu glad, Ty en konung du har, Som på
 5. O min själ, var nu glad, Ty han kommer i - gen, Han, som

krub-ba, hans graf och det kors, som han bar. Sjung om
 syn - da - re han, den rätt - för - di - ge, dog.
 graf till e - vin - ner - ligt lif har gått fram.
 him - me - lens tron tar dig själf i för - svar.
 gaf för dig lif - vet, din Gud och din vän.

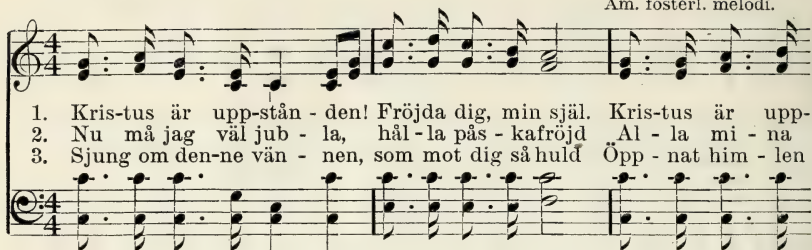
ho - nom, som i dö - den Var din trog - nas - te vän.

Sjung hans se - ger och för-kun - na: han lef - ver i - gen.

122. Kristus är uppstånden.

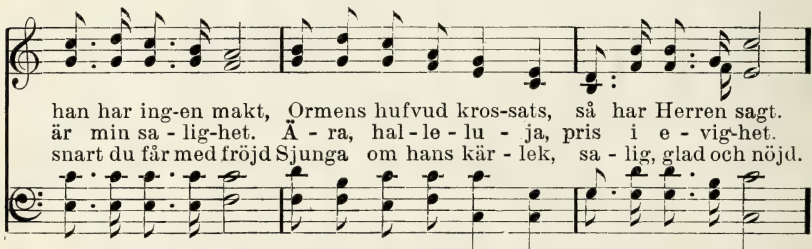
Am. fosterl. melodi.

1. Kris-tus är upp-stån - den! Fröjda dig, min själ. Kris-tus är upp-
 2. Nu må jag väl jub - la, håll - la pås - kafröjd Al - la mi - na
 3. Sjung om den-ne vän - nen, som mot dig så huld Öpp - nat him - len

stån-den! Nu är all - ting väl. Sla - gen blef nu dö - den,
 da - gar, glad, af hjär - tat nöjd. Pås - ka - lam - met Je - sus
 å - ter, ga - tor - na af guld. Där i e - vig säll - het

han har ing-en makt, Ormens hufvud kros-sats, så har Herren sagt.
 är min sa - lig-het. Å - ra, hal - le - lu - ja, pris i e - vig-het.
 snart du får med fröjd Sjunga om hans kär - lek, sa - lig, glad och nöjd.

Sjung då, medarfving - e, Kris-tus lef - ver än, Han är nu din

bro - der, Gud, din far, din vän. Kris-tus är upp-stån - den,

ly-der hälsningen, Dödad blef vår Je-sus, men stod upp i-gen.

123. Segern vunnen.

C. A. J-N.

1. So - len strå-lar skön och klar, Se - gerhjel-ten uppstått har.
2. Nat-tens dyst-ra skug-gor flytt, Allt är, som det vo - re nytt.
3. Bland de si - na snart han står, Vi - san-de dem si - na sår.

Afgrundsfursten kros-sad är Och be-seg-rad mörkrets här.
Han, som uppstod ur sin graf, Tor-kar sorgens tå - rar af.
Pet - rus ge-nom tå - rar ler, To - mas twif-lar ic - ke mer.

Pris ske Gud, pris ske Gud, Nu är se - gern vun - nen!

Pris ske Gud, pris ske Gud, Full för - loss-ning fun - nen!

124. Hvar är grafven?

H. RUNG.

1. Pil - grim, säg mig, hvar är graf - ven? Vi - sa mig, hvar
 2. Graf - vens mör - ker där be - täck - te Him - lens ko - nung,
 3. Se, i mor - gon - so - len kla - ra Han vid sprängda
 4. Vid Ti - be - rias' grö - na strän - der Står han ut - i
 5. Och på Ol - je - ber - get hö - res Sist hans röst väl -

kor - set stod. Bort - om ber - gen, bort - om haf - ven,
 Her - ren Gud. Tven - ne da - gar sor - gen räck - te,
 graf - ven står. Mag - da - le - na först skall va - ra
 gry - ning - en. Ef - ter nat - tens mö - da län - der
 sig - nan - de. Fjär - ran bort af skyn han fö - res,

Bort - om dal och bort - om flod, Un - der pal - mer
 Tred - je da - gen gläd - jens bud Kom till sorgs - na
 Den, som mäs - tarn hö - ra får: Bär till brö - der -
 Bröd - ra - ska - ran dit i - gen. Mildt till de - ras
 Je - sus vi ej me - ra se. Men o - syn - lig

är en graf. Lägg där ner din vandringsstaf, Ty där flöt det
 vän - ner fram: Je - sus, som på kor - sets stam Mäst för världens
 na mitt bud, Upp till min och e - der Gud Skall jag snart nu
 nöd han ser, Fisk och bröd de tröt - ta ger, Ömt till de - ras
 dock han är Hos dem, som ha ho - nom kär, Och en gång han

blo-det rö - da, Lammets blod, som lät sig dö - da.
 synder blö - da, Är uppstån - den från de dö - da.
 hä - dån - fa - ra, Och min fa - der e - der va - ra.
 hjärtan ta - lar Och så kär - ligt dem hug - sva - lar.
 kommer å - ter Och sin him - mel dem upp - lå - ter.

125. Påskmorgonen.

D. N.

D. NYVALL.

1. Min Je - sus, nyss böj - des ditt huf - vud ne - der I
 2. Till lön för din kär - lek ditt folk dig döm - de Till
 3. Men graf - vens och dö - dens in - se - gel flyd - de För
 4. Väl - sig - na - de dag, som min Je - sus väck - te Ur
 5. O Je - sus, låt ald - rig ut - ur mitt hjär - ta Din

tör - ne - skrud. Mar - te - rad till döds, du för
 kor - sets död Och sist i be - seg - la - de
 Her - rens röst, Och sa - lig och här - lig en
 död och graf Och hel - ve - tets fäng - sel och
 håg - komst fly. Jag tror, att för mig ock ur

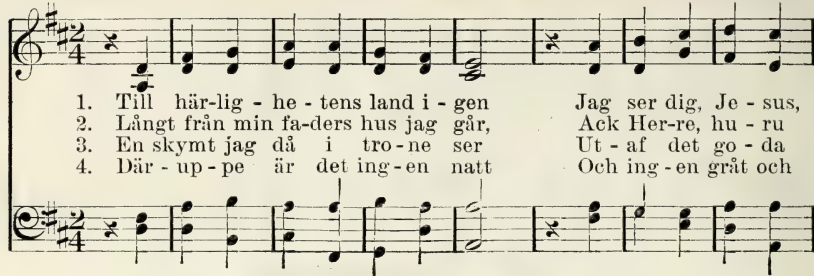

böd - lar be - der Om nåd hos Gud.
 graf - ven göm - de Din bitt - - ra nöd.
 påsk - - dag gryd - de Med e - - vig tröst.
 bom - mar bräck - te Och lif - - vet gaf.
 dö - dens smär - ta En påsk skall gry.

126. Kristi himmelsfärd.

J. O. WALLIN.

J. H. SCHEIN.

1. Till här - lig - he - tens land i - gen
 2. Långt från min fa - ders hus jag går,
 3. En skymt jag då i tro - ne ser
 4. Där - up - pe är det ing - en natt

Jag ser dig, Je - sus,
 Ack Her - re, hu - ru
 Ut - af det go - da
 Och ing - en gråt och

fa - ra. Men jag på jor - den mås - te än En
 län - ge? Men dit mitt ö - ga ic - ke när, Min
 lan - det, Där du från mig ej skil - jes mer, När
 smär - ta. Där - up - pe är min högs - ta skatt, Där

gäst och främ - ling va - ra. Långt från mitt hem jag
 öm - ma bön sig trång - e. Min suck, o - säg - lig,
 löst ur jor - de - ban - det Bland hel - go - nen jag
 va - re ock mitt hjär - ta. I him - len hos min

vand - rar här, Mitt säll - skap sorg och mö - da är.
 in - ner - lig, Skall de - la skyn och hin - na dig.
 fri och glad Får bo i lef - van - de Guds stad.
 fräl - sa - re, Där va - re min um - gäng - el - se.

5. Och som du for, du komma skall, O Jesus, hit tillbaka.
 Jag akta vill uppå mitt kall,
 Jag bedja vill och vaka.
 Jag vet ej stund, jag vet ej dag,
 Men dagligt dig förbidar jag.
6. Och salig är den tjänaren,
 Som du så finner göra.
 När sist du komma skall igen,
 Du honom lofvat föra
 Till ära och odödlighet
 Ut i din faders härlighet.

127. Jesu rike segrar.

F. M. FRANZEN.

J. KLUG.

1. Din spi - ra, Je - sus, sträckes ut, Så långt som da-gen hin-
 2. Det barn, som föds, till dig man bär, Till dig man flyr i nö-
 3. Kom, Je-sus, var i ve och väl, I lif och död oss nä-

ner. Ditt ri - ke står till ti-dens slut, Det står, då
 den. Om du i lyc-kan bortglömd är, Man sö - ker
 ra Och gjut i hvar för - kros-sad själ Din an - de

allt för - svin - ner. Ditt namn bekänns med himmelskt mod, Och
 dig i nö - den. Där oskuld trycks, där dygd blir hädd, I
 med din lä - ra. Oss styr-ka gif till he - lig strid Och

för ditt kors, din se - ger-stod, Ned-fal - la folk och kung-ar.
 sor-gens hus, på plå-gans bädd, Din tröst al - le - na gäl - ler.
 sam-la oss i e - vig frid, Då du all värl-den dö - mer.

128. Kristi rike.

LINA SANDELL.

NIC. V. HOF.

1. Ditt ord, o Je - sus, skall be - stå, Ditt ri - ke kan ej
 2. Visst sy - nes det, o Her - re kär, Som skol-le det gå
 3. Det seg-ra skall, ditt kors-ba - nér, Trots al - la mörk-rets
 4. Ditt hel-ga ri - ke är dock ej Af den-na värl-den,
 5. Pris dig, pris dig, o Je - sus kär, Du konung u - tan

fal - la. Hur vildt än o - tron ra - sa må Och syndens
 un - der. Visst stormar det än här, än där, Som bäf-va-
 mak - ter, Och sam-la fol-ken fler och fler Från jordens
 Her - re, Och ak-tas ej af värl-den, nej, Hon ser det
 li - ke, Att jag, så arm och blind jag är, Fått syn på

vå-gor sval - la, Du här än-dock till e - vig tid Ut-
 de dess grun - der. Men ack det sy - nes en-dast så. Ditt
 skil-da trak - ter, På det ditt namn må blif-va stort Lik-
 ej dess vär - re. Hon ser de krist-nas skräp-phet, Men
 det - ta ri - ke, Att jag får e - vigt glad och fri En

i rätt-fär - dig-het och frid Ett här-ligt ri - ke grun - dat.
 ri - ke står och skall be - stå, När jord och himmel fal - la.
 som ditt lof från ort till ort Allt in - till världens än - de.
 ald-rig de - ras här - lig-het Och de - ras ko-nungs ä - ra.
 in - ne - byg-ga - re där - i Om di - na un-der sjung - a.

129. Ärans konung.

N. FRYKMAN.

A. L. SKOOG.

1. Her - re, du som tro - nar   Öf - ver him - lens här
 2. Ing - en är din li - ke   Ut - i makt så stor,
 3. Hvar - je nöd, som kla - gar,   Fin - ner hjälp hos dig.
 4. Allt hvad högt på jor - den   Män - skor ak - ta må,
 5. Lik - som so - len loc - kar   Med sin var - ma glöd

Och i lju - sets ri - ke   Al - las glad - je är,
 Ut - i ing - ens hjar ta   Så - dan kär - lek bor
 Äf - ven då du dö - mer,   Ack så hjar - te - lig
 Det ju snart för - svin - ner   Lik - som hö och strå.
 Ut ur frus - na mul - len   Lif och öf - ver - flöd,

Du, som huldt mig vår - dar   Hvar - je dag och stund,
 Allt ditt verk du göm - mer   I din kär - leks - famn,
 Du dig dock för - bar - mar   Som en fa - der än
 Men det lif, du bring - ar   Ge - nom nå - den fram
 Så du, ä - rans ko - nung,   Med din kär - lek skall

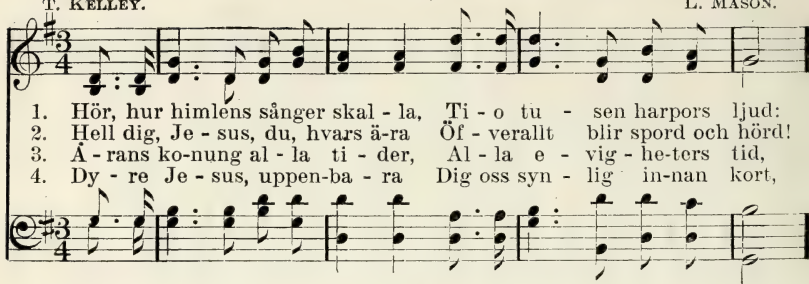

Dig jag äg - nar sång - en   Ut - af hjar - tans grund.
 Ing - en du för - glöm mer,   Ä - ra ske ditt namn.
 Och i fam - nen slu - ter   Ömt ditt barn i - gen!
 Ut - i from - ma hjar - tan,   Kom - mer ej på skam.
 Här - ka, tills du vinn - ner   Pris af vär - den all.

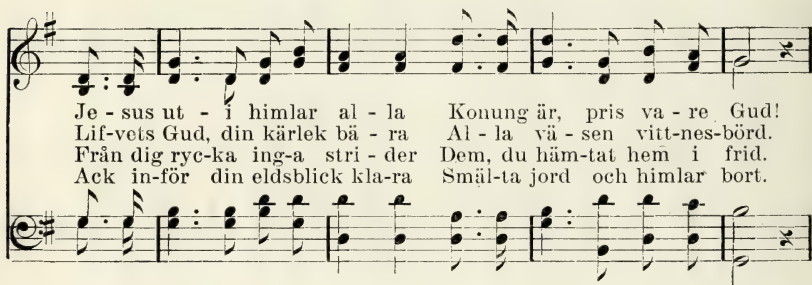
130. Hör, hur himlens sånger skalla.

T. KELLEY.

L. MASON.

1. Hör, hur himlens sånger skal - la, Ti - o tu - sen harpors ljud:
 2. Hell dig, Je - sus, du, hvars ä-ra Öf - verallt blir spord och hörd!
 3. Å - rans ko-nung al - la ti - der, Al - la e - vig - he-ters tid,
 4. Dy - re Je - sus, uppen-bä - ra Dig oss syn - lig in-nan kort,

Je - sus ut - i himlar al - la Konung är, pris va - re Gud!
 Lif-vets Gud, din kärlek bä - ra Al - la vä - sen vitt-nes-börd.
 Från dig ryc-ka ing-a stri - der Dem, du häm-tat hem i frid.
 Ack in-för din eldsblick kla-ra Smäl-ta jord och himlar bort.

En-sam han re - ge - rar där Och i al - la världars här.
 När jag på din kär-lek ser, Sjun-ker jag i stof-tet ner.
 De hos dig i här-lig - het Sjung-a ut - i e - vig - het:
 O mitt hjär-ta, upp och sjung: Å - ra, ä - ra till vår kung!

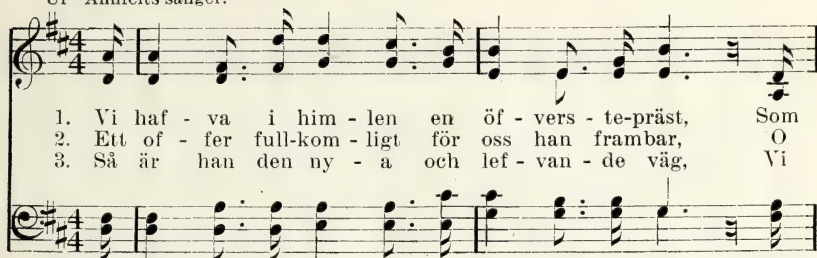

Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja, a - men!

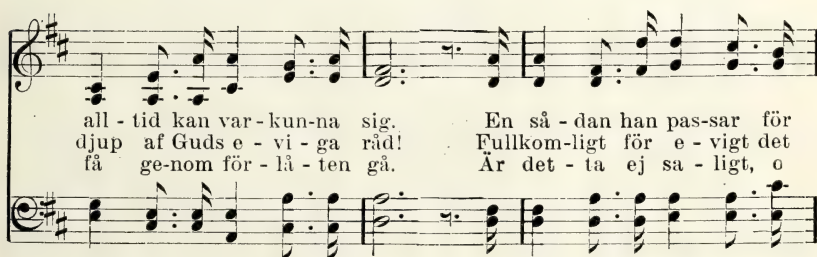

131. Vår öfverstepräst.

Ur "Ahnfelts sånger."

1. Vi haf - va i him - len en öf - vers - te-präst, Som
 2. Ett of - fer full-kom - ligt för oss han frambar, O
 3. Så är han den ny - a och lef - van - de väg, Vi

all - tid kan var-kun-na sig. En så - dan han pas-sar för
 djup af Guds e - vi - ga råd! Fullkom-ligt för e - vigt det
 få ge-nom för - lå - ten gå. Är det - ta ej sa - ligt, o

syn - da - re bäst, En så - dan han pas - sar för mig.
 öf - ret ju var, Så ä - ro vi fräls - ta af nåd.
 syn - da - re, säg? Till Her - ren vi kom - ma nu få.

4. Själf frestad i allting just lika som vi,
 Dock utan all synd i sin själ,
 Han nu uti frestelsen kan oss stå bi
 Och hjälpa oss alltid så väl.

5. Så ha vi förvisso en öfverstepräst,
 Som alltid kan varkunna sig.
 En sådan ju passar för syndare bäst,
 Kan han då ej passa för dig?

132. Omkring hans tron.

Tysk melodi.

1. Du Kris - ti dy - ra, köp-ta hjord, Fall för din Her-re ne-der.
 2. Den här i ar-mod och för-akt Har kor - set ve-lat bä - ra,
 3. Om-kring hans helga, hö - ga tron Stå tu - sen si-nom tu - sen,
 4. De sjung - a: He-lig, Her-re Gud! Guds lamm, dig tillhör ä - ra.
 5. En sådan sång kring tronen hörs, Hvad gö - ra vi på jor-den?

Guds son, det san-na lif-vets ord, Sin himmelsfärd be - re - der,
 Han där i ma - je - stät och makt Åt - nju - ter e - vig ä - ra.
 Som stäm-ma in med änglars ton I säl - la fa-ders - hu - sen.
 Du har för oss en blo-dig skrud Af kär - lek ve-lat bä - ra.
 Männ ej där-af vårt hjär-ta rörs, Att Je - sus krönt är vor-den

Far se-dan upp med frid och fröjd, Far sedan upp med frid och fröjd
 Den här man hä-dat på allt vis, Den här man hä-dat på allt vis,
 De ro - pa he - lig mot hvarann, De ro - pa he - lig mot hvarann.
 Du vär-dig är att ta - ga pris, Du vär-dig är att ta-ga pris,
 Med härlighet i himlens land, Med här-lig-het i himlens land,

Till sam-ma här - lig - het och höjd, Från den han ne-der - sti - git.
 Han får nu e - vigt lof och pris Af he - la him-la - ska - ran.
 Den sång ej nå - gon lä - ra kan, Som ej är köpt från jor-den.
 Som öpp-nat oss ditt pa - ra-dis Och med ditt blod oss fräl-sat.
 Där på sin fa-ders hög-ra hand Han godt för oss nu ma-nar?

133. De gyllne portar.

C. F. ALEXANDER.

L. V. BEETHOVEN.

1. De gyll-ne por-tar öpp-na stå Till him-lens skö-na land,
 2. Att rum oss re-da, Her-re kår, Du går till faderns hus,
 3. Nu genom skyn, där du försvann Och for till himlen opp,
 4. Lyft upp vår blick, vår fräl-sa-re, Och tag vår kär-lek fatt,

Och ä-rans konung tar sin plats På faderns hög-ra hand.
 Att vi må va-ra, där du är, Och se Guds e-get ljus.
 Sig bre-der öf-ver lif-vet här En glans af e-vigt hopp.
 Att vi må haf-va re-dan nu I him-me-len vår skatt.

134. Stor fröjd.

ISAAC WATTS.

T. A. ARNE.

1. Stor fröjd, ty Je-sus kommen är! O värld, tag mot din kung.
 2. Stor fröjd, ty Je-sus spi-ran bär! O män-ska, sjunghans pris.
 3. Vår konung världen styr med nåd Och med rätt-fär-dig-het.

Ditt hjärtas hyll-ning ho-nom bär Och högt hans ä-ra sjung.
 Må berg och da-lar fjär-ran, när In-stäm-ma på sitt vis.
 Vi pri-sa må hans frälsningsråd, Hans makt och här-lig-het.

135. Jesu löfte.

F. G. HEDBERG.

J. KLUG.

1. O Je - sus Krist, vår fräl-ser-man, Som upp till him-len fa-
 2. Så hör oss nu och nådigt gif Hvad vi en-dräktigt bed-
 3. Du minns ditt löf-te nå-de - lig, Ditt ord du kan ej glöm-
 4. Låt af ditt ords pre-di-kan gå En lif-vets lukt till lif-

rit, Den här - lig - het du å - ter - vann, Som din för
 je, Ack låt din an - des kraft och lif Upp - fyl - la
 ma, Att af hans lif, som tror på dig, Skall lif-vets
 vet I al - la hjär-tan, som und - få Det ord, som

e - vigt va - rit. Du är oss lik-väl all-tid när, Ja,
 oss med gläd - je. Hug-sva - la - ren du till oss sänd Och
 vat - ten ström-ma. Ty bed - ja vi af hjärtans grund: O
 är oss gif - vet, Att Si - on gladt må fröj-da sig Och

just på den - na stund själf här, Då vi ditt namn å - kal - la.
 lif-vets ljus i oss upp-tänd, Att vi med fröjd dig lof - va.
 Je - sus Krist, du lif - vets brunn, Gif oss din hel - ge an - de.
 pri - sa dig rätt in - ner - lig Med hjär-ta, häg och tung - a.

136. Den sanne tröstaren.

M. LUTHER.

1542-1565.

1. Kom, hel - ge an - de, Her - re god, Be - sök vårt
 2. Den san - ne trös - ta - ren du är, Så kom och
 3. Ditt ljus tänd i vårt mör - ka sinn, Gif tro och
 4. Vår fi - en - de i - från oss drif Och själf med

hjär - ta, gif oss mod. För - lä - na oss din
 var oss all - tid när. De här - da här - tan
 hopp i hjär - tat in Och allt hvad här oss
 fri - den när oss blif. Be - va - ra oss till

hel - ga nåd Och var med oss i råd och dåd.
 själf be - vek Att öf - va kär - lek u - tan svek.
 fe - la må Låt oss ut - af din nåd und - få.
 sis - ta stund I nå - dens sa - li - ga för - bund.

137. Endräktens ande.

N. FRYKMAN.

(Melodi n:o 136.)

1. O helga eld, o klara ljus, Du sändebud från faderns hus, Guds ande god, din låga tänd Och Sions nöd i jubel vänd.	3. Vår egen brist oss känna lär Och med vår ande vittne bär, Att barnskap och arfvelott Af idel nåd hos Gud vi fått.
2. Lär alla, som på Jesus tro, Att uti endräkt samman bo Som lemmar uti samma kropp, Med samma mål och samma hopp.	4. Gif oss det sanna kärleksnit, Att vi må söka med all flit Det goda, som vår fader vill, Den frukt, som hör Guds rike till.

138. Andens ledning.

J. O. WALLIN.

1534.

1. Kom, hel - ge an - de, till mig in, Upp - lys min
 2. Ut - i all san - ning led du mig, För - stån - det
 3. Hjälp, Her - re, nå - de - rik och blid, Att jag af
 4. Jag kän - nes vid min svag - het all, Jag vet ej,

själ, upp - tänd mitt sinn, Att jag i dig må blif - va.
 öpp - na nå - de - lig Och lär mig, Gud, din vil - ja.
 hjär - tat all min tid Mig hål - ler vid det e - na
 hvad jag bed - ja skall, Hvad gag - nar el - ler ska - dar.

Låt ly - sa lif - vets ord för mig Och led mig
 Ack gör mig från all syn - der ren, Att jag må
 Att tro på Her - ren Je - sus Krist Och öf - va
 O hel - ge an - de, bed för mig Och lär mig

på den rät - ta stig. Dig vill jag helt mig gif - va.
 föl - ja dig al - len, Allt ondt i - från mig skil - ja.
 kär - lek u - tan list. Min hjälp är du al - le - na.
 suc - ka in - ner - lig Mitt ab - ba, kä - re fa - der.

139. Hugsvalaren.

M. M. W.

M. M. WELLS.

1. Hel-ge an - de, du som är Kris-ti vän-ner tro - get när,
 2. Trogne vän, som föl - jer städs Di - na barn med hjälp till-reds.
 3. När vi ef - ter mö - dans slut Vän-ta att få hvi - la ut,

Led oss vid din mil - da hand Här i ö - de pil-grims-land.
 Låt oss ej i mör - ka kval Släpa vå - ra da - gars tal.
 När vi bör-ja klä - das af Äf - ven allt hvad förr du gaf,

Tröt-ta sjä-len e - vig tröst Skänk du med din ljuf-va röst,
 Och när stormen allt har bräckt, Hoppet syns för sjä-len släckt,
 Och när flo-den från oss tar Allt, blott Je-su blod är kvar,

Hviska sak-ta: Kom, min vän, Jag dig bär till him - me - len.

140. Himladufva.

J. B.

J. BLOMQVIST

1. Him - la - duf - va, An - de ljuf - va, Sänk dig
 2. Här vi ro - - pa Nu till - ho - pa: Kom, du
 3. Kom att vär - ma, Lif - va, när - ma Oss, som
 4. Un - der fär - den, Ge - nom värl - den Led oss

till oss i vår nöd. Oss hug - sva - la, Ljuf - ligt
 kä - ra san - ningstolk. Kom att spri - da El - den
 nu så kal - la gå Och hvar - and - ra Dö - ma,
 i din san - nings ljus. Ge - nom nö - den, Stri - den,

ta - la Om vår brud - gum vit och röd.
 vi - da Ut bland al - la jor - dens folk.
 kland - ra, Kom och gör oss al - la små.
 dö - den För oss hem till fa - derns hus.

141. Andens högsta gåfva.

C. WORDSWORTH.

A. SULLIVAN.

1. Hel - ge an - de, Her - re kär, Af de gåf - vor du be - skär
 2. Mild är den - na, kär - leks - glöd, Tå - lig, öm för and - ras nöd,
 3. Pro - fe - ti - ans gåf - va far, När upp - fyl - lel - sen är klar,
 4. Tron skall ut - i syn upp - gå, Hop - pet skall sin läng - tan nå,

All - ra mest vår själ be-gär He - lig, himmelsk kär-lek.
 Star - ka-re än kval och död. Där - för gif oss kär-lek.
 Kär - lek blif-ver e - vigt kvar. Där - för gif oss kär-lek.
 E - vigt blomstra skall än-då Kär - lek, himmelsk kär-lek.

5. Kärlek, hopp och tro vi se
 Här kring korset enade,
 Men den störste af de tre
 Är och blifver kärlek.

6. Helge ande, ljuf och mild,
 Präglä i vår själ din bild,
 Fyll den, ifrån synden skild,
 Helt med Kristi kärlek.

142. Andens vittnesbörd.

G. PALMQVIST.

Ur Pilgrimssånger.

1. Hel - ge an - de ljuf - va, Du Guds mil-da duf - va,
 2. Kom och i mig ver - ka, Så att jag må mär - ka
 3. Sking-ra o-trons dim - ma Och låt mig för - nim - ma,
 4. Vitt-na i mitt hjär - ta, Att från syn-dens smär - ta

Kom ut - i mitt bröst, Gif mig nå-dens tröst.
 Frid och fröjd från dig Städ - se ut - i mig.
 Att du är mig när Och städs vitt-ne bär.
 Frälst jag vor - den är Ge - nom Je - sus kär.

5. Kom att jämt förklara
 Nåden underbara
 Ut i Jesu blod,
 Lifva upp mitt mod.

6. Gör mig angelägen
 Om den enda vägen,
 Som den rätta är
 Och till himlen bär.

143. Ande, kom och blås.

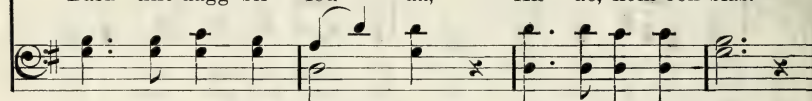
Engelsk melodi.

1. O	du kär - leks - ri - ke	An - de, kom och blås.
2. Läk	de bryst - na hjär - tan,	An - de, kom och blås.
3. Väck	de dö - da be - nen,	An - de, kom och blås.
4. Låt	bland de för - ströd - da	An - de, kom och blås—

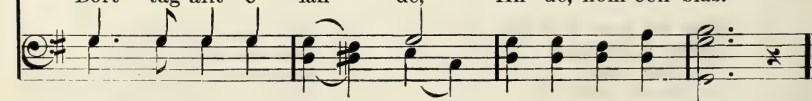
Gör	oss Kris - tus li - ke,	An - de, kom och blås.
Lind - ra	syn - da - smär - tan,	An - de, kom och blås.
Vatt - na	spå - da gre - nen,	An - de, kom och blås.
Barn	likt dagg bli föd - da,	An - de, kom och blås.

Lif - va	upp de mat - ta,	Lär oss nå - den fat - ta,
Låt oss	him - len sma - ka,	Ald - rig se till - ba - ka,
För att	syn - darn bö - ja	Och Guds son upp - hö - ja
El - den,	Herren sän - de,	Sprid till världens än - de,

Je - sus	mer upp - skat - ta,	An - de, kom och blås.
Stån - digt	be och va - ka,	An - de, kom och blås.
Bort - tag	o - trons slö - ja,	An - de, kom och blås.
Bort - tag	allt e - län - de,	An - de, kom och blås.

144. Sanningens ande.

O. A. O. & N. F.

E. AUG. SKOGSBERGH.

1. Kom till oss, o himmels-ka duf - va, Du mil - de Guds ande, kom
 2. Högt vitt-na om kor-set och så - ren, Pre-di - ka om smär-tor-nas
 3. Ja, lär oss i allt att för-blif - va På sanningens lef-van - de
 4. Till hemmet, det här-li - ga, skö - na, Oss led med din tro-fas - ta

ned, Med or - det, det sa - li - ga, ljuf - va, Till
 man, Om her - den, som blöd - de för få - ren Och
 grund. Du en - sam den trös - ten kan gif - va, Som
 hand, All him - me-lens säll - het att rö - na På

fräls-ning-ens käl - lor oss led. Med or - det, det
 se - ger på Gol - ga - ta vann, Om her - den, som
 hål - ler i pröf-ning - ens stund. Du en - sam den
 fri - he-tens ljus-kläd - da strand, All him - me-lens

sa - li - ga, ljuf - va, Till fräls-ning-ens käl-lor oss led.
 blödde för få - ren Och se - ger på Gol-ga - ta vann.
 trös-ten kan gif - va, Som hål - ler i pröfning-ens stund.
 säll-het att rö - na På fri - hetens ljus-kläd-da strand.

145. Andens verk.

A. C. RUTSTRÖM.

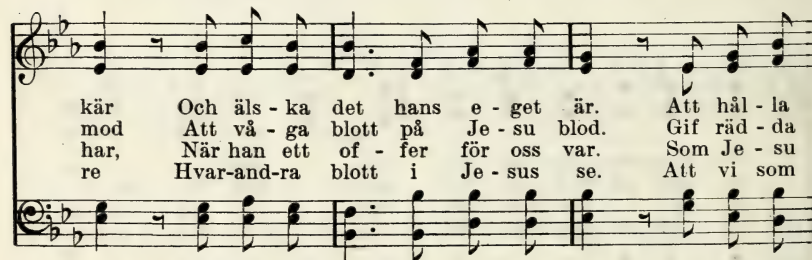
Ur S. N. S.

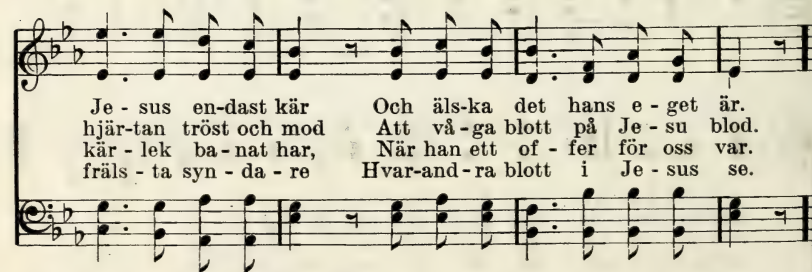
1. O hel - ge an - de, san - ner Gud, Lär värl - den
 2. Hug - sva - la hvar be - dröf - vad själ, Att hon hos
 3. Led al - la dem, som vil - se gå, Att de den
 4. Gif he - la Her - rens me - nig - het Sann kär - lek

all din kär - leks bud Att håll - la Je - sus en - dast
 Je - sus får må väl. Gif råd - da hjär - tan tröst och
 vä - gen fin - na må, Som Je - su kär - lek ba - nat
 och en - dråk - tig - het, Att vi som fräls - ta syn - da -

kär Och äls - ka det hans e - get är. Att håll - la
 mod Att vå - ga blott på Je - su blod. Gif råd - da
 har, När han ett of - fer för oss var. Som Je - su
 re Hvar-and-ra blott i Je - sus se. Att vi som

Je - sus en-dast kär Och äls-ka det hans e - get är.
 hjär-tan tröst och mod Att vå-ga blott på Je - su blod.
 kär - lek ba - nat har, När han ett of - fer för oss var.
 fräls - ta syn - da - re Hvar-and-ra blott i Je - sus se.

5. Låt glädjen af den nåd vi fått
 Uppmuntra oss att göra godt.
 Blott Jesu frid oss fagna må,
 All annan ro må platt förgå.

6. I Jesu namn du lär oss rätt
 Att tro och be på barnasätt,
 Tills vi Gud fader, son och dig
 Få sjunga lof evinnerlig.

146. Pingsten.

LINA SANDELL.

(Melodi n:o 145.)

1. Naturen firar pingst, och skön
Står lunden doftande och grön,
Och tusen fåglar sjunga gladt
I trädens kronor dag och natt.
2. Och tusen blommor, röda, blå,
I syskonring på ängen stå
Och lyssna stilla dagen lång
Till vindens sus och bäckens sång.
3. Men, o mitt hjärta, hvad gör du?
Månn du har firat pingst ännu?
4. Ack, blott där Herrens ande bor,
Är frihet, tröst och glädje stor.
Han ensam lär oss känna Gud
Och verkar lust till Herrens bud.
5. Han ensam tyder ordets blad
Och visar vägen till Guds stad,
Men lär mig ock att bida än
I tron och hoppet efter den.

147. Fridens tolk.

N. FRYKMAN.

J. WALCH.

1. He - li - ge an - de, fri - dens tolk,
2. Lär oss för - stå hvad syn - den är,
3. El - den från him - len bland oss tänd,
4. Sam - la de barn, som skil - da gå,

O låt din ljuf - va röst Än - nu bli
Vitt - na hvad nå - den gjort, Och att till
Slit vå - ra syn - ders band, Fräls - ning - ens
Tag oss ut - i din vård, Att din plan -

hörd bland al - la folk, Bring - an - de ljus och tröst.
lif - vet vä - gen bär Ge - nom den trång - a port.
sång, i Si - on känd, Lju - de från strand till strand.
te - ring blomst - ra må Lik - som en ör - ta - gård.

148. Guds dyra ord.

J. O. WALLIN

STÖRL.

1. Dig, ljusens fa - der, va - re pris,   Jag fick till ri - ke - dom
 2. Hur ljuft, hur hjärtligt talar du   I det - ta dy - ra ord
 3. Väl har na - tu - rens ri - ka prakt   Med tu - sen stämmors ljud
 4. Din väl - dig - het, ditt ma - je - stät,   Ditt un - der - ful - la råd

Det ord, som gör den fromme vis   Och gör den vi - se from.
 Till mig, som går ett barn än - nu,   O fa - der, på din jord!
 Till min för - sag - da tan - ke sagt,   Att du är stor, o Gud.
 Jag såg i so - lens hö - ga fjät   Och grä - sets mins - ta tråd.

5. Dock låg för mig din mening
 Ditt hjärta jag ej fann, [skymd,
 Och i en mörk, oändlig rymd
 Jag som ett stoft försvann.
9. Du genom Kristus allt förmår,
 Som själf dig mäktig gör,
 När dig hans ande leda får
 Och dig hans kärlek rör.
6. Men gryning blef kring Sinai,
 På Tabor uppgick dag,
 Och själen såg, från töcknar fri,
 Din lag, ditt välbehag.
10. Sann tro på Gud och på hans ord
 Och kraft att göra godt
 Och frid i himmel och på jord
 Är kristnas kall och lott.
7. O människa, det är dig sagdt,
 Hvad Gud af dig begär.
 Hvad han uppå ditt hjärta lagt,
 Din egen sällhet är.
11. Till denna lott, till detta kall
 Mig nåd, o Jesus, gif.
 Då vet jag, hvad jag göra skall
 Att få ett evigt lif.
3. I enfald och i ödmjukhet
 Håll dig till Herrens ord
 Och lit, när du hans vilja vet,
 Hans vilja blifva gjord.
12. I dig är faderns välbehag,
 I dig vår salighet,
 O Jesus Krist, i går, i dag
 Och i all evighet.

149. Evangelium.

J. O. WAILIN.

Före 1536.

1. Om, Je - sus, på min vand - rings - stig Ditt
 2. Men af ditt e - van - ge - li - um Går
 3. Det löf - te jag ej glöm - ma vill, Att
 4. Då skall i käns - lan af min brist Det

dy - ra ord ej le - der mig, Min själ af
 lju - set upp i mörk - rets rum. Vid den - na
 him - mel - ri - ket dem hör till, Som haf - va
 ord jag vör - da, som är visst Och kan all

natt om - gif - ves, Och mitt be - gär Likt
 mor - gon - stjär - - na Ditt råd jag ser, Din
 bar - na - sin - - ne. I barns - lig tro Och
 san - ning lä - ra. Din kär - leks - röst Skall

böl - jan är, Som ut - af våd - ret drif - ves.
 nåd till - ber Och gör din vil - ja gär - na.
 bar - na - ro Jag lif - vets vis - het fin - ne.
 bli min tröst, Ditt kors min fröjd och ä - - ra.

5. Då skall jag, from och älskande, 6. Och salig, när jag detta vet,
 Uti min Gud en fader se, I lydnad och enfaldighet
 En broder i min like Jag vill till målet skrida
 Och heta din Och högre ljus
 Och komma in I faderns hus
 Uti ditt himmelrike. Med barnsligt hopp förbida.

150. Saliga ro.

AGATA ROSENIUS.

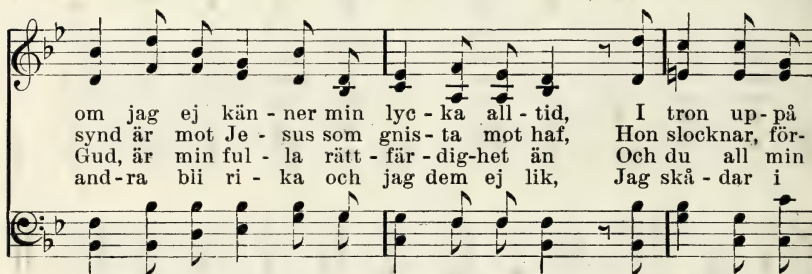
O. AHNFELT.

1. Hvad helst här i värl - den be - dröf - var min själ, Med
 2. När syn - den förskräc - ker och ängs - lar min själ, Jag
 3. När fres - tel-sens stor - mar för mäk - ti - ga bli, Visst
 4. När lif - vet blir mörkt, jag är ängs - lig och svag, Jag.

Je - sus och or - det det all - tid blir väl. Och
 trös - tar på or - det och Je - sus lik - väl. Min
 fäl - ler jag mo - det, men hål - ler dock i. Du,
 skyn - dar till or - det, och där blir det dag. När

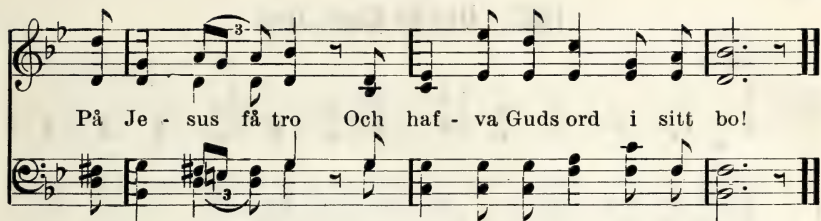

om jag ej kän - ner min lyc - ka all - tid, I tron up - på
 synd är mot Je - sus som gnis - ta mot haf, Hon slocknar, för
 Gud, är min ful - la rätt - fär - dig - het än Och du all min
 and - ra bli ri - ka och jag dem ej lik, Jag skå - dar i

or - det jag dock haf - ver frid. Ack sa - li - ga ro,
 svin - ner i dju - pas - te graf.
 starkhet. Jag sä - ger i - gen:
 or - det, och där är jag rik.

På Je - sus få tro Och haf - va Guds ord i sitt bo!

151. Din sak det är.

N. SELNECKER.

Omkr. 1650.

1. Ack blif hos oss, o Je - sus Krist, Ty
 2. Din sak det är, o Je - sus mild, All
 3. Ditt ord är i vår nöd och sorg Vår
 4. Gif, att ditt ord oss ly - ser så, Att

af - ton är nu kom-men visst. Din hel - ga lä - ras
 ä - ran kom-mer ock dig till. För - den-skull på dens
 säk - ra tröst och fas - ta borg. Där - vid be - håll din
 vi i mör-kret ic - ke gå, Men ge - nom den - na

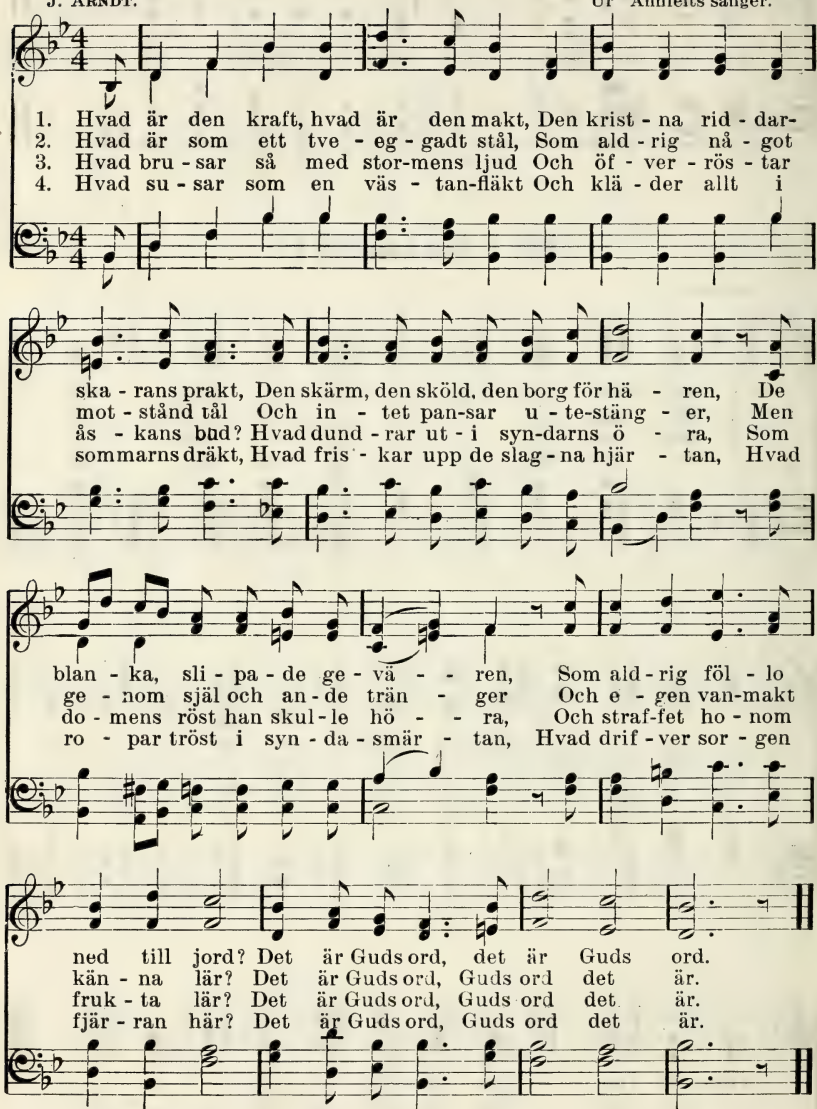

kla - ra ljus Låt all - tid ly - sa i ditt hus.
 si - da stå, Som här ditt ord för - sva - ra må.
 kyr - ka ren Och fri - a hen - ne från allt men.
 jäm-mer - dal Må vand-ra till din him-mels - sal.

152. Det är Guds Ord.

J. ARNDT.

Ur "Ahnfelts sänger."

1. Hvad är den kraft, hvad är den makt, Den krist - na rid - dar -
 2. Hvad är som ett tve - eg - gadt stål, Som ald - rig nå - got
 3. Hvad bru - sar så med stor - mens ljud Och öf - ver - rös - tar
 4. Hvad su - sar som en vä - tan - fläkt Och klä - der allt i

ska - rans prakt, Den skärm, den sköld, den borg för hä - ren, De
 mot - stånd tål Och in - tet pan - sar u - te - stäng - er, Men
 ås - kans båd? Hvaddund - rar ut - i syn - dars ö - ra, Som
 sommarns dräkt, Hvad fris - kar upp de slag - na hjär - tan, Hvad

blan - ka, sli - pa - de ge - vä - - ren, Som ald - rig föl - lo
 ge - nom själ och an - de trän - ger Och e - gen van - makt
 do - mens röst han skul - le hö - ra, Och straf - fet ho - nom
 ro - par tröst i syn - da - smär - tan, Hvad drif - ver sor - gen

ned till jord? Det är Guds ord, det är Guds ord.
 kän - na lär? Det är Guds ord, Guds ord det är.
 fruk - ta lär? Det är Guds ord, Guds ord det är.
 fjär - ran här? Det är Guds ord, Guds ord det är.

5. O kraftens ord, du lifvets ord, 6. O kom med kraft, o kom med lif,
 Till salighet uppå vår jord Vårt hjärtas riddarrustning blif.
 Af Herren Gud du är oss gifvet. Den lilla skaran för ur striden.
 I dig är sanningen och lifvet, Dess kämpar längta efter friden.
 Och vägen du till himlen lär, Till himlen från en stridfull jord
 Ty Herrens, Herrens ord du är. Kom, för oss, du Guds helga ord.

153. Lifvets ord.

N. FRYKMAN.

A. S-G.

1. Den högs-ta lyc - ka på vår jord För Si-ons vand-ringsmän,
 2. Det or-det gör mig rik och säll, Allt godt det med sig har.
 3. Hur mången gång i nödens stund Det fröj-dat själ och kropp!
 4. Det ta-lar om Guds hjär-te - lag, Om Je-su dy - ra blod.
 5. Den vi-san blir dess mer mig kär, Ju mer jag sjung-er den.

Det är att ä - ga lif-vets ord Och haf-va Gud till vän.
 Det drif-ver sor - gen från mitt tjäll, Men håll-er gläd - jen kvar.
 Och när jag tog en far-lig blund, Det väckt mig å - ter opp.
 Det är min vi - sa hvar-je dag, Sen nå-den jag för-stod.
 Jag mången par - la fun-nit där, Och fler jag fin - ner än.

Det är att ä - ga lif-vets ord Och haf-va Gud till vän.
 Det drif-ver sor - gen från mitt tjäll, Men håll-er gläd - jen kvar.
 Och när jag tog en far-lig blund, Den väckt mig å - ter opp.
 Det är min vi - sa hvar-je dag, Sen nå-den jag för-stod.
 Jag mången par - la fun-nit där, Och fler jag fin - ner än.

6. Men, Herre Jesus, lär du mig
 Att nyttja rätt mitt pund.
 Ja, lär mig lefva helt i dig
 Intill min sista stund.

7. När himlens stjärnor slockna, si,
 Guds ord mig lyser än.
 När världens glädje är förbi,
 Då har jag min igen.

154. Dyrbara ord.

J. L. STERLING.

IRA D. SANKEY.

1. O dyr - ba - ra, dyr - ba - ra ord af vår Gud! Sann
 2. O dyr - ba - ra, dyr - ba - ra ord af vår Gud, Det
 3. O dyr - ba - ra, dyr - ba - ra ord af vår Gud! Vår
 4. O dyr - ba - ra, dyr - ba - ra ord af vår Gud, Som

vis-dom dess si - dor oss ge, Och läs - te vi dem tu - sen
 ljus, som vår fa - der har tändt Så vän - ligt att lä - ra oss
 fräls-ning al - le - na är där. Det en-samt kan öf-ver-be-
 var vå-ra för - fä-ders hopp. Den san-ning, i hvilken de

gång - er på nytt, Dock ald - rig för-åld - ra-des de.
 vä - gen till sig, Hvars huld-het i or-det vi känt!
 vi - sa om synd, Det en-samt om nå-den oss lär.
 ank - rat sin tro, Än hål - ler i ti-der-nas lopp.

Hvart ord är en pär - la, hvart löf - te en skatt, Som
 Så tro - fas - ta ä - ro dess var - ning-ar, råd, Dess
 Det pe - kar på fräl - sa - ren och på hans kors, Där
 O dyr - ba - ra, dyr - ba - ra ord af vår Gud! Det

al - la få rik - ta sig af. Och vi ve - ta, att him-len och
do - mar så dju - pa som haf. Och vi ve - ta, att him-len och
bör - dan af synd fal - ler af. Och vi ve - ta, att him-len och
ing - en för - änd - ring vet af. Ty vi ve - ta, att him-len och

jor - den för - gäs, Men ald - rig det ord, som Gud gaf.
jor - den för - gäs, Men ald - rig det ord, som Gud gaf.
jor - den för - gäs, Men ald - rig det ord, som Gud gaf.
jor - den för - gäs, Men ald - rig det ord, som Gud gaf.

155. Herrens bud.

N. FRYKMAN.

H. G. NAEGELI.

1. Hur skönt är Her - rens bud, Hvad hjär - tats ri - ke - dom Att
2. Här lif - vets häl - so - flod Från nå - den flö - dar fram I -
3. Det är den klip - pe - grund, Som e - vigt skall be - stå. I
4. Det är den her - de - staf, Hvar - med min Je - sus skall Mig

lyss - na till de kla - ra ljud I Her - rens hel - ge - dom!
ge - nom lam - mets dy - ra blod, Som rann på kor - sets stam.
klar lik - som i mu - len stund Jag hvi - lar trygg där - på.
fö - ra ge - nom död och graf Till him - lens gläd - je all.

156. Dyra ord.

N. FRYKMAN.

J. BLOMQVIST.

1. Dy - ra ord, mitt hjär - ta brin - ner Ut - af läng - tan
 2. Du är käl - lan, som mig re - nar, Du är lif - vets
 3. Sva - la vind, när so - len brän - ner, Lug - na hamn i
 4. Dy - ra ord, ej finns din li - ke Up - på jor - dens

städs till dig, Ty med dig en skatt jag fin - ner,
 häl - so-brunn, Du med him-len mig för - e - nar,
 stor - mens brus! Skö - na lust-gård, där Guds vän - ner
 vi - da rund. För din stäm-ma mörk-rets ri - ke

Som är mer än guld för mig. An - nan säll - het
 Läg - ger lof - vet i min mun, Då du må - lar
 Ut - i nå - dens kla - ra ljus. Skå - da få en
 Än - nu dar - rar på sin grund. Men den sig öd -

ving - ar tar, Den du bring - ar stan - nar kvar.
 fräl - sa - ren, För min blick hvar dag i - gen.
 här - lig - het, Hvar - af värl - den in - tet vet!
 mju - ka vill Nå - dens tröst du sä - ger till.

5. Slumrar jag, du huldt mig väcker
 Som en alltid trogen vän.
 Faller jag, du handen räcker
 Och mig reser upp igen,
 Manar mig så hjärtelig
 Att gå varsamt på min stig.

6. När vid Jordans mörka bölja
 Arma hjärtat grufvar sig,
 Dyra ord, du skall mig följa.
 Med ditt ljus omstråla mig,
 Tills jag bortom gravvens rand
 Jublar på den gyllne strand:

157. På klippans grund.

N. FRYKMAN.

J. A. HULTMAN.

1. O Gud, min Gud, jag pri - sar dig För nådens dy - ra ord,
 2. Som blomman dric-ker so-lens ljus Och kraft ur jor-dens mull.
 3. När hjär-tat ut - af syn-den bränns, Och mörker träng-er på,
 4. Fast o-tron högt sin fa - na bär Och ryc-ker mo - digt an,

Den hand, hvarmed du le-der mig Fram till ditt ri - ka bord,
 Så jag u - ti min faders hus Nu lef-ver för hans skull,
 Hur ljuf för mig den trösten känns, Att jag med allt får gå
 På klippans grund dock trygg jag är, Den ing-en rub - ba kan.

Där du mig ger en sällhet, som Mitt hjär-ta, aldrig drömde om.
 Som dog för mig på korsets stam Och brag-te lif i lju-set fram.
 Till nådens tron på nytt i-gen, Där lif-vets käl-la flö-dar än.
 Ty himmel skall för - gås och jord, Men ic - ke ett af Herrens ord.

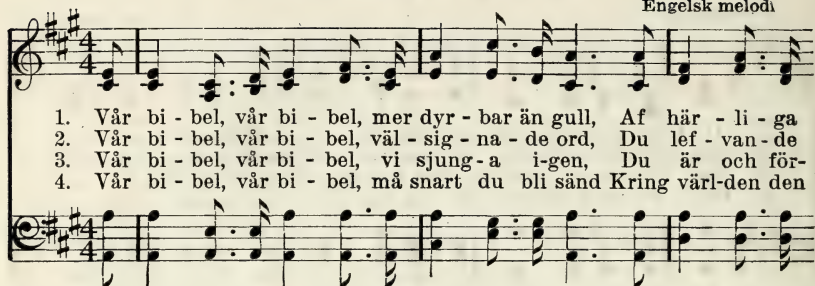
5. Än mången Saul skall förvisst
 Af Kristus vunnen bli
 Och trots den ondes våld och list,
 Från syndens bojor fri,
 En hjälte fram i striden gå
 Att otrons fästen nederslå.

6. Ej finns en plats på jordens ring.
 Dit faderns hand ej når.
 Han strör sin godhet allt omkring,
 Så vidt hans valde går.
 Och därför skall han äran ha
 Af allt sitt verk. Halleluja!

158. Vår bibel.

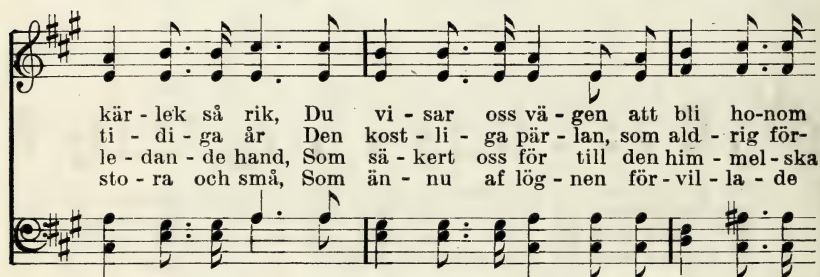
Engelsk melodi

1. Vår bi - bel, vår bi - bel, mer dyr - bar än gull, Af här - li - ga
 2. Vår bi - bel, vår bi - bel, väl - sig - na - de ord, Du lef - van - de
 3. Vår bi - bel, vår bi - bel, vi sjung - a i - gen, Du är och för -
 4. Vår bi - bel, vår bi - bel, må snart du bli sänd Kring värl - den den

löf - ten och ma - ning - ar full, Du ta - lar om fräl - sa - rens
 käl - la, du kung - li - ga bord, Du bju - der oss sö - ka i
 blif - ver vår kä - ras - te vän, I lif - vet, i dö - den den
 vi - da, tills Je - sus är känd Af män - ni - skor al - la, båd

kär - lek så rik, Du vi - sar oss vä - gen att bli ho - nom
 ti - di - ga år Den kost - li - ga pär - lan, som ald - rig för -
 le - dan - de hand, Som sä - kert oss för till den him - mel - ska
 sto - ra och små, Som än - nu af lög - nen för - vil - la - de

lik, Du vi - sar oss vä - gen att bli ho - nom lik.
 går, Den kost - li - ga pär - lan, som ald - rig för - går.
 strand, Som sä - kert oss för till den him - mel - ska strand.
 gå, Som än - nu af lög - nen för - vil - la - de gå.

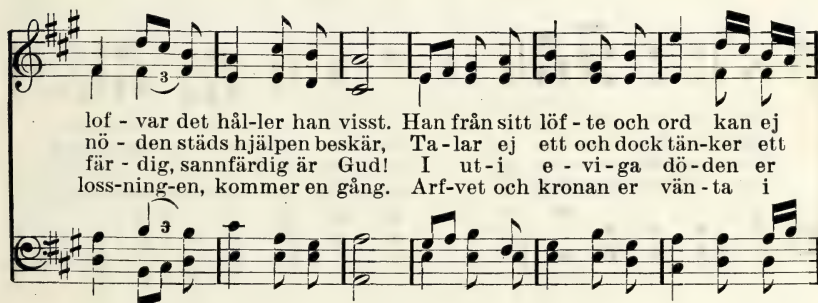

159. Herren i Israel kan icke svika.

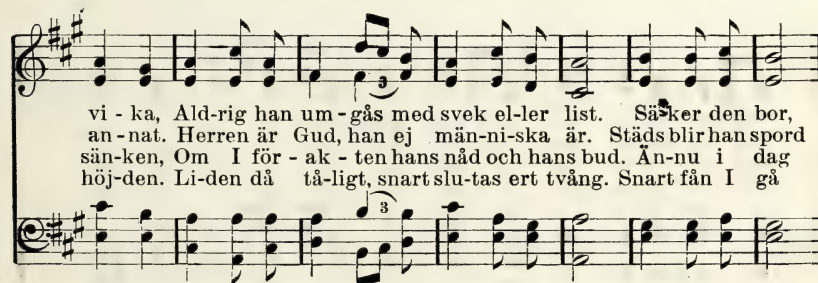
Ur "Syrens sånger."

1. Her-ren i Is - ra - el kan ic - ke svi - ka, Allt hvad han
 2. Allt hvad han ta - lat han all - tid be - san - nat, Han ut - i
 3. Syn-da-re al - la, nu ve - ten, be - tän - ken: He - lig, rätt-
 4. Al - la I trog - na, er trös - ten och fröj - den, Hjälp - en, för-

lof - var det hål - ler han visst. Han från sitt löf - te och ord kan ej
 nö - den städs hjälpen beskär, Ta - lar ej ett och dock tän - ker ett
 fär - dig, sannfärdig är Gud! I ut - i e - vi - ga dö - den er
 loss - ning - en, kommer en gång. Arf - vet och kronan er vän - ta i

vi - ka, Ald - rig han um - gås med svek el - ler list. Sä - ker den bor,
 an - nat. Herren är Gud, han ej män - ni - ska är. Städs blir hans spord
 sän - ken, Om I för - ak - ten hans nåd och hans bud. Än - nu i dag
 höj - den. Li - den då tå - ligt, snart slu - tas ert tvång. Snart fån I gå

Som ho - nom tror. Han i sin san - ning är här - lig och stor.
 Så - som sitt ord. Tro - fast, för - ging - es än himlar och jord.
 Har han för - drag: Snarligt er träf - far dock hämnarens slag.
 Kro - nan att få. Och inför tro - nen för e - vigt att stå.

160. Det gamla kära ordet.

K. HANKEY.

W. H. DOANE.

1. Det gam-la kä - ra or - det Mig säg om Her - rens råd,
 2. Säg det-ta or - det stil - la, Att jag det fat - ta kan:
 3. Med all-var säg det or - det, Att jag må lyss - na till.
 4. Säg det-ta sam-ma, kä - ra, Det gam - la or - det säg,

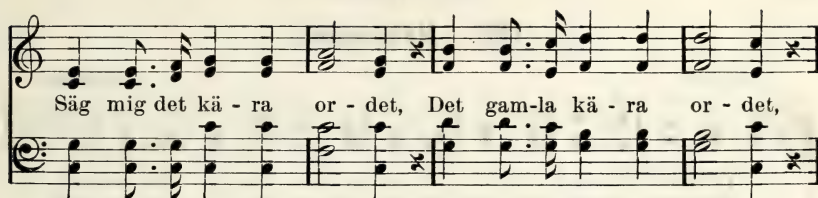
Om Je - sus och hans ä - ra, Om Je - sus och hans nåd.
 Guds lä - ke - dom för syn - den, Den frälsning Je - sus vann.
 Minns, jag är syn-darn ar - ma, Som Je - sus fräl - sa vill.
 När världens tom-ma ä - ra Mig för från Herrens väg.

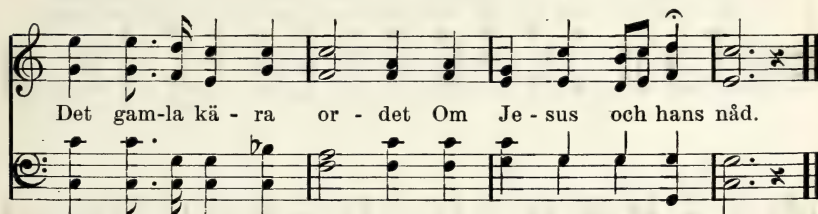
Säg det - ta ord så en - kelt Som till ett barn i dag,
 Säg mig det or - det of - ta, Ty has - tigt glöm-mer jag,
 Säg all - tid det - ta or - det, Om du vill blif - va än
 När e - vig-he - ten da - gas, Mig det - ta or - det gif,

Ty jag är arm och hjälp - lös, Och jag är trött och svag.
 Som mor-gon - dag-gens pär - lor För - gäs en som-mar-dag.
 I hvar-je nöd och smär - ta Min trös - ta - re och vän.
 Att dö-den är min vin - ning, Då Kris - tus är mitt lif.

Säg mig det kä - ra or - det, Det gam-la kä - ra or - det,

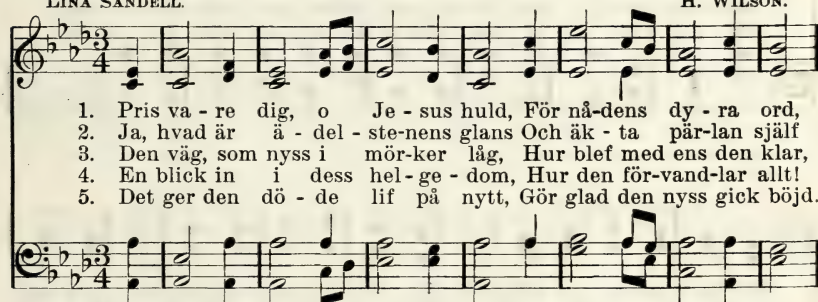

Det gam-la kä - ra or - det Om Je - sus och hans nåd.

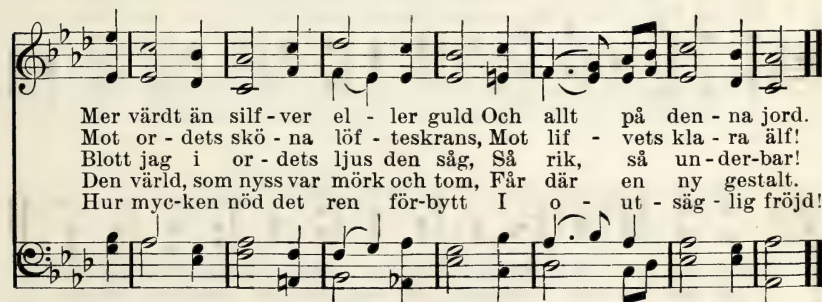
161. Tacksägelse för ordet.

LINA SANDELL.

H. WILSON.

1. Pris va - re dig, o Je - sus huld, För nå-dens dy - ra ord,
2. Ja, hvad är ä - del - ste-nens glans Och äk - ta pär-lan själf
3. Den väg, som nyss i mör-ker låg, Hur blef med ens den klar,
4. En blick in i dess hel-ge - dom, Hur den för-vand-lar allt!
5. Det ger den dö - de lif på nytt, Gör glad den nyss gick böjd.

Mer värdt än silf-ver el - ler guld Och allt på den - na jord.
 Mot or - dets skö - na löf - teskrans, Mot lif - vets kla - ra älf!
 Blott jag i or - dets ljus den såg, Så rik, så un - der-bar!
 Den värld, som nyss var mörk och tom, Får där en ny gestalt.
 Hur myc-ken nöd det ren för-bytt I o - ut - säg - lig fröjd!

6. O kunde jag då, Herre kär,
 Af hjärtat tacka dig
 För detta dyra ord, som är
 Ett ljus på all min stig!

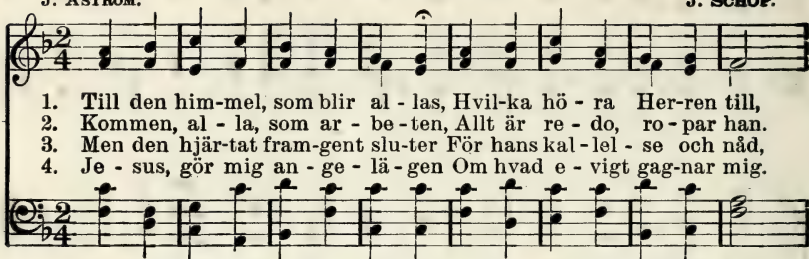
7. Ack gif det vingar, sänd det ut
 Kring hela jordens rund.
 Före na folken så till slut
 Uti ditt fridsförbund.

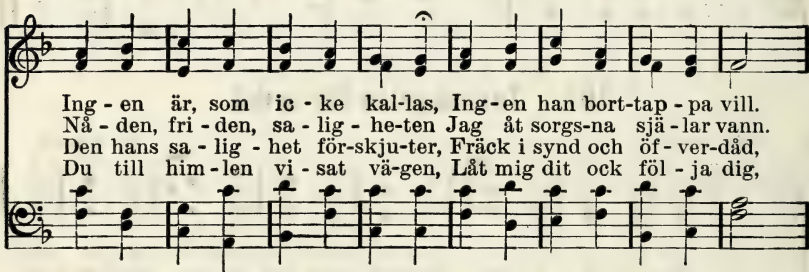
162. Nådevalet.

J. ÅSTRÖM.

J. SCHOP.

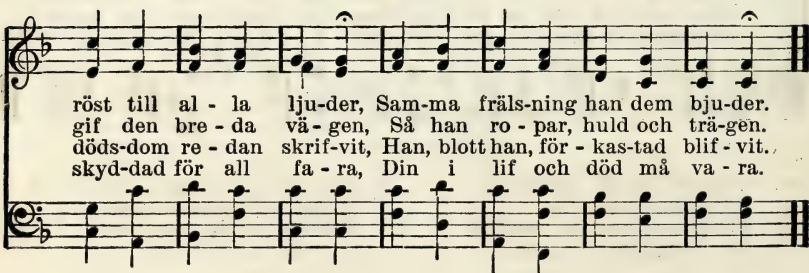
1. Till den him-mel, som blir al - las, Hvil-ka hö - ra Her-ren till,
 2. Kommen, al - la, som ar - be-ten, Allt är re - do, ro - par han.
 3. Men den hjär-tat fram-gent slu-ter För hans kal-lel - se och nåd,
 4. Je - sus, gör mig an - ge - lä-gen Om hvad e - vigt gag-nar mig.

Ing - en är, som ic - ke kal-las, Ing-en han bort-tap - pa vill.
 Nå - den, fri - den, sa - lig - he-ten Jag åt sorgs-na sjä - lar vann.
 Den hans sa - lig - het för-skju-ter, Fräck i synd och öf-ver-dåd,
 Du till him-len vi - sat vä-gen, Låt mig dit ock föl - ja dig,

Till hans hjär-ta en och hvar Li - ka öp - pen till-gång har, Sam-ma
 Och du vil - se-för-da, kom. Vill du lef - va, o vänd om, Öf - ver-
 Den ej bätt-rar sig och tror, Men i syn-den sä - ker bor, Han sin
 Att jag, frälst från synd och last, Min ut - ko-rel - se gör fast Och, be-

röst till al - la lju-der, Sam-ma fräls-ning han dem bju-der.
 gif den bre - da vä - gen, Så han ro - par, huld och trä-gen.
 döds-dom re - dan skrif-vit, Han, blott han, för - kas-tad blif - vit.
 skyd-dad för all fa - ra, Din i lif och död må va - ra.

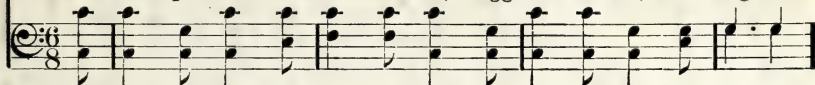
163. Den öppna porten.

L. BAXTER.

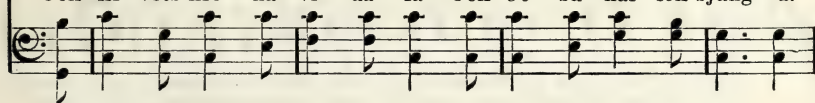
S. J. VAIL.

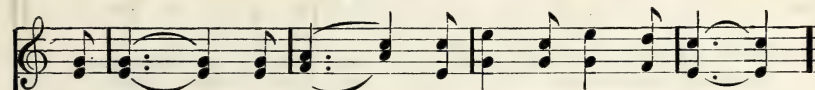
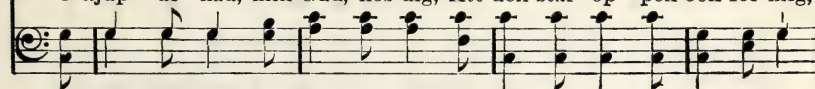
1. Jag vet en port, som öp - pen står, Där från de gyll - ne sa - lar
2. Den öp - pen står för hvar - je själ, Som nå - dens, ord a - nam - mar,
3. Så skyn - da fram trots o - väns hot, Förn porten slu - ten blif - ver,
4. Då vi på and - ra stran - den stå, Läggs kor - set af, det tung - a,

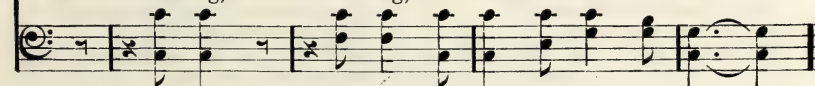
En klar - het, som från kor - set går, Om Kris - ti kär - lek ta - lar.
 För rik och fat - tig, kung och träl, För al - la folk och stammar.
 Och kors och kro - na tag e - mot, Som fräl - sa - ren dig gif - ver.
 Och lif - vets kro - na vi då få Och Je - su kär - lek sjung - a.

O djup af nåd, min Gud, hos dig, Att den står öp - pen ock för mig,

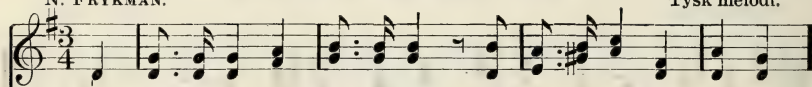
För mig, ... för mig, ... Står öp - pen ock för mig!
 För mig, för mig,

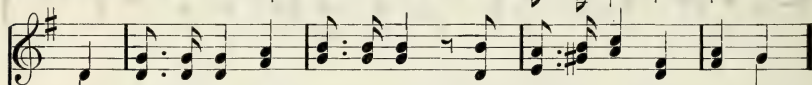
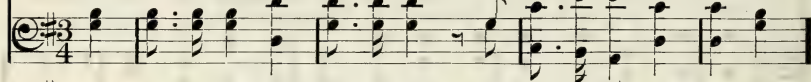
164. Nådens under.

N. FRYKMAN.

Tysk melodi.

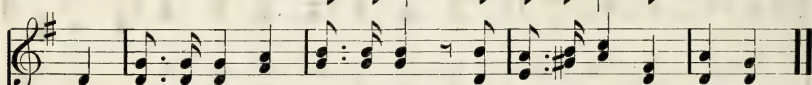
1. Ack nå-den är en här-lig ting, Som los-sar dö-dens län-ker
 2. Fast - än jag känner syndens lag, Och stundom mörk blir nat-ten,
 3. Hvad fruktar jag, då Her-ren är Mitt värn ut - i all fa - ra?
 4. Att tro på Gud och gö - ra godt Är bäst af allt på jor-den.

Och slu-ter mig i bor-gens ring, Där Gud allt godt mig skänker.
 Jag vet, att Je-sus än i dag Kan gö - ra vin af vat-ten.
 Om allt sitt verk han omsorg bär, Och där-för får jag va - ra
 Blott den, som ä - ger den-na lott, Är verkligt lyck-lig vor-den.

I lammets blod jag tva-gen är Och säll i hop-pet re - dan.
 Han stil-lar stor-men, när han vill, Och spränger dödens bo - ning.
 Så glad och fri som få-geln där Up-på sin gren i lun - den,
 Ty and - ra käl - lor si - na ut, Men rik är den - na käl - la.

Rätt - fär - dighetens skrud jag bär, Och kronan får jag se-dan.
 Så visst hans se-ger hör mig till, Som han är min för - so-ning.
 När han till Gud sitt of - fer bär I ar - la mor-gon-stun-den.
 Hon flö-dar än vid ti-dens slut Och gör de fromma säl - la.

5. Hvad vore nåden, hör och märk, 6. Ack nåden är en härlig ting,
 Om hon ej kunde föra Som lossar dödens länker
 En Jesu vän till goda verk Och sluter mig i borgens ring,
 Och onskans makt förstöra? Där Gud allt godt mig skänker.
 En balsam utan läkekraft, Han leder mig den smala stig
 En källa utan vatten, Till härlighetens rike,
 En drufva skön, men utan saft, Där själf han har beredt åt mig
 Ett irrsken blott i natten. En sällhet utan like.

165. Min nåd är nog för dig.

A. G. LINDQVIST.

E. A. ERNLUND.

1. O Her - re, när min pil-grimsfärd Blir trång på synd-full jord,
 2. När jag mig fat - tig kän-ner här På kär-lek, hopp och tro,
 3. När jag din led - ning ej för-står, När jag är u - tan tröst,
 4. Och när jag knappt kan li - ta på Min all - ra bäs - te vän,
 5. När sis - ta to - nen in-nan kort Ut - af min pil-grims-sång

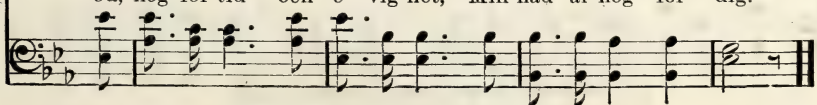
Och när mig plå - ga synd och värld, Säg mig det dy - ra ord:
 Värm upp mig, Her - re Je - sus kär, Med or - det, som ger ro:
 När jag ej me - ra ser ditt spår, Låt hö - ra då din röst:
 O Her - re Je - sus, säg mig då Det or - det om i - gen:
 I brut - naljud så tyst dör bort, Låt klin - ga än en gång:

Min nåd är nog för dig, Min nåd är nog för dig,

Ja, nog för tid och e - vig-het, Min nåd är nog för dig.

166. Hans stora nåd.

F. BOTTOME.

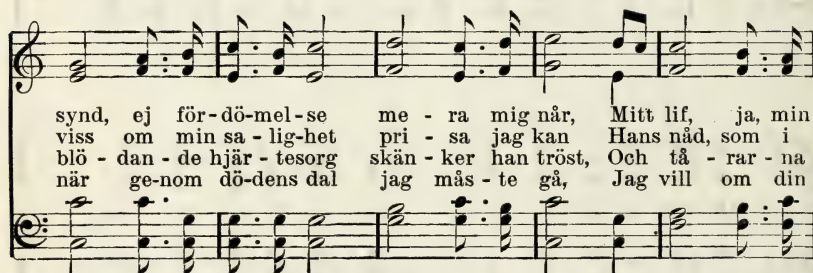
WM. B. BRADBURY.

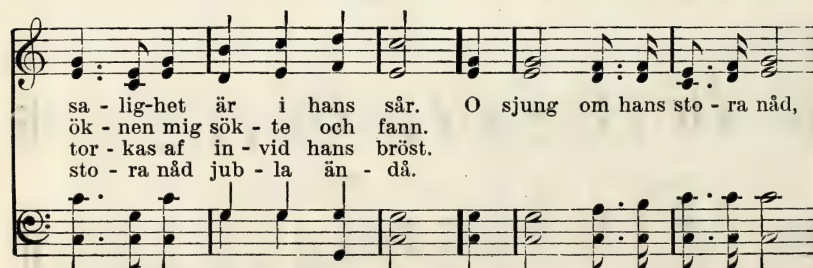
1. O djup af barm-här-tig-het, Her - re, hos dig, Att
 2. O djup af barm-här-tig-het! Mig har han kär. Från
 3. O djup af barm-här-tig-het, un - der af nåd! För
 4. O Je - sus, min fräl-sa-re, ko - nung och Gud, För

blo - det på Gol - ga - ta re - nar ock mig! Ej
 do - mens för-skräc - kel-se fri - köpt jag är, Och
 allt har han lä - ke-dom, städs vet han råd. Hvar
 dig vill jag stäm - ma upp lof - säng - ens ljud, Och

synd, ej för-dö-mel-se me - ra mig när, Mitt lif, ja, min
 viss om min sa - lig-het pri - sa jag kan Hans nåd, som i
 blö - dan - de hjär - tesorg skän - ker han tröst, Och tå - rar - na
 när ge-nom dö-dens dal jag mås - te gå, Jag vill om din

sa - lig-het är i hans sår. O sjung om hans sto - ra nåd,
 ök - nen mig sök - te och fann.
 tor - kas af in - vid hans bröst.
 sto - ra nåd jub - la än - då.

Sjung om hans sto-ra nåd, Sjung om hans stora nåd, Sjung om hans nåd.

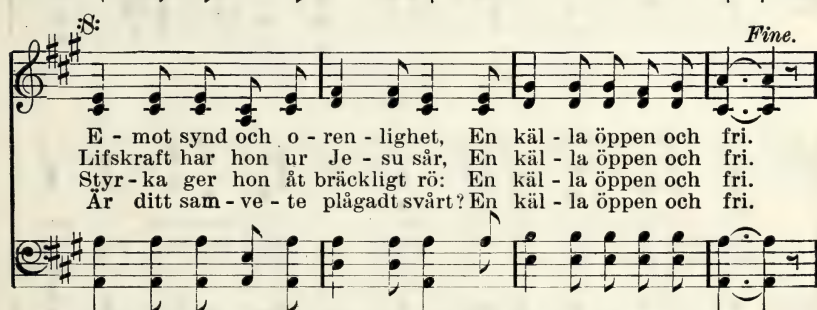
167. En källa öppen och fri.

A. L. S.

A. L. SKOOG.

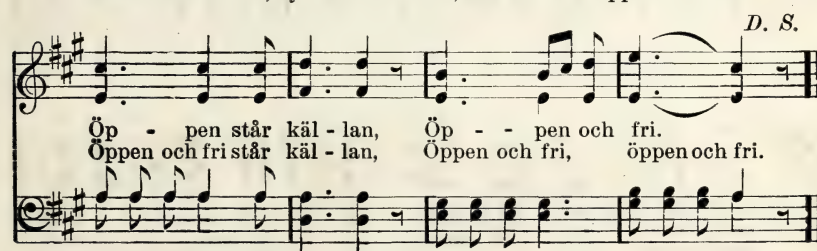

1. Oss en käl - la har Gud beredt, En käl - la öppen och fri.
 2. Från Guds hjärta dess å - der går, En käl - la öppen och fri.
 3. Syn - dig själ gör hon hvit som snö: En käl - la öppen och fri.
 4. Är ditt hjär-ta som ste-nen hårdt? En käl - la öppen och fri.

Fine.
 E - mot synd och o - ren - lighet, En käl - la öppen och fri.
 Lifskraft har hon ur Je - su sår, En käl - la öppen och fri.
 Styr - ka ger hon åt bräckligt rö: En käl - la öppen och fri.
 Är ditt sam - ve - te plågadt svårt? En käl - la öppen och fri.

D. S. Kom till Je - sus, ty där finns nåd, En käl - la öppen och fri.

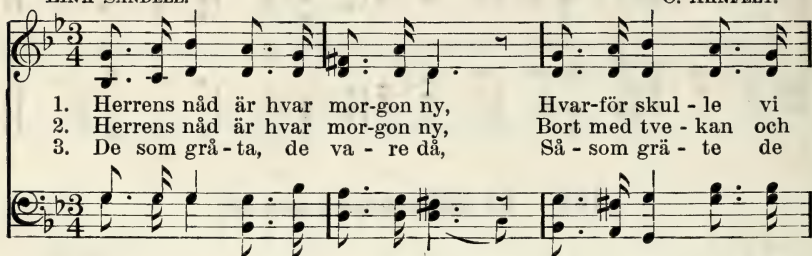
D. S.
 Öp - pen står käl - lan, Öp - - pen och fri.
 Öppen och fri står käl - lan, Öppen och fri, öppen och fri.

5. Blicken vidgas vid källans rand: 6. Kom till lifskällan, en och hvar,
 En källa öppen och fri. En källa öppen och fri.
 Klart för själen syns himlens land, Mottag frälsningen underbar,
 En källa öppen och fri. En källa öppen och fri.

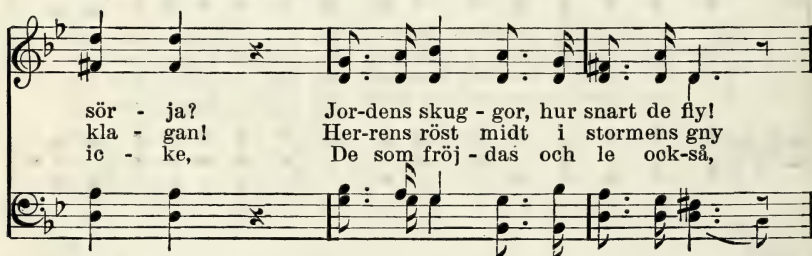
168. Hvar morgon ny.

LINA SANDELL.

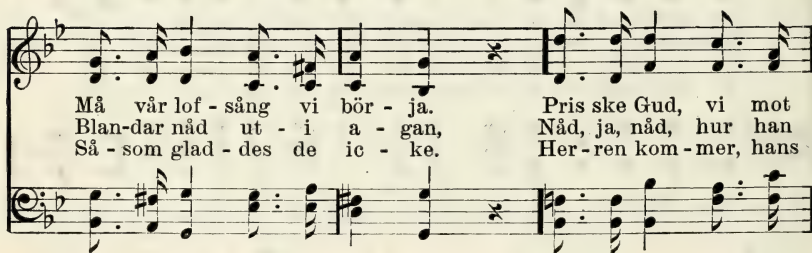
O. AHNFELT.

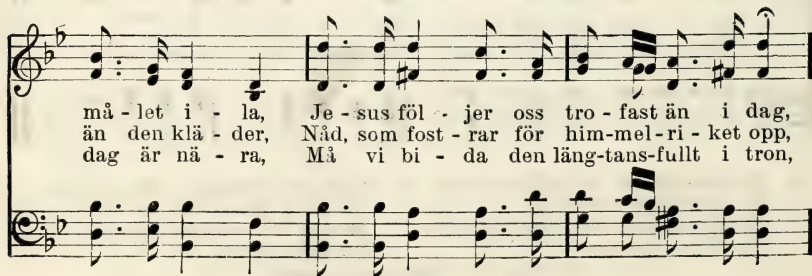
1. Herrens nåd är hvar mor-gon ny,   Hvar-för skul - le vi
 2. Herrens nåd är hvar mor-gon ny,   Bort med tve - kan och
 3. De som grå - ta, de va - re då,   Så - som grä - te de

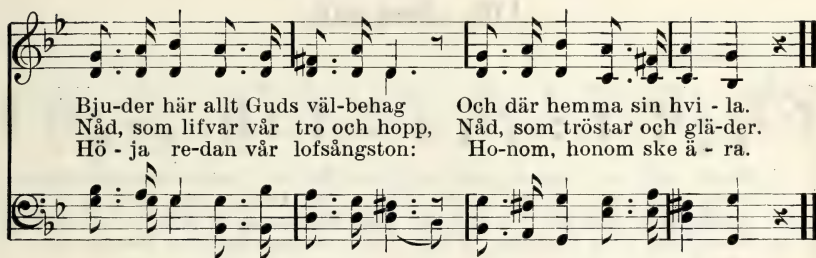
sör - ja?   Jor-dens skug - gor, hur snart de fly!
 kla - gan!   Her-rens röst midt i stormens gny
 ic - ke,   De som fröj - das och le ock-så,

Må vår lof - sång vi bör - ja.   Pris ske Gud, vi mot
 Blan-dar nåd ut - i a - gan,   Nåd, ja, nåd, hur han
 Så - som glad - des de ic - ke.   Her-ren kom - mer, hans

må - let i - la,   Je - sus föl - jer oss tro - fast än i dag,
 än den klä - der,   Nåd, som fost - rar för him-mel-ri - ket opp,
 dag är nå - ra,   Må vi bi - da den läng-tans-fullt i tron,

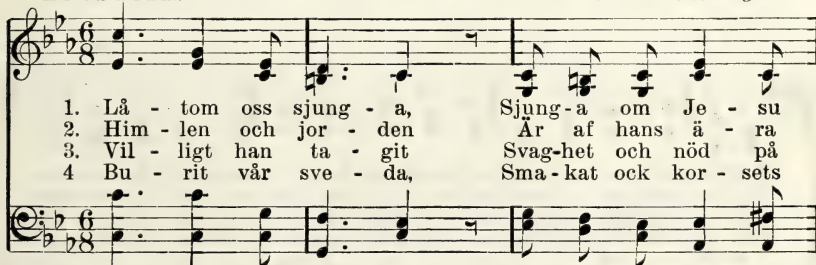

Bju-der här allt Guds väl-behag Och där hemma sin hvi - la.
 Nåd, som lifvar vår tro och hopp, Nåd, som tröstar och glä-der.
 Hö - ja re-dan vår lofsångston: Ho-nom, honom ske ä - ra.

169. Nådens pris.

LINA SANDELL.

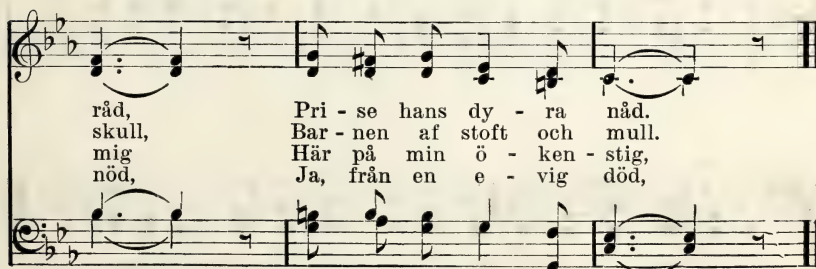
Ur "Ahnfelts sänger."

1. Lå - tom oss sjung - a, Sjung - a om Je - su
 2. Him - len och jor - den Är af hans ä - ra
 3. Vil - ligt han ta - git Svag-het och nöd på
 4. Bu - rit vår sve - da, Sma - kat ock kor - sets

nåd. Gam - la och ung - a Pri - se hans kär-leks-
 full, Dock är han vor - den Fat - tig för mänskors
 sig, Tå - ligt för - dra - git Allt, som kan tryc - ka
 död, Allt för att fre - da Oss från o - säg - lig

råd, Pri - se hans dy - ra nåd.
 skull, Bar - nen af stoft och mull.
 mig Här på min ö - ken - stig,
 nöd, Ja, från en e - vig död,

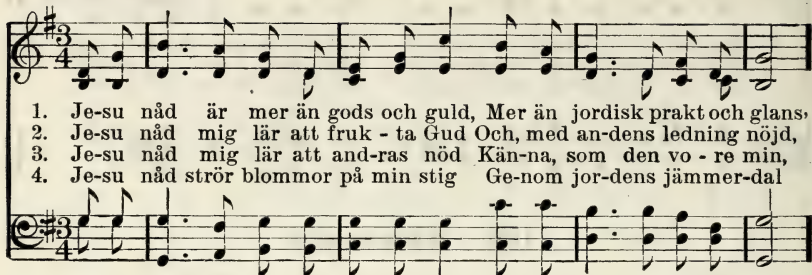
5. Allt för att vinna
 Sig en utkorad brud,
 Som månde finna
 Nåd och behag för Gud
 Blott i hans egen skrud.

6. Låtom oss sjunga
 Evigt om denne vän.
 Hjärta och tunga
 Pri-se hans kärlek än
 Här och i himmelen.

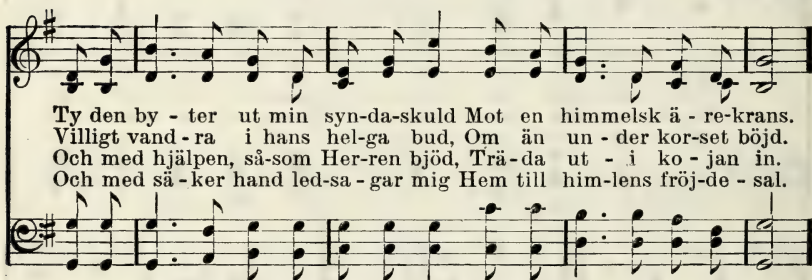

170. Jesu nåd.

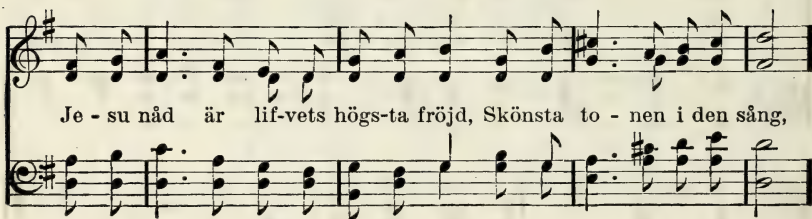
N. FRYKMAN.

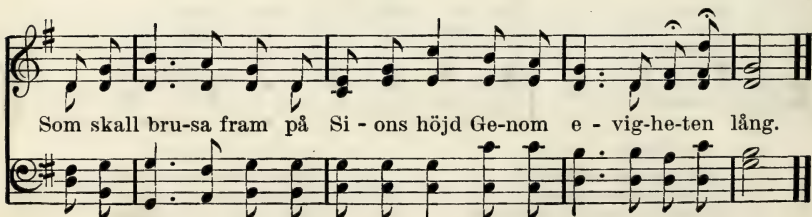
1. Je-su nåd är mer än gods och guld, Mer än jordisk prakt och glans,
 2. Je-su nåd mig lär att fruk - ta Gud Och, med an-dens ledning nöjd,
 3. Je-su nåd mig lär att and-ras nöd Kän-na, som den vo - re min,
 4. Je-su nåd strör blommor på min stig Ge-nom jor-dens jämmer-dal

Ty den by - ter ut min syn-da-skuld Mot en himmelsk ä - re-krans.
 Villigt vand - ra i hans hel-ga bud, Om än un - der kor-set böjd.
 Och med hjälpen, så-som Her-ren bjöd, Trä-da ut - i ko - jan in.
 Och med sä - ker hand led-sa - gar mig Hem till him-lens fröj-de - sal.

Je - su nåd är lif-vets högs-ta fröjd, Skönsta to - nen i den sång,

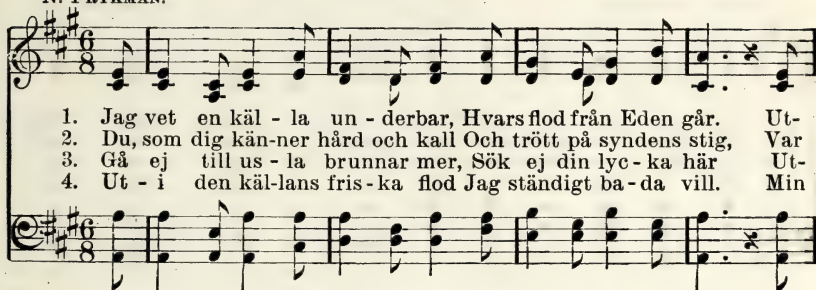

Som skall bru-sa fram på Si - ons höjd Ge-nom e - vig-he-ten lång.

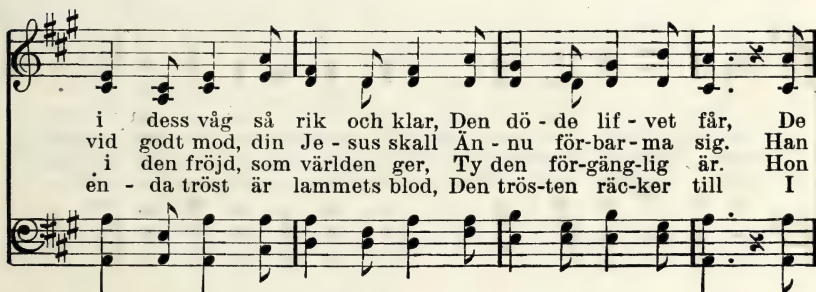

171. Källan.

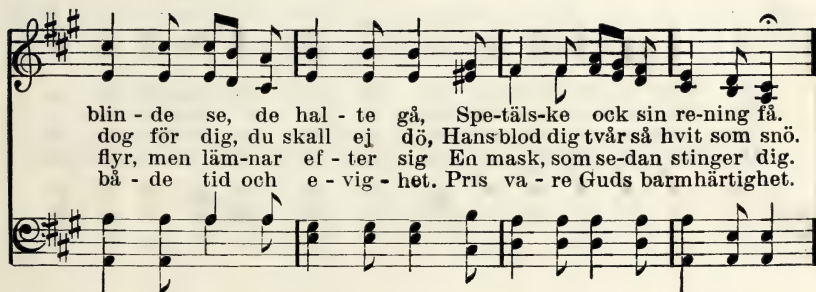
N. FRYKMAN.

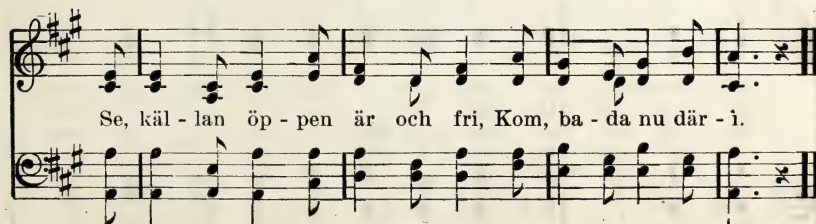
1. Jag vet en käl - la un - derbar, Hvars flod från Eden går. Ut-
 2. Du, som dig kän-ner hård och kall Och trött på syndens stig, Var
 3. Gå ej till us - la brunnar mer, Sök ej din lyc - ka här Ut-
 4. Ut - i den käl-lans fris-ka flod Jag ständigt ba-da vill. Min

i dess våg så rik och klar, Den dö - de lif - vet får, De
 vid godt mod, din Je - sus skall Än - nu för-bar-ma sig. Han
 i den fröjd, som världen ger, Ty den för-gång-lig är. Hon
 en - da tröst är lammets blod, Den trös-ten räk-ker till I

blin - de se, de hal - te gå, Spe-täls-ke ock sin re-ning få.
 dog för dig, du skall ej dö, Hans blod dig tvärså vitt som snö.
 flyr, men läm-nar ef - ter sig En mask, som se-dan stinger dig.
 bå - de tid och e - vig - het. Pris va - re Guds barmhärtighet.

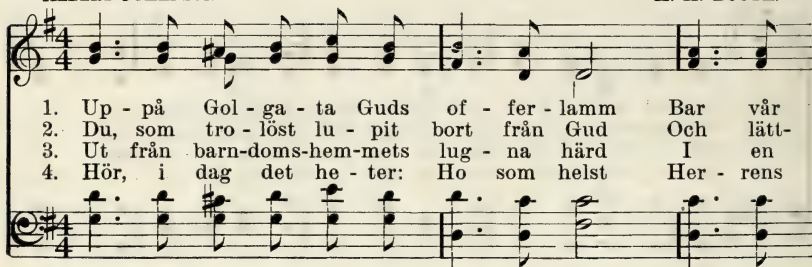

Se, käl - lan öp - pen är och fri, Kom, ba - da nu där - i.

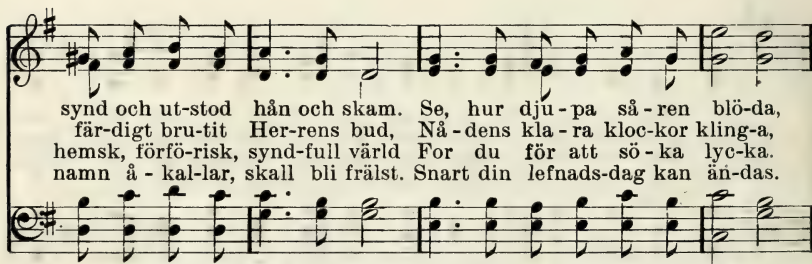
172. Det finns nåd.

ALBERT JOHANSON.

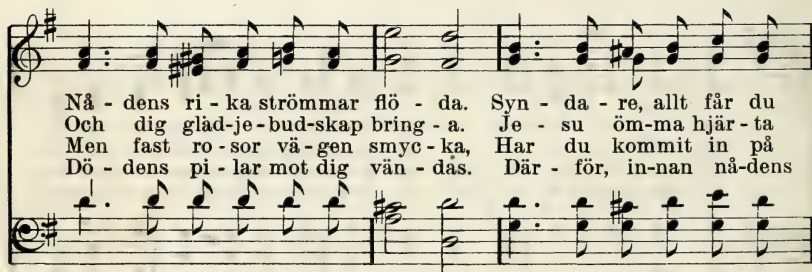
H. H. BOOTH.

1. Up - på Gol - ga - ta Guds of - fer - lamm Bar vår
 2. Du, som tro - löst lu - pit bort från Gud Och lätt-
 3. Ut från barn-doms-hem-mets lug - na hård I en
 4. Hör, i dag det he - ter: Ho som helst Her - rens

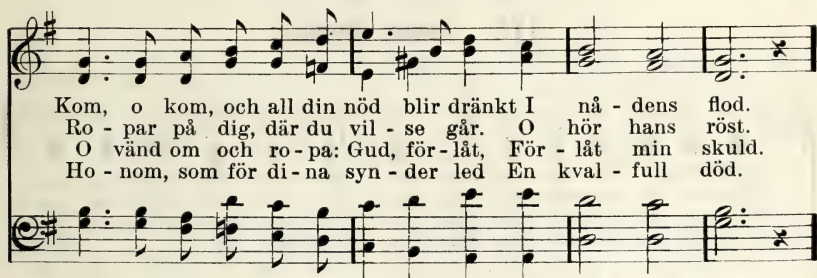
synd och ut-stod hån och skam. Se, hur dju - pa så - ren blö - da,
 får-digt bru-tit Her-rens bud, Nå - dens kla - ra kloc-kor kling-a,
 hemsk, förfö-risk, synd-full värld För du för att sö - ka lyc-ka.
 namn å - kal-lar, skall bli frälst. Snart din lefnads-dag kan än-das.

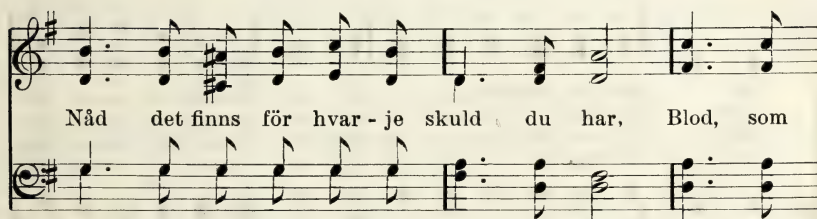
Nå - dens ri - ka strömmar flö - da. Syn - da - re, allt får du
 Och dig gläd-je-bud-skap bring - a. Je - su öm-ma hjär-ta
 Men fast ro - sor vä-gen smyc-ka, Har du kommit in på
 Dö - dens pi - lar mot dig vän - das. Där - för, in-nan nå-dens

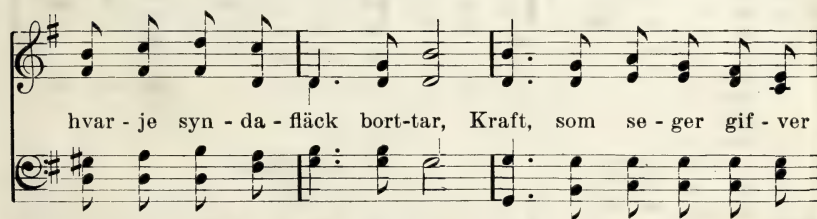
ef - ter-skänkt, All din synd i haf - vets djup blir sänkt,
 för dig slår, Han dig sö - ker ut - i syn - dens snår,
 far - lig stråt, Syn - dens vild-djur lagt sig i för - såt.
 sol går ned, Om för - lå - tel - se och mis - kund bed

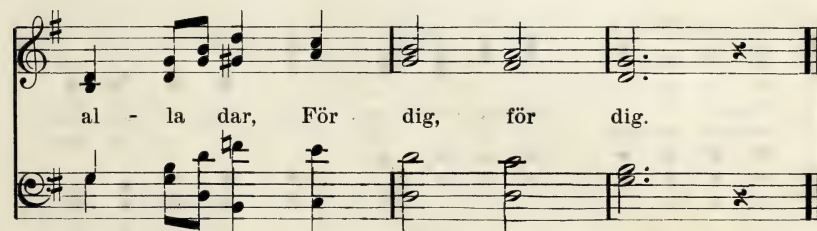
Kom, o kom, och all din nöd blir dränkt I nå - dens flod.
 Ro - par på dig, där du vil - se går. O hör hans röst.
 O vänd om och ro - pa: Gud, för - låt, För - låt min skuld.
 Ho - nom, som för di - na syn - der led En kval - full död.

Nåd det finns för hvar - je skuld du har, Blod, som

hvar - je syn - da - fläck bort - tar, Kraft, som se - ger gif - ver

al - la dar, För dig, för dig.

173. Jesus förmår.

E. R. LATTA.

J. H. TENNEY.

1. Frälsning i Je - sus al - le - na Nu hvar - je syn - da - re
 2. Han mi - na syn - der till - gif - vit, Sa - lig och lyck - lig jag
 3. Gif nu åt ho - nom ditt hjär - ta, Je - sus din ställ - ning för -
 4. Dig nu sin frid vill han gif - va, Göm - ma dig i si - na

får. Mänskan med fa - dern för - e - na Je - sus al - le - na för -
 står. Re - nad i blo - det jag blif - vit. Je - sus al - le - na för -
 står. Fräl - sa från synd och från smär - ta Je - sus al - le - na för -
 sår. Där skall din vi - sa städs blif - va: Je - sus al - le - na för -

mår ..... Je - sus för - mår, ... Je - sus för -
 mår .....
 mår .....
 mår .....
 han för - mår. Je - sus för - mår,

mår, ... Fräl - sa från syn - den han vill och för -
 Je - sus för - mår, ja, han

mår..... Je - sus för - mår,..... Je - sus för-
vill och för-mår. Je - sus för-mår,

mår..... Frälsa från syn - den han vill och för - mår.....
Jesus förmår,

174. I nådens kungaborg.

N. FRYKMAN.

Ur Dagdroppar.

1. Ut - i nå - dens kunga - borg O hvad fröjd mitt hjär - ta fin - ner!
2. Han, som mig ur ku - lan drog Och på klippans grund mig ställde,
3. Up - på grö - na äng - en jag Hvilar ljuft vid källans flö - den.
4. Komme hvad som komma vill, Gånge hvad som ej vill stan - na,
5. Lös - ta ä - ro dödens band, Gud till rät - ta lif - vet för mig

Som en vår - bäck snart för - rin - ner, Så för - svin - ner all min sorg.
Sen han kros - sat dödens väl - de, Är min her - de, det är nog.
Vi - ka mås - te själf - va dö - den För de fris - ka böl - je - slag.
Jor - disk spis och himmelskt man - na Gud mig ym - nigt de - lar till.
Och för e - vigt lyck - lig gör mig Ut - i E - dens fröj - de - land.

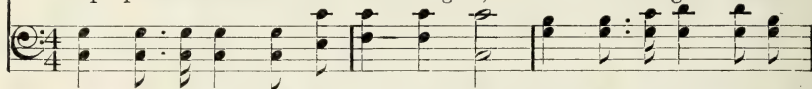
175. Endast en syndare.

J. M. GRAY.

D. B. TOWNER.

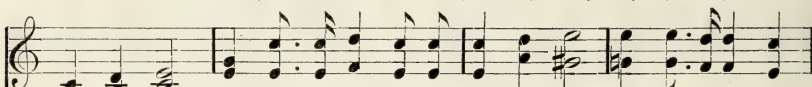
1. In - tet jag ä - ger i mig, men se, Allt jag nu har i min
 2. For-dom be-då - rad af syn - dens rus, Gick jag allt läng-re från
 3. Med mi-na tå - rar jag kun - de ej Kö - pa den frid jag be-
 4. Yp - pers-ta dräk-ten han klädt mig i, O hvil-ken gåf - va så

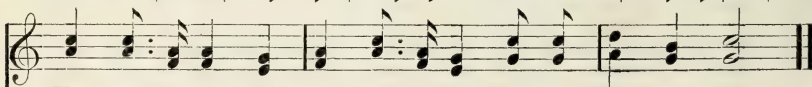
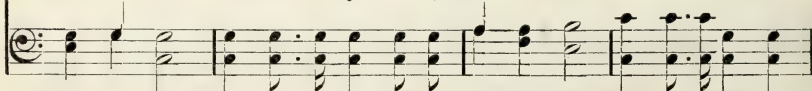
fräl - sa - re. Att mig beröm - ma jag har ej råd—
 fa - derns hus, Tills jag ej viss - te mig an - nan råd
 höf - de, nej. Men ack min fa - der han viss - te råd,
 skön och fri! Ej af mitt e - get där finns en tråd—

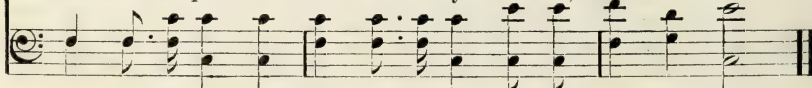
En - dast en syn - da - re, frälst af nåd. En - dast en syn - da - re,
 Än att gå hem och bli frälst af nåd.
 Fräls-te mig syn - da - re blott af nåd.
 En - dast en syn - da - re, frälst af nåd.

frälst af nåd, En-dast en syn-da-re, frälst af nåd. Nu är min vi-sa

Her-ren att pri - sa: En - dast en syn - da - re, frälst af nåd.

176. Herrens nåd.

N. F.

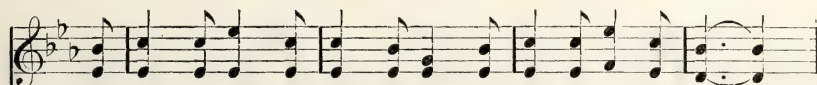
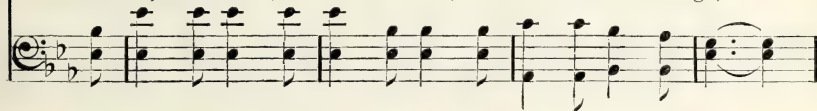
N. FRYKMAN.

1. Om Herrens nåd jag sjung-a vill, Ej hög-re fröjd jag vet.
2. Hvartskulle jag e-län-da fly Med all min synd och nöd,
3. Den ri-ka ström, som väll-de fram På Gol-ga-ta en gång,
4. O Her-re, gör din frälsning känd För dem i mör-ker gå.

Och, pris ske Gud, den räk-ker till I tid och e-vig-het!
 Om ej Guds nåd hvar morgon ny, Ut-i sin famn mig bjöd!
 Där Si-ons re-na of-fer-lamm Led dödens bitt-ra tvång,
 Den eld, som blef i Si-on tänd, O låt den vi-da gå,

När jor-dens blommor viss-na bort, Och världens fröjd är all,
 Nu kan jag glad min har-pa slå Jäm-väl i nö-dens stund
 Så väl-digt plå-nar syn-den ut, Om ock det drö-jer än,
 Till dess att vörld-en all fått se Ditt ri-kes här-lig-het,

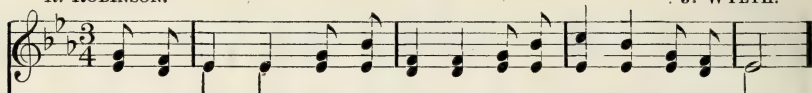
Min blomma dof-tar än alltfört Och e-vigt dof-ta skall.
 Och läg-ga al-la bör-dor på Den fas-ta klippans grund.
 Att där-ut-af ej finns till slut Ett mär-ke blott i-gen.
 Och än-dadt är allt jor-dens ve I fröjd, som gräns ej vet.

177. Nådens källa.

R. ROBINSON.

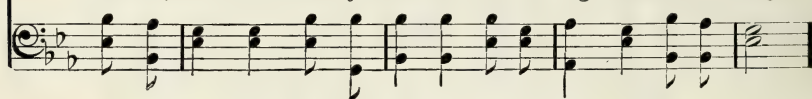
J. WYETH.

1. Kom, du nå - dens käl - la ri - ka, Till ditt lof mitt hjärta stäm.
2. Här vill jag mitt E - be - ne - ser Re - sa, ty du halp mig hit,
3. Ack jag myc - ket har att nå - den Tacka för hvar - en - da dag.

Di - na löf - ten ald - rig svi - ka, Högt jag vill lof - sjunga dem.
 Och mot hemmet nu jag re - ser, Du mig hjäl - per ock - så dit.
 Her - re, som en ked - ja må den Bin - da mig vid ditt be - hag.

Lär mig nå - gon ljuflig vi - sa, Nå - gon himmelsk melo - di,
 När jag låg i mitt e - län - de, Du mig sök - te, huld och god.
 Jag till synd är så be - nä - gen, Till att fa - ra vill så böjd.

Att jag må din kär - lek pri - sa, Som från do - men köpt mig fri.
 När mitt hjär - ta vreden brän - de, Du mig lös - te med ditt blod.
 Tag mig, gör mig till din e - gen Och mig göm till himlens fröjd.

178. Vak upp, hör väkten.

F. M. FRANZEN.

1542-1562.

1. Vak upp, hör väk-ten lju - der   Från Si - ons mu - rar än.
 2. För sent skall syndarn vak - na,   Där ing - en mor-gon är,
 3. O du i syn-den dö - de,   Se den - na e - vig - het,
 4. Vak upp, hör, ro - pet skal-lar: Nu är be-hag - lig tid.

Se, nå-dens sol dig bjuder   En bättringsdag i - gen.
 Där han skall e - vigt sak-na   Den nåd han spill-de här,
 Där allt är mörkt och ö - de   Och ej af ändring vet.
 Nu gack dit Her - ren kal-lar   Med bön och bot och strid.

Men snart skall bu-det fa - ra   Från lif-vets furs-te ner
 Där ing - a bö-ner hö - ras,   Där ing - en bätt-ring sker,
 Att syn-den hopplöst min-nas,   O mask, som ro ej ger!
 Vill du den nåd för-nim-ma,   Som syndarn bjuds än - nu,

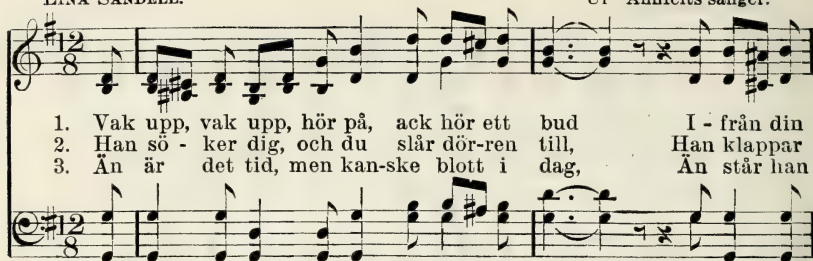
Och i hans namn för-kla-ra,   Att ing-en tid är mer.
 Ty kan väl bätt-ring gö-ras,   Då ing-en tid är mer?
 Ack kan väl hop-pet fin-nas,   Då ing-en tid är mer?
 Så tänk hvar dag, hvar timma,   Att nu är tid, blott nu.

179. Vak upp.

LINA SANDELL.

Ur "Ahnfelts sånger."

1. Vak upp, vak upp, hör på, ack hör ett bud I - från din
 2. Han sö - ker dig, och du slår dör-ren till, Han klappar
 3. Än är det tid, men kan-ske blott i dag, Än står han

ko - nung, frändin Herre Gud. Han, som dock främst har rätten till ditt
 än, och du ej öppna vill. Men tänk, om så du honom bortgå
 där och hvisskar: det är jag. För-spill då ej den dy - ra nå-da-

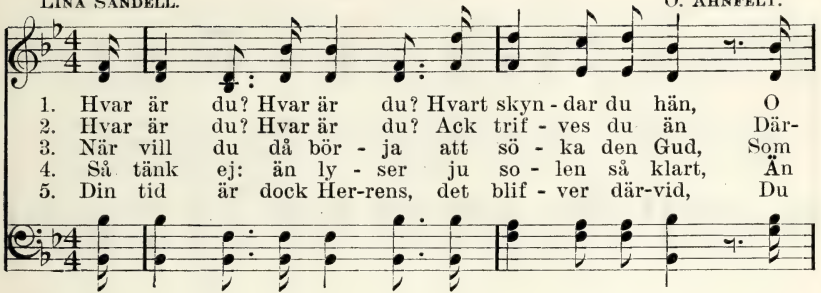
hjär-ta, Han sö-ker dig måhän-da än med smär-ta.
 lå - ter, Att ald-rig, ald - rig mer han kommer å - ter!
 ti - den, Den är så vik - tig, men så snart för-li-den.

4. Nu vill han in, förskjut ej honom då,
 Betänk, att lif och död bero därpå.
 Ack endast den, som har Guds son, har lifvet,
 Ty lifvet är Guds son, så står det skrifvet.
5. Se, nu är salighetens dag, se, nu
 Står himlen dig till buds. Hvi dröjer du?
 Tänk, om du snart inför din Herre träder,
 Och han får se dig utan bröllopskläder!
6. O fly i tid till Herren Jesus Krist,
 Han ensam är din frälsare förvisst.
 Han ensam kan ditt onda hjärta rena,
 Och reningsmedlet är hans blod allena.

180. Hvar är du?

LINA SANDELL.

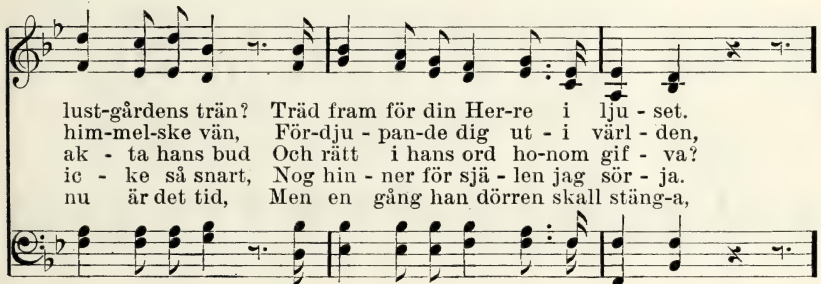
O. AHNFELT.

1. Hvar är du? Hvar är du? Hvert skyn - dar du hän, O
 2. Hvar är du? Hvar är du? Ack trif - ves du än Där -
 3. När vill du då bör - ja att sö - ka den Gud, Som
 4. Så tänk ej: än ly - ser ju so - len så klart, Än
 5. Din tid är dock Her - rens, det blif - ver där - vid, Du

män - ska, som dväljes i gru - set? Hvar döl - jer du dig i - bland
 u - te i syn - den och flär - den? För - ak - tar du än - nu din
 snart skall din do - ma - re blif - va? När vill du då bör - ja att
 är det för ti - digt att bör - ja. Min Her - re, han kommer dock
 kan ej en dag den förläng - a. Nu, nu får du kom - ma, nu,

lust - gårdens trän? Träd fram för din Her - re i lju - set.
 him - mel - ske vän, För - dju - pan - de dig ut - i värl - den,
 ak - ta hans bud Och rätt i hans ord ho - nom gif - va?
 ic - ke så snart, Nog hin - ner för sjä - len jag sör - ja.
 nu är det tid, Men en gång han dörren skall stäng - a,

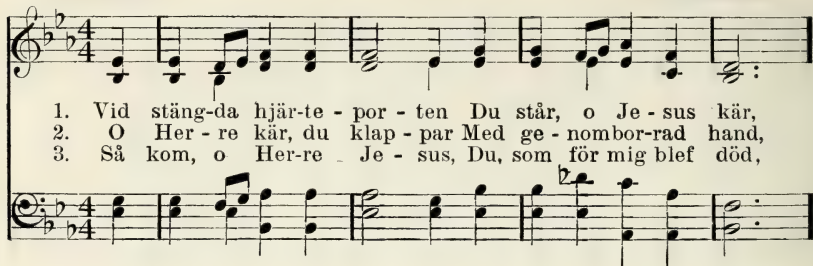

Så ro - par den him - mel - ska rös - ten.
 Den värld, som är fjär - ran för Her - ren?
 Nu är den be - hag - li - ga ti - den.
 Nu vill jag ha gläd - je i värl - den.
 Och då är för sent bör - ja klap - pa.

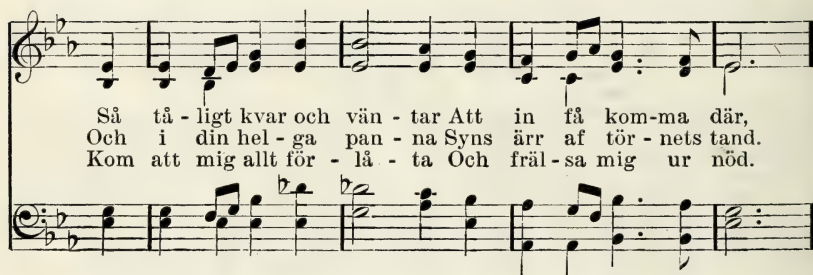
181. Vid stängda hjärteporten.

W. W. How.

E. HUSBAND.

1. Vid stäng-da hjär-te - por - ten Du står, o Je - sus kär,
 2. O Her - re kär, du klap - par Med ge - nombor-rad hand,
 3. Så kom, o Her-re Je - sus, Du, som för mig blef död,

Så tå - ligt kvar och vän - tar Att in få kom-ma där,
 Och i din hel - ga pan - na Syns ärr af tör - nets tand.
 Kom att mig allt för - lå - ta Och fräl-sa mig ur nöd.

Att ljus och glädje spri - da Ut - i det mör - ka rum,
 O kär - lek u - tan li - ke, Som ic - ke trött-nat har
 Jag kan ej läng-re drö - ja, Jag öpp-na vill: kom in,

Att he - la sam - vets-så - ren Med e - van - ge - li - um.
 Att sö - ka och att kal - la Det får, som vil - se far!
 Kom in, o Her - re Je - sus, Och blif för e - vigt min.

182. I den sena midnattsstunden.

A. C. COXE.

A. L. SKOOG.

1. I den se - na mid - natts-stun-den Står vid hjärtats dörr
 2. Dö - den klap-par, än på ko - jan, Än på kungens borg,
 3. Dock du hör ju Her-ren än - nu Klap-pa på hos dig.

Än en tro-gen vän och klap-par Så som of - ta förr.
 Få-fängd du då stäng - er dörr-en För den bitt-ra sorg.
 O så öpp-na då för ho - nom. Da-gen närmar sig,

Står han, våt af daggens droppar, Ut-om dörr-en än,
 Je - sus vän-tar, mild och tå - lig, Men du öpp-nar ej.
 Da - gen, som skall allt för-kla-ra I dess rät-ta ljus.

El - ler har du slut-ligt öppnat För din bäs-te vän?
 Dö - den klappar. Kan du stäng-a Ock för ho-nom? Nej.
 Må ock du ett rum då fin - na I din fa-ders hus.

183. Jesus dig kallar.

N. F.

C. M. FRYKMAN.

1. Hör, hu - ru frids - ro - pet skal - lar, Det är en hälsning till
 2. Hvar - fö - re nu ic - ke vän - da Om fränden far - li - ga
 3. Fort di - na da - gar för - svin - na, Snart du vid döds - flo - dens
 4. Je - sus ditt hjär - ta vill ä - ga, Han blott har rät - ten där -
 5. Kän - ner du vän - li - ga han - den, Klap - pan - de än så - som

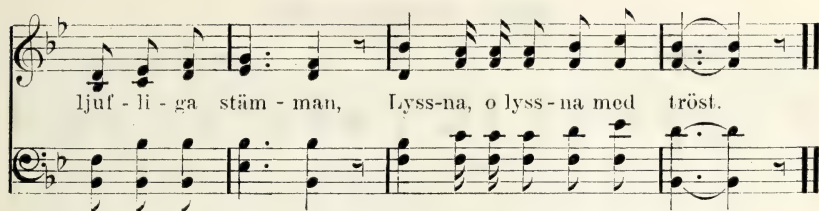
dig. Je - sus dig in - ner - ligt kal - lar
 stråt, Som på all gläd - je gör än - da,
 strand Skall öf - ver - gif - ven dig fin - na
 till. O hu - ru kan du väl sä - ga:
 förr? Det är den tro - fas - te an - den,

In på den lef - van - de stig. Hör du den kal - lan - de
 By - ter ditt lö - je i gråt?
 Ut - om i fräl - sa - rens hand.
 Ho - nom jag tjä - na ej vill.
 Öpp - na, o öpp - na din dörr.

röst Djupt i ditt längtan - de bröst, Hör du den

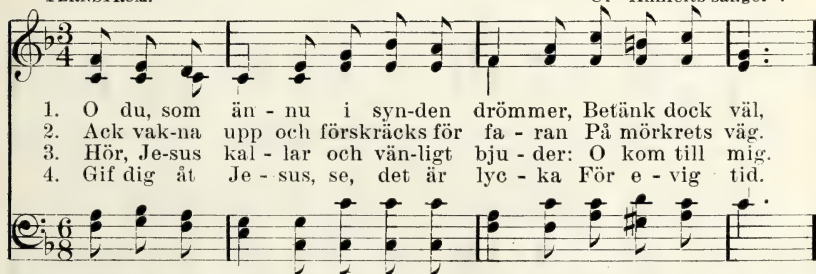

ljuf - li - ga stäm - man, Lyss-na, o lyss-na med tröst.

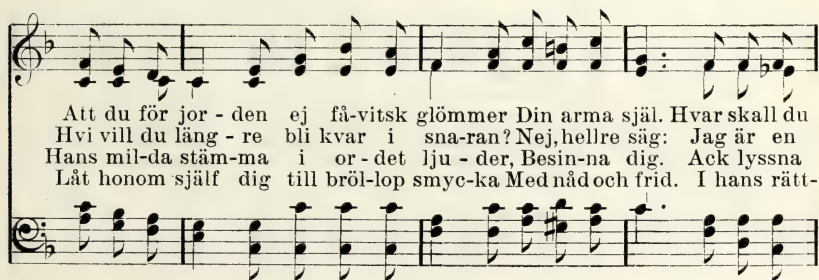
184. Du, som ännu drömmar.

TERNSTRÖM.

Ur "Ahnfelts sånger".

1. O du, som än - nu i syn-den drömmar, Betänk dock väl,
 2. Ack vak-na upp och förskräcks för fa - ran På mörkrets väg.
 3. Hör, Je-sus kal - lar och vän-ligt bju - der: O kom till mig.
 4. Gif dig åt Je - sus, se, det är lyc - ka För e - vig - tid.

Att du för jor - den ej få-vitsk glömmar Din arma själ. Hvar skall du
 Hvi vill du läng - re bli kvar i sna-ran? Nej, hellre säg: Jag är en
 Hans mil-da stäm-ma i or-det lju - der, Besin-na dig. Ack lyssna
 Låt honom själf dig till bröl-lop smyc-ka Med nåd och frid. I hans rätt-

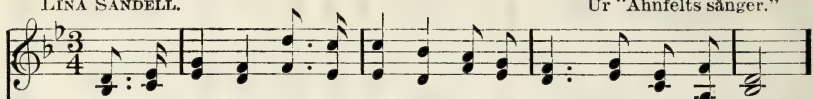

ham-na en gång till sist, Då världen då - rat dig med sin list?
 syn - da-re in-för dig, O Gud, misskun-da dig öf-ver mig.
 snart till hans hulda röst, Det är ju hans, som dig å - ter - löst.
 fär - dighets dy-ra skrud Du står full-kom-lig och täck för Gud.

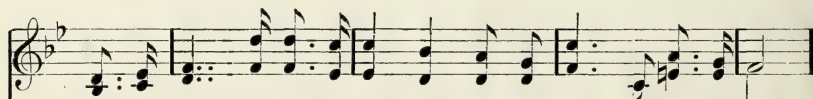
185. Har du mod?

LINA SANDELL.

Ur "Ahnfelts sånger."

1. Har du mod att föl - ja Je-sus? Ljuder frå - gan mång-en gång.
2. Har du mod att väl - ja dö-den, När dig lif - vet bju-des än?
3. Har du mod att än - nu drömma Om ett lif af lyc - ka här,
4. Har du mod att nal-kas graf-ven U-tan nå - got grundadt hopp.
5. O be-sin - na dig, han kal-lar, Kal-lar dig i nåd än - nu.

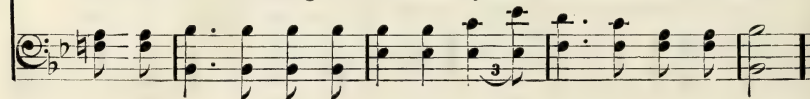
Se dock här en an-nan frå - ga, Framställd i vår enk-la sång:
 Har du mod att lå - ta Je - sus O-hörd vän - da om i-gen?
 Fast-än du så mång-a gång-er Sett, hur arm den lyc-kan är?
 Mod, när e - vig-he-tens por - tar Snart för dig ock springa opp?
 Skall han väl för-gäf-ves kal - la Dag från dag? Hvi drö-jer du?

Har du mod att blif-va bor - ta, När din ko - nung kallar dig,
 Har du mod att vän-da ryg - gen Till Guds ri - kes bröllopssal
 Ri-ke - do-men tar ju ving - ar, Nö-jets ro - sor fal-la af,
 Har du mod att slå i väd - ret Herrens ma - ning-ar och bud?
 Lyssna till hans an - des ma-ning. Hör, han klap-par troget än.

rit.

Kal-lar dig till e - vig glädje, E - vig sa - lig-het med sig?
 Och i stäl - let sorg-lös vandra Mot ett djup af sorg och kval?
 Och du kas - tas kring i världen, Lik ett spån på stormigt haf.
 Har du mod, att u - tan Je-sus Trä-da för all världens Gud?
 Har du mod att läng-re slu - ta Hjärtats dörr för den-ne vän?

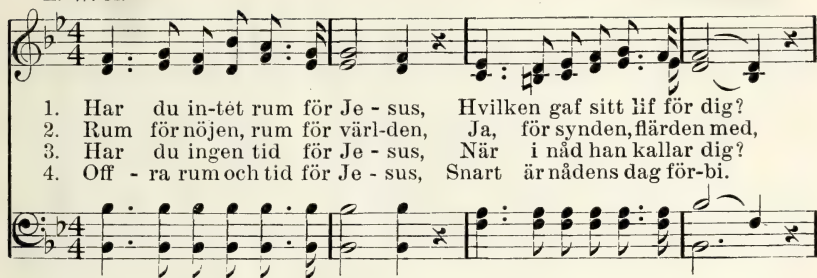

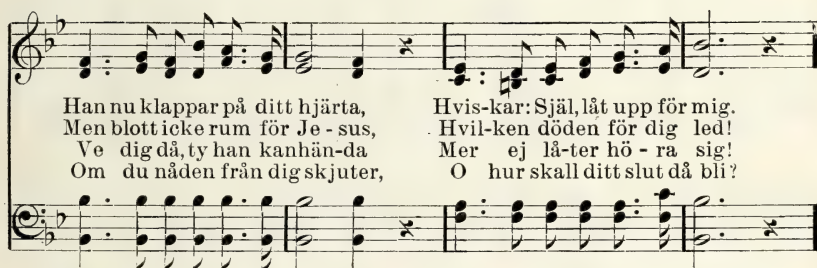
186. Rum för Jesus.

L. W. M.

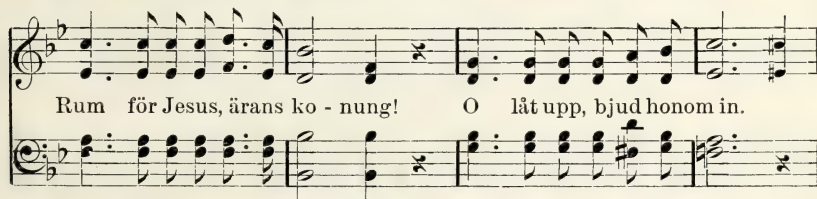
C. C. WILLIAMS.

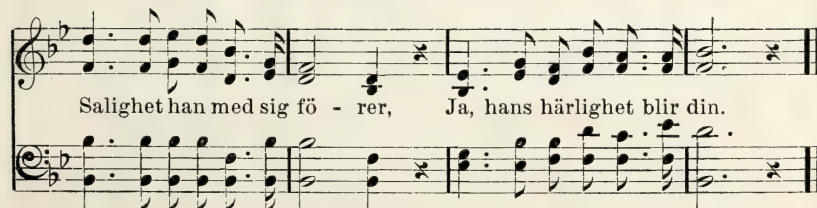
1. Har du in-tét rum för Je - sus, Hvilken gaf sitt lif för dig?
 2. Rum förnöjen, rum för värl-den, Ja, för synden, flärden med,
 3. Har du ingen tid för Je - sus, När i nåd han kallar dig?
 4. Off - ra rum och tid för Je - sus, Snart är nådens dag för-bi.

Han nu klappar på ditt hjärta,
 Men blotticke rum för Je - sus,
 Ve dig då, ty han kanhän-da
 Om du nåden från dig skjuter,
 Hvis-kar: Sjä-l, låt upp för mig.
 Hvil-ken döden för dig led!
 Mer ej lå-ter hö - ra sig!
 O hur skall ditt slut då bli?

Rum för Jesus, ärans ko - nung! O låt upp, bjud honom in.

Salighet han med sig fö - rer, Ja, hans härlighet blir din.

187. Lefver du?

LINA SANDELL.

Svensk melodi.

1. Lef-ver du det ny - a lif - vet Ut - i Je - su
 2. Lef-ver du än - nu må - hån - da Syn-dens ty - gel-
 3. Men ett lif i syn-den är ju Blott en död, en
 4. Bed, att Je - sus måt - te vác - ka An - dens ny - a

Kris - ti tro? Är ditt namn i him - len skrif - vet,
 lö - sa lif, Tän-ker ej på lif - vets än - da,
 sä - ker död. U - tan lif i Kris - tus är du
 lif hos dig Och det syn - da - lif - vet slác - ka,

Skall du i Guds ri-ke bo? O jag frå - gar dig än - nu:
 Blott på värl-dens tidsför - drif? O jag frå - gar dig än - nu:
 Ständigt stadd i dö-dens nöd. Där - för frå - gar jag dig nu:
 Hvil-ket fö - der död af sig. Frå - ga dig hvaren - da dag:

Lef - ver du? O jag frå - gar dig än - nu: Lef - ver du?
 Lef - ver du? O jag frå - gar dig än - nu: Lef - ver du?
 Lef - ver du? Där - för frå - gar jag dig nu: Lef - ver du?
 Lef - ver jag? Frå - ga dig hvaren - da dag: Lef - ver jag?

5. Lefver jag till Herrens ära,
 I hans fruktan, stilla, nöjd?
 Är ock mig hans ande nära,
 Är hans ord min högsta fröjd?
 Herre Jesus, kom och blif
 Själf mitt lif.

6. Blif mitt lif jämväl i döden,
 Som en gång mig förestår.
 Hjälp mig i den sista nöden,
 Att med dig jag lefva får,
 Lefva som din kära brud
 Sist hos Gud.

188. Skall du komma till det rum?

LINA SANDELL.

TH. SÖDERBERG.

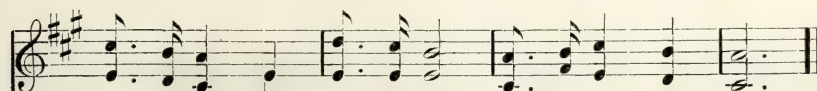
1. Skall du kom-ma till det rum Je - sus dig be - redt?
 2. Allt är re - do ock för dig, Vä - gen är ock fri.
 3. Men hvad bå - tar dig till slut Så o-säg - lig nåd,
 4. Myc - ket kan du mis-ta här, Men få mer i - gen:
 5. Lys - te i - del solsken ock På din lef - nads - stig,

Skall du se den här - lig-het In - tet ö - ga sett?
 Men betänk, om du än-då Skul - le bor - ta bli.
 Ja, ett rum be - stämmt åt dig I Guds kär - leks - råd,
 Gåf - vor af hvad namn som helst Och hur dy - ra än,
 Lo - ge he - la värl - den än Strå - lan-de mot dig,

Skall du få din se - gerpalm Och din har - pa där?
 Je - sus dött så visst för dig Som för hvar och en,
 Om du ald - rig, ald - rig skall Hin - na det en gång
 Men ditt rum i him - len mist, Allt du mist med det,
 Ha - de du ock skö - tet fullt Af all lyc - ka här,

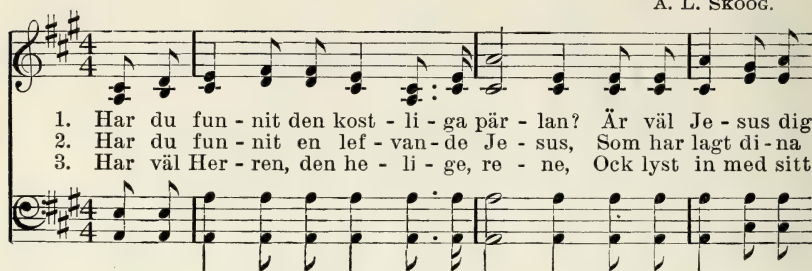

O be-sin - na dig i dag, Me - dan tid än är.
 Och dig ly - ser ju än - nu Or - dets san-nings - sken.
 Och få stäm-ma in med fröjd I de fräls - tas sång?
 Väx - te i - del ro - sor sen Här i di - na fjät.
 Men i him - len in - tet rum, Tänk, hur arm du är!

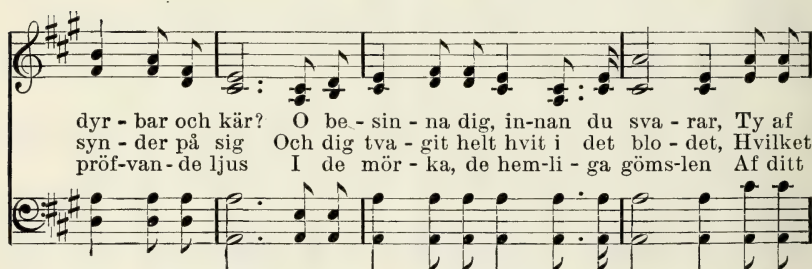

189. Den kostliga pärlan.

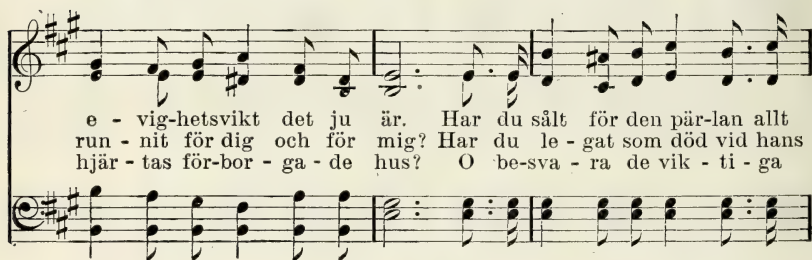
A. L. SKOOG.

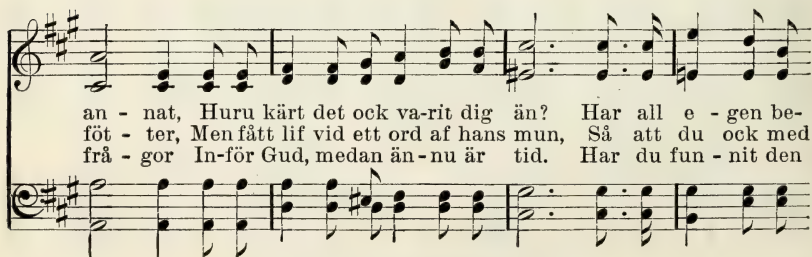
1. Har du fun - nit den kost - li - ga pärlan? Är väl Je - sus dig
 2. Har du fun - nit en lef - van - de Je - sus, Som har lagt di - na
 3. Har väl Her - ren, den he - li - ge, re - ne, Ock lyst in med sitt

dyr - bar och kär? O be - sin - na dig, in - nan du sva - rar, Ty af
 syn - der på sig Och dig tva - git helt hvit i det blo - det, Hvilket
 pröf - van - de ljus I de mör - ka, de hem - li - ga göms - len Af ditt

e - vig - hetsvikt det ju är. Har du sålt för den pärlan allt
 run - nit för dig och för mig? Har du le - gat som död vid hans
 hjär - tas för - bor - ga - de hus? O be - sva - ra de vik - ti - ga

an - nat, Huru kärt det ock va - rit dig än? Har all e - gen be -
 föt - ter, Men fått lif vid ett ord af hans mun, Så att du ock med
 frå - gor In - för Gud, medan än - nu är tid. Har du fun - nit den

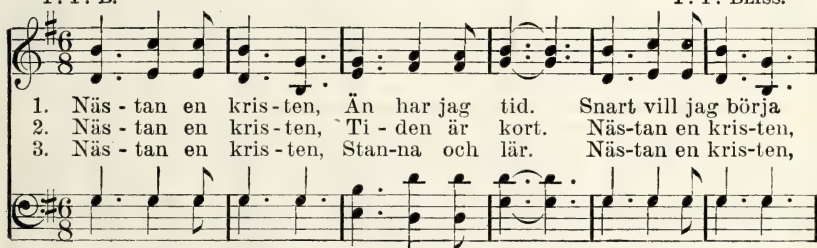
rit.

röm-mel - se blif - vit Dig till skam, ja, till in - tet mot den?
 fröjd bör - jat ö - sa Ur en flö - dan-de sa - lig-hetsbrunn?
 kost - li - ga pär - lan, Och är Je - sus, blott Je-sus, din frid?

190. Nästan en kristen.

P. P. B.

P. P. BLISS.

1. Näs - tan en kris-ten, Än har jag tid. Snart vill jag börja
 2. Näs - tan en kris-ten, Ti - den är kort. Näs-tan en kris-ten,
 3. Näs - tan en kris-ten, Stan-na och lär. Näs-tan en kris-ten,

Sö - ka min frid. Mång-en i blind-het så Sä - ger till
 Gå iö - ke bort. Je - sus dig ma - nar på, Äng - lar i
 Dö - den är när. Näs-tan då ej för - slår. Trots hvar-je

an - den: Gå, När det blir läg-ligt, då Ger jag dig bud.
 vän - tan stå, Vän - ner i bön ock-så: Nu vänd dig om.
 tvif-lans tår Rys - lig din dom du får: Dör - ren är stängd.

191. Hvad har du i himlen?

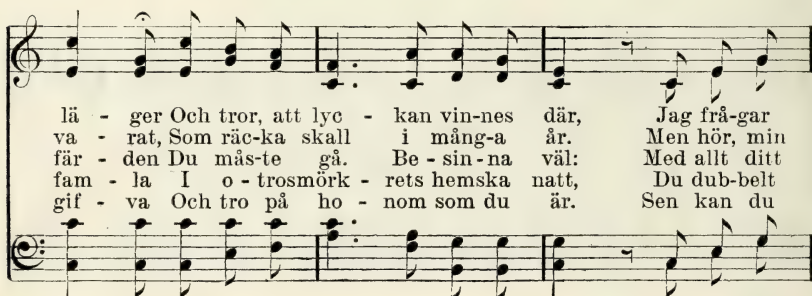
J. BLOMQVIST.

1. Du, som din skatt på jor - den ä - ger, Och som har
 2. Du sträf - vat trä - get, hand - lat, spa - rat Och nu med
 3. Och om du vun - ne he - la värl - den, Men to - ge
 4. Och du, som ic - ke lyc - kats sam - la På den - na
 5. Men frå - gar du: hur skall jag blif - va För him - len

allt ditt go - da här, Som trif-ves bäst i mam-mons
 tryg - gad framtid står, Du myc-ke godt åt dig för-
 ska - da till din själ, Hvad halp det väl? Snart sis - ta
 jord dig nå - gon skatt, Men än - nu dväljs bland dem, som
 rik? så hör och lär: Du mäs-te Je - sus hjär - tat

lä - ger Och tror, att lyc - kan vin-nes där, Jag frå-gar
 va - rat, Som rüc-ka skall i mång-a år. Men hör, min
 fär - den Du mäs-te gå. Be - sin-na väl: Med allt ditt
 fam - la I o - trossmörk - rets hemska natt, Du dub-belt
 gif - va Och tro på ho - nom som du är. Sen kan du

dig, min dy - re vän: Hvad har du väl i him-me - len?
 frå - ga ly - der än: Hvad har du ut - i him-me - len?
 go - da, ar-me vän, Du kan ej kö - pa him-me - len.
 fat - tig är, min vän, Som in - tet har i him-me - len.
 sjung - a gladt, min vän: Min skatt jag har i him-me - len.

192. Gå i din ungdoms dagar.

TH. SÖDERBERG.

1. Gå i din ungdoms da - gar, Förn ål - dern tar dig fatt,
 2. Gå, medan lif - vet ly - ser Och hjär - tat kän - nes gladt.
 3. Gå, förn af stormen sla - gen, Din ungdom viss - nar bort.

Och sök hvad Gud be - ha - gar Och köp Guds ri - kes skatt.
 Gå, in - nan känslan fry - ser Och ar - men blif - ver matt.
 Bygg ej på mor - gon - da - gen, Gå nu, ditt lif är kort.

Bind fast up - på ditt hjär - ta Hans sannings - pär - la klar.
 Hvad kä - rast dig må va - ra På jor - den, säl - jas må.
 Sök nu din Gud i or - det, Dig nu till ho - nom vänd

Att du i lust och smär - ta Må den be - hål - la kvar.
 Guld, silf - ver, allt låt fa - ra Blott för att hen - ne få.
 Och nu på al - tar - bor . det Ditt mor - gon - of - fer tänd.

193. I din ungdoms vår.

ALBERT JOHANSON.

Ur "Ahnfelts sånger."

1. I din ung-doms vår dig åt Je - sus gif, Off - ra
 2. Lif - vets silf - ver - tråd of - ta brus - tit har, Just då
 3. Må ej värl-dens fröjd, dig be - då - ra här. Ack hur
 4. Fröjd, som ej för - går, en - dast Je - sus ger, Jor - dens
 5. Dö - den kom-mer snart, och du mäs - te gå I - från

honom blomman af ditt lif. Ver - ka Herrens verk, ti - den
 ungdomsglädjen muntrast var. Mång-en ungdoms-ros, dö-dens
 tom dess glädje-käl - la är! Ti-dens lyx och prål, jor-disk
 gläd-jebloster viss - na ner. Fly till Je - sus nu i din
 ti - den. Säg, hur blir det då? Skall väl fräl - sa - ren e - mot-

är så kort, Snabbt som strömmen å - ren i - la bort.
 äng - el bröt, Då som bäst af lef - nads-lust hon njöt.
 ä - ras glans Snart ej gäl - la mer än graf - vens krans.
 ungdoms vår, In - nan blek och kall du läggs på bår.
 ta - ga dig, Him-lens pär - le - por - tar öpp - na sig?

Kort är lif - vets vår, Som-marn snart för - går, Skör - de-

ti - den ren för dör - ren står. Kort är lif-vets vår, Sommarn

snart för - går, Skör - de - ti - den ren för dör - ren står.

194. Ungdom i världen.

L-D.

C. SJÖGREN.

1. Ung - dom i värl - den, Lek ej din nå - da - tid bort.
 2. Allt för dig le - ker, Allt sät - ter hjär - tat i brand.
 3. Men hon be - dra - ger Dig med sin tju - san - de list,

Gläd-jen i flär - den, Nö - je - nas rus är så kort.
 Loc - kan - de sme - ker Värld - den med sil - kes - len hand.
 Och se, hon ta - ger All - ting i - från dig till sist.

4. Stanna då, kära,
 Stanna i dag för en vän.
 Som vill dig lära,
 Huru han älskar dig än.

5. Han vill dig rycka
 Undan fördärfvet i tid.
 Han gifver lycka,
 Han gifver glädje och frid.

195. Hvarför ej komma nu?

G. F. R.

G. F. ROOT.

1. Syn - da - re, du som vand - rar Långt borta och skild ifrån
 2. Värld - en ej ro kan gif - va, Men Je - sus dig kal - lar så
 3. Nu är den säl - la da - gen, Då frälsningen bju - des dig

Gud, O vill du ej nu vän - da å - - ter
 blid. O hvar - för ej kom - ma till ho - nom
 fritt. O skall du väl nå - den för - kas - ta?

Till ho - nom och föl - ja hans bud? Hvar - för,
 Och mot - ta - ga fräls - ning och frid?
 Se, va - let, ja, va - let är ditt.

hvar - för, Hvar - för ej kom - ma nu? nu?

196. Till de glädjesökande.

(Melodi n:o 195.)

1. Du yngling, som vandrar i världen Och söker i synden din fröjd, Du kan dock i nöjenas vimmel Ej känna dig lycklig och nöjd. Aldrig, aldrig Världen kan göra dig nöjd. Endast, endast Herren kan gifva dig fröjd.	3. Du funnit i ensamma stunder, Gud talat så kraftigt till dig Och sagt med bevekande stämma: O yngling, gif hjärtat åt mig.
2. Du druckit dig mätt ur de brunnar, Som världen åt ungdomen har, Men funnit, att ånger och blygsel I botten af bågaren var.	4. Säg, känner du nu ej en maning Att vända tillbaka till Gud Och blifva en lefvande kristen Och hafva din fröjd i hans bud?
	5. Hvi tvekar du ännu att söka Din glädje hos frälsaren kär? Han ensam kan gifva den sällhet, Som evigt förblifvande är.

197. Hvem klappar?

LINA SANDELL.

O. AHNFELT.

1. Hvem klap-par så sak - ta i af - to-nens frid På ditt
2. Må - hän - da du hör - de det klap - pan - det förr Och den
3. Du kän - ner det of - ta så öds - ligt och kallt Midt i
4. Hvar ros här på jor - den sitt tör - ne ju har, Men den
5. Hvad är ock på jor - den all ä - ra och glans, Ja, all
6. Så öpp - na i dag för den vän, som så huld Dig be-

hjär - ta? Hvem nal - kas med läkdom så ljuf - lig och blid
rös - ten? Hvi drö - jer du än - nu att öpp - na din dörr
värld - en. Du kän - ner det näs - tan, som fat - ta - des allt
fri - den, Som Je - sus dig ger, in - tet tör - ne har kvar,
lyc - ka Mot lyc - kan och ä - ran att helt va - ra hans
gåf - var Med skat - ter, långt bättre än In - di - ens guld,

För sjä - lens för - bor - ga - de smär - ta?
För lif - vet, för him - mels - ka trös - ten?
Trots glän - sen af y - ran - de flär - den.
När da - gen en gång är för - li - den.
Och lå - ta af ho - nom sig smyc - ka?
Och kro - na och ri - ke dig lof - var.

198. I lifvets vår.

ANNA ÖLANDER.

R. LOWRY.

1. Ung - dom i lif - vets vår, Ti - - den är kort.
 2. Har du än kraft och mod, Ti - - den är kort.
 3. Dof - tan - de ung - a ros, Ti - - den är kort.
 4. Sö - ker du ri - ke - dom, Å - - ra och fröjd,

Has-tigt din dag för - går, Ti - - den är kort.
 Strömmar än friskt ditt blod, Ti - - den är kort.
 Gläd - jen flyr snart sin kos, Ti - - den är kort.
 Se, jor - dens glans är tom, Gör dig ej nöjd.

Hän lik en suck, en dröm, Far du med lif - vets ström,
 Lys - te än so - len klar Öf - ver den dag som var,
 Natt - frost och nor - dan - vind Ble - ker din fris - ka kind,
 Gläd - je e - vin - ner - lig Je - sus vill skän - ka dig,

Där - för, o själ, ej glöm: Ti - - den är kort.
 Fram - ti - den du ej har, Ti - - den är kort.
 Var ej för fa - ran blind, Ti - - den är kort.
 Gif - va dig arf med sig I him - lens höjd.

5. Ungdom i lifvets vår,
Kom till din vän.
Han väntat år från år,
Väntar dig än.
Kom, förrän stormen hård
Sköflat din rosegård,
Kom i hans trogna vård,
O kom igen.

6. Dröj ej en enda dag,
Tiden är kort.
Guds fria gåfva tag,
Tiden är kort.
Öppen står än hans famn.
Sök där din trygga hamn,
Prisa hans dyra namn,
Tiden är kort.

199. Herren står vid hjärtats dörr.

J. BLOMQVIST.

H. WERNER.

1. Her-ren står vid hjärtats dörr, Män-ska, vill du öppna? Syn-da-lop-pet
2. Se, Guds dy-ra of-ferlamm, Ro-par till oss al-la: Kom ut-i min
3. Kom till mig, o Je-sus god, Öpp-na du mitt hjärta. Re-na mig ut-

han väl stör, Syn-da-sorg väl hjär-tat rör, Men hans nåd ger
öpp-na famn, Lär dig att mitt hel-ga namn Ut-i tron å-
i ditt blod, Den-na skö-na häl-so-flod, Från all syn-dens

söt-ma. Män-ska, män-ska, män-ska, hör! Vill du ic-ke öpp-na?
kal-la. Män-ska, vill du väl, att han Nu skall fåfängt kal-la?
smär-ta. Je-sus, Je-sus, Je-sus god, Bo ut-i mitt hjär-ta.

200. Jubelåret.

C. WESLEY.

L. EDSON.

1. O låt med kraf-tigt ljud Ba-su-nen fö-ra ut
 2. Se, Je-sus med sitt blod Dig köp-te e-vigt fri.
 3. Du ar-ma syn-da-träl, Du kan ock fri-het få,
 4. Och du, som har för-satt Din skö-na arf-ve-del,
 5. Lof-sjung-en högt Guds lamm, Som syn-da-off-ret var.

Hög-tid-ligt fröj-de-bud Till al-la värl-dars slut.
 Du sorgs-na-själ, haf mod Och se Guds nåd här-i.
 Ty för din dy-ra själ Har Je-sus dött ock-så.
 Kan å-ter-få din skatt Än-nu full-kom-ligt hel.
 Kun-gö-ren för hvar man Vår fräls-ning un-der-bar.

Nu ju-bel-å-ret har gått in, Nu ju-bel-å-ret

har gått in, Ack ar-me syn-da-re, vänd om.

201. Kom, ty bröllopet är tillredt.

H. BURTON.

P. P. BLISS.

1. Bröl - lo - pet till - redt står, Kom, här är rum.
 2. Lef - van - de vat - ten här Räc - kes dig än.
 3. Kom, kom till nå - dens tron, Vä - gen är fri.
 4. Jor - den är ej det land, Där du skall bo.
 5. Je - sus, vi kom - ma då Nu på ditt ord.

Bjud - ning - en vi - da går, Kom, här är rum.
 Kom, du som törs - tig är, Kom, kom i - gen.
 Ta - la med Gud i tron, Vä - gen är fri.
 Ljuf - ligt en an - nan strand Vin - kar till ro.
 Låt oss ett rum ock få Där vid ditt bord.

Bör - dan du skall bli kvitt, Fa - dern dig häl - sar fritt:
 Tu - sen och tu - sen visst Här druc - kit - lif, men brist
 Du skall ej va - ra träl, Gå då till Gud, o själ,
 Gam - la och ung - a där Fin - na hvad lof - vadt är
 Fräls oss från syn - dens nöd, Gif oss det rät - ta bröd,

Son, se, allt mitt är ditt. Kom, här är rum.
 Ald - rig dock blir till sist. Kom, kom i - gen.
 Tro - get i ve och väl, Vä - gen är fri.
 Hem - ma hos Her - ren kär. Sa - li - ga ro!
 Hjälp oss i lif och död Ef - ter ditt ord.

202. Konungens ärende.

E. T. CASSELL.

F./H. CASSELL.

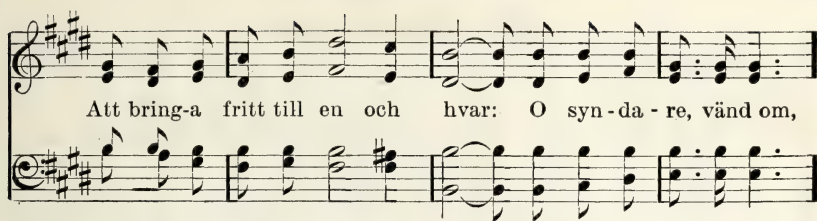
1. Jag är en främling här Ut - i ett fjär-ran land, Mitt hem är
 2. Du kan ej gäl-da, nej, Din sto-ra syn-daskuld. Tag mot den
 3. Mitt hem är skö-na-re Än Sa-rons he-la prakt. Där al-las
 4. Det hemmet kan bli ditt, O själ, om blott du vill Ge syn-da-

of-van där På him-lens gyll-ne strand. Och nu ett
 skatt, som ej Be-ta-las kan med guld. Ty om du
 fräl-sa-re Nu härs-kar med all makt, Och där de
 tjäns-ten kvitt Och tro-get lyss-na till Den röst, som

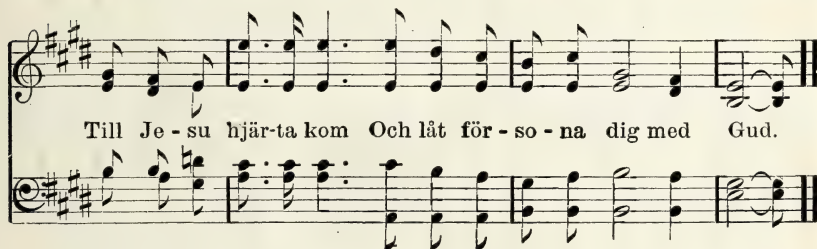
bud jag har Att bring-a en och hvar, Ett här-ligt
 det ej gör, Ut-i din synd du dör, Så ly-der
 hel-gon få Med fröjd för tro-nen stå, Som här ge
 kal-lar dig Att gå den skö-na stig Till e-vig

budskap från min kung. Och det-ta är det bud jag har
 do-men från min kung.
 hyllning åt min kung.
 ä-ra hos min kung.

Att bring-a fritt till en och hvar: O syn-da-re, vänd om,

Till Je-su hjär-ta kom Och låt för-so-na dig med Gud.

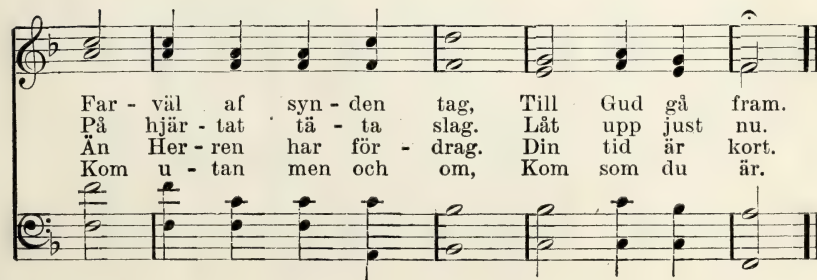
203. Hör faderns röst i dag.

S. F. SMITH.

L. MASON.

1. Hör fa - derns röst i dag, Du vils - na lamm.
 2. Hör Je - su röst i dag, Han klap - par ju
 3. Hör an - dens röst i dag, Drif den ej bort.
 4. Hör Her - rens röst och kom, Dig har han kär,

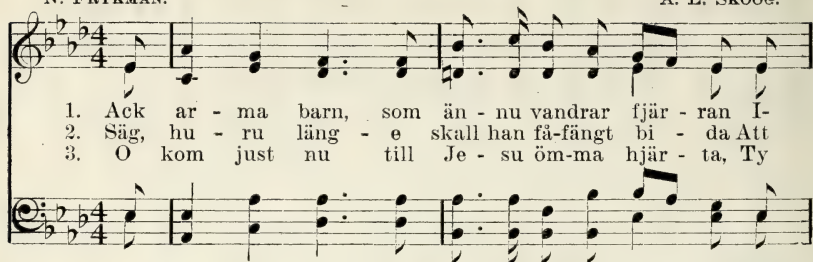

Far - väl af syn - den tag, Till Gud gå fram.
 På hjär - tat tä - ta slag. Låt upp just nu.
 Än Her - ren har för - drag. Din tid är kort.
 Kom u - tan men och om, Kom som du är.

204. Kom just nu.

N. FRYKMAN.

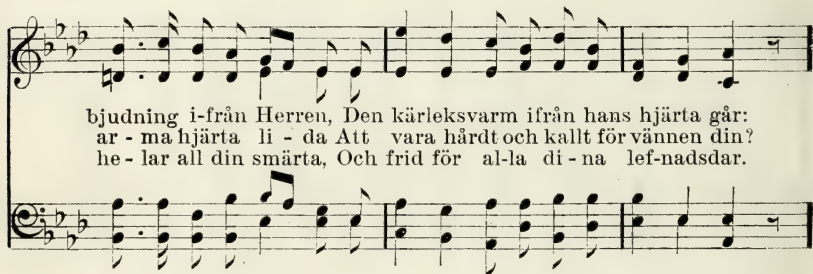
A. L. SKOOG.

1. Ack ar - ma barn, som än - nu vandrar fjär - ran I-
 2. Säg, hu - ru läng - e skall han få-fängt bi - da Att
 3. O kom just nu till Je - su öm-ma hjär - ta, Ty

från din Gud och ej ditt väl för - står, Hör nu en nå - des-
 dig ut - i sin famn få slu - ta in? Hur läng - e kan ditt
 där finns nåd, som all din synd bort-tar, En lä - ke-dom, som

bjudning i-från Herren, Den kärleksvarm ifrån hans hjärta går:
 ar - ma hjärta li - da Att vara hårdt och kallt för vännen din?
 he - lar all din smärta, Och frid för al-la di - na lef-nadsdar.

Kom hem, mitt barn, och allt blir väl i - gen,
 Skall du väl bort i mör - ka ku - lan - gå,
 Ja, allt blir väl, om du blott kom-mer nu.

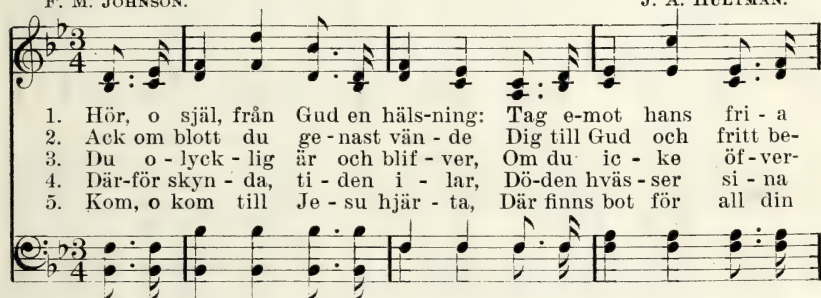

För dig min fröj - de - käl - la flö - dar än.
 Trots all den nåd - dig Her - ren kos - tat på?
 Han vän - tar dig, o hvar - för drö - jer du?

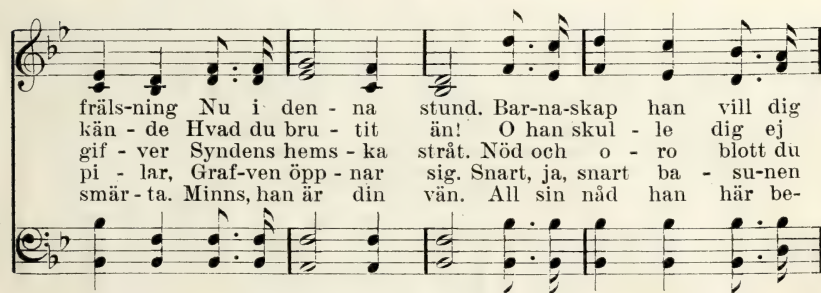
205. En hälsning från Herren.

F. M. JOHNSON.

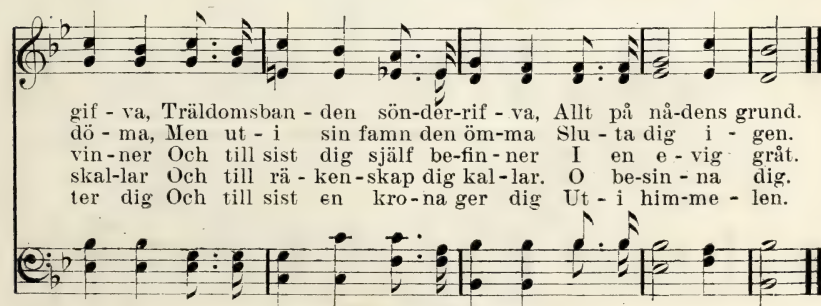
J. A. HULTMAN.

1. Hör, o själ, från Gud en häls-ning: Tag e-mot hans fri - a
 2. Ack om blott du ge - nast vän - de Dig till Gud och fritt be-
 3. Du o - lyck - lig är och blif - ver, Om du ic - ke öf - ver-
 4. Där-för skyn - da, ti - den i - lar, Dö - den hväs - ser si - na
 5. Kom, o kom till Je - su hjär - ta, Där finns bot för all din

fräls-ning Nu i den - na stund. Bar-na-skap han vill dig
 kän - de Hvad du bru - tit än! O han skul - le dig ej
 gif - ver Syndens hems - ka stråt. Nöd och o - ro blott du
 pi - lar, Graf-ven öpp - nar sig. Snart, ja, snart ba - su - nen
 smär - ta. Minns, han är din vän. All sin nåd han här be-

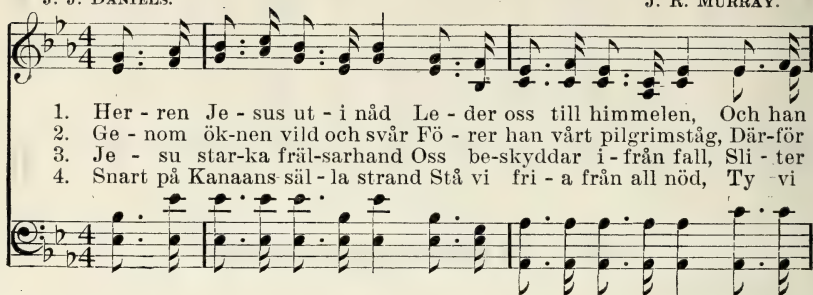

gif - va, Träldomsban - den sön - der - rif - va, Allt på nå - dens grund.
 dö - ma, Men ut - i sin famn den öm - ma Slu - ta dig i - gen.
 vin - ner Och till sist dig själf be - fin - ner I en e - vig gråt.
 skal - lar Och till rä - ken - skap dig kal - lar. O be - sin - na dig.
 ter dig Och till sist en kro - na ger dig Ut - i him - me - len.

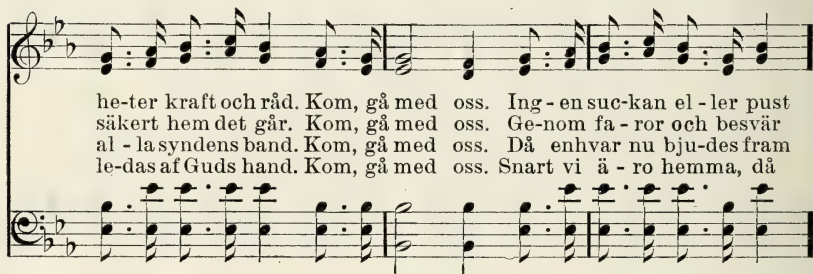
206. Kom, gå med oss.

J. J. DANIELS.

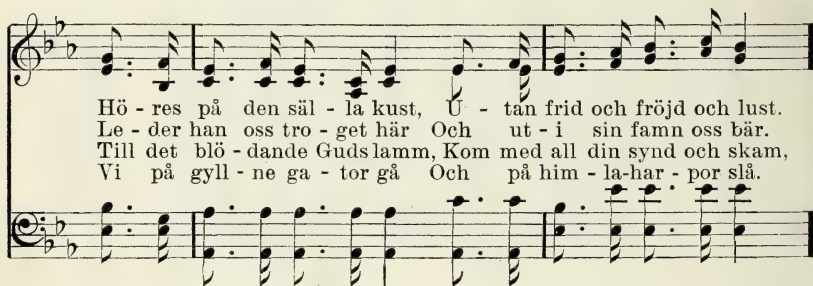
J. R. MURRAY.

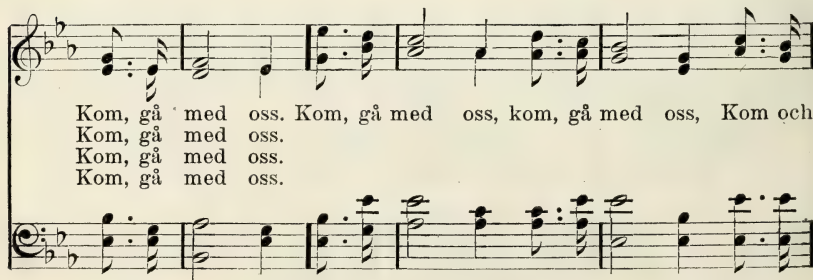
1. Her - ren Je - sus ut - i nåd Le - der oss till himmelen, Och han
 2. Ge - nom ök-nen vild och svår Fö - rer han vårt pilgrimståg, Där-för
 3. Je - su star-ka fräl-sarhand Oss be-skyddar i - från fall, Sli - ter
 4. Snart på Kanaans säl - la strand Stå vi fri - a från all nöd, Ty - vi

he-ter kraft och råd. Kom, gå med oss. Ing - en suc-kan el - ler pust
 säkert hem det går. Kom, gå med oss. Ge-nom fa - ror och besvär
 al - la syndens band. Kom, gå med oss. Då enhvar nu bju-des fram
 le-das af Guds hand. Kom, gå med oss. Snart vi ä - ro hemma, då

Hö - res på den säl - la kust, U - tan frid och fröjd och lust.
 Le - der han oss tro - get här Och ut - i sin famn oss bär.
 Till det blö - dande Guds lamm, Kom med all din synd och skam,
 Vi på gyll - ne ga - tor gå Och på him - la-har - por slå.

Kom, gå med oss. Kom, gå med oss, kom, gå med oss, Kom och
 Kom, gå med oss.
 Kom, gå med oss.
 Kom, gå med oss.

räck oss nu din hand Och följ med till himlens land. Kom, gå med oss,
kom, gå med oss, Till det säl - la Kanaans land kom, gå med oss.

207. Hvem som helst.

N. F.

N. FRYKMAN.

1. Hvem som helst Kan bli frälst, Blott till Gud han vän - der.
2. Röt - va - re, Fa - ri - sé, Syn - da - re och from - ma,
3. Här är rum, Mång - a rum, Du - ka - de stå bor - den

Det - ta bud Sän - der Gud Ut i al - la län - der.
Hvem, som vill Lyss - na till, Får till bröl - lop kom - ma.
För hvar själ, Märk det väl, Up - på he - la jor - den.

4. Se, Guds lamm
Går här fram
För att lif dig gifva.
Arma barn,
Syndens garn
Vill han sönderföra.

5. Hör, han ber,
Ömt han ber:
Gif mig nu ditt hjärta.
Dig jag vill
Höra till
Uti lust och smärta.

6. Ö vänd om,
Skynda, kom
Till din fader åter.
Fatta mod,
Gud är god,
Synder han förlåter.

7. Ja, vår Gud
Sänder bud
Ut i alla länder:
Hvem som helst
Kan bli frälst,
Blott han hemåt vänder.

208. Jesus kallar dig.

A. G. S.

A. G. SPORRONG.

1. Je - sus kal - lar dig så ömt, O vänd om, skynda kom.
 2. Än vid här-tats dörr han står Klap-pan-de, vän-tan - de,
 3. Se, han i Get - se - ma - ne Fal-ler ner, ängs-las, ber,
 4. Kä-ra själ, hvi drö-jer du? Ti-den flyr, ack så dyr!

Fast du tro - löst ho-nom glömt, Nåd han ger.
 För ditt väl hans här - ta slår. Kom i - gen.
 Se hans blod-svett, kval och ve Just för dig.
 Till din Je - su här - ta nu Kom i - gen.

Hör du ej hans mil - da röst, Som med blod dig
 Se hans mil - da kors - ge - stalt, Som för dig har
 Som ett men-löst of - fer - lamm, Höljd i mör-ker,
 Läm - na syn-dens hems - ka stig, Me - dan Her - ren

å - ter - löst Och nu bju-der nådens tröst? O kom, han ber.
 off - rat allt. Kan du stö - ta bort så kallt Din bäs - te vän?
 hån och skam, Blö-der han på korsets stam För dig och mig.
 kal-lar dig Till en e - vig fröjd hos sig I him-me - len.

209. Tro blott ordet.

J. H. S.

J. H. STOCKTON.

1. Kom, du som trycks af synd och skuld, Hos Herren finns för-skoning.
 2. Ty Je - sus göt för dig sitt blod, Be-nådning han dig gif-ver.
 3. Han vå - gen är och san-ning-en, Han e - vig ro dig skän-ker.
 4. Så kom och låt oss hand i hand Från världens lust oss vän-da

Han ger dig frid och är dig huld, Ja, han är din för-so-ning.
 Så ba-da i den dy-ra ålod, Och hvit som snö du blif-ver.
 O vill du ej be-fri-as än Från syndens våld och rän-ker?
 Och skyn-da till det säl-laland, Där gläd-jen ej skall än-da.

Tro blott or-det, tro blott or-det, Tro på Je-sus nu.

Han vill fräl-sa, vill dig fräl-sa, Vill dig fräl-sa nu.

210. Se och lef.

A. M. HULL.

E. G. TAYLOR.

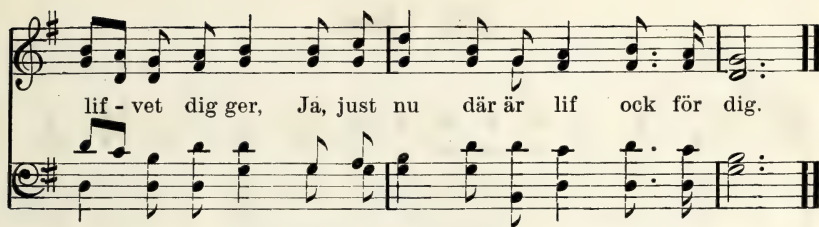
1. En blick på den kors-fäs-te lif-vet dig ger, Ja, just
 2. Hvi kom han väl hit för att bä-ra vår synd, Om din
 3. Ej med di-na tå-rar, din ång-er och bön, Blott i
 4. Så tag då med fröjd ut-af Je-sus med ens, Då han

nu där är lif ock för dig. Så se, kä-ra själ, och så
 bör-da ej ock-så han tog? Hvi flöt från hans si-da det
 blo-det för-so-ning du får. Ack sa-lig du är, om du
 e-vi-ga lif-vet dig ger. Då han, din rätt-fär-dig-het,

blif-ver du frälst, Se på ho-nom, som off-ra-de sig.
 re-nan-de blod, Om ej äf-ven för dig det är nog?
 strax med din tyngd Ut-af syn-der till fräl-sa-ren går.
 lef-ver, så vet, Att i e-vig-ga het dör du ej mer.

Se, se, se och lef. En blick på den kors-fäs-te

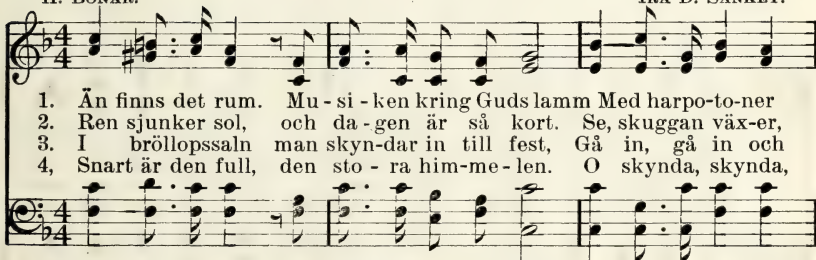

lif - vet dig ger, Ja, just nu där är lif ock för dig.

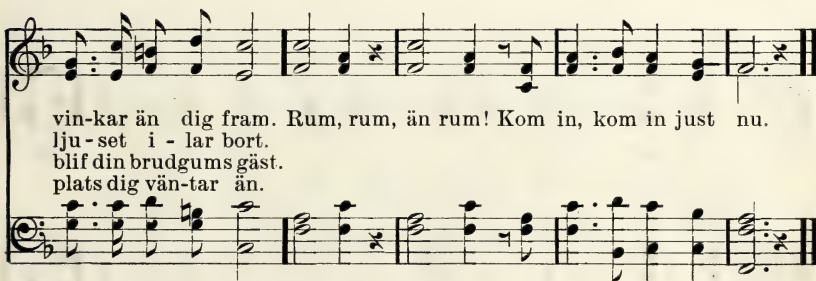
211. Än finns det rum.

H. BONAR.

IRA D. SANKEY.

1. Än finns det rum. Mu - si - ken kring Guds lamm Med harpo-to-ner
 2. Ren sjunker sol, och da - gen är så kort. Se, skuggan väx-er,
 3. I bröllopssaln man skyn-dar in till fest, Gå in, gå in och
 4. Snart är den full, den sto - ra him-me-len. O skynda, skynda,

vin-kar än dig fram. Rum, rum, än rum! Kom in, kom in just nu.
 lju-set i - lar bort.
 blif din brudgums gäst.
 plats dig vän-tar än.

5. Än finns det rum. Se, nådens dörr ännu
Dig öppen står. Ack själ, hvi dröjer du?
6. All himlens fröjd dig bjuds. Gå in, gå in.
Dig änglar vinka, skynda, kronan vinn.
7. Guds kärlek än så ljufligt kallar dig.
Kom, du som dröjer, lämna syndens stig.
8. Kanske i kväll stängs dörren till, och då
Till sist det ljuder: Rum finns ej att få.
Ej rum, ej rum! Hur hemskt: ej rum att få!

212. Kom.

A. L. S.

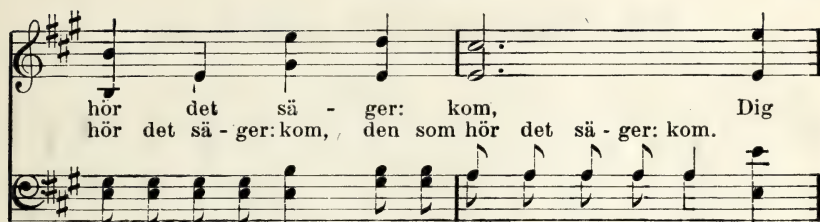
A. L. SKOOG.

1. Ack säg mig, hvad menar den-na bjud-ning, Som hörs så
 2. Jo, det är en himmelsk bröllops-bjud-ning Från Her-ren
 3. O kom-men, båd fat-ti-ga och ri-ka, O kom-men,
 4. A-nam-men i dag Guds kärlek-sbjud-ning, Som räk-kes

of-ta här och där? Ty hvarhelst man kom-mer, högt det
 Gud till syn-da-re. Vid sitt nå-des-bord, det e-vigt
 I be-tung-a-de. Kom-men, o-gud-ak-ti-ga och
 fritt till en och hvar. Se, i mor-gon kan-ske dör-ren

lju-der: Kom, ty allt nu re-do är. Hör,
 ri-ka, Hvar-je män-ska vill han se.
 from-ma, Ta-gen mot för-lå-tel-se.
 stäng-es, Hvem vill då bli läm-nad kvar?

an-den och bru-den sä-ga: kom,..... Och den som
 an-den sä-ger: kom, och bruden säger: kom, Och den som

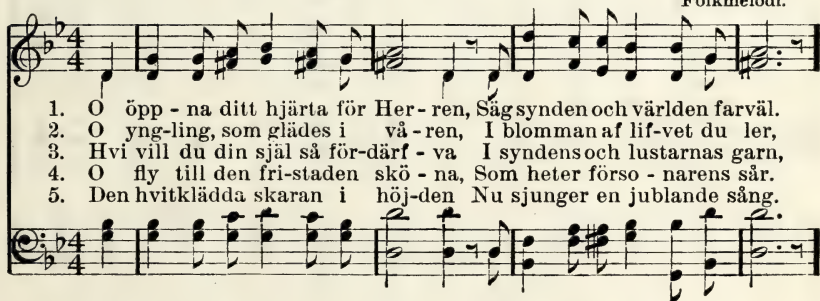
hör det sä - ger: kom, Dig
hör det sä - ger: kom, den som hör det sä - ger: kom.

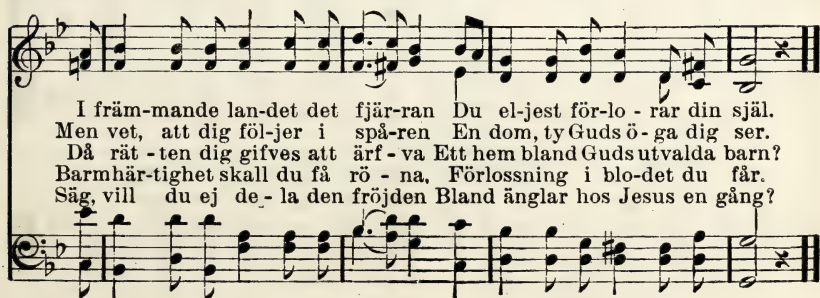
törs - ti - ge vi bju - da: kom..... Och drick till e - vigt lif.
kom, kom, kom

213. Öppna ditt hjärta.

Folkmelodi.

1. O öpp - na ditt hjärta för Her - ren, Säg synden och världen farväl.
2. O yng - ling, som glädes i vå - ren, I blomman af lif - vet du ler,
3. Hvi vill du din själ så för - dära - va I synden och lustarnas garn,
4. O fly till den fri - staden skö - na, Som heter förso - narens sår,
5. Den hvitklädda skaran i höj - den Nu sjunger en jublande sång.

I främ - mande lan - det det fjär - ran Du el - jest för - lo - rar din själ.
Men vet, att dig föl - jer i spä - ren En dom, ty Guds ö - ga dig ser.
Då rät - ten dig gifves att ärf - va Ett hem bland Guds utvalda barn?
Barmhär - tighet skall du få rö - na, Förlossning i blo - det du får.
Säg, vill du ej de - la den fröjden Bland änglar hos Jesus en gång?

214. Fadershjärtat står öppet för dig.

A. L. S.

A. L. SKOOG.

1. Kå-ra själ, som gått bort från din fa - der och Gud, Faders-
Fast du tram-pat Guds kär - lek och trot-sat hans bud, Faders-

2. Kom just så-dan du är med din synd och din skäm, Faders-
Är du lik-nöjd och hård, o så träd än-dock fram, Faders-

hjär-tat står öp-pet för dig. Up-på lus-tar-nas torg
hjär-tat står öp-pet för dig.
hjär-tat står öp-pet för dig. Är du fat-tig och arm
hjär-tat står öp-pet för dig.

du din arf - del för - satt, Fridens lam-pa har slock - nat i
och ej vet nå - gon råd, Är din kläd-nad o - ren, ja, hvar-

syn - dens natt. Dock hur väl, du kan än få till-
en - da tråd, Skyn-da hem - åt, ja, skyn - da, ty

ba-ka din skatt, Fadershjär-tat står öp-pet för dig.
märk, hvilken nåd: Fadershjär-tat står öp-pet för dig.

3. Se, din fader som fordom är ännu din vän,
Fadershjärtat står öppet för dig.
Och han ropar hvar dag: O mitt barn, kom igen,
Fadershjärtat står öppet för dig.
Han vill varkunna sig och tillsäga dig tröst,
Han vill trycka dig ömt till sitt hulda bröst,
I sin barnkrets han längtar få höra din röst,
Fadershjärtat står öppet för dig.
4. Fadershuset är rikt, o hvi hungrar jag då?
Fadershjärtat står öppet för mig.
Jag vill uppstå och hem till min fader nu gå,
Fadershjärtat står öppet för mig.
Jag till honom vill säga: Min Gud och min far,
Inför dig och mot himlen jag syndat har,
Men jag kommer och ber, att du mig emottar.
Fadershjärtat står öppet för mig.

215. Här är ännu rum.

LINA SANDELL. (?)

T. HASTINGS.

1. Den port är trång och smal den stig, Som till Guds ri - ke
2. Se, him - len är ej än - nu full, Än är där rum för
3. Fast tu - sen si - nom tu - sen stå I hvi - ta klä - der
4. I Je - su hjär - ta där är rum Och i hans pa - ra -

bär. Dock är där än - nu rum för dig, För
dig. I Je - su namn, för Je - su skull Dess
där, Af Her - rens nåd åt dig ock - så Ett
dis. Så lär mig e - van - ge - li - um, Gud

dig, e - ho du är, För dig, e - ho du är.
por - tar öpp - na sig, Dess por - tar öpp - na sig.
rum för - va - radt är, Ett rum för - va - radt är.
vä - re där - för pris, Gud va - re där - för pris.

5. Gud vare pris, att äfven jag
Får i den staden bo
Den långa evighetens dag
I ostörd frid och ro.

6. I ostörd ro, i ostörd frid,
Hur ljuft att tänka blott!
Säll hvar och en i evig tid,
Som borgerskap där fått!

216. Skynda till Jesus.

G. F. R.

G. F. ROOT.

1. Skyn-da till Je - sus, fräl - sa - ren kär. Se, i sitt ord han
 2. Lå - ten små bar-nen. O må hans röst Fyl - la hvarsjäl med
 3. Än - nu i dag är han bland oss kvar, Än-nu en kär-leks-

vä - ge oss lär. Ja, midt ibland oss står han ju här.
 gläd - je och tröst, Må han sitt tem-pel få i vårt bröst.
 bjud-ning han har. Hör, hu - ru mildt han ro - par en hvar,

Rö - pan-de vän - ligt: kom. Ljuf-ligt, ljuf-ligt blif-ver det förvisst,
 Lyss - na, o själ, och kom.
 Lyss - na, o själ, och kom.

När vi, re - ne från all synd och brist, Al - le till-sam-mans

mö - tas till sist Hem-ma hos Her - ra - nom.

217. Hör det glada bud.

C. V. BOWMAN.

WM. J. KIRKPATRICK.

1. Låt lju - da än en gång Den gam - la kä - ra sång Om
 2. Det e - vigt skall bli väl För hvar - je syn - da - träl, Som
 3. Och den - na nåd blir din, Om du nu trä - der in I

nåd för syn - da - re, Som Her - ren vill be - te. Det hel - ga or - det
 öd - mjukt sö - ker nåd, Så är Guds e - get råd. Hos den, han re - nat
 frids - förbund med Gud Och ly - der Herrens bud. Din skuld han plånar
 sä - ger: Hvem som helst Från syn - den kan bli frälst, Om han vid korsets

sänd, Tills fräls - ning - en blir känd, Kring he - la jor - dens rund.
 har, Ej nå - gon synd är kvar, I blo - det allt blef väl.
 ut, Ger frid och skall till slut Dig fö - ra hem till sig.
 fot Guds nåd vill ta - ga mot Och läm - na syn - dens stig.

O hör det gla - da bud, Som ut - går i - från Gud. Det

218. I lifvets vår.

J. B. GAUFFIN.

J. BLOMQVIST.

1. Ljuf-ligt ut - i lif-vets vår Fräl - sa - ren oss kal - lar.
 2. Lyck-lik den, som hvi - la får In - vid Je - su hjär - ta.
 3. Blif ett tro - get Je - su lamm, Städs hans hjälp för - bi - da,

Varmt för oss hans hjär-ta slår Och af kär - lek sval - lar.
 Sjä-lens läng-tan, ö-gats tår Och all lif - vets smär - ta.
 Vand-ra ge-nom lif-vet fram Vid din her - des si - da.

Föl-jom då hans her-de-röst För att hans för - blif - va.
 By - tas där i frid och ro, Mer än hjär - tat a - nar.
 När en gång du käm-pat ut, Pär - le - por - tar kla - ra

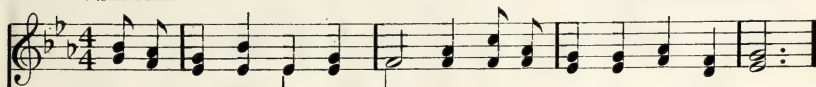
Lif - vets vår och lif-vets höst Må vi ho-nom gif - va.
 Lå - tom oss på Je-sus tro Nu, då an-den ma - nar.
 Öpp-nas, och du får till slut Kro-nan un-der - ba - ra.

219. I den ljusa morgonstunden.

LINA SANDELL.

Svensk folkmelodi.

1. I den lju - sa mor-gon-stun-den Af din lef-nads kor - ta vår
2. Dröj ej, tills den kul-na hös-ten Gjort dig stapplan-de och svag.

Fly till honom, som be-stän-digt Ef-ter dig så tro-get går.
Nu står so-len högt på fäs-tet, Nu är sa - lig - he-tens dag.

Gif ditt hjär-ta nu åt Je - sus, Han dig aldrig svi - ka skall,
O så bör - ja nu din vand-ring Mot ditt rät - ta fa-ders-hem.

Mendig föl - ja he - la vä - gen Och be - va - ra dig för fall.
Ja, låt blick och tan-ke sta-digt Vändas mot Je - ru - sa - lem.

220. Kom igen.

A. L. SKOOG.

1. Kä - ra själ, som ir - rar fjär-ran, kom i - gen (kom i - gen).
 2. I - från mörk-ret och till lju-set Kom i - gen (kom i - gen).
 3. Säg, hur kan du läng-re drö-ja? Kom i - gen (kom i - gen).

Hör, så ömt dig bju-der Her-ren: Kom i - gen (kom i - gen).
 Till det ri - ka fa-ders-hu-set Kom i - gen (kom i - gen).
 Hu - ru kan din själ sig nö-ja? Kom i - gen (kom i - gen).

Je-sus syn - der än för-lå-ter, Ta-ger vils - na få - ren å - ter,
 Ut - i synd du dig be - gif-vit Och en fi - en-de du blif-vit.
 Världens us - la brunnar si - na, Lämna sam-vetsagg och pi - na.

Han sin famn för dig upp-lå-ter. Kom i - gen (kom i - gen).
 Dock från dö - den och till lif-vet Kom i - gen (kom i - gen).
 E - vig fröjd ger Gud de si - na, Kom i - gen (kom i - gen).

Kom, kom, kom i Hérrens namn. Se,
 Kom, kom, kom, ja, kom i Her - rens namn.

Je - sus är din vän..... Han står än med öp - pen
din vän.

famn, Så skyn - da nu och kom i - gen. kom i-gen.
med öp - pen famn,

221. Kom till Jesus.

M - N & N. F.

G. A. TÖRNQVIST.

1. Kom nu till Je - sus, frid - lö - sa själ, Blif ic - ke läng - re en
2. Ti - den är kort, be - sin - na, min vän, Dag som hargått kommer
3. Je - sus dig vän - tat är i - från år, Än - nu i dag han ock
4. Sen kan du lef - va lyck - lig och nöjd, Blick - an - de upp - åt mot

lus - tar - nas träl. Värld - en dig ger blott o - ro och strid.
ald - rig i - gen. Snart står du blek vid döds - flo - dens strand.
vän - tan - de står, Re - do att slu - ta dig i sin famn.
säll - he - tens höjd, Där du bland äng - la - ska - ran en gång

En - dast hos Je - sus är hvi - la och frid.
Läm - na dig nu i din fräl - sa - res hand.
Där skall du fin - na den frid - säl - la hamn.
Sjung - er med gläd - je de sa - li - gas sång.

222. Vid korset finns det rum.

1. Sorgsna själ, e - ho du är, Vid kor - set finns det rum.
 2. Skyn-da, vänd i dag dig om, Vid kor - set finns det rum.
 3. Gud ske lof, för hvar och en Vid kor - set finns det rum.

Lägg ditt hjär-tas bör-da där, Vid kor - set finns det rum.
 An-den, bru - den sä - ga: kom, Vid kor - set finns det rum.
 Kom i dag till fräl - sa - ren, Vid kor - set finns det rum.

Säg blott strax för Je - sus Krist U - tan fruk-tan all din brist,
 Lif-vets brunn gå ej för - bi, Re-ning bjuds enhvar där - i,
 Änd-lös nåd där finns att få För en-hvar, som dit vill gå.

Han dig hö - ra skall för-visst. Vid kor - set finns det rum.
 Rik och fat - tig, träl och fri. Vid kor - set finns det rum.
 Viss - te värl-den det än - då! Vid kor - set finns det rum.

223. Ej än för sent.

N. FRYKMAN.

L. SPOHR.

1. Ej än för sent, o dy - ra ord! Mitt hjär-ta äls-kar dig.
 2. Ej än för sent! Vid grafvens rand Fann rövvarn nåd hos Gud.
 3. Ej än för sent! Mitt hjär-ta minns Den trösten i all nöd,

Du sä - ger, att vid nå - dens bord Än finns en plats för mig.
 För - los - sad i - från o - trons band, Han fick det gla - da bud:
 Att hjälp i allt hos Gud det finns, Han är den ar - mes stöd.

O är det sant, hvi skall jag då För-gås i fjär-ran land?
 I dag med mig du skall få gå Till pa - ra - di-sets frid,
 Så dys - ter natt var ald - rig än, Så svår ej pröfnings - stund,

Där draf ej ens det finns att få, Men rik är fa - derns hand.
 All sa - lig-het att nju - ta få Hos mig till e - - vig tid.
 Att ic - keljust det blef i - gen, Allt up - på nå - dens grund.

224. Det fasta ordet.

J. O. WALLIN.

B. WALDIS.

1. Det finns ett ord, för mig så kärt, Så fast och så a-
Att Je - sus värl-dens syn - der bar, Att han i värl - den

2. O Je - sus, Da-vids son, till dig Min blick, mitt hjär - ta
Gör ång-ern sann, fast den är sen, Och två mig från de

nammans-värdt Till sjä-lens lif och hä - sa:
kom-mit har De fall-na till att fräl - sa. O nå-dens
vän - der sig Och mi - na hän-der sträc-kas.
syn - der ren, Af dem min själ be - fläc-kas. Ett vil-ladt

e - van - ge - li - um, Att han, som röv - va - ren ett rum I
får, som fun-net är, Ack till den fräls-ta hjor - den bär På

pa - ra - dis för - un - nar, Sig öf - ver mig var - kun - nar!
hul-da her - de - ar-mar, O du, som dig för - bar-mar.

225. O Jesus, rik af nåd.

J. HEERMAN.

J. REGNART.

1. O Je - sus, rik af nåd, Up - på ditt
 2. Min Je - sus, up - på dig För - lå - ter
 3. Skrif i mitt hjär - ta in, Att jag är

bud och råd Min sorgs-na själ fram - trä - der
 jag städs mig. Hvem kan mig nu för - därf - va?
 e - vigt din. Hjälp, att jag gör din vil - ja,

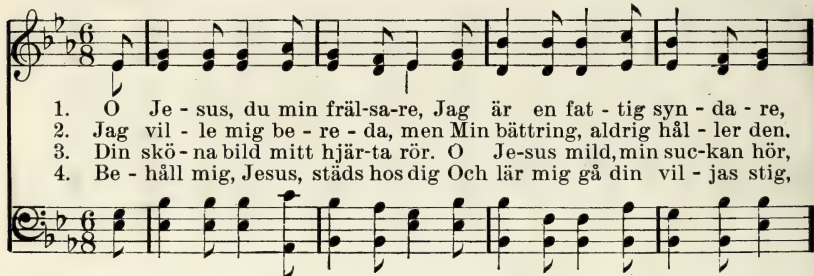
Och af din nåd sig glä - der. Ditt blod mitt
 Ditt ri - ke skall jag ärf - va, Som du mig
 Flyr hvad oss kan åt - skil - ja Och sist det

sam - vet re - nar Och mig med dig för - e - nar.
 skaf - fa mån - de, När du led dö - dens vän - de.
 lif får nju - ta, Som ing - en död skall slu - ta.

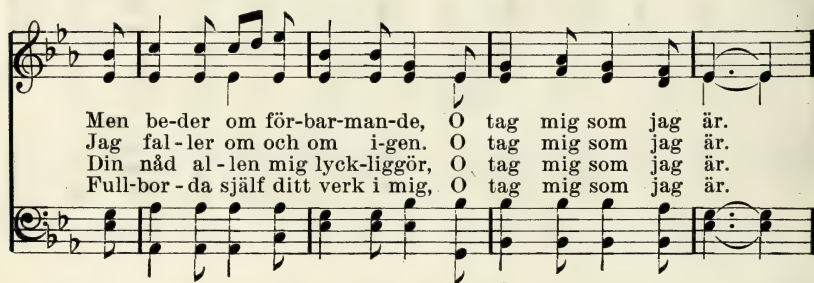
226. Tag mig som jag är.

E. H. HAMILTON.

IRA D. SANKEY.

1. O Je - sus, du min fräl-sa-re, Jag är en fat - tig syn - da - re,
 2. Jag vil - le mig be - re - da, men Min bättring, aldrig håll - ler den.
 3. Din skö - na bild mitt hjär-ta rör. O Je-sus mild, min suc-kan hör,
 4. Be - håll mig, Jesus, städs hos dig Och lär mig gå din vil - jas stig,

Men be-der om för-bar-man-de, O tag mig som jag är.
 Jag fal-ler om och om i-gen. O tag mig som jag är.
 Din nåd al-len mig lyck-liggör, O tag mig som jag är.
 Full-bor-da själf ditt verk i mig, O tag mig som jag är.

O tag mig som jag är, O tag mig som jag är

Min bön jag nu till dig frambär, O tag mig som jag är.

227. Jag bär min synd till Jesus.

H. BONAR.

L. MASON.

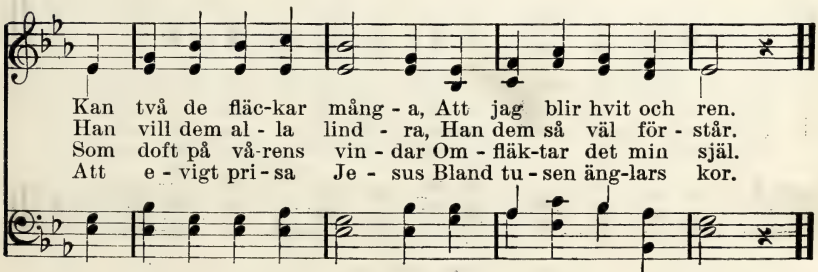
1. Jag bär min synd till Je - sus, Han ta - ger den på sig
 2. Jag bär min nöd till Je - sus, Hos ho-nom full-het bor.
 3. Jag hvi-lar in - vid Je - sus Min själ och fin-ner tröst.
 4. Jag blif-ve så - som Je - sus, Sakt-mo-dig, öm och mild.

Och med sin död mig fri - ar Från död e - vin - ner - lig.
 Han mi - na bris-ter he - lar Och bär med mild-het stor.
 Hans hög-ra hand mig håll - ler, Jag lu - tar till hans bröst.
 Jag blif-ve så-som Je - sus, I allt hans san - na bild.

Jag bär min skuld till Je - sus, Hans dy - ra blod al - len
 Jag bär all sorg till Je - sus, Allt kval, all bör - da svår.
 Det sto - ra nam-net Je - sus, Guds lamm, Imma - nu - el,
 Jag kom-me sist till Je - sus I - bland en ska - ra stor

Kan två de fläc-kar mång - a, Att jag blir hvit och ren.
 Han vill dem al - la lind - ra, Han dem så väl för - står.
 Som doft på vå-rens vin - dar Om - fläk-tar det min själ.
 Att e - vigt pri - sa Je - sus Bland tu - sen äng-lars kor.

228. Jesus är min.

N. FRYKMAN.

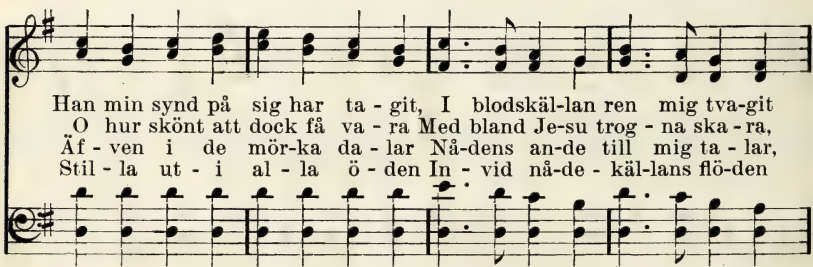
Walesisk melodi.

1. Ö - ga, spar nu di - na tå - rar, Je - sus är min.
 2. Brust-na ä - ro o - trosban - den, Je - sus är min.
 3. Får jag ej på ro - sor vand-ra, Je - sus är min.
 4. In - tet kan mig nu för-därf - va, Je - sus är min.

Fast - än myc-ket än mig så - rar, Je - sus är min.
 Huldt mig le - der fa - dershan - den, Je - sus är min.
 Vill jag dock min lott ej kland-ra, Je - sus är min.
 Him-mel - ri - ket får jag ärf - va, Je - sus är min.

Han min synd på sig har ta - git, I blodskäl-lan ren mig tva-git
 O hur skönt att dock få va - ra Med bland Je-su trog - na ska - ra,
 Äf - ven i de mör-ka da - lar Nå-dens an-de till mig ta - lar,
 Stil - la ut - i al - la ö - den In - vid nå-de - käl-lans flö-den

Och mitt hjär-ta till sig dra - git. Je - sus är min.
 Den han lof - vat själf be-va - ra! Je - sus är min.
 Tuk - tar, trös-tar och hug-sva - lar. Je - sus är min.
 Kan jag jub - la in i dö - den: Je - sus är min.

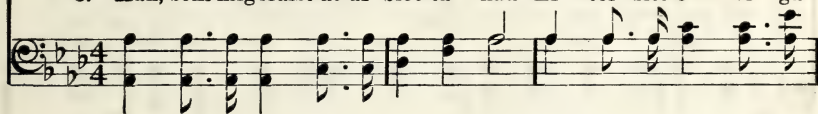
229. Ära ske hans namn.

E. A. SKOGSBERGH.

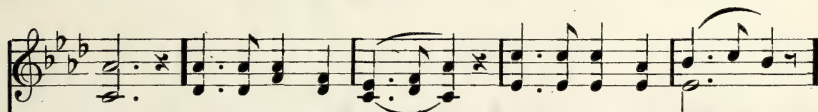
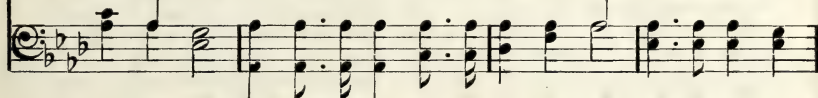
J. H. STOCKTON.

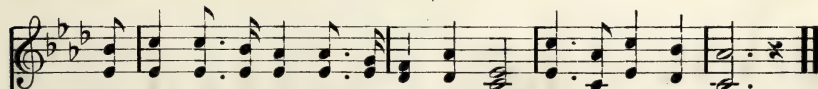
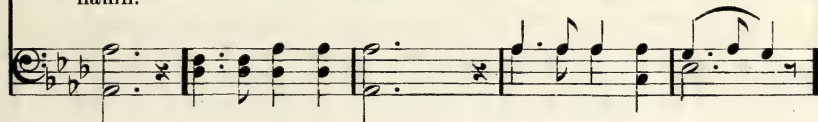
1. Sna-ran är sön - der och få-geln fri, Så kan jag sjung-a med
2. För-dom jag var ut - i syn-den död, Gjør-de hvad sin - net och
3. Han, som mig frälst ut-af blot-ta nåd Ef - ter sitt e - vi - ga

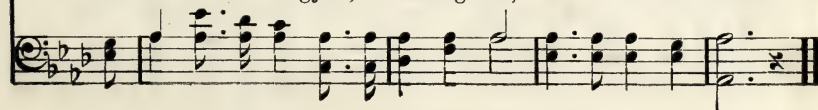
fröjd, ty si, Je - sus har än-dat mitt slaf-ve - ri, Ä - ra ske hans
 lus-tan bjöd, Men nu jag lef-ver af lif-vets bröd, Ä - ra ske hans
 frälsnings-råd, Är nu mitt allt ut - i råd och däd. Ä - ra ske hans

namn. Ä - ra ske hans namn, Ä - ra ske hans namn.
 namn.
 namn.

Den so-nen har fri-gjort, är rättsligt fri, Ä - ra ske hans namn.

230. Jag förtrostar.

J. C. MORGAN.

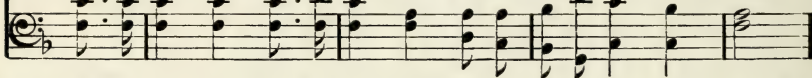
G. C. STEBBINS.

1. All min nöd jag bär till Je - sus. Det - ta lög - te gaf han mig:
 2. All min synd jag bär till Je - sus, Han mig re - nar i sitt blod,
 3. All min sorg jag bär till Je - sus, I hans fruk - tan stil - la, nöjd.
 4. All min fröjd jag bär till Je - sus, Han ger lif - vet ny ges - talt.
 5. Själf jag ger mig helt åt Je - sus, Bå - de an - de, själ och kropp.

Al - la bör - dor på mig kas - ta, Jag vill bä - ra dem för dig.
 Styrker mig med lif - vets an - de, Gör mig he - lig, from och god.
 Går min väg i mör - ka da - len, Bär den dock till ljusets höjd.
 Han är al - la världars Her - re, Jag hos honom fin - ner allt.
 Hvad jag har och hvad jag vin - ner, All min längtan och mitt hopp.

Jag förtros - tar, fullt förtros - tar, Stil - la trös - tar på hans ord.

Jag förtros - tar, fullt förtros - tar, Stil - la tröstar på hans ord.

231. Jesus dog för mig.

F. J. V. A.

J. T. GRAPE.

1. Guds son på korsets stam För mi - na syn-der dog,
 2. Jag bi - dar vid Guds tron Och väd - jar till hans nåd,
 3. Ja, Je - sus för mig dog, Pris Gud e - vin-ner - lig!

Ett men - löst of - fer-lamm, Och all min skuld bort-tog.
 Som gif - vit mig sin son Ut - i sitt frälsnings-råd.
 Han mi - na syn-der tog, Af nåd han fräls-te mig.

Je - sus dog för mig, Jag skall ic - ke dö.

All min skuld han plå-nat ut Och gjort mig hvit som snö.

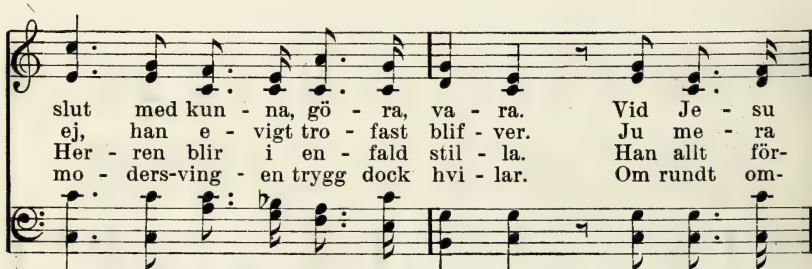
232. Min trældom slut.

J. BLOMQVIST.

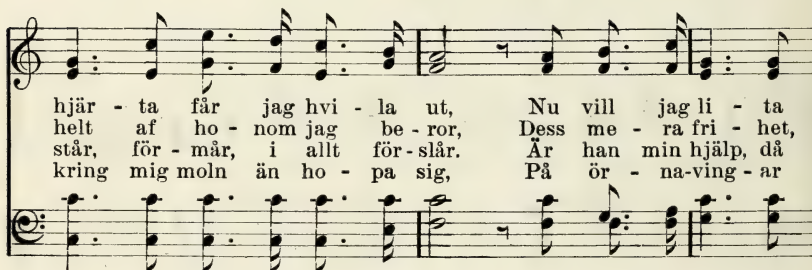
J. A. HULTMAN.

1. Gud va - re pris, nu är min träl-dom slut, Nu är det
 2. Hos Gud, min Gud, i nåd och kär-lek stor, Det skif-tar
 3. Jag mär-ker nu, att all - tid bäst jag mår, När jag för
 4. Och hvil-ka fi - en-der än ho - ta mig, Jag un - der

slut med kun - na, gö - ra, va - ra. Vid Je - su
 ej, han e - vigt tro - fast blif - ver. Ju me - ra
 Her - ren blir i en - fald stil - la. Han allt för-
 mo - ders-ving - en trygg dock hvi - lar. Om rundt om-

hjär - ta får jag hvi - la ut, Nu vill jag li - ta
 helt af ho - nom jag be - ror, Dess me - ra fri - het,
 står, för - mår, i allt för-slår. Är han min hjälp, då
 kring mig moln än ho - pa sig, På ör - na-ving - ar

på hans god-het ba - ra. Vid Je - su hjär - ta får jag hvi - la
 hel - gel-se och if - ver. Ju me - ra helt af honom jag be-
 går det mig ej il - la. Han allt för-står, förmår, i allt för-
 bu - ren, hem jag i - lar. Om rundt omkring mig molnän ho - pa

ut, Nu vill jag li - ta på hans god-het ba - ra.
 ror, Dess me - ra fri - het, hel - gel-se och if - ver.
 slår. Är han min hjälp, då går det mig ej il - la.
 sig, På ör - na-ving - ar bu - ren, hem jag i - lar.

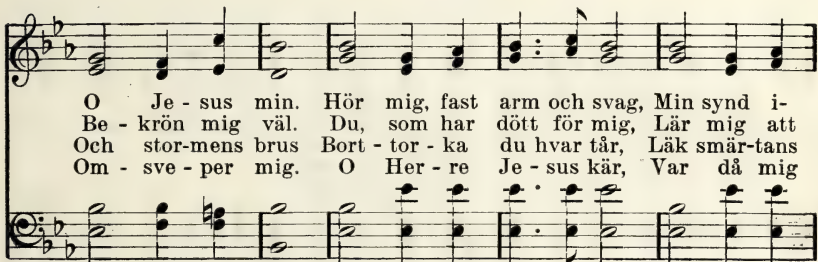
233. Min tro ser upp.

RAY PALMER.

L. MASON.

1. Min tro ser upp till dig, Guds lamm, som dog för mig,
 2. Din ri - ka nåd mig gif, Med tro och kraft och lif
 3. I lif - vets mör - ka dal, Bland sor - ger u - tan tal
 4. Snart slu - tar lif - vets dröm, Och dö - dens kal - la ström

O Je - sus min. Hör mig, fast arm och svag, Min synd i -
 Be - krön mig väl. Du, som har dött för mig, Lär mig att
 Och stor-mens brus Bort - tor - ka du hvar tår, Läk smär-tans
 Om - sve - per mig. O Her - re Je - sus kär, Var då mig

från mig tag, Att jag från den - na dag Må helt bli din.
 äls - ka dig Med kär-lek in - ner-lig Af all min själ.
 dju - pa sår, Led mig i di - na spår Och var mitt ljus.
 ljuf - ligt när Och mig i fam-nen bär Sist hem till dig.

234. Jesus är min.

P. P. B.

P. P. BLISS.

1. Jag är så glad, att mig Gud hål-ler kär, Bo-ken han gaf mig mitt
 2. Fast jag i glöms-ka hans kär-lek försmått, Dock han mig äls-kat, där
 3. Skul-le ej jag ho-nom äls-ka ock - så, Han som i dö-den för
 4. Frå-gar man, hur jag är viss up-på det, Pris va - re Je - sus, jag

hjär-ta det lär. Här-li - ga ting ut - i bi - beln jag ser,
 vil-se jag gått, Och när jag min-nes hans kär - lek så varm,
 mig vil - le gå? O när på kor-set min Je - sus jag ser,
 sä-kert det vet, Ty med min an - de hans an - de ju bär

Störst är dock det, att sin nåd han mig ger. Jag är så glad, att
 Strax vill jag fly till hans äls-kan-de barm.
 Jub-lar mitt hjär-ta och tvif-lar ej mer.
 Vitt - ne där - om, att han hål-ler mig kär.

Je - sus är min, Je - sus är min, Jesus är min. äf - ven min.

5. Denna förvissning mig fyller med fröjd,
Jag i min Jesus är salig och nöjd.
Djäfvlén viker, förskräckt i sitt sinn,
När han får höra, att Jesus är min.
6. Kan jag blott sjunga en endaste sång,
När jag får konungen skåda en gång,
Detta för evigt mitt ämne skall bli:
Pris vare honom, som älskade mig.

235. Just som jag är.

W. B. BRADBURY.

1. Just som jag är, ej med ett strå Af e - gen
2. Just som jag är, så arm och svag, Med syn - der
3. Just som jag är, så full af strid, Så full af
4. Just som jag är jag li - tar på, Att du från
5. Just som jag är jag tror och vet, Att du af

grund att byg - ga på, Jag li - tar på din
ut - af al - la slag Och li - dan - de af
tvif - vel all min tid, Till dig, som är den
syn - den skall mig två Och i din kär - lek
blott barm - här - tig - het Mig lå - ter se din

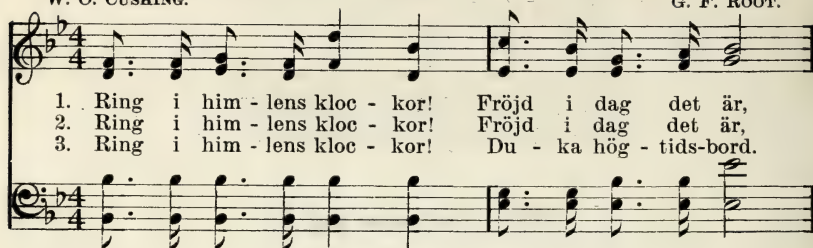

nåd, och så Till dig jag kom - mer, o Guds lamm.
syn - dens lag, Till dig jag kom - mer, o Guds lamm.
ar - mes frid, Till dig jag kom - mer, o Guds lamm.
la - ga så, Att din jag blif - ver, o Guds lamm.
här - lig - het. Lof, pris och ä - ra, o Guds lamm.

236. Ring i himlens klockor.

W. O. CUSHING.

G. F. ROOT.

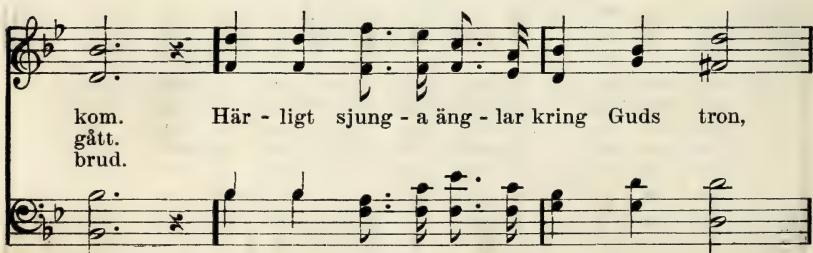
1. Ring i him - lens kloc - kor! Fröjd i dag det är,
 2. Ring i him - lens kloc - kor! Fröjd i dag det är,
 3. Ring i him - lens kloc - kor! Du - ka hög - tids-bord.

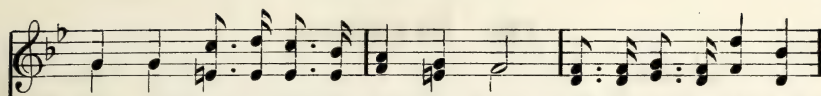
Ty ett barn från synden vän - der om. Fa - dern det till
 Ty en syn - da - re för - so - ning fått. Hem till hjo - ren
 Äng - lar, stämnen in i fröj - de - ljud. Låt det gla - da

mö - te sig på väg be - ger, Ro - pan - de så vän - ligt: skynda,
 her - den vils - na lam - met bär, Som omkring i ök - nen län - ge
 bu - det hö - ras rundt kring jord, Ty en själ är vor - den lammets

kom. Här - ligt sjung - a äng - lar kring Guds tron,
 gått.
 brud.

Här - ligt kling-ar gyll-ne har-pors ton. Likt ett väldigt vat-ten

från de fräls-tas hop Bru - san-de sig hö - jer ju - bel - rop.

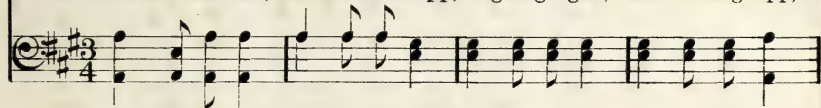
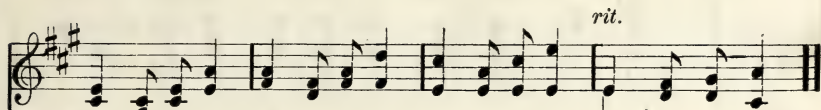
237. Lycklig förändring.

N. FRYKMAN.

A. S-G.

1. Glad i mitt sinn sjunga jag vill, Je-sus är min, allt hör mig till.
2. Bor - ta jag var, fjär-ran från Gud. Längre det bar: frälsningens bud
3. Mörk var min dag, tung var min lott, Syndens behag kän-de jag blott,
4. Kom så min vän, stäckte mitt lopp, Tog mig i-gen, res-te mig opp,

rit.

Gud har mig kär, nå-den är fri, Lyck-lig jag är, mer skall jag bli.
 Hör-des ej på, ak - ta-des ej. Var jag väl då lyck-lig? O nej!
 Nå - ra mingraf, ha-de ej ro, Viss-te ej af kär - lek och tro.
 Lös-te min själ. Nu i hans famn Mår jag så väl, pris ske hans namn.

5. Ingen har mer kärlek, än den
 Lifvet här ger ut för sin vän.
 Frälsaren tog bördan på sig,
 Villigt han dog äfven för mig.

6. Lefva på nåd, saliga lott!
 Kännas Guds råd, o huru godt!
 Lär mig nu gå kärlekens stig
 Kronan att få, Jesus, hos dig.

238. De nittionio.

E. C. CLEPHANE.

IRA D. SANKEY.

1. Det var nit - ti - o - ni - o göm - da väl I det
 2. Du har nit - ti - o - ni - o hem - ma här, Är ej,
 3. Men hur djup var den flod, där Her - ren gick, Och hur
 4. Hvi är vä - gen så fär - gad röd af blod Upp-åt
 5. Och från berg och från dal mot him - lens höjd Nu ett

tryg - ga få - ra - hus, Men en gick bort och blef
 Her - re, det dig nog? Nej, det - ta, sva - ra-de
 mörk den nat - ten var, Förn vils - na få - ret han
 ber - gen, Her - re kär? Det göts af her - den, som
 rop af ju - bel går: Nu mäs - te här blif - va

syn - dens träl Långt bort i - från lif och ljus, Långt
 her - den kär, Långt bort ut - i ök - nen drog, Och
 å - ter - fick, Ej nå - gon för - num - mit har. Dess
 sök - te god Ett får, som gått vil - se där. Hur
 lust och fröjd, Jag fann ju mitt vils - na får. Och

bort ut - i mar - ken vild och hård, Långt bort i-från her-dens
 vo - re än vä - gen brant och svår, Jag sö - ker i ök - nen
 rop ut - i ök - nen hör - de han Och sar - gadt och dö - en -
 sar - ga-des då din hand, o säg? Af tör - ne-na vid den
 äng - lar-nas sång gaf å - ter-ljud: O fröj-doms, ty Her-ren

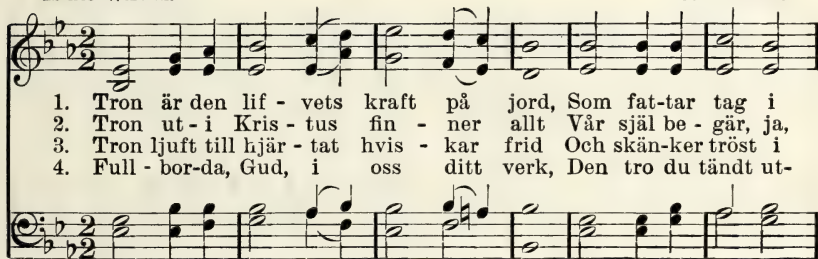

mil - da vård, Långt bort i-från her - dens mil - da vård.
 upp mitt får, Jag sö - ker i ök - nen upp mitt får.
 de det fann, Och sar - gadt och dö - en - de det fann.
 mör - ka väg, Af tör - ne-na vid den mör - ka väg.
 vann sin brud, O fröj - doms, ty Her - ren vann sin brud.

239. Tron.

ISAAC WATTS.

J. HATTON.

1. Tron är den lif - vets kraft på jord, Som fat-tar tag i
 2. Tron ut-i Kris - tus fin - ner allt Vår själ be - gär, ja,
 3. Tron ljuft till hjär - tat hvis - kar frid Och skän-ker tröst i
 4. Full - bor-da, Gud, i oss ditt verk, Den tro du tändt ut-

löp - tets ord Och hvi-lar trygg trots nöd och
 tu - sen - faldt. Sitt kors den ta - ger upp med
 sor - gens tid. Den bar - na - ska - pet oss be -
 i oss stärk, Att vi i pröf - ning - en be-

brist På fas - ta klip - pan, Je - sus Krist.
 fröjd Och vän - tar kro - nan sist i höjd.
 skär Och fa - der vår oss bed - ja lär.
 stå. Ja, Her - re Je - sus, ske allt - så.

240. Återfunnen.

AXEL FREDENHOLM.

A. L. SKOOG.

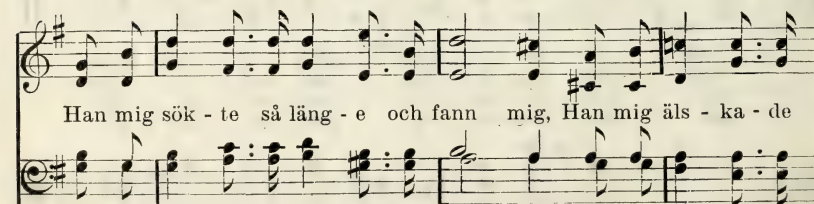
1. Jag gick vil - se och viss - te ej vä - gen, Men då
 2. Nä - digt lyf - te han af mi - na bör - dor Och mig
 3. Han mig räck - te det lef - van - de vat - ten, Han mig

hör - de jag fräl - sa - rens röst. Han i ök - nar - na sökt mig så
 sa - de, att han har mig kär, Nu till hem - met han för - de mig
 gjor - de så rik och för - nöjd, Och han bjöd mig att ic - ke för -

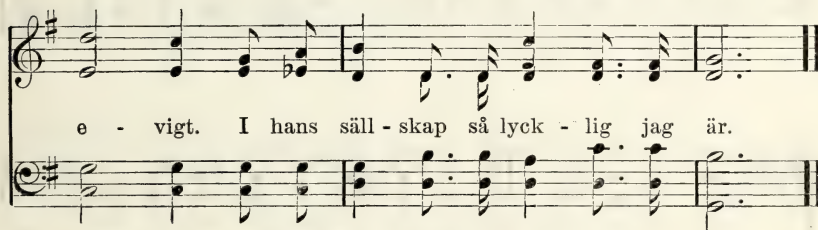
läng - e, Nu han skänk - te mig läk - dom och tröst.
 å - ter, Och med fröjd blef jag mot - ta - gen där.
 ti - ga In - för värl - den min sa - li - ga fröjd.

Han mig sök - te så läng - e och fann mig, Han mig äls - ka - de

ömt, och han vann mig, Och nu till - hör jag ho - nom för

e - vigt. I hans säll - skap så lyck - lig jag är.

241. Jag tror det nu.

C. WESLEY.

1. Jag sträcker ut min hand till dig, O fa - der, hjälp be - skär.
 2. Hvad har din son ej li - da fått Af mö - da, kval och nöd?
 3. O Je - sus, kan jag en - dast tro, Att du gjort allt för mig,
 4. Du trons be - gyn - na - re, till dig Mitt tröt - ta ö - ga ser.

D. C. Jag nu det tror, så visst det tror, Att Je - sus för mig dog.

D. C.

Hvart skall jag ar - me vän - da mig, Om du ej nå - dig är?
 Han fräls - te ut - af kär - lek blott Min själ från e - vig död.
 Din an - des kraft, din ljuf - va ro I hjär - tat sän - ker sig.
 Du känner hvad som fat - tas mig, Och du mig frälsning ger.

Och i hans blod jag re - ning har, Ja, nog och öf - ver - nog.

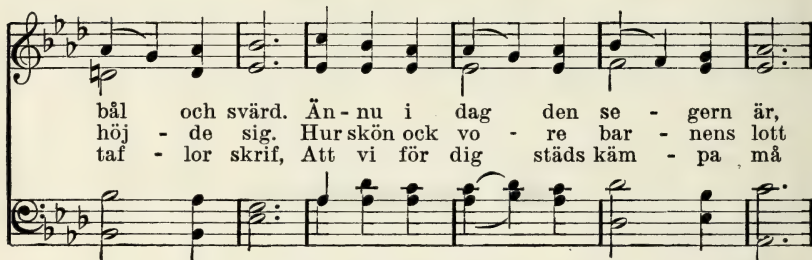
242. Våra fäders tro.

F. W. FABER.

J. G. WALTON.

1. Än lef - ver vå - ra fä - ders tro Trots fäng-el - ser och
 2. Fast man i bo - jor fäd - ren slog, Fritt de - ras an - dar
 3. Din lag, o hel - ga fä - ders tro, I vå - ra hjärtans

bål och svärd. Än - nu i dag den se - gern är,
 höj - de sig. Hur skön ock vo - re bar - nens lott
 taf - lor skrif, Att vi för dig städs käm - pa må

Som öf - ver - vin - ner synd och värld. Tro, som gaf
 Att lik - som de få dö för dig!
 Med kär - lek varm och he - ligt lif.

fäd - ren kraft och frid, Var du vår sköld i lif - vets strid.

243. Jag kommer fram.

L. H.

L. HARTSOUGH.

1. Hurljuft du kal-lar mig, O Je - sus, till dig fram Att
 2. Jag kom-mer arm och svag, Min kraft är du al - len. Du
 3. Det Je - sus är, som huld Mig bju - der sa - lig - het, Som
 4. Han är det, som i mig Sitt nå - de-verk för ut, Som

re - nas i ditt dy - ra blod, Som flöt på kor-sets stam.
 från all synd och fläck mig två, Att jag blir hvit och ren.
 skän-ker tro och frid och hopp För tid och e - vig - het.
 gif - ver nåd för nåd och gör På syn-dens väl - de slut.

Ja, jag kom-mer nu, Her - re, till dig fram.

Två mig ren ut - i ditt blod, Som flöt på korsets stam.

5. Åt hvarje lydig själ
 Han vittnesbördet ger,
 Att där man tror hans löftesord
 Allt hvad han lofvat sker.

6. Lofsjungom högt hans nåd,
 Som göt för oss sitt blod,
 Som gaf oss lifvet, då för oss
 Han uti domen stod.

244. Den armes tröst.

N. FRYKMAN.

1. Men hvar - fö - re grå - ta? Jag har ju en vän, Som
 2. Han har mig ut - ko - rat så u - sel jag var. På
 3. Jag vet, att min Je - sus skall hjäl - pa mig än, Och
 4. Han går vid min si - da, han va - kar allt-jämt, Han

bär på sitt här-ta min nöd. Den vän-nen är Je-sus, han
 nåd i hans ri - ke jag bor, Och nå-den al - le - na skall
 där - för jag bi - dar så nöjd, I kär-lek han a - gar, men
 trött-nar ej, han, så-som jag. Att jag skall få ri - ket, det

äls-kar mig än, Han äls-kar i lif och i död.
 håll - la mig kvar. O Gud, hvad din kär-lek är stor!
 trös-tar i-gen Och by - ter min kla-gan i fröjd.
 vet jag bestämdt, Ty så är min fa-ders be - hag.

5. Nu fruktar jag icke för helvetets makt,
 Mitt fäste är Israels Gud.
 Han skall mig bevara, ty så har han sagt,
 Han kan ej förgäta sin brud.

6. Så ilar jag trygg till det härliga land,
 Snart hamnen, den sköna, jag når.
 Hvad gör det, om resan är stormig ibland!
 Där hemma ju hvila jag får.

245. Sälla dag.

P. DODDRIDGE.

E. F. RIMBAULT.

1. O säl-la dag, då jag till slut Af dig, min fräl-sa-re, togs fast.
Väl må jag rik-tigt sjunga ut I pris och lof, att snaran brast.

2. Nu är det gjordt, ja, riktigt gjordt, Min vän är min, och jag är hans.
Han drog mig läng-e, drog alltfort, Jag drogs, jag lyssnade, jag vanns.

Säl - la dag, säl - la dag! Han fann ock mig, så arm och svag.

Han gaf i mig sin an-des lag Och frid och fröjd för hvarje dag.

Säl - la dag, säl - la dag! Då på-nytt - föd - des äf - ven jag.

3. O själ, som länge irrat kring,
Dig hvil a nu i fridens hamn
Och låt dig ej af någonting
Förvillas från din herdes famn.

4. O Gud, som då mitt löfte fick,
För hvarje stund på nytt mig tag,
Tills jag i dödens ögonblick
Får vakna till en bättre dag.

246. Jesu sår.

J. HEERMAN.

J. SCHOP.

1. Je - sus, dju - pa så - ren di - na, Di - na kval, din bitt - ra död,
 2. Vil - le värl - den hjär - tat fö - ra På den väg, där hon är van
 3. Har jag dig i hjär - tat in - ne, Al - lan god - hets käl - la vid,

Gif - va i lifs - da - gar mi - na Tröst i kropps - och sjä - la - nöd.
 Sjä - lars frid och hopp att stö - ra, Skå - dar jag din mar - ter - ban,
 Ing - en sve - da när mitt sin - ne, Ing - en o - ro stör min frid.

Fal - ler nå - got ondt mig in, Tän - ker jag på pi - nan din. Där - ut -
 Tör - net som dig stinger hvasst, Korset där du nag - las fast. Så kan
 Her - re, när jag haf - ver dig, In - tet mer kan fat - tas mig. Den sitt

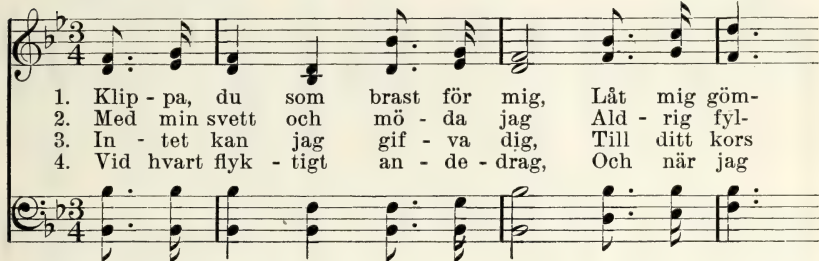
af kan jag väl häm - ta, Att man skall med synd ej skäm - ta.
 jag i an - dakt blif - va, On - da lus - tars makt för - drif - va.
 allt i dig har fun - nit, Han har lyckligt öf - ver - vun - nit.

247. Den brustna klippan.

A. M. TOPLADY.

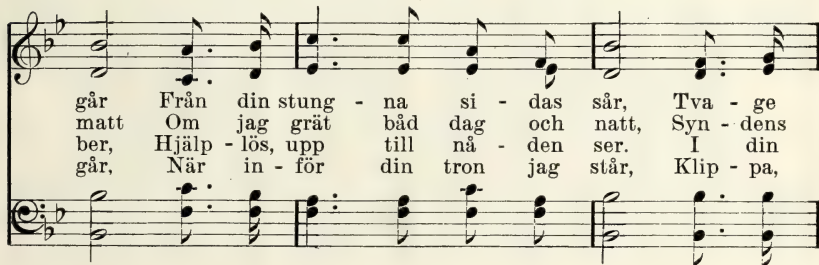
T. HASTINGS.

1. Klip - pa, du som brast för mig, Låt mig göm -
 2. Med min svett och mö - da jag Ald - rig fyl -
 3. In - tet kan jag gif - va dig, Till ditt kors
 4. Vid hvar flyk - tigt an - de - drag, Och när jag

ma mig i dig. Vatt - net, blo - det, hvil - ket
 ler upp din lag. Om mitt nit blef ald - rig
 jag slu - ter mig, Na - ken, dig om klä - der
 skall dö en dag, När till o - känt land jag

går Från din stung - na si - das sår, Tva - ge
 matt Om jag grät båd dag och natt, Syn - dens
 ber, Hjälp - lös, upp till nå - den ser. I din
 går, När in - för din tron jag står, Klip - pa,

i sin him - la - saft Mig från syn - dens skuld och kraft.
 fläc - kar stå dock kvar, Blott i dig jag frälsning har.
 lifs - våg låt mig tvås, Her - re, an - nars jag för - gås.
 du som brast för mig, Låt mig göm - ma mig i dig.

248. Hvit såsom snö.

J. NICHOLSON.

W. G. FISCHER.

1. Ack Je - sus, jag läng - tar att helt blif - va din. Så
 2. Låt ej nå - got syn - digt i mig blif - va kvar, Ut-
 3. O Je - sus, se ned från din him - mels - ka höjd Och
 4. O Je - sus, så trä - der jag bed - jan - de fram Och
 5. Och ald - rig från bed - jan - de vän - de du dig, Så

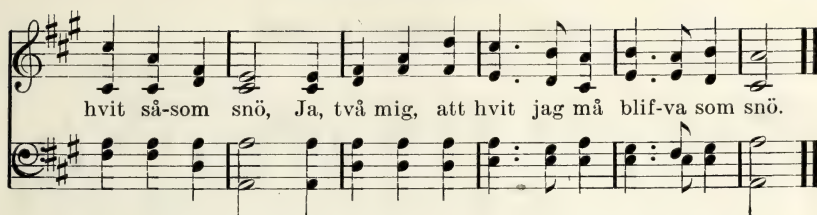
kom och för e - vigt mitt hjär-ta tag in, Att in - tet i
 plå - na med blo - det hvar fläck, som jag har. All gläd-je i
 hjälp mig att off - ra mig helt och med fröjd. För - lä - na din
 läg - ger mig ned in-vid kors-trä-dets stam. Där tack-tes för
 kom och för - ny - a mitt hjär-ta i mig. Ryck bort hvar-je

vär - den må mer mig för - strö, Ja, två mig, att
 vär - den ju viss - nar som hö, Så två mig, att
 kraft åt det vack - lan - de rö, Ja, två mig, att
 mig du ju blö - da och dö, Så två mig, att
 o - rent upp - spi - ran - de frö Och två mig, att

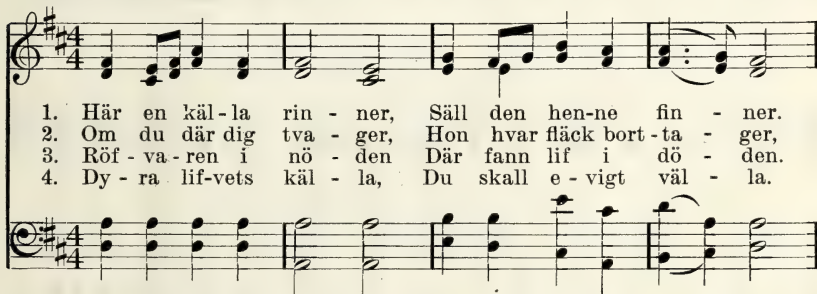
hvit jag må blif - va som snö. Hvit så-som snö, ja,
 hvit jag må blif - va som snö.
 hvit jag må blif - va som snö.
 hvit jag må blif - va som snö.
 hvit jag må blif - va som snö.

hvit så-som snö, Ja, två mig, att hvit jag må blif-va som snö.

249. Här en källa rinner.

BETTY EHRENBORG.

1. Här en käl-la rin-ner, Säll den hen-ne fin-ner.
 2. Om du där dig tva-ger, Hon hvar fläck bort-ta-ger,
 3. Röf-va-ren i nö-den Där fann lif i dö-den.
 4. Dy-ra lif-vets käl-la, Du skall e-vigt väl-la.

Hon är djup men klar, Gömd men up-pen-bar.
 Ty den käl-lan god Är Im-ma-nuels blod.
 Jag, så ond som han, Sam-ma bal-sam fann.
 E-vigt lyc-ko-sam Skall din flod gå fram.

5. Kranka skall du bada, Göra sorgsna glada, Tills du lammets brud Klädt i strålars skrud.	8. Ty mig, sämsta, ringa, Du dock lön vill bringa. Du åt mig ock har Köpt en harpa klar,
6. Sen jag, döda, kalla, Såg i tron dig svalla, Rör min tunga sig, Sjunger helst om dig.	9. Som du skänkt den gåfva Att dig evigt lofvæ. Du för himmelen Stämt och strängt den.
7. Jesus vill jag sjunga, Tills min stumma tunga Göms i graf, och jag Skåda får din dag.	10. Där skall faderns öra Fröjda sig att höra Mig uti din famn Sjunga blott ditt namn.

250. Ej silfver, ej guld.

J. M. GRAY.

D. B. TOWNER.

1. Ej silf-ver, ej guld har för-värf-vat mig frälsning, Ej jor-dis-ka
 2. Ej silf-ver, ej guld har mitt skuldbref ut-plå-nat, Nej, därtill min
 3. Ej silf-ver, ej guld kun-de, då jag var fjär-ran, Mig till-trä-de
 4. Ej silf-ver, ej guld kan för-skaf-fa mig in-gång Till himlen, som

skat-ter ha fri-gjort min själ. Nej, blo-det på kor-set är
 skuld var för stor och för svår. Blott blo-det på kor-set den
 vin-na till Gud och hans nåd, Men blo-det på kor-set det
 syn-den mig ut'stängt i-från. I blo-det på kor-set för-

pri-set jag kos-tat, Den en-föd-de so-nen gafs ut för mitt väl.
 kun-de bort-ta-ga, Blott där-i för-loss-ning från synden jag får.
 för-de mig nå-ra. Hvad djup och hvad höjd i den e-vi-ges råd!
 so-ning dock vin-nes, Och hem kommer å-ter den ir-ran-de son.

Fri-köpt jag är,..... men ej med silf-ver,
 Friköpt jag är, friköpt jag är, men ej med silfver,

Å - ter - löst, ... men ej med guld. O hvil-ket
 Å - terlöst, å - ter-löst, men ej med guld.

pris: ..... med dy-ra blo - det Han utplå-nat all min skuld.
 O hvilket pris: med dy-ra, dy-ra blodet

251. Hälsokällan.

C. A. STENHOLM.

GERDA KJELLMAN.

1. Häl - so - käl - lan flöd - de I - från nå - den fram,
 2. Skrif-ten hö - res lju - da: Hon är öp - pen, fri.
 3. Häl - sa kan hon gif - va Och den sorgs-na frid.
 4. När mitt hjär - ta grå - ter, Un - der sor - gen tung,

När vår Je - sus blöd - de Up - på kor - sets stam.
 Hvem kan mig för - bju - da Ba - da där - ut - i?
 Tröt - ta kan hon lif - va, Kraft hon ger i strid.
 Flyr jag dit, och å - ter Kän - ner jag mig lugn.

5. Hon är min förtjusning,
 Här är jag så säll.
 Vid den källans susning
 Somnar jag hvar kväll.

6. Morgon, när jag vaknat,
 Läskar jag mig här.
 Aldrig har jag saknat
 Fröjd och glädje där.

252. Min salighetsgrund.

E. PONTOPPIDAN.

Folkmelodi.

1. Om nå - gon mig åt-spör - ja vill Min grund till sa - lig - het,
 2. Det är den fas - ta klip - pegrund, Som e - vigt skall be - stå.

Om ic - ke mer be-höfs därtill, Som man bör haf - va med,
 Ja, ock ut - i min sis - ta stund Jag hvi - lar tryggt där-på.

För - ut - om Je - su blod och sår, Som man så of - ta hö - ra får,
 Och när jag hän från värl - den går, Så sjunger jag om Je - su sår,

Jag sva - rar då: Min grund är god, Den he - ter Je - su blod.
 Och lammets blod är nyc - ke - len Till själf - va him - me - len.

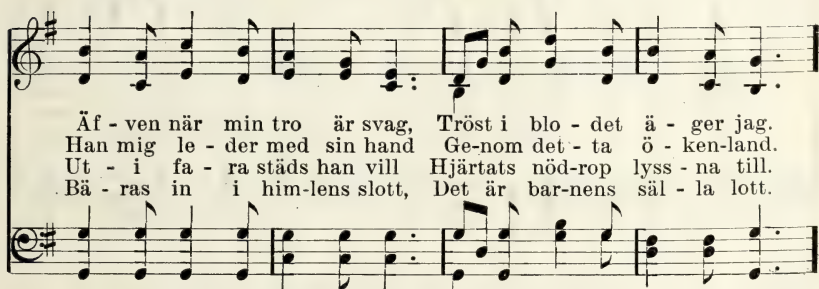
253. Tröst i blodet.

E. P. STITES.

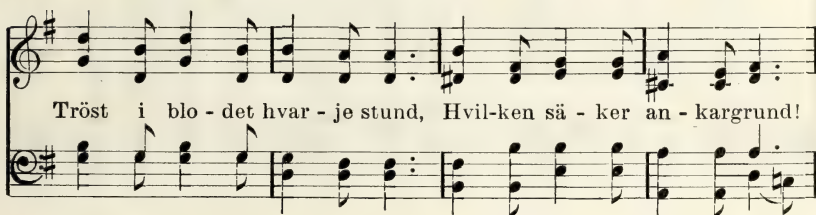
IRA D. SANKEY.

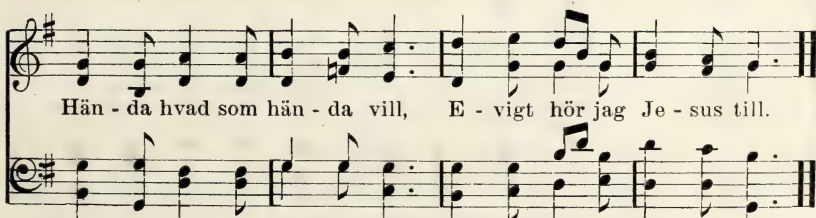
1. Hvar - je stund vid Je - su bröst Får jag nju - ta frid och tröst.
 2. Ljus af Je - su klar - hets ljus Ly - ser i mitt hjärtas hus.
 3. Sång, när Je - sus glä - der mig, Bön, när han för - döl - jer sig!
 4. Li - ta på hans dy - ra namn, Ljuf - ligt som-na i hans famn,

Äf - ven när min tro är svag, Tröst i blo - det ä - ger jag.
 Han mig le - der med sin hand Ge-nom det - ta ö - ken-land.
 Ut - i fa - ra städs han vill Hjärtats nöd-rop lyss - na till.
 Bä - ras in i him-lens slott, Det är bar-nens säl - la lott.

Tröst i blo - det hvar - je stund, Hvil-ken sä - ker an - kargrund!

Hän - da hvad som hän - da vill, E - vigt hör jag Je - sus till.

254. Min enda tröst.

N. FRYKMAN.

1. Vål är jag ring - a, och min tro är svag, Dock ut - i
 2. Fast jag så tro - löst mi - na plik - ter glömt, Min Je - sus
 3. Hvad än mig mö - ter på min vandringsstig, Om kä - ra
 4. Högt-lof - vad va - re hans barmhär - tig - het, Hvars kär - lek

Je - sus har jag godt be - hag. Hans ljuf - lig - het, hans
 dock mig äls - kar li - ka ömt. Ut - i sitt blod han
 vän - ner ock förglöm - ma mig, Så läng - e nå - dens
 ut - af ing - a grän - ser vet. Hans nåd är hög och

kär - lek dra-git mig Ur dö-dens famn, från syndens vil - lo
 tvårmig ren och skär Och på sitt hjär - ta mi - na sor - ger
 dörr ej stängs i - gen, Jag fröj - das vill och sjung - a om min
 ren som him - me - len, I e - vig - het den käl - lan flö - dar

stig. Hans ljuf - lig - het, hans kär - lek dra - git
 bär. Ut - i sitt blod han tvårmig ren och
 vän. Så läng - e nå - dens dörr ej stängs i -
 än. Hans nåd är hög och ren som him - me -

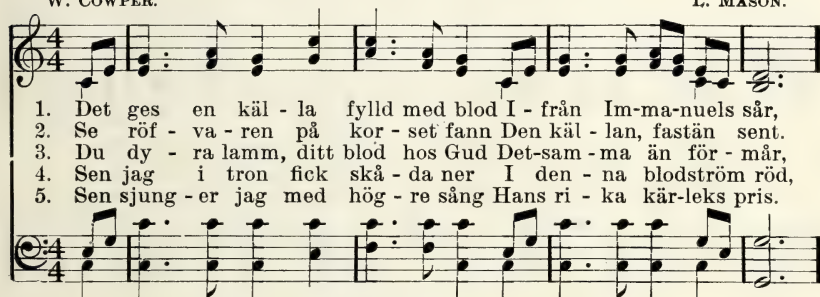

mig Ur dö - dens famn, från syndens vil - lo - stig.
 skär Och på sitt hjär - ta mi - na sor - ger bär.
 gen, Jag fröj - das vill och sjung-a om min vän.
 len, I e - vig-het den käl-lan flö - dar än.

255. Det ges en källa.

W. COWPER.

L. MASON.

1. Det ges en käl - la fylld med blod I - från Im-ma-nuels sår,
 2. Se röf - va - ren på kor - set fann Den käl - lan, fastän sent.
 3. Du dy - ra lamm, ditt blod hos Gud Det-sam - ma än för - mår,
 4. Sen jag i tron fick skå - da ner I den - na blodström röd,
 5. Sen sjung - er jag med hög - re sång Hans ri - ka kär-leks pris.

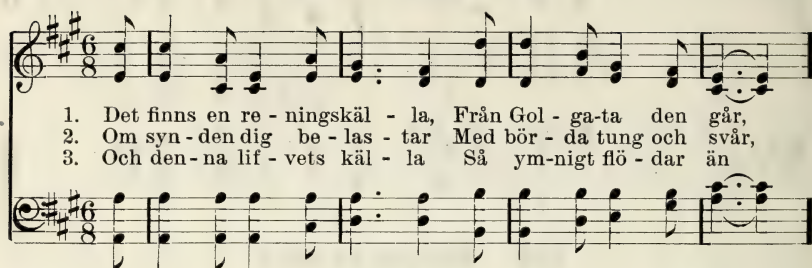

Och syn-darn, sänkt i den - na flod, Fullkom - lig re - ning får,
 Där kan ock jag, fast ond som han, Mitt sam - ve - te få rent,
 Tills fräls - ta ska-ran, Kris - ti brud, I bröl - lops-saln in - går,
 På Je - su kär-lek blott jag ser Och skall det till min död,
 Min stumma tung-a skall en gång Bli löst i pa - ra - dis,

Fullkom - lig re - ning får, Full-kom - lig re-ning får.
 Mitt sam - ve - te få rent, Mitt sam - ve - te få rent.
 I bröl-lops-saln in - går, I bröl - lops-saln in - går.
 Och skall det till min död, Och skall det till min död.
 Bli löst i pa - ra - dis, Bli löst i pa - ra - dis.

256. Golgata källa.

1. Det finns en re - ningskäl - la, Från Gol - ga - ta den går,
 2. Om syn - den dig be - las - tar, Med bör - da tung och svår,
 3. Och den - na lif - vets käl - la Så ym-nigt flö - dar än

Den öpp - nades af Je - sus, Hvar själ där re - ning får.
 Blott du till käl - lan has - tar, Du hjälp och hvi - la får.
 Och frid och gläd - je skän - ker Åt hvar - je Je - su vän.

Och nu hans röst dig kal - lar I mild och ljuf - lig ton:
 Dess vat - ten ger dig re - ning Och lä - ke-dom dess våg.
 Är Je - sus blott din ko - nung, Ditt hjär - tas me - lo - di,

O kom till re - nings-flo - den, Kom nu till nå - dens tron.
 Så blic - ka upp till kor - set, Där först jag käl - lan såg.
 Af lof och pris och säll - het Ditt lif skall uppfyllt bli.

Se, Gol-ga-ta käl - la flö - dar, Golga-ta käl - la flö - dar,

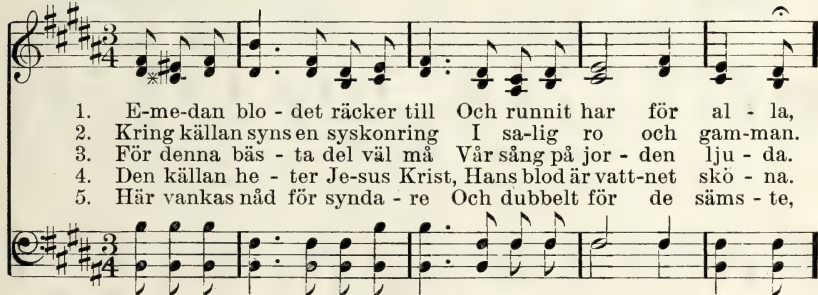

Flödar så fri för mig och dig, Gol-ga-ta käl - la flö - dar.

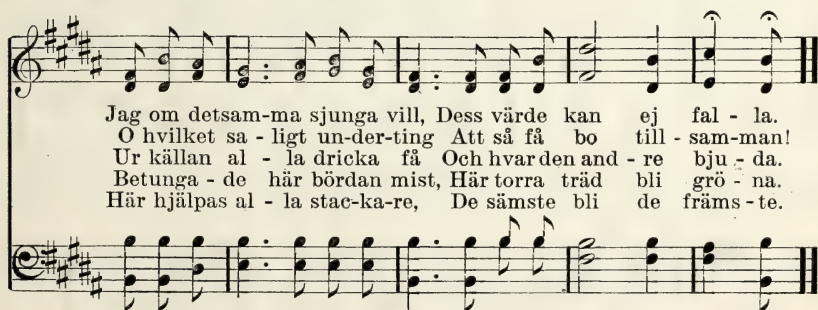
257. Källan.

F. ENGELKE.

Folkmelodi.

1. E-me-dan blo - det räcker till Och runnit har för al - la,
2. Kring källan sysen syskonring I sa - lig ro och gam - man.
3. För denna bäs - ta del väl må Vår sång på jor - den lju - da.
4. Den källan he - ter Je - sus Krist, Hans blod är vatt - net skö - na.
5. Här vankas nåd för synda - re Och dubbelt för de säms - te,

Jag om detsam - ma sjunga vill, Dess värde kan ej fal - la.
O hvilket sa - ligt un - der - ting Att så få bo till - sam - man!
Ur källan al - la dricka få Och hvar den and - re bju - da.
Betunga - de här bördan mist, Här torra träd bli grö - na.
Här hjälpas al - la stac - ka - re, De sämste bli de främs - te.

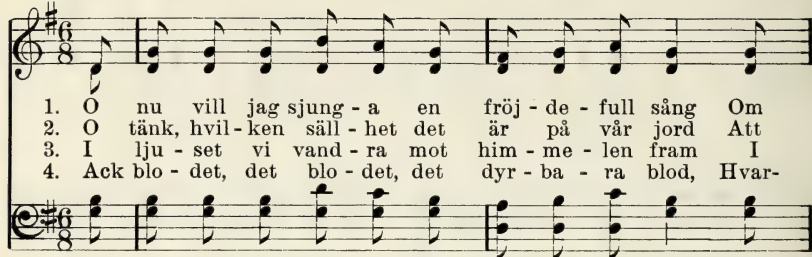
6. Ja, dubbelt, dubbelt ha vi fått,
Se, gåfvan ren är gifven.
Den, som nu här tar ut sin lott,
Är redan salig blifven.

7. Halleluja, Gud fader, son
Och helge and' tillika!
Om syndare du varit mån
Och gjort dem bottenrika.

258. En fröjdefull sång.

J. A. H.

J. A. HULTMAN.

1. O nu vill jag sjung - a en fröj - de - full sång Om
 2. O tänk, hvil - ken säll - het det är på vår jord Att
 3. I lju - set vi vand - ra mot him - me - len fram I
 4. Ack blo - det, det blo - det, det dyr - ba - ra blod, Hvar-

blo-det, som re-nar min själ, Om honom, som frälst mig ur
 ä - ga sitt allt ut - i Gud, Att vand-ra helt trygg ut - i
 sällskap, mångtu-sen Guds barn, Och pri - sa vår Je - sus, det
 i all min sak blif-vit god! Ack att he - la världen den

syn - der och tvång, Om ho - nom, som all - ting gjort väl.
 tron på hans ord Och hvi - la med tröst vid hans bud.
 mil - da Guds lamm, Som löst oss ur träl - do - mens garn.
 kraf - ten för - stod, Som är ut - i fräl - sa - rens blod!

I blo - det jag är nu ren - tva - gen Och klädd i rätt-

fär - dig-hets - skrud. Jag ald - rig för - gå - ter den

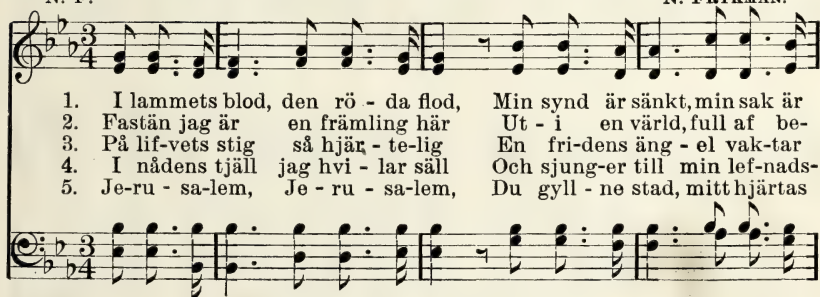

da - gen, Då Her - ren mig upp-tog till brud.

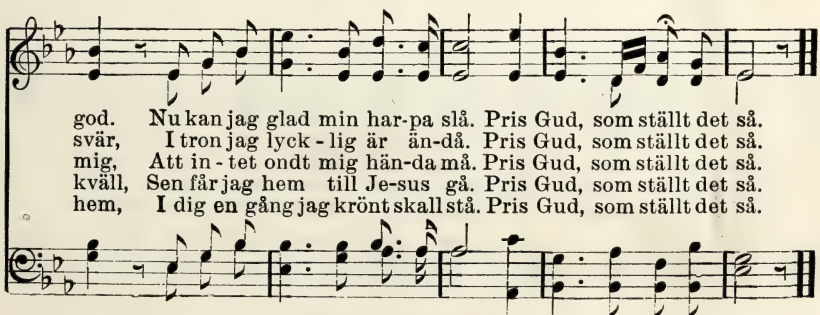
259. Pris Gud, som ställt det så.

N. F.

N. FRYKMAN.

1. I lammets blod, den rö - da flod, Min synd är sänkt, min sak är
2. Fastän jag är en främling här Ut - i en värld, full af be-
3. På lif-vets stig så hjär - te-lig En fri-dens äng - el vak-tar
4. I nådens tjäll jag hvi - lar säll Och sjung-er till min lef-nads-
5. Je-ru - sa-lem, Je - ru - sa-lem, Du gyll - ne stad, mitt hjärtas

god. Nukan jag glad min har-pa slå. Pris Gud, som ställt det så.
svär, I tron jag lyck - lig är än-då. Pris Gud, som ställt det så.
mig, Att in - tet ondt mig hän-damå. Pris Gud, som ställt det så.
kväll, Sen får jag hem till Je-sus gå. Pris Gud, som ställt det så.
hem, I dig en gång jag krönt skall stå. Pris Gud, som ställt det så.

260. Jesus allt mitt goda är.

A. FRITSCH.

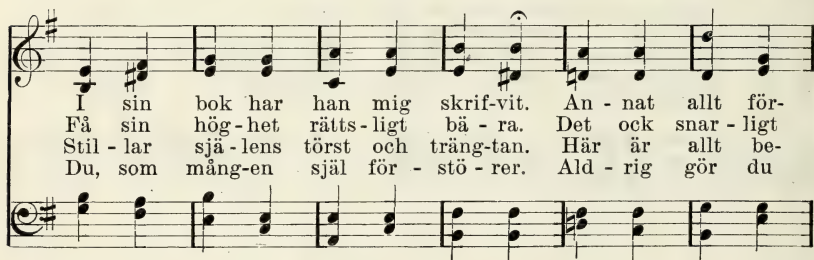
1600-talet.

1. Je - sus allt mitt go - da är, För mig har han
 2. Jag ej frå - gar ef - ter gull, Ef - ter hög - het
 3. Han är min för - nö - jel - se, Han är äm - net
 4. Bort, o värld, med ditt för - såt, Du, som ned i

sig ut - gif - vit. Ho - nom vill jag blif - va när,
 och stor ä - ra. Gull ej an - nat är än mull,
 för min läng - tan, Lind - rar hjär - tats kval och ve,
 af - grund fö - rer. Bort med allt ditt gods och ståt,

I sin bok har han mig skrif - vit. An - nat allt för -
 Få sin hög - het rätts - ligt bä - ra. Det ock snar - ligt
 Stil - lar sjä - lens törst och träng - tan. Här är allt be -
 Du, som mång - en själ för - stö - rer. Ald - rig gör du

gäng - ligt är, Je - sus vill jag haf - va kär.
 allt för - går, E - vigt Je - su nåd be - står.
 mängdt med pust, Je - sus ger den re - na lust.
 mig för - nöjd, Je - sus är och blir min fröjd.

261. Jesus är min vän.

J. ARRIENIUS.

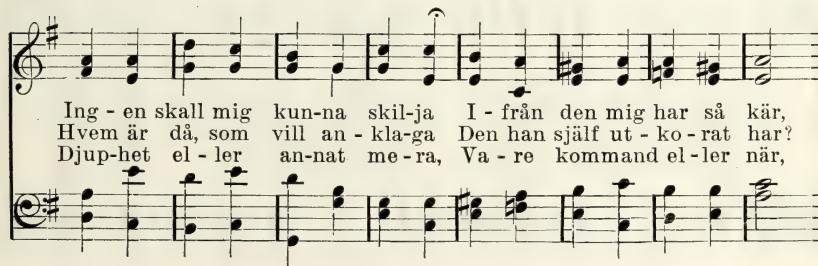
G. DÜBEN.

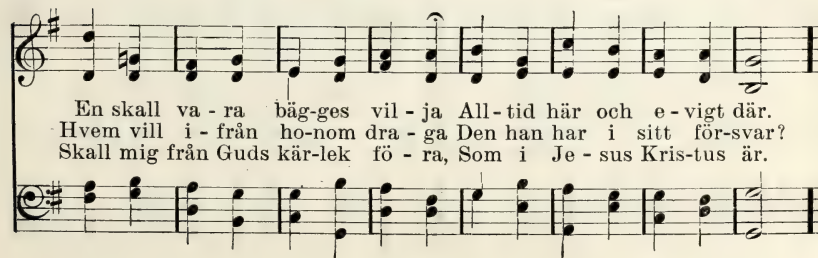
1. Je - sus är min vän, den bäs - te, Hvilkens li - ke ald - rig är.
 2. Han har dö - den för mig li - dit, Ing - en skall för - dö - ma mig;
 3. Jag är viss och där - på li - ter, Hvarken lif ej hel - ler död

Skall då jag så med de fles - te Öf - ver - gif - va ho - nom här?
 Hos sin fa - der för mig be - dit, Det mig gag - nar e - vig - lig.
 Mig i - från min Je - sus sli - ter: Äng - lar, hög - het, el - ler nöd,

Ing - en skall mig kun - na skil - ja I - från den mig har så kär,
 Hvem är då, som vill an - kla - ga Den han själf ut - ko - rat har?
 Djup - het el - ler an - nat me - ra, Va - re kommand el - ler när,

En skall va - ra bäg - ges vil - ja All - tid här och e - vigt där.
 Hvem vill i - från ho - nom dra - ga Den han har i sitt för - svar?
 Skall mig från Guds kär - lek fö - ra, Som i Je - sus Kris - tus är.

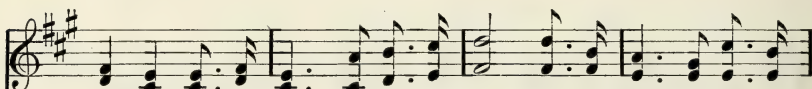
262. Gud och nog.

O. KOLMODIN.

TH. SÖDERBERG.

1. Jag har Gud, och jag har nog. O hvad vill jag bätt-re
 2. Jag har Gud, och jag har nog. O hvad vill jag mer be-
 3. Jag har Gud, och jag har nog. Ljus han är i mör-ka
 4. Jag har Gud, och jag har nog. Ja, hvad skul-le sen mig
 5. Jag har Gud, och jag har nog. Her-ren va-re lof och

haf-va? Har jag då ej högs-ta fog Att all sorg i fröjd be-
 gå-ra? Han åt kor-sets tung-a plog Kan ett lus-tigt ok be-
 nat-ten, Väg för mig i stig-lös skog Och i ök-nen klippans
 krän-ka? När hansjälftill barn mig tog, Skul-le han ej allt mig
 ä-ra! Mig han i sin kär-lek drog När-ma-re sin famn den

graf-va? När min her-de Her-ren är, Går jag
 skä-ra. Hyad han gif-ver el-ler tar, Är han
 vat-ten. Är än ring-a här min lott, O jag
 skän-ka? Jag är rik, och tryc-ker än Nå-gon
 kä-ra, Tills han helt där slöt mig in, Och nu

trygg, hvart vä-gen bär, Ty då skall min fot ej snaf-va.
 dock min Gud, min far, Som mig upp-tar sist med ä-ra.
 har dock allt så godt, Ty jag har den bäs-ta skat-ten.
 nöd, hur ljuft att den I min fa-ders skö-te sän-ka!
 är han e-vigt min, Och hvad kan mig sen för-fä-ra?

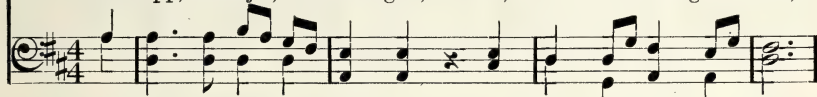
263. Jag sjunger om seger.

L. LINDEROT.

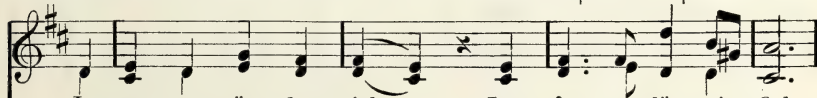
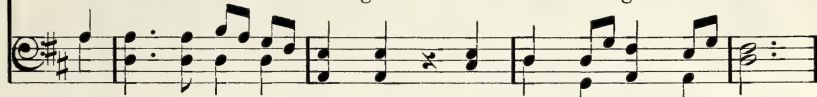
Från Brödräfsamlingen.

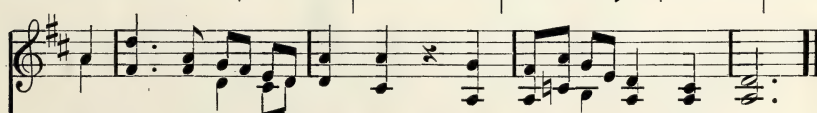
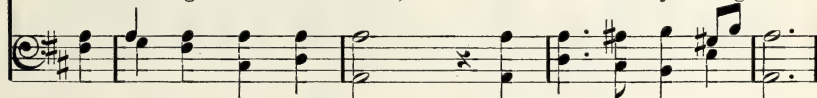
1. Jag sjung-er nu om se-ger,	Min ar-ma själ är frälst.
2. Hvem skall ha tack för det-ta?	Det skall min fräl-ser-man.
3. Min hjärt-ligt kä-re från-de,	Hvad skall jag sä-ga mer?
4. Jag ald-rig kan för-glöm-ma,	Att det-ta stoft fick nåd.
5. Skrif upp, min själ, den da-gen,	Ja, den-na da-gen rätt,

Vid kor-set är mitt lä-ger,	Där bor jag all-ra helst.
Det bör han ha med rät-ta,	Och, Gud ske lof, jag kan,
Du ryck-te ur e-län-de	Ett u-selt kärll af ler.
Du kun-nat mig för-dö-ma,	Men fann på an-nat råd:
Då du af nåd blef ta-gen	På fräl-sarns gam-la sätt.

Ja, sna-ran sön-der-gick,	Jag å-ter-lös-ning fick.
Jag kan lof-sjung-a dig,	Som dyrt förvärf-vat mig
Min dy-re sjä-la-vän,	Du gjor-de nåd med den,
Du sän-de bud på mig	Och sa-de: Stäf-ja dig,
Glöm ald-rig bort den stund,	Då i din här-te-grund

Det kän-des i mitt här-ta,	Du rop-te: ät och drick.
Och lå-tit mig få sma-ka	Det kö-pet in-ner-lig.
Som bor-de sma-kat vre-den:	Jag fick min syn i-gen.
Och syn-da-ren stod stil-la	Och väck-tes här-te-lig.
Du nå-dens ord fick hö-ra	Af Je-su hel-ga mun.

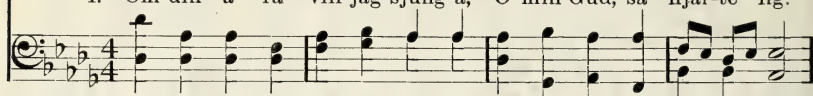
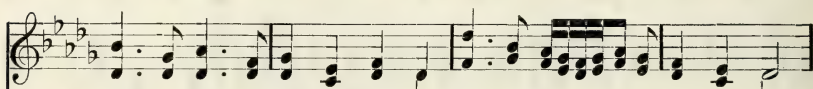

264. Hvad jag vill.

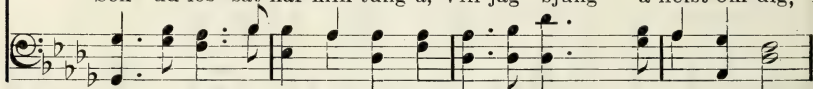
N. FRYKMAN.

1. Din, o Je-sus, vill jag va - ra, Du är all min sällhetsgrund.
 2. Di - na rät - ter vill jag ak - ta, Di - na vä - gar vill jag gå.
 3. Her-re, ut - i di - na går-dar Med de from-ma vill jag bo,
 4. Om din ä - ra vill jag sjung-a, O min Gud, så här-te - lig.

Ut - i di - na käl-lor kla - ra Vill jag ba - da hvar-je stund.
 Men, o Je-sus, själf mig vak - ta, Att jag vill ej fa - ra må.
 Där du ömt de di - na vår-dar Ut - i kär - lek, hopp och tro.
 Sen du los-sat har min tung-a, Vill jag sjung - a helst om dig,

Det mig lif och häl - sa bring-ar, Frid och glädje, kraft och mod,
 När jag loc - kas ut i värl-den, Gif mig mod att sä-ga nej,
 Om än stund-om nöd du sän-der, Vill jag bi - da stil-la, nöjd,
 Så i sor - gens kul - na stun-der Som i glädjens bli-da vår,

Frid och gläd-je, kraft och mod, Sjä-len höjs på lät - ta ving-ar,
 Gif mig mod att sä - ga nej, Jag har fun-nit hög - re vär-den,
 Vill jag bi - da stil - la, nöjd, Hjälp-en är i di - na hän-der,
 Som i glädjens bli - da vår, Tills jag ut - i E-dens lun-der

265. Jag behöfver dig, o Jesus.

LINA SANDELL.

(Melodi n:o 264.)

1. Jag behöfver dig, o Jesus,
 Ty jag har blott synd i mig.
 Hjärtat är så mörkt och öde,
 Är så kallt och dödt i sig.
 I ditt dyra blod allena
 Kan det blifva rent och godt,
 I den källan vill jag bada,
 I den enda källan blott.
2. Jag behöfver dig, o Jesus,
 Ty jag är så blind, så blind,
 Hittar ej den rätta vägen.
 Irrar kring lik jagad hind.
 Jag behöfver, att du leder
 Mig uti din sannings ljus,
 Eljes hinner jag dock aldrig,
 Aldrig till min faders hus.
3. Jag behöfver dig, o Jesus,
 Gif mitt hjärta hos dig ro.
 Jag är här en gäst och främling
 Och skall ej på jorden bo.
 Jag behöfver all din kärlek
 För att icke gifvas opp
 Under alla vedermödor
 Af ett sådant vandringslopp.
4. Jag behöfver dig, o Jesus,
 Jag behöfver just en vän,
 Som så älskar och så handlar
 Med den arme syndaren.
5. Jag behöfver dig, o Jesus,
 Allt mitt väl och ve du känner,
 Såsom om det vore ditt,
 Och din kärlek är beständig,
 Ty ditt hjärta älskar fritt.
5. Jag behöfver dig, o Jesus,
 Led mig efter ditt behag.
 Gif mig af din andes fullhet
 Mer och mer för hvarje dag.
 Låt densamme nådens ande
 Mer och mer få lära mig,
 Hvad jag är utaf naturen,
 Men ock hvad jag är i dig.
6. Jag behöfver dig, o Jesus,
 Till att skylla all min brist.
 Jag behöfver dig i lifvet
 Och en gång i döden sist.
 Jag behöfver dig beständigt
 Vid hvartenda steg jag tar.
 Endast uti din gemenskap
 Nog och öfvernog jag har.
7. Jag behöfver dig, o Jesus,
 Och jag hoppas se dig snart
 Vid din faders högra sida,
 Där din ära strålar klart.
 Där hos dig med dem du vunnit
 Med ditt blod så dyrt en gång
 Får jag sjunga, evigt sjunga
 Guds och lammets nya sång

266. Hvad Jesus gjort.

Ur "Engelkes sånger."

Svensk folkmelodi.

1. Hvad Je - sus gjort jag visst ej kan för - täl - ja,
 2. Allt re - do är, så står det klart i or - det,
 3. Ja, hvar och en, som vill, så lju - der lö - sen,
 4. O - sjä - la - vän, haf tack för hel - ga så - ren,

Men ett jag vet— jag vill det ic - ke säl - ja
 För syn - da - re har Je - sus du - kat bor - det.
 O kom-men al - la, ä - ten, dric-ken, ö - sen.
 Haf tack, att själf du her-den är för få - ren.

För allt hvad him - me - len och jor - den har:
 Hvi skul - le jag, mig själf till e - vig skam,
 Ur käl - lan, öpp - nad ut - i Da - vids stad,
 För all din kär - lek, som ej grän - ser vet,

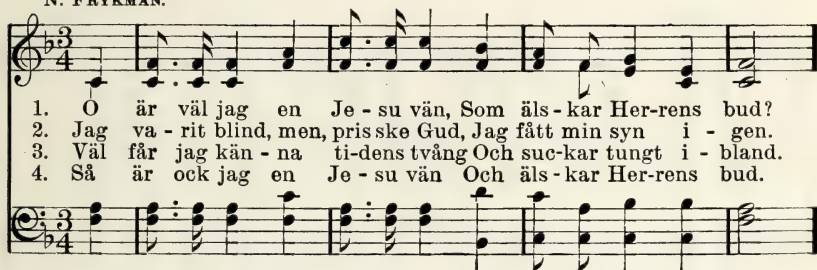

Min bror är Je - sus, Gud min hul - de far.
 För - ak - ta bjud - ning - en från dig, Guds lamm?
 Hvars fris - ka flö - den gö - ra sjä - len glad.
 Dig va - re pris i tid och e - vig - het.

267. Själpröfning.

N. FRYKMAN.

1. O är väl jag en Je - su vän, Som äls - kar Her - rens bud?
 2. Jag va - rit blind, men, prisske Gud, Jag fått min syn i - gen.
 3. Väl får jag kän - na ti - dens tvång Och suc - kar tungt i - bland.
 4. Så är ock jag en Je - su vän Och äls - kar Her - rens bud.

Är jag på väg till him - me - len, Bär jag den rät - ta skrud?
 Ut - i min Je - su kär - leksbud Jag fun - nit san - ning - en.
 Väl tyst - nar of - ta här min sång På mörk och ö - de strand.
 Jag är på väg till him - me - len Och bär den rät - ta skrud.

Rätt - fär - dighet, rätt - fär - dig - het, Är det min pryd - nad, o
 Ut - i dess sken jag vand - ra vill På dygdens skö - na stig.
 Men hur det är, jag li - tar på, Att Je - sus är min vän,
 Rätt - fär - dighet, rätt - fär - dig - het Är nu min pryd - nad, o

Skall jag få se Guds här - lig - het Och i hans ri - ke bo?
 Min he - la läng - tan står där - till, Fast köt - tet gruf - var sig.
 Hans an - de hvis - kar frid, och då Går so - len upp i - gen.
 Jag skå - da skall Guds här - lig - het Och i hans ri - ke bo.

268. Min sång.

F. J. CROSBY.

W. H. DOANE.

1. Min sång skall bli om Je - sus, Den en - da tröst jag vet,
 2. Min sång skall bli om Je - sus, Det blö - dan - de Guds lamm,
 3. Min sång skall bli om Je - sus, Som än be - va - rar mig
 4. Min sång skall bli om Je - sus På vä - gen hem, tills jag

Han krö - ner mi-na da - gar Med nåd och tro - fast-het.
 Som gått för mig i dö - den Och hängst på kor - sets stam.
 Och med sin nåd och tuk - tan Mig håll - ler kvar hos sig.
 Står frälst och glad och sa - lig För ho - nom själf en dag.

Han lär mitt hjär - ta sjung - a, Han är ock själf min frid.
 Min sång skall bli om Je - sus, När jag i stil - la ro
 Att jag ej blif - ver bor - ta, Det gör hans tro - fast-het.
 Och där i E - dens lun - der Vid lif - vets kla - ra flod

Min sång skall bli om Je - sus I klar och mu - len tid.
 Be - sin - nar hvad han gjort mig Och i hans frid får bo.
 O skul - le jag ej tac - ka I e - vig het för det?
 Min sång skall bli om Je - sus, Som löst mig med sitt blod.

269. Vi bo ej här.

O. A. OTTANDER.

1. Vi bo ej här, vi blott här ne - re gäs - ta En li - ten
 2. Hvad gör det väl, om re - san är be - svär - lig? Ty om en
 3. Visst fruktar jag i - bland, ja, rik - tigt fa - sar, När stri - dens
 4. Han är min le - da - re, han mig hug - sva - lar Och är mig

stund på re - san till vår vän. Låt ing - enting, o Gud, vårt hjärta
 li - ten tid är den för - bi, Och sedan skall så mycket me - ra
 rökmoln skymma bort mitt land, Men som Rebec - ka let på E - le
 när på re - san hvarje dag. Ut - i min sorg han om min Je - sus

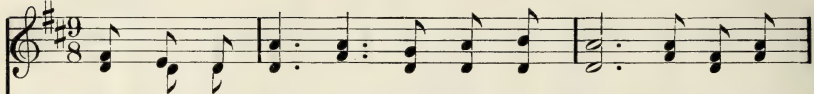
fäs - ta Och hind - ra fär - den hem till him - me - len.
 här - lig Guds ro - lig - het och hvi - la för oss bli.
 a - sar, Jag li - tar på Guds go - de hel - ge and'.
 ta - lar, Och vid det ta - let å - ter glä - des jag.

5. Du ser på mig, du undrar: kan det vara
 Ett barn till Gud, en Herrens Jesu brud?
 Men ack du ser ju nu min resdräkt bara,
 Du ser ej än min sköna bröllopskrud.
6. Får se, när döden en gång har aftagit
 • Det sista plagget af min resedräkt,
 Då när mitt hjärta sista gången slagit,
 Och när mitt ögas ljus har blifvit släckt,
7. Då skall jag sen som själfva solen skina,
 Ja, mera härligt än dess middagsglans,
 När Herren Jesus samlat hem de sina,
 Och jag för evigt skall förblifva hans.

270. Dyra förvissning.

F. J. CROSBY.

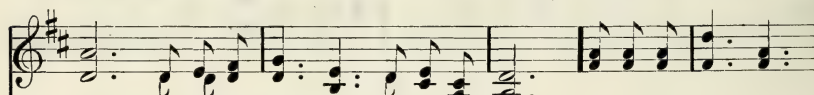
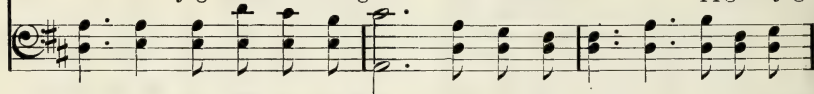
MRS. J. F. KNAPP.

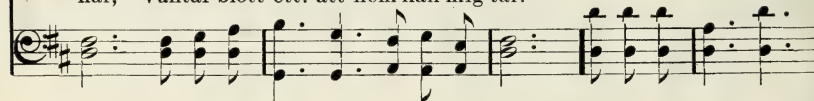
1. Dy - ra för - viss - ning, fri - köpt jag är, O hvilken
 2. Helt jag mig läm - nat, helt han mig ger Frälsningens
 3. Helt jag mig läm - nat, hvi - la jag fått, Nu med min

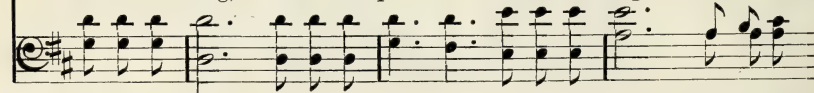
för-smak af him-len ren här! Arf-ving-e ge - nom nåden al-
 fröjd, som jag nju-ter allt mer. Äng-lar-na bring - a hälsning från
 Je - sus jag har det så godt. Helt i hans kär - lek uppgått jag

len, Född af Guds an - de, tvagen och ren. Nu är min vi - sa,
 Gud, Hvis-ka till hjär-tat himmelska bud.
 har, Väntar blott ett: att hem han mig tar.

nu är min sång, Jesus att pri - sa lef-na-den lång. Nu är min

vi - sa, nu är min sång Jesus att pri - sa lef - naden lång.

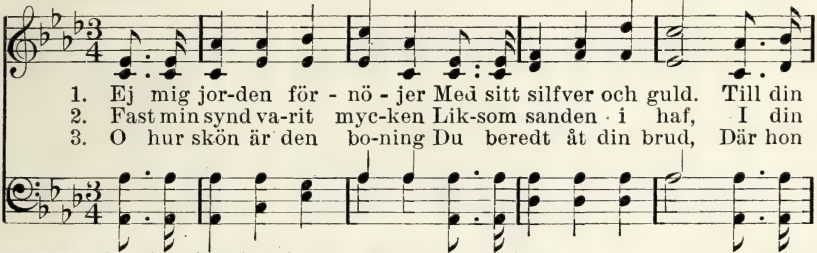

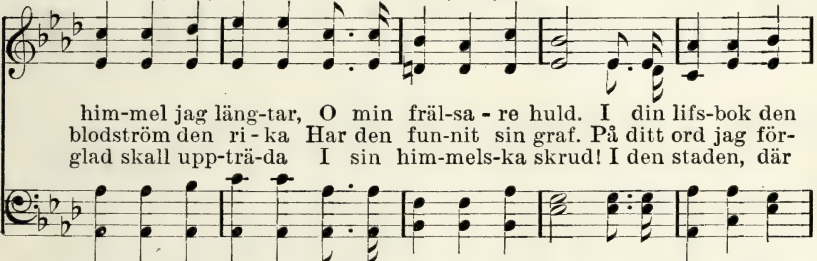

271. Är jag inskrifven där?

M. A. KIDDER.

F. M. DAVIS.

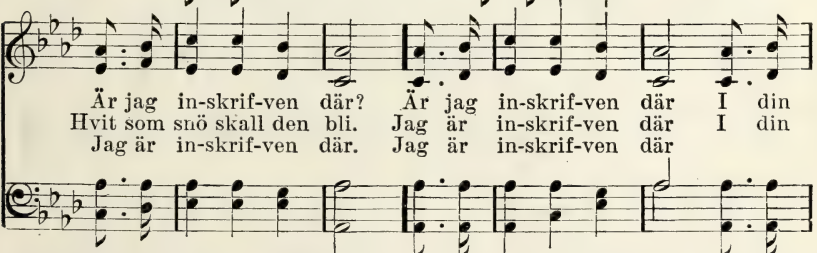
-
1. Ej mig jor-den för - nö - jer Med sitt silfver och guld. Till din
  2. Fast min synd va-rit myc-ken Lik-som sanden i haf, I din
  3. O hur skön är den bo-ning Du beredt åt din brud, Där hon

him-mel jag läng-tar, O min fräl-sa - re huld. I din lifs-bok den
blodström den ri-ka Har den fun-nit sin graf. På ditt ord jag för-
glad skall upp-trä-da I sin him-mels-ka skrud! I den staden, där

re - na, På dess si - da så skär, Där du tecknat de di - na,
tröstar, Och jag lä-ser där - i: Om din synd vo - re blod-röd,
syn-den Ej skall plå-ga som här, Där mig äng-lar - na vän - ta,

Är jag in-skrif-ven där? Är jag in-skrif-ven där I din
Hvit som snö skall den bli. Jag är in-skrif-ven där I din
Jag är in-skrif-ven där. Jag är in-skrif-ven där

bok, ren och skär, Där du tecknat de di - na, Är jag inskrifven där?
bok, ren och skär, Där du tecknat de di - na, Jag är inskrifven där.

272. Den skönaste rosen.

H. A. BRORSON.

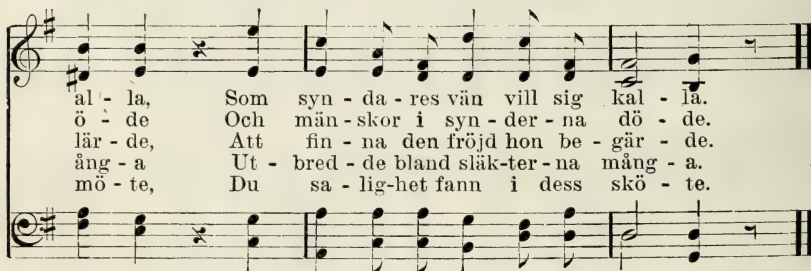
O. AHNFELT.

1. Den skö - nas - te ros har jag fun - nit, Som än i - bland
 2. Allt se - dan vi mis - te den ä - ra Guds he - li - ga
 3. Och rik blott på tör - ne var jor - den, Och glöm - da all -
 4. Då fram-sköt en ros i - bland tör - ne, Som Her - ren det
 5. Och hvar den - na ros u - tan li - ke Slår rot, där be -

tör - nen upp - run - nit, Min Je - sus, ut - ko - rad bland
 af - bild att bä - ra, Var värl - den för - vil - dad och
 ren vo - ro or - den, Som män - skan af Her - ren sig
 lof - vat till - för - ne, Och ro - sen sin dof - tan - de
 gyn - ner Guds ri - ke. Och hvar du dess doft gick till

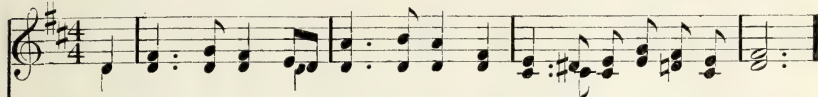
al - la, Som syn - da - res vän vill sig kal - lä.
 ö - de Och män - skor i syn - der - na dö - de.
 lär - de, Att fin - na den fröjd hon be - gär - de.
 ång - a Ut - bred - de bland släk - ter - na mång - a.
 mö - te, Du sa - lig - het fann i dess skö - te.

6. Nu världen af fröjd borde sjunga
 Sin lofsång med jublande tunga,
 Men mången har ännu ej funnit,
 Att rosen i världen upprunnit.
7. Det tistelomgårdade sinné,
 Som icke har Herren i minne,
 Ej aktar den rosen, ej känner,
 Hur ljuflig den är för Guds vänner.
8. Böj dig i Getsemane neder,
 Där han, som dig frälsade, beder.
 Där finner du rosen den sköna,
 Dess blodsdag du där skall få röna.
9. Ja, städs till min död vill jag bära
 Densamma till smycke och ära.
 Dess fågning mitt hjärta intagit,
 Till himlen min håg har den dragit.
10. O Jesus, du fröjdar mitt hjärta,
 Du byter i glädje all smärta.
 Du tröstar min ande i nöden,
 Du gifver mig lifvet i döden.
11. Må världen sin gunst mig betaga,
 Må lifvet all lust från mig draga,
 Må hjärtat förtvina och brista,
 Dock aldrig min ros vill jag mista.

273. Det finns blott en.

N.

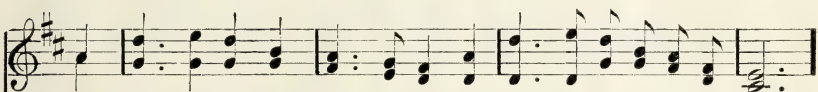
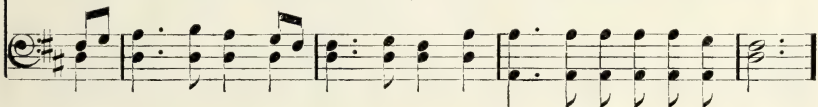
J. McGRANAHAN.

1. Det finns blott en, som, huld och god, Kan stå oss bi ut - i all nöd,
2. Det finns blott en, som stän-digt är Oss blid och jämt vårt bästa vill.
3. Det finns blott en, som kraft oss ger Att kämpa lifvets he-ta strid.
4. O Je - sus, du vår vän så kär, Led oss på lifvets smala stig.
5. Du är vår en - de trog - ne vän, Du har oss köpt med blod och sår.

Blott en, som ald - rig svi - ka kan, När från oss fal-la andra stöd.
 Det finns blott en, som oss förstår Och hjär-tats suckarlyssnar till.
 Och nåd att stil - la här - da ut I pröfningens och sorgens tid.
 Ut - i en ond och far - lig värld Behåll vårt hjärta städs vid dig.
 Al - le - na du den frid oss ger, Som ut - i lif och död be-står.

Det finns blott en, det finns blott en, Som gö - ra kan vår själ förnöjd.

Det finns blott en, det finns blott en, Som ger oss verklig frid och fröjd.

274. Guds nåd.

N. FRYKMAN.

1. Min Gud, när jag be - tän - ker Hvad du har gjort för mig,
 2. Du dö - den för mig sma - kat, Du mi - na syn - der bar,
 3. Din an - de du mig sän - de Och ro - pa - de: vänd om.
 4. Nu är jag re - dan sa - lig Och går till him - me - len.

Hvad nåd du städs mig skän - ker— Jag får ju allt af dig—
 Och öf - ver mig du va - kat I al - la mi - na dar.
 Jag fa - ders - rös - ten kän - de, Stod upp och till dig kom.
 Jag nju - ter fröjd o - ta - lig I Gud, min bäs - te vän.

Då blir jag hjärt - ligt gla - der, Då loc - kas lof - vet fram.
 Hvad ha - de af mig blif - vit, Om du ej handlat så!
 O Gud, jag visst ej tänk - te Att så upp - ta - gen bli.
 Han själf skall mig be - va - ra, Hans nåd är all - tid ny,

Haf tack, min hul - de fa - der, Haf tack, Guds dy - ra lamm.
 Om du ej nåd mig gif - vit, Jag måst i dö - den gå.
 Du bar - naskap mig skänk - te, Din nåd är stor och fri.
 Och ho - tar nå - gon fa - - ra, Till ho - nom får jag fly.

5. O skulle jag nu sörja,
Som har en sådan Gud?
Nej, hellre må jag börja
Att höja lofvets ljud.
Min ökentid framskrider,
Snart är jag mer ej här.
Hvad då, om hjärtat svider!
Det svider icke där.

6. Så vill jag Herren prisa,
Hans nåd och trofasthet
Skall bli min nya visa
Uti all evighet.
Nu är jag hjärtligt glader
Och sjunger helst om dig.
Haf tack, min hulde fader,
Som är så god mot mig.

275. Hvar finnes väl ro?

N. FRYKMAN.

1. Hvar fin - nes väl ro för mitt hjär - ta, Hvem
2. Hvar fin - nes det vat - ten, som släc - ker Den
3. Ack jo, jag har hört om en från - de, Som
4. Mitt hopp står till ho - nom al - le - na, Ej

lä - ker de svidan-de sår? Hvem stil - lar min o - ro och
lä - ga, som synden har tändt? Hvar fin - nes den han-den, som
blöd-de på kor-set för mig. Att hjäl - pa i allt mitt e-
an-nan för-tröstan jag har. Han skall mig sin nåd ej för-

smär - ta, Finns nå - gon, som hjäl - pa för - mår?
bräc - ker Den bä - ge, som dö - den har spänt?
län - de, Den sa - ken tog Je - sus på sig.
me - na, Så visst som min bör - da han bar.

5. Hångjutersin frid i mitt hjärta, 6. Hans blod är det vatten, som släcker
Han läker de svidande sår, Den låga, som synden har tändt,
Han stillar min oro och smärta, Hans kärlek är handen, som bräcker
Af honom all sällhet jag får. Den båge, som döden har spänt.

276. Ett lyckligt lif.

N. FRYKMAN.

1. Pris va - re Gud i him-lens höjd. Nu har min själ stor
 2. Allt hvad jag har hör Je - sus till, Och ho-nom blott jag
 3. O hvil - ken nåd att äls - ka Gud Och vand-ra ef - ter
 4. Jag nu det väl för-num-mit har, Som förr mig jämt en
 5. Och nu jag rå - der dig, min vän, Som sit - ter där och

frid och fröjd. Mig Je - sus ta - git helt till sin, Nu
 tjä - na vill. Jag må bli fat - tig el - ler rik, Blott
 Herrens bud! Mitt ok är ljuft, min bör - da lätt, Så
 gå - ta var: Den högs - ta fri - het för min själ, Det
 suc - kar än: Gif Je - sus allt, båd stort och smått. Lef

är jag hans, och han är min. Sjung-om högt: Hal - le - lu -
 jag blir Je - sus me - ra lik!
 sa - de Je - sus sant och rätt.
 är att va - ra Je - su träl.
 helt för Gud, så mår du godt. Sjung-om högt,

ja, Här och ut - i him - lar -
 Sjung - om högt: Hal - le - lu - ja, Hal -

na, Hal - le - lu - ja! Vår Gud är vär - dig
le - lu - ja!

ä - ran ha, Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!

277. Den kostliga pärlan.

T. HAMBERG.

H. WILSON.

1. Jag nu den pär - lan fun-nit har, Som är min själs be-gär.
2. Upp där-för nu, min själ, och sjung, Besjung din fräl - sa - re.
3. Han lä - rer mig sin sannings bud, Sitt ord i andens kraft,
4. Han al - la her-rars Her-re är Och al - la kungars kung,

Du frågar: hvad? Hör då mitt svar: Min fräl - sa - re det är.
Han, din pro - fet, din präst och kung, Åt ho - nom hyllning ge.
Han med-lar mel-lan mig och Gud, Han härs - kar med all makt.
Hans ok är ljuf-ligt, a - gan kär, Hans bör - da är ej tung.

5. Fast fattig i mig själf och svag, Fast syndig, kall och död, Dock uti honom hafver jag Båd hälsa, lif och bröd.	7. Han är mitt skydd i stormens brus, Min sköld, min fasta borg, Om dagen skugga, natten ljus, Min glädje i all sorg.
6. Se, han är min rättfärdighet, Min frid, min sällhets höjd. Ja, han är all min salighet, Min krona och min fröjd.	8. Han är min broder och min vän, Min Herre och min Gud. Och jag? Jag är ock hans igen, Hans dyrt förvärfda brud.

278. Kristus min.

J. BLOMQVIST.

1. Nu är jag frälst, mitt val är gjordt: Kris-tus min, Kris-tus min!
 2. Må and-ra äls - ka gods och gull— Kris-tus min, Kris-tus min!
 3. I ljus och mör - ker, lust och nöd, Kris-tus min, Kris-tus min!

Guds barn jag är, o tänk, hur stort! Kris-tus min, Kris-tus min!
 För mig det är och blif-ver mull, Kris-tus min, Kris-tus min!
 I brist och sjukdom, lif och död, Kris tus min, Kris-tus min!

Han, min pro-fet, min präst och kung, Mig löst från synda-bördan tung.
 Han är mitt lif, min högs-ta skatt, Till honom jag min lit hars satt.
 Och när min sis - ta tim-me slår, Jags somnar in i Kris-ti sår,

Med ju - bel upp, min själ, och sjung: Kris-tus min, Kris - tus min!
 Mitt hjär-ta jub - lar dag och natt: Kris-tus min, Kris - tus min!
 Och sen jag e - vigt jub-la får: Kris-tus min, Kris - tus min!

279. Vaka, själ, och bed.

J. O. WALLIN.

AD. DRESE.

1. Va - ka, själ, och bed Och till strids dig red. Räds, att
 2. Ut - i lus - tans spår Smy - gan - de han går. Vän-nens
 3. Un - der världens larm Vä - gen till din barm Som en

fres-tarn läg - ger sna - ran, Där du minst för - mo - dar
 röst han ef - ter - a - par, Sig till lju - sets äng - el
 lis - tig orm han hit - tar Och med flärd och o - tro

fa - ran. Så - dan är hans sed. Va - ka, själ, och bed.
 ska - par, Tills dig snärd han får Ut - i lus - tans spår.
 smit - tar Hjär - tat i din barm Un - der världens larm.

4. Vaka, bed, min själ,
 Blif ej köttets träl
 Och låt världen dig ej köpa.
 Hvad dess barn så efterlöpa,
 Är ett flyktigt väl.
 Vaka, bed, min själ.

6. Arfvet ej förspill,
 Som dig hörer till,
 Endast du vill bedja, vaka,
 Världen och dig själf försaka,
 Jesus följa vill.
 Arfvet ej förspill.

5. Se det goda land
 På den andra strand,
 Dit Guds folk igenom strider,
 Genom haf och öknar skrider
 Vid sin Josuas hand.
 Sök det goda land.

7. Vaka, bed och strid
 Än en liten tid.
 Snart ditt Kanaan skall hinnas,
 Kronan räckas, palmen vinnas
 I en evig frid.
 Vaka, bed och strid.

280. Tröst i nöden.

B. SCHMOLCK.

1738.

1. Mitt ö - ga, spar nu di - na tå - rar, Kväf di - na
 2. Han ej sitt tryck-ta barn för - gä - ter, Han äls - kar,
 3. Min själ, låt ald - rig mo - det fal - la, Du un - der
 4. Gud si - na barn med vis - het le - der, Han skif - tar

suc-kar, kläm-da bröst. Den ängslan, som mitt hjär-ta så - rar,
 äf-ven då han slår. Han tyngden ef-ter styr-kan mä - ter,
 kor-set glömd ej är. At Je - sus räcktes bit - ter gal - la,
 gläd-je och be - svär. Ett barn, som får allt hvad det be - der,

För-vand - las skall i ym - nig tröst. Fast nö - den
 Hans hjälp till - reds vid bran-ten står. Den kalk, som
 Dock var han fa - dern li - ka kär. För dig hans
 Sin e - gen o - färd snart be - gär. Lär då en

kän-nes tung och svår, Guds nåd den vi - da öf-ver-går.
 dryg och bit - ter är, Om - si-der söt-ma med sig bär.
 hjär-ta glö-der än, Han ser din nöd och är din vän.
 gång att dö - ma rätt Om den-ne fa-derns delnings-sätt.

5. Om alla skatter vi förlöre,
 Så blir dock Jesus hos oss kvar.
 Om ingen vän i världen vore,
 En vän i Jesus jag dock har.
 Den sig åt honom anförtro
 Af lyckans skiften ej beror.

6. Så falle då på våra kinder
 Ej mera någon tröstlös tår.
 Vår nöd med Jesus oss förbinder,
 Vi äro hans, och han är vår.
 Han våra sorger skall till slut
 Likt våra synder plåna ut.

281. Låt Gud råda.

G. NEUMARK.

Tysk melodi.

1. Min själ och sin - ne, låt Gud rå - da Och hop-pas på din
 2. Hvad hjäl-per oss, vi myc - ket sör - ja? Hvad gag-nar oss vår
 3. Ty är det bätt-re tå - ligt li - da I hop-pet och i
 4. Han ut - ser ti-den att hug - sva - la, Han skic-kar väl det

fa - der blid, Så skall han i all nöd och vå - da Be-
 pust, vårt kval? Hvad är, att vi med tå - rar bör - ja Och
 Gud för - nöjd Och tro - fast ef-ter Her-ren bi - da, Hvars
 nyt - tigt är. Hvad vi af tro-get hjär - ta ta - la, Det

krö-na dig med nåd och frid. Den sig be-tror ut-
 slu-ta vå - ra da - gars tal? Vår sorg för-bitt - rar
 hjälp är viss, om än för - dröjd. Ty Gud, som kän - ner
 mär-ker strax vår fa - der kär. Så kom - mer Gud, förr

i Guds hand, Han byg-ger ej på lö - san sand.
 mö - dans bröd Och ö - kar tyngden af vår nöd.
 bäst hvar man, Han vet väl hvad oss fe - la kan.
 än vi tro, Och skänker hug-nad, tröst och ro.

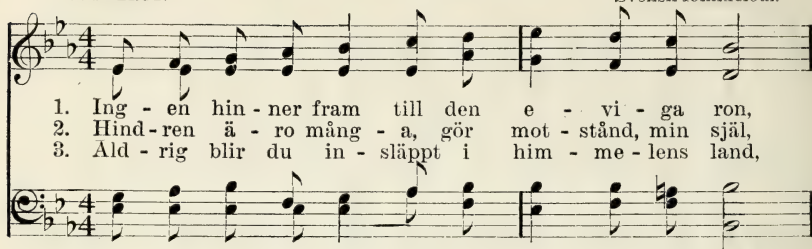
5. Tänk ej uti din motgångstimma,
 Att du af Gud förgäten är.
 Hanskingrarsorgen som en dimma
 Och har dig alltid lika kär.
 Tänk, stigen snart förbyter sig,
 Och motgång är föränderlig.

6. Det kostar Gud ju ganska ringa
 Den fattige att göra rik,
 Den rike att till armod bringa,
 En hög den läge göra lik,
 Ty Gud, den högste undersman,
 Upphöja och förnedra kan.

282. Trons kamp.

L. LINDEROT.

Svensk folkmelodi.

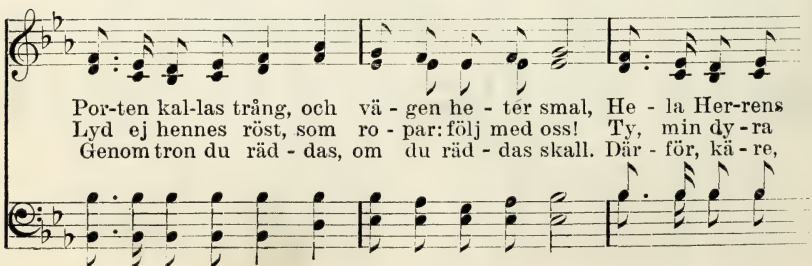
1. Ing - en hin - ner fram till den e - vi - ga ron,
 2. Hind - ren ä - ro mång - a, gör mot - stånd, min själ,
 3. Ald - rig blir du in - släppt i him - me - lens land,

Som sig ej el - digt framträng - er. Sjä - len måste ut - stå en
 Sa - tan dig nå - den ej un - nar. Träng dig framom allt, som vill
 Skrif - ten det tyd - ligen så - ger, Aldrig kastas an - kar på

kamp för den tron, Hvar - på vår sa - lig - het häng - er.
 hind - ra ditt väl, Öf - ver - gif värl - de - nes brun - nar.
 him - me - lens strand, Om du sann tro ic - ke ä - ger.

Por - ten kal - las trång, och vä - gen he - ter smal, He - la Her - rens
 Lyd ej hennes röst, som ro - par: följ med oss! Ty, min dy - ra
 Genom tron du räd - das, om du räd - das skall. Där - för, kä - re,

nåd är ställd ut - i ditt val, Men här gäl - ler träng - a, ja
själ, du mäs - te då för - gås. Nej, för Je - su kär - lek jag
hör och res dig från ditt fall, Bätt - ra dig och tro Je - su

träng - a sig fram, An - nars är him - len för - lo - rad.
rå - der och ber: Strid i Guds kraft för din kro - na.
ljuf - li - ga ord. Det - ta, ja det - ta är vä - gen.

283. Min själ, var på din vakt.

G. HEATH.

L. MASON.

1. Min själ, var på din vakt Mot djäfvul, synd och värld,
2. Så va - ka, själ, och bed, Än kommer fi - en - den
3. Än - nu det gäl - ler strid, Se till, du väp - nad står.
4. Min själ, så käm - pa då, Tills Her - ren häm - tar dig.

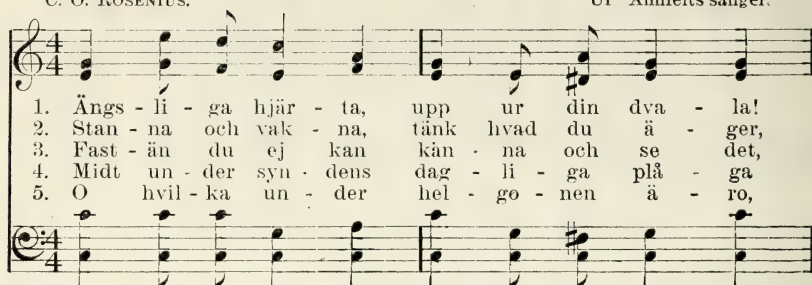

Som sö - ka städs med väl - dig makt Dig hej - da på din färd.
Med tu - sen - tal i slut - na led. Med bön framåt i - gen.
I tron håll ut än - nu en tid, Tills du din krona får.
Då skall du o - störd hvi - la få Hos Gud e - vin - ner - lig.

284. Ängsliga hjärta.

C. O. ROSENIUS.

Ur "Ahnfelts sånger."

1. Ängs - li - ga hjär - ta, upp ur din dva - la!
 2. Stan - na och vak - na, tänk hvad du ä - ger,
 3. Fast - än du ej kan kän - na och se det,
 4. Midt un - der syn - dens dag - li - ga plå - ga
 5. O hvil - ka un - der hel - go - nen ä - ro,

Glöm-mer du all - de - les bort hvad du har: Fräl - sarens vänskap,
 Ic - ke i dig, men i fräl - sa - ren kär! Ren och rättfär-dig,
 Fast du är syn - dig och skräp - lig, lik-väl Kris-tus har köpt dig,
 Dock du en e - vig rätt - fär - dig - het har. Vi ä - ro re - na,
 Ä - ro så sa - li - ga, suc - ka så tungt, Ä - ro så hö - ga,

Nåd och ge-men-skap? Än - nu han lef - ver, den-sam-me han var.
 Him-me-len vär - dig, Ic - ke i dig, men i ho-nom du är.
 Tva-git och döpt dig, Bär och be - va - rar ock än - nu din själ.
 Där-för al - le - na Ä - ra åt lam-met, som syn-der-na bar.
 Se det så fö - ga, Ä - ro i bor-gen, men säl-lan ha lugnt!

6. Vandra i tron och se honom icke, 7. Upp då ur dvalan, ängsliga hjärta,
 Detta är regeln, det blifver därvid. Glöm icke alldeles bort hvad du har!
 Korta minuter Äfven den timma
 Känslan åtnjuter Tjockaste dimma
 Hvad vi i sanning dock äga alltid. Solen fördöljer, är solen dock kvar.

285. Segerkronan.

N. FRYKMAN.

P. N. H.

1. Je - su kä - ra brud, Vill du må - let hin - na,
 2. Du skall ic - ke bo Här i jäm - mer - da - len.
 3. Vand - ra rakt fram-åt, Se dig ej till - ba - ka.
 4. Värld - en skall nog än Läg - ga ut sin sna - ra,
 5. Var en då - re här. Ti - den snart för - rin - ner,

Vill du skå - da Gud Och din kro - na vin - na?
 Vän - ta ing - en ro Förn i fröj - de - sa - len.
 Värld - ens fröjd och ståt, Det - ta allt för - sa - ka.
 Loc - ka dig i den. Må du va - ken va - ra.
 Kro - nan vin - kar där, Snart du hen - ne vin - ner.

Red dig då till strid Här en li - ten tid, Här en li - ten tid.
 Kamp och möda här, Frid och hvi - la där, Frid och hvi - la där!
 Jor - disk lyc - ka, hör, Dig blott hinder gör, Dig blott hin - der gör.
 Blif i Je - su nåd, Följ hans hulda råd, Följ hans hul - da råd.
 Då skall världen ej Dig be - spot - ta, nej, Dig be - spot - ta, nej.

6. Därför, kämpatrupp,
 Tröttna ej i loppet,
 Se mot himlen upp,
 Fröjda dig i hoppet.
 Du får härlig lön,
 Segerkronan skön.

7. O min Jesus god,
 Hjälp du mig och alla,
 Gif oss kraft och mod,
 Låt oss icke falla.
 Du vår starkhet är,
 Du ditt rike bär.

286. Förtvifla ej.

N. FRYKMAN.

JOS. BURNS.

1. Ängs - li - ga hjär - ta, för - tvif - la ej.
 2. Håll dig vid or - det, den fas - ta grund,
 3. Får du ej all - tid på ro - sor gå,
 4. Så skall du fin - na den fri - den, som

Kan väl dig Her - ren för - gå - ta? Nej.
 Äf - ven i pröf - ning - ens bitt - ra stund.
 Kä - ra, du kom - mer nog hem än - då,
 Ej lik - som käns - lor - na skif - tar om,

Äf - ven den tim - ma Tjoc - kas - te dim - ma
 Om ock be - kym - mer Tros - blic - ken skym - mer,
 Blott du på vä - gen, Tro - gen och trä - gen,
 Men i all fa - ra Skall dig be - va - ra,

Höl - jer din stig, Föl - jer han dig.
 Skall det dock än Ljus - na i - gen.
 Hål - ler dig när Fräl - sa - ren kär.
 Tills dig ej mer Mör - ker om - ger.

287. Var stilla.

L. ALMQVIST.

H. WETTERLING.

1. Stil - la, o var stil - la För din Gud, min själ.
 2. Räds då ej för Her - ren. I din nöd och strid
 3. Skyn - da, i - la å - ter I hans öpp - na famn.
 4. Stil - la, o blif stil - la I hans famn, min själ.

Han ej vill dig il - la, Han blott vill ditt san - na väl.
 Är han ic - ke fjär - ran, Nej, han är dig huld och blid.
 Ar - ma barn, som grå - ter, Hör hans ljuf - va, kä - ra namn.
 Här mår du ej il - la, Här är dig o - säg - ligt väl.

Kor - sets väg till här - lig - he - ten Mås - te bar - net lä - ra sig,
 Kom, o kom in - till hans hjär - ta, Som i dö - den brast för dig.
 Han är fa - der, vän och bro - der, Är ditt lif, din kraft, din frid,
 Värld - en är en gräns - lös ö - ken. Blott i Je - su Kris - ti tro

Och det är just hem - lig - he - ten Af den nöd, som trycker dig.
 Där finns bot för hvar - je smärta, Hvar med sjä - len plå - gar sig.
 Äls - kar mer än nå - gon mo - der Nu och ut - i e - vig tid.
 Slingra sig dess mör - ka tög - ken, Blott hos Je - sus har du ro.

288. Här är ej frid.

G. PALMQVIST.

Engelsk melodi.

1. Här ut - i värl - den en främ - ling jag går, Här är ej
 2. Här ä - ro stri - der och sor - ger och nöd, Här är ej
 3. Här flyk - tar vän - skap som dröm - bil - den bort, Här är ej
 4. Här är det mö - da från år och till år, Här är ej

frid, är ej frid. Jag är blott pil - grim från år och till år,
 frid, är ej frid. Här ä - ro fi - en - der, sa - tan och död,
 frid, är ej frid. Män - ni - skors tro - het är svik - sam och kort.
 frid, är ej frid. Här är ej hem - met, där hvi - la jag får,

Dock har jag frid, har dock frid. Frid ge - nom tron i min
 Jag har dock frid, har dock frid. Världen må ha - ta och
 Jag har dock frid, har dock frid. Ty af det tro - fas - ta
 Jag har dock frid, har dock frid. Of - ta min väg sy - nes

Je - sus jag har, Ty mi - na syn - der på
 små - da mitt namn, Sa - tan mig fres - ta, mig
 or - det jag lär, Att Her - ren Je - sus den -
 va - ra så trång, Sor - ger - na mång - a och

kor - set han bar, Skänk - te mig lif - vet och
 höl - ja med skam, Jag till min Je - sus dock
 sam - me dock är. Och att min vand - ring till
 ti - den så lång, Snart dock i him - len jag

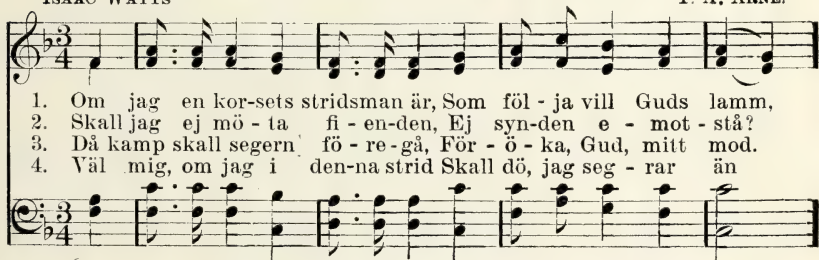

är mitt för - svar. Så har jag frid, har jag frid.
 städs vill gå fram. Han är min frid, är min frid.
 him - me - len bär. Där, där är frid, där är frid.
 sjung - er min sång, Ja, lam-mets sång, lam-mets sång.

289. En korsets stridsman.

ISAAC WATTS

T. A. ARNE.

1. Om jag en kor-sets stridsman är, Som föl - ja vill Guds lamm,
 2. Skall jag ej mö - ta fi - en-den, Ej syn-den e - mot - stå?
 3. Då kamp skall segern fö - re - gå, För - ö - ka, Gud, mitt mod.
 4. Vål mig, om jag i den-na strid Skall dö, jag seg - rar än

Hans namn jag må be - kän-na här Och för hans sak stå fram.
 Männ världen äls - kar sanningen, Är hon min vän ock - så?
 Blir striden hård, jag kraft skall få Ut - af din an - de god.
 Och ser framför mig e - vig frid Hos dig i him - me - len.

290. Hvad gör det?

ERIC.

AUG. N. PETERSON.

1. Hvad gör det, om här up - på jor - den En
 2. Hvad gör det, om små - le - ken vri - der Af
 3. Hvad gör det, om hjär - tat vill bris - ta I
 4. Hvad gör det, om här jag får kväf - va Min

gäst och en främ-ling jag går? Om vä - gen ock
 tör - nen till - sam-man en krans? Hvad är ock den
 kam - pen mot fres - tel - ser mång, Då han står mig
 käns - la i tå - rar - nas ström? Hvad gör det, om

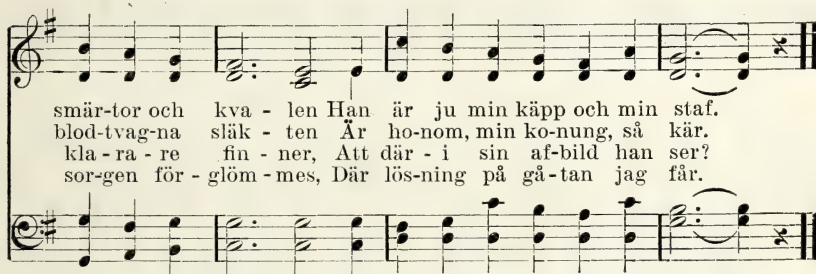
tör - nig är vor - den, Jag föl - jer dock mäs-ta-rens spår.
 små-lek jag li - der Mot gläd-jen att helt va - ra hans?
 bi i det sis - ta, Som blif-vit min sol och min sång?
 här jag får gräf - va En graf åt min skö-nas - te dröm?

Om än ge - nom mör - kas - te da - len Han
 Hvad gör det, om kors - märk - ta dräk - ten Bland
 Hvad gör det, om slag - get för - svin - ner, När
 Hvad gör det mig sist, när jag göm - mes, Om

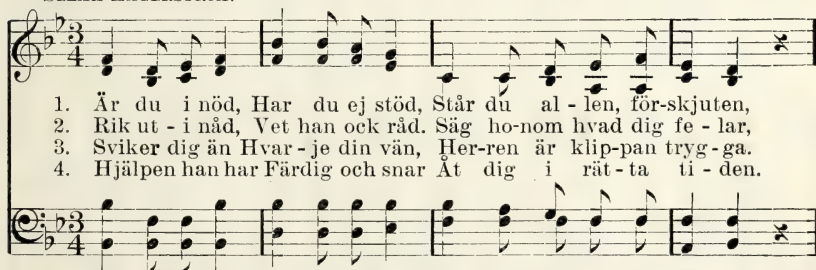
le - der mig här mot min graf, Dock midt un - der
hå - nan - de ho - pen jag bär? Jag vet ju, att
Her - ren mig elds - do - pet ger, Blott gul - det han
ing - en för mig har en tår? I him - me - len

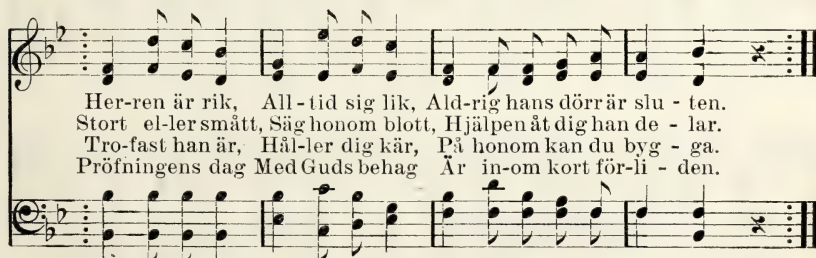
smär-tor och kva - len Han är ju min käpp och min staf.
blod-tvag-na släk - ten Är ho-nom, min ko-nung, så kär.
kla-ra-re fin - ner, Att där - i sin af-bild han ser?
sor-gen för - glöm - mes, Där lös-ning på gå-tan jag får.

291. Guds trofasthet.

SELMA LAGERSTRÖM.

1. Är du i nöd, Har du ej stöd, Står du al - len, för-skjuten,
2. Rik ut - i nåd, Vet han ock råd. Säg ho-nom hvad dig fe - lar,
3. Sviker dig än Hvar - je din vän, Her-ren är klip-pan tryg - ga.
4. Hjälpn han har Färdig och snar Åt dig i rät - ta - ti - den.

Her-ren är rik, All-tid sig lik, Ald-rig hans dörr är slu - ten.
Stort el-lersmått, Säg honom blott, Hjälpn åt dig han de - lar.
Tro-fast han är, Hål-ler dig kär, På honom kan du byg - ga.
Pröfningens dag Med Guds behag Är in-om kort för-li - den.

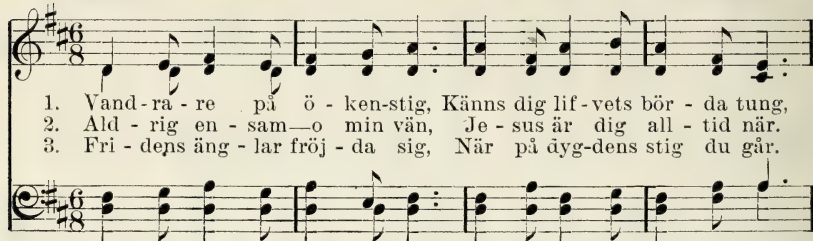
5. Fatta blott mod,
Herren är god
Och skall i mildhet handla.
Tårarnas bröd,
Härdaste nöd
Skall han i fröjd förvandla.

6. Pris ske Guds namn.
Säkraste hamn
Är det i alla skiften,
Fröjd uti nöd,
Lif uti död,
Ljuset ännu vid griften.

292. Vandrare på ökenstig.

N. FRYKMAN.

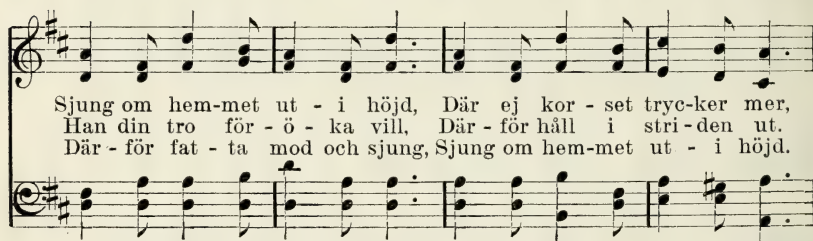
L. MASON.

1. Vand-ra-re på ö-ken-stig, Känns dig lif-vets bör-da tung,
 2. Ald-rig en-sam—o min vän, Je-sus är dig all-tid när.
 3. Fri-dens äng-lar fröj-da sig, När på äyg-dens stig du går.

Minns, att kro-nan vän-tar dig, Fat-ta mod, var glad och sjung.
 Om han ock sig döl-jer än, Lik-väl han din bör-da bär.
 De på händ-ren bä-ra dig, Så att in-tet ondt dig når.

Sjung om hem-met ut-i höjd, Där ej kor-set tryc-ker mer,
 Han din tro för-ö-ka vill, Där-för håll i stri-den ut.
 Där-för fat-ta mod och sjung, Sjung om hem-met ut-i höjd.

Men en ren, o-vansk-lig fröjd Her-ren si-na trog-na ger.
 An-dens kraft du får där-till. När din e-gen kraft är slut.
 Sång gör bör-dan mind-re tung, Sång för-ö-ka lif-vets fröjd.

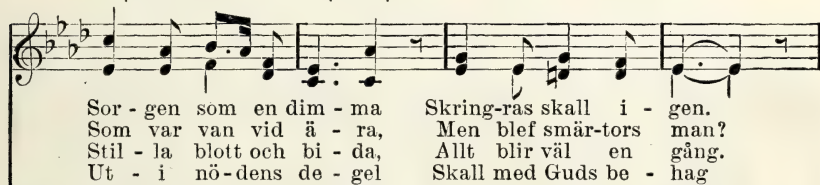
293. Blicka upp.

N. FRYKMAN.

A. L. SKOOG.

1. Ut - i nö-dens tim - ma   Blic - ka upp, min vän.
 2. Skul-le du be - gå - ra   Bätt - re lott än han,
 3. Hvad du än må li - da   Un - der ti - dens tvång,
 4. Sam-ma nå - dens re - gel   Gäl - ler än i dag.

Sor - gen som en dim - ma   Skring-ras skall i - gen.
 Som var van vid ä - ra,   Men blef smär-tors man?
 Stil - la blott och bi - da,   Allt blir väl en gång.
 Ut - i nö-dens de - gel   Skall med Guds be - hag

Han, som all - ting kän - ner,   Vet, hur smär-tan brän-ner,
 Nej, tag del i stri-den   Den - na lil - la ti - den,
 Stort var Jobs e - län - de,   Men det fick en än - de,
 Tron lik gul - det re - nas,   Nå - da-bar - nen e - nas,

Ty för si - na vän - ner   Själf han bu - rit den.
 El - jest him - la - fri - den   Du ej de - la kan.
 Gud hans kla-gan vän - de   Ut - i ju - bel - sång.
 Det är hvad som me - nas   Med de här - da slag.

5. Tystne då din klagan!
 Herren gör dig godt.
 Det är nåd i agan.
 Stilla, stilla blott
 Under modersvingen!
 Där i syskonringen
 Sällhet, störd af ingen,
 Blir din arfvelott.

6. Uti nödens timma
 Blicka upp, min vän,
 Hoppets stjärnor glimma
 Klart på fästet än.
 Snart en morgon randas,
 Då vår frid ej blandas,
 Glädje blott vi andas
 Uti himmelen.

294. Jag vet på hvem jag tror.

A. L. SKOOG.

1. Jag vet på hvem jag tror, När kraft och mod mig try-ter
 2. Jag vet på hvem jag tror, När lifvets fröjd för-svin-ner,
 3. Jag vet på hvem jag tror Ut - i den högsta nö - den,

Att käm - pa lif - vets strid, Och fröjd i sorg sig by - ter.
 När hjär - tat bris - ta - vill Och bitt-ra tå - ren rin - ner.
 Då ing - en hjäl - pa kan, Ut - i den bitt - ra dö - den

Med läng-tans suck så djup Min bön till Je - sus går.
 Jag tän - ker då up - på Hvad du, min Je - sus, led,
 Min Je - sus sma - kat har För mig döds-kva-len all.

Nytt mod, ny kraft jag då Ut - af hans an - de får.
 Och så det blir mig ljust Att ock få li - da med.
 Han lef - ver, äf - ven jag Med ho - nom lef - va skall.

295. Stå upp för Jesus.

G. DUFFIELD.

G. J. WEBB.

1. Stå upp, stå upp för Je - sus, Du kor-sets käm-pa - trupp.
 2. Stå upp, stå upp för Je - sus, Trumpe-ten kal-lar: gå.
 3. Stå upp, stå upp för Je - sus, Men i hans kraft al - len.

Låt ko - nung-a - ba - ne - ret Ej ska - das, lyft det upp.
 Att Her - rens lof för - kun - na Och mörk-rets hä - rar slå.
 Ej köotts - lig arm här hjäl - per, Ej död - lig hjäl - tes ben.

Från se - ger och till se - ger Fram-ryc-ka skall hans här,
 Om fi - en-der - na ra - sa, Räds ej, du trog-na själ.
 Tag nå - des - or - dets rust-ning Och va - ka, bed med flit,

Tills hvar - je o - vän kros - sats, Och han blott Her-re är.
 Nej, fat - ta mod, du har ju Med dig Im - ma-nu - el.
 Och hvar - est fa - ran, plik - ten Dig kal-lar, skynda dit.

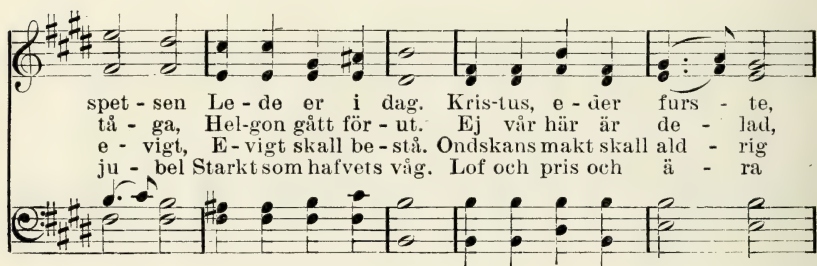
296. Fram, I Kristi stridsmän.

S. BARING-GOULD,

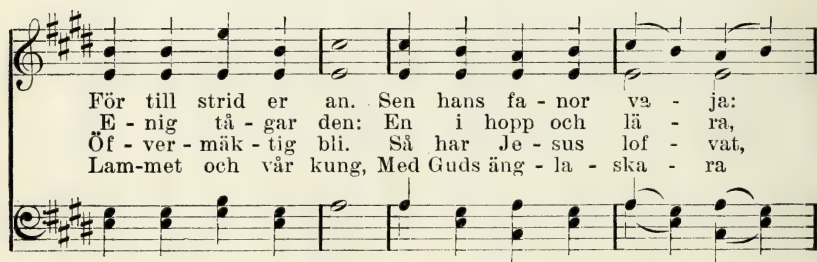
A. S. SULLIVAN.

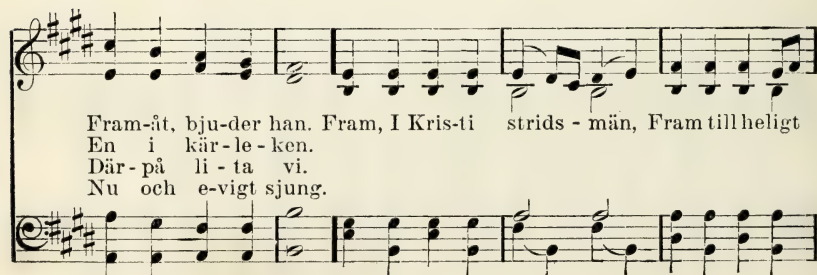
1. Fram, I Kris - ti strids-män, Fram till he-ligt slag! Je-su kors i
 2. Likt en härsmakt ryc - ker Hans församling ut. Bröder, där vi
 3. Kro - nor må för - mult - na, Ri - ken fal - la må, Guds församling
 4. Fram då, trog-na ska - ra, Fram i se-ger - tåg! Höj ditt hjärtas

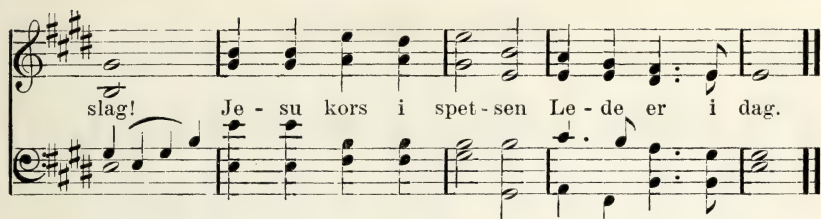
spet - sen Le - de er i dag. Kris-tus, e - der furs - te,
 tå - ga, Hel-gon gått för - ut. Ej vår här är de - lad,
 e - vigt, E - vigt skall be - stå. Ondskans makt skall ald - rig
 ju - bel Starkt som havets våg. Lof och pris och ä - ra

För till strid er an. Sen hans fa - nor va - ja:
 E - nig tå - gar den: En i hopp och lä - ra,
 Öf - ver - mäk - tig bli. Så har Je - sus lof - vat,
 Lam-met och vår kung, Med Guds äng - la - ska - ra

Fram-åt, bju-der han. Fram, I Kris-ti strids - män, Fram till heligt
 En i kär-le-ken.
 Där-på li - ta vi.
 Nu och e-vigt sjung.

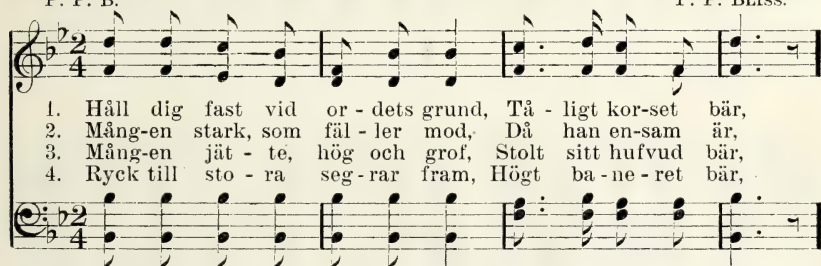

slag! Je - su kors i spet - sen Le - de er i dag.

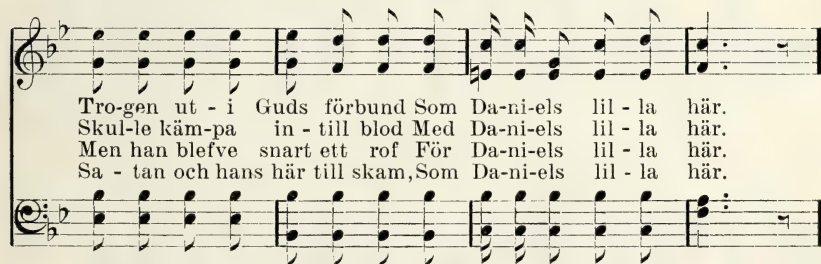
297. Daniels lilla här.

P. P. B.

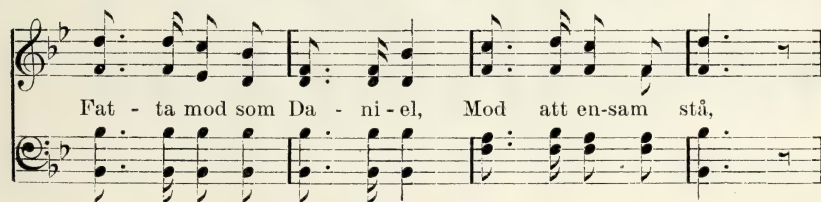
P. P. BLISS.

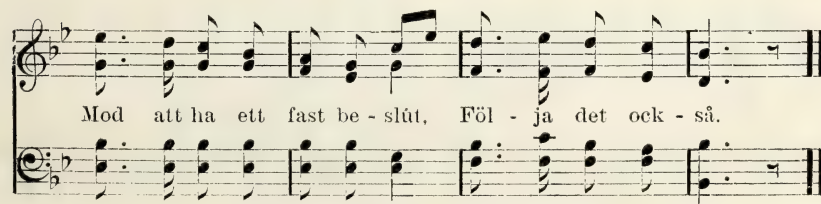
1. Håll dig fast vid or - dets grund, Tå - ligt kor-set bär,
 2. Mång-en stark, som fäl - ler mod, Då han en-sam är,
 3. Mång-en jät - te, hög och grof, Stolt sitt hufvud bär,
 4. Ryck till sto - ra seg - rar fram, Högt ba - ne - ret bär,

Tro-gen ut - i Guds förbund Som Da-ni-els lil - la här.
 Skul-le käm-pa in - till blod Med Da-ni-els lil - la här.
 Men han blefve snart ett rof För Da-ni-els lil - la här.
 Sa - tan och hans här till skam, Som Da-ni-els lil - la här.

Fat - ta mod som Da - ni - el, Mod att en-sam stå,

Mod att ha ett fast be - slüt, Föl - ja det ock - så.

298. Hållen ut.

P. P. B.

P. P. BLISS.

1. Upp, kam-ra - ter, se, ba - ne - ret Fladd - ran-de fram-går.
 2. Se, där ryc-ker sa - tan mot oss Med en väl-dig här.
 3. Här - ligt sva-jar se - ger-fa-nan, Hör trumpetens skall.
 4. Vildt och läng-e stri - den ra-sar, Men vår hjälp är när.

Ny för-stärkning Gud oss skic - kar, Se - gern snart är vår.
 Mång - a rundt om-kring oss fal - la, Mo - det sjun-ket är.
 Je - sus kom-mer, och han bring-ar Fi - en-den på fall.
 Mod, kam-ra - ter, se - ger-furs - ten, Hjä - len snart är här.

Hål - len ut, snart Je - sus kommer, Då blir striden slut.

Nat - ten är ren långt framskriden. Brö-der, hål - len ut.

299. Drag framåt.

E. A. S-GH.

D. B. TOWNER.

1. Drag fram-åt, Herrens lil - la hop, I bön och tack och ju-bel-rop.
 2. Drag fram-åt ut - i slut - na led, Ty mörkrets furste är oss vred.
 3. Drag fram-åt ut - i endräkt stor, Ty up - på kär-le-ken be-ror

Snart ha vi nått det säl - la land På and-ra si-dan Jordans strand.
 Dock fruk - ta ej, ty Gud är vår, Han på de trognas si - da står.
 Vår styr - ka och vår se - ger all, Snart sis-ta se-gern vin-nas skall.

Drag fram - åt, drag fram - åt, Her-rens lil - la hop.
 Drag framåt, drag framåt, Her-rens lil - la hop, drag framåt.

Drag fram - åt, drag fram - åt Med gla - da ju - bel - rop.
 Drag framåt, drag framåt

300. Strid för sanningen.

W. F. SHERWIN.

1. Strid för san-ning-en, Strid mot fi - en-den. Tätt kring
 2. Mo - digt gå vi fram, Kom - ma ej på skam, Ty vår
 3. Gud alls - väl - di-ge, Hör vårt ro - pande, Hjälp oss

fräl - sa-ren, Slut - na led! Vap - nen fär - di-ga,
 Her - res namn Se - ger ger. Han oss själf står bi,
 käm - pan-de, Se - ger gif. Ef - ter stri - der-na

Al - la e - ni-ga, Fullt fri - mo - di-ga, Ty
 Hans skall ä - ran bli, Där - för hö - ja vi Vårt
 Sist i him - lar-na Skänk oss kro - nor-na Och

Gud är med! Upp då, brö - der, samloms kring vår fa - na!
 kors - ba - ner.
 e - vigt lif.

Här är lö - sen, gif-ven den hvarann: Fram-åt, upp - åt!

Kling-e ho - si-an - na! Kris-tus, hjäl-ten fö - rer själf oss an.

301. Kors och krona.

N. F.

N. FRYKMAN

1. Nåd hos Gud och kors i värl-den Är den from-mes del och
 2. Ring - a är all jor-disk pryd-nad, Kung-lik ä - ra, prakt och
 3. Pris ske Gud för kor-sets smär-ta. Fast - än bit - ter, hon dock
 4. Sa - lig ut - i hop - pet re - dan, Med min lott jag nö - jas
 5. Fri-dens blom - ma, hvar - af vi - ras Ä - re-kro - nan skön och

lott, Kor - set un - der pil - grimsfär - den, I Guds
 glans, Mot att här i Kris - ti lyd - nad Vin - na
 bär Den - na trös - ten till mitt hjär - ta, Att en
 vill Här en li - ten tid, e - me - dan Kor - set
 klar, Hvar-med köp - ta bru - den si - ras, Väck - te

ri - ke kro-nan blott, I Guds ri - ke kro - nan blott.
 kor - sets ä - re-krans, Vin - na kor - sets ä - re-krans.
 Kris - ti brud jag är, Att en Kris - ti brud jag är.
 hö - rer kro - nan till, Kor - set hö - rer kro - nan till.
 på det kors hon bar, Väck - te på det kors hon bar.

302. Pilgrimens sång.

N. FRYKMAN.

Arr. af A. L. S.

1. En pil-grim jag vand-rar i främ-man - de land På
 2. När fa - ror mig mö - ta och nöd träng - er på Och
 3. Men ack hvil - ka ska - ror här tå - ga fram - åt På
 4. O ljuf - li - ga tan - ke, mitt hjär - ta den göm, Att

re-san till hel-go-nens stad. Och fast-än min vandring är
 töc-ken om-höl-jer min stig. Hur godt att i bö-nen till
 vä-gen till skug-gor-nas land! Jag ro-par dem an, men de
 än-nu jag ska-ror skall se Som fräl - sa-rens by - te vid

trött-sam i - bland, I an - den dock lyck - lig och glad
 ho - nom få gå, Som ta - git min bör - da på sig!
 le blott där - åt Och skyn-da mot af-grun-dens rand.
 lifs - kül - lans ström Ren - två si - na klä - der, att de

Jag stäm-mer min har - pa och sjung - er min sång. Från
 All nöd han för - ja - gar, och fa - ror - na fly Lik
 Då blö - der mitt hjär - ta, då fuk - tas min kind Och
 Må pass-an - de bli att i sta - den in - gå Och

hjär-tat de to-ner-na gå. Det lind-rar min smär-ta och
dimman för mor-go-nens vind, Och so-len hon ski-ner från
tå-rar-na vatt-na min stig. O Je-sus, kom snart med en
de-la den jub-lan-de fröjd, Som al-la Guds hel-gon en

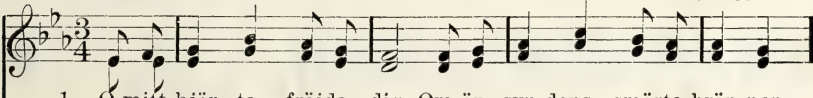

lät-tar min gång, Och äng-lar-na lyss-na där-på.
klar-nan-de sky Och sme-ker den tå-ra-de kind.
væk-el-ses vind Och kal-la de vils-na till dig.
gång sko-la få Där-hem-ma på säll-he-tens höjd.

303. På nådens grund.

N. FRYKMAN.

Ur Dagdroppar.

1. Ö mitt hjär-ta, fröjda dig, Om än syn-dens smärta brän-ner.
2. Jag är köpt med Je-su blod, Det för mer än synden gäl-ler.
3. Je-sus mig ej glömma kan. Andra vän-ner dö och svi-ka,
4. När jag ser Guds hjärte-lag, Hur han ömt de si-na vår-dar
5. Kommer dag, så kommer råd. Vid den trös-ten jag för-blif-ver,

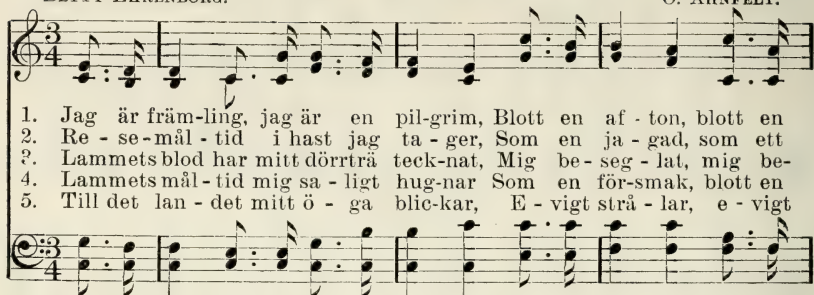

Gud, som all-ting ser och kän-ner, Än i nåd för-bar-mar sig.
Ing-en fi-en-de mig fäl-ler, Korset är min se-ger-stod.
Den-ne vän är all-tid li-ka, Hvad han lof-vat håll-er han.
Ut-i Si-ons hel-ga går-dar, O då sör-jer ic-ke jag.
Den all fruk-tan från mig drif-ver, Allt af nåd, ja, i-del nåd!

304. Jag är främling.

BETTY EHRENBORG.

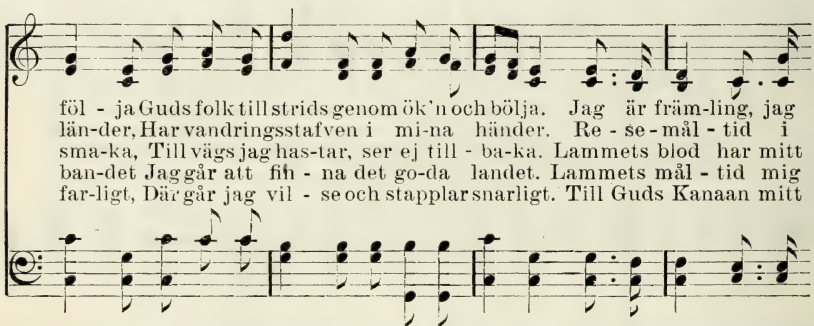
O. AHNFELT.

1. Jag är främ-ling, jag är en pil-grim, Blott en af-ton, blott en
 2. Re-se-mål-tid i hast jag ta-ger, Som en ja-gad, som ett
 3. Lammets blod har mitt dörrträ teck-nat, Mig be-seg-lat, mig be-
 4. Lammets mål-tid mig sa-ligt hug-nar Som en för-smak, blott en
 5. Till det lan-det mitt ö-ga blic-kar, E-vigt strå-lar, e-vigt

af-ton bor jag här. Gör mig ej hin-der, ty jag vill
 il-bud stan-nar ej. Jag står om-gjor-dad om mi-na
 seg-lat, jag är hans. Ej syn-dens sur-deg jag mer vill
 för-smak af hans ro. Med föt-ter skod-da, ur träl-doms-
 strå-lar so-len där. I främ-lings-landet är mörkt och

föl-ja Guds folk till strids genom ök'n och bölja. Jag är främ-ling, jag
 län-der, Har vandringsstafven i mi-na händer. Re-se-mål-tid i
 sma-ka, Till vägs jag has-tar, ser ej till-ba-ka. Lammets blod har mitt
 ban-det Jag går att fih-na det go-da landet. Lammets mål-tid mig
 far-ligt, Där går jag vil-se och stapplarsnarligt. Till Guds Kanaan mitt

är en pil-grim, Blott en af-ton, blott en afton bor jag här.
 hast jag ta-ger, Som ett il-bud, som ett ilbud, stan-nar ej.
 dörr-trä teck-nat, Mig be-seg-lat, mig be-seg-lat, jag är hans.
 där skall hug-na I en e-vig, i en e-vig, e-vig ro.
 ö-ga blic-kar, E-vigt strå-lar, e-vigt strålar so-len där.

6. Jorden har ej den ro jag söker,
 Nej, jag längtar, nej, jag längtar till Guds stad
 Där gråter ingen, där slutar nöden,
 Där bor ej synden, dit når ej döden.
 Jorden har ej den ro jag söker,
 Nej, jag längtar, nej, jag längtar till Guds stad.

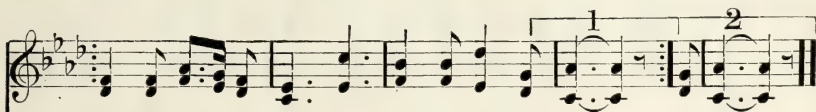
7. Hulde herde, blott ett jag beder:
 Följ och led mig, följ och led mig alltid du,
 Så att jag ilar städs dig till möte,
 Till dess jag hvilar uti ditt sköte.
 Hulde herde, blott ett jag beder:
 Följ och led mig, följ och led mig alltid du.

305. Fram en suck sig smyger.

B.

1. Fram en suck sig smy - ger, Hörd af ing - en vän,
 2. Ut - i nö - dens tim - ma Sjä - len ser dit opp,
 3. Gud i or - det å - ter Lå - ter hö - ra sig,
 4. Häl - sar dem för säl - la, Som från jor - dens grus
 5. Kraft mig Je - sus gif - ve I hvar pröfningsstund.

- Dock lik duf-van fly - ger Den mot himme-len. me-len.
 Läng-tar att för-nim-ma Gud, sin hjälp, sitt hopp. sitt hopp.
 Bju-der den, som grå-ter: Kom, ack kom till mig. till mig.
 Ko-san hem-åt stäl - la Upp till fa-derns hus. -derns hus.
 Städ-se jag för-blif - ve Fast i hans för-bund. för-bund.

6. Allt han mig förlåter,
 Som jag brutit har,
 Mig förklarar åter,
 Att han är min far.
7. Därför är jag salig
 Uti Jesu namn
 Och får fröjd otalig
 Sist i himlens hamn.

306. Låt synden ej råda.

H. R. P.

H. R. PALMER.

1. Låt synden ej rå - da, För fres-tel-sen fly. Hvar se-ger dig
 2. Fly on-da kam-ra - ter, Mot skämt var på vakt, Guds namn håll i
 3. Och honom, som vin-ner, Äf kro-nan be-skärd. I tron skall du

hjä - per Att vin - na en ny. Mot lus - tar - na va - ka
 vörd-nad, Han där - på ger akt. Gör all - ting med all - var,
 vin - na, Fast mörk är din färd. Dig Gud kan be - va - ra,

Och stridsom en man. Se sta-digt på Je - sus, Dig se-ger ger
 Var vän - lig och sann. Se sta-digt på Je - sus, Dig se-ger ger
 Dig stjär - ka han kan. Se sta-digt på Je - sus, Dig se-ger ger

han. Han i stri - den går för dig, Stark och oförskräckt gör dig,
 han.
 han.

När du be-der, han hör dig, Och dig se - ger ger han.

307. Guds son sig ut i strid beger.

R. HEBER.

H. S. CUTLER.

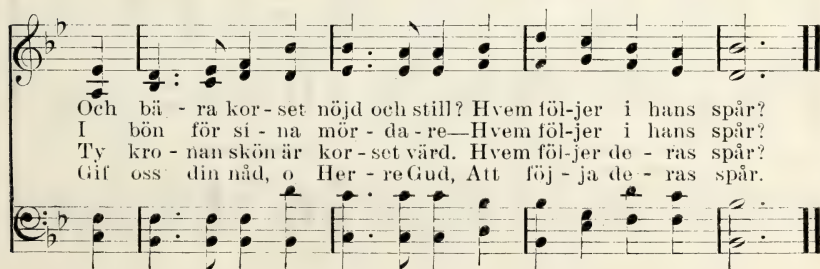
1. Guds son sig ut i strid be-ger Att kung-a - kro-nan få.
 2. Se, där går fram i främs - ta led Han, som i dö-dens famn,
 3. En ut-vald flock, tolf an-dens män, Med he-ligt hjäl - te - mod
 4. Och sen en ska - ra u - tan tal Af hvar-je folk och släkt

Vidt syns det rö - da kors - ba-ner, Hvem är, som med vill gå?
 När un - der ste-nar han sjönk ned, Be - kän-de Je - su namn.
 Sin fas - ta tro på fräl - sa-ren Be - seg-lar med sitt blod.
 Från land och haf, från berg och dal, I lammets pur - pur-dräkt.

Hvem är, som tå - ligt de - la vill Hans kalk af smär-ta svar
 Han ser sin dy-re mäs - ta-re Och till hans mö-te går
 Ej lej - on - gap, ej bö - delsvärd Förs - kräc-ka dem för - mår,
 För tro-nen frälst, i se-gerskrud Den sto-ra ska-ran står.

Och bä - ra kor-set nöjd och still? Hvem föl-jer i hans spår?
 I bön för si - na mör - da-re—Hvem föl-jer i hans spår?
 Ty kro - nan skön är kor-set värd. Hvem föl-jer de - ras spår?
 Gif oss din nåd, o Her - re Gud, Att föj - ja de - ras spår.

308. När morgonen kommer.

A. L. S.

A. L. SKOOG.

1. Det föl - jer en mor-gon på svar - tas - te natt, Har
 2. Om Gud än på mör-kas - te vä - gar dig för Och
 3. Hur godt, att Gud hjäl-per, när mor - go - nen gryr! Han
 4. Lyft ö - go - nen upp e - mot him - me-lens rand, En

du det väl glömt, o min själ? När tryc-kan-de nöd vill
 djupt ner i da - len det bär, Där vild-dju-rens ryt-ning
 kän-ner så väl hvad du tål. I pröf-ning-en svår är
 rod-nad ju re - dan den bär. Snart får du gå hem från

ta - ga dig fatt, Blif stil - la, Gud allt gör väl.
 kring dig du hör, O räds ej, din hjälp är när.
 han den, som styr, Din fräls-ning är ju hans mål.
 tå - rar - nas land Till e - vi - ga gläd - jen där.

När mor - go - nen kom-mer, När mor - go - nen kom-mer, Och

so - len framstrå - lar i höjd, När mor-go-nen kommer, När

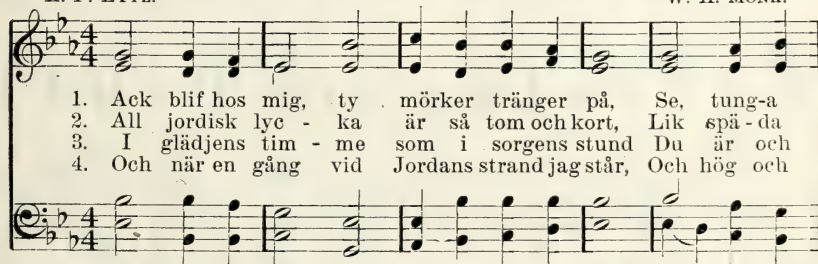

mor - go-nen kommer, O då blir det ju - bel och fröjd.

309. Blif hos mig.

H. F. LYTE.

W. H. MONK.

1. Ack blif hos mig, ty mörker tränger på, Se, tung-a
2. All jordisk lyc - ka är så tom och kort, Lik spä - da
3. I glädjens tim - me som i sorgens stund Du är och
4. Och när en gång vid Jordans strand jag står, Och hög och

sky - ar öf-ver fäs-tet gå, Och tä-ta dim-mor sän-kas
blom-man snart hon vissnar bort. O - vansklig fröjd jag fin-ner
blir min en - da sällhetsgrund. När hjärtat grå - ter, när det
kall mot mig dess böl - ja slår, Till dig än - nu jag suc-kar

på min stig, Min blick är skum, o Her-re, blif hos mig.
blott i dig, Allt an-nat svi-ker, Her-re, blif hos mig.
glä-der sig, Med ljus och led-ning, Her-re, blif hos mig.
in-ner - lig: Min dag är li - den, Her-re, blif hos mig.

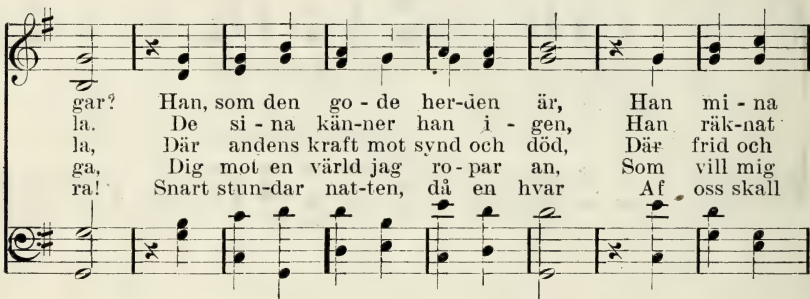
310. Den gode herden.

F. M. FRANZEN.

J. KLUG.

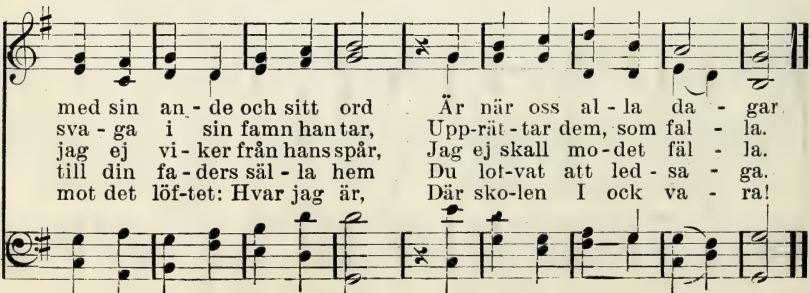
1. Den kor - ta stund jag vandrar här,   Hvad fruktar jag och kla-
 2. Jag hör hans röst och kän-ner den   Och går dit han vill kal-
 3. Han styr-ker mig med lif-vets bröd   Vid nå - dens hel - ga käl-
 4. O du, som sa - de: Ing-en kan   De mi-na från mig ta-
 5. Hur tomt är allt hvad världen har,   Hur kort dess nö - jen va-

gar?   Han, som den go - de her-den är,   Han mi - na
 la.   De si - na kän-ner han i - gen,   Han räk-nat
 la,   Där andens kraft mot synd och död,   Där frid och
 ga,   Dig mot en värld jag ro-par an,   Som vill mig
 ra!   Snart stun-dar nat-ten,   då en hvar   Af oss skall

steg led - sa - gar.   Han, som gaf lif - vet för sin hjord,   Än
 har dem al - la.   Han sö - ker den, som vil - se far,   Den
 fröjd upp-väl - la.   Hur mörk min väg bland törnen går,   Blott
 från dig dra - ga.   Låt mig ej vil - las bort från dem,   Som
 hä - dan - fa - ra.   Och då hvad är all lyc - ka här   E-

med sin an - de och sitt ord   Är när oss al - la da - gar.
 sva - ga i sin famn hantar,   Upp-rät-tar dem, som fal - la.
 jag ej vi - ker från hans spår,   Jag ej skall mo-det fäl - la.
 till din fa - ders säl - la hem   Du lot-vat att led - sa - ga.
 mot det löf-tet: Hvar jag är,   Där sko-len i ock va - ra!

311. Änglavård.

G. REIMANN.

(Melodi n:o 310.)

1. Gud låter sina trogna här
Allt godt af nåd erfara,
Och budskap af hans kärlek är
Mång tusen änglars skara.
Ty sjunga vi med godt behag:
Guds änglar från vår barndomsdag
Oss följa och bevara.
2. De lägga sig kring hvar och en,
Som fruktar Herren gärna,
Och deras hjälp är icke sen
Mot dem, som ondt oss ärna.
Ty sjunga vi med godt behag:
Guds änglar från vår ungdomsdag
För våld och list oss värna.
3. På vägen de oss föra så,
Att vi vår fot ej stöta,
Men trygga och förnöjda gå,
Fast nöd och sorger möta.
Ty sjunga vi med godt behag:
Guds änglar oss till ålderns dag
På hulda armar sköta.
4. Med vänlig hand, fast icke sedd,
De grafvens skräck förjaga
Och hålla tröstens kalk beredd,
När ångsten gör oss svaga.
Ty sjunga vi med godt behag:
Guds änglar oss i dödens dag
Till himmelen ledsaga.

312. Som fåglar små.

M. RUTILIUS.

1627-1655.

1. Som få - lar små, När dund - ra må, Och
2. Så jag ock får I di - na sår Min
3. I lust och nöd, I lif och död Mitt
4. Gud fa - der, son I him - mels - tron Och

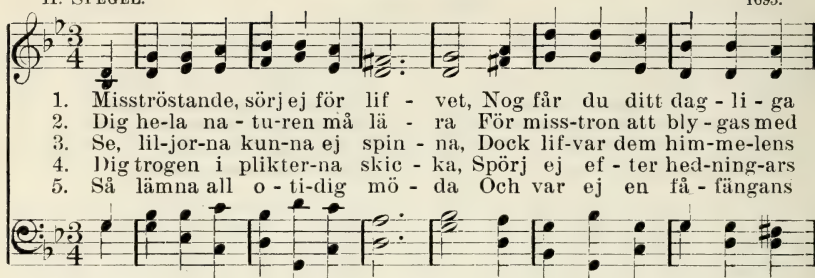
dju - ren sig för - skräc - ka, De skyn - da fort,
till - flykt, Je - sus from - me. När synd och död
hjär - tas tröst du blif - ver. Du mig ock visst,
hel - ge and' till - sam - man, Upp - tag min bön

Hvar på sin ort, Att sig för fa - ran tär - ka.
Till - fo - ga nöd, Hos dig jag ro be - kom - me.
O Her - re Krist, En e - vig gläd - je gif - ver.
Och mig be - krön Med nåd och säll - het. Å - men.

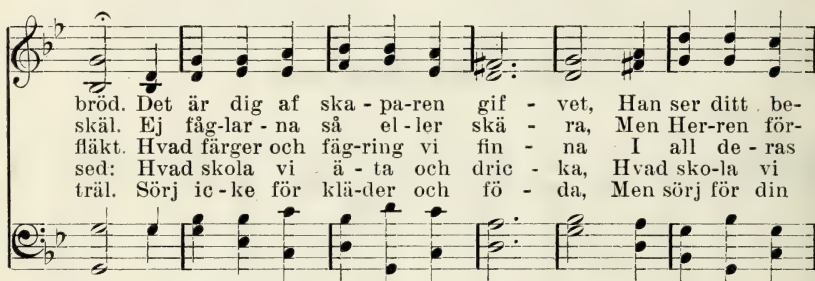
313. Ingen omsorg.

H. SPEGEL.

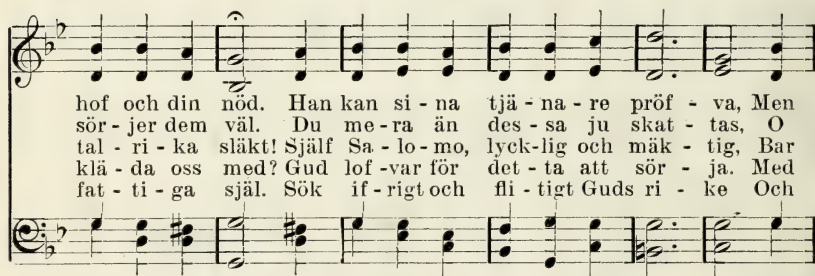
1695.

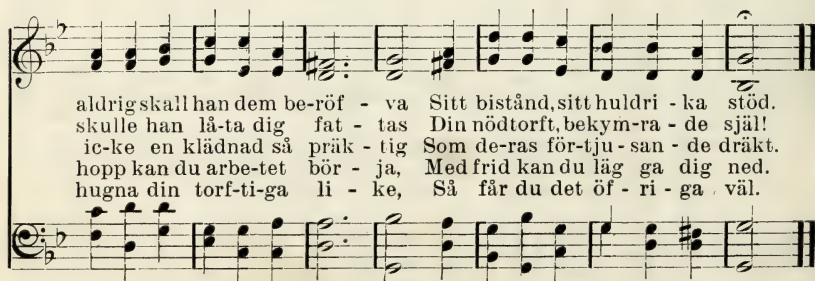
1. Misströstande, sörj ej för lif - vet, Nog får du ditt dag - li - ga
 2. Dig he-la na - tu-ren må lä - ra För miss-tron att bly - gas med
 3. Se, lil-jor-na kun-na ej spin - na, Dock lif-var dem him-me-lens
 4. Dig trogen i plikter-na skic - ka, Spörj ej ef - ter hed-ning-ars
 5. Så lämna all o - ti-dig mö - da Och var ej en få - fängans

bröd. Det är dig af ska - pa-ren gif - vet, Han ser ditt be -
 skäl. Ej fåg-lar - na så el - ler skä - ra, Men Her-ren för -
 fläkt. Hvad färger och fåg-ring vi fin - na I all de - ras
 sed: Hvad skola vi ä - ta och dric - ka, Hvad sko-la vi
 träl. Sörj ic-ke för klä-der och fö - da, Men sörj för din

hof och din nöd. Han kan si - na tjä - na - re pröf - va, Men
 sör - jer dem väl. Du me-ra än des - sa ju skat - tas, O
 tal - ri - ka släkt! Själf Sa - lo - mo, lyck-lig och mäk - tig, Bar
 klä - da oss med? Gud lof-var för det - ta att sör - ja. Med
 fat - ti - ga själ. Sök if - rigt och fli - tigt Guds ri - ke Och

aldrig skall han dem be-röf - va Sitt bistånd, sitt huldri - ka stöd.
 skulle han lå-ta dig fat - tas Din nödortf, bekym-ra - de själ!
 ic-ke en klädnad så präk - tig Som de-ras för-tju-san - de dräkt.
 hopp kan du arbe-tet bör - ja, Med frid kan du läg ga dig ned.
 hugna din torf-ti-ga li - ke, Så får du det öf - ri - ga väl.

314. Jesus är min hägnad.

J. FRANCK.

J. CRÜGER.

1. Je - sus är min häg-nad Och mitt hjär-tas fäg-nad. Je - sus,
2. Nu all sorg jag kas-tar, Som min själ be - las-tar, Je - sus,

hör min röst. Ef - ter dig jag läng-tar, Blott till dig jag
up - på dig. Du för mig väl sör - jer, När som da - gen

trängtar, Ty du är min tröst. Du, Guds lamm, På korsets stam
bör-jar, När den slu-tar sig. Med ditt blod Du, mild och god,

För mig lå - tit blo-det rin - na Och din kär-lek brin-na.
Mig från syndens smit-ta tva-ger Och mig till dig ta - ger.

315. Hvar jag går.

C. O. ROSENIUS.

Dansk melodi.

1. Hvar jag går i sko-gar, berg och da-lar, Föl-jer mig en
 2. Allt hvad vi till e-vig tid be-höf-va, Allt i al-la
 3. När på To-mas se-ger-furs-ten tän-ker, Där han full af

vän, jag hör hans röst. Väl o-syn-lik är han, men han
 har jag i min vän, Allt hvad som mitt hjär-ta kan be-
 sorg och o-tro går, Skyn-dar han och ho-nom till-gång

ta-lar, Ta-lar stun-dom var-nig, stundom tröst. Det är
 dröf-va Kän-ner han och hjäl-per det i-gen. Vål för-
 skän-ker Att få se och rö-ra vid hans sår. To-mas,

her-den god, väl var han dö-der, Men han lef-ver
 svin-ner of-ta vän-nen kä-ra, Men han sa-de
 smält af Je-su hul-da hjär-ta, Öf-ver-vun-nen

i all e - vig-het. Si - na får han föl-jer, vår-dar, fö - der
själf: en li - ten tid, Sen en li - ten tid, och jag är nä - ra,
af hans marterskrud, Ropar, full af fröjd och kärlekssmär-ta:

Med o - säg - lig tro - fast - het. Si - na får han
Då blir å - ter fröjd och frid. Sen en li - ten
O min Her - re och min Gud! Ro - par full af

föl - jer, vår - dar, fö - der Med o - säg - lig tro - fast-het.
tid, och jag är nä - ra, Då blir å - ter fröjd och frid.
fröjd och kar - lekssmär - ta: O min Her - re och min Gud!

4. Skänk ock mig, o Jesus, denna lycka,
Som fördrifver otrons mörka kval.
Sårens bild i hjärtat värdes trycka
Till besegling af mitt nådaval.
Hulde herde, tänk därpå, att fåren,
Samlade vid evangeliij ljud,
Känna blott af rösten och af såren
Dig, sin Herre och sin Gud.
5. Följ mig, huldaste uppstungna hjärta,
På den väg jag genom öknen går.
Låt min tro i glädje och i smärta
Kunna hvila städs vid dina sår.
Låt mig somna i ditt hulda sköte,
Låt mig uppstå, klädd uti din skrud,
Frälst och salig ropa vid ditt möte:
O min Herre och min Gud!

316. En dag i sänder.

LINA SANDELL.

O. ARNFELT.

1. Blott en dag, ett ö - gon-blick i sän - der, O hvad
 2. Själf han är mig al - la da - gar nä - ra, För hvar
 3. Hjälp mig då att hvi - la tryggt och stil - la Blott vid

tröst, e - hvad som kom-mer på! Allt ju hvi - lar
 sär - skild tid med sär-skild nåd. Hvar - je dags be -
 di - na löf - ten, Her - re kär, Och ej tro - nes

i min fa-ders hän - der, Skulle jag som barn väl ängslas
 kym-mer vill han bä - ra, Han, som he - ter bä - de kraft och
 dy-ra tröst för-spil - la, Som i or - det mig för - va-rad

då! Han, som bär - för mig ett fa-ders-hjär - ta, O han
 råd. Att sin dy - ra e - gendom be - va - ra, Den-na
 är. Hjälp mig, Her - re, att e-hvad mig hän - der, Ta - ga

gif - ver ju åt hvar - je dag Huldt dess lil - la
om - sorg har han lagt på sig. Som din dag så
af din trog - na fa - ders - hand Blott en dag, ett

del af fröjd och smär - ta, Så af mö - da som be - hag.
skall din kraft ock va - ra, Det - ta löf - te gaf han mig.
ö - gonblick i sän - der, Tills jag nått det go - da land.

317. Guds barns trygghet.

LINA SANDELL.

Svensk folkmelodi.

1. Tryg - ga - re kan ingen va - ra Än Guds lil - la bar - na - ska - ra,
2. Her - ren si - na trogna vår - dar Ut - i Si - ons hel - ga går - dar,
3. Ing - en nöd och ingen lyc - ka Skall ut - ur hans hand dem ryc - ka,
4. Gläd dig då, du lil - la ska - ra, Jakobs Gud skall dig be - va - ra.
5. Hvad han tar och hvad han gifver, Samme fa - der han för - blif - ver,

Stjärnan ej på himla - fäs - tet, Fågeln ej i kän - da näs - tet.
Öf - ver dem han sig för - bar - mar, Bär dem up - på fa - ders - ar - mar.
Ty han äls - kar si - na vän - ner Och de si - nas nöd han känner.
För hans vil - ja måste al - la Fi - en - der till jorden fal - la.
Och hans mål är blott det e - na: Barnets san - na väl al - le - na.

318. Min herde.

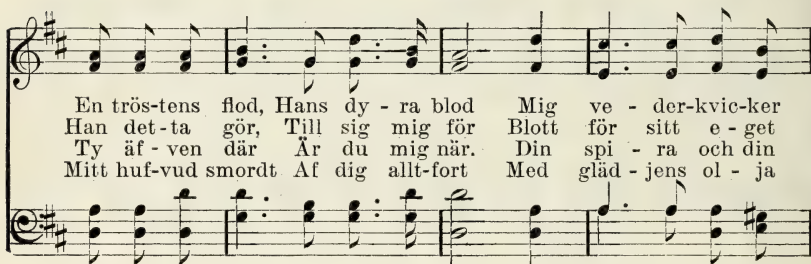
A. F.

1. Min her-de kär Nu Her-ren är, Ej nå - got fat - tas mig.
 2. Han ro-par: kom! Han vän-der om Min ar - ma själ till sig.
 3. Om jag ock - så Snart mås - te gå I dö - dens skuggas dal,
 4. Åt mig ett bord Du i ditt ord Har lof - vat re - da till,

På äng-en grön En hvi-la skön Han re - der till åt mig.
 Han fö - rer så Mig in up - på Rätt-fär - dig - he-tens stig.
 Jag rä-des ej Det on - da, nej, Du fräl - sar mig från kval.
 Och du det gör, Där jag in - för Min o - vän mät - tas vill.

En trös-tens flod, Hans dy - ra blod Mig ve - der-kvic-ker
 Han det-ta gör, Till sig mig för Blott för sitt e - get
 Ty äf - ven där Är du mig när. Din spi - ra och din
 Mitt huf-vud smordt. Af dig allt-fort Med gläd - jens ol - ja

där. För ök-nens glöd, För syn - dens nöd Hos
 namn. Han är min far, Jag har för - svar Ut-
 staf Där trös - ta mig, Och hem till dig Jag
 är, Och som du bjöd, Af öf - ver - flöd Min

ho - nom gömd jag är,   Hos ho - nom gömd jag är.
 i hans hul - da famn,   Ut - i hans hul - da famn.
 går ut - ur min graf,   Jag går ut - ur min graf.
 kalk nu upp-fylld är,   Min kalk nu upp-fylld är.

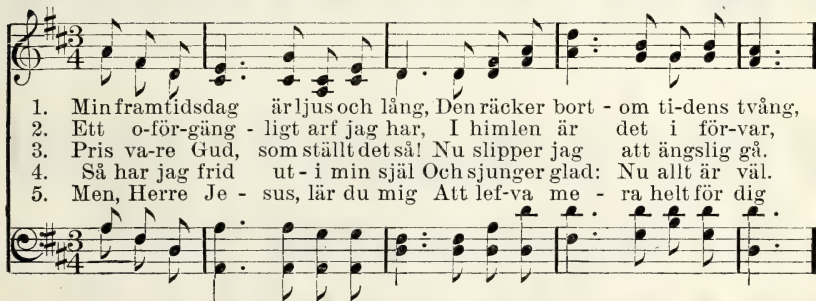
5. Blott godhet, nåd
 Du i ditt råd
 Behagat mig bete.
 Du lockat mig
 Därmed till dig,
 Så skall ock alltid ske

För hvarje dag,
 Till dess att jag
 I faderns hus i ro
 Får se dig klart
 Och uppenbart
 För evigt hos dig bo.

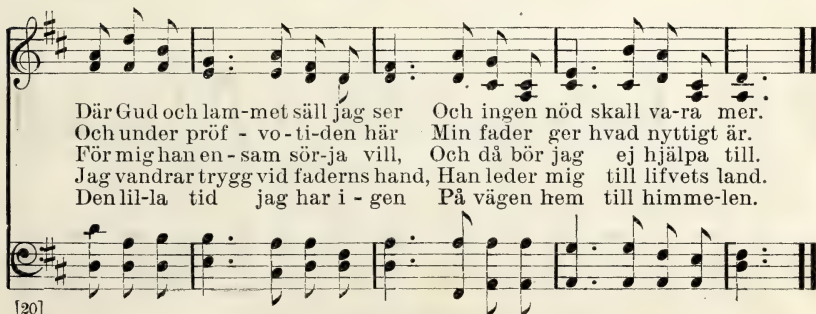
319. Min framtidsdag.

N. F.

N. FRYKMAN.

1. Minframtidsdag är ljus och lång, Den räcker bort - om ti-dens tvång,
 2. Ett o-för-gång - ligt arf jag har, I himlen är det i för-var,
 3. Pris va-re Gud, som ställt detså! Nu slipper jag att ängslig gå.
 4. Så har jag frid ut - i min själ Och sjunger glad: Nu allt är väl.
 5. Men, Herre Je - sus, lär du mig Att lef-va me - ra helt för dig.

Där Gud och lam-met säll jag ser   Och ingen nöd skall va-ra mer.
 Och under pröf - vo-ti-den här   Min fader ger hvad nyttigt är.
 För mig han en - sam sör-ja vill,   Och då bör jag ej hjälpa till.
 Jag vandrar trygg vid faderns hand,   Han leder mig till lifvets land.
 Den lil-la tid jag har i - gen   På vägen hem till himme-len.

320. Jag lyfter mina händer.

J. ARRHENIUS.

E. AUG. SKOGSBERGH.

1. Jag lyf - ter mi - na hän - der Upp till Guds berg och hus.
 2. Han lå - ter mi - na föt - ter Ej slin - ta, ty han är
 3. Allt ondt han från mig vän - der Och vår - dar så min själ,

Från dem han hjäl - pen sän - der Och skic - kar ut sitt ljus.
 En väk - ta - re, ej tröt - ter, Och blir mig all - tid när.
 Att hvad som helst mig hän - der, Så slu - tas det dock väl.

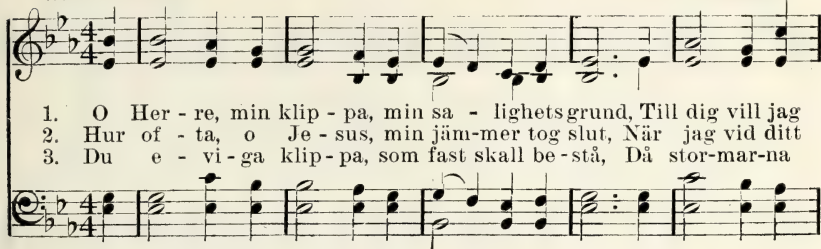
Mig Her - ren hjälp be - ja - kar, Som jord och him - mel gjort.
 Han nå - digt mig be - va - rar Och skyd - dar mig från fall,
 Min ut - gång han be - va - rar, Min in - gång li - ka - så.

Min bön han ej för - sa - kar, Men skyd - dar mig allt - fort.
 Mig dag och natt för - sva - rar, Vål - sig - nar ock mitt kall.
 Sin nåd Gud ald - rig spa - rar För dem med ho - nom stå.

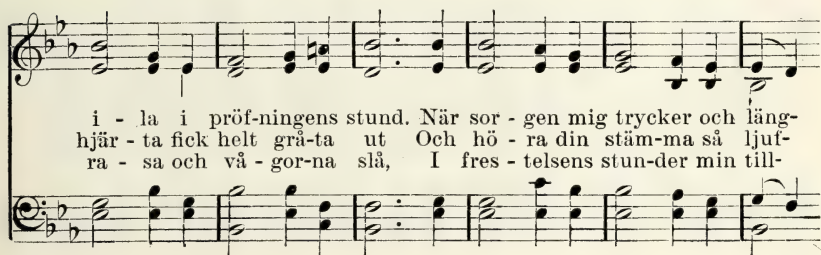
321. Göm mig i dig.

W. O. CUSHING.

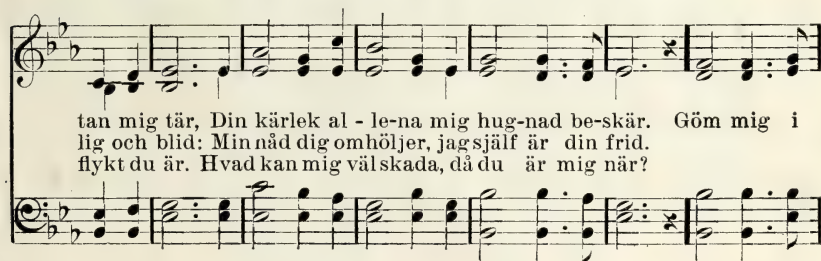
IRA D. SANKEY.

1. O Her - re, min klip - pa, min sa - lighetsgrund, Till dig vill jag
 2. Hur of - ta, o Je - sus, min jäm - mer tog slut, När jag vid ditt
 3. Du e - vi - ga klip - pa, som fast skall be - stå, Då stor - mar - na

i - la i pröf - ningens stund. När sor - gen mig trycker och läng -
 hjär - ta fick helt grå - ta ut Och hö - ra din stäm - ma så ljuf -
 ra - sa och vå - gor - na slå, I fres - telsens stun - der min till -

tan mig tär, Din kärlek al - le - na mig hug - nad be - skär. Göm mig i
 lig och blid: Min nåd dig omhöljer, jagsjäl är din frid.
 flykt du är. Hvad kan mig välskada, då du är mig när?

dig, göm mig i dig, Min sa - lig - hetsklip - pa, o göm mig i dig.

322. I korsets skugga.

N. F.

B. G. FRYKMAN.

1. I skug-gan ut - af kor-sets stam Min själ nu fun-nit ro.
 2. Från syn-den tva-gen ren och skär I nå-dens pur-pur - flod,
 3. Ut - i min fa-ders ri - ka hus Jag sak-nar ing-en - ting.
 4. När här jag lyk-tat vand-ring-en, Och löst är hyddans band,

Där lif-vets käl-la väl - ler fram, Och fri - dens blommor gro,
 Rätt-fär-dig-he-tens skrud jag bär Och går med glad-ligt mod
 Där lif-vets an-de spri-der ljus Och gläd - je allt om - kring.
 I him - me-len, i him-me-len, På lju - sets gyll - ne strand

Och bö - nen, som från hjärtat går, I him - melen sitt a - men får.
 Fram-åt på lif-vets skö - na stig, Där fa-dershan - den le - der mig,
 Om ock min blick är skynd ibland, Det klar-nar lik-väl ef - ter hand.
 För-klä - rad jag min Je - sus ser, Och ing-en nöd skall va - ra mer,

I skug-gan ut - af kor-sets stam Min själ nu fun-nit ro.
 Från syn-den tva-gen ren och skär I nå-dens purpur - flod.
 Ut - i min fa-ders ri - ka hus Jag sak-nar ing-en - ting.
 När här jag lyk-tat vandring-en, Och löst är hyddans band.

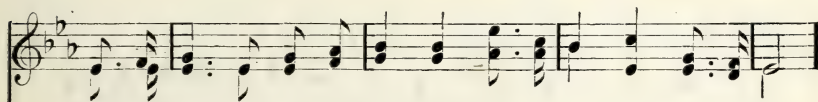
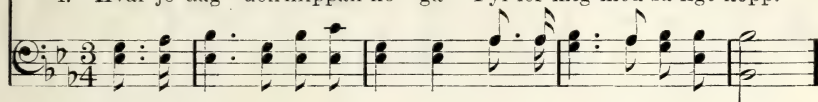
323. Den höga klippan.

L. H.

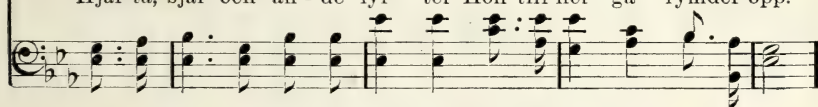
L. HARTSOUGH.

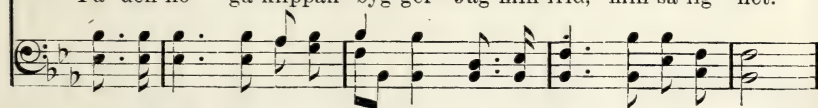
1. För mig till den klippan hö - ga, Där mig fi - enden ej når.
2. Re - sa än kring klippan hö - ga, Vå - gor-na sitt vil-da hot,
3. O hvad fröjd den klippan hö - ga, Skänker mig för hvar minut!
4. Hvar-je dag den klippan hö - ga, Fyl-ler mig med sa-ligt hopp.

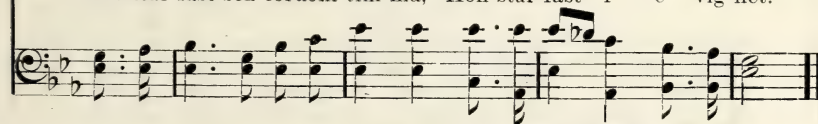
För mig till det star - ka fäs - te, Som i al - la stormar står.
 Ing - en-ting mig där förskräc-ker, Ty de tyst - na vid dess fot.
 O hvad frid och kraft där flö - da Från dess skö-te ym-nigt ut!
 Hjär-ta, själ och an - de lyf - ter Hon till hel - ga rymder opp.

På den hö - ga klippan byg-ger Jag min frid, min sa-lig - het.

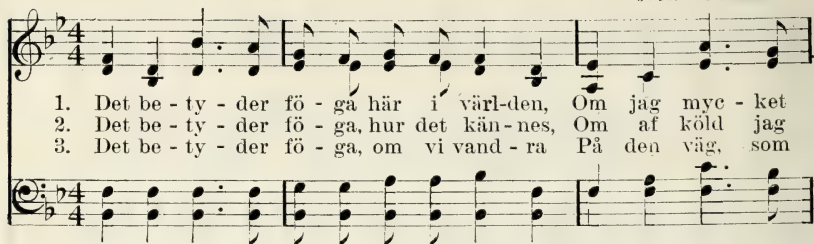
Hon står fast sen fordom tim-ma, Hon står fast i e - vig-het.

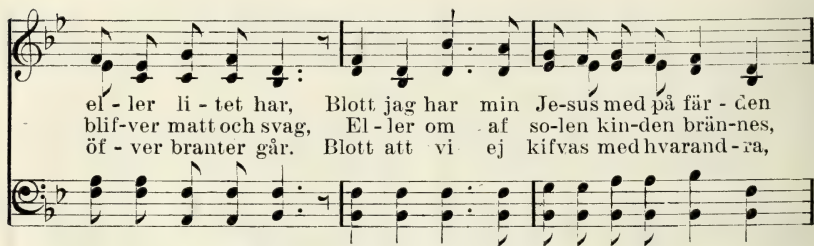
5. Blott uti den klippan höga
Lif och salighet jag har.
Fly ock alla jordens skatter,
Hon, min bästa skatt, är kvar.
6. Klippa, du, som lifvets vatten
Ger mig, dig jag sjunger här,
Ständigt styrkt utaf din skugga,
Tills jag segerpalmen bär.

324. Det betyæder föga.

J. A. HULTMAN.

1. Det be - ty - der fö - ga här i värl-den, Om jag myc - ket
 2. Det be - ty - der fö - ga, hur det kän - nes, Om af köld jag
 3. Det be - ty - der fö - ga, om vi vand - ra På den väg, som

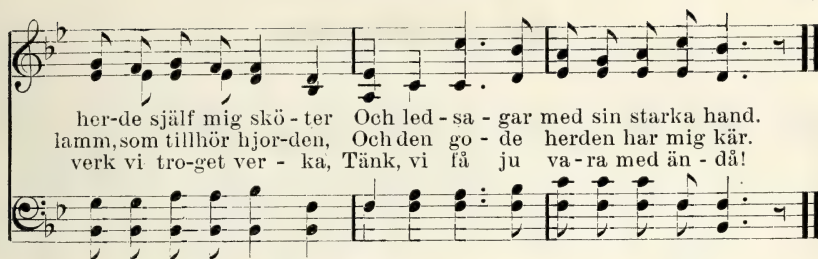
el - ler li - tet har, Blott jag har min Je - sus med på fär - den
 blif - ver matt och svag, El - ler om af so - len kin - den brän - nes,
 öf - ver branter går. Blott att vi ej kifvas med hvarand - ra,

Och har Gud i himlen till min far. Det be - ty - der fö - ga, hvad mig
 Ty han nal - kas, min förlossningsdag. Det be - ty - der fö - ga, om på
 Skall ej fär - den blifva tung och svår. Det be - ty - der fö - ga, om vi

mö - ter På min kor - ta väg mot hemmets strand, Ty min go - de
 jor - den Jag för - ak - tad el - ler ä - rad är, Blott jag är ett
 mär - ka, Att vi ej i främs - ta le - det stå, Blott vår Her - res

her-de själf mig skö-ter Och led-sa-gar med sin starka hand.
lamm, som tillhör hjo-den, Och den go-de herden har mig kär.
verk vi tro-get ver-ka, Tänk, vi få ju va-ra med än-då!

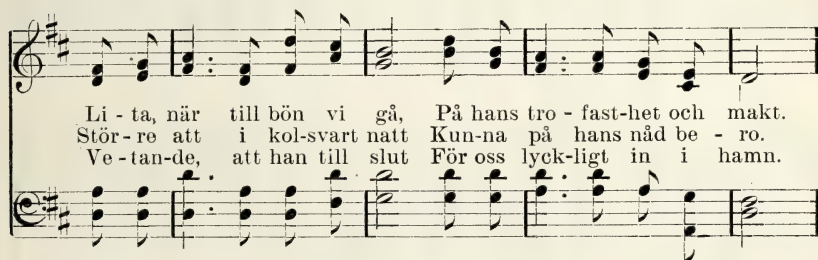
325. Jag litar på Jesus.

F. J. CROSBY.

W. H. DOANE.

1. O hur ljuft att li-ta på Hvad vår fräl-sa-re har sagt,
2. När vårt lif är ljust och gladt, Stort det är på Her-ren tro,
3. Må vi nöj-da här-da ut I för-trös-tan på hans namn,

Li-ta, när till bön vi gå, På hans tro-fast-het och makt.
Stör-re att i kol-svart natt Kun-na på hans nåd be-ro.
Ve-tan-de, att han till slut För oss lyck-ligt in i hamn.

O jag li-tar, stil-la li-tar Blott på Je-sus dag för dag.

Själf så ring-a, arm och svag, Blott på Je-sus li-tar jag.

326. Är Jesus när?

F. E. GRAEFF.

J. L. HALL.

1. Är Je - sus när, Då mitt hjär - ta är Ut - i dju - pas - te
 2. I ti - dens tvång, Då min väg syns lång, Och min fruktan som
 3. Bryr han sig om Månne nö - den, som Genom syn - den jag
 4. Är Je - sus när, Då de mi - na här Ryckas bort ge - nom

sorg och nöd? Då jag nat - ten lång Känner ti - dens tvång,
 namn - lös är, Då min sol går ner, Ing - en stjär - na ler,
 väl - lat mig? Månne han väl ser, När jag grå - ter, ber,
 dö - den svår, Och mitt ar - ma bröst Finner ing - en tröst,

Månne Je - sus då är mitt stöd? O ja, han är Mig
 Månne Je - sus då är mig när?
 Känner han då sor - gen hos sig?
 Månne han min sorg då för - står?

all - tid när, Hans hjär - ta de - lar min sorg, I den

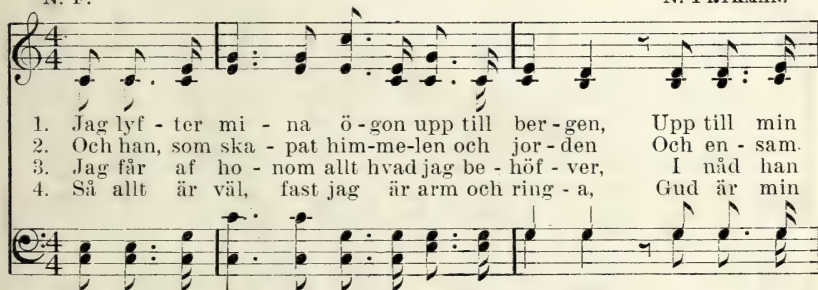

svå - ra nö-den, I lif - vet, döden Är han min vän, min borg.

327. Upp till bergen.

N. F.

N. FRYKMAN.

1. Jag lyf - ter mi - na ö - gon upp till ber - gen, Upp till min
2. Och han, som ska - pat him-me-len och jor - den Och en - sam.
3. Jag får af ho - nom allt hvad jag be - höf - ver, I nåd han
4. Så allt är väl, fast jag är arm och ring - a, Gud är min

fa - der ut - i him-me - len, Ty han har sagt: Å - kal - la mig i
rå - der öf-ver haf och land, Han städ-se hö - rer hvad mitt hjärta
al - la stunder till mig ser, Och sist jag får i frid till ho-nom
vän, jag hö - rer ho-nom till. Och där-för får jag u - tan omsorg

nö - den, Lägg bör-dan af, och jag vill bä - ra den.
be - der Och lå - ter upp för mig sin mil-da hand.
fa - ra, För e - vigt säll. Hvad kan jag öns - ka mer?
va - ra: För si - na barn han all - tid sör - ja vill.

328. Han leder mig.

J. H. GILMORE.

W. B. BRADBURY.

1. Han le - der mig, hvad himmelsk tröst Den ljuf - va tan - ken
 2. Än ge - nom sor - gens mör - ka dal, Än ge - nom gläd - jens
 3. Lär mig, o Gud, att slu - ta in Min hand för - u - tan
 4. Och när mitt vandrings-lopp är slut Och med din nåd jag

ger mitt bröst! Hvar-helst jag är hvad - helst jag gör, Mig
 bloms-ter - sal, Vid stil - la bäck, på ök - nens sand, Städs
 knot i din, För - nöjd, hur-helst min lott jag får, Då
 käm - pat ut, Jag räds ej ens för dö - dens svall, Ty

Gud vid han - den stän - digt för. Han le - der mig, han
 hål - ler mig hans säk - ra hand.
 jag har dig, som med mig går.
 du ock där mig le - da skall.

le - der mig, Ja, med sin hand han le - der mig. Ack

att jag tro-get följ - de då Den hand, som huldt mig le - der så!

329. Framåt.

N. FRYKMAN.

J. R. M.

1. Fram-åt, det går i - ge - nom Båd ljus och mörker än!
 2. Hvad kan mig nu för - därf - va? Guds ö - gonsten jag är.
 3. Hvad är all jor-dens mö - da E - mot den sab-bats - ro,
 4. Så sjung-er jag om se - ger I hop - pet re - dan här,

Jag lef - ver ej för jor - den, Mitt mål är him-me - len.
 Han mig beredt ett ri - ke, Och dit han själf mig bär.
 Som vän - tar Je - su vän - ner I fri - dens söl - la bo!
 Fast stri - den än - nu ra - sar Och gör mig stort be - svär.

Den väg jag här skall vand - ra Har Je - sus sta - kat
 Hur sa - tan sig nu vän - der, Hvad värl-den tar sig
 Blott någ - ra da - gar bä - ra Sitt kors i Je - su
 Hvar tagg, som här mig så - rar, Jag skall bli kvitt en

ut, Och han är med på re - san Från bör-jan och till slut.
 till, Till go - do allt mig tjä - nar, Ty så min fa-der vill.
 spår, Och sen en e - vig ä - ra, Ett e - vigt ju-bel - år!
 gång. Då skall min Gud jag pri - sa Med bätt - re se-ger-sång.

330. Under hans vinge.

W. O. CUSHING.

IRA D. SANKEY.

1. Un-der hans ving - e jag hvi - lar så stil - la, Hur det än
 2. Un-der hans ving - e, hvad glädje i sor - gen, Hjär-tat, har
 3. Un-der hans ving - e be-stän-digt jag fin - ner Fäs - te och

mörk-nar och stor-mar-na gny. Lå - ter ock käns-lan sig
 fun-nit sin stormfri - a hamn. Ald - rig en kung var så
 skydd e - mot fi - en-der all. Där ing - en nöd el - ler

stundom för - vil - la, Ljusnar det å - ter och dim-mor-na fly.
 trygg ut - i bor-gen, Ald-rig ett barn ut - i mo-der-lig famn.
 plå - ga mig hin - ner, Där jag ock blif-ver be - va-rad från fall.

Under hans vinge, under hans vinge, Hvem kan mig därifrån sli-ta?

Under hans vinge hvilar jag trygg, Vågar på nåden mig li - ta.

331. Allt uti honom.

N. FRYKMAN.

(Melodi n:o 330.)

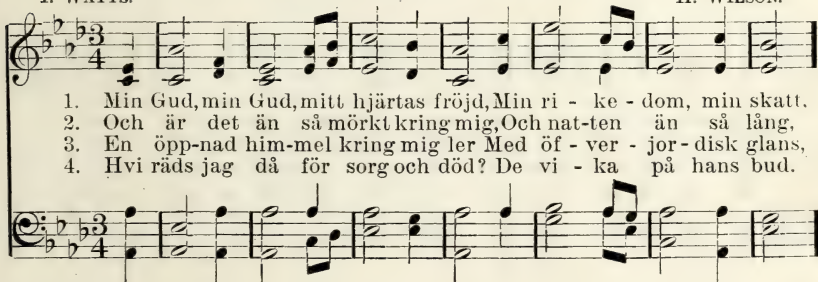
1. Härliga tanke, den allt öfverväger:
Jesus med blodet utplånat min skuld!
Och nu, så fattig och arm, dock jag äger
Allt uti honom, min frälsare huld.
Allt uti honom, allt uti honom.
Som tog på sig mitt elände
Och med sitt blod utplånat min skuld,
Jesus, min konung och frände.
2. Frälsningens väg, den de vise ej finna,
Ligger förklarad för enfaldens blick,
Och på den vägen de elända hinna
Upp till den staden, dit frälsaren gick.
3. Utaf mig själf jag ej mäktar att tänka
Endast en tanke, som gäller för Gud,
Men när sin ande han täckes mig skänka,
O huru lätta då blifva hans bud!
4. Godhet allena han låter mig röna
Här på min vandring, tills där jag en gång
Uti hans himmel, den härliga, sköna,
Skådar hans under och sjunger hans sång.

Copyright, 1908, by N. Frykman.

332. Mitt hjärtas fröjd.

I. WATTS.

H. WILSON.

1. Min Gud, min Gud, mitt hjärtas fröjd, Min ri - ke - dom, min skatt.
2. Och är det än så mörkt kring mig, Och nat - ten än så lång,
3. En öpp - nad him - mel kring mig ler Med öf - ver - jor - disk glans,
4. Hvi räds jag då för sorg och död? De vi - ka på hans bud.

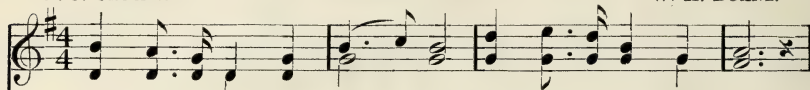

Min lefnads sol, min säll - hets höjd, Mitt ljus i sorgens natt!
Din när - het ly - ser upp min stig, Du är min sol-uppgång.
När Je - sus mig sin kär - lek ter Och hvis - kar, jag är hans.
Han lef - ver: det har ing - en nöd, Högt-lof - vad va - re Gud!

333. Trygg i min Jesu armar.

F. J. CROSBY.

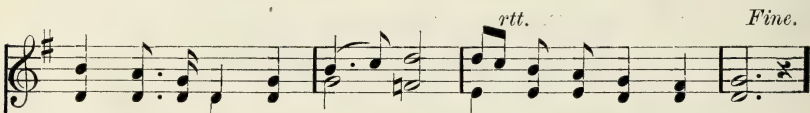
W. H. DOANE.

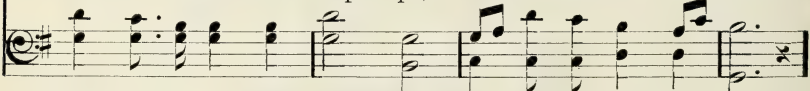
1. Trygg i min Je - su ar - mar, Stödd mot hans milda bröst,
2. Trygg i min Je - su ar - mar, Trygg för all ängs-lan svår,
3. Je - sus, min själs brud - gum - me, Je - sus för mig är död.

D. C. Trygg i min Je - su ar - mar, Stödd mot hans milda bröst,

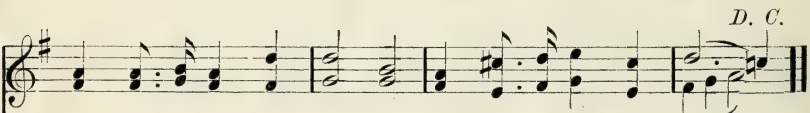
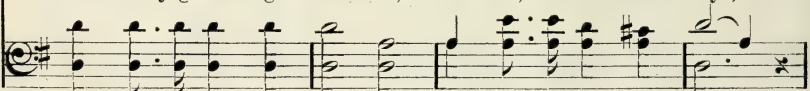
Gömd af hans kär-leks skug - ga, Nju-ter jag himmelsk tröst.
 Trygg för en värld, som fres - tar, Syn-den mig där ej när.
 Det är min fas - ta klip - pa, Det är min tröst i nöd.

Gömd af hans kär-leks skug - ga, Nju-ter jag himmelsk tröst.

Hör, från de söl - la höj - der Kling-an-de sång-ers ljud,
 Tvif - vel och sorg för - svin - ne, Allt hvad mig fruktan ger,
 Här vill jag tå - ligt bi - da, Bi - da, tills nat-ten flyr,

Bu - ret af hel - ga äng - lar, Häl - sar min själ från Gud.
 Än - nu blott någ-ra stri - der, Blott någ-ra tå - rar mer!
 Tills på den gyll- ne strän-den Mor - go-nen här - ligt gryr.

334. Hvila hos Herren.

E. A. HOFFMAN.

A. J. SHOWALTER.

1. O hur tryggt det är, o hvad gläd-je stor Att få hvi - la på Guds
 2. O hur ljuft det är för en pilgrims svag Att få hvi - la på Guds
 3. Ej för nå-gonting må jag fruk-ta här, Ty jag hvi-lar på Guds

fa - ders - arm! Hvil-ken sa - lig lott har den själ, som tror,
 fa - ders - arm! Lju - sa - re min stig blif - ver dag för dag,
 fa - ders - arm. Ut - i väl och ve Her - ren är mig när,

Att få hvi - la på Guds fa - ders - arm! Hvi - la,
 Ty jag hvi-lar på Guds fa - ders - arm.
 Och jag hvi-lar på Guds fa - ders - arm. Hvi - la hos Her-ren,

hvi - la, Sä - ker och fri från allt a - larm! Hvi - la,
 hvila hos Herren, Hvila hos Herren,

hvi - la, Jag får hvi - la på Guds fa-ders - arm.
 hvi - la hos Her-ren,

335. Dyrbara löften.

N. NILES.

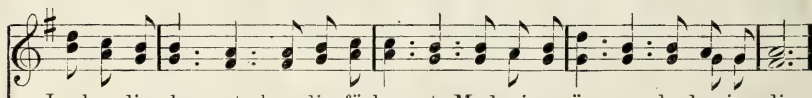
P. P. BLISS.

1. Tröt-te pil-grim, som från jor-den Hemåt går på ö-ken-stig,
 2. När i fres-tel-ser-nas het-ta Al-la kraf-ter svi-ka dig,
 3. Och om jor-dens vän-ner vi-ka Och i graf-ven gömma sig,
 4. När dig af-ton-skuggan höl-jer, Och när dö-den kal-lar dig,

Hör från Gud de ljuf-li-ga or-den: Med mina ö-gon le-der jag dig.
 Minns då löf-tet, hvi-la vid det-ta: Med mina ö-gon le-der jag dig.
 Minns, att det-ta ord ej kan svi-ka: Med mina ö-gon le-der jag dig.
 Li-ka huld-rikt vännen dig föl-jer: Med mina ö-gon le-der jag dig.

Jag har dig ska-pat, har dig förlos-sat, Med mi-na ö-gon le-der jag dig.

På mi-na hän-der har jag dig tecknat, Med mina ö-gon le-der jag dig.

336. Aldrig ensam.

N. FRYKMAN.

J. J. ROSSEAU.

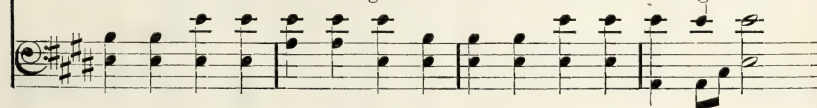
1. Ald-rig en-sam, o mitt hjärta, Stil - la blott och tänk där-på!
2. Nu som för-dom vill han va - ra Den betryck-tas säk - ra stöd,
3. Kan väl stör-re säll-het gif-vas Än att ha en så - dan vän?

Ald - rig en-sam med din smärta, Hu - ru mörkt det sy - nas må!
 Skydd och värn ut - i all fa - ra, Tröst och hjälp ut - i all nöd.
 Kan väl hög-re fröjd be - skrifvas Här och ut - i him-me-len?

Han, som allting ser och känner Och en fa-ders hjär-ta bär,
 Han, som gjorde vin af vat-ten Och bjöd stormen ti - ga still,
 Frid med Gud dock mera gäl-ler Än all världens här-lig - het.

Vän - nen framför and-ra vänner, Är mig al - la stunder när.
 Med sitt ljus upp-ly - ser nat-ten Och gör dag, så snart han vill.
 Det på lyckans höjd mig stäl-ler Båd i tid och e - vig-het.

337. Herren är när.

J. NEWTON.

J. READING.

1. Om fa - ror för - fä - ra och nöd träng - er på, Om
 2. Ej sparf - ven har la - da, dock räds han ej nöd, Som
 3. När allt mäs - te fa - ra och död klap - par på, Guds

o - vän står nä - ra och vän - ner - na gå, Dock
 han må vi gla - da för - trös - ta om bröd. Guds
 löf - te, det kla - ra, skall trös - ta oss då. I

ett oss hug - sva - lar bland väx - ling - ar här: Guds
 barn skall bli gif - vet hvad nyt - tigt dem är, Så
 yt - ters - ta nö - den det visst för oss är, Oss

ord till oss ta - lar, Guds ord till oss ta - lar, Guds
 visst det är skrif - vet, Så visst det är skrif - vet, Så
 fröj - dar i dö - den, Oss fröj - dar i dö - den, Oss

ord till oss ta - lar, att Her - ren är när.
 visst det är skrif - vet, att Her - ren är när.
 fröj - dar i dö - den, att Her - ren är när.

338. Håll dig vid klippan.

O. A. OTTANDER.

EKSTRÖM.

1. Håll dig vid klip-pan, dyr - köp - ta själ, Det skall för
 2. Fruk-tan och o - ro, ängs - lan och kval, Sor - ger och
 3. Snart är det öf - ver, tå - la - mod blott! Fräl - sa - ren
 4. Hvar - fö - re sör - ja, då du, min vän, Knappt hin - ner

e - vigt då gå dig väl. Fa - ror - na ho - ta,
 syn - der, allt u - tan tal, Läm - na åt Je - sus,
 sä - ger: ti - den är kort. Låt det då stor - ma,
 bör - ja sor - gen, förr - än Vi ä - ro lyck - ligt

ho - ta med makt, Håll dig vid klip-pan, tro hvad Gud sagt.
 där är det lagdt. Håll dig vid klip-pan, tro hvad han sagt.
 hör ej där - på, Håll dig vid klip-pan, hem skall det gå.
 fram-me, och då Just ge-nom klip-pan hem - ma vi stå.

339. Frukta icke.

A. LINDSTRÖM.

1. Fruk-ta ic-ke, sva-ga ska-ra, Blott på Je-sus tro.
 2. Se, han kām-par, li-der, blö-der, Se hans öpp-na sår.
 3. Se, han vann i he-ta stri-den Och vår o-vän slog,
 4. Han har vun-nit, du skall vin-na, Må-let skall du nå,

Han skall all-tid dig be-va-ra, På hans hjälp be-ro.
 Blo-det ned i ström-mar flö-der, Där han sår-gad går.
 Köp-te oss att ärf-va fri-den, Då han för oss dög.
 Him-lens por-tar öpp-na fin-na, Se-ger-kro-nan få.

Följ hans blod-bestänk-ta fa-na, Fat-ta an-dens

svärd..... Je-sus skall dig vä-gen

Ge - nom synd och värld.

ba - na Ge - nom synd och värld.

340. Guds namn.

A. G. LINDQVIST.

1. Guds namn är ett fäs - te i nö - den, I
 2. Det sa - lig - het bär i sitt skö - te, En
 3. Från syn - den och sa - tan och värl - den Jag
 4. När o - frid och storm kring mig ra - sa, Och
 5. Hans namn är den säk - ras - te bryg - ga, Som
 6. Hans namn skall i e - vig - het fröj - da De

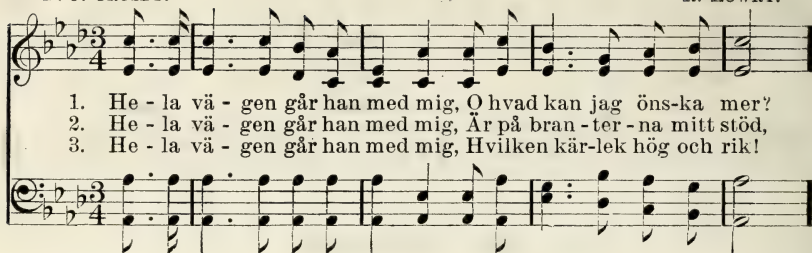
stor - men den tryg - gas - te borg, Ett ljus, som ej slo - nar i
 fri - stad det är för min själ. All lyc - ka det bär mig till
 i - lar till det - ta Guds namn. När fa - ror mig mö - ta på
 allt e - mot mig fö - rer strid, Och hjär - tat för dö - den vill
 går öf - ver döds - da - lens flod. Där vand - ra de e - län - da
 fräls - ta, som stå kring hans tron. Med hjär - tan af sa - lig - het

dö - den, En till - flykt i jäm - mer och sorg.
 mö - te, Ja, där, en - dast där mår jag väl.
 fär - den, Se, här är den storm - fri - a hamn.
 fa - sa, Så är än - dock Je - sus min frid.
 tryg - ga, Där fin - na de mod - lös - sa mod.
 nöj - da Vi sjun - ga en fröj - de - full ton.

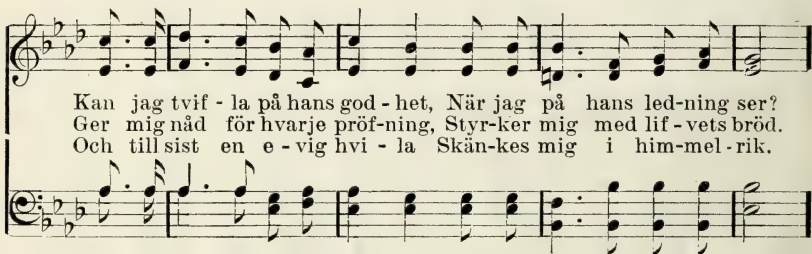
341. Hela vägen.

F. J. CROSBY.

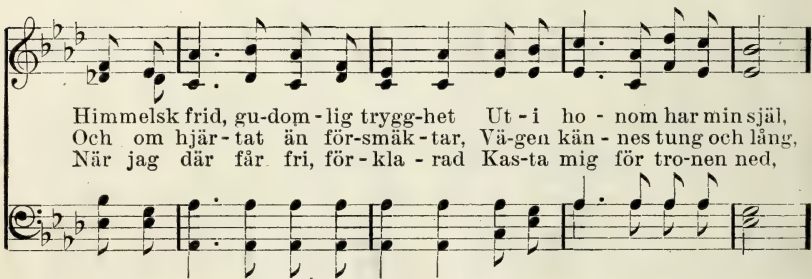
R. LOWRY.

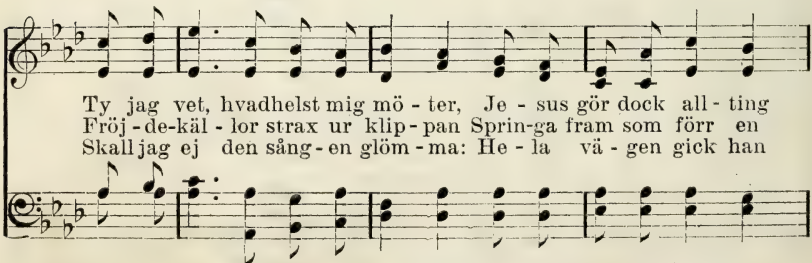
1. He - la vä - gen går han med mig, O hvad kan jag öns-ka mer?
 2. He - la vä - gen går han med mig, Är på bran - ter - na mitt stöd,
 3. He - la vä - gen går han med mig, Hvilken kär-lek hög och rik!

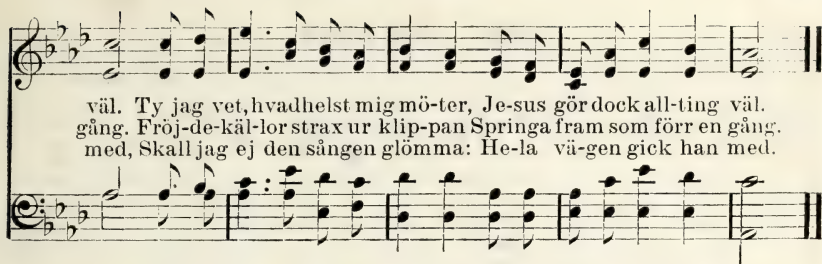
Kan jag tvif - la på hans god - het, När jag på hans led-ning ser?
 Ger mig nåd för hvarje pröf-ning, Styr-ker mig med lif - vets bröd.
 Och till sist en e - vig hvi - la Skän-kes mig i him-mel-rik.

Himmelsk frid, gu-dom - lig trygg-het Ut - i ho - nom har min själ,
 Och om hjär-tat än för-smäk-tar, Vä-gen kän - nes tung och lång,
 När jag där får fri, för-kla - rad Kas-ta mig för tro-nen ned,

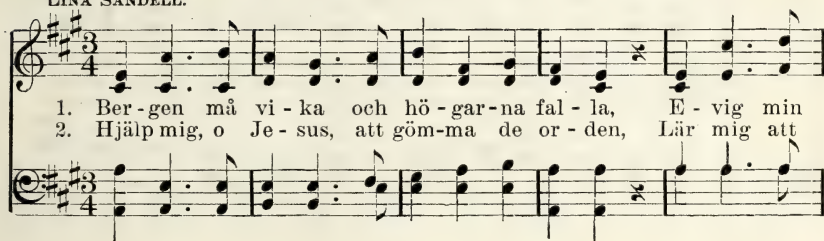
Ty jag vet, hvadhelst mig mö - ter, Je - sus gör dock all - ting
 Fröj-de-käl - lor strax ur klip-pan Sprin-ga fram som förr en
 Skall jag ej den sång-en glöm-ma: He - la vä - gen gick han

väl. Ty jag vet, hvadhelst mig mö-ter, Je-sus gör dock all-ting väl.
gång. Fröj-de-käl-lor strax ur klip-pan Springa fram som förr en gång.
med, Skall jag ej den sången glömma: He-la vä-gen gick han med.

342. Bergen må vika.

LINA SANDELL.

1. Ber-gen må vi-ka och hö-gar-na fal-la, E-vig min
2. Hjälp mig, o Je-sus, att göm-ma de or-den, Lär mig att

nåd och min tro-fast-het är, Ald-rig för-bun-det af
rätt ta-ga fas-ta på dem. Och när jag slu-tat min

frid skall för-fal-la. Så sä-ger Herren, din fräl-sa-re kår.
vandring på jor-den, Låt mig i tron på det lög-tet gå hem.

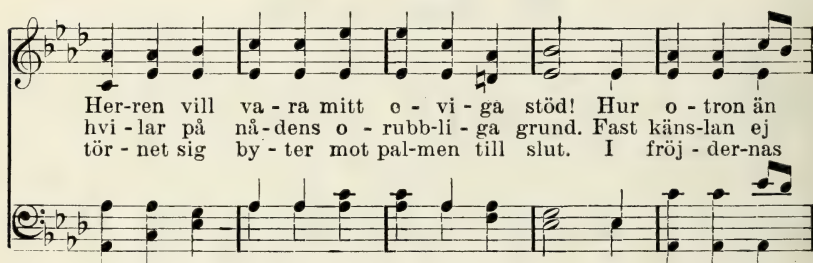
343. Min klippa.

N. FRYKMAN.

J. E. SPILMAN.

1. Hvad fröjd i all smär - ta, hvad tröst i all nöd, Att
 2. I mot - gång - ens tim - ma, i med - gång - ens stund Jag
 3. Det när - mar sig må - let med hvar - je mi - nut, Och

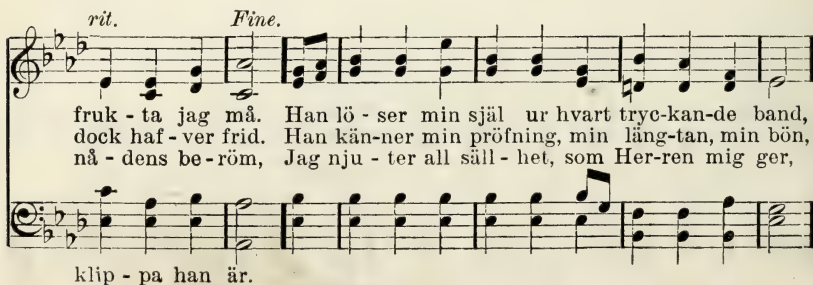

Her - ren vill va - ra mitt o - vi - ga stöd! Hur o - tron än
 hvi - lar på nå - dens o - rubb - li - ga grund. Fast käns - lan ej
 tör - net sig by - ter mot pal - men till slut. I fröj - der - nas

lar - mar och nöd träng - er på, Min Je - sus är nä - ra, ej
 sval - lar af gläd - je all - tid, I Je - sus, min klip - pa, jag
 ri - ke vid lifs - käl - lans ström, Där har - por - na klin - ga till

D. S. li - ke, den Je - sus be - skär! I lif - vet, i dö - den min

rit. *Fine.*
 fruk - ta jag må. Han lö - ser min själ ur hvart tryc - kan - de band,
 dock haf - ver frid. Han kän - ner min pröfning, min läng - tan, min bön,
 nå - dens be - röm, Jag nju - ter all säll - het, som Her - ren mig ger,

klip - pa han är.

*rit.**D. S.*

Ty rik är hans kär-lek och mäktig hans hand. O fröjd u - tan
Och sist han mig skän-ker en kro - na så skön.
Och jord-lif-vets smär-ta ej hin - ner mig mer.

344. Kristi brud.

LINA SANDELL.

Ur Pilgrimsånger.

1. Fat - tig, men dock rik   Är en Kris - ti brud,
2. Sorg - sen, men dock glad,   I - lar hon fram - åt,
3. O - känd, men dock känd   Är en Kris - ti brud,
4. In - tet haf - van - de,   Ä - ger hon dock ren
5. Död, men lef - van - de!   Tros-blick här mig gif.

Fat-tig i sig själf, Rik ut - i sin Gud, Fat - tig på allt godt,
Sorgsen, när hon ser På sig själf med gråt, Glad, när hon får se
O - känd af en värld, Som ej kän - ner Gud, Känd af den, som ser
He - la jor-den, ja, He - la him - len sen, När hon får till slut
Gamla mänskans död Blef den ny - as lif. Död med Kris-tus, men

Rik i ho-nom blott, Fat-tig på allt godt, Rik i ho - nom blott.
Herren mot sig le, Glad, när hon får se Her-ren mot sig le.
Hvad i löndom sker, Känd af den, som ser Hvad i lön - dom sker.
Ful - la arf-vet ut, När hon får till slut Ful - la arf - vet ut.
Lef-van-de i - gen! Död med Kristus, men Lef-van-de i - gen!

345. Du är min borg.

C. E. BRECK.

G. C. STEBBINS.

1. Du är min borg, du Je-sus al-le-na, Du är min
 2. Du är min borg, när syn-den jag kän-ner, Du är min
 3. Du är min sköld mot fres-tel-sens pi-lar, Du är min
 4. Du är min borg. Fast jord-ri-ken al-la Med si-na

till-flykt ut-i all strid. Du är min kraft, min
 hjälp, när nöd kom-mer på. Du är min tröst, när
 vän, som svi-ka ej kan. Up-på din tro-het
 star-ka fäs-ten för-gå, Ur-ti-dens klip-pa

käl-la den re-na, En-dast hos dig jag finner min frid.
 sor-gen mig brän-ner, Du är min borg. Hvi fruktar jag då?
 stil-la jag hvi-lar. Gör du ock mig mer trogen och sann.
 ald-rig skall fal-la. Sa-lig den själ, som bygger där-på!

Du är min borg,..... o Herre, i nö-den,
 Du är min borg, Her-re, i nö-den,

Du är min vän,..... min fräl-sa-re kär,.....
 Du är min vän, fräl-sa-re kär,

Du är mitt hopp ..... i lif-vet och dö - den,
Du är mitt hopp i lif-vet och döden,

Har jag blott dig, ... ej mer jag be-gär, ...
Har jag blott dig, ej mer jag begär.

346. Din vilja, Gud.

F. W. FABER.

1. Din vil - ja, Gud, ditt väl - be-hag, Min lust och gläd - je är,
2. Jag vil - le kys - sa hvar - je fjät, Där o - sedd fram du gått,
3. Hvadhelst du ger, hvad-helst du tar, Jag ej be - kym - rar mig.
4. Den, som på Her-rens si - da står, Räds ej för ne - der-lag,

Och mer och mer för hvar - je dag Din vil - ja blir mig kär.
Hvadhelst du vill, jag räds ej det, Allt är ju god - het blott.
Den du med nåd be - seg-rat har, Har se - ger fått i dig.
Ty ut - i allt, hur helst det går, Han gläds åt Guds be-hag.

347. Den sanna glädjen.

J. O. WALLIN.

G. DUBEN.

1. Gläd-je u - tan Gud ej fin - nes, U - tan Gud ej fin - nes frid.
 2. Mol-nen vå - ra blic-kar stäng - a, Vanmakt tecknar vå - ra spår,
 3. Stil - la är hans gång och sä - ker Som hans mil-da stjärnors gång.
 4. Så vi kän-na hur för-so-ning, Hel-gel-se och sin-nes - ro

Tom den lyc-ka är, som vin-nes, Om vi glöm-ma Gud där - vid.
 Men till allt hans blic-kar trän-ga, Öf-ver-allt hans makt för-mår.
 Vå - ra hjär-tans sår han lä-ker, Lö-ser vå - ra bör-dors tvång,
 På vår vand-ring, i vår bo-ning, Med oss vand-ra, bland oss bo.

Men ej högs-ta nöd skall ryc-ka Her-rens frid ut - ur vårt bröst,
 Fa - ders-hjär - tat i det hö - ga Vår-dar bar-na-hjär-tats rätt.
 En - dast vi de bud hör-sam-ma, Dem han skref i vå - ra bröst,
 Så vårt hjär - ta tröst-ligt min-nes Un - der ti-dens sorg och strid:

Om i bå - de nöd och lyc-ka Vi för-nim-ma Her-rens röst.
 Fa - ders-hand och fa - ders-ö - ga He-ter Guds re - ge-rings-sätt.
 Och det nå-dens ord a - nam-ma, Som är sjä-lens ljus och tröst.
 Gläd-je u - tan Gud ej fin - nes, U - tan Gud ej fin - nes frid.

348. O hvad sällhet det är.

P. WALDENSTRÖM.

O. AHNFELT.

1. O hvad säll - het det är I all u - sel-het här Att ha
 2. Lof - va Her - ren, o själ, Allt är godt, allt är väl. Du be-
 3. Du är kom - men i nöd, Du dig kän - ner som död, Du för-
 4. Ack så tyst - ne din gråt, Kä - ra, bär dig ej åt, Så - som
 5. Är det ic - ke för dig, Som han tram - pat den stig, Som till

Je - sus till bro - der och vän, Att få hvi - la med tröst
 höf - ver ej sör - ja nu mer. Säg, har du ic - ke sport
 tap - pad och jäm - mer - lig är Men när Her - ren lik - väl
 vo - re du ej å - ter - löst. Du är köpt, du är fri,
 kors och för - ban - nel - se bar? Har allt an - nat du mist,

Vid hans tro - fas - ta bröst, Att få tro, att han äls - kar mig än!
 Hvad din Gud för dig gjort? Han till dig i barm - här - tig - het ser.
 Sig för - bar - mar, o själ, Säg, hvad me - ra du än - då be - gär.
 Du skall sa - lig ock bli, Blott på Je - sus du hvi - lar med tröst.
 Ett är fast, ett är visst, Att din fräl - sa - re än - då är kvar.

6. O hvad under af nåd
 I Guds eviga råd,
 Att vi sådant få lita uppå!
 När Guds son är vår frid
 I all möda och strid,
 O hvi frukta, hvi ängslas vi då?

7. Gud ske pris, Gud ske tack!
 Bort med ve, bort med ack!
 Sådant passar ju icke för den,
 Som är frälst, som är köpt,
 Som till Kristus är döpt,
 Som har Gud till sin fader och vän.

349. Är det sant?

LINA SANDELL.

O. AHNFELT.

1. Är det sant, att Je - sus är min bro - der, Är det
 2. Gud min bro - der! Un - der öf - ver un - der! Stör - re
 3. Fast jag ald - rig tror det, som jag vil - le, Är dock
 4. Han har sagt: Min fa - der, e - der fa - der, Han har

sant, att arf - vet hör mig till? O så bort med al - la tå - re -
 nåd väl ald - rig tän - kas må. Fast jag ej kan tro det al - la
 sa - ken all - tid li - ka sann. Ej i tve - kan jag min frid för -
 sagt: Min Gud och e - der Gud. O min ar - ma själ, är du ej

flo - der, Bort med allt, som här mig ängs - la vill!
 stun - der, Är jag sa - lig på hans ord än - då.
 spil - le, Ef - ter Je - sus ald - rig lju - ga kan.
 gla - der, Att ock du har fått ett så - dant bud?

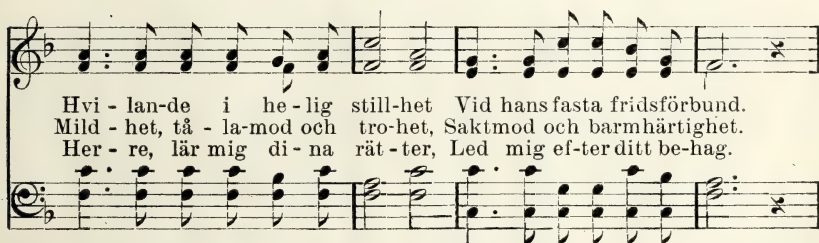
5. O det broderskapet, se det gäller
 Mer än allt hvad här man nämna kan,
 Ty i bredd med Jesus det mig ställer,
 Ger mig rätt till samma arf som han.
6. Samma arf däruppe i det höga,
 Samma himmel, samme Gud och far,
 Herre, Herre, öppna blott mitt öga
 För de skatter jag dock verkligen ha.

350. Den bästa platsen.

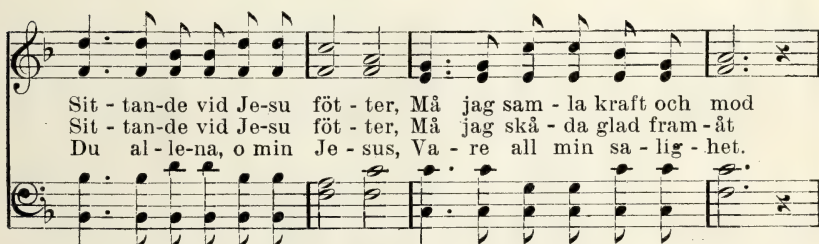
LINA SANDELL.

1. Sit - tan - de vid Je - su föt - ter Må jag finnas hvarje stund,
 2. Sit - tan - de vid Je - su föt - ter, Må jag lä - ra ödmjukhet,
 3. Sit - tan - de vid Je - su föt - ter, Må jag bedja natt och dag:

Hvi - lan - de i he - lig still - het Vid hans fasta fridsförbund.
 Mild - het, tå - la - mod och tro - het, Saktmod och barmhärtighet.
 Her - re, lär mig di - na rät - ter, Led mig ef - ter ditt be - hag.

Sit - tan - de vid Je - su föt - ter, Må jag sam - la kraft och mod
 Sit - tan - de vid Je - su föt - ter, Må jag skå - da glad fram - åt
 Du al - le - na, o min Je - sus, Va - re all min sa - lig - het.

Att i verksam kär - lek lö - pa Dit han vill, min herde god.
 Mot den stad, som ej skall haf - va Rop och smärta, värk och gråt.
 Dig ske lof och pris och ä - ra Nu och i all e - vig - het.

351. Jesu frid.

LINA SANDELL.

P. U. STENHAMMAR.

1. O hvad är väl all fröjd på jor - den Mot en drop-pe af
 2. Får du all - tid ej känn-bart sma - ka Den - na himmelska
 3. Är din frid, fast du of - ta kän - ner Nöd och o - frid för
 4. Suc - kar du trött af pil - grims-fär - den: Her - re, häm-ta mig
 5. Gläds, ja gläds, ty hvad Je - sus vun - nit, Är en vinning jäm-

Je - su frid! Är du där - af del - ak - tig vor - den,
 ljuf - va frid, Kan du öf - ver den rätt ej va - ka
 syn - dens skull. Ja, när so - len som he - tast brän-ner,
 hem i - gen, Li - der hjär - tat af syn - den, flär - deu,
 väl för dig. Han en e - vig för - loss - ning fun - nit,

Rör dig fö - ga all värl-dens strid. Han är fri - den, de
 Un - der an - dens och köt - tets strid, Står den trös - ten dig
 Hvis - kar han dock så kär - leks - full: Jag, din vän fram - för
 Ja, af kär - lek till syn - den än, Se, be - seg - rad är
 När i dö - den han ut - gaf sig. Snart all fruk - tan, all

dy - ra or - den Trös - ta städ - se i
 dock till - ba - ka: Je - sus, Je - sus, han
 and - ra vän - ner, Äls - kar dig för min
 än - dock värl - den, Je - sus vun - nit ock
 nöd för - svun - nit, Snart allt mör - ker blir

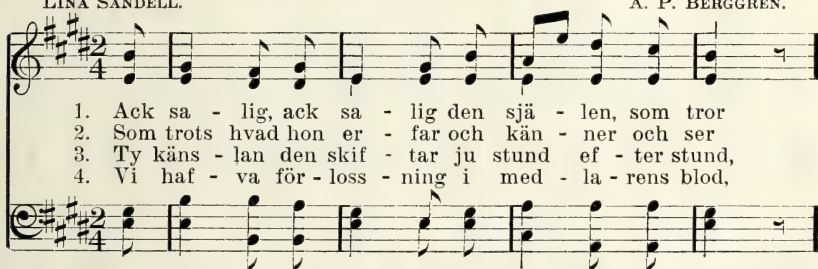

nö-dens tid, Trös - ta städ - se i nö - dens tid.
 är min frid, Je - sus, Je - sus, han är min frid.
 e - gen skull, Äls - kar dig för min e - gen skull.
 öf - ver den, Je - sus vun - nit ock öf - ver den.
 ljust för dig, Snart allt mör - ker blir ljust för dig.

352. Ack salig, ack salig.

LINA SANDELL.

A. P. BERGGREN.

1. Ack sa - lig, ack sa - lig den sjä - len, som tror
 2. Som trots hvad hon er - far och kän - ner och ser
 3. Ty kän - lan den skif - tar ju stund ef - ter stund,
 4. Vi haf - va för - loss - ning i med - la - rens blod,

Och en - dast af sin Je - sus i all - ting be - ror!
 Ej kas - tar bort den trös - ten, som or - det dock ger.
 Men fri - den, se, den hvi - lar på säk - ra - re grund.
 Ack att blott he - la vär - lden den sa - ken för - stod!

5. Ty hvad är all lycka i världen mot den
 Att städse här få hafva sin Gud till sin vän!

6. Att midt under jordlifvets oro och strid
 På djupet uti hjärtat dock hafva Guds frid!

7. Den friden, o Jesus, förvara oss här,
 Tills vi en gång få se dig med fröjd som du är.

353. Om jag ägde allt, men icke Jesus.

ANNA ÖLANDER.

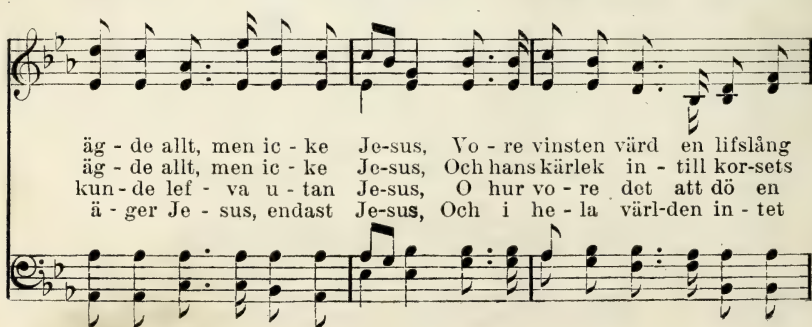
1. Om jag äg - de allt, men ic - ke Je - sus, Vo - re
 2. Om jag äg - de ri - ke-dom och kär - lek Och bland
 3. O hur tomt är allt i vi - da värl - den! U - tan
 4. Hvil-ken lyc - ka att ha allt i Je - sus: Lä - ke-

lif - vet värdt att lef - va då? Kun-de väl mitt hjär-tas o - ro
 män - ni-skor ett ä-radt namn, Men ej nå-got hopp för e - vig -
 Je - sus är blottsynd och nöd. U - tan Je - sus är ock e - vig -
 dom för al - la hjär-tats sår! Ing-ensynd, som ic - ke han för-

stil - las Med de ting, som blott till sist för - gå? Om jag
 he - ten Och för red - lös far - kost ing - en hamn, Om jag
 he - ten I - del mör-ker, gråt och e - vig död. Om jag
 lå - ter, Ing - en nöd, som ic - ke han för - står! Om jag

äg - de allt, men ic - ke Je-sus, Vo - re vinsten värd en lifslång
 äg - de allt, men ic - ke Je-sus, Och hans kärlek in - till kor-sets
 kun-de lef - va u - tan Je-sus, O hur vo - re det att dö en
 ä - ger Je - sus, endast Je-sus, Och i he - la värl-den in - tet

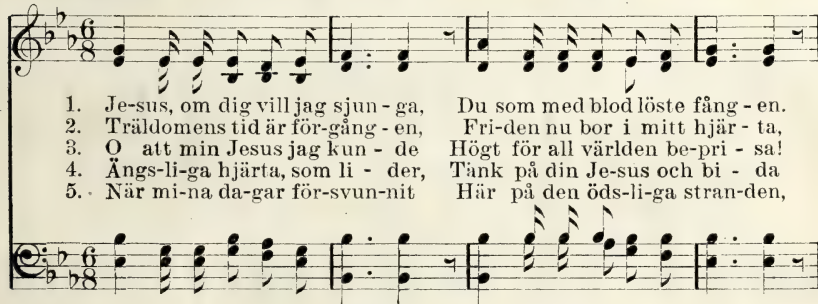
strid? Är väl jor - de - fröj - den värd att
död, O hvarthän i he - la vi - da
gång! U - tan ho - nom i den mör - ka
mer, O så ä - ger jag dock allt i

näm - nas Mot en en - da stund af Je - su frid?
värld - den Skul - le jag väl fly i hjär - te - nöd?
da - len, U - tan ho - nom e - vig - he - ten lång!
ho - nom, Han som nog och öf - ver - nog oss ger.

354. Den frigjordes sång.

N. FRYKMAN.

1. Je-sus, om dig vill jag sjun - ga, Du som med blod löste fång - en.
2. Träldomens tid är för-gång - en, Fri - den nu bor i mitt hjär - ta,
3. O att min Jesus jag kun - de Högt för all världen be - pri - sa!
4. Ängs-li-ga hjärta, som li - der, Tänk på din Je-sus och bi - da
5. När mi-na da-gar för-svun-nit Här på den öds-li-ga stran-den,

Stäm nu mitt hjärta för sång-en, Lär mig att sjunga om dig.
Nå - den fördrif-vit all smär - ta, Lyc-klig i Je - sus jag är.
O att båd då-rar och vi - sa Kän-de, hur ljuf-lik han är!
Tätt vid hans huldrika si - da. Snart handig glä-der i - gen.
Far jag till himmelska lan-den. Bätt-re då klin-gar min sång.

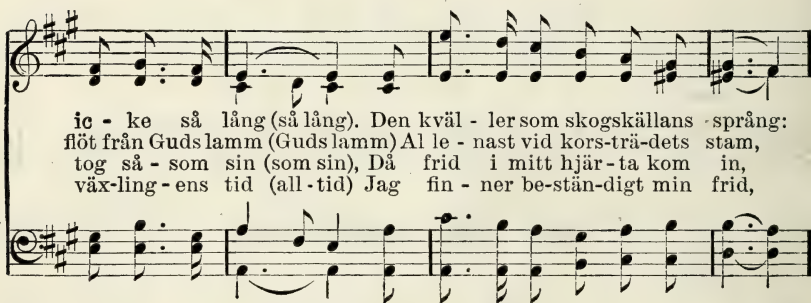
355. Frid, frid, Guds frid.

P. P. B.

P. P. BILHORN.

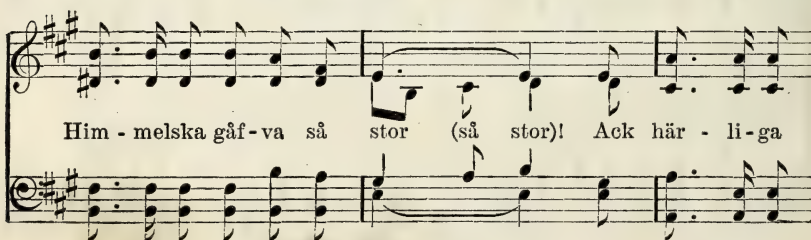
1. Mitt hjär - ta har fun - nit en sång (en sång), Så ljuv - lig, om
 2. Från kor - set Guds frid väl - de fram (ja, fram) I blo - det, som
 3. När Je - sus jag kän - de som min (som min), Och han mig upp -
 4. Till Je - sus jag flyr ur all strid (all strid), Hos ho - nom i

ic - ke så lång (så lång). Den kväl - ler som skogskällans språng:
 flöt från Guds lamm (Guds lamm) Al le - nast vid kors-trä-dets stam,
 tog så - som sin (som sin), Då frid i mitt hjär-ta kom in,
 väx-ling-ens tid (all-tid) Jag fin - ner be-stän-digt min frid,

Frid, frid, som Je - sus kan ge. Frid, frid, Guds frid!
 Frid, frid, som Je - sus kan ge.
 Frid, frid, som Je - sus kan ge.
 Frid, frid, som Je - sus kan ge.

Him - melska gåf - va så stor (så stor)! Ack här - li - ga

här - li - ga frid, Som blott i Guds kär - lek bor!

356. O du, min Immanuel.

Ur "Ahnfelts sånger."

1. O du, min Im - ma - nu - el, Hvil - ken fröjd att tän - ka
 2. Min um-gäng-el - se jag har Ren i him-lens går - dar.
 3. Tack för hvar-je dag, som går! När - ma - re det li - der
 4. Upp, min själ, och pri - sa Gud, Ej af jor - den fång - en!

På den nåd, som du min själ I din död månd skän - ka!
 Där ej dö-den by - te tar, Du de di - na vår - dar.
 Till det sto - ra ju - bel - år, Till de säl - la ti - der,
 Hvar-je puls med har - po-ljud Ta - ge del i sång - en!

Afgrunds-furstens sna - ra brast, När han trod-de, jag var fast.
 Arf-vet får jag visst och sant, Där-på har jag an-dens pant.
 Med hvar dag som rin-ner opp. Snart full-bor-dadt är vårt lopp.
 Dig, som kal-ken för oss drack, Her-re Je - sus, e - vigt tack!

357. Sions stad.

I. WATTS.

R. LOWRY.

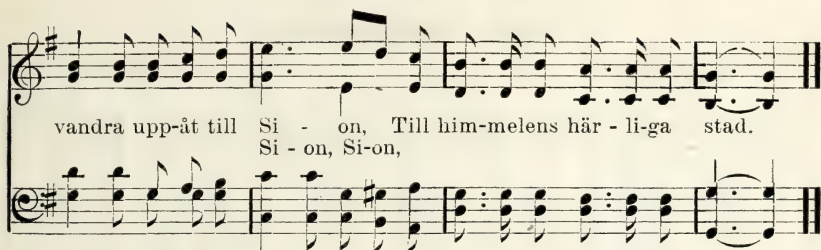
1. Du folk, som äls-ka-r Gud, Kom lät din fröjd bli känd. Stäm
 2. Låt den till sång bli stum, Som vill Guds nåd för-små, Men
 3. Oss Si-ons höj-der ge Många sa-lig njutning här, Ren
 4. Så kling-e sång-en stark, Och blic-ken strå-le nöjd! Vi

upp din sång med fröj-de-ljud, Stäm upp din sång med fröj-de-ljud,
 him-lens barn på hvar-je rum, Men himlens barn på hvar-je rum,
 in-nan him-lens prakt vi se, Ren in-nan himlens prakt vi se
 fär-das på Im-ma-nuels mark, Vi fär-das på Im-ma-nuels mark,

Ditt lof mot höj-den sänd, Ditt lof mot höj-den sänd.
 De hög-ljudt fröj-das må, De hög-ljudt fröj-das må.
 Och gyll-ne ga-tan där, Och gyll-ne ga-tan där.
 Till lju-sets värld i höjd, Till lju-sets värld i höjd.

Ditt lof mot höjden sänd, Ditt lof mot höj - den sänd.

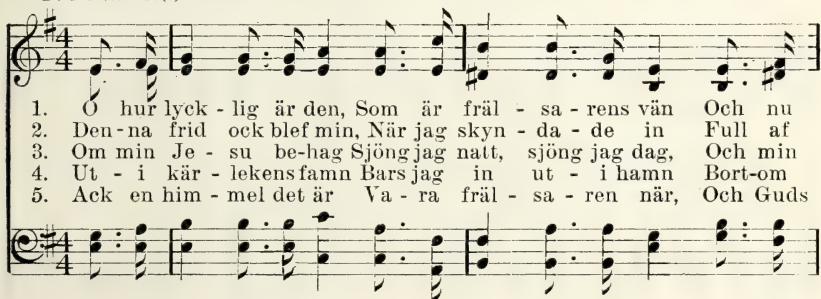
Vi vand-ra till Si-on, Här-li-ga, himmelska Si-on; Vi

vandra upp-åt till Si - on, Till him-melens här - li-ga stad.
Si - on, Si-on,

358. Guds barns lycka.

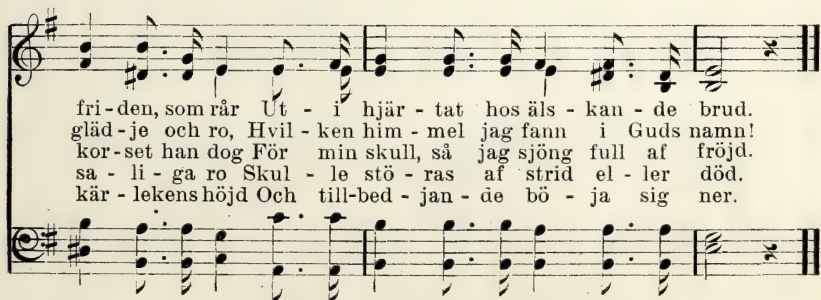
F. DOWLING.(?)

1. O hur lyck - lig är den, Som är fräl - sa - rens vän Och nu
2. Den-na frid ock blef min, När jag skyn - da - de in Full af
3. Om min Je - su be-hag Sjöng jag natt, sjöng jag dag, Och min
4. Ut - i kär - lekens famn Bars jag in ut - i hamn Bort-om
5. Ack en him - mel det är Va - ra fräl - sa - ren när, Och Guds

ä - ger sin skatt hos vår Gud! Ej be-skrif-va förmår Jag den
syn - der i fräls-ning-ens hamn. När jag blott kun-de tro, Hvil-ken
sa - lig-het stod på sin höjd. Han mig äls - ka - de nog, Då på
fres - tel-ser, syn-der och nöd. Och jag kun-de ej tro, Att min
äng - lar de kun-na ej mer Än min själ ut - i fröjd Sjung-a

fri-den, som rår Ut - i hjär - tat hos äls - kan - de brud.
gläd-je och ro, Hvil - ken him - mel jag fann i Guds namn!
kor-set han dog För min skull, så jag sjöng full af fröjd.
sa - li - ga ro Skul - le stö - ras af strid el - ler död.
kär - lekens höjd Och till-bed - jan - de bö - ja sig ner.

359. Förnöjsamhet.

N. FRYKMAN.

Tysk melodi.

1. För - nöj-samhet, för - nöj-samhet, Med dig jag lyc-kan fin-ner.
 2. Ditt vä - na sätt för - rå-derlätt, Att du från him-len stam-mar.
 3. Allt jor-dens gull är stoft och mull Och kan ej sjä-len bring - a
 4. För - nöj-samhet, för - nöj-samhet, Hvar fin-nes väl din li - ke!

Hur mörkt det är, blott du är när, Min lam-pa stadigt brin-ner.
 Med tro och hopp du väx-er opp I bönens stil-la kam-mar.
 Den frid, som ej för - gås, o nej, Dess makt är allt-för ring - a.
 Där du ej är be-kymmer tär Båd fat - ti-ge och ri - ke.

En fridens äng - el på min stig, Där fa-dershan-den le - der mig,
 En stän-dig gäst vid nådens bord Du nä-res af det go - da ord
 Men ut - i Je - su Kris-ti tro Min tröt-ta an - de fin-ner ro
 Men du ger gläd-je tu-senfaldt, Din ljuf-lig-het för-skö-nar allt.

Du hvis-kar om all sällhet, som Jag dock ej täl - ja hin-ner.
 Om fräl-sa-ren, hvars kär-lek än Mer klart än so - len flammar.
 Och blic-karnöjd mot Si-ons höjd, Där gyll-ne har-por kling-a.
 För-nöj-samhet, för - nöj-samhet, Du ald-rig från mig vi - ke!

360. Lilla fågeln sjunger.

N. FRYKMAN.

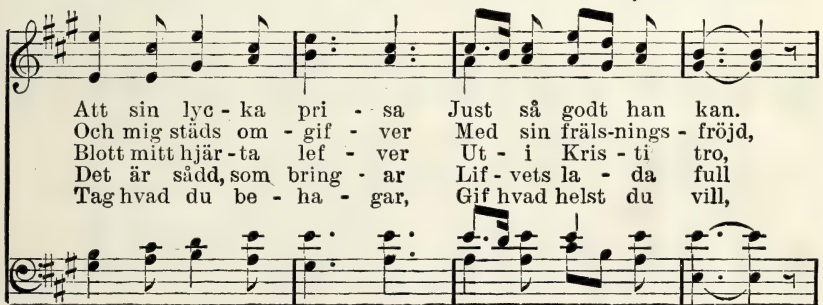
Amerikansk melodi.

1. Lil - la få - geln sjun - ger Glad up - på sin gren.
 2. Är det sant, att Je - sus Är och blir min vän,
 3. Om jag pur - pur - man - tel El - ler slaf - dräkt bär,
 4. Tro på Gud och tjä - na Ho - nom al - la dar,
 5. Gud, min Gud, jag be - der: Gör mig vis och from,

När ett korn han fin - ner, Är han ic - ke sen
 Har mitt namn han skrif - vit Ut - i him - me - len
 Det be - ty - der fö - ga, Blott jag lyck - lig är,
 Det är ri - ke - dom, som Ing - a ving - ar har,
 Låt mig ald - rig mis - ta, Nå - dens ri - ke - dom.

Att sin lyc - ka pri - sa Just så godt han kan.
 Och mig städs om - gif - ver Med sin fräls - nings - fröjd,
 Blott mitt hjär - ta lef - ver Ut - i Kris - ti tro,
 Det är sådd, som bring - ar Lif - vets la - da full
 Tag hvad du be - ha - gar, Gif hvad helst du vill,

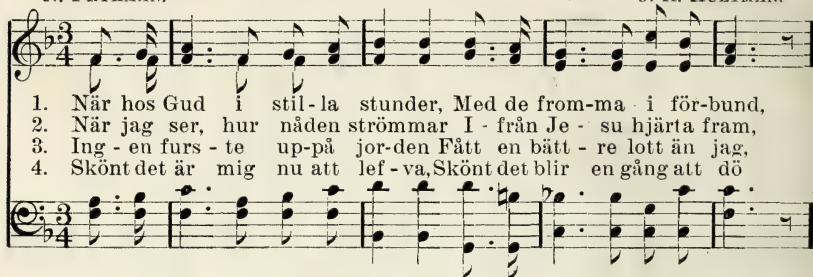

Bor - de jag ej va - ra Li - ka vis som han?
 O då har jag skä - lig Grund att va - ra nöjd.
 Och för - nöj - sam - he - ten Gäs - tar i mitt bo.
 Af en skörd som vå - ger Mer än gods och gull.
 Blott jag vet, att ri - ket E - vigt hör mig till!

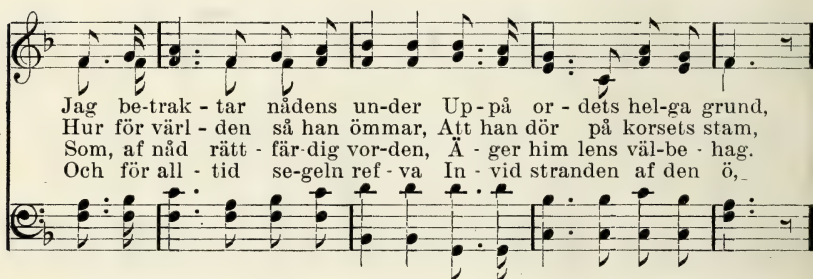
361. Stilla stunder.

N. FRYKMAN.

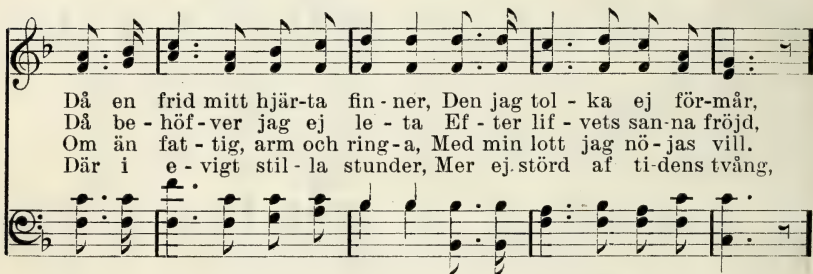
J. A. HULTMAN.

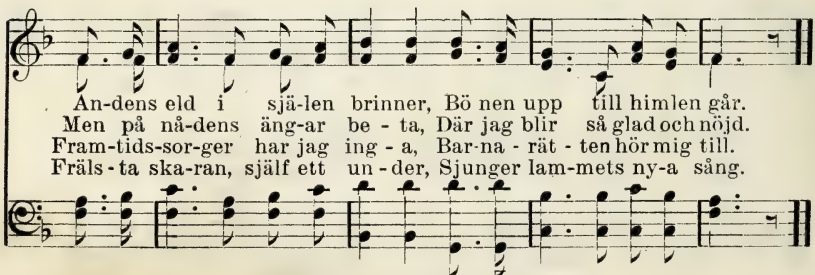
1. När hos Gud i stil-la stunder, Med de from-ma i för-bund,
 2. När jag ser, hur nåden strömmar I - från Je - su hjärta fram,
 3. Ing - en furs - te up-på jor-den Fått en bätt - re lott än jag,
 4. Skönt det är mig nu att lef - va, Skönt det blir en gång att dö

Jag be-trak - tar nådens un - der Up - på or - dets hel - ga grund,
 Hur för värl - den så han ömmar, Att han dör på korsets stam,
 Som, af nåd rätt - fär - dig vor - den, Ä - ger him lens väl - be - hag.
 Och för all - tid se - geln ref - va In - vid stranden af den ö,

Då en frid mitt hjär - ta fin - ner, Den jag tol - ka ej för - mår,
 Då be - höf - ver jag ej le - ta Ef - ter lif - vets san - na fröjd,
 Om än fat - tig, arm och ring - a, Med min lott jag nö - jas vill.
 Där i e - vigt stil - la stunder, Mer ej störd af ti - dens tvång,

An - dens eld i sjä - len brinner, Bö nen upp till himlen går.
 Men på nå - dens äng - ar be - ta, Där jag blir så glad och nöjd.
 Fram - tids - sor - ger har jag ing - a, Bar - na - rät - ten hör mig till.
 Fräls - ta ska - ran, själf ett un - der, Sjunger lam - mets ny - a sång.

362. Frälst af nåd.

N. F.

N. FRYKMAN.

1. Nu är jag nöjd och gla-der, nu kan jag an-das ut, Nu
 2. Jag for-dom gick och tänk-te på bättring, bön och tro, Men
 3. Så har min Je-sus äls - kat, och så han äls - kar än, Och
 4. Om hjär-tat mig för - dö - mer och köt - tet gör be - svär, Den

bor jag hos min fa-der, min träl-domstid är slut, Sen han mig lär-de
 det ej hjärtat skänkte hug-sva-lel-se och ro. Nu tän-ker jag på
 som han hittills frälsat, så gör han om i-gen. Hans blod mig än-nu
 trös-ten jag ej glömm-er, att Gud dock större är, Att nå-den mer be-

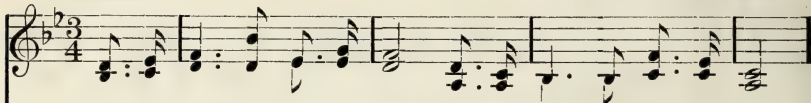
kän-na sitt e - vi-ga för-bund I or-det, den klippfasta grund.
 Je-sus, hur ömt han älskar mig. Af kär-lek han off - ra-de sig.
 re-nar från hvarje syn-da-fläck Och gör mig fullkom - lig och tack.
 ty-der än all min u-sel - het, Och pris va-re lammet för det.

5. Nu Jesus hos mig blifver med nåd så rik och fri,
 Hans nåd mig städs omgifver, jag lefver helt däri.
 Och nu jag slipper sörja, ty Herren sköter allt,
 Åt honom min sak jag befallt.
6. Nu satan fritt må rasa och världen hjälpa till.
 Jag skall för dem ej fasa. Det går som Herren vill.
 Guds ord behåller segern, och alla segra med,
 Som stå uti frälsarens led.
7. Så glad jag hemåt ilar i Jesu dyra namn,
 Och snart jag salig hvilar i fridens sälla hamn.
 Men under pilgrimsfärden så här på barnavis
 Jag sjunger min frälsares pris.

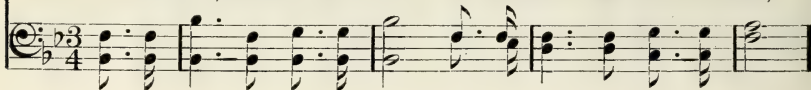
363. Källan.

P. LUNDEN.

W. LAGERKRANTZ.

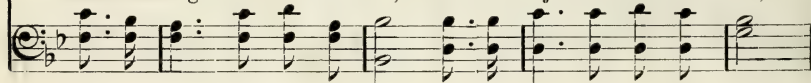
1. Stil - la, ljuf - lig, un - der-bar, Väl - ler fram en käl - la klar,
2. Törs-tan-de få dric-ka där, Lif åt dö - da hon be-skär,
3. Till en hvar, till hög och låg, Sling-rar sig dess kla - ra våg
4. Och en-hvar, som druc-kit har Af den käl - lan un - der-bar,

Fa-ders-hjär-tats var-ma slag Drif-ver å - dern dag från dag.
 Sval-ka, lä - ke-dom och tröst Ger hon åt ett kros-sadt bröst.
 För att äf - ven på sin färd Hin - na hed - ning-ar - nas värld.
 Skall i här - lig-he-tens land Bo vid själf - va flo - dens strand.

Fjär-ran dold den käl-lan låg, Men lik-väl dess fris-ka våg
 Törs-tar du, så kom i dag, Drick i dju - pa, full-la drag.
 Så hon lif och sa - lig-het Bju-der åt en mänsklig-het,
 Där man ing - a tå - rar ser, Där man ej skall törs-ta mer,

Till de fall - na väg sig bröt, Frid i de - ras hjär-tan göt.
 Du skall fin - na re - dan här, Hu - ru ljuf - lig Her-ren är.
 Som helt hjälp-lösskall för-gås, Om ej af dess våg hon nås.
 Där man e - vigt dric-ka skall Af den käl - lans ri-ka svall.

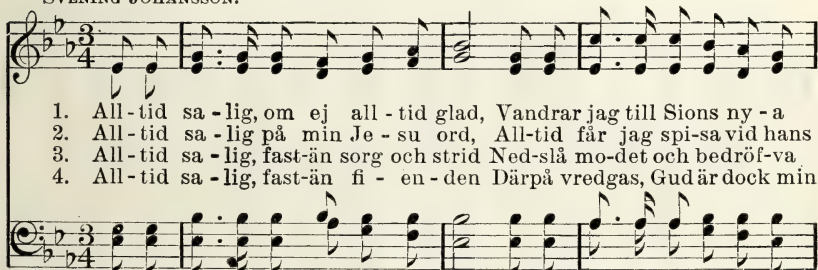

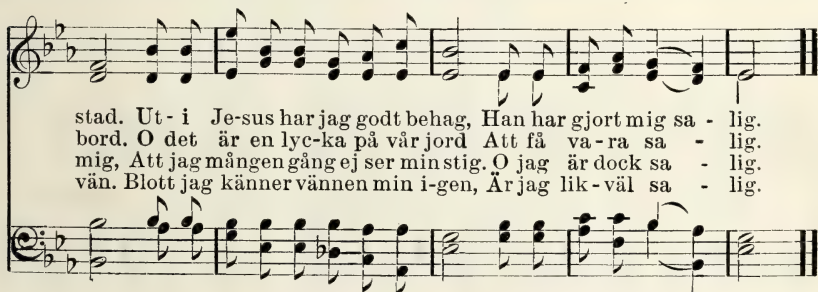
Till de fall - na väg sig bröt, Frid i de - ras hjär-tan göt.
 Du skall fin - na re-dan här, Hu - ru ljuf - lig Her-ren är.
 Som helt hjälp - lös skall för-gås, Om ej af dess våg hon nås.
 Där man e - vigt dric-ka skall Af den käl - lans ri - ka svall.

364. Alltid salig.

SVENING JOHANSSON.

1. All-tid sa - lig, om ej all - tid glad, Vandrar jag till Sions ny - a
 2. All-tid sa - lig på min Je - su ord, All-tid får jag spi-sa vid hans
 3. All-tid sa - lig, fast-än sorg och strid Ned-slå mo-det och bedröf-va
 4. All-tid sa - lig, fast-än fi - en - den Därpå vredgas, Gud är dock min

stad. Ut - i Je-sus har jag godt behag, Han har gjort mig sa - lig.
 bord. O det är en lyc-ka på vår jord Att få va-ra sa - lig.
 mig, Att jag mången gång ej ser min stig. O jag är dock sa - lig.
 vän. Blott jag kännervännen min i-gen, Är jag lik-väl sa - lig.

5. Alltid salig, vill jag icke mer
 Synda bort den tid mig Herren ger.
 Gode Gud, om blott din vilja sker,
 Är jag alltid salig.
6. Alltid salig, fast jag mången gång
 Fäller modet här bland jordens tvång
 Och ej sjunga kan min nya sång.
 Jag är likväl salig.
7. Alltid salig, ty jag hafver fått
 Saligheten till min arfvelott,
 Allt af nåd från Gud, som ger allt godt.
 Han har gjort mig salig.

365. Sällhetens grund.

N. F.

N. FRYKMAN.

1. När min Gud jag håll - ler kär, Är jag lyck - lig hvar jag är,
 2. Je - su frid i sjä - lens grund Gör mig lyck - lig hvar - je stund:
 3. Stil - la, nöjd och tå - lig blott— O det är en här - lig lott.
 4. Ge - nom tron i Je - su namn, Slu - ten i hans kär - leks famn,

Om på mörk och ö - de strand El - ler ut - i E - dens land.
 När på fäs - tet so - len ler, När hon går i väs - ter ner.
 Mot den pär - lan jor - dens guld In - tet an - nat är än mull.
 Har jag u - tan and - ra stöd Mer än nog i lif och död.

Lyck - lig är jag, lyck - lig är jag, Je - sus är min vän.

Han, som fräls - te röv - va - ren, O han är den - sam - me än.

366. Alla mina källor äro i dig.

W. VON U.

W. VON U.

1. Ic - ke ut - i bö - ner, ej i sång, Ic - ke ut - i
 2. Ej i mi - na käns - lor, Her - re kär, Ej ut - i de
 3. All min själs be - gä - ran kän - ner du, Hvad mitt hjär - ta
 4. Dy - re sjä - la - vän, du gör mig nöjd. Ges det väl i
 5. Du är all min frid och sa - lig - het, Al - la mi - na

from - het, kyr - ko - gång Fin - nes det, som helt för - nö - jer
 fröj - der du be - skär - Nej, till dig mitt hjär - ta sträcker
 be - der hör du ju Och med di - na rät - ter fröj - dar
 him - len hög - re fröjd Än att dig lof - sjung - a in - ner -
 da - gar du ock vet Och ger kraft att vand - ra dyg - dens

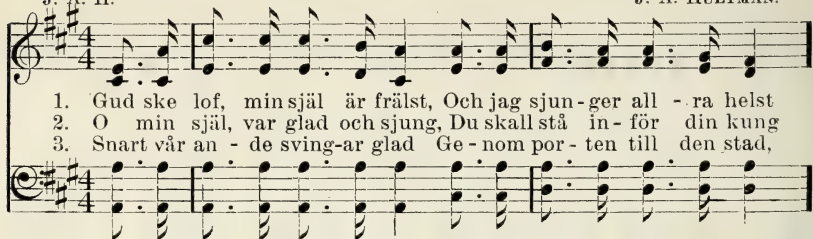
mig: Al - la mi - na käl - lor ä - ro i dig.
 sig: Al - la mi - na käl - lor ä - ro i dig.
 mig: Al - la mi - na käl - lor ä - ro i dig.
 lig: Al - la mi - na käl - lor ä - ro i dig!
 stig: Al - la mi - na käl - lor ä - ro i dig.

6. Du mig skugga ger mot solens glöd,
 Du i stormen är mitt skydd och stöd,
 Du i torra öknen läskar mig:
 Alla mina källor äro i dig.
7. Fiendernas skara rasa må,
 Dock skall städs ditt namn med ära stå,
 Du de dina förer underlig:
 Alla mina källor äro i dig.
8. Ja, du är min frid, o Jesus kär,
 Du min trygga borg, min klippa är
 Redan nu och sen evinnerlig
 Alla mina källor äro i dig.

367. Gud ske lof, min själ är frälst.

J. A. H.

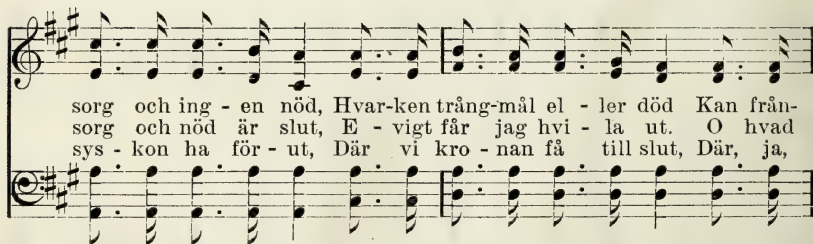
J. A. HULTMAN.

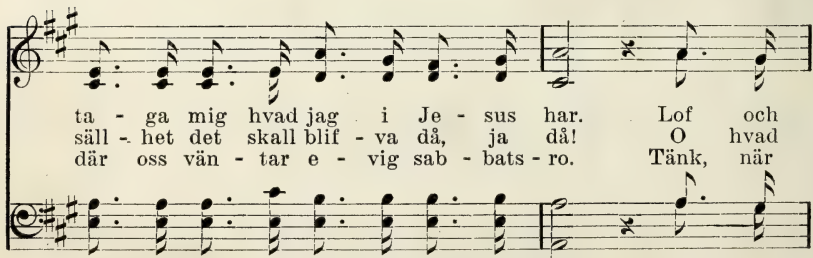
1. Gud ske lof, min själ är frälst, Och jag sjun-ger all - ra helst
 2. O min själ, var glad och sjung, Du skall stå in - för din kung
 3. Snart vår an - de sving-ar glad Ge - nom por - ten till den stad,

Om den nåd, som är i Je - sus up - pen - bar. Ing - en
 Och på him-lens gyll - ne har - por spe - la få. Då all
 Där Guds folk i e - vig sa - lig-het skall bo. Där vi

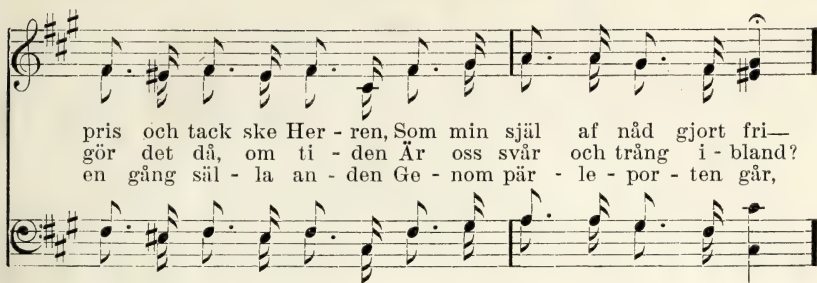

sorg och ing - en nöd, Hvar-ken trång-mål el - ler död Kan från-
 sorg och nöd är slut, E - vigt får jag hvi - la ut. O hvad
 sys - kon ha för - ut, Där vi kro - nan få till slut, Där, ja,

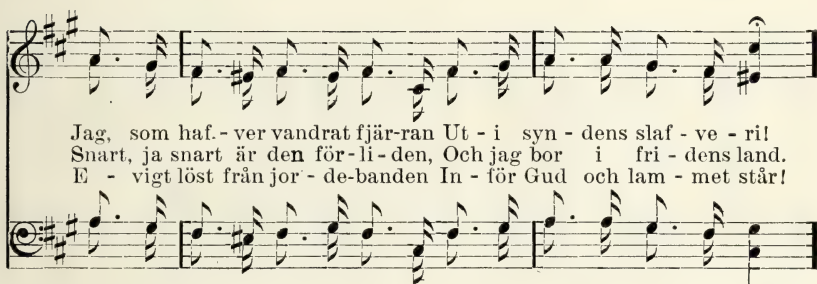

ta - ga mig hvad jag i Je - sus har. Lof och
 säll - het det skall blif - va då, ja då! O hvad
 där oss vän - tar e - vig sab - bats - ro. Tänk, när

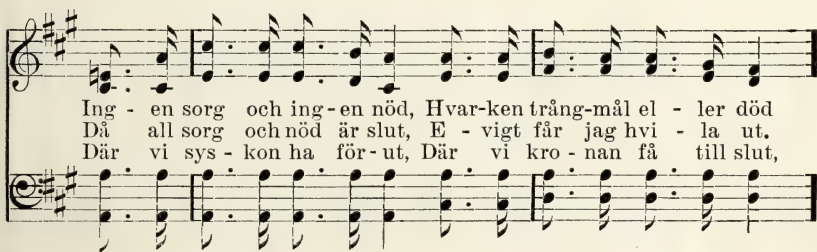

pris och tack ske Her - ren, Som min själ af nåd gjort fri—
gör det då, om ti - den Är oss svår och trång i - bland?
en gång söl - la an - den Ge - nom pär - le - por - ten går,

Jag, som haf - ver vandrat fjär - ran Ut - i syn - dens slaf - ve - ri!
Snart, ja snart är den för - li - den, Och jag bor i fri - dens land.
E - vigt löst från jor - de - banden In - för Gud och lam - met står!

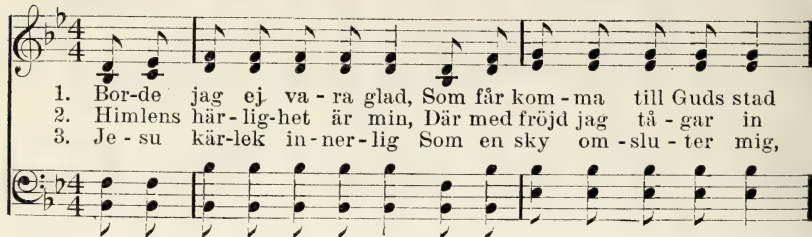
Ing - en sorg och ing - en nöd, Hvar - ken trång - mål el - ler död
Då all sorg och nöd är slut, E - vigt får jag hvi - la ut.
Där vi sys - kon ha för - ut, Där vi kro - nan få till slut,

Kan från - ta - ga mig hvad jag i Je - sus har.
O hvad säll - het det skall blif - va då, ja då!
Där, ja, där oss vän - tar e - vigt sab - bats - ro.

368. Borde jag ej vara glad!

N. FRYKMAN.

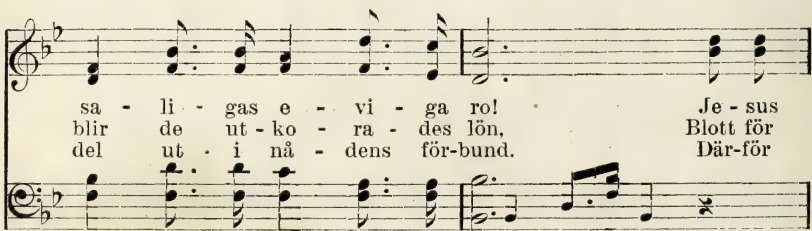
1. Bor-de jag ej va-ra glad, Som får kom-ma till Guds stad
 2. Himlens här-lig-het är min, Där med fröjd jag tå-gar in
 3. Je-su kär-lek in-ner-lig Som en sky om-slu-ter mig,

Och för e-vigt hos fräl-sa-ren bo! Från all
 Ut-i sta-den, så strå-lan-de skön. Va-ra
 Och hans hand mig led-sa-gar hvar stund. In-tet

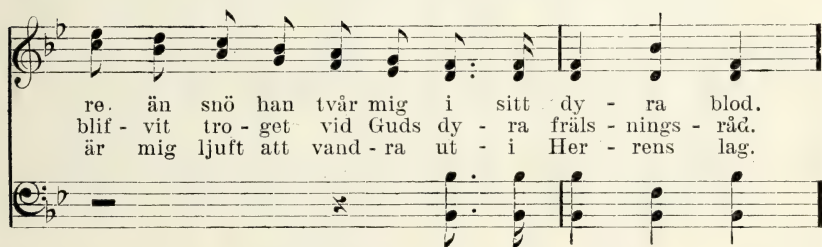
världens jäm-mer fri, Ö hur lyck-lig jag skall bli I de
 ho-nom e-vigt lik, Som är öf-ver al-la rik, Så-dan
 mig för-dö-ma kan, Je-sus är min löf-tes-man, Jag har

sa-li-gas e-vi-ga rol Je-sus
 blir de ut-ko-ra-des lön, Blott för
 del ut-i nå-dens för-bund. Där-för

har min synd af-pla-nat och min sak gjort god, Hvi-ta-
 det de lå-tit fräl-sa sig af i-del nåd Och för-
 är jag glad och fri som li-ten få-gel, jag, Och det

re. än snö han tvär mig i sitt dy-ra blod.
 blif-vit tro-get vid Guds dy-ra fräls-nings-råd.
 är mig ljuft att vand-ra ut-i Her-rens lag.

Bor-de jag ej va-ra glad, Som får kom-ma till Guds stad
 Himlens här-lig-het är min, Där med fröjd jag tå-gar in
 Je-su kär-lek in-ner-lig Som en sky om-slu-ter mig,

Och för e-vigt hos fräl-sa-ren bo!
 Ut-i sta-den, så strå-lan-de skön.
 Och hans hand mig led-sa-gar hvar stund.

369. Gladt vi tåga framåt.

N. FRYKMAN.

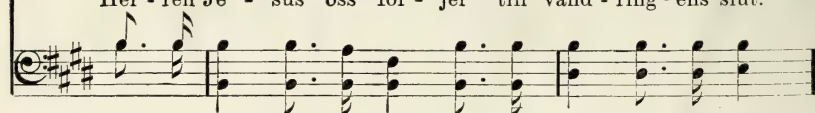
A. E. ANDERSON.

1. Gladt vi tå - ga fram-åt På den him - mels - ka stråt
 2. Om ej värl - den oss ger Si - na blom - mor, hvad mer,
 3. O hvad säll - het och frid Om en kort li - ten tid,
 4. Gladt vi tå - ga fram-åt På den him - mels - ka stråt,

Vid de kling - an - de to - ner af har - por och sång
 Hen - nes ä - ra är blott en för - viss - nan - de krans.
 När, för - los - sad från jord - lif - vets tryc - kan - de band,
 Her - ren Je - sus oss föl - jer till vand - ring - ens slut.

Ge - nom ök - nar - nas sand Till det här - li - ga land,
 Men den kro - na så skön, Som blir tro - he - tens lön,
 Lam - mets lyck - li - ga brud Ut - i ski - nan - de skrud
 Själ han skyd - da oss skall I - från fa - ror och fall,

Där all säll - het oss vän - tar en gång, Ge - nom
 Skall för e - vigt ej mis - ta sin glans. Men den
 Ju - bi - le - rar på him - me - lens strand! Lam - mets
 Om vi blott ut - i tron håll - la ut. Själ han

ök - nar - nas sand Till det här - li - ga land,
kro - na så skön, Som blir tro - he - tens lön,
lyck - li - ga brud Ut - i ski - nan - de skrud,
skyd - da oss skall I - från fa - ror och fall,

Där all säll - het oss vän - tar en gång.
Skall för e - vigt ej mis - ta sin glans.
Ju - bi - le - rar på him - me - lens strand!
Om vi blott ut - i tron håll - la ut.

370. Hvad under af nåd!

N. FRYKMAN.

(Melodi n:o 369.)

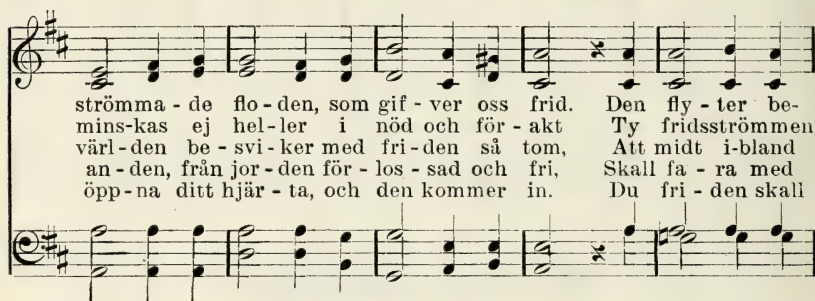
1. O hvad under af nåd
I Guds eviga råd,
Att vår salighetsklädnad, hvarendaste tråd,
Är en gåfva så fri,
Som en gåfva kan bli!
Hvem som helst kan nu klädas däri.
2. O hur härligt att få,
Medan timmarne gå,
Höra sången om honom, som älskade så,
Att han offrade sig
Och gick smärtornas stig
För att bringa all sällhet till mig!
3. O hvad kärlek jag rönt,
Sedan Herren mig krönt
Med sin frälsande nåd! O hvad lifvet är skönt!
Jag är glad och förnöjd
Och med blicken mot höjd
Får jag dela de heligas fröjd.
4. Pris ske honom, som drog
Mig ur kulan och tog
Mina synder och sorger. Nu är det mig nog,
Att han följer mig här
Och sin nåd mig beskär,
Tills jag ser honom såsom han är.

371. Guds frid.

J. A. HULTMAN.

1. Från ur - ti-dens klip - pa långt bort - om vår tid Ut-
 2. Den fri - den be - ror ej på ä - ra och makt, För-
 3. Hur sällt ut - i ti - den, där allt väx-lar om, Där
 4. Ja, sa - ligt det är, och än mer skall det bli, Då
 5. O män - ska, den sa - li - ga frid kan bli din: Blott

strömma - de flo - den, som gif - ver oss frid. Den fly - ter be-
 mins-kas ej hel - ler i nöd och för - akt Ty fridsströmmen
 värl - den be - svi - ker med fri - den så tom, Att midt i-bland
 an - den, från jor - den för - los - sad och fri, Skall fa - ra med
 öpp-na ditt hjär - ta, och den kommer in. Du fri - den skall

stän - digt och stil - la fram - åt, För - ta - ger vår
 fly - ter i mör - ker och ljus Trots ås - kor - nas
 o - ro och nöd och be - svär Få nju - ta den
 fröjd till de he - li - gas ro Att där i - bland
 ä - ga, så sä - ger din Gud, Om blott du vill

smär - ta och stil - lar vår gråt. Frid, frid,
 dun - der och stor - mar - nas brus.
 fri - den oss Her - ren be - skär!
 äng - lar - nas ska - ror få bo.
 lyss - na till fräls - ning - ens bud.

o Guds frid, Det ljuf-vas-te ord här bland sor-ger och strid!

372. Kan väl större sällhet finnas?

J. B.

J. BLOMQVIST.

1. Kan väl stör - re säll - het fin - nas Här på den - na jord
 2. Kan väl stör - re lyc - ka tän - kas För ett stoft och skarn
 3. Kan väl stör - re fri - het skän - kas Åt en syn - dens träl
 4. Kan väl stör - re ä - ra vin - nas Än den, hvar - med Gud

Än att ren i ung - doms - å - ren Hö - ra till hans hjord?
 Än att, född på nytt från of - van, Va - ra få Guds barn?
 Än den fri - het Je - sus vun - nit För hvar män - sko - själ?
 Skall be - krö - na Her - ren Je - sus Och hans köp - ta brud?

Ä - ra, ä - ra, hal - le - lu - ja! Upp till dig, o Gud.

Nu din säl - la ung - doms - ska - ra Hö - jer lof - vets ljud.

373. Jesus, gör mig så till sinnes.

J. HJERTÉN.

1555.

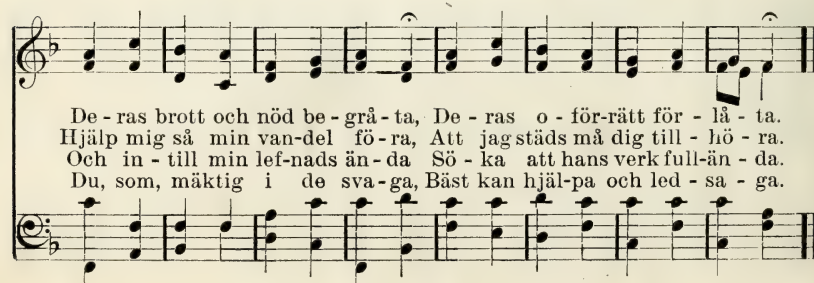
1. Je - sus, gör mig så till sin-nes, Så-som du till sin-nes var.
 2. Je - sus, lät din hel-ga van-del All-tid för mitt ö - ga stå,
 3. Je - sus, lär mig så i nö-den Som i gläd-jen tro på Gud,
 4. Je - sus, vär-des mig ut - rus - ta Med din hel-ge an-des nåd,

I all nöd mig för till min-nes, Hur ditt kors du tå - ligt bar.
 Så att jag i all min han-del Dig blott ef - ter-föl - ja må.
 Så i lif - vet som i dö-den Tröstligt hö - ja bö-nens ljud,
 Att ej värl-den och dess lus - ta Skil-jer mig från di - na råd.

Och om människor ha - ta mig, Je-sus, lär mig lik - na dig,
 Du, som vil - ligt gjor-de allt, Hvad din fa - der dig be - fallt,
 Va - ra med Guds vil - ja nöjd, Haf-va i hans ord min fröjd
 Se, jag vil - lig är, men svag. Je-sus, i ditt hägn mig tag.

De - ras brott och nöd be - grå - ta, De - ras o - för-rätt för - lå - ta.
 Hjälp mig så min van-del fö - ra, Att jag städs må dig till - hö - ra.
 Och in - till min lef-nads än - da Sö - ka att hans verk full-än - da.
 Du, som, mäktig i de sva - ga, Bäst kan hjäl - pa och led - sa - ga.

374. Uti din nåd.

J. SVEDBERG.

J. CRÜGER.

1. Ut - i din nåd, o fa-der blid, Be - faller jag i al-lan tid
 2. Mitt lif, min kropp och ande är Din e-gendom, o Herre kär.
 3. I dig är jag af hjärtat nöjd, Du är min en-da tröst och fröjd.
 4. Det är min tro, o fa-der blid, Hjälp, att jag all-tid blir därvid:

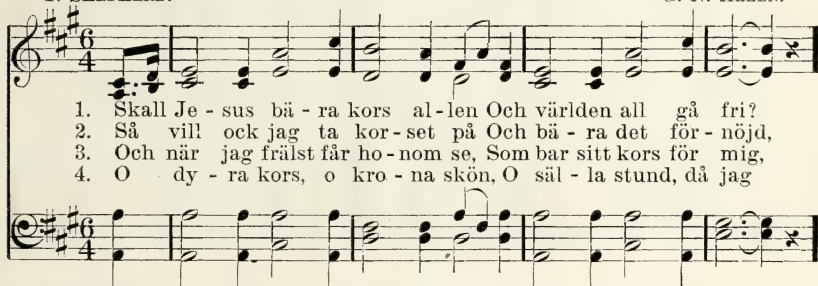

Min ar-ma själ och hvad jag har, A - namma allt i ditt för-var.
 Be - va-ra själf hvad dig tillhör, Att in-tet ondt mig ska-da gör.
 Ut - i min nöd och sto-ra brist Är du min hjälp, det vet jag visst.
 I-från ditt barn du aldrig vik, Att jag må ärf-va himmel-rik.

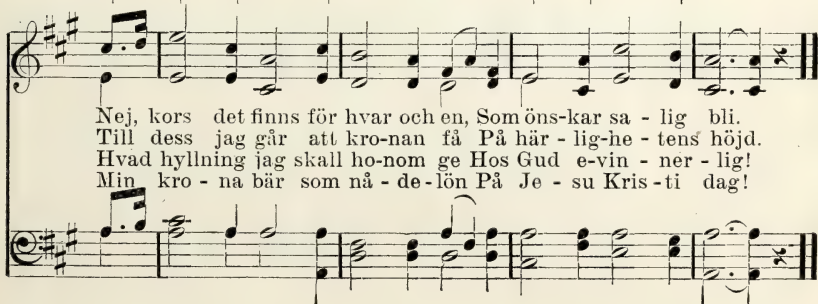
375. Skall Jesus bära kors allen?

T. SHEPHERD.

G. N. ALLEN.

1. Skall Je - sus bä - ra kors al-len Och världen all gå fri?
 2. Så vill ock jag ta kor-set på Och bä - ra det för - nöjd,
 3. Och när jag frälst får ho-nom se, Som bar sitt kors för mig,
 4. O dy - ra kors, o kro - na skön, O säl - la stund, då jag

Nej, kors det finns för hvar och en, Som öns-ka sa - lig bli.
 Till dess jag går att kro-nan få På här - lig-he - tens höjd.
 Hvad hyllning jag skall ho-nom ge Hos Gud e-vin - ner - lig!
 Min kro - na bär som nå - de-lön På Je - su Kris-ti dag!

376. Blyges du för Jesus?

LINA SANDELL.

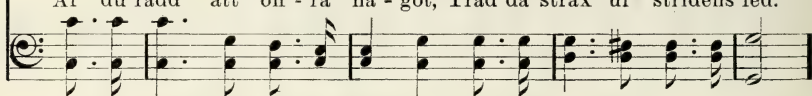
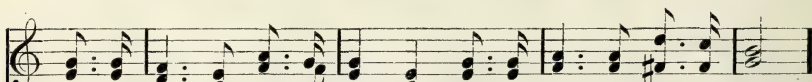
J. A. HULTMAN.

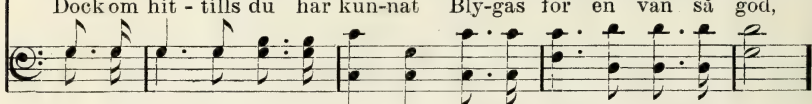

1. Bly-ges du för Her-ren Je - sus, För hans kors och mar-ter-stig?
2. Räds du för en li-ten små-lek, När dock det kan bli din död?
3. Blygs du för hans ar - ma vän-ner, Kan du fel hos dem blott se?
4. Hör,ack hör, hvad själf hans sä - ger: Den,som bly - ges vid mitt ord,
5. Den ej vå - gar, kan ej vin - na, Den är mot, som ej är med.

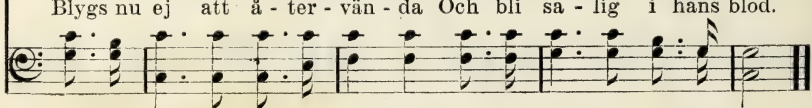
Se, han blyg - des lik-väl ic - ke Att af kär - lek dö för dig.
 Se, han räd - des ej för hå - net, När han tog på sig din nöd.
 O då blygs du ock för ho - nom, Hvilken und - får syn - da-re.
 Se, för ho - nom skall jag bly - gas In - för him-mel och för jord.
 Är du rädd att off - ra nå - got, Träd då strax ur stridens led.

Vå - gar du ej lå - ta mär - ka, Att du håll - ler kärt hans namn?
 Vill din själ sig un - dan-dra - ga För att blott ha o - störd frid?
 Men be - sin - na dock på all - var: Hvem är han, och hvad är du?
 Men e - ho mitt namn be-kän - ner In - för män-skor,märk här-till,
 Dock om hit - tills du har kun-nat Bly-gas för en vän så god,

Han på kor - set vå - gat me - ra, När han öpp - nat har sin famn.
 Ack handrog sig ic - ke un - dan, När det gäll - de kamp och strid.
 Han är Her - ren Gud alls-mäk-tig, Du ett ring - a stoftgrand ju.
 För min fa - der och hans äng - lar Jag hans namn be-kän - na vill.
 Blygs nu ej att å - ter - vän - da Och bli sa - lig i hans blod.

377. Nere i dalen.

1. Ne - re i da - len bland dof-tan - de lil - jor Vand-rar den
 2. Dig jag nu sö - ker, o vi - sa mig snar-ligt Hvar du din
 3. Nu jag dig fun - nit, o dy - ras-te Je - sus, Låt mig för
 4. Ljuf som din röst är ej äng - lar-nas hviskning, Mildt som ditt

vän, som jag håll - ler så kär. O jag vill skyn - da att
 dof - tan - de hvi - lo - plats har, Hvar du om mid - da - gen
 e - vigt nu kal - la dig min. Dölj ej ditt an - let' för
 le - en - de lju - set ej är. Slut mig nu in - ner - ligt

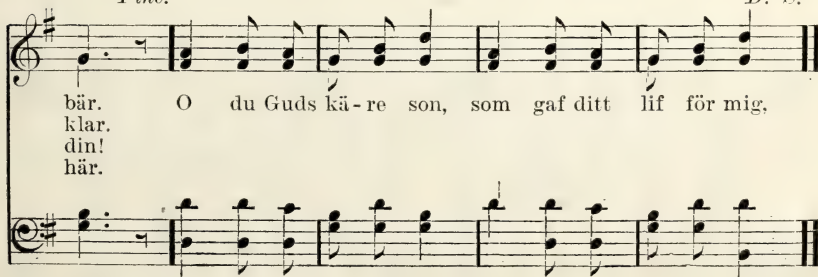

föl - ja hans fot - spår, Vin - dar-nas hvisk-ning hans namn till mig
 hvi - lar med hjo - ren, Skyd - dad för het - tan vid spring-käl-lan
 läng-tan - de blic - kar. Har du ej sökt mig och kal - lat mig
 ömt till ditt hjär - ta, Din att få va - ra är him-me-len

D. S.* Tack, att du äls - kar mig, Je - sus, Guds

Fine.

D. S.

bär. O du Guds kä - re son, som gaf ditt lif för mig,
 klar.
 din!
 här.

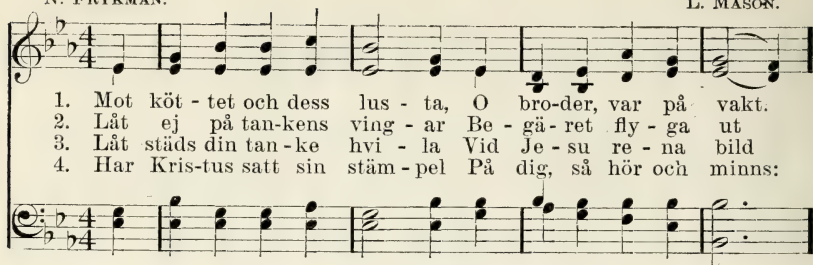
son!

*D. S. upprepas *pp*.

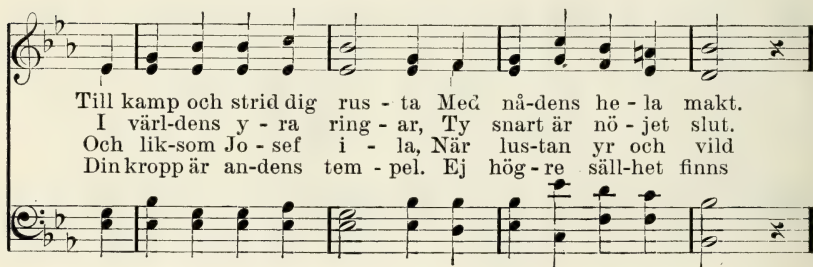
378. Håll dig ren.

N. FRYKMAN.

L. MASON.

1. Mot köt - tet och dess lus - ta, O bro - der, var på vakt.
 2. Låt ej på tan - kens ving - ar Be - gö - ret fly - ga ut
 3. Låt städs din tan - ke hvi - la Vid Je - su re - na bild
 4. Har Kris - tus satt sin stäm - pel På dig, så hör och minns:

Till kamp och strid dig rus - ta Med nå - dens he - la makt.
 I värl - dens y - ra ring - ar, Ty snart är nö - jet slut.
 Och lik - som Jo - sef i - la, När lus - tan yr och vild
 Din kropp är an - dens tem - pel. Ej hög - re säll - het finns

Ty ing - en se - ger vin - nes För - u - tan kamp och strid,
 Och se - dan står dig å - ter Af allt ett min - ne blott,
 Dig loc - kar i sin sna - ra. Glöm ic - ke Her - rens bud.
 Än lef - va ho - nom nå - ra, Hvars hjälp är ald - rig sen,

Och ing - en säll - het fin - nes, Om Herren glöms därvid.
 Som gör att hjär - tat grå - ter, Ty smärtan blef dess lott.
 Låt hell - re manteln fa - ra Än syn - da mot din Gud.
 Och till hans pris få bä - ra Sin man - tel vit och ren.

379. Tag tid.

W D LONGSTAFF.

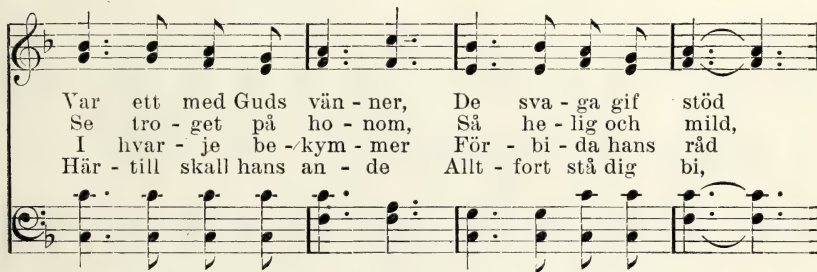
G. C. STEBBINS.

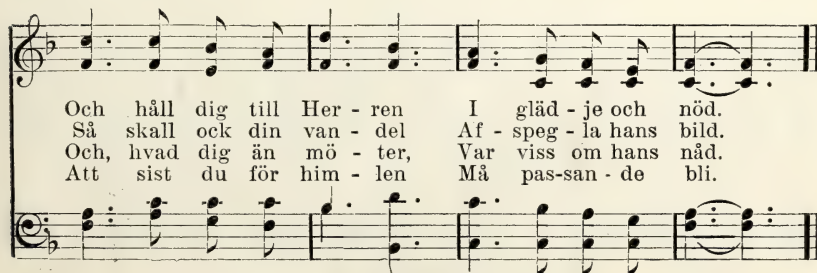
1. Tag tid till att hel - ga Åt Her-ren ditt lif.
 2. Tag tid till att bed - ja Trots äf - lan och strid.
 3. Tag tid till att vand - ra Till Her-rens be - hag.
 4. Tag tid till att bring - a Ditt hjär - ta till ro

I or - det och bö - nen Be - stän-digt för - blif.
 Fly of - ta till Je - sus, Där fin-ner du frid.
 Låt ho - nom gå fö - re Och le - da hvar dag.
 I lyd - nad för Her - ren I tjä - nan - de tro.

Var ett med Guds vän - ner, De sva - ga gif stöd
 Se tro - get på ho - nom, Så he - lig och mild,
 I hvar - je be - kym - mer För - bi - da hans råd
 Här - till skall hans an - de Allt - fort stå dig bi,

Och håll dig till Her - ren I gläd - je och nöd.
 Så skall ock din van - del Af - speg - la hans bild.
 Och, hvad dig än mö - ter, Var viss om hans nåd.
 Att sist du för him - len Må pas-san - de bli.

380. Den frommes lycka.

N. F.

A. L. SKOOG.

1. Frid i hjär - te - grun - den He - la - da - gen om,
 2. Lyck - lig den, som ä - ger Ett för - nöj - samt sinn
 3. Så han är och blif - ver En i - bland de få,

Ock i pröf - nings - stun - den, Är den lye - ka, som
 Och i Mam - mons lä - ger Ald - rig trä - der in,
 Som Guds kär - lek drif - ver Till det go - da så,

Högst den from - me pri - sar Bland de gåf - vors mängd
 Men på him - la - vä - gen, Lyst af nå - dens sken,
 Att hans lam - pa brin - ner Än vid graf - vens rand,

Her - ren ho - nom vi - sar Här i dö - dens ängd.
 Ut - i bö - nen trä - gen Bär sin man - tel ren.
 Och sin väg han fin - ner Klar till lif - vets land.

381. Steg för steg.

A. L. S.

A. L. SKOOG.

1. Vi, en pil-grims-ska-ra glad, Tå-ga upp till Si-ons stad
 2. Med oss föl-jer vän-nen kär, Mod och styr-ka han be-skär.
 3. Steg för steg då sträf-va vi Städs fram-åt att bätt-re bli,
 4. Ge-nom en för-fö-risk värld Le-der jämt vår pil-grimsfärd.

Steg för steg med staf i hand Öf-ver ök-nens sand.
 Om vi ly-da ho-nom blott, Så blir all-ting godt.
 Mer och mer att kän-na Gud Och hans vil-jas bud.
 Men vi ak-ta ej dess prål, Him-len är vårt mål.

Steg för steg, steg för steg Skri-da vi framåt på vår säl-la stråt.

Him-lens port vi allt-fort Nal-kas steg för steg.

382. Mera lik Jesus.

A. L. S.

A. L. SKOOG.

1. Sa - lig jag är nu ge - nom tron, Frälst genom nå-den
 2. Tå - lig och öd - mjuk så - som han, Stark ut - i fres-tel-
 3. Me - ra mot al - la kär - leks - full, Me - ra fri-mo-dig
 4. Ho - nom jag skå - da skall en dag. Nu i min gläd-je

i Guds son. Hvad kan jag öns-ka mer? Jo si, Me - ra lik
 sen och sann, Höjd öf-ver allt be - drä - ge - ri, Me - ra lik
 för hans skull, Me - ra till bö - nen böjd och fri, Me - ra lik
 sjunger jag, Sjung - er med barnslig me - lo - di: Me - ra lik

Je - sus vill jag bli. Me - ra lik Je - sus, me - ra lik Je-sus,
 Je - sus vill jag bli.
 Je - sus vill jag bli.
 Je - sus skall jag bli.

Me - ra från synden och världen fri: Me - ra lik Je - sus,

me - ra lik Je - sus, Me - ra lik Je - sus vill jag bli.

383. Mera kärlek.

E. PRENTISS.

W. H. DOANE.

1. Mig me - ra kär - lek gif, O Je - sus kär. Hör nu min
 2. Jag förr sökt jor - dens fröjd Och frid och ro. Nu sö - ker
 3. När li - dan - de och sorg Mig mö - ta här, Till go - do
 4. När med min sis - ta suck Jag pri - sar dig, Skall det - ta

bön och skänk Hvad jag be - gär. Jag ber dig in - ner - lig:
 jag blott dig, Mitt A och O. Min bön är stun - de - lig:
 allt mig sker, Hvad du be - skär. Till bön det ma - nar mig:
 bli det rop, Som går från mig: O Her - re, nå - de - lig,

Lär mig att äls - ka dig, Mer äls - ka dig, Mer äls - ka dig.

384. Blif uti Jesus.

O. A. OTTANDER.

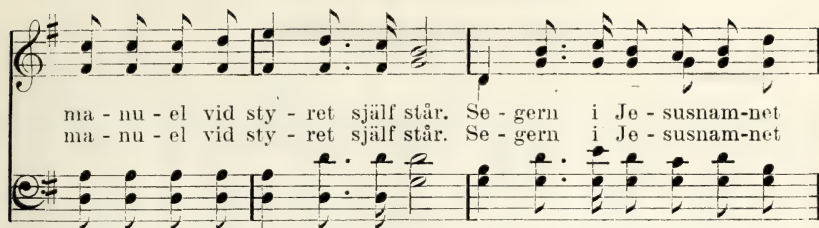
P. P. BLISS.

1. Blif ut - i Je - sus, an-nan hjälp du ej får. Högt ry - ter
 2. Blif ut - i Je - sus, an-nan hjälp du ej får, Men ut - i
 3. Blif ut - i Je - sus, an-nan hjälp du ej får, Fi - en - den

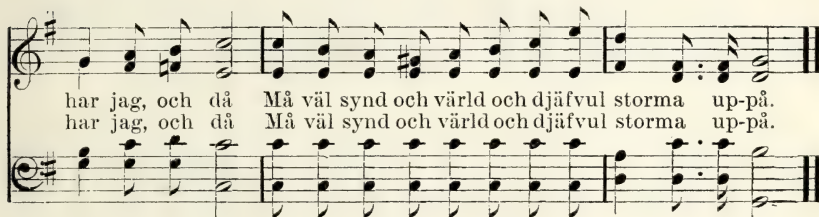
stormen, vå-gen bru - san - de slår. Fram bry - ter sa-tan med all
 ho-nom ständigt hem - åt det går. Kus - ten ren syns af vårt för-
 ra - sar, han dock ald - rig för-mår Sän - ka min räddningsbåt. I

hel - ve-tets makt, Men det går dock all - tid så, som Her-ren har sagt.
 lof - va - de land, Håll blott ut än - nu i tron och blif i Guds lamm.
 stor-men den står, Och i ho-nom gladt vi sjung-a: hem - åt det går.

1-2. Öf - ver det går, o ja, öf - ver det går, Je - sus Im-
 3. Hem - åt det går, o ja, hem - åt det går, Je - sus Im-

ma - nu - el vid sty - ret själf står. Se - gern i Je - sus nam-net
ma - nu - el vid sty - ret själf står. Se - gern i Je - sus nam-net

har jag, och då Må väl synd och värld och djäfvul storma up-på.
har jag, och då Må väl synd och värld och djäfvul storma up-på.

385. Tala sanning.

N. FRYKMAN.

Ur Dagdroppar.

1. Ta - la san-ning, om du vill Många sor - ger dig be-spa - ra
2. Ta - la san-ning. O min vän, Låt ej lög - nen dig för-vil - la.
3. Endast san-ning - en gör fri. Om du den vid hjärtat bin-der
4. Ut - i or - dets sanningssken, Trogen ut - i al - la ö - den,
5. Glöm ej bort, att Je-sus är Vä-gen, san-ning - en och lif - vet.

Och bland Si - ons hel-gon-ska - ra Fridens höj - der komma till.
Har du syn-dat och gjort il - la, U-tan tve - kan allt be-känn.
Som din vän, trots al - la hin - der Skall du e - vigt lycklig bli.
Så i gläd-jen som i nö - den Bär din man-tel hvit och ren.
Allt med ho-nom är dig gif - vet, Allt af nåd han dig be - skär.

386. Jag är pilgrim här.

N. FRYKMAN.

G. RAAB.

1. Jag är pil - grim här, Hem - åt fär - den bär Till min
 2. Visst är vä - gen smal Till Guds fröj - de - sal, Men jag
 3. I det go - da land Bort - om graf - vens rand Ren med
 4. O min Je - sus god, Gif mig tå - la - mod, Två mig

Je - sus kär I hans skö-na him - mel, Där åt mig han har Köpt en
 gjort mitt val Att med helgon-ska - ran Vil - ligt vand-ra den, Hvad det
 palm i hand Förstlingsskaran sjun-ger Lammets ny - a sång, Som den
 i den flod, Som hvar fläck bortta - ger. Lär mig gå den stig, Som be-

har - pa klar, Då han mi - na syn - der bar. O hur
 kos - tar än, Kraft jag får af fräl - sa - ren.
 löst en gång I - från jor - dens nöd och tvång.
 ha - gar dig Och all säll - het bring - ar mig.

skönt att få Till det lan - det gå, Dit ej jor-dens stor-mar nå!

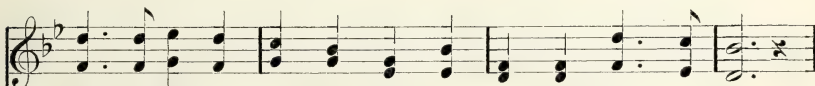
387. Tala vänligt.

LINA SANDELL.

A. L. SKOOG.

1. Ta - la vän - ligt med din näs - ta, Her - ren hör där - på.
2. Ta - la vän - ligt med din näs - ta, Så gör Gud med dig,
3. Ta - la vän - ligt med din näs - ta. Hu - ru vet du väl,
4. Och om äf - ven Her - rens vän - ner Miss - för - stå hvar - ann,

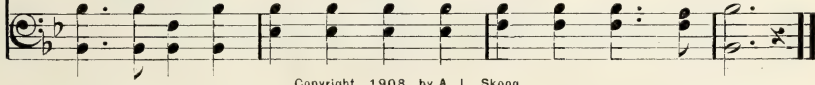
. Se ej blott på e - get bäs - ta, Se på hans ock - så.
 När han vill ditt hjär - ta fäs - ta När - ma - re vid sig.
 Hvil - ka tung - a sor - ger gäs - ta Hem - ligt i hans själ?
 Haf fördrag där - med, han kän - ner Ju de si - na, han.

Se på Je - sus, hur han gjor - de Så i smått som stort.
 Är du själf ett barn af lju - set, Tänk på dem, som gå
 Han har ock ett a - damssin - ne, Fres - tas, så - som du,
 Ta - la vän - ligt med din näs - ta, Så är Je - su bud.

Tjä - na - ren ock gö - ra bor - de Hyvad hans Her - re gjort.
 Bor - ta i - från fa - ders - hu - set, Äls - ka dem ock - så.
 Men med Je - su bud i min - ne Ta - la vän - ligt du.
 O kan - hän - da blir ert näs - ta Mö - te in - för Gud.

388. Mer och mer.

TH. SÖDERBERG.

1. Har du till din fa - der gått? Har du nåd af ho - nom fått?
 2. Har du Je - su när-het känt? Är hans ljus in - om dig tändt?
 3. Har du sma - kat andens kraft Flö - da som en himmelsk saft?

Faderns nåd, hur rik den är! Fritt sin nåd han dig be-skär.
 Je - su kär-lek, rik den är. Fritt sin kär - lek han be-skär.
 Andens kraft, hur rik den är! Fritt sin kraft han dig be-skär.

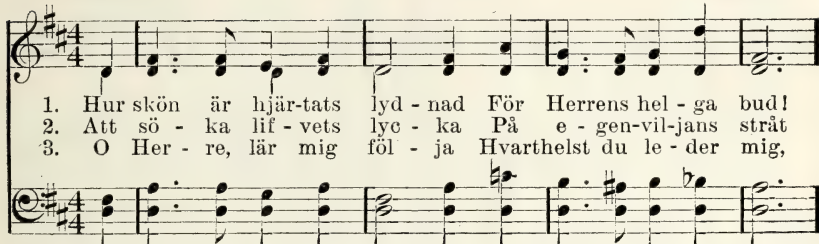
Mer och mer, mer och mer Gud af nåd dig bju - der.

Mer och mer, mer och mer, Ständigt mer det lju - der.

389. Lydnad.

N. FRYKMAN.

A. L. SKOOG.

1. Hur skön är hjär-tats lyd - nad För Herrens hel - ga bud!
 2. Att sö - ka lif - vets lyc - ka På e - gen-vil-jans stråt
 3. O Her - re, lär mig föl - ja Hvarthelst du le - der mig,

Det är den bäs - ta pryd - nad, Den högs - ta ä - re-skrud.
 Och u - sel - he - ten smyc - ka Med ytt - re pomp och ståt,
 I - ge - nom storm och böl - ja, På blöm - bekransad stig.

När klädd i den jag går I hel - ga fä - ders spår,
 Det är en dår - skap stor, Fast värl - den det ej tror,
 E - hvad mig hän - da må, Lär mig att tän - ka så:

En säll - het det mig bring - ar, Som i all nöd be - står.
 Förn hon med fa - sa fin - ner, Hur lög-nens sä - de gror.
 Det har min fa - der skic - kat, Bör jag väl kla - ga då?

390. Vill du skåda Jesus?

N. FRYKMAN.

S. SMITH.

1. Vill du skå - da Je - sus I de säl - las land, Bro - der, gör dig
 2. Här är du ej hem - ma, Här du ej skall bo. Först vid Je - su
 3. Blir du trött af vä - gen, Syns dig da - gen lång, Tänk på sab - bats -
 4. Re - na - de från syn - den Ut - i lam - mets blod, Med vår Gud vi
 5. När på him - la - stran - den Fär - den lyk - tad är, Ing - en pil - grim

re - do, Tag din staf i hand, Ut urläg - ret has - ta
 si - da Vän - tar e - vig ro. Hur din lott på jor - den
 hvi - lan, Sjung en se - ger - sång. Drick ur nå - dens käl - la,
 tå - ga Öf - ver haf och flod. Berg och kul - lar sprin - ga
 ång - rar Hvad han li - dit här. Högt vår Gud vi pri - sa

Med Guds lil - la här, Käm - pa, tills du vin - ner Se - gerkronan där.
 Än må fal - la, si, En - dast ut - i Je - sus Kan du lycklig bli.
 Rikt hon flö - dar än, Ljuft hon vederkvic - ker Si - ons vandringsmän.
 Lät - ta så - som lamm, Där Guds barnaska - ra Seg - ran - de går fram.
 Ock för kor - set då, Fast ej all - tid den - na Konst vi här förs - tå.

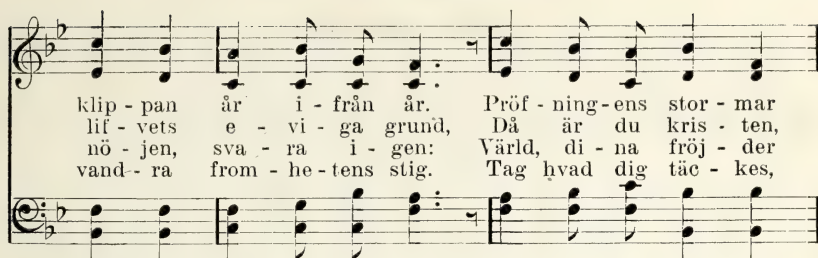
391. Rotad i nåden.

N. FRYKMAN.

H. OBERG.

1. Ro - tad i nå - den, from - he - ten står Fast så - som
 2. Är du med Kris - tus ut - i för - bund, Kän - ner du
 3. När du af värl - den loc - kas, min vän, Ut - i dess
 4. Her - re, be - håll mig städ - se vid dig, Lär mig att

klip - pan år i - från år. Pröf - ning - ens stor - mar
 lif - vets e - vi - ga grund, Då är du kris - ten,
 nö - jen, sva - ra i - gen: Värld, di - na fröj - der
 vand - ra from - he - tens stig. Tag hvad dig tär - kes,

kun - na den ej Ring - as - te ska - da, gö - ra, o nej.
 hvar du än är, Hem - ma och bor - ta, fjär - ran och när.
 haf du för dig, Je - sus har bätt - re gläd - je för mig.
 gif hvad du vill, Blott jag får e - vigt hö - ra dig till.

392. Som Herren vill.

N. FRYKMAN.

Ur Daggdroppar.)

1. Stil - la, stil - la, o min själ, Låt ej o - tron dig för - vil - la,
 2. Gud mitt bäs - ta vet och vill. Får jag ej på ro - sor vand - ra,
 3. Fri - dens äng - lar fröj - da sig, När i nå - dens hvi - ta klä - der
 4. Ring - a är all jordisk glans Mot att lef - va Herren nä - ra
 5. Hoppet ge - nom sky - ar ser In ut - i den gyll - ne sta - den,

Gud kan ald - rig gö - ra il - la, Han kan en - dast gö - ra väl.
 Vill jag dock min lott ej kland - ra, Himla - arf - vet hör mig till.
 Up - på dyg - dens stig jag trä - der. De på händ - ren bä - ra mig.
 Och en gång med fröjd få bä - ra Här - lig - he - tens ä - re - krans.
 Där i - bland den fräls - ta ra - den Ing - en nöd skall va - ra mer.

393. Vänskap.

N. FRYEMAN.

A. L. SKOOG.

1. Vän-skap, du är fjär - ran och när Ro - sen för -
 2. Ljuf är din röst, rik är din tröst, He - lig den
 3. Vän - fast och god Jo - na - tan stod Tro - get vid
 4. Fräl - sa - ren kär all - tid dock är Vän - nen för
 5. Je - sus, jag ber: Gif mig allt mer Ut - af ditt

u - tan tör - ne. Hvar - est du gror,
 fröjd du bring - ar. Har jag blott dig
 Da - vids si - da. Strid el - ler lek,
 and - ra vän - ner, Ing - en som han
 re - na sin - ne, Så att din bild,

säll - he - ten bor Än - nu lik - som till - för - ne.
 med på min stig, Nö - den mig ej be - tving - ar.
 ald - rig han svek, Hvad han än mån - de li - da.
 äls - ka mig kan, Ing - en så väl mig kän - ner.
 vän - lig och mild, Ald - rig går ur mitt min - ne.

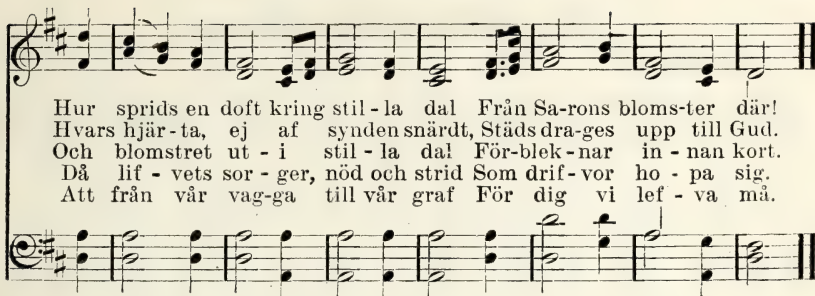
Copyright, 1908, by A. L. Skoog.

394. Vid Siloams våg.

R. HEBER.

I. B. WOODBURY.

1. Vid Si-loams våg så ren och sval Hur fro - das lil - jan skär!
 2. Så är det barn, som ti - digt lärt Sig äls - ka Her - rens bud,
 3. Vid Si-loams våg så ren och sval Snart lil - jan viss - nar bort,
 4. Så kommer ock en vin - ter - tid, O män - sko - barn, för dig,
 5. O Gud, som lif - vet åt oss gaf, Låt oss din nåd und - få,

Hur sprids en doft kring stil - la dal Från Sa-rons bloms-ter där!
 Hvars hjär-ta, ej af syndens snärdt, Städs dra-ges upp till Gud.
 Och blomstret ut - i stil - la dal För-blek-nar in - nan kort.
 Då lif - vets sor-ger, nöd och strid Som drif-vor ho - pa sig.
 Att från vår vag-ga till vår graf För dig vi lef - va må.

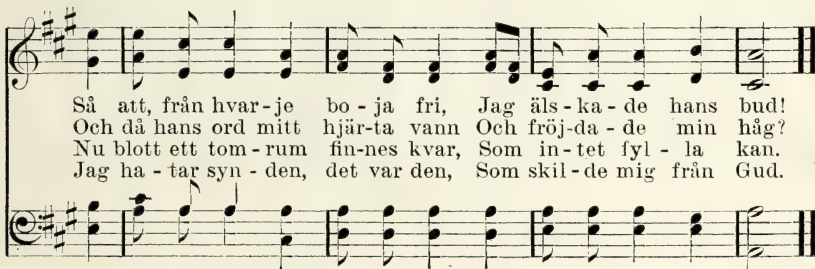
395. Helt med Gud.

W. COWPER.

GLASER.

1. O att min lef - nad kun-de bli En vandring helt med Gud,
 2. Hvar är den säll - het, som jag fann, Då först jag Je - sus såg,
 3. Hur ljuft jag minns de säl - la dar, Då jag för Je - sus brann!
 4. O hel - ga duf - va, kom i - gen, Du fri-dens sän - de - bud.

Så att, från hvar-je bo - ja fri, Jag äls-ka-de hans bud!
 Och då hans ord mitt hjär-ta vann Och fröj-da-de min håg?
 Nu blott ett tom-rum fin-nes kvar, Som in-tet fyl - la kan.
 Jag ha - tar syn - den, det var den, Som skil-de mig från Gud.

5. Hvar afgud, som mig tjust förut,
 Om än så kär för mig,
 Hjälp mig att helt den drifva ut
 Och lyda endast dig.

6. Då skall till slut min lefnad bli
 En vandring helt med Gud,
 Från syndens lag och bojor fri,
 I lydnad för Guds bud.

396. Helga min själ och sinn.

N. FRYKMAN.

L. MASON.

1. Hel - ga min själ och sinn, Fräl - sa - re mild.
 2. Du, som så tå - ligt bar Kor - set för mig,
 3. Låt städs din san - nings ljus Ly - sa min stig

Tryck i mitt hjär - ta in Din e - gen bild.
 Gif, att med fröjd jag tar Smä - lek för dig.
 Och till min fa - ders hus Väg - le - da mig.

Två mig i nå - dens flod, He - lig mig gör och god,
 O lär mig äls - ka så, Att jag med gläd - je må
 Och när jag hem - bud får, Gif, att med fröjd jag går

Hjälp mig i lif - vets strid, Gif mig din frid.
 Vand - ra i di - na buål, Pri - san - de Gud.
 In ut - i pa - ra - dis, Ditt namn till pris.

397. Närmare Gud.

S. F. ADAMS.

(Melodi n:o 396.)

1. Närmare, Gud, till dig, Närmare dig! Om ock ett kors det är, Som lyfter mig, Är blott min själs^o begär Ständigt att komma här Närmare, Gud, till dig, Närmare dig.	3. Om du med blomster strör Lefnadens stig, Eller om sorgens moln Hopas kring mig, Är det mig lika godt, Om det mig förer blott Närmare, Gud, till dig, Närmare dig.
2. Skild ifrån dig, o Gud, Fridlös jag gått. Aldrig i världens tjänst Hvila jag fått. Men sen till dig jag flytt, Suckar jag städs på nytt: Närmare, Gud, till dig Närmare dig!	4. Och när mitt vandringslopp Slutas en gång, Och uti frihet byts Jordlifvets tvång, Föres jag vid din hand, Fri ifrån stoftets band, Närmare, Gud, till dig, Närmare dig.

398. Som hjorten uti middagstid.

N. TATE.

L. SPOHR.

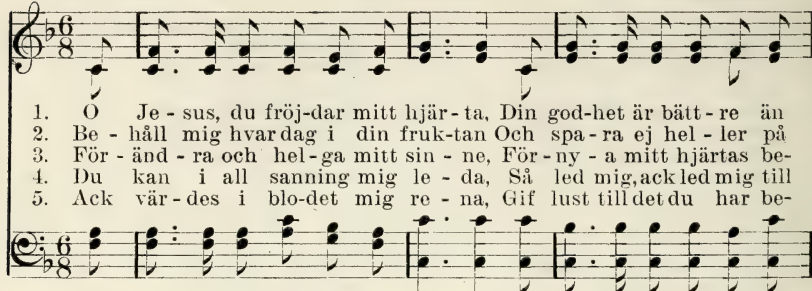
1. Som hjo-ten ut - i mid-dags - tid Till vat - tu - käl - lan
2. Till dig, till dig, du lif-vets Gud, Min an - de törs - tar
3. Hur läng - e skall i sor-gens dräkt, Min Gud, jag gå så
4. Hvi ängs-las du, min själ, i mig? Vak upp och fat - ta

trår, Till dig, o Gud, din nåd och frid Mitt hjär-tas längtan står.
så. När skall jag väl i he-lig skrud Din klar-het skå-da få?
här, För-gä - ten och af hån be-täckt? O kom och var mig när.
mod. Din fa - der tän - ker än på dig, Din Gud är e - vigt god.

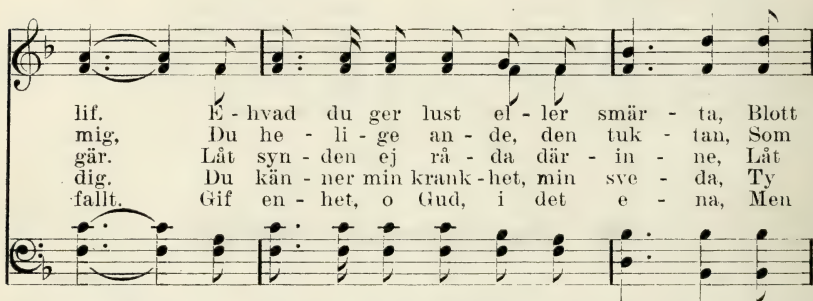
399. Mer af ditt sinne.

LINA SANDELL.

E. AUG. SKOGSBERGH.

1. O Je - sus, du fröj - dar mitt hjär - ta, Din god - het är bätt - re än
 2. Be - håll mig hvardag i din fruk - tan Och spa - ra ej hel - ler på
 3. För - änd - ra och hel - ga mitt sin - ne, För - ny - a mitt hjärtas be -
 4. Du kan i all sanning mig le - da, Så led mig, ack led mig till
 5. Ack vär - des i blo - det mig re - na, Gif lust till det du har be -

lif. E - hvad du ger lust el - ler smär - ta, Blott
 mig, Du he - li - ge an - de, den tuk - tan, Som
 gär. Låt syn - den ej rå - da där - in - ne, Låt
 dig. Du kän - ner min krank - het, min sve - da, Ty
 fallt. Gif en - het, o Gud, i det e - na, Men

mer af ditt sin - ne mig gif. E - hvad du ger
 dra - ger mig när - ma - re dig. Du he - li - ge
 värl - den ej mer bli mig kär. Låt syn - den ej
 en gång du bar den för mig. Du kän - ner min
 kär - lek, ja kär - lek i allt. Gif en - het, o

lust el - ler smär - ta, Blott mer af ditt sin - ne mig gif.
 an - de, den tuk - tan, Som dra - ger mig när - ma - re dig.
 rå - da där - in - ne, Låt värl - den ej mer bli mig kär.
 krankhet, min sve - da, Ty en gång du bar den för mig.
 Gud, i det e - na, Men kär - lek, ja kär - lek i allt.

400. Utrannsaka mig.

N. FRYKMAN.

G. WENNERBERG.

1. Her-re, ut-rann-sa - ka mig Och låt mig för - nim - ma,
 2. Syn-den spin-ner si - na garn, Sa - tan si - na sna - ror
 3. Her-re, blott ut - i ditt namn Frid mitt hjär-ta fin - ner,

Om mitt hjär-ta till-hör dig, Skingra o-trons dim - ma,
 Läg-ger ut för jor-dens barn. Ack så många fa - ror
 Blott ut - i din kär-leks famn Ing - en nöd mig hin - ner.

Så att jag ditt råd kan se Och den fri-den sma - ka,
 Fin-nas dock ut - i en värld, Ut - i lus-tar fång - en!
 Göm mig där, o Je-sus mild, Med din trogna ska - ra,

Som mig lär i väl och ve Världens lust för - sa - ka.
 Mång-en blir på lif-vets färd Ge-nom dem för - gång - en.
 Mer och mer din skö-na bild För min själ för - kla - ra.

401. Tätt till dig.

F. J. CROSBY.

S. J. VAIL.

1. Je - sus, du min vän den bäs-te, Je-sus, lif - vet i mitt lif,
 2. Ej om jor-dens tomma ä - ra Be-der jag, o Her-re kär,
 3. För mig sist i nåd, o Je-sus, Ge-nom dö-dens skuggas dal,

Låt med dig mig bo och vand - ra Och åt mig din an - de gif.
 Ej om jor-dens kor-ta fröj - der, Ett al - le - na jag be-gär:
 Öpp-na för mig pär-le - por - ten Till din lju - sa fröj-de-sal.

Drag du mig tätt till dig, Drag du mig tätt till dig. Ja, o
 Drag du mig tätt till dig, Drag du mig tätt till dig. Gär - na
 Drag du mig tätt till dig, Drag du mig tätt till dig, Tills jag

Je - sus, låt min vand-ring Bli en vand-ring helt med dig.
 vill jag allt för-dra - ga För en vand-ring helt med dig.
 där får e - vigt lef - va, O min Je - sus, helt med dig.

402. Tag mig helt.

SELMA LAGERSTRÖM.

J. BLOMQVIST.

1. Tag mig helt, o dy-re Je - sus, Tag min an - de, själ och kropp.
 2. Gu - da - bo - ret lif jag ä - ger. Det kan ald - rig fin - na ro
 3. Tag mig helt och lär mig dö - da Köt-tets vil - ja dag för dag,

Lär mig äls - ka dig af hjär - tat, Lif - va upp min tro, mitt hopp.
 Ut - i nå - got här på jor - den, Hög-re, hög - re vill jag bo.
 Sö - ka att i al-la skif - ten Lef - va blott till ditt be-hag.

Fast hos dig jag funnit fäs - te, Har jag of - ta lu-pit ut
 Där-för fal - ler jag nu ne - der In-för dig, o Jesus kär,
 Tag mig helt och lär mig bi - da Någ-ra da - gar tåligt än,

Att på jor - den sö-ka näs - te, Där jag blef så trött till slut.
 Och af allt mitt hjärta be - der, Tag mig helt, så arm jag är.
 Me-dan ti - dens väkter skri-da Mot den sto - ra mor-go-nen.

403. Drag mig närmare.

F. J. CROSBY.

W. H. DOANE.

1. Jag är din, o Gud, jag har hört din röst, Hört ditt
 2. Hel - ga, af-skilj mig till din tjänst, att jag Pri - sa
 3. O hvad sa - lig fröjd att på jor - den ren Haf - va
 4. Ack din kär-leks djup och din kär - leks höjd Kan jag

kär - leks-bud till mig. O men drag mig dock med din
 må i allt din nåd. Låt min vil - ja så helt gå
 säll - skap med sin Gud, Att som vän till vän i hvad
 dock ej fat - ta fullt, Förr - än där hos dig du ock

an - des nåd Städs allt när - ma - re till dig. Drag mig,
 upp i din, Att jag äls - kar blott ditt råd.
 nöd som helst Fritt få skie - ka ho - nom bud!
 slu - ter mig I din öpp - na famn så hult.

drag mig när - ma - re allt - jämt Till ditt
 drag mig, dra, mig

kors, o Her - re kär. Drag mig, drag mig, drag mig

när - ma - re allt-jämt Tills jag ser dig som du är.

404. I unga år.

AUG. B.

1. Fa - der huld i him-lens höjd, Varm din kärlek brin - ner.
 2. Världens fals - ka gläd - je ger Samvetskval och smär - ta.
 3. Lär oss fröj - das i ditt råd I den gla - da vå - ren.
 4. Gör vår väg allt me - ra rät Mot vårt mål det hö - ga.

Högt du glä - des åt vår fröjd, När den ren du fin - ner.
 Där - för hel - ga mer och mer Gläd - jen i vårt hjär - ta.
 Lär oss jub - la i din nåd Än i gam - la å - ren.
 Led du all - tid vå - ra fjät Med ditt fa - ders - ö - ga.

5. Då skall glädjen städse bo
 I vårt hjärta inne
 Och en helig, ljuflig ro
 Lysa upp vårt sinne.

6. Uti världens falska sken
 Vilja vi ej vara.
 Gif den glädje, som är ren,
 Åt din unga skara.

405. Göm mig, Jesus.

ERIC BERGQVIST.

M. WIEL-ÖSTERHOLM. Bearb.

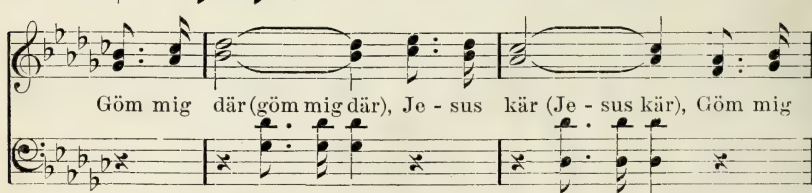
1. Göm mig, Je - sus, djupt i di - na sår Från all
 2. Nu det gäl - ler va - ra på sin vakt: Me - ra
 3. Mång-en å - sikt, ack så lärd och from, Sam - lar
 4. Göm mig, göm mig djupt i di - na sår, Låt ej

ti - dens yt - lig - het och vil - lä, Ty i e - genkraft jag ej för -
 fi - na blif - va sa - tans sna - ror, Och förklädd i snilletstjusar -
 ska - ror, som be - gär - ligt hö - ra, Menden läm - nar själen endast
 nå - got här min själ för - vil - la, Ty i e - genkraft jag ej för -

mår Hål - la mig i klip - po - näs - tet stil - la.
 makt Själf - va and - lig - he - ten döl - jer fa - ror.
 tom. Je - sus blott kan sjä - len sa - lig - gö - ra.
 mår Hål - la mig i klip - po - näs - tet stil - la.

Göm mig där (göm mig där), Je - sus kär (Je - sus kär), Göm mig

djupt..... i dy - ra så - ren. Tryggt och ljuft det är att lefva
 Göm mig djupt

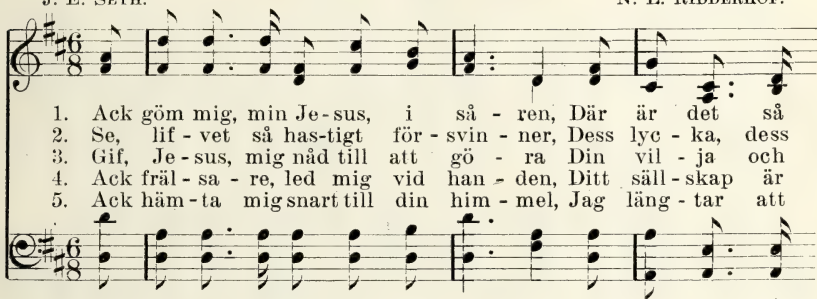

dar För små lam - men och för fos - ter - få - ren.

406. En lärjunges bön.

J. E. SETH.

N. L. RIDDERHOF.

1. Ack göm mig, min Je - sus, i så - ren, Där är det så
 2. Se, lif - vet så has - tigt för - svin - ner, Dess lyc - ka, dess
 3. Gif, Je - sus, mig nåd till att gö - ra Din vil - ja och
 4. Ack fräl - sa - re, led mig vid han - den, Ditt säll - skap är
 5. Ack häm - ta mig snart till din him - mel, Jag läng - tar att

godt att få bo. Låt nå - den mig föl - ja i
 fröjd är så kort. På jor - den manskat - ter ej
 lef - va för dig Och lät mig till sist af dig
 ljuft för min själ. Ej ö - gat kan se dig, men
 va - ra hos dig. På jor - den är o - ro och

spå - ren Och styrk du min vack - lan - de tro.
 fin - ner, Som fäg - na, då an - den far bort.
 hö - ra: Vål gjordt, kom och hvi - la hos mig.
 an - den Dig skå - dar och kän - ner så väl.
 yim - mel, Hos dig är det still - het och frid.

407. Närmare korset.

F. J. CROSBY.

MRS. J. F. KNAPP.

1. När - ma-re kor - set, sjung-er jag, När - ma - re jag kom-mer.
 2. När - ma-re nå - dens tron, hur väl, När - ma - re jag kom-mer.
 3. När - ma-re må - let för mitt hopp, När - ma - re jag kom-mer.

När - ma-re kor - set dag för dag, När - ma - re jag kom-mer.
 Ljuf - li-gen mät - tas där min själ, När - ma - re jag kom-mer.
 Re - dan med fröjd jag ser dit opp, När - ma - re jag kom-mer.

När - ma-re fräl - sa - ren så god, När - ma-re käl - lan
 Stärkt till min tro, mer klart jag ser Je - sus, som kom för
 När - ma-re hvi - lans ljuf - va rön, När - ma-re ock min

fylld med blod, När - ma - re så - rens pur - pur - flod,
 mig hit ner. Ho - nom jag vill ock lik - na mer.
 se - ger - lön, När - ma - re kro - nan e - vigt skön,

När - ma - re jag kom - mer, När - ma - re jag kom-mer.
 När - ma - re jag kom - mer, När - ma - re jag kom-mer.
 När - ma - re jag kom - mer, När - ma - re jag kom-mer.

408. Närmare.

LINA SANDELL.

E. AUG. SKOGSBERGH.

1. När-ma - re, o Je - sus Krist, till dig, När-ma - re, hvad
 2. När-ma - re, om kor-set skul-le än Bli det band, som
 3. När-ma - re, till dig, om vä-gen bär Ge-nom nat - tens
 4. När-ma - re till dig och di - na sår, Och när snart jag

än det kos - tar mig! När-ma - re i mor-gon än i
 städs på nytt i - gen Bin-der mig allt fas - ta - re vid
 dju - pa skuggor här! Hvad du nöd - gas ta - ga, Her-re,
 mi - na ving-ar får, Sam-ma ton ur hjär-tat träng-e

går, När-ma - re, o Her - re, år från år!
 tag, Och från jor - den me - ra lö - ser mig!
 tag, När-ma - re till dig blott städs mig drag.
 sig: När-ma - re till dig, till dig, till dig!

409. Drag mig närmare.

Spansk melodi.

1. Je - sus, min Je - sus, Hvilken vän du är för mig!
 2. Då stjär-nor kla - ra Spri-da ut siit silf-ver - ljus,
 3. Då, Her-re Je - sus, Sis - ta skug - gan sän-ker sig

O jag har fun - nit Ljuf - lig ro i dig.
 O lär mig sjung - a Om min fa - ders hus,
 Och till det tys - ta Du skall kal - la mig,

När min väg var ö - de, Sor - genbrän - de i mitt bröst,
 Om det lan - det säl - la, Dit de kä - ra gått för - ut,
 I ditt hul - da skö - te Låt mig som - na in för-nöjd

Då din ljuf - va stäm-ma In - göt mod och tröst.
 Låt mig där få hvi - la Ef - ter stri-dens slut.
 För att se - dan vak - na Till en e - vig fröjd.

Närm-re, drag mignärmre, Tills jag hvi - lar helt i dig.

Närm - re, drag mig närm - re, Je - sus kär, till dig.

410. Dig, blott dig.

J. BLOMQVIST.

W. W. BRADBURY.

1. Dig, min Je - sus, vill jag föl - ja, Hvad det än mig kos - ta må,
 2. Trygg kan jag i san - ning va - ra, Då du, Her - re, med mig går.
 3. In - tet godt kan jag dig gif - va, Jag är i - del fat - tig - dom.
 4. Må allt jor - diskt fly och bris - ta, Du, min Je - sus, blir dock kvar.
 5. Blif i gläd - jen, blif i nö - den, Gud, mitt hjärtas en - da skatt.

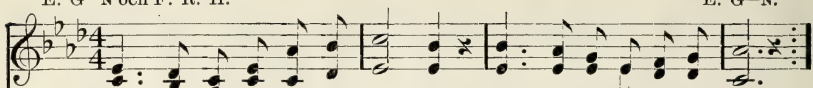
Ge - nom ö - ken, öf - ver böl - ja Skall med dig jag sä - ker gå.
 Från all nöd och ur all fa - ra Hjälp - er du, som allt för - mår.
 Din jag är och vill för - blif - va, Du är all min ri - ke - dom.
 Skul - le an - nat allt jag mis - ta, Har jag nog, då dig jag har.
 U - tan dig blir lif - vet dö - den, I - del mör - ker, kol - svart natt.

Dig, blott dig, dig, blott dig Vill jag föl - ja, led du mig.
 Dig, blott dig, dig, blott dig Vill jag föl - ja, led du mig.
 Dig, blott dig, dig, blott dig Vill jag föl - ja, led du mig.
 Dig, blott dig, dig, blott dig Vill jag föl - ja, led du mig.
 Men med dig, men med dig Ljus blir nat - ten, ljus min stig.

411. Afskild för min Herres räkning.

E. G-N och F. R. H.

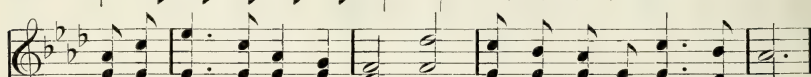
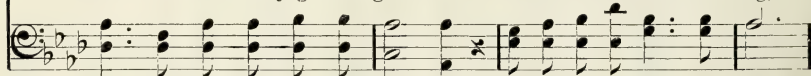
E. G-N.

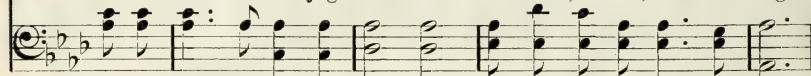
1. Af-skild för min Herres räk-ning Och i blodets purpur-älf
Tva-gen ren från al-la syn-der För att lef-va ej mig själf,
2. Af-skild för min Herres räk-ning Till att fat-ta mer och mer
Höj-den, djupet af den kär-lek, Som han si-na barn be-ter,
3. Af-skild för min Herres räk-ning, Mer och mer jag känna får
Höj-den, djupet af den kär-lek, Som all kunskap öfver-går.

Va-re det min högs-ta ä-ra Att på korsets hel-ga stig
Må ej jor-dens kor-ta lyc-ka, Jordensskatter då-ra mig.
Och dess me-ra jag ut-gif-ver Af hans kärlek in-ner-lig,

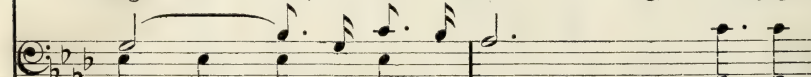
Föl-ja mästarn al-la da-gar Af-skild, Herre, helt för dig.
Nej, mitt mål står mycket hög-re: Af-skild, Herre, helt för dig.
Des-to me-ra kan jag äls-ka Af-skild, Herre, helt för dig.

Dy-re mäs - - - ta-re, be-va - - - ra Mig så
Dy-re mäs - ta - - re, be-va - ra

varm, ... så varm i dig, Att jag
Mig så varm, så varm i dig, Att jag

öf - ver - allt må spri - da Kris - ti väl - lukt om - kring mig.
 öf - ver - allt må spri da Kris ti väl - lukt om kring mig.

412. O kärlek, som mig fattat har.

G. MATHESON.

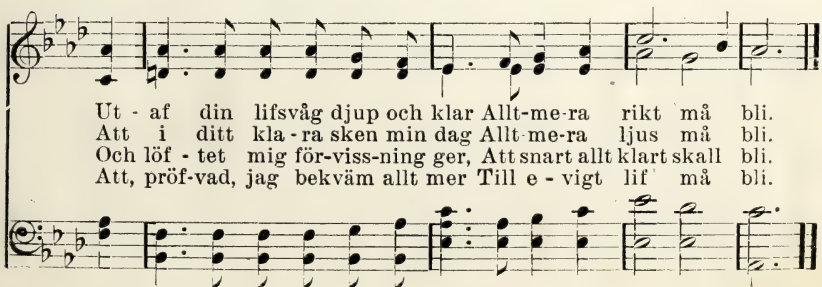
A. L. PEACE.

1. O kär - lek, som mig fat - tat har Och hit - tills
 2. O ljus af him - lens väl - be - hag, Al - le - na
 3. O fröjd, som ock ur smär - tan ler Och gju - ter
 4. O kors, fast du mig smär - ta ger, Ej be - der

stått mig tro - get bi, Gif, att mitt lif, i ditt för - var,
 du gör sjä - len fri. Mitt mat - ta ljus i dig upp - tag,
 bal - sam ljuf där - i! I tå - re - regn sig bå - gen ter,
 jag än blif - va fri. I stof - tet du mig bringar ner,

Ut - af din lifsvåg djup och klar Allt - me - ra rikt må bli.
 Att i ditt kla - ra sken min dag Allt - me - ra ljus må bli.
 Och löf - tet mig för - viss - ning ger, Att snart allt klart skall bli.
 Att, prof - vad, jag bekväm allt mer Till e - vigt lif må bli.

413. Något för Jesus.

S. D. PHELPS.

R. LOWRY.

1. Du, som af kär - lek dog, Je - - sus, för mig!
 2. Du, som i kor - sets död Ut - - gafs för mig,
 3. Ska - pa ett hjär - ta rent, Her - re, i mig,
 4. Allt hvad jag är och har, Gåf - vor af dig,

In - tet jag hål - le då Un - - dan för dig.
 Je - sus, af nåd mig sänd Kraft i - från dig,
 Att jag må hvar - je dag Lef - - va för dig,
 Alit ut - i fröjd och sorg Tag det af mig.

Nej, tag mig, Her - re, fatt Så med din kär - lek, att
 Nöjd med mitt kors att gå, Pri - san - de dig, och så
 He - lan - de nå - got sår, Vin - nan - de nå - got får,
 Och när i him - lens höjd Jag får dig se med fröjd,

Hjär - tat må off - ra gladt Nå - got för dig.
 Gö - ra, fast svagt, än - då Nå - got för dig.
 Gö - ran - de, hvar jag går, Nå - got för dig.
 Ärf - ver jag, e - vigt nöjd, All - ting hos dig.

414. Min bön.

P. P. B.

P. P. BLISS.

1. Mer he - lig - het gif mig, Mer in - ner - lig fröjd,
 2. Mer tacksam - het gif mig, Mer tröst vid ditt bord,
 3. Mer ödmjukhet gif mig, Mer still - het och hopp,

Mer kraft öf - ver syn - den, Mer nåd att bli nöjd,
 Mer mod för din ä - ra, Mer ljus i ditt ord,
 Mer re - ning från syn - den, Mer längtan dit opp.

Mer tro på dig, Je - sus, Mer nit för din lön,
 Mer vil - ja att li - da, Mer nåd att bli vis,
 Mer nyt - tig nu gör mig, Mer fast på min stig,

Mer all - var att ver - ka, Mer kraft i min bön.
 Mer öm - het och kär - lek Allt blott till ditt pris.
 Mer skicklig för him - len, Mer, Je - sus lik dig.

415. Min Jesus, uppå dig.

J. HEERMAN.

J. REGNART.

1. Min Je - sus, up - på dig För - lå - ter jag städs mig.
2. Skrif i mitt hjär - ta in, Att jag är e - vigt din.

Hvem kan mig nu för - där - va? Ditt ri - ke skall jag ärf - va,
Hjälp, ätt jag gör din vil - ja, Flyr hvad oss kan åt - skil - ja

Som du mig skaf - fa mån - de, När du led dö - dens vän - de.
Ock sist det lif får nju - ta, Som ing - en död skall slu - ta.

416. Ack Herre Jesus, hör min röst.

M. LUTHER.

1539.

1. Ack Her - re Je - sus, hör min röst, Gör
2. Låt ald - rig mig för - gå - ta dig. Ditt
3. Ä - ra ske Gud up - på hans tron, Som

dig ett tem - pel i mitt bröst, Ut - i mitt hjär - ta
 namn ske pris e - vin - ner - lig. Ditt namn med fröjd jag
 oss har skänkt sin en - de son. Nu män - skors röst och

blif och bo, Så har jag tröst och e - vig ro.
 lof - va vill, För - lä - na mig din nåd där - till.
 äng - lars kor Lof - sjung - e den i höj - den bor.

417. O Guds lamm!

{ O Guds lamm, som bort - ta - ger värl - dens syn - der, Fräls oss,
 { O Guds lamm, som bort - ta - ger värl - dens syn - der, Hör oss,

mil - de Her - re Gud.
 mil - de Her r re Gud. O Guds lamm, som bort - ta - ger

värl - dens syn - der, Gif oss din frid och väl - sig - nel - se.

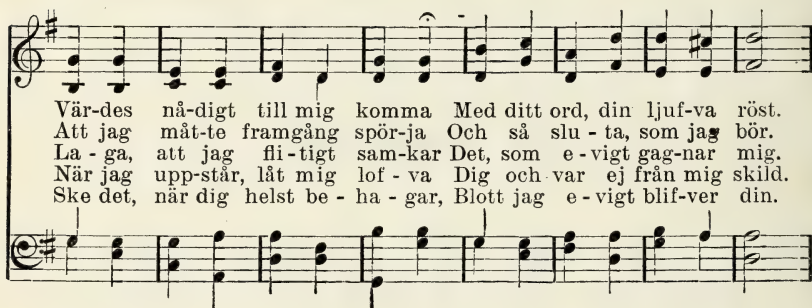
418. Jesus, du min fröjd och fromma.

C. J. ARRHENIUS.

Svensk, 1689.

1. Je - sus, du min fröjd och fromma, All min gläd-je och min tröst,
 2. Je - sus, låt mig städ-se bör-ja I ditt namn allt hvad jag gör,
 3. Al - la mi-na ord och tan-kar, Je - sus, låt be - ha - ga dig.
 4. När jag läg-ger mig att sof - va; Skyd-da mig, o Je - sus mild.
 5. När jag slu-tar mi - na da - gar, Låt mig ro - ligt som-na in.

Vär-des nå-digt till mig komma Med ditt ord, din ljuf-va röst.
 Att jag måt-te framgång spör-ja Och så slu - ta, som jag bör.
 La - ga, att jag fli-tigt sam-kar Det, som e - vigt gag-nar mig.
 När jag upp-står, låt mig lof - va Dig och var ej från mig skild.
 Ske det, när dig helst be - ha - gar, Blott jag e - vigt blif-ver din.

Kom, o Je - sus, blif mig när, Låt mig blif - va där du är.

419. Du ser Guds hjärtelag.

J. OLEARIUS.

J. CRUGER.

1. Du ser Guds hjär-te - lag, Låt dig där - af be - ve - ka.
 2. Så kom-mer jag, min Gud, I Je-su namn rätt gla-der.

Hans mun, hans dy-ra ord Kan dig ej nå - got ne - ka.
Och så - ger i fast tro: Jag är ditt barn, o fa - der.

Hvad dig o - möj-ligt syns, Det vill hans fa - ders-hand
Jag be - der, tror och vet, Att du min bön upp - tar.

Dig gif - va, ja, ock mer, Än du ens tän - ka kan.
Du vill, du kan, du gör Hvad du mig lof - vat har.

420. Hjärtats längtan.

LINA SANDELL.

C. SjöGREN.

1. Her - re, mitt hjär - ta Läng - tar i still - het till dig.
2. Sa - lig i hop - pet, Låt mig, o Je - sus, blott ej
3. Håll mig vid han - den, Gif mig allt stapp - lan - de till
4. Göm mig för flär - den, Göm mig, ack göm mig i dig.
5. Her - re, be - va - ra, Her - re, väl - sig - na mig du.

Lind - ra min smär - ta, Lif - va och ve - der - kvick mig.
Trött - na i lop - pet Och bli till - ba - ka, ack nej.
Och gör blott an - den Vil - lig att gå dit du vill.
Gläd - jen i värl - den Är ju ej gläd - je för mig.
Ly - se ditt kla - ra, Vän - li - ga an - let' mig nu.

421. O du konungars konung.

N. FRYKMAN.

TH. SÖDERBERG.

1. O du ko-nung-ars ko-nung, vår fräl - sa - re blid, Som nu
 2. Led oss fram på den väg, som till him-me-len bär Ge-nom
 3. Låt oss hö - ra din röst, låt oss skå - da ditt ljus, Lär oss
 4. O du ko-nung-ars ko-nung, vår Her - re och Gud, Som har

tro - nar i him-me-lens höjd, Var oss när med din nåd, med din
 dö - dens och skug-gor-nas land, Där oss fa - rorstäds mö - ta båd
 dric - ka ur strömmen, som går Från ditt kors, frändin tron, ge-nom
 him-mel och jord i din hand, Dig vår hyll-ning vi bring - a med

san - ning och frid Och för - kun - na oss fräls - ning - ens
 fjär - ran och när. Tryg - ga ä - ro vi blott i din
 värl - dar - nas brus, O du Her - re, som all - ting för-
 lof - sång - ens ljud Re - dan här ut - i mö - dor - nas

fröjd, Den du, en - dast du oss kan bring - a.
 hand, Som mäk - tar allt mör - ker för - ja - ga.
 mår Och bär all vår nöd på ditt hjär - ta.
 land Och se - dan i säll - he - tens ri - ke.

422. Låt mig börja med dig.

(Melodi n:o 421.)

1. Låt mig börja med dig, o min frälsare kär,
Ock den väg, som mig återstår än.
Låt mig börja med dig hvarje dag du beskär
Och förnya mitt uppsåt igen
Att vara och blifva din egen.
2. Låt mig börja med dig, i ditt heliga namn,
Som allena har frälsning i sig.
Slut mig hårdt intill dig, i din trofasta famn,
Där är trygghet och hvila för mig,
Trots bruset där ute i världen.
3. Låt ditt lefvande ord bli det ljus, i hvars sken
Jag alltjämt vandrar fram på din stig,
Men hvar dag, ack på nytt två mig vit, två mig re!
I det blod, som ock runnit för mig
Från korset en gång, Herre Jesus.
4. Låt mig börja med dig, men dock ännu en bön:
Låt mig sluta min dag ock med dig.
Och när dagen är slut, gif mig hvilan så skön,
Tills du väcker ur sömnen ock mig
Att lefva för evigt hos Herren.

423. Nådstolen.

H. STOWELL.

T. HASTINGA

1. Från hvar-je storm, som kommer på, Från hvar-je nöd oss ho - ta må,
2. Det finns en plats, där fräl-sa-ren Med si - na vän-ner mö - ter än,
3. Det finns en ort, en fristad sann, Där sjä - lar mö - ta få hvarann.
4. Hvert skul-le vi väl kun - nat fly Från ti - dens o - ro, larm och gny,
5. Så låt oss all-tid lig - ga där Med vå - ra bör-dor och be-svär

Det finns en tillflykt trygg och kär, Och den vid nå-da-sto - len är.
Den platsen, öf - ver al - la god, Är nå - da-sto-len i hans blod.
Fast jor-den kring förskingrade, Vid nå - da-sto-len sam-las de.
Hur skul-le det med oss väl gått, Om ej en nå - da-stol vi fått?
Och vär-mas af den kla - ra sol, Som strå - lar från Guds nå-da-stol.

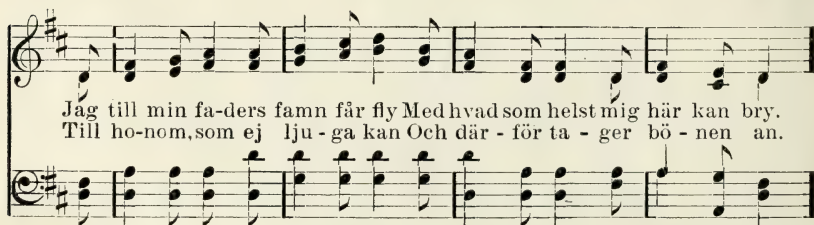
424. O bönestund, för mig så kär.

W. W. WALFORD.

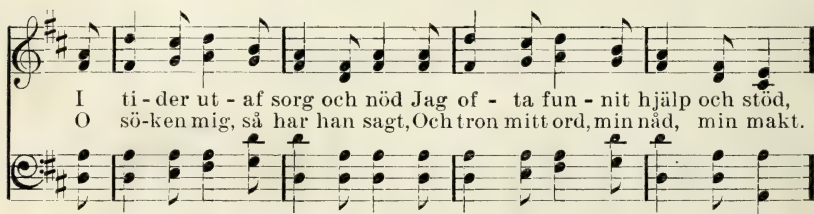
W. B. BRADBURY.

1. O bö-nestund, för mig så kär, Då från en värld af tungt be-svär
2. O bö-nestund, för mig så kär, För-visst din ving-e bö - nen bär

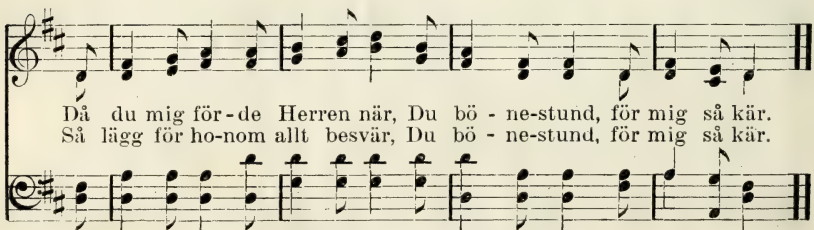
Jag till min fa-ders famn får fly Med hvad som helst mig här kan bry.
Till ho-nom, som ej lju - ga kan Och där - för ta - ger bö - nen an.

I ti-der ut - af sorg och nöd Jag of - ta fun - nit hjälp och stöd,
O sö-ken mig, så har han sagt, Och tron mitt ord, min nåd, min makt.

Då du mig för-de Her-ren när, Du bö - nestund, för mig så kär.
Så lägg för ho-nom allt besvär, Du bö - nestund, för mig så kär.

Då du mig för-de Herren när, Du bö - ne-stund, för mig så kär.
Så lägg för ho-nom allt besvär, Du bö - ne-stund, för mig så kär.

3. O bönestund, för mig så kär,
 Din tröst jag njute ständigt här,
 Tills jag får se från Pisgas höjd
 Mitt hem och svinga upp med fröjd,
 Då jag får släppa köttets skrud
 För att förklarad bo hos Gud.
 Då ropar jag i flykten där:
 Farväl, du bönestund så kär.

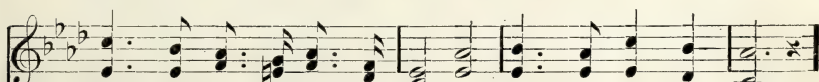
425. Gå ej mig förbi.

F. J. CROSBY.

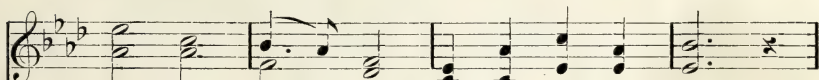
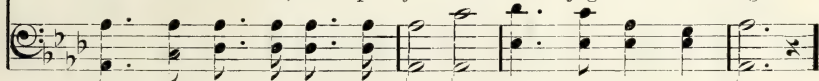
W. H. DOANE.

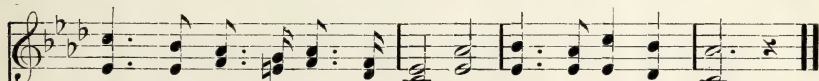
1. Je - sus kär, gå ej för - bi mig, Låt mig bön-hörd bli.
2. Låt ock mig vid nå - da - tro-nen Fin - na himmelsk ro.
3. Blott up - på ditt ord jag kommer Och om nåd be - gär.
4. Du är all min gläd - je - kül - la, Mer än lif för mig.

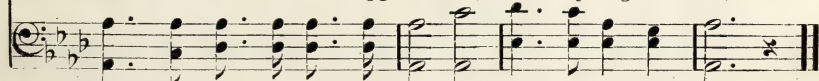
Då åt and-ra nåd du skän-ker, Gå ej mig för - bi.
 Då jag sjun-kerned för-kros-sad, Her - re, lär mig tro.
 He - la mitt bekläm-da hjär-ta, Fräls mig som jag är.
 Hvad i him-len, hvad på jor-den Har jag u - tom dig!

Je - sus, Je - sus, Låt mig bön-hörd bli,

Och när and - ra du upp-väc-ker, Gå ej mig för - bi,

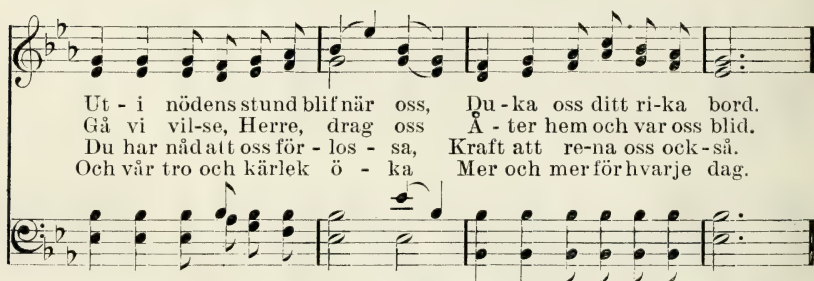
426. Gode herde, led och bär oss.

D. A. THRUPP.

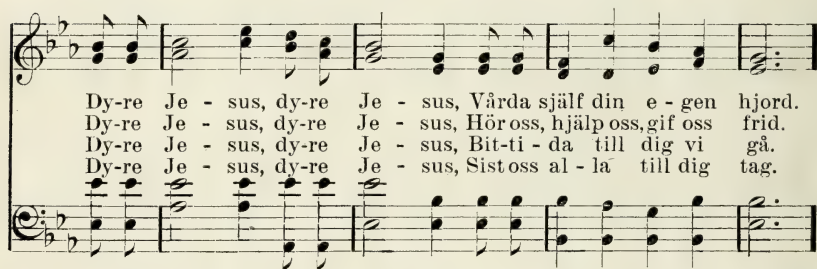
W. B. BRADBURY.

1. Go - de herde, led och bär oss, Lys oss med ditt klara ord.
 2. Du rår om oss, o så tag oss Själ om hand i nöd och strid.
 3. Du vill oss ju ej för - kros - sa, Fast vi syndat mot dig så.
 4. Ti - digt lär oss dig att sö - ka, Ti - digt gö - ra ditt be - hag

Ut - i nödens stund blif när oss, Du - ka oss ditt ri - ka bord.
 Gå vi vil - se, Herre, drag oss Å - ter hem och var oss blid.
 Du har nåd att oss för - los - sa, Kraft att re - na oss ock - så.
 Och vår tro och kärlek ö - ka Mer och mer för hvarje dag.

Dy - re Je - sus, dy - re Je - sus, Vårda själf din e - gen hjord.
 Dy - re Je - sus, dy - re Je - sus, Hör oss, hjälp oss, gif oss frid.
 Dy - re Je - sus, dy - re Je - sus, Bit - ti - da till dig vi gå.
 Dy - re Je - sus, dy - re Je - sus, Sist oss al - la till dig tag.

Dy - re Je - sus, dy - re Je - sus, Vårda själf din e - gen hjord.
 Dy - re Je - sus, dy - re Je - sus, Hör oss, hjälp oss, gif oss frid.
 Dy - re Je - sus, dy - re Je - sus, Bit - ti - da till dig vi gå.
 Dy - re Je - sus, dy - re Je - sus, Sist oss al - la till dig tag.

427. Hvar stund jag dig behöfver.

A. S. HAWKS.

R. LOWRY.

1. Hvar stund jag dig be - höf - ver, O Je - sus min.
 2. Hvar stund jag dig be - höf - ver, Blif mitt för - svar.
 3. Hvar stund jag dig be - höf - ver, I lust och nöd.
 4. Hvar stund jag dig be - höf - ver. Mig lär din stig

Ej finns en röst, som trös - tar Så ljuft som din.
 Ty fres - tel-ser - na vi - ka, När dig jag har.
 Ty går du bort, är lif - vet För mig blott död.
 Och di - na ri - ka löf - ten Upp - fyll på mig.

Ja, Her - re, jag be-höf - ver Din nåd för hvar-je stund.

O låt mig nu för-nim-ma Ditt frids - för - bund.

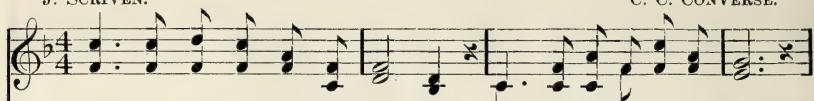
5. Hvar stund jag dig behöfver.
 Mig styrk i strid,
 Och när min afton skymmer,
 Gif anden frid.

6. Hvar stund jag dig behöfver.
 Blif du mig när
 Och låt mig evigt blifva,
 Där själf du är.

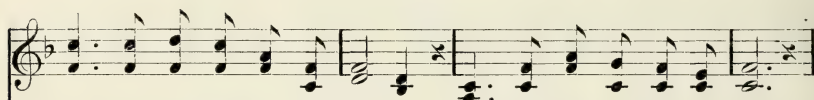
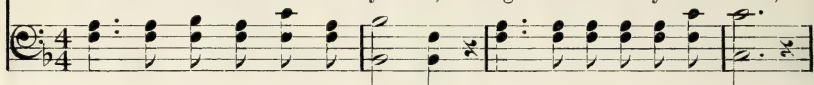
428. Tänk, en sådan vän som Jesus.

J. SCRIVEN.

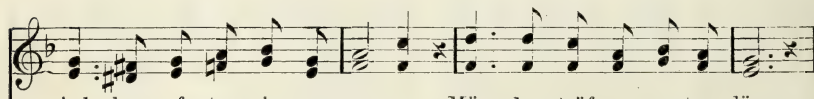
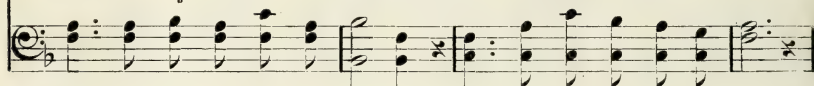
C. C. CONVERSE.

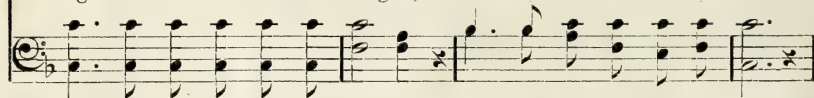
1. Tänk, en så-dan vän som Je - sus, Hvil-ken brudgum rik och skön!
 2. Är du svag och sorg-be-tung-ad, Fruk-tar du för syndens lön,
 3. Om ock fres-tel-ser oss tryc-ka, Mog-na-de af syndens frön,

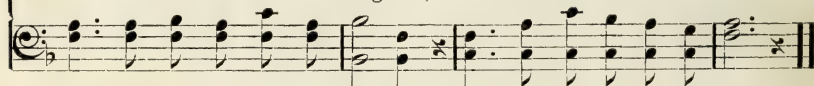
Tänk hvad förmån att få bä-ra All-ting fram till Gud i bön!
 Je - sus än ju öpp-nar fam-nen, Gå med allt till Gud i bön.
 Dock vi ej må fäl-la mo-det: Bär det fram till Gud i bön.

Ack hur of-ta vi oss sar-ga, Mö-da, sträf-va u-tan lön,
 Har af jordens fals-ka löf-ten Du ock gjort ett sorgligt rön,
 Ing-en vän vi ha så tro-gen, Al-la and-ra ä-ro rön.

Där - för att vi ic-ke bä-ra All-ting fram till Gud i bön!
 Kär-lek, tröst och hjälp du fin-ner, Om du går till Gud i bön.
 Je - sus kän-ner all din svag-het, Gå med allt till Gud i bön.

429. Bönesång.

M. HAYDN.

1. Fa - der, du som från din him-mel Skå - dar mildt på
Upp till dig från värl - dens vim-mel Til - lits-fullt vårt

2. Låt din an - de i oss ver - ka Rät - ta lif - vet
Att vår själ må kun - na mär-ka All den nåd, som

bar - nen ner,
ö - ga ser. Fram in - för din tron vi trä - da,
mer och mer,
du be - ter. Låt oss nu din kraft för - nim-ma,

Tag oss upp ut - i din famn. Fram in - för din
Tag din bo - ning i vårt bröst. Låt oss nu din

tron vi trä - da, Bön - hör oss i Je - su namn.
kraft för-nim-ma, Fyll vårt hjär - ta med din tröst.

2:a ggn. *f*.

430. Min enda tröst,

P. O. NYSTRÖM.

L. MASON.

1. O Gud, all sannings käl - la, Jag tror ditt löf - tes - ord.
 2. Hvad lindring i min smär - ta Att trös - ta på din nåd
 3. Och hvad mitt hjär - ta be - der, Det vet jag att du hör,
 4. Jag skall ej öf - ver - gif - va Den en - da tröst jag har.

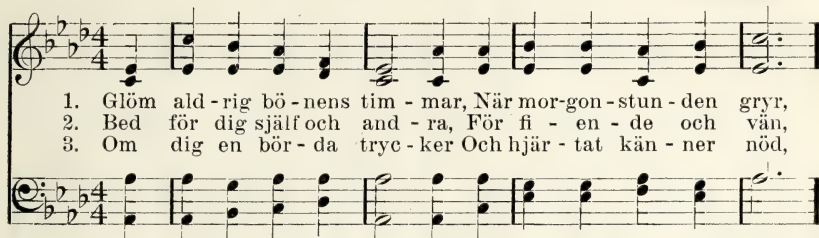
Hvad du - har sagt skall gäl - la I him - mel och på jord:
 Och an - för - tro mitt hjär - ta Åt di - na vi - sa råd!
 Och hvad mitt väl be - re - der, Det vet jag att du gör.
 Jag skall ej tröt - tad blif - va Att suc - ka till en far.

Å - kal - la mig i nö - den, Så får du hjälp af mig.
 När du mig bed - ja lär - de I Je - su Kris - ti namn,
 I nö - dens högs - ta smär - ta Din hjälp mig när - mast är.
 För - tvif - lan vi - ke fjär - ran, Till af - grund bär dess stig.

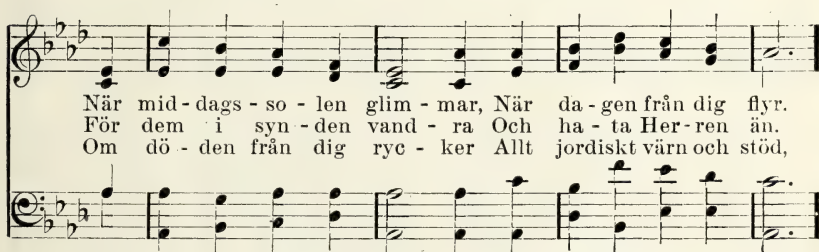
Ja, Her - re, in - till dö - den Vill jag å - kal - la dig.
 Du åt mitt hopp be - skär - de En fri - stad i din famn.
 Jag vet, att på ditt hjär - ta Du mi - na sor - ger bär.
 Jag släp - per ic - ke Her - ren, Förrn han väl - sig - nar mig.

431. Glöm aldrig böns timmar.

T. E. PERKINS.

1. Glöm ald-rig bö-nens tim-mar, När mor-gon-stun-den gryr,
 2. Bed för dig själf och and-ra, För fi-en-de och vän,
 3. Om dig en bör-da tryc-ker Och hjär-tat kän-ner nöd,

När mid-dags-so-len glim-mar, När da-gen från dig flyr.
 För dem i syn-den vand-ra Och ha-ta Her-ren än.
 Om dö-den från dig ryc-ker Allt jordiskt värn och stöd,

Blott till din fa-der has-ta I all fri-mo-dig-het.
 Din bön han vill be-sva-ra Och fräl-sa dig och dem
 O kom till fa-derns ar-mar Och slut dig till hans bröst.

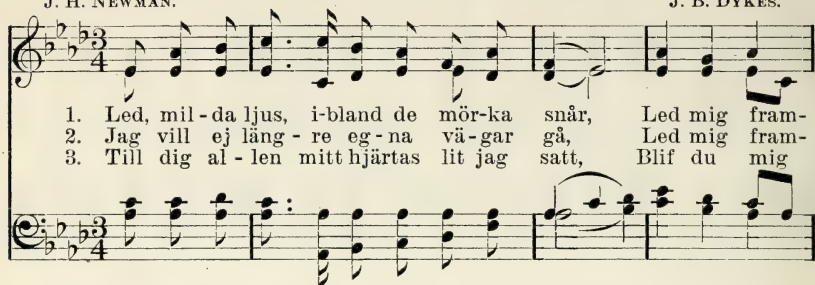

Han vill dig ej för-kas-ta, Du får barm-här-tig-het.
 Från synd och e-vig fa-ra Till fri-dens säl-la hem.
 Han nå-digt sig för-bar-mar Och ger dig hjälp och tröst.

432. Led, milda ljus.

J. H. NEWMAN.

J. B. DYKES.

1. Led, mil-da ljus, i-bland de mör-ka snår, Led mig fram-
 2. Jag vill ej lång-re eg-na vä-gar gå, Led mig fram-
 3. Till dig al-len mitt hjärtas lit jag satt, Blif du mig

åt. Långt från mitt hem i dun-kel natt jag går,
 åt. O him-la-ljus, låt mig din klar-het få,
 när. Led öf-ver brant och djup, tills ti-dens natt

Led mig fram-åt. Styr hvar-je steg, jag vill ej se min
 Led mig fram-åt. Mörk är den tid jag va-rit värl-dens
 För-svun-nen är, Och fräls-ta an-dar le i mor-gon-

stig..... Så långt för-ut: ett steg är nog för mig.
 vän..... Men nu bak-om för all-tid lig-ger den.
 frid..... Dem jag har äls-kat här, men sört en tid.

433. Din vilja ske.

C. T. FREY.

1. O Her - re, som du vill! Din vil - ja va - re
 2. O Her - re, som du vill! Hur ö - gat tå - ras
 3. O Her - re, som du vill! Allt blir då väl för

min. För tid och e - vig - het Be - håll min hand i
 må, Låt hop-pets stjär-na mild Be - strå - la mig än
 mig. I väx - ling-ar - na här Jag hvi - lar säll vid

din. Ja led mig som ditt barn I -
 då. Du själf ju bit - tert grät Ut-
 dig. Jag mot mitt hem i höjd För-

ge - nom väl och ve Och lär mig sä - ga nöjd: Min
 i Get-se - ma - ne. Om jag ock grå - ta får, Min
 trös-tans-fullt kan se Och sjung-a till min död: Min

Gud, din vil - ja ske, (Min Gud,) Din vil - ja ske.

434. Jesus, gör mig stilla.

SELMA LAGERSTRÖM.

H. PROCH.

1. Je-sus, gör mig stil-la, stil - la, Slut mig när - ma-re ditt bröst.
 2. Var-na mig för hvarje fa - ra. Då jag tank - löst i - lar fram
 3. Je-sus, tag min e-gen vil - ja, Låt den så gå upp i din,

Då mig sa - tan vill för-vil - la, Låt mig hö - ra blott din röst.
 Mot en hem - lig, dödlig sna - ra, Ryck mig un - dan, o Guds lamm.
 Att ej nå - got oss må skil - ja, Helt jag träng-tar att bli din.

Ta - la till mitt tröt-ta sin - ne, Sänk i hjär-tat ljuf-lic ro.
 Tju-sar mig få - fäng-lic - he - ten, Vi - sa då din kors-ges-talt.
 Tryck mig när-ma - re ditt hjär - ta, Svep mig i din man-tel-flik.

Städ-se bo - fast blif där-in - ne, Upptänd kär - lek, hopp och tro.
 Lär mig fat - ta hem-lic-he - ten, Att med dig dö bort från allt.
 Då i fat - tig - dom och smär-ta Blir jag bå - de glad och rik.

Je - sus, gör mig stil-la, stil - la, Slut mig när - ma-re ditt bröst.
 Var-na mig för hvarje fa - ra. Då jag tank - löst i - lar fram
 Je - sus, tag min e-gen vil - ja, Låt den så gå upp i din,

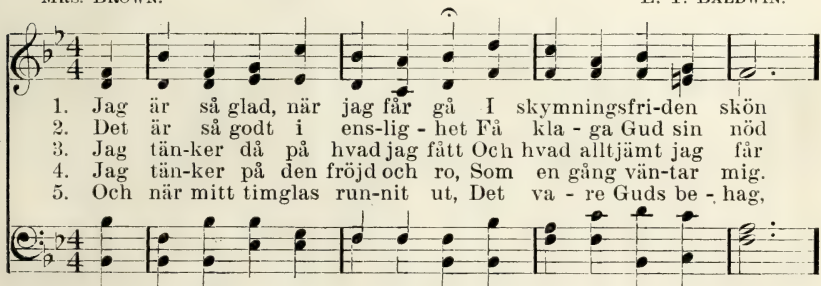

Då mig sa - tan vill för-vil - la, Låt mig hö - ra få din röst.
 Mot en hem - lig, dödlig sna - ra, Ryck mig un - dan, o Guds lamm.
 Att ej nå - got oss må skil - ja. Helt jag träng - tar att bli din.

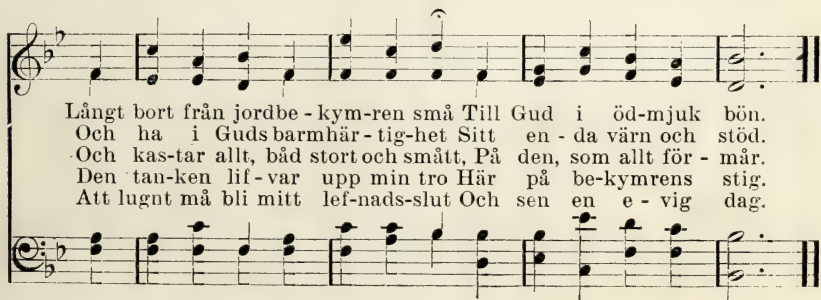
435. Hos Gud i bön.

MRS. BROWN.

E. T. BALDWIN.

1. Jag är så glad, när jag får gå I skymningsfri-den skön
 2. Det är så godt i ens-lig - het Få kla - ga Gud sin nöd
 3. Jag tän-ker då på hvad jag fått Och hvad alltjämt jag får
 4. Jag tän-ker på den fröjd och ro, Som en gång vän-tar mig.
 5. Och när mitt timglas run-nit ut, Det va - re Guds be - hag,

Långt bort från jordbe - kym-ren små Till Gud i öd-mjuk bön.
 Och ha i Guds barmhär - tig-het Sitt en - da värn och stöd.
 Och kas-tar allt, båd stort och smått, På den, som allt för - mår.
 Den tan-ken lif-var upp min tro Här på be-kymrens stig.
 Att lugnt må bli mitt lef-nads-slut Och sen en e - vig dag.

436. Led mig.

F. M. D.

F. M. DAVIS

1. Je - sus, led mig hvar-je dag (hvar-je dag), An - nars
 2. Du mitt skydd i storm och nöd (storm och nöd), Du mitt
 3. När min prof-vo - tid är slut (är slut), När min
 Je - - sus, led mig hvar-je dag, An -

vil - se ir - rar jag (ir - rar jag). Blott ut - i din hand jag
 allt i lif och död (lif och död), Till din tron jag blic - kar
 strid jag kämpat ut (kämpat ut) Och mitt ö - ga slu - ter
 nars vil - se ir - rar jag. Blott ut - -

är (jag är) Trygg, hvart än min ko - sa bär (ko-sa bär).
 opp (blickar opp), Till din nåd står allt mitt hopp (allt mitt hopp).
 sig (sluter sig), Je - sus, led mig hem till dig (hem till dig).
 i din hand jag är Trygg, hvart än min kosa bär.

Led mig, led mig, Je - sus, led mig på min

stig (på min stig). Ge - nom ti - dens vil - lor

här (vil-lor här) He-la vä - gen led du mig (led du mig).

437. Håll vingarna fria.

LINA SANDELL.

J. BLOMQVIST.

1. Her - re, låt ing - en - ting bin - da de ving-ar, Hvil - ka du
 2. Sna - ror-na lig - ga här - ne - re på mar-ken, Gif, att jag
 3. Fa - ror-na lu - ra för - rä - diskt på jor-den, Må jag då
 4. O så håll ving-ar-na fri - a, jag be - der, Stärk dem till

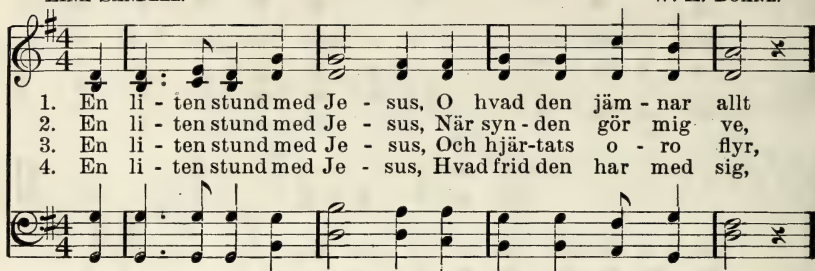
en gång här gif - vit åt mig. Gif, att jag fri öf - ver
 ald - rig må fast - na i dem, Men öf - ver sna - ror-na
 ald - rig där sö - ka min ro. Är af Guds hus - folk en
 flykt och för-nim mitt be-gär. Lös dem från allt, som vill

jor - den mig svingar, Lef-ver och sjung-er al-le-nast för dig.
 has - ta mot ar - ken, Her-re, ditt skö-te, mitt frid-säl-la hem.
 med-lem jag vor-den, Vill jag för e - vigt därhemma blott bo.
 tyng-a mig ne - der, Her-re, du kän-ner ju bäst hvad det är.

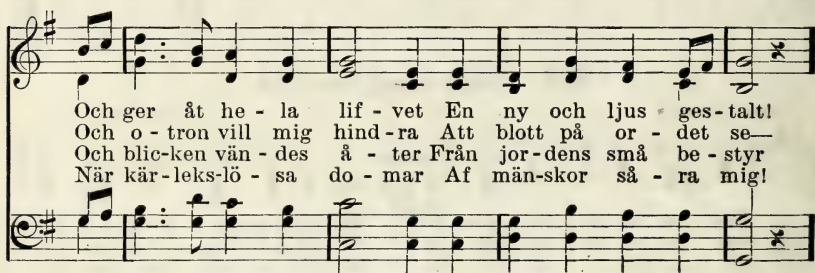
438. En liten stund med Jesus.

LINA SANDELL.

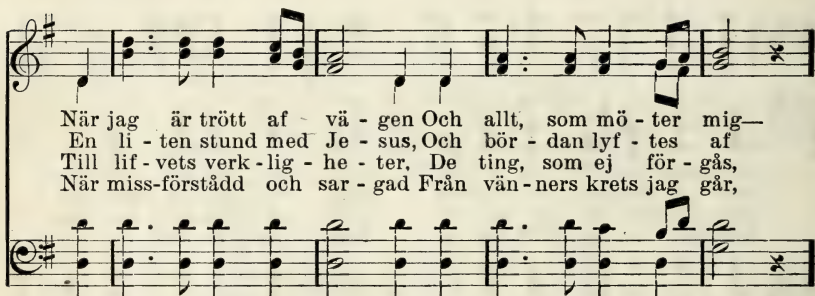
W. H. DOANE.

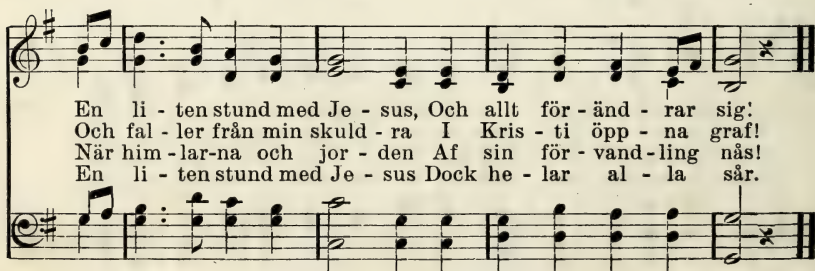
1. En li - ten stund med Je - sus, O hvad den jäm - nar allt
 2. En li - ten stund med Je - sus, När syn - den gör mig ve,
 3. En li - ten stund med Je - sus, Och hjär - tats o - ro flyr,
 4. En li - ten stund med Je - sus, Hvad frid den har med sig,

Och ger åt he - la lif - vet En ny och ljus ges - talt!
 Och o - tron vill mig hind - ra Att blott på or - det se -
 Och blic - ken vän - des å - ter Från jor - dens små be - styr
 När kär - leks - lö - sa do - mar Af män - skor så - ra mig!

När jag är trött af - vä - gen Och allt, som mö - ter mig -
 En li - ten stund med Je - sus, Och bör - dan lyf - tes af
 Till lif - vets verk - lig - he - ter, De ting, som ej för - gås,
 När miss - förstådd och sar - gad Från vän - ners krets jag går,

En li - ten stund med Je - sus, Och allt för - änd - rar sig!
 Och fal - ler från min skuld - ra I Kris - ti öpp - na graf!
 När him - lar - na och jor - den Af sin för - vand - ling nås!
 En li - ten stund med Je - sus Dock he - lar al - la sår.

5. En liten stund med Jesus,
Hvad kraft den har med sig,
Hvad lust den ger att vandra
På Herrens viljas stig,
Hvad mod den ger att lefva
Och lida för hans namn
I ljuflig försmak redan
Af hvilat i hans famn!

6. Så gif mig, käre Herre,
Ja gif mig ofta då
En liten stund med Jesus
I hemmets tysta vrå.
Mitt hjärtas djupa längtan
Är denna enda blott:
En evighet med Jesus,
Och allt, ja allt är godt.

439. Dufvans tillflykt.

LINA SANDELL.

Svensk folkmelodi.

1. Je-sus, låt din räd-da duf - va Å-ter hvi - la ut hos dig.
2. Färden är så full af fa - ror, Vägen, ack den är så smal,
3. Up-pe-håll och stärk då mo-det, Såsom du det ensam kan.
4. Låt din an - de städse le - da Al-la mi-na fö-re-tag.

Den-na jord har ing-en tuf - va, Där hon trygg kan hvi-la sig,
Och på sa - tans många sna - ror Är det ald-rig nå - got tal.
Lär mig stän-digt se på blo - det, Som för mi-na syn - der rann.
Ack jag kan ej själf mig fre - da För mitt kött en - da dag.

Och hon läng - tar, och hon längtar Hem från öknens mörka stig.
Och så bär det, och så bär det Slutligt genom dödens dal.
Ack det blo - det, ack det blo-det, Hvari lif och frid jag fann!
Kom, o Je - sus, kom, o Je-sus, Var min kraft, ty jag är svag.

5. Låt ej synden, låt ej flärden
Söfva och bedåra mig.
Ack för hela vida världen
Vill jag icke mista dig.
Du allena, du allena
Leder mig den rätta stig.

6. Gör mig stilla, gör mig stilla,
Göm mig djupt i dina sår.
Där kan det ej gå mig illa,
Hur det än i världen går.
I det nästet, i det nästet
Ack hur väl din dufva mår!

440. Herre, se ned.

Arr. af A. MANKELL.

1. Her - re, se från det hö - ga Ned med
 2. Di - - na vil - ja vi blif - va, Vå - - ra
 3. Låt vår yp - pers - ta pryd - nad Va - - ra

nå - de - fullt ö - ga. Styr du vår tung - a,
 hjär - tan dig gif - va. Må dig vårt sva - ga
 o - skuld och lyd - nad. Far - lig är värl - den,

Då vi lof - sjung - a, Fa - der, din god - het.
 Of - - fer be - ha - ga, Vän u - tan li - - ke.
 Hjälp oss på fär - den, Je - sus, till må - let.

441. O Herre, tänk på mig.

N. FRYKMAN.

T. HASTINGS.

1. Ett fat - tigt, ring - a nå - de-hjon Med bön så in - ner-
 2. Ej värl - den mer skall ä - ga den, Som du har köpt för
 3. Men om i fres - tel - ser - nas stund Jag skul - le glöm - ma
 4. I so - lig dag på äng - en grön, Då hjär - tat glä - der
 5. Och när jag går på öds - lig strand Och trött - sam blir min

lig Jag kom - mer till din nå - da - tron: O
 dig. Jag lef - va vill för him - me - len, O
 dig, Du glöm - mer ej ditt frids - för - bund! O
 sig Och ser i dig sin ri - ka lön, O
 stig Och sor - gen vill ta öf - ver - hand, O

Her - re, tänk på mig. O Her - re, tänk på mig.

6. När hyddan läggs i grafven ner
 Och jag på törnestig
 Ej lider eller hoppas mer,
 O Herre, tänk på mig.
7. Och när vid tidens slut en gång
 Du tar din brud till dig,
 Och ändadt är allt jordens tvång,
 O Herre, tänk på mig.

442. Vid ditt kors.

N. G. MALMSTEDT.

X. SCHNEIDER.

1. Vid ditt kors, min fräl - sa - re, Jag nu ödmjukt bö - jer mig
 2. Jag är syn - dig, arm och svag, Allt mitt hopp på dig be - ror.
 3. Gör min vil - ja he - lig, ren, Två mitthjär - ta hvitt som snö.
 4. Mitt förstånd förmörkadt är, Kan din ledning ej för - stå,
 5. Gif mig kraft att stund för stund, Klädd i nådens skö - na skrud

Och om nåd, för - lå - tel - se Af allt hjär - ta be - der dig.
 Je - sus, i ditt hägn mig tag, Dig mig helt jag an - för - tror.
 Gif mig nåd, som nu och sen Huldt be - va - rar krossadt rö.
 Men om an - den mig den lär, Slip - per jag i mörker gå.
 Och med dig ut - i förbund, Tro - get föl - ja di - na bud.

443. Hör mig, o fader.

J. BLOMQVIST.

F. FLEMMING.

1. He - li - ge fa - der, böj ditt ö - ra ne - der,
 2. Håll mig, o Her - re, stän - digt vid det e - na,
 3. Blif mig, o Her - re, al - la da - gar nä - ra,

Lyss-na till bar - net, som i stof-tet be - der. Fat-tig, e-
 Att jag må fruk - ta, äls - ka, ly - da, tjä - na Dig af allt
 Du, som har lof - vat att till ål-dern bä - ra, Hjälp-a, upp-

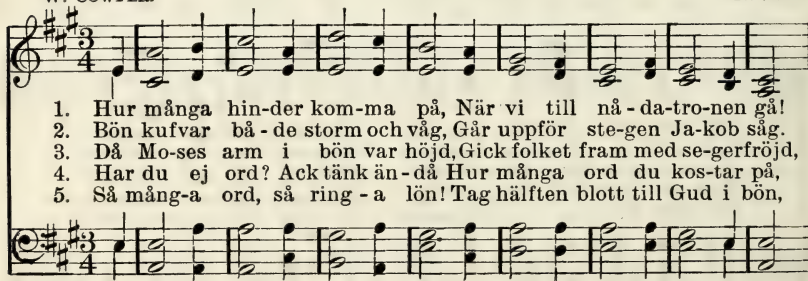

län - dig nu för dig jag trä - der. Hör mig, o fa - der.
 hjär - ta, dig, min Gud, al - le - na. Hör mig, o fa - der,
 lyf - ta, trös - ta di - na kä - ra. Hör mig, o fa - der.

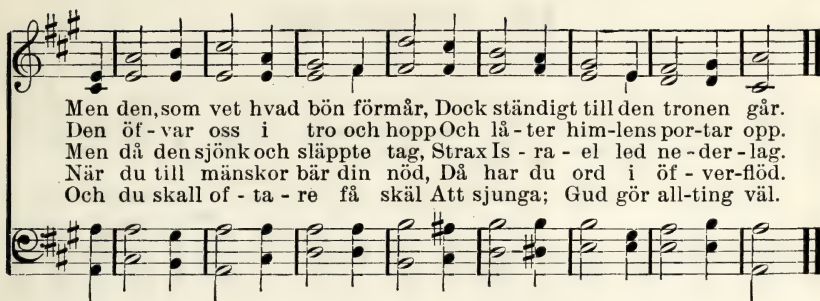
444. Bönens makt.

W. COWPER.

N. F.

1. Hur många hin-der kom-ma på, När vi till nå-da-tro-nen gå!
 2. Bön kufvar bå-de storm och våg, Går uppför ste-gen Ja-kob såg.
 3. Då Mo-ses arm i bön var höjd, Gick folket fram med se-gerfröjd,
 4. Har du ej ord? Ack tänk än-då Hur många ord du kos-tar på,
 5. Så mang-a ord, så ring - a lön! Tag hälften blott till Gud i bön,

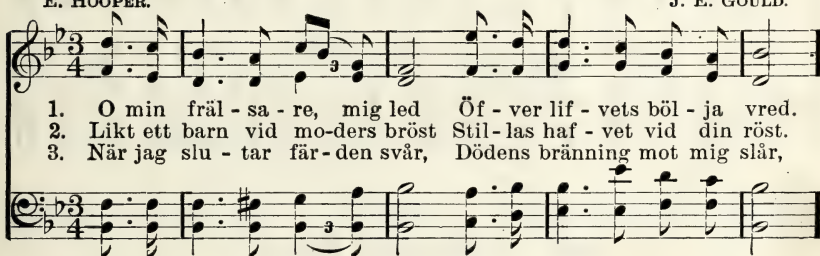

Men den, som vet hvad bön förmår, Dock ständigt till den tronen går.
 Den öf-var oss i tro och hopp Och lå-ter him-lens por-tar öpp.
 Men då densjön och släppte tag, Strax Is-ra-el led ne-der-lag.
 När du till människor bär din nöd, Då har du ord i öf-ver-flöd.
 Och du skall of-ta-re få skäl Att sjunga; Gud gör all-ting väl.

445. För mig i hamn.

E. HOOPER.

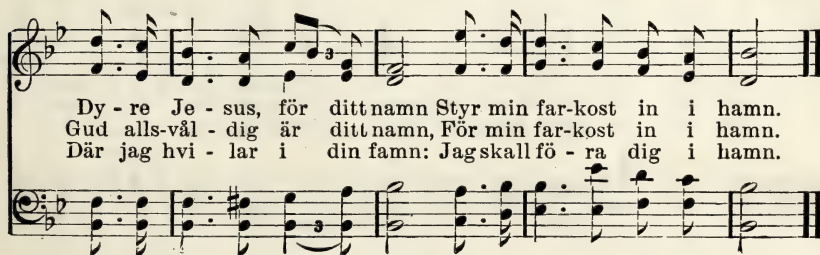
J. E. GOULD.

1. O min fräl-sa-re, mig led Öf-ver lif-vets böl-ja vred.
 2. Likt ett barn vid mo-ders bröst Stil-las haf-vet vid din röst.
 3. När jag slu-tar fär-den svår, Dödens bränning mot mig slår,

O-känd far-led för mig är, Bränningar och dol-da skär.
 Stormig böl-ja läg-ger sig, När hon hör ditt stil-la, tig.
 Je-sus, gif mitt hjär-ta tröst, Låt mig hö-ra få din röst,

Dy-re Je-sus, för ditt namn Styr min far-kost in i hamn.
 Gud alls-vål-dig är ditt namn, För min far-kost in i hamn.
 Där jag hvi-lar i din famn: Jag skall fö-ra dig i hamn.

446. Pris vare Gud.

T. KEN.

L. BOURGEOIS.

Pris Gud i makt och kär-lek stor, Pris Gud bland al-la himlars kor,

Pris va-re Gud i al-la land, Pris fa-der, son och hel-ge and'!

447. Lofsjungom Herren.

G. PALMQVIST.

C. BURNEY.

1. Pris, ä-ra, makt, hal-le-lu-ja! Lof-
 2. Lof-sjung-om Her-ren Je-sus Krist, Som
 3. Ja, äng-lar, hel-gon, på en gång Upp-

sjung-om al-la Je-ho-va, Alls-mäk-tig fa-der,
 tog på sig vår skuld och brist. Lof-sjung-om nå-dens
 stäm-men se-gerns fröj-de-sång. Lof-sjung-en i all

ska - pa - re Och all - tings up - pe - håll - la - re.
 an - de, som Till Gud vårt hjär - ta vän - de om.
 e - vig - het Den he - li - ga tre - e - nig - het.

448. Tackom och lofvom.

Tackom och lofvom Her - ren. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja,

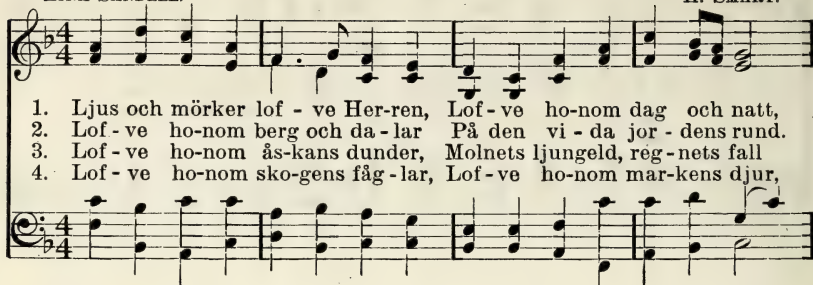
hal - le - lu - ja! Her - ren va - re tack och lof.

Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!

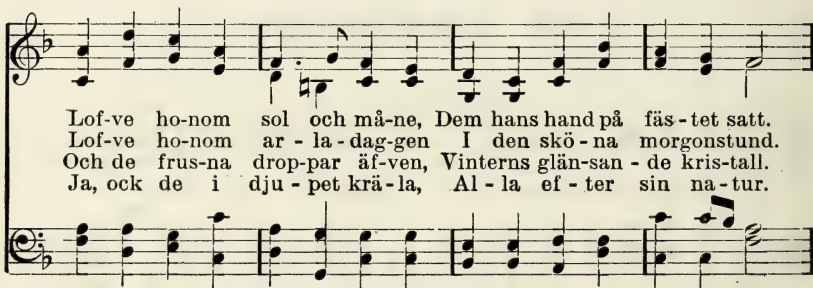
449. Allting lofve Herren.

LINA SANDELL.

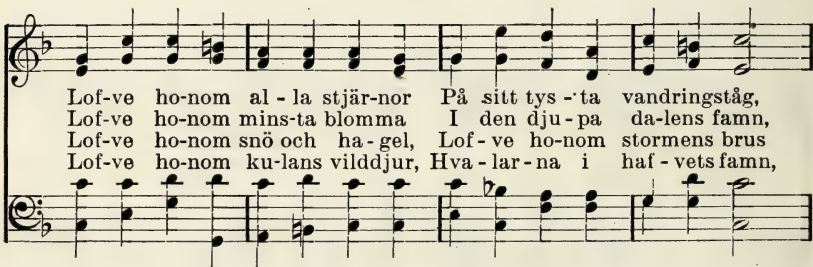
H. SMART.

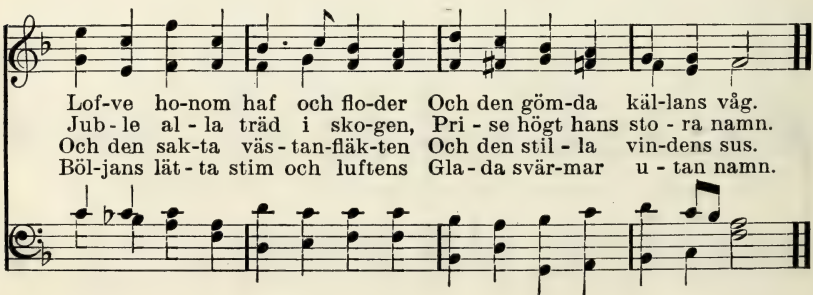
1. Ljus och mörker lof - ve Her-ren, Lof-ve ho-nom dag och natt,
 2. Lof-ve ho-nom berg och da-lar På den vi-da jor-dens rund.
 3. Lof-ve ho-nom ås-kans dunder, Molnets ljungeld, reg-nets fall
 4. Lof-ve ho-nom sko-gens fåg-lar, Lof-ve ho-nom mar-kens djur,

Lof-ve ho-nom sol och må-ne, Dem hans hand på fäs-tet satt.
 Lof-ve ho-nom ar-la-dag-gen I den skö-na morgonstund.
 Och de frus-na drop-par äf-ven, Vinterns glän-san-de kris-tall.
 Ja, ock de i dju-pet krä-la, Al-la ef-ter sin na-tur.

Lof-ve ho-nom al-la stjär-nor På sitt tys-ta vandringsståg,
 Lof-ve ho-nom mins-ta blomma I den dju-pa da-lens famn,
 Lof-ve ho-nom snö och ha-gel, Lof-ve ho-nom stormens brus
 Lof-ve ho-nom ku-lans vild-djur, Hva-lar-na i haf-vets famn,

Lof-ve ho-nom haf och flo-der Och den göm-da käl-lans våg.
 Jub-le al-la träd i sko-gen, Pri-se högt hans sto-ra namn.
 Och den sak-ta väs-tan-fläk-ten Och den stil-la vin-dens sus.
 Böl-jans lät-ta stim och luftens Gla-da svär-mar u-tan namn.

5. Lofve honom folk och furstar,
Ynglingar och jungfrur, ja,
Höga, låga, unga, gamla
Sjunge högt: halleluja.
Lofve honom himlens härar,
Änglaskaran för hans tron,
Tills från himlen och från jorden
Stiger blott en lofsångs ton.
6. O min själ, må du ock lofva
Denne nådefulle Gud,
Som dig löst ur trälomsbanden
Och dig tagit till sin brud,
Ja, som dig ock vill bevara
Med sin makt till salighet.
O så lofva, lofva honom
Nu och i all evighet.

450. Brudens lofsång.

LINA SANDELL.

A. STEIMETZ.

1. Upp, min själ, att Her-ren lof - va För hans sto-ra nåd,
2. Kris-tus har min synd af-pla-nat, Skänkt mig frid och ljus.
3. Ren och fri jag nu är vor-den, Bar-naskap jag fått.
4. Ing - enting kan mig för-dö - ma, Kris-ti brud jag är.

För hans ord och dy - ra gåf - va, För dess tröst och
Ge - nom synd och död han ba - nat Väg till fa-derns
Sa - lig re - dan här på jor - den, Hvil - ken här - lig
Vid sitt bröst han vill mig göm - ma, Jag är ho - nom

råd, För dess tröst och råd.
hus, Väg till fa - derns hus.
lott, Hvil - ken här - lig lott!
kär, Jag är ho - nom kär.

5. Om han än sig stundom döljer,
Är han dock mig när.
Om i moln han nåden höljer,
Det blott kärlek är.
6. Här med vapen uti handen,
Vapnet är Guds ord,
Vill jag emot himlastranden
Draga från vår jord.
7. Gläd dig därför, mitt hjärta,
Uppstäm fröjdeljud.
Gläd dig under all din smärta,
Du är Kristi brud.
8. Snart din brudgumme skall komma
Uti härlighet
Och dig gifva med de fromma
Evig salighet.

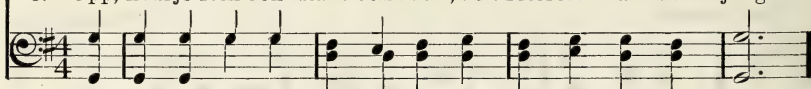
451. Krön honom.

E. PERRONET.

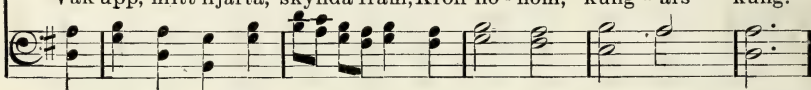
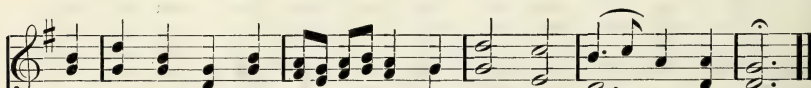
O. HOLDEN.

1. Högtlof-vadt va - re Je - su namn. Du äng - la - ska - ra, sjung
 2. Och du, mar-ty - rers äd - la hop, Som gick en stig så tung,
 3. Du Her-rens folk, som löst han har Ur syndens bo - ja tung,
 4. Kom, synda - re, e - ho du är, Om gam-mal el - ler ung,
 5. Upp, hvarje folk och släkt och stam, Och Herrens ä - ra sjung.

Och bär den gyll-ne kro-nan fram, Krön ho-nom, kung - ars kung.
 Dig skynda fram med ju - bel-rop, Krön ho - nom, kung - ars kung.
 Dig skynda, stäm din har - pa klar, Krön ho - nom, kung - ars kung.
 Att pri - sa den, som har dig kär, Krön ho - nom, kung - ars kung.
 Vak upp, mitt hjärta, skynda fram, Krön ho - nom, kung - ars kung.

Och bär den gyll-ne kronan fram, Krön ho - nom, kung - ars kung.
 Dig skynda fram med ju - bel-rop, Krön ho - nom, kung - ars kung.
 Dig skynda, stäm din har - pa klar, Krön ho - nom, kung - ars kung.
 Att pri - sa den, som har dig kär, Krön ho - nom, kung - ars kung.
 Vak upp, mitt hjärta, skyn-da fram, Krön ho - nom, kung - ars kung.

452. O att med tusen tungors ljud.

C. WESLEY.

(Melodi n:o 451.)

1. O att med tusen tungors ljud Jag prisa kunde här Min store frälsare och Gud, Hvars nåd så mäktig är!	3. Det namnet Jesus mod oss ger Och tröst i sorgens tid. Musik för syndare det är Samt hälsa, lif och frid.
2. Han bryter syndens makt och men, Han gör den fångne fri. Hans blod kan två den sämste ren, Jag frälsning fick däri.	4. Min gode mästare och Gud, O hjälp mig bära fram På jordens rund med fröjdfullt ljud Ditt segerrika namn.

453. Lofven Herren.

J. B.

J. BLQMQUIST.

1. Lof - ven Her - ren, ty att lof - va Ho - nom är en
 2. Han har ska - pat jord och him - mel, Haf - vet och hvad
 3. Stjär - nan up - på him - la - fäs - tet, So - len, som strör
 4. Dock af allt, hvad Gud har ska - pat, Mänskan ho - nom
 5. Ty så äls - ka - de Gud värl - den, Han om män - skan

kost - lig ting. Tac - ken Her - ren, ty hans god - het
 där - i är. Så det lil - la som det sto - - ra
 ut sitt gull, Lil - la få - geln up - på kvis - ten,
 kä - rast är. O du un - der - ba - ra kär - lek,
 var så mån, Att han blott till hen - nes fräls - ning

Träng - er på oss allt - om - kring. Allt, som lif och
 Han på si - na skuld - ror bär. Lof - ven ho - nom
 Mas - ken ut - i jor - dens mull, Allt han vår - dar
 Som jag helt ej fat - tar här, Dig jag vill på
 Gaf i dö - den ut sin son. Där - för sjung - er

an - da har, Pri - se högt vår Gud och far.
 hvar - je stund Högt och ut - af hjär - tans grund.
 väl, ja allt. Pris ske ho - nom tu - sen - faldt.
 bar - na - vis Sjung - a ä - ra, lof och pris.
 jag för - nöjd: Ä - ra va - re Gud i höjd.

454. Vännen hvit och röd.

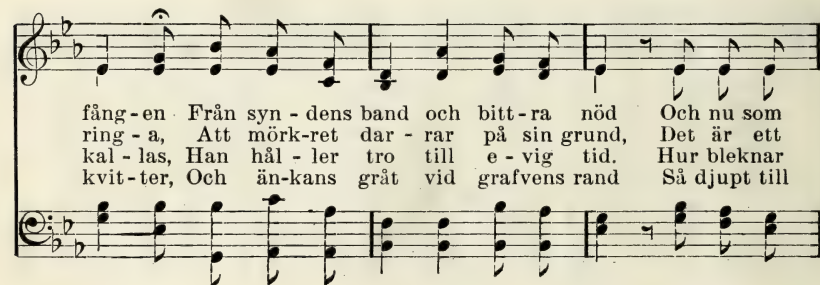
N. FRYKMAN.

1. Vak upp, min själ, stäm in i sång - en Om him - la -
 2. Att fri - dens bud från him - len bring - a Till al - la
 3. Hans här - lig - het går öf - ver al - las, Hans ord är
 4. Och nu, fast - än så högt han sit - ter Med all - makts -

vän - nen hvit och röd, Som med sitt blod har los - sat
 folk på jor - dens rund Och så i nå - dens kloc - kor
 lif, hans blick är frid. Han lå - ter sig vår bro - der
 spi - ran i sin hand, Han lyss med fröjd på sparfvens

fång - en Från syn - dens band och bitt - ra nöd Och nu som
 ring - a, Att mörk - ret dar - rar på sin grund, Det är ett
 kal - las, Han håll - ler tro till e - vig tid. Hur bleknar
 kvit - ter, Och än - kans gråt vid grafvens rand Så djupt till

lön för mö - dan sin Ut - i sin famn mig slu - ter in.
 verk, som en - dast han, Guds en - de son, ut - fö - ra kan.
 ej all furs - te - glans Vid si - dan af hans tör - ne - krans!
 hjär - tat ho - nom går, Att ing - en tol - ka det för - mår.

455. Lofva Herren, min själ.

LINA SANDELL.

(Melodi n:o 454.)

1. O att jag hade tusen munnar
Och tusen tungor till Guds pris
För all den nåd han mig förunnar
På så oändligt många vis!
Jag skulle då af hjärtans grund
Lofsjunga honom hvarje stund.
2. Oss Jesus kallat till sitt rike
Och till sitt underliga ljus,
Oss vill han en gång göra like
Med sig uti sin faders hus,
Oss vill han hämta hem igen
Från jordens nöd till himmelen.
3. Oss är han alla dagar nära,
Oss styrker, stödjer, tröstar han.
Oss vill han i sitt sköte bära
Så ömt, som någon moder kan.
Och lägger han ett kors uppå,
Så är ju korset nåd också.
4. Ack skulle vi då icke sjunga
Om denne nådefulle Gud,
Som löst vår själ och lärt vårtunga
Den nya sångens första ljud!
Må världen sjunga, hur den vill,
Vår sång den hör vår konung till.

456. Stäm in med dem.

J. MONTGOMERY.

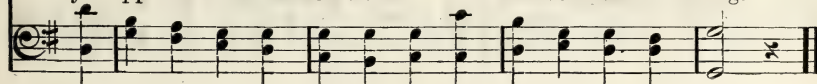
L. V. BEETHOVEN.

1. Stäm in med dem, som pri - sa Gud På här - lig - he - tens strand.
2. Där finns ej nå - gon skillnad kvar Som här på den - na jord.
3. Gudslamm, som lif - vet för oss gaf Och köp - te oss åt Gud,
4. Du trog - na folk, som vandrar än I främlingsska - pets tvång,

En ska-ra u - tan tal det är Af al - la folk och land.
För - e - nadt är hvad söndradt var, En her - de och en hjord.
Är värdt att haf - va lof och pris, Så kling - ar sång - ens ljud.
Lyft upp ditt huf - vud och stäm in I Guds och lam - mets sång.

457. Lammets pris.

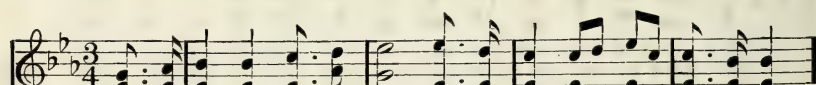
ISAAC WATTS.

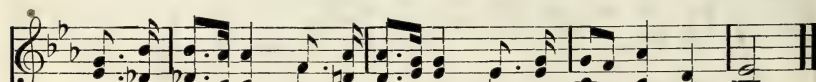
1. Kom, lå - tom oss för - e - nas här Med äng - lar - na i höjd
 2. Vårt lamm är vär - digt ä - ran ha Och makt och här - lig - het
 3. Se, det lät slak - ta sig för oss Och gju - ta ut sitt blod,
 4. Ack sjä - lar, hö - ren, al - la I, Som kän - nen syn - dens skuld.
 5. Må jord och haf och him - lar - na För - e - nas på en gång

Samt tu - sen, tu - sen hel - gon där Och sjunga med stor fröjd:
 På jor - den och i him - lar - na I tid och e - vig - het.
 Att den, som tror, ej skall förgås. O tänk, hvad Gud är god!
 Nu kan en - hvar bli bör - dan fri, Gud är oss al - la huld.
 Att pri - sa Her - ren Je - ho - va Och sjunga lammets sång.

Hal - le - lu - ja, pris Guds lamm, Som blef dö - dadt på Gol - ga - ta!

Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja! A - men.

458. Marias lofsång.

C. BOBERG.

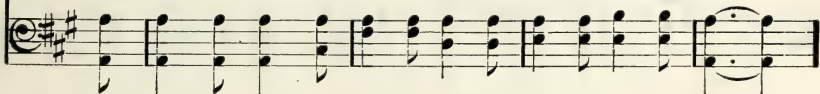
Svensk folkmelodi.

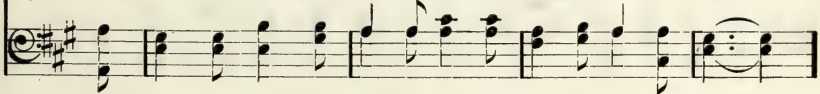
1. Min själ lof-sjun-ger Gud med fröjd, Min an-de fröj-dar sig,
2. Han med sin arm har öf-vat makt Och ut-fört sto-ra ting.
3. Och hans barm-här-tig-het är stor Och u-tan gräns dess längd.
4. Hans vis-dom o-ut-grundlig är, Ej värl-denden för-står,
5. Min själ lof-sjun-ger Gud med fröjd, Min an-de fröj-dar sig,

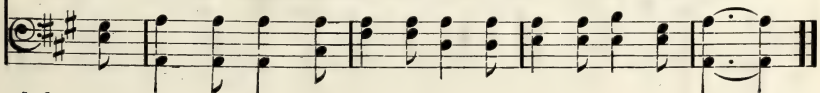
Ty Gud, min fräl-sa-re i höjd, Har sett i nåd till mig.
 De mäk-ti-ga han un-derlagt Och strött som stoft omkring.
 För den, som på hans löf-ten tror, Är hjäl-pen ald-rig stängd.
 Men den, som ho-nom hål-ler kär, Hans rådslut ve-ta får.
 Ty Gud, min fräl-sa-re i höjd, Har sett i nåd till mig.

Mig, ring-a stoft, han sa-lig-gjort, Mins själ med nåd han fyllt
 De and-ligt ri-ka har han sändt I-från sig tom-ma bort,
 Och det för-bund han in-gått har Med vå-ra fä-der står
 Den i sitt hjär-ta högmod bär Står Herren Gud e-mot,
 Mig, ring-a stoft, han ut-valt har Till himlens sa-lig-het,

Och öpp-nat mig sin himmels port Af kär-lek o-för-skyldt.
 Och präl och hög-färd har han vänt I ar-mod in-nom kort.
 Än-nu för e-vigt trofast kvar, När ska-pel-sen för-går.
 Den öd-mju-ke han nåd beskär, Som fal-ler till hans fot.
 Och på min bön han gett mig svar För tid och e-vig-het.

459. Lofsång.

LINA SANDELL.

LAYRITZ.

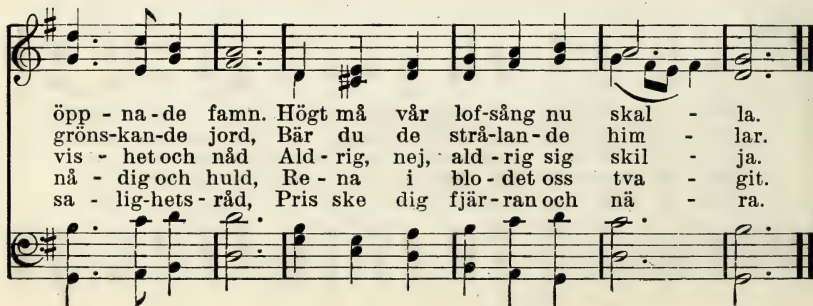
1. Pris ske dig, Her - re och ko - nung för ko - nung - ar
 2. Jor - den du ska - pat och haf - vet och allt hvad där
 3. Män - ni - skor fö - das och dö på en vink af din
 4. Oss har i en - föd - de so - nen till barn du ock
 5. Her - re, så lär oss af hjär - tat dig pri - sa och

al - la, Du, som al - le - na kan öf - ver allt
 vim - lar, Stjär - nor - nas tal - lö - sa här med de
 vil - ja, Ök - nen för - byts af ditt ord till en
 ta - git, Oss har med an - den och or - det så
 ä - ra, Lär oss i tron på ditt namn att dig

ska - padt be - fal - la. Pris ske ditt namn, Pris ske din
 strå - lan - de him - lar, Och med ditt ord Bär du den
 dof - tan - de lil - ja, Och i ditt råd All - makt och
 mäktigt du dra - git, Och från vår skuld Har du, så
 lof - of - fer bä - ra. Pris ske din nåd, Pris ske ditt

öpp - na - de famn. Högt må vår lof - sång nu skal - la.
 gröns - kan - de jord, Bär du de strå - lan - de him - lar.
 vis - het och nåd Ald - rig, nej, ald - rig sig skil - ja.
 nå - dig och huld, Re - na i blo - det oss tva - git.
 sa - lig - hets - råd, Pris ske dig fjär - ran och nå - ra.

460. Jublen, I himlar.

G. TERSTEEGEN.

(Melodi n:o 459.)

1. Jublen, I himlar, I änglar, lofsjungen, I körer,
Sjungen för Herren, som jorden och himlen tillhör.
Gud bland oss här
Nu i sin kärlek är när.
Syndarn till frälsning han förer,
2. Jublen, I himlar, lofsjungen, I släkten på jorden.
Kristus är kommen och världens förlossare vorden.
O hvilken fröjd
Här och i himlarnas höjd,
Herden sig offrar för hjorden!
3. O hvilket under! Hur djupt sig den högste vill böja!
O hvilken kärlek och nåd sig i gudomen röja!
Gud blir ett barn
Oss att ur djäfvulens garn
Frälsa och till sig upphöja.
4. Årones konung, nu mänska för syndare vorden,
Dig vill jag följa, dig lyda och tjäna på jorden,
Tills jag med fröjd
Prisar i himmelens höjd
Dig bland den friköpta hjorden.

461. Stäm in i änglars kor.

DOWLING.

H. CAREY.

1. Stäm in i äng - lars kor Och sjung hans kär - lek stor,
2. En små - lek stor han bar, Den kal - ken bit - ter var,
3. Hans nåd är rik och varm, Vår sång är svag och arm
4. Men, om än svagt, än - då Hans pris vi sjun - ga må

Hans ä - ra sjung. Han, som re - ge - rar där, Äng-lars be-
För oss han tog. Guds äng - lar så - go ned Med häp - nad
I stof - tet här. Men ack i ljus engång, I e - vig-
På bar - na - vis. Hans mak - ten, ä - ran är, Han kung - a -

und - ran är, Och nåd han till oss bär, Vår Gud och kung.
hur han led. Min själ, fall ned och bed. För dig han dog.
he - ten lång, Vi sjun - ga bätt - re sång Åt ho - nom där.
spi - ran bär. I hel - gon, sjun - gen där Och här hans pris.

462. Hosianna.

Ur Pilgrimssånger.

1. Kom, lå - tom oss på bar - na - vis Upp - stäm - ma Her - rens
 2. Kung ut - i al - la him - lars hus, Hans man - tel är af
 3. Up - på till - bed - jans ving - e höjd Be - sjung hans ma - je -

Je - su pris. Men säg, hvem är be - kväm där - till? Ack.
 himmelskt ljus, Som ti - o - tu - sen so - lars sken Har
 ståt med fröjd. Hans pris skall bo på tung - an min, Tills

ing - a ord här räk - ka till. Pris och ä - ra sjunga vi
 sammanväft så hög och ren.
 al - la värl - dar stämma in:

Her - ren Je - sus, som köpt oss fri. Ho - si - an - na, Ho - si - an - na,

D. S. Ho - si - an - na,

Fine.
 Ho - si - an - na sjunga vi Guds lamm. Pris och ä - ra sjunga
 Ho - si - an - na sjunga vi Guds lamm.

D. S.

vi Her-ren Je-sus, som köpt oss fri. Ho - si-an - na,

463. Lofven nu Herren.

N. FRYKMAN.

L. MASON.

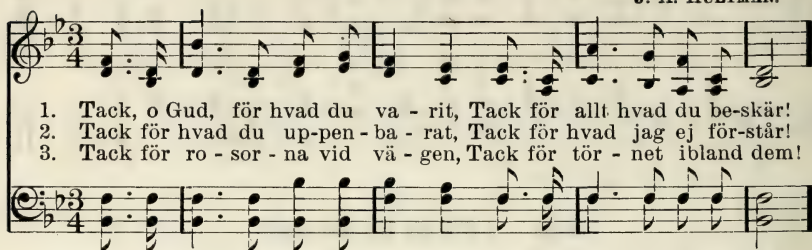
1. Lof-ven nu Her-ren, båd gam-la och ung - a, Här-ligt be-
 2. Stor är vår Her-re, och vidt går hans väl-de, Lik-väl i
 3. Tro - fast och nå-digt sitt folk han led - sa - gar, Fast vi ej
 4. Jor - den han kläder med grönska och grö - da, Mät - tar allt
 5. Her - re, vår Her-re, som rik öf - ver al - la Lå - ter dig

röm - men hans he - li - ga namn, Ho-nom, som äng - lar - nas
 nåd till den ring - e han ser, Räk-nar vår nöd, som det
 all - tid hans me-ning för - stå. Så ut-i mul-na som
 lef - van-de ti - da och sent. Om ock med synd vi hans
 vår - da om ring-as - te grand, Ut - i din hand vi oss

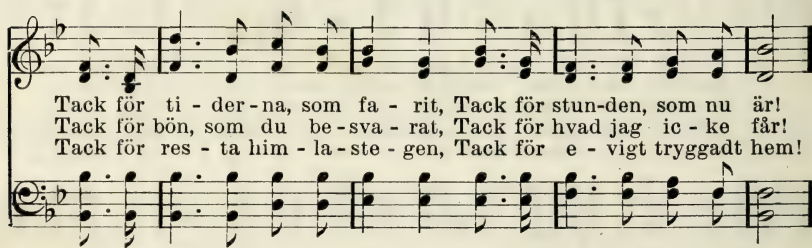
ska-ror lof-sjunga, Ho-nom, som slu-ter oss ömt i sin famn.
 själf ho-nom gäll-de, Lyss till vår bön och barmhär-tig-het ger.
 so - li - ga da-gar, Är han oss nä - ra, hvi fruk-ta vi då?
 gåf-vor för - ö - da, Var-der dock brödet oss ic - ke för-ment.
 helt nu be - fal-la, Du, som har himmel och jord i din hand.

464. Tacksägelse.

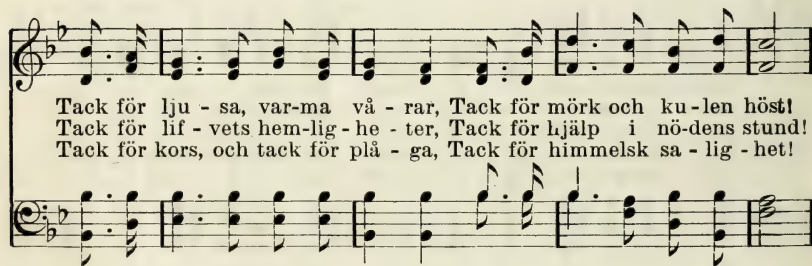
J. A. HULTMAN.

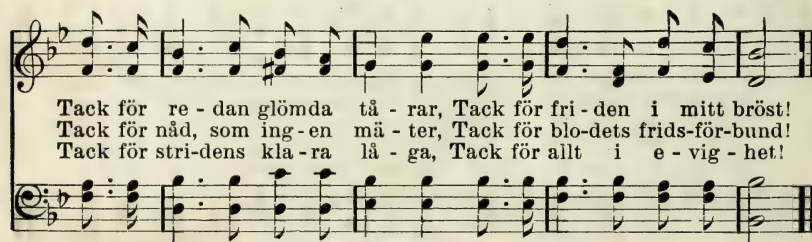
1. Tack, o Gud, för hvad du va - rit, Tack för allt hvad du be-skär!
 2. Tack för hvad du up-pen - ba - rat, Tack för hvad jag ej för-står!
 3. Tack för ro - sor - na vid vä - gen, Tack för tör - net ibland dem!

Tack för ti - der-na, som fa - rit, Tack för stun-den, som nu är!
 Tack för bön, som du be-sva - rat, Tack för hvad jag ic - ke får!
 Tack för res - ta him - la-ste - gen, Tack för e - vigt tryggadt hem!

Tack för lju - sa, var-ma vå - rar, Tack för mörk och ku-len höst!
 Tack för lif - vets hem-lig - he - ter, Tack för hjälp i nö-dens stund!
 Tack för kors, och tack för plå - ga, Tack för himmelsk sa - lig - het!

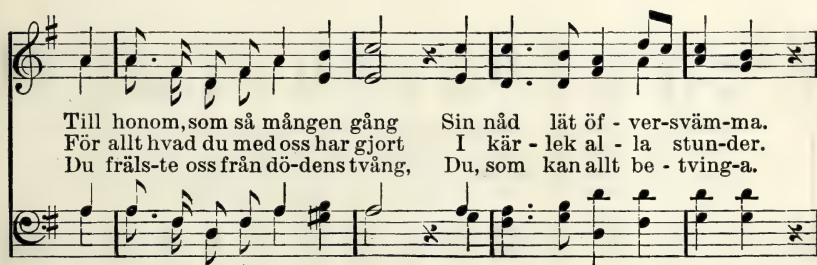
Tack för re - dan glömda tå - rar, Tack för fri-den i mitt bröst!
 Tack för nåd, som ing-en mä - ter, Tack för blo-dets frids-för-bund!
 Tack för stri-dens kla-ra lå - ga, Tack för allt i e - vig - het!

465. På tacksägelsedagen.

HJ. SUNDQUIST.

1. Ur hjärtans djup en- kel sång I dag vi högt upp-stämma
 2. Vi pri - sa dig för smått och stort, För nå-dens hel - ga un - der,
 3. Ur vå - ra hjärtans djup en sång Vi där- för gladt dig bring-a.

Till honom, som så många gånger Sin nåd lät öf - ver-sväm-ma.
 För allt hvad du med oss har gjort I kär - lek al - la stun-der.
 Du fräls-te oss från dö-dens tvång, Du, som kan allt be - tving-a.

Vi tac-ka dig, o fa - der vår, För dag som kommer, dag som går,
 Du mät-tar med din ljuf - va hand Allt lef-vande från strand till strand,
 Med se-ger-rop och lofsångs-ljud Låt fräls-ta hjär - tan pri - sa Gud,

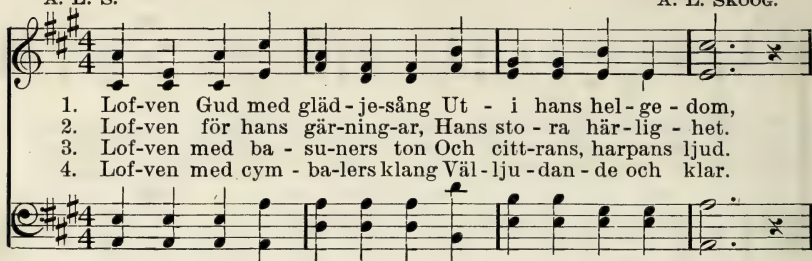

För nå-den, som så fast be - står, Som ing - en synd kan häm-ma.
 Väl-sig-nar bå-de stad och land Och vatt-nar vå - ra lun-der.
 Tills de på himla-fa-derns bud Sig upp - åt, hem-åt sving - a.

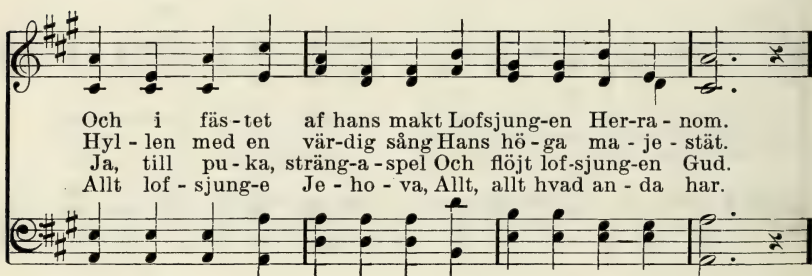
466. Uppmaning till lof.

A. L. S.

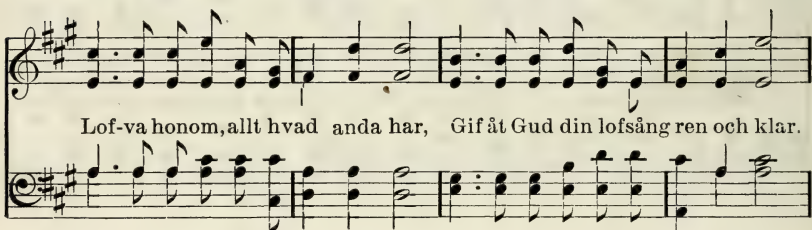
A. L. SKOOG.

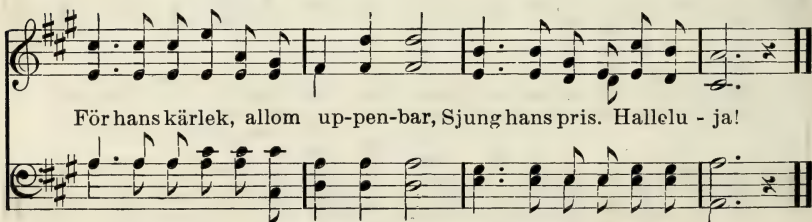
1. Lof-ven Gud med gläd-je-sång Ut - i hans hel-ge-dom,
 2. Lof-ven för hans gär-ning-ar, Hans sto-ra här-lig-het.
 3. Lof-ven med ba-su-ners ton Och citt-rans, harpans ljud.
 4. Lof-ven med cym-ba-lers klang Väl-lju-dan-de och klar.

Och i fäs-tet af hans makt Lofsjung-en Her-ra-nom.
 Hyl-len med en vär-dig sång Hans hö-ga ma-je-stät.
 Ja, till pu-ka, sträng-a-spel Och flöjt lof-sjung-en Gud.
 Allt lof-sjung-e Je-ho-va, Allt, allt hvad an-da har.

Lof-va honom, allt hvad anda har, Gif åt Gud din lofsång ren och klar.

För hans kärlek, allom up-pen-bar, Sjung hans pris. Hallelu - ja!

467. O ägde blott min tunga ljud!

S. MEDLEY.

W. A. MOZART.

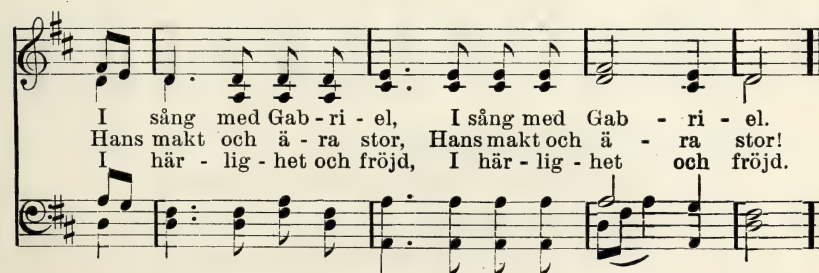
1. O äg - de blott min tung - a ljud Att
 2. Ditt namn jag skul - le sjung - a där, Det
 3. Ack snart den da - gen gryr för mig, Då

rätt lofsjung-a Her-ren Gud, Min Gud Im-ma - nu - el! O
 un - derba - ra namn du bär, Där du på tro - nen bor. O
 Her-ren för mig hem till sig, Till himlens lju - sa höjd. Då

kun-de upp jag sving-a mig, Jag skul - le täf - la då för dig
 fing-e jag till e - vig tid Uppstäm-ma Her-rens lof i frid,
 med min Her-re, bro-der, vän En e - vig-het mig står i - gen

I sång med Gab - ri - el, I sång med Gab - ri - el.
 Hans makt och ä - ra stor, Hans makt och ä - ra stor!
 I här - lig - het och fröjd, I här - lig - het och fröjd.

468. Lofva Herren, min själ.

W. P. MACKEY.

J. J. HUBBARD.

1. Lof-va Her-ren, min själ, Ty nu allt han gjort väl, Och nu
 2. Fast en syn-da-re blott, Jag en skatt har nu fått, Som är
 3. Jag, som förr gick i nöd, Ja, i syn-den var död, Har nu
 4. Och om här jag går tryckt Och min väg sy-nes lyckt, Dock hos

är jag hans barn, jag som förr var en träl. Hal-le-
 hög-re än allt det, som här kal-las godt.
 gläd-je och lif ut-i rikt öf-ver-flöd.
 Je-sus i him-len ett hem är mig bygd.

lu-ja, din är ä-ran. Hal-le-lu-ja, a-men!

Hal-le-lu-ja, Her-re Je-sus, väck upp oss i-gen.

5. Och dit upp han mig tar,
 Ty det sinnet han har,
 Han kan ej bo i glädje och lämna mig kvar.
6. Efter möda och strid
 Om en kort liten tid
 Han mig hämtar till sig, till sin glädje och frid.

469. Sions amen.

LINA SANDELL.

A. P. BERGGREN.

1. A - men sjung - e hvar - je tung - a, A - men är vår
 2. A - men, Her - rens Krist skall rå - da, A - men är hans
 3. A - men, lof och pris och ä - ra, A - men, lam-met

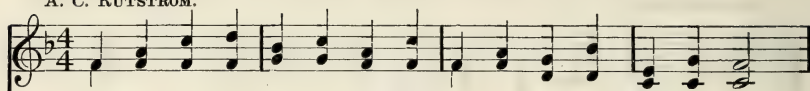
him - la - sång, A - men få vi e - vigt sjung - a,
 löf - tes - ord. A - men, vi hans un - der skå - da,
 och vår Gud. A - men kling - e fjär - ran, nä - ra,

A - men, för Guds tron en gång. A - men, där är
 A - men, Her - rens kraft är spord. A - men, bo - tad
 A - men är vår lof-sångs ljud. A - men, snart vi

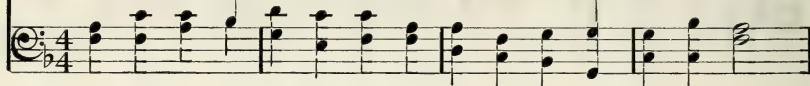

lif - vets älf. A - men kal - lar han sig själf.
 är all nöd, A - men, bytt i lif vår död.
 kro - nan få. A - men, a - men, ske allt - så.

470. Lammets folk och Sions fränder.

A. C. RUTSTRÖM.

1. Lammets folk och Si - ons frän-der, Lil - la hop af köp - ta får,
 2. Du dig skat-tar dock lyck-sa - lig Och ditt ö - de ald-rig tungt.
 3. Snart du un-der E-dens pal-mer Och i skydd af lif - vets träd
 4. Tro och äls - ka det är sa - ken, Allt på kär-lek kom-mer an.
 5. Up - på den - na hel-ga grun-den, Gud, vår Gud och sjä - la - man,

Som till him-lens arf-ve-län-der Up - på tör-ne - sti-gar går:
 Fräl - sa-ren med nåd o - ta - lig Är din säll-hets me-del-punkt.
 Glad skall hö - ja di - na psal-mer. Ack i hop-pet ren dig gläd.
 Kär - le - ken upp - fyl-ler la - gen, Tron ej an-nat gö - ra kan.
 Gör med an-den mig för-bun-den Och oss al - la med hvarann,

Sa - lems barn och Guds för-sam-ling, Lil - la skepp och kle - na hjord,
 Låt ock ho-nom det - ta va - ra, Han al - le - na är det värd.
 Där har få-geln fun-nit näs - te, Sva - lan ock sin fri - a stat,
 Den, som tror, skall sa - lig blif - va, Den, som äls - kar, lif - vet får.
 Att som lem-mar i le - ka-men Vi må lef - va, trif - vas väl.

Som i värl-den är en främ-ling Och ett mål för våld och mord!
 Se - dan har det ing-en fa - ra Med ditt lif och hä-dan-färd.
 Skrämda flyk-ting-en sitt fäs - te, Tröt-ta trä-len sin sab-bat.
 Go - de Je - sus, vär-des gif - va, Att din kär-lek om mig rår.
 Je - sus, låt i al - la lam-men Bli ett hjär-ta och en själ.

471. Jag skall bygga min församling.

S. S. & N. F.

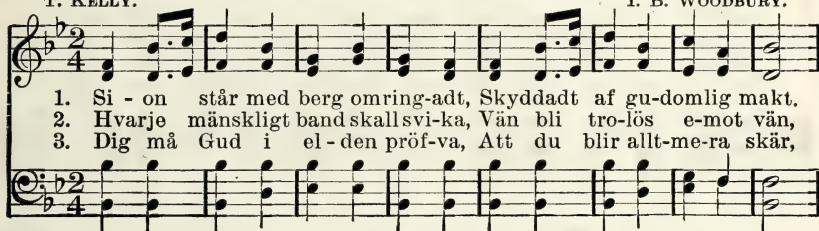
(Melodi n:o 470.)

1. Jag skall bygga min församling
På den fasta klippans mark.
Ingen makt skall störta henne,
Ingen fiende, hur stark.
Hon skall trotsa hvarje fara,
Världens hot och satans list.
Hon skall växa, hon skall renas
Mer och mer från synd och brist.
2. Så har han, som makten äger,
Själfförklarat, o hvad tröst!
Därför vike sorgen fjärran,
Glädjen fylla våra bröst.
3. Herren bor i sina gårdar,
Nu liksom i forna dar,
Hör vår bön och oss välsignar
Med sin frälsning underbar.
Blott hans ord vi troget följa,
Utan tvekan, utan tvång,
Skall sitt rike han oss gifva.
O det kommer allt en gång!

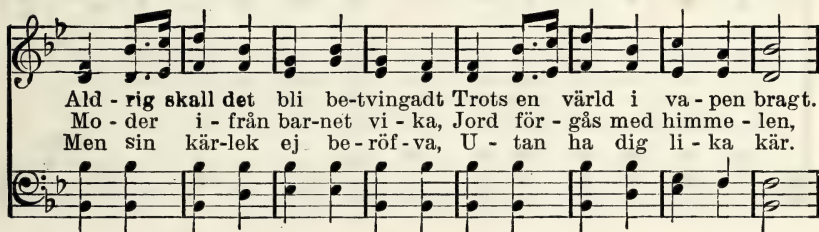
472. Sälla Sion.

T. KELLY.

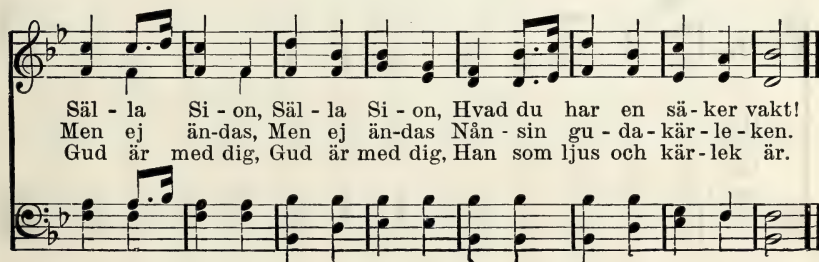
I. B. WOODBURY.

1. Si - on står med berg omringadt, Skyddadt af gu-domlig makt.
2. Hvarje mänskligt band skall svi-ka, Vän bli tro-lös e-mot vän,
3. Dig må Gud i el-den pröf-va, Att du blir allt-me-ra skär,

Ald - rig skall det bli be-tvingadt Trots en värld i va-pen bragt.
Mo - der i - från bar-net vi - ka, Jord för - gås med himme - len,
Men sin kär-lek ej be-röf-va, U - tan ha dig li - ka kär.

Säl - la Si - on, Säl - la Si - on, Hvad du har en sä-ker vakt!
Men ej än-das, Men ej än-das Nån - sin gu - da-kär-le-ken.
Gud är med dig, Gud är med dig, Han som ljus och kär-lek är.

473. I Herrens tempelgård.

J. L. RUBEORG.

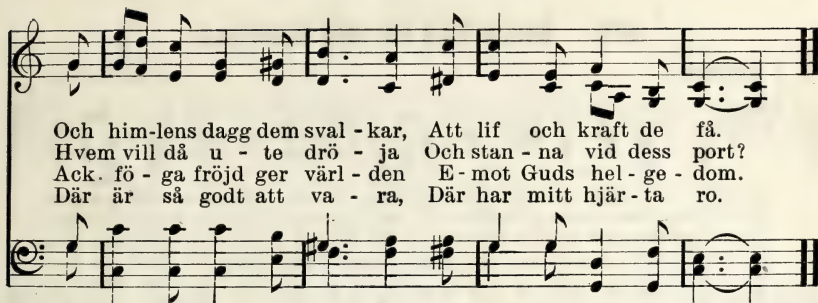
I. DANNSTRÖM.

1. Hurljuft det är att kom - ma Till Her - rens tem - pel - gård,
 2. Hurljuft i an - dens en - het Att dem till - sam - man se
 3. Träd in att se och sma - ka Hurljuft - lig Her - ren är,
 4. Jag vill ej vand - ra fjär - ran Till mör - ker bort en dag,

Där Her - rens trog - na blom - ma Som lil - jor i hans vård!
 I tro - het och i ren - het Sitt of - fer Her - ren ge!
 Att bed - ja och att va - ka Med hans ut - val - da här.
 Ty lju - set är från Her - ren, Min sol upp - sö - ker jag.

Ty där de skä - ra kal - kar För Gud helt öpp - na stå,
 När de Guds lof upp - hö - ja På den - na fri - dens ort,
 Där - u - te lef - ver flär - den Så gläd - je - lös och tom.
 In - för hans an - let' kla - ra Jag vil - le städ - se bo.

Och him - lens dagg dem sval - kar, Att lif och kraft de få.
 Hvem vill då u - te drö - ja Och stan - na vid dess port?
 Ack fö - ga fröjd ger värl - den E - mo: Guds hel - ge - dom.
 Där är så godt att va - ra, Där har mitt hjär - ta ro.

Och him-lens dagg dem sval - kar, Att lif och kraft de få.
 Hvem vill då u - te drö - ja Och stan - na vid dess port?
 Ack. fö - ga fröjd ger värl - den E - mot Guds hel - ge - dom.
 Där är så godt att va - ra, Där har mitt hjär - ta ro.

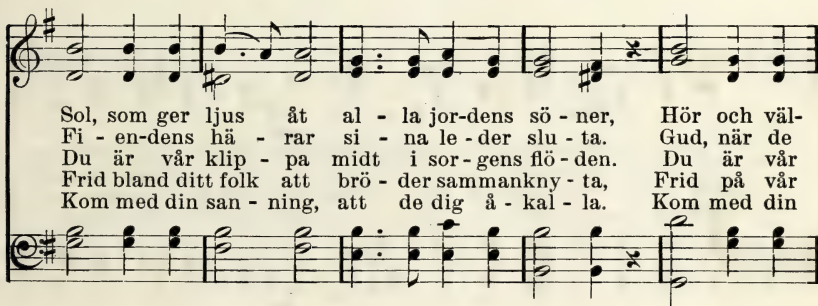
474. Församlingens värn.

M. A. V. LÖWENSTEIN.

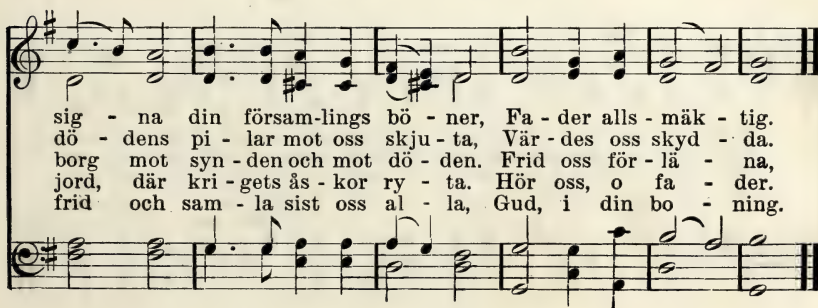
F. FLEMMING.

1. Gud, som ditt folk med e - vig nåd be - krö - ner,
 2. Se, kring din ark de vil - da bö - lor tju - ta,
 3. Du är vårt fäs - te, Her - re, ut - i nö - den,
 4. Frid i vår själ att syn - dens väl - de bry - ta,
 5. Kom med din hjälp, att fi - en - der - na fal - la.

Sol, som ger ljus åt al - la jor - dens sö - ner, Hör och väl -
 Fi - en - dens hä - rar si - na le - der slu - ta. Gud, när de
 Du är vår klip - pa midt i sor - gens flö - den. Du är vår
 Frid bland ditt folk att brö - der sammankny - ta, Frid på vår
 Kom med din san - ning, att de dig å - kal - la. Kom med din

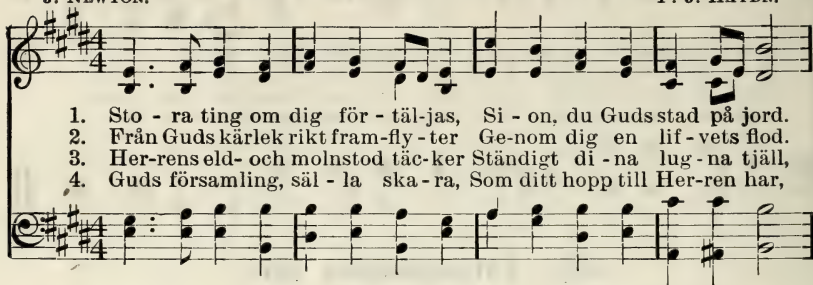
sig - na din försam - lings bö - ner, Fa - der alls - mäk - tig.
 dö - dens pi - lar mot oss skju - ta, Vår - des oss skyd - da.
 borg mot syn - den och mot dö - den. Frid oss för - lä - na,
 jord, där kri - gets ås - kor ry - ta. Hör oss, o fa - der.
 frid och sam - la sist oss al - la, Gud, i din bo - ning.

475. Stora ting om dig förtäljas.

J. NEWTON.

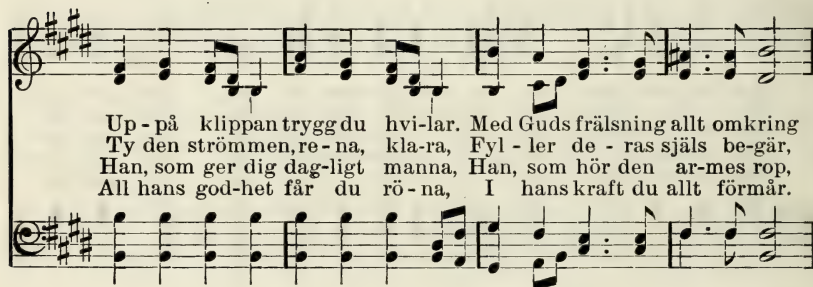
F. J. HAYDN.

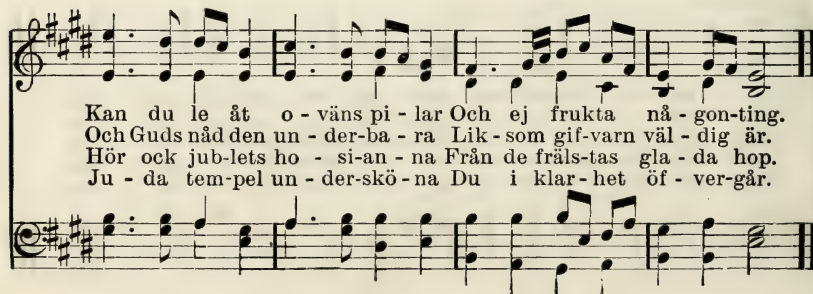
1. Sto - ra ting om dig för - täl-jas, Si - on, du Gudsstad på jord.
2. Från Guds kärlek rikt fram-fly - ter Ge-nom dig en lif - vets flod.
3. Her-rens eld- och molnstod tär-ker Ständigt di - na lug-na tjäll,
4. Guds församling, söl - la ska-ra, Som ditt hopp till Her-ren har,

Att i dig själf bo och dväljas Han dig da - nat med sitt ord.
 Di - na barn ej nå - got try-ter, Städs de ä - ro vid godt mod,
 Och sin ving-e han ut - sträcker Öf-ver dig, sitt Is - ra - el.
 Dig skall tro-fast han be - va - ra, Tills handig till ä - ra tar.

Up - på klippan trygg du hvi-lar. Med Guds frälsning allt omkring
 Ty den strömmen, re - na, kla-ra, Fyl - ler de - ras själs be-gär,
 Han, som ger dig dag-ligt manna, Han, som hör den ar-mes rop,
 All hans god-het får du rö-na, I hans kraft du allt förmår.

Kan du le åt o - väns pi-lar Och ej frukta nå - gon-ting.
 Och Guds nåd den un - der-ba - ra Lik-som gif-varn väl - dig är.
 Hör ock jub-lets ho - si-an - na Från de fräls-tas gla-da hop.
 Ju - da tem-pel un - der-skö-na Du i klar-het öf - ver-går.

476. Frukta ej.

N. FRYKMAN.

J. A. HULTMAN.

1. Frukta ej, du lil - la ska - ra, Som på Herren Je - sus tror.
 2. Hur än o - trons vå - gor sval - la, Går Guds ord med seger fram.
 3. Turtur - duf - van hö - ra lå - ter Si - na to - ner bland oss än,
 4. Därför sjung, du lil - la ska - ra, Som till himlen ställt din gång.

Med Guds verk är ing - en fa - ra, Därtill är hans makt för stor.
 Genom jordens län - der al - la Ljuder sång - en om Guds lamm.
 Sommar - ti - den kommer å - ter Med sin prakt på nytt i - gen.
 Jakobs Gud skall dig be - va - ra Under ti - dens nöd och tvång.

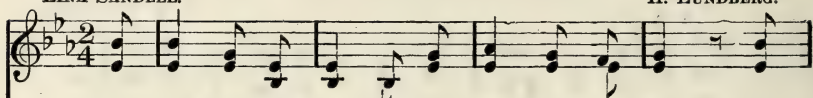
Låt oss bed - ja blott och bi - da Och mot syndens välde stri - da,
 Kring hans fa - na sig för - sam - la Sto - ra ska - ror, ung - a, gam - la,
 Fäl - ten grönska, träden blomma, Synda - re till Jesus kom - ma,
 Stor i nåd och mäktig är han, Allt på si - na skuldror bär han.

Medan dagens tim - mar skrida. Her - ren själf ibland oss bor.
 Otrons al - la fäs - ten ram - la, Mörkrets hä - rar stå med skam.
 Till stor fröjd för al - la fromma Här och ut - i him - me - len.
 Honom, honom blott ske ä - ran Ge - nom e - vig - heten lång.

477. Sällskap inbördes.

LINA SANDELL.

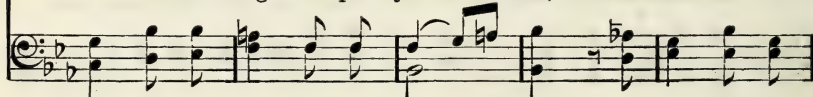
H. LUNDBERG.

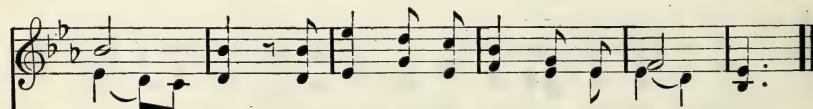
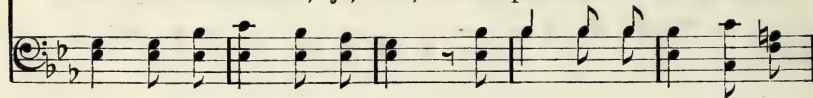
1. Hur ljuf-ligt, o Je-sus, att me-dan vi gå För-
 2. Vi se ej hvar-and-ra, men mö-tas lik-väl Be-
 3. Men än-nu långt me-ra för-bin-der oss dock Din
 4. Ty or-det det sä-ger, att säll-skap jag har Med

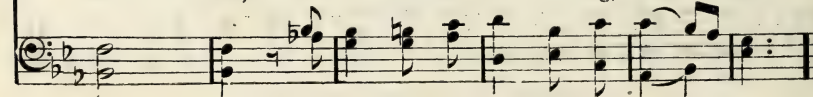
sprid-da här-ut-e i värl-den, Få haf-va i
 stän-digt vid kor-set, det kä-ra. Den bör-da, som
 kär-lek, din tröst och hug-sva-lan, För-lå-tel-sen,
 al-la Guds trog-na på jor-den, Att hvar de än

an-den ge-men-skap än-då, Ja, in-bör-des säll-skap på
 tryc-ker och ängs-lar min själ, Den vet jag, att and-ra ock
 blo-det och nå-den, som ock Här fö-ra så ljuf-ligt din
 fin-nas i värl-den, ja, hvar, För-sprid-da i sö-der och

fär--den Med al-la, som vand-ra till Si-on!
 bä--ra, Och det-ta oss re-dan för-bin-der.
 ta--lan: Ack äls-ken, ack äls-ken hvar-and-ra.
 nor--den, Vi ä-ro dock ett i dig, Her-re.

5. Än mera, det säger, att sällskap jag har
Med hela den jublande skara,
Som höjer för tronen sin lofsång så klar
Och evigt nu hemma får vara
Att sjunga om seger och ära.
6. Hvad mera, o Jesus, behöfver väl jag?
Förlåt all min syndiga klagan.
Behåll mig i tron till förlossningens dag
Och lär mig allt mer under agan
Att bida och fröjdas i hoppet.

478. Se, huru godt och ljufligt är!

H. SPEGEL.

J. KLUG.

1. Se, hu - ru godt och ljufligt är   Att brö - der kun - na säm -
2. Som dagen gör stor fruktbar - het,   När den af Hermon rin -

jas,   Att en den and - re   haf - ver kär,   Och al - las
ner,   Så tref - nad föds af   e - nig - het,   Där Kris - ti

väl - gång främ - jas!   Som häl - so - kraft af bal - sam går,   Lik -
kär - lek brin - ner.   Där skall väl - sig - nel - se och fröjd   Och

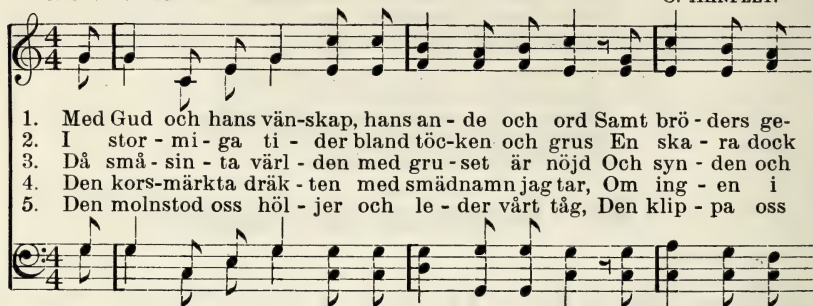
så ett folk af endräkt får   Sin rät - ta kraft och häl - sa.
allt, hvad sjä - len gör för - nöjd,   I råd och dåd för - spör - jas.

479. Med Gud och hans vänskap.

C. O. ROSENIUS.

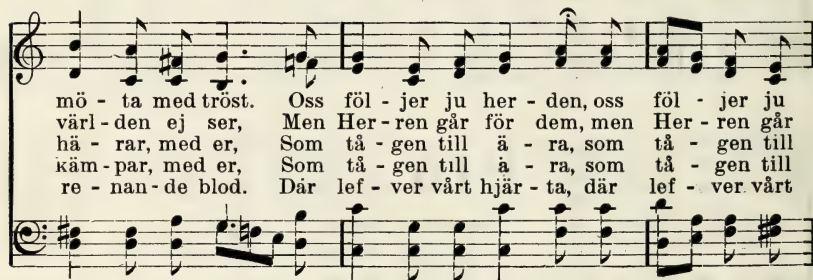
O. AHNFELT.

1. Med Gud och hans vän-skap, hans an-de och ord Samt brö-ders ge-
 2. I stor-mi-ga ti-der bland töc-ken och grus En ska-ra dock
 3. Då små-sin-ta värl-den med gru-set är nöjd Och syn-den och
 4. Den kors-märkta dräk-ten med smädnamn jagtar, Om ing-en i
 5. Den molnstod oss höl-jer och le-der vårt tåg, Den klip-pa oss

men-skap och nå-de-nes bord De o-sed-da da-gar vi
 skri-der mot him-me-lens ljus. Det tå-get, dess här-lig-het
 flär-den är all hen-nes fröjd, Då föl-jer jag, seg-ran-de
 släk-ten det nam-net ock har, Och föl-jer med gläd-je, I
 föl-jer med spring-käl-lans våg Är Kris-tus, hans kär-lek och

mö-ta med tröst. Oss föl-jer ju her-den, oss föl-jer ju
 värl-den ej ser, Men Her-ren går för dem, men Her-ren går
 hä-rar, med er, Som tå-gen till ä-ra, som tå-gen till
 käm-par, med er, Som tå-gen till ä-ra, som tå-gen till
 re-nan-de blod. Där lef-ver vårt hjär-ta, där lef-ver vårt

her-den, Den tro-fas-te her-den, vi kän-na hans röst.
 för dem, Men Her-ren går för dem med se-ger-nas ba-ner.
 ä-ra, Som tå-gen till ä-ra vid Je-su ba-ner.
 ä-ra, Som tå-gen till ä-ra vid kor-sets ba-ner.
 hjär-ta, Där fröj-das vårt hjär-ta, där lif-vas vårt mod.

6. Se här är nu grunden för lycka och frid
I hårdaste stunden af kval och af strid.
Om mig än försmäkta min kropp och min själ,
När dig blott jag hafver, när dig blott jag hafver,
När dig blott jag hafver, o Gud, är allt väl.
7. O Jesus, blif när oss, blif när oss alltfört
Och sköt oss och bär oss, som alltid du gjort.
Ja, amen, din trohet skall bringa oss fram.
Lof, pris, tack och ära, lof, pris, tack och ära,
Lof, pris, tack och ära vår Gud och vårt lamm!

480. Gemensamhet i bön.

A. L. SKOOG.

1. Hur ljuf - ligt, när Guds barn i tro och hopp Kring
2. En fa - der för de mång - a tu - sen barn Med
3. Och al - las nöd han kän - ner så - som sin, För
4. Så må vi då i bön till ho - nom gå I
5. Och är det nu så ljuf - ligt re - dan här Att

he - la jor - dens rund Ge - men-samt lyf - ta si - na
tu - sen - fal - dig nöd! Och al - la lö - ser han ur
al - la vet han råd. Min bör - da är då ic - ke
trons fri - mo - dig - het Och vän - ta sto - ra ting till
mö - tas hos vår Gud, Hur sa - ligt då att för hans

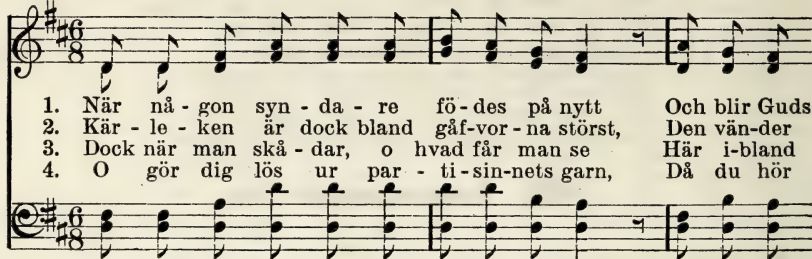
hjär - tan opp Till Gud i bö - nens stund!
mörk - rets garn Och har för al - la bröd.
en - samt min, O nåd ut - öf - ver nåd!
svar där - på För tid och e - vig - het.
an - let' där Få hö - ja lof - vets ljud!

6. Gemensam bön och klagan än en tid
Och litet lof ibland
Och sen ett evigt lof i ostörd frid
På glädjens rätta strand!

481. De trognas enhet.

C. L.

C. LUNDGREN.

1. När nå - gon syn - da - re fö - des på nytt Och blir Guds
 2. Kär - le - ken är dock bland gåf - vor - na störst, Den vän - der
 3. Dock när man skå - dar, o hvad får man se Här i - bland
 4. O gör dig lös ur par - ti - sin - nets garn, Då du hör

barn ge - nom tron, Blir syn - da - kva - let i
 ald - rig i - gen. Kär - le - ken vi - sar i
 Se - ba - ots folk? De ä - ro in - snärj - da
 fräl - sa - ren till. Se, du har rät - tig - het

ju - bel för - bytt, Lif - vet är då i Guds son.
 öf - ning - en först, Om du är fräl - sa - rens vän.
 ut - i par - ti. Ack hvem har här va - rit tolk?
 kal - las Guds barn, Det är som fa - dern ock vill.

An - den af Her - ren i sjä - len blir sänd, Kär - le - kens
 O då är fräl - sa - ren god till att ha, Då kan du
 De ta par - ti - namn och tän - ka ej på, Je - ho - va
 Räck al - la brö - der en kär - leks - full hand, Vand - ra med

eld ut - i hjär - tat blir tänd, Och till rätt-fär-dig-het
brö - der-nas svag - het för - dra, Då kan den svik-tan-des
styg-ges vid så - dant ock - så. Nog kän-ner Her-ren de
dem till de sa - li - gas land, Upp-tag de sva-ga och

hå - gen blir vänd. Lif - vet är då i Guds son.
bör - da du ta, Om du är fräl - sa - rens vän.
si - na än - då. Ack hvem har här va - rit tolk?
gör hvad du kan, Det är som fa - dern ock vill.

482. Gemenskap.

N. FRYKMAN.

W. A. JUDE.

1. Härligt strå-lar gu - daflamman, Kris-ti kär - lek, ren och sund,
2. När i bön och lofsång blandas De - ras hjär - tan, o hvad frid!
3. Klippans vatten, himlens man-na, Or-dets kraft och nådens sken
4. Att med nådens barn förbun-den Ut - i Her-rens hel-ge-dom
5. Pris och ä - ra, pris och ä - ra Va - re dig, vår frälsnings Gud.

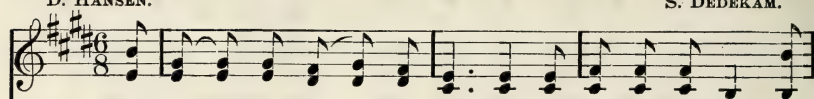
När de fromma komma samman Omkring nådens al - tar-rund.
Mod och gläd - je al - la an-das, Hoppets stjärna ly - ser blid.
Bringar oss den fröjden san-na, Som för - ta - ger syndens men.
Ä - ga frid i hjär-te-grunden Är den högs-ta ri - ke - dom.
Tack för nådens mil-da lä - ra, Tack för fridens sän-de - bud!

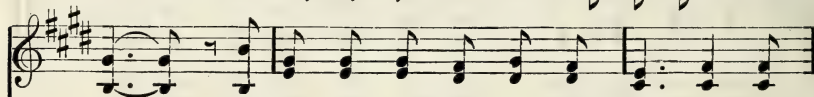
483. Hur ljufligt det är att möta.

D. HANSEN.

S. DEDEKAM.

1. Hur ljufligt det är att mö - ta, Där en-sam sin väg man
 2. Då klap - par hjär-tat, och blo - det Så varmt genom bar-men
 3. Ej tung - an mäk-tar att må - la Hvad djupast i hjär - tat

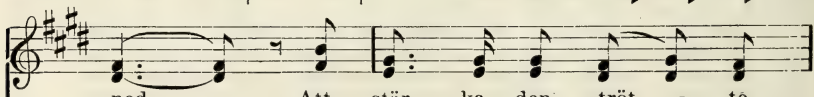
går, En ska - ra af sys - kon, hvars läng - tan Till
 slår, Och hvad det vill sä - ga att äls - ka Först
 bor, Men blic-ken för - sö - ker att sä - ga Hvad

sam-ma vårt hem - land står! Det är som upp-
 då man full - kom - ligt för - står, Ty brin - ner då
 sjä - len åt ord ej be - tror. Och går - na vi

fris-kan - de fläk - tar, Dem Her - ren oss sän - der
 kär - leks - lå - gan, Ej smit-tad af jor - disk
 räk - ka han - den Och tryc - ka så varmt där-

ned glöd. Att stjär - ka den tröt - te
 vid. Så ren och så stark den
 Som brö - der och sys - trar i

vand - rarn På let - na-dens tung - a led.
 flam - mar Ock kæn - ner ej köld el - ler död.
 an - den ? öns - ka hvar - and - ra Guds frid.

4. Och är så för fullt vårt hjärta
 Att tala till jordisk vän,
 Så bära vi honom i bönen
 Till vännen i himmelen,
 Och all välsignelses fullhet
 Från Gud och vår fader blid
 Vi nedkalla öfver hans hufvud
 Från nu och till evig tid.
5. Ej släktskap det ges på jorden,
 Ej blodsband det finns, som kan
 Så knyta ett hjärta till hjärta
 Uti en förening sann
 Som det att hafva gemensamt
 En tro och ett frälsarnamn,
 Som barn utaf samme fader
 Få hvila i Jesu famn.
6. Den fröjd, som världen bjuder,
 Ej lockar den kristne mer.
 I allt detta yttre glimmer
 Fåfänglighet blott han ser.
 Men låt honom stilla umgås
 Med en af Guds svaga små,
 Se, det är de gladaste stunder
 Han här uppå jorden kan få.
7. Och när så den sista striden
 Med seger utkämpad är,
 Då möta vi få de kära,
 Som frälstes ur nöden här.
 Då talas ej mer om att skiljas,
 Ej mera farväl man tar.
 För evigt vi vandra tillsammans
 Vid lifvets källa så klar.

484. De trognas syskonband.

J. FAWCETT.

L. MASON.

1. De trog-nas sys-kon-band, O hu - ru ljuft det är! Som
 2. I bö-nen höjs vår röst Till sam-me Gud än-då Med
 3. Den e-ne hjälp och stöd Ut-af den and-re får, Och
 4. Vål gör det hjär-tat kval, Då vän rycks bort från vän, Men

hel-go-nen i him-lens land Vi ock för-e-nas här.
 sam-ma fruk-tan, sam-ma tröst Och sam-ma hopp ock-så.
 of-ta för hvar-and-ras nöd Vi fäl-la sor-gens tår.
 snart vi få i him-lens sal Hvar-and-ra se i-gen.

485. Andens gemenskap.

N. FRYEMAN.

Ur "Ahnfelts sånger".

1. An - dens ge - men - skap, him - mels - ka gåf - va,
 2. En är le - ka - men, lem - mar - na mång - a,
 3. Så ut - i Kris - tus ä - ro vi al - la
 4. Ut - i Guds ri - ke den är den störs - te,

Skö - nas - te blom - ma på tros - lif - vets fält, O må du gif - vas
 Al - la dock lef - va till - sam - mans i frid, Smä - lek och ä - ra
 Ett ge - nom an - dens för - e - nan - de band, Stöd - ja hvarand - ra,
 Som ibland hel - go - nen ak - tar sig minst, Glad att med re - na

Nä - ring och trif - vas! Viss - nar du bort, är det il - la beställdt.
 E - nigt de bä - ra. Ö - gat med han - den var ald - rig i strid.
 Me - dan vi vand - ra Hem till de e - vi - ga fröjdernas land.
 Hän - der få tjä - na U - tan all tan - ke på ä - ra och vinst.

Used by permission.

486. Älsken hvarandra.

N. FRYEMAN.

(Melodi n:o 485.)

1. Trösta på Herren, älska hvarandra,
 Detta är grunden till lycka och frid.
 Ty låt oss lära
 Trosloftet nära,
 Så att vår kärlek tillväxer därvid.
2. Hade jag allt, men kärleken icke
 Uti mitt hjärta, hvad vore jag då?
 Skäl utan kärna,
 Irrande stjärna,
 Måste till sist uti mörkret bortgå.

3. Har du ett större ljus än din broder,
Visa det då uti fromhet, ty märk:
Tron intet gäller,
Bönen ej heller,
Utan förening med kärlekens verk.
4. Hvarföre döma, såra och klandra
Dem, som dock trösta på Jesus, Guds lamm?
Hellre då tala
Ord, som hugsvala,
Spridande solsken, hvarhelst du går fram.
5. Rena mitt hjärta, helga mitt sinne,
Slut mig, o Jesus, i kärlekens famn.
Broderlig gör mig,
Led mig och för mig,
Så att i allt jag må pryda ditt namn.

487. Ett i Kristus.

LINA SANDELL.

G. LEWENHAUPT.

1. Som du och fa - dern ä - ro ett i dig, Så låt oss
2. Vi ä - ro lem - mar ut - i sam - ma kropp, I sam - ma
3. Visst ä - ro gåf - vor - na af mång - a slag, Ett li - ka
4. Du kän - ner ock hvar - en - da li - ten sten Och pas - sar

ett i dig, o Je - sus, blif - va. Låt din le - ka - men ald -
vin - träd ä - ro vi ju gre - nar. Låt ing - en bit - ter rot
mått blef ej åt al - la gif - vet, Men är blott an - den en,
in den på sitt rät - ta stäl - le. Vi ä - ro al - la in -

rig söndra sig Och di - na lem - mar ald - rig bör - ja kif - va.
då väx - a opp, Men gif, att nå - den oss allt - mer för - e - nar.
hvad mer, om jag Den mins - ta fyll - nads - sten i temp - let blif - vit!
tet. Blott i en Och ge - nom en för Gud vi nå - got gäl - le.

488. Tänk ej ondt emot din broder.

LINA SANDELL.

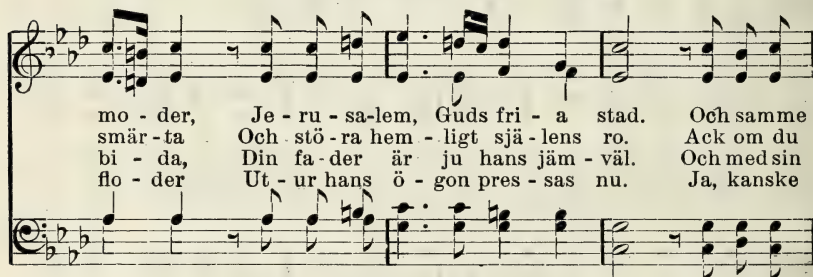
A. L. SKOOG.

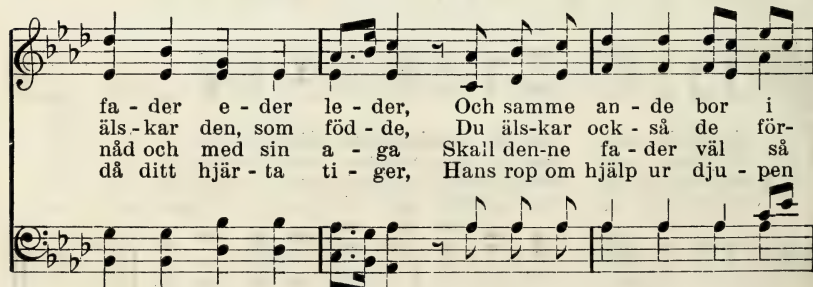
1. O tänk ej ondt e-mot din bro-der, Om dig i
 2. Så tänk ej ondt ut-i ditt hjär-ta, Låt där ej
 3. Och får du äf-ven myc-ket li-da Ut-af en
 4. Så tänk ej ondt e-mot din bro-der, Han käm-par

allt ej li-ka-Hvad? Han är ju barn af sam-ma
 miss-trons tör-nen gro. De sting-a blott och vål-la
 bro-ders mång-a fel, Säg det för Her-ren blott och
 sam-ma strid som du, Och kan-ske he-ta tå-re-

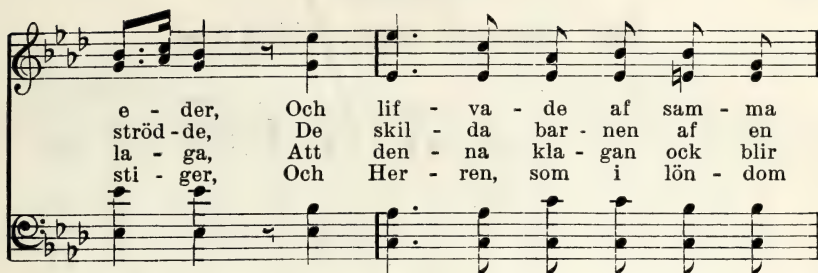

mo-der, Je-ru-sa-lem, Guds fri-a stad. Och samme
 smär-ta Och stö-ra hem-ligt sjä-lens ro. Ack om du
 bi-da, Din fa-der är ju hans jäm-väl. Och med sin
 flo-der Ut-ur hans ö-gon pres-sas nu. Ja, kanske

fa-der e-der le-der, Och samme an-de bor i
 äls-kar den, som föd-de, Du äls-kar ock-så de för-
 nåd och med sin a-ga Skall den-ne fa-der väl så
 då ditt hjär-ta ti-ger, Hans rop om hjälp ur dju-pen

e - der, Och lif - va - de af sam - ma
ströd - de, De skil - da bar - nen af en
la - ga, Att den - na kla - gan ock blir
sti - ger, Och Her - ren, som i lön - dom

hopp, Mot sam-ma mål I skå - den opp.
far, Som om-sorg om dem al - la har.
din: Hvad är min bro - ders skuld mot min?
ser, Allt stör - re nåd sitt barn be - ter.

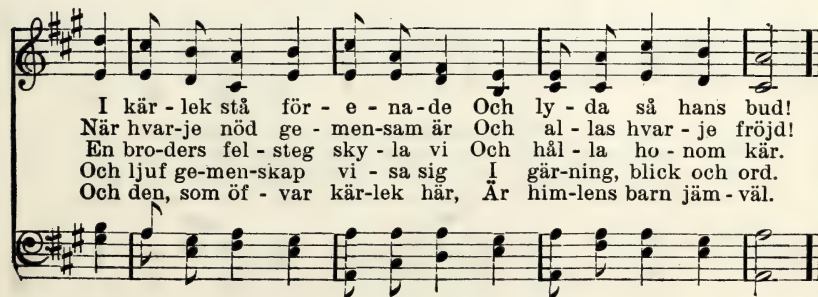
489. Hvilken härlig syn.

J. SWAIN.

W. F. HAVERGAL.

1. O hvil-ken här - lig syn, när de, Som äl-ska Her - ren Gud,
2. När hvar den an-dres bör - da bär Och tjä-nar stil - la, nöjd,
3. När från för-akt och hög-mod fri Vår e-gen vil - ja är,
4. Må brö - dra-kär-lek in - ner-lig Hos oss ock va - ra spord,
5. I him-lens höjd det kär - lek är, Som bin-der själ vid själ,

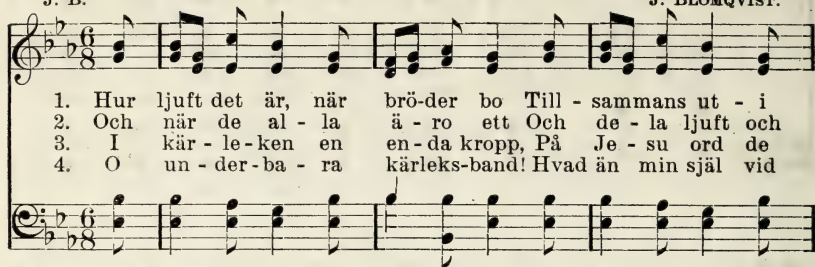

I kär - lek stå för - e - na-de Och ly - da så hans bud!
När hvar-je nöd ge - men-sam är Och al - las hvar - je fröjd!
En bro-ders fel - steg sky - la vi Och håll - la ho - nom kär.
Och ljuf ge-men-skap vi - sa sig I gär-ning, blick och ord.
Och den, som öf - var kär-lek här, Är him-lens barn jäm - väl.

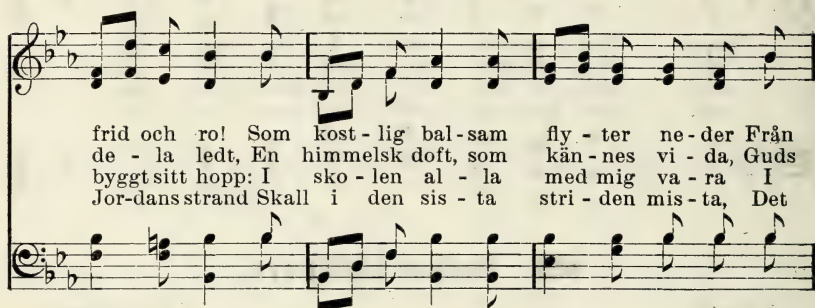
490. Kärleken vänder aldrig åter.

J. B.

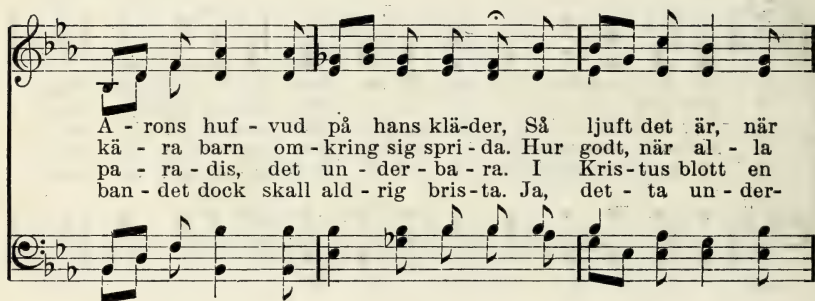
J. BLOMQVIST.

1. Hur ljuft det är, när brö-der bo Till - sammans ut - i
 2. Och när de al - la ä - ro ett Och de - la ljuft och
 3. I kär - le - ken en en - da kropp, På Je - su ord de
 4. O un - der - ba - ra kärleks-band! Hvad än min själ vid

frid och ro! Som kost - lig bal - sam fly - ter ne - der Från
 de - la ledt, En himmelsk doft, som kän - nes vi - da, Guds
 byggt sitt hopp: I sko - len al - la med mig va - ra I
 Jor - dans strand Skall i den sis - ta stri - den mis - ta, Det

A - rons huf - vud på hans klä - der, Så ljuft det är, när
 kä - ra barn om - kring sig spri - da. Hur godt, när al - la
 pa - ra - dis, det un - der - ba - ra. I Kris - tus blott en
 ban - det dock skall ald - rig bris - ta. Ja, det - ta un - der -

brö - der bo Till - sammans ut - i frid och ro.
 ä - ro ett Och de - la ljuft och de - la ledt!
 en - da kropp, De al - la haf - va sam - ma hopp.
 ba - ra band Ej sli - tes ens af dö - dens hand.

5. Men broder, syster, vaka, bed, Ty lögnens fader är oss vred. Han, tvedräktsanden, kan ej skåda, Att kärlek bland Guds barn får råda. Ja, broder, syster, vaka, bed, Ty mörkrets furste är oss vred. 6. Att mörda själar han begär, Hans lösen split och söndringär. O må vi alla samfäldt strida	Mot honom vid vår Jesu sida. Ty själar mörda han begär, Hans lösen split och söndring är. 7. Kom därför, Herre Jesus Krist, Och hjälps oss från vår kärleksbrist, Och gif, att uti alla lammen Må bli en själ, ett hjärta, amen! O dyre Herre Jesus Krist, Kom, hjälp oss från vår kärleksbrist.

491. Här samlas vi omkring ditt ord.

LINA SANDELL.

G. FRANC.

1. Här sam-las vi omkring ditt ord Som barn omkring sin fa-ders bord
2. Vi vil - ja hö - ra, ta - la du Och gif hvad vi be - höf - va nu.
3. Håll själf om ö - ga, ö - ra vakt Och haf jäm-väl på hjär-tat akt,
4. Vi bed - ja dig af hjärtans grund: Väl-sig-na den-na andaktsstund
5. Gif här ett stygn åt nå-gon själ, Som går än-nu en syndens träl.

Och bed-ja dig, o Je-sus kär, Att själf du midt i-bland oss är.
Bestänk oss med ditt dy - ra blod Och gif åt oss din an - de god.
Att vå - ra tan-kar ic - ke må Långt bort i vi - da värl-den gå.
Och mät-ta oss med lif-vets bröd Ut - af ditt ri - ka öf-ver - flöd.
Men gif ock din hug - sva-lel - se Åt nå-got ängsligt sam - ve - te.

6. Dock bedja vi dig först och sist:
Förlåt oss all vår skuld och brist.
Vårt hjärta är så hårdt och kallt.
Förlåt oss det, förlåt oss allt.
7. Vi tillförse oss allt af dig.
Följ med oss på vår vandringssstig
Och tag oss efter slutadt lopp
I dina sälla gårdar opp.

492. Hur ljuflig din boning.

H. SPEGEL.

J. REGNART.

1. O hu - ru ljuflig är Din bo - ning,
 2. Som få - geln, fri och snar, Till kän - da,
 3. Ack Her - re, hör min röst. Du är min
 4. Att tjä - na dig en dag För mig har
 5. Du är min sol i köld, I strid är

Her - re kär, Ditt tem - pel och din kyr - ka,
 när - tet far Att där i frid få va - ra
 en - da tröst. Be - främ - ja Kris - ti ri - ke,
 mer be - hag. Än all den fröjd och ä - ra,
 du min sköld. Min tro kan du upp - tän - da,

Där sig min själ får styr - ka Och med ditt
 För o - ro, våld och fa - ra, Så sjä - len
 Och sa - tan dä - dan vi - ke. Låt mig en
 Som värl - den kan be - skä - ra. Det hus jag
 Allt ondt i - från mig vän - da, Mig nåd och

ord sig spi - sa Samt all din god - het pri - sa!
 till dig läng - tar Och till ditt al - tar träng - tar.
 lem där va - ra, Den du vill själf för - sva - ra.
 söl - last ak - tar, Där man ditt ord be - trak - tar.
 ä - ra gif - va Och lå - ta sa - lig blif - va.

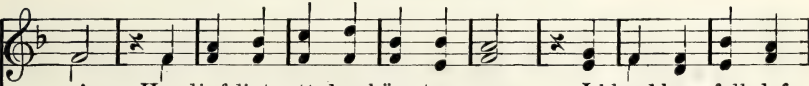
493. Hur fröjdar sig i templets famn.

J. O. WALLIN.

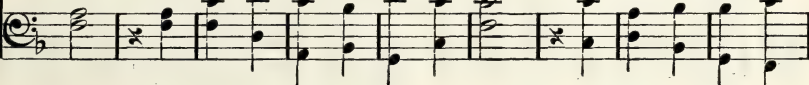
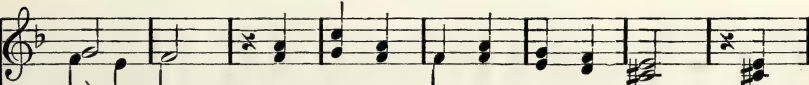
Från 1600-talet.

1. Hur fröjdar sig i templets famn   Mitt hjär-ta och min tung-
 2. Vak upp, min själ, var glad och märk   Det go - da Gud dig gif-
 3. O fröjd, o frid, som nju-tes här   Af andakts-ful - la sjä-
 4. Men ce-dern lik, som frisk och skön   På Li - ba-non sig hö-

a! Hur ljuf-ligt, att den högs-tes namn   I-bland hans folk lof-
 ver. Hans vis-het i hans råd och verk   Här up-pen - ba-rad
 lar! Må världens lus-tar och be - gär   För-nö - ja las-tens
 jer, Och pal-men lik, som all - tid grön,   Sin äd - la fäg-ring

sjung - a!   Hvar mor-gon hans barm-här-tig - het,   Hvar
 blif - ver.   Hans nåd, o - änd-lig som hans makt,   I
 trä - lar: All de - ras fröjd är tom och kort,   Som
 rö - jer,   Så skall i Herrens hel - ga gård   Den

af - ton hans sannfär-dig - het,   Hur sa - ligt att för - kun - na!
 hvad han gjort, i hvad han sagt,   Här till din tröst för - kla - ras.
 viss - na gräs de fal - la bort   Och e - vigt sig för - därf - va.
 from-me blomstra i hans vård   Och e - vigt fruk-ter bä - ra.

494. Kom, huldaste förbarmare.

A. C. RUTSTRÖM.

J. KLUG.

1. Kom, hul-das - te för - bar-ma - re, Som her-de i-bland
Och led oss ar - ma syn-da - re Till käl-lor - na och

2. O kär-leks-haf, ut - gjut din flod Ut - öf-ver al - las
Låt kraf-ten af ditt hel-ga blod För-drif-va o - tros-

få - ren
så - ren, Till Si-ons berg och Sa-rons bet, Där
hjär - tan,
smär - tan. Du he-la världens nå-da - stol, För-

i en sa - lig e - nig - het Hvar tro-gen själ har tref - nad.
vand-la med din ljuf-va sol Vår köld i e - vig vär - ma.

495. O Jesus Krist, dig till oss vänd.

WILHELM II.

1. O Jesus Krist, dig till oss vänd, Din hel-ge an-de till oss sänd,
2. Upplåt vår mun till ditt namns pris, På oss din nådes kraft be-vis.
3. Till dess vi sjunga med Guds här: Gud he-lig, he-lig, he-lig är,
4. Ä - ra ske fadern och hans son, Den hel-ge and' i samma tron.

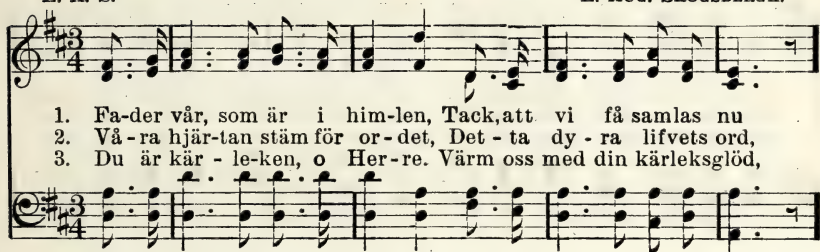
Vår andakt hög, vår suckan hör
För-ök vår tro, upplys vår själ
Och sa-ligt skå-da ljusens far
Den he-li - ga tre - e - nig-het

Och oss på lifvets väg själf för.
Ditt hel-ga ord att lä - ra väl,
Bland ängla - ska-ror up-pen-bar.
Ske pris och lof i e - vig-het.

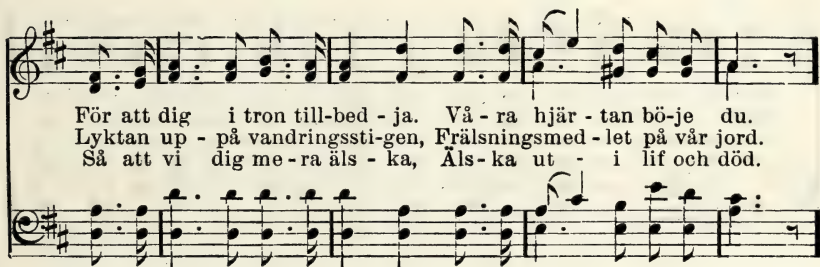
496. Samlingssång.

E. A. S.

E. AUG. SKOGSBERGH.

1. Fa-der vår, som är i him-len, Tack, att vi få samlas nu
2. Vå-ra hjär-tan stäm för or-det, Det - ta dy - ra lifvets ord,
3. Du är kär - le-ken, o Her-re. Värm oss med din kärleksglöd,

För att dig i tron till-bed - ja. Vå - ra hjär - tan bö-je du.
Lyktan up - på vandringssti-gen, Frälsningsmed - let på vår jord.
Så att vi dig me-ra äls - ka, Äls - ka ut - i lif och död.

Hel-ge fa - der, blif oss här Med din an - de städse när.

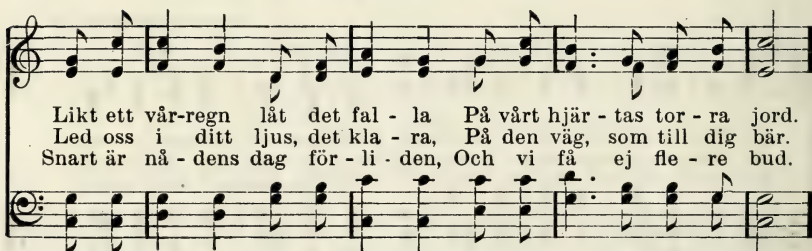
497. Herre, samla oss nu alla.

LINA SANDELL.

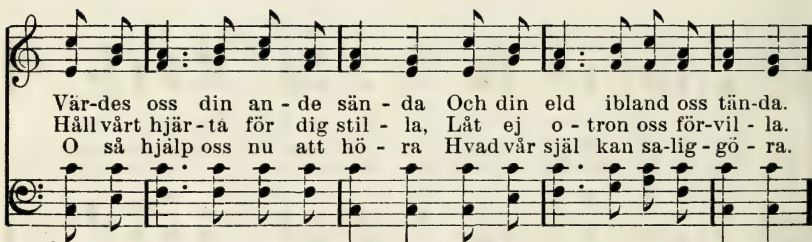
W. B. BRADBURY.

1. Her-re, sam-la oss nu al-la Kring ditt dy-ra nå-des-ord,
 2. Lär oss tro-get ta-ga va-ra På det ord oss gif-vet är,
 3. Må vi ak-ta på den ti-den, Då du sö-ker oss, o Gud.

Likt ett vår-regn lät det fal-la På vårt hjär-tas tor-ra jord.
 Led oss i ditt ljus, det kla-ra, På den väg, som till dig bär.
 Snart är nå-dens dag för-li-den, Och vi få ej fle-re bud.

Vår-des oss din an-de sän-da Och din eld ibland oss tän-da.
 Håll vårt hjär-ta för dig stil-la, Låt ej o-tron oss för-vil-la.
 O så hjälp oss nu att hö-ra Hvad vår själ kan sa-lig-gö-ra.

Måt-ta ljuf-ligt de e-län-da, Her-re, vid ditt ri-ka bord.
 Her-re, lät oss ej för-spil-la Nå-de-stun-den du be-skär.
 Upplåt du vårt hjär-tas ö-ra Och för-nim vårt bö-ne-ljud.

Mät-ta ljuf - ligt de e - län - da, Her-re, vid ditt ri - ka bord.
 Her-re, låt oss ej för-spil - la Nå-de-stun-den du be-skär.
 Upplåt du vårt hjär-tas ö - ra Och för-nim vårt bö - ne-ljud.

498. Vid bönestunden.

N. FRYKMAN.

(Melodi n:o 497.)

1. Herre Jesus, när du sade:
 Bedjen och I skolen få,
 Hvilken dyr klenod du lade
 Ut i våra händer då!
 Du, som rik i nåd för alla,
 Hjälp dem ditt namn åkalla,
 O låt nådens skurar falla,
 Så att öknén blomstra må.
2. Låt din andes milda susning
 Ljuft förnimmas denna stund,
 Att ej lögnen med sin tjusning
 För oss bort från ordets grund.
3. Tack och lof för nådens under,
 Tack för nådens rika bord!
 O det är ju himlastunder
 Redan här på syndfull jord!
 Herre, lär oss dig till ära
 Pryda uti allt din lära,
 Hör vår bön och var oss nära.
 Amen är ditt löftesord.

499. Kom, Jesus kär.

N. F.

N. FRYKMAN.

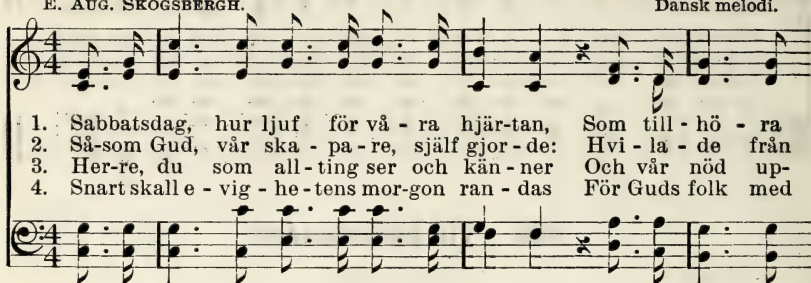
1. Kom, Je-sus kär, och blif oss när, Du, som vårt allt i al - la är.
 2. Gif bar-na - tro och sa - lig ro Hvarsjäl, som i ditt hus vill bo.
 3. Vi tac-ka dig så hjär-te - lig, Att du oss fört den rät - ta stig.
 4. Än kamp och striden li - ten tid, Sen vän-tar oss en e - vig frid.

Din an - de sänd, gör nå-den känd Och al - las hjär-tan till dig vänd.
 Med lif-vets ord vid nådens bord Be - spi - sa själf din kle-na hjord.
 Nu allt är godt, ty nåd vi fått, Och himlen är vår arf-ve - lott.
 Med fröjd vi gå att kro-nan få Och jub-lan - de för tro-nen stå.

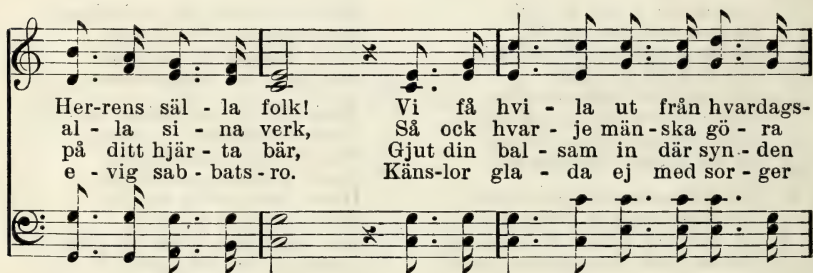
500. Hvilodagen.

E. AUG. SKOGSBERGH.

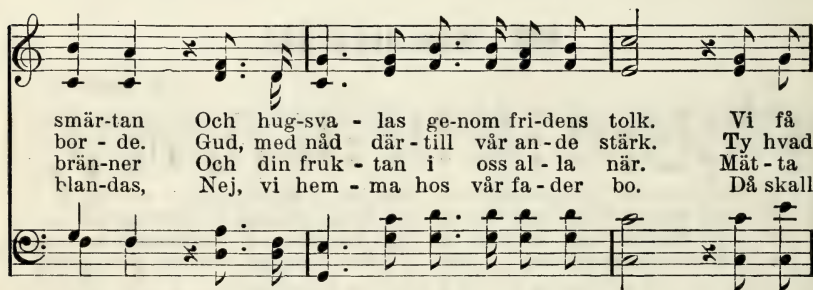
Dansk melodi.

1. Sabbatsdag, hur ljuf för vå - ra hjär-tan, Som till - hö - ra
 2. Så-som Gud, vår ska - pa-re, själf gjor-de: Hvi - la - de från
 3. Her-re, du som all-ting ser och kän-ner Och vår nöd up-
 4. Snart skalle - vig - he-tens mor-gon ran - das För Guds folk med

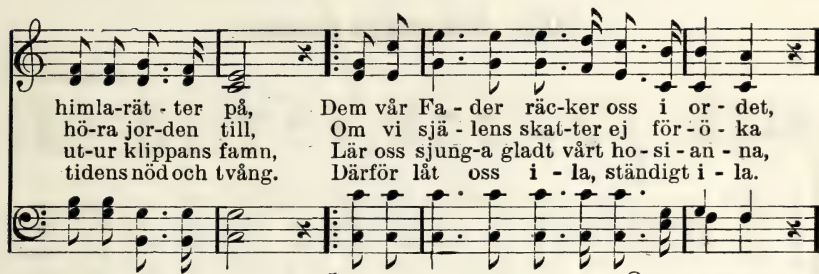
Her-rens söl - la folk! Vi få hvi - la ut från hvardags-
 al - la si - na verk, Så ock hvar - je män-ska gö - ra
 på ditt hjär - ta bär, Gjut din bal - sam in där syn - den
 e - vig sab - bats - ro. Kän-slor gla - da ej med sor - ger

smär-tan Och hug-sva - las ge-nom fri-dens tolk. Vi få
 bor - de. Gud, med nåd där-till vår an-de stärk. Ty hvad
 brän-ner Och din fruk - tan i oss al - la när. Mät - ta
 blan-das, Nej, vi hem - ma hos vår fa-der bo. Då skall

sam - las kring det ri - ka bor - det, Med de skö - na
 gag - nar oss, att jämt vi sö - ka Blott de ting, som
 oss med lif-vets bröd det san - na, Gif oss vat - ten
 tröt - te pil - gri-men få hvi - la, Mer ej störd af

himla-rät - ter på, Dem vår Fa - der rät - ter oss i or - det,
hö-ra jor-den till, Om vi sjä - lens skat-ter ej för-ö - ka
ut-ur klippans famn, Lär oss sjunga-a gladt vårt ho-si-an-na,
tidens nöd och tvång. Därför låt oss i - la, ständigt i - la.

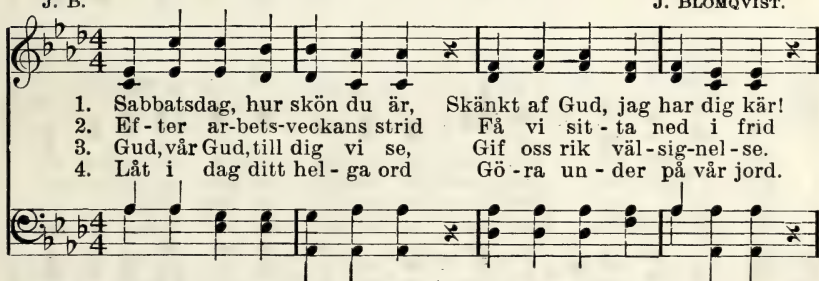

Som för e - vigt skall be - stå. e - vigt skall be - stå.
Med att gå den väg du vill. gå den väg du vill.
Pri-san - de ditt hel - ga namn. -de ditt hel - ga namn.
Vän-te - ti - den blir ej lång. -ti - den blir ej lång.

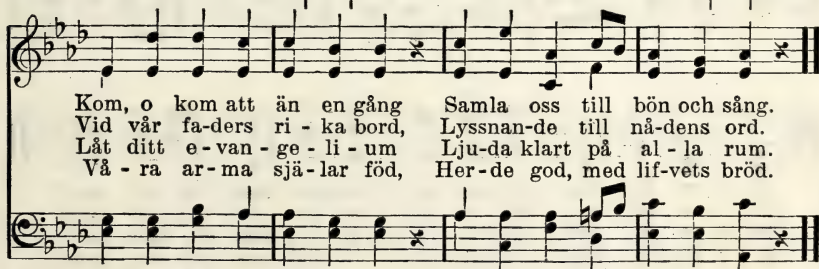
501. Sabbatsdagen.

J. B.

J. BLOMQVIST.

1. Sabbatsdag, hur skön du är, Skänkt af Gud, jag har dig kär!
2. Ef - ter ar-bets-veckans strid Få vi sit - ta ned i frid
3. Gud, vår Gud, till dig vi se, Gif oss rik väl-sig-nel-se.
4. Låt i dag ditt hel - ga ord Gö - ra un - der på vår jord.

Kom, o kom att än en gång Samla oss till bön och sång.
Vid vår fa-ders ri - ka bord, Lyssnan-de till nå-dens ord.
Låt ditt e-van - ge - li - um Lju-da klart på al - la rum.
Vå - ra ar-ma sjä-lar fød, Her-de god, med lif-vets bröd.

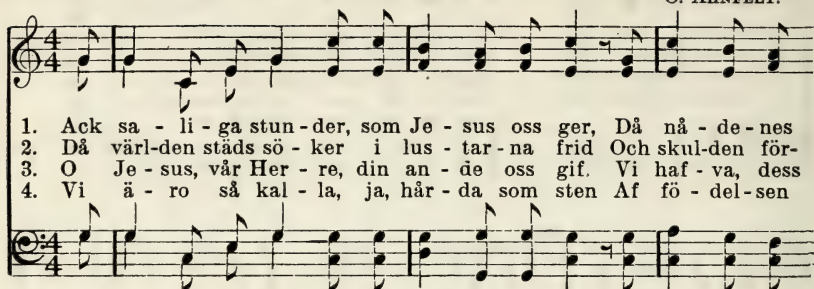
5. Kom och månet byte tag
Från den starke denna dag.
Bärga mången kärfve in
Uti himlaladan din.

6. Herre, komme snart den tid,
Då vi efter livets strid
Uti evig sabbatsro
Få i dina gårdar bo.

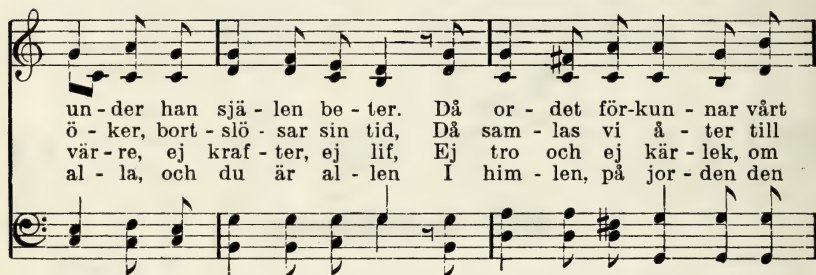

502. Ack saliga stunder.

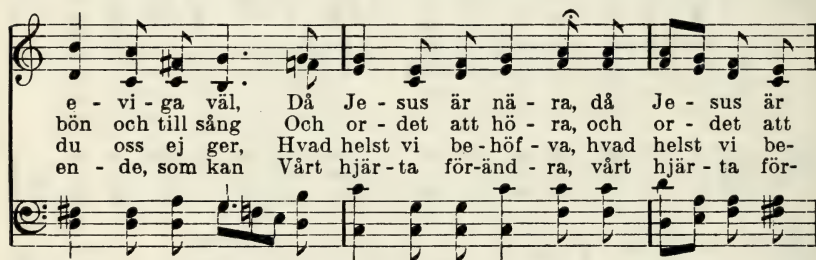
O. AHNFELT.

1. Ack sa - li - ga stun - der, som Je - sus oss ger, Då nå - de - nes
 2. Då värl - den städs sö - ker i lus - tar - na frid Och skul - den för -
 3. O Je - sus, vår Her - re, din an - de oss gif. Vi haf - va, dess
 4. Vi ä - ro så kal - la, ja, här - da som sten Af fö - del - sen

un - der han sjä - len be - ter. Då or - det för - kun - nar vårt
 ö - ker, bort - slö - sar sin tid, Då sam - las vi å - ter till
 vär - re, ej kraf - ter, ej lif, Ej tro och ej kär - lek, om
 al - la, och du är al - len I him - len, på jor - den den

e - vi - ga väl, Då Je - sus är nä - ra, då Je - sus är
 bön och till sång Och or - det att hö - ra, och or - det att
 du oss ej ger, Hvad helst vi be - höf - va, hvad helst vi be -
 en - de, som kan Vårt hjär - ta för - änd - ra, vårt hjär - ta för -

nä - ra Att vác - ka och lä - ra och trös - ta vår själ!
 hö - ra. Då or - det vi hö - ra, ej ti - den blir lång.
 höf - va Att tros - lif - vet öf - va. Vår nöd du bäst ser.
 änd - ra, Vårt hjär - ta om - vän - da, du en - dast det kan.

5. Ack vänd du vårt sinne från jordlifvets strid.
Gif att vi nu finne för kommande tid,
Likt bien, vår näring utur dina sår.
Vi äro ju dina, vi äro ju dina
Med blod, sår och pina så dyrköpta får.
6. Därför dig förbarma och tänk på vår nöd,
Ack gör oss nu varma, uppväck oss från död.
Låt lagen få väcka, låt nåden bli stor,
Låt anden få verka, låt anden få verka,
Så att vi må märka, att du bland oss bor.

503. Kom, alla världars Gud.

C. WESLEY.

F. GIARDINI.

1. Kom, al - la värl - dars Gud, Stäm vå - ra läp - pars ljud
2. Kom, du, som män - ska blef Och mörkets makt för - dref,
3. Kom, hel - ge an - de, kom, In i Guds hel - ge - dom
4. O Gud, tre - e - ni - ge, Dig vi vår hyll - ning ge

Till ditt namns pris. Du e - vig fa - der är, Du härskar -
O hör vår bön. Låt oss, vår fräl - sa - re, Ljus i din
Oss al - la led. All o - tro från oss drif Och bo - fast
I stof - tet här, Tills vi i här - lig - het Få se ditt

spi - ran bär, Kom nu och på oss här Din kraft be - vis.
san - ning se Och med väl - sig - nel - se Ditt folk be - krön.
hos oss blif. Med hel - gel - se och lif Till oss kom ned.
ma - je - stät Och i all e - vig - het Dig pri - sa där.

504. O fader vår.

M. LUTHER.

E. AUG. SKOGBERGH.

1. O fa - der vår, barm-här - tig, god, Som oss till dig vill
 2. Men al - la ro - pa vi till dig, Ej an - nat är till
 3. O Gud och män-ska, Je - sus Krist, Som syn - den på dig
 4. O du, Guds hel - ge an - de, kom, Slit sön - der sa - tans

kal - la Och stän - ka oss med Kris - ti blod, Som re - na
 rå - de. Ty ing - en tar ditt ord till sig, Om han ej
 la - de, Du kän - ner bäst vår sto - ra brist, Ty du ock
 sna - ra. Det ord, vi fått af Her - ra - nom, Ut - i vår

kan oss al - la, Låt kom - ma, Gud, till oss ditt ord, Det
 får din nå - de. O hel - ge fa - der, tänk där - på, Att
 man - dom ha - de. O Je - sus Krist, vår bro - der kär, Ditt
 själ be - va - ra, På det en - hvar må he - lig - gjord Lof -

he - li - ga och kla - ra. Låt det i mörkret på vår jord
 djäf - vu - len vill blan - da Sitt o - gräs i din säd, och så
 löf - te vi på - kal - la: Hug - sva - la - ren låt kom - ma när,
 sjung - a Gud med gamman, Och Je - su Kris - ti dy - ra ord

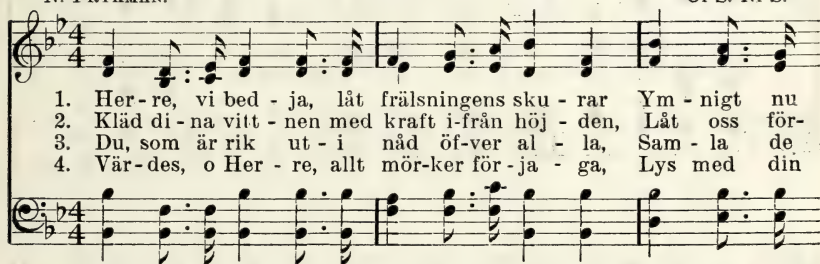

En le - da - re oss va - ra, Att vi ej vil - se fa - ra.
 Oss kom - ma sig till - han - da. Ty sänd till oss din an - da.
 Som sanning lär oss al - la, Att vi från dig ej fal - la.
 Oss le - da al - le - sam - man Till him - lens glädje. A - men.

505. Herre, vi bedja.

N. FRYKMAN.

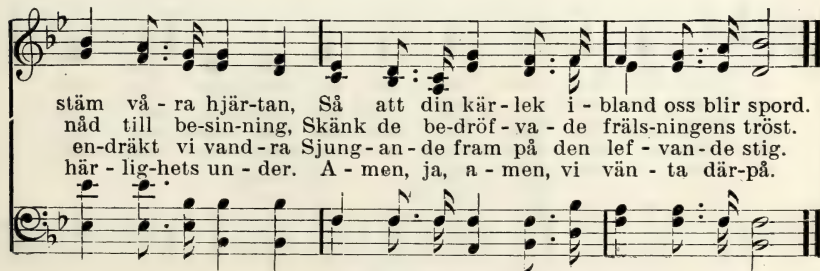
Ur S. N. S.

1. Her - re, vi bed - ja, låt frälsningens sku - rar Ym - nigt nu
 2. Kläd di - na vitt - nen med kraft i - från höj - den, Låt oss för -
 3. Du, som är rik ut - i nåd öf - ver al - la, Sam - la de
 4. Vär - des, o Her - re, allt mör - ker för - ja - ga, Lys med din

fal - la på törs - tan - de jord, Sänd oss din an - de och
 nim - ma din kal - lan - de röst, Gif de för - lo - ra - de
 sking - ra - de bar - nen kring dig, Så att i kär - le - kens
 san - ning i sjä - lar - na, så Att vi må skå - da din

stäm vå - ra hjär - tan, Så att din kär - lek i - bland oss blir spord.
 nåd till be - sin - ning, Skänk de be - dröf - va - de fräls - ningens tröst.
 en - dräkt vi vand - ra Sjung - an - de fram på den lef - van - de stig.
 här - lig - hets un - der. A - men, ja, a - men, vi vän - ta där - på.

506. Bryt lifvets bröd.

M. A. LATHBURY.

W. F. SHERWIN.

1. Bryt lif-vets bröd för mig, O Her - re blid, Som bröd du
2. Väl - sig - na sjä-lens spis. Ja, låt nu ske, Som då du

for-dom bröt På ö - de lid. Min själ vill mät - ta sig
ök-nens bröd Väl - sig - na - de. Stärkt kan jag vand-ra då

Vid nå-dens bord. O fyll mig med dig själf, Du lif-vets ord.
Min lef-nads - stig Och ha min frid, mitt allt, I dig, i dig

507. Fräls, Jesus, fräls.

ANON.

G. C. STEBBINS.

1. Fräls, Je - sus, fräls. Med an - dens pingsteld kom. Gif
2. Fräls, Je - sus, fräls. Din nåd gör upp - en - bar. Låt
3. Fräls, Je - sus, fräls. Res upp ditt kors - ba - ner I -
4. Fräls, Je - sus, fräls. Gör hvar - je fäng - e lös. Gif
5. Fräls, Je - sus, fräls, Och ä - ran skall bli din. Ty

sa - lig - het af höj - den ned, Be - sök hvar själ, drag
hvar be - kym - rad syn - da - re Få se, att du är
bland oss här, kom till oss in Och gör hvar själ nu
blin - da syn, de dö - da lif, De sör - jan - de din
du al - le - na vår - dig är Ha tack och pris, O

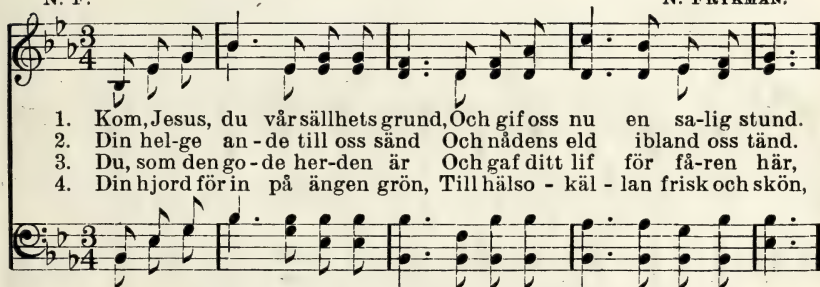

al - la med. Fräls, Je - sus, fräls, Fräls, Je - sus, fräls.
fräl - sa - re.
helt till din.
frid ock gif.
Her - re kär.

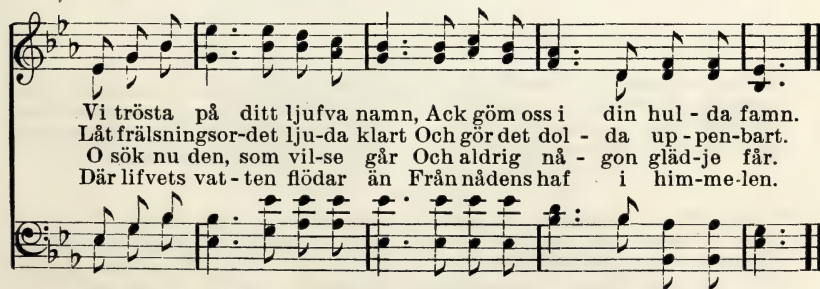
508. Kom, Jesus, du vår sällhets grund.

N. F.

N. FRYKMAN.

1. Kom, Jesus, du vår sällhets grund, Och gif oss nu en sa - lig stund.
2. Din hel - ge an - de till oss sänd Och nådens eld ibland oss tänd.
3. Du, som den go - de her - den är Och gaf ditt lif för få - ren här,
4. Din hjord för in på ången grön, Till hälso - käl - lan frisk och skön,

Vi trösta på ditt ljufva namn, Ack göm oss i din hul - da famn.
Låt frälsningsor - det lju - da klart Och gör det dol - da up - pen - bart.
O sök nu den, som vil - se går Och aldrig nå - gon gläd - je får.
Där livvets vat - ten flödar än Från nådens haf i him - me - len.

509. Det fasta ordet.

J. B.

J. BLOMQVIST.

1. Det är ett fast ord och i all måt - to Vål värdt, att
 2. Bland syn - da - re - na är jag den störs - te, Dock sjunger
 3. Vår Her - re Je - sus är själf oss nä - ra. Han ver - kar,

man det an - nam - ma - de, Att Je - sus Kris - tus kom hit i
 jag up - på bar - na - vis: Barmhär - tig - het är mig ve - der -
 hvem kan för - hind - ra det? Den eld på jor - den han kom att

värld - den, Han kom att fräl - sa just syn - da - re.
 fa - ren I - ge - nom Je - sus, Gud va - re pris.
 tän - da Skall här - ligt brin - na i e - vig - het.

4. Nu se de blindade, nu gå de halta,
 Spetälska blifva sin sjukdom kvitt.
 De döfva höra, upp stå de döda,
 Guds evangelium förkunnas fritt.
5. O Herre Jesus, kom med din ande,
 Blås lif i benen, som ligga här
 På marken spridda och äro torra,
 Kom, gif dem lifvet, o Jesus kär.
6. Låt himlen remna och kom hit neder
 Med regn på jorden, så torr och hård.
 Låt ödemarken snart härligt blomstra
 Och gör af öknen en örtagård.
7. Läg stora skaror till dina fötter
 Och lär dem känna Gud Jehova.
 Ja, amen, amen, ditt namn ske ära.
 Dig tillhör riket. Halleluja!

510. På vägen hem.

F. ENGELKE. Bearb.

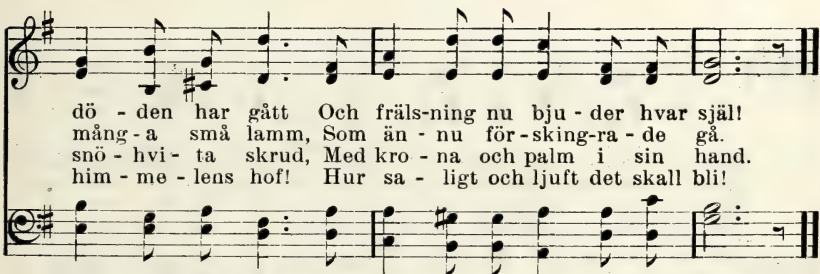
Svensk folkmelodi.

1. Haf tack, kä - re Je - sus, för or - det vi fått, Som
 2. Så drag oss, o Je - sus, nu själf till dig fram Och
 3. En gång, när du kom - mer att häm - ta din brud I -
 4. Då får hon i e - vig - het sjung - a ditt lof, Helt

sä - ger, att allt är nu väl, Att du för oss al - la i
 led oss och fost - ra ock - så. Upp - sök och för - sam - la de
 från det - ta främ - ling - a - land, Då fin - nes hon klädd i den
 fräls - ad, för - los - sad och fri. O tänk, hvilket ju - bel i

dö - den har gått Och fräls - ning nu bju - der hvar själ!
 mång - a små lamm, Som än - nu för - sking - ra - de gå.
 snö - hvi - ta skrud, Med kro - na och palm i sin hand.
 him - me - lens hof! Hur sa - ligt och ljuft det skall bli!

5. O tänk, hvilket dån utaf harpor och sång
 Därhemma i himmelen är!
 Där skall ej bli tyst om vår Jesus en gång.
 Halleluja, vore vi där!
6. Det närmar sig målet med hvarje minut,
 Och tåget det ilar så fort;
 Den blodröda fanan den höjes till slut,
 Då äro vi hemma, hur stort!
7. För blodet få syndare nu resa fritt,
 Är detta ej saligt, o säg?
 O mänska, betänk nu, att valet är ditt,
 Följ med på den lefvande väg!
8. Och vägen är Jesus, den enda, som går
 Till nya Jerusalems stad.
 Det ilar framåt, och snart hvila du får
 Och sjunga där uppe så glad.

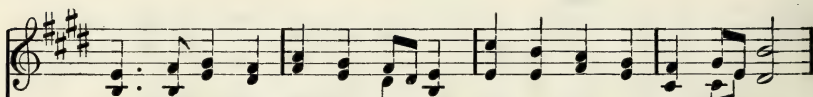
511. Uti dina tempelgårdar.

D. NYVALL.

J. HAYDN.

1. Ut - i di - na tem-pel-går-dar Vi fått sam-las än en gång
 2. Lof och pris vi dig hem-bä - ra, Gud, för nå - de-stun-den skön.
 3. Hjälp oss så ditt ord att hö - ra, Hel - ga så vår kyr - ko gån-
 4. Här vi fått en drop-pe smaka Af den hel - ga sab-bats-frid,

För att ny - a min-nes - vår-dar Re - sa ut - i bön och sång.
 Tack, o Her-re, för din lä - ra, Tack för hvar be-sva - rad bön!
 Att, o Gud, din vil - ja gö - ra Blir vår lust, vårt fri - a tvång.
 Som än står ditt folk till - ba - ka Ef - ter lif - vets sorg och strid.

Med din fräls-ta hög-tids-ska-ra Ack hur skönt på Her-mon här!
 Tack för varning, tack för tuk-tan, Tack för hvar - je ny - födt hopp!
 Hjälp oss att i hvar-dags-lif-vet, Som vi gå till mö - tes nu,
 Dit, o dit från jordens da - lar Till sin fa - der bar - net trår.

Här det är oss godt att va - ra, Där för - kla-rad själf du är.
 Tack för ljus, som skingrat fruktan, Ljus, som lyft vår trosblick opp!
 Vi til-läm - pa hvad är skrif-vet, Hvad oss bju-dit, Her - re, du.
 Hem, ack hem, namn, som hugsvalar, Hem, där pil-grim hvi - la får,

512. Efter predikan.

F. M. JOHNSON.

1539.

1. O Gud, vår Gud, af hjär - tans grund Vi
 2. Vi haf - va hört din hel - ga röst, Som
 3. Ack att ditt ord i oss må bli En

lof - va dig för den - na stund. Ut - i din kär - lek
 ta - lar frid till kläm - da bröst Och väc - ker den, som
 kraft, som gör den fång - ne fri Och re - der din plan -

un - der - bar Du å - ter oss väl - sig - nat har.
 slum - rat in I syn - dens famn, med fläc - kadt sinn.
 te - ring så, Att an - dens frukt där väx - a må.

4. Ja, gif oss, Herre, dag för dag
 I allt att söka ditt behag
 Och aldrig glömma, att du är
 I nåd oss alla stunder när.

5. Och när vår tid är lyktad här
 Bland jordens mödor och besvär,
 O Jesus, låt oss skåda dig
 I frid och fröjd evinnerlig.

513. Bygg på säker grund.

N. FRYKMAN.

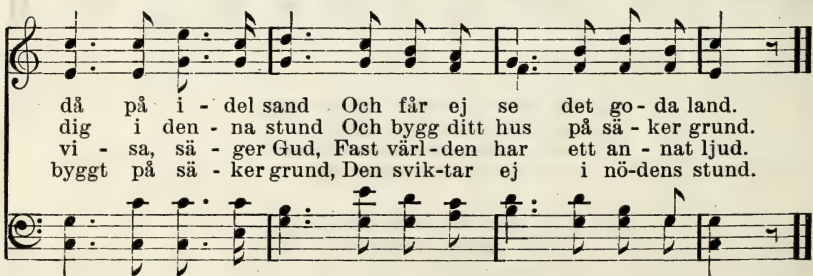
1. Hvad bå - tar dig att or - det hö - ra, Att myc - ket
 2. Du stör - re kval dig blott be - re - der I dö - dens
 3. Men säl - la de, som or - det ly - da Och u - ti
 4. Väl sko - la storm och flo - der kom - ma, För - sö - kel-

ve - ta och för - stå, Om du Guds vil - ja ej vill
 stund, på vre - dens dag. Det hus du byggt då fal - ler
 öf - ning all - tid stå. Med nåd och frid skall Gud dem
 ser af mån - ga slag, Men Her - ren hjäl - per si - na

gö - ra Och på hans vä - gar städ - se gå? Du byg - ger
 ne - der, Dess fall blir stort, o här - da slag! Be - sin - na
 pry - da, Hans hem - lig - het de ve - ta få. De ä - ro
 from - ma, Han har till dem ett godt be - hag. De haf - va

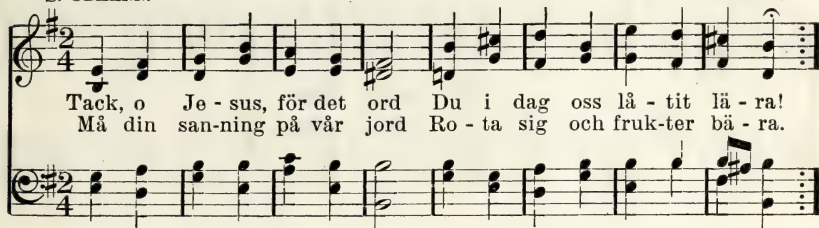

då på i - del sand Och får ej se det go - da land.
 dig i den - na stund Och bygg ditt hus på sä - ker grund.
 vi - sa, sä - ger Gud, Fast värld - den har ett an - nat ljud.
 byggt på sä - ker grund, Den svik - tar ej i nö - dens stund.

514. Tack, o Jesus, för ditt ord.

S. ÖDMANN.

W. C. BRIEGEL.

Tack, o Je - sus, för det ord Du i dag oss lå - tit lä - ra!
Må din san-ning på vår jord Ro - ta sig och fruk-ter bä - ra.

Kom att i vårt hjär-ta fäs - ta Kär-lek till vår Gud och näs-ta.

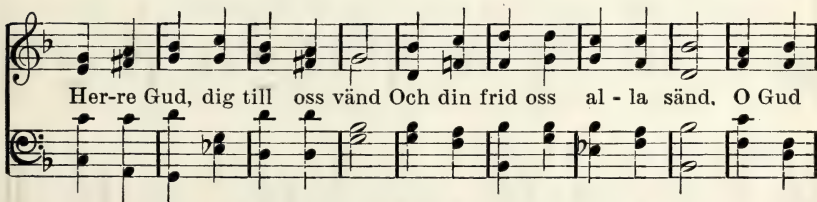
515. Välsignelsen.

J. SVEDBERG.

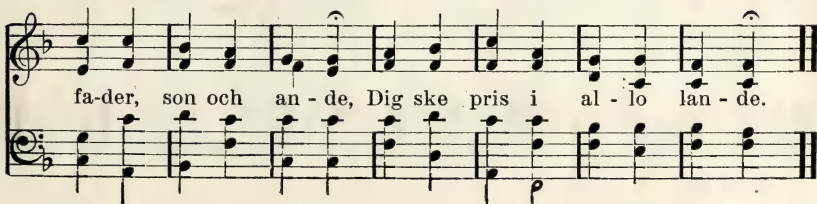
J. SCHOP.

Her - re, sig - ne du och rå - de Och be - va - re nu oss väl.
Her - re, ditt an-sikt' i nå - de Ly - se all - tid för vår själ.

Her-re Gud, dig till oss vänd Och din frid oss al - la sänd, O Gud

fa-der, son och an - de, Dig ske pris i al - lo lan - de.

516. Apostolisk välsignelse.

Vår Her - re Je - su Kris - ti nåd,

Gud Fa - ders kär - - lek och den

he - li - ge an - - des del - ak - tig - het,

va - re med oss al - la, va - re med oss al - la,

med oss al - - la. med oss al - la, med oss al - la. A - - men.

med oss al - la,

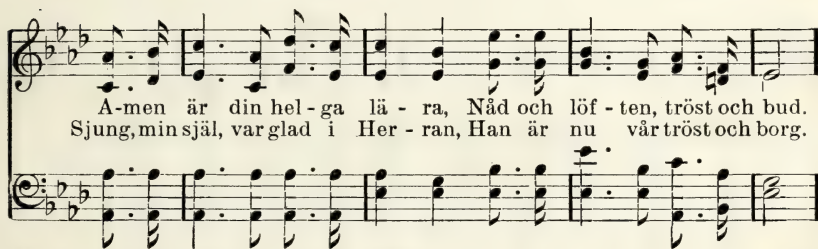

517. Amen, amen, pris och ära.

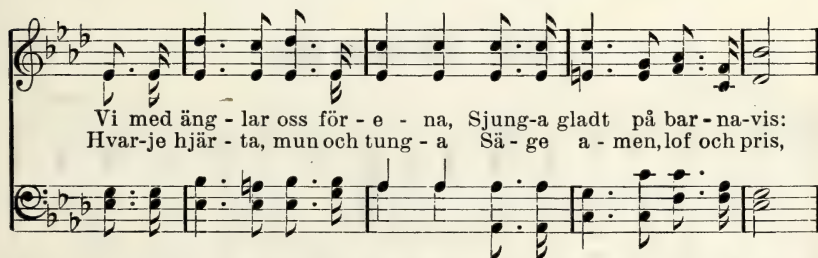
Ur Hemåt.

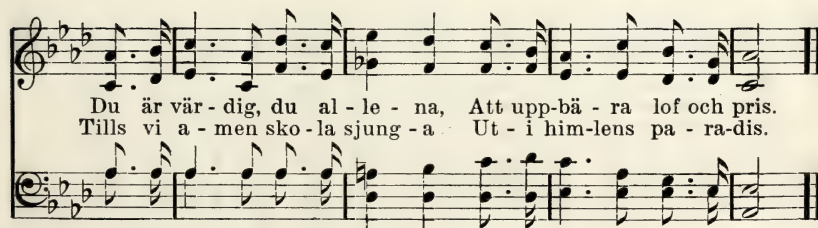
1. A-men, a - men, pris och ä - ra Va - re dig, o Her-re Gud.
2. A-men lju - de när och fjär-ran. Bort med syc-kan, synd och sorg.

A-men är din hel-ga lä - ra, Nåd och löf - ten, tröst och bud.
Sjung, min själ, varglad i Her - ran, Han är nu vår tröst och borg.

Vi med äng - lar oss för - e - na, Sjung-a gladt på bar-na-vis:
Hvar-je hjär - ta, mun och tung - a Sä - ge a - men, lof och pris,

Du är vär-dig, du al - le - na, Att upp-bä - ra lof och pris.
Tills vi a - men sko-la sjung - a Ut - i him-lens pa - ra-dis.

518. Dopsång.

ALBERT JOHANSON.

1. Hel - ge an - de ljuv - va, Mil - da him - la - duf - va,
 2. För vår själ för - kla - ra Nå - den un - der - ba - ra,
 3. Sy - nes med - let ring - a, O det kan dock bring - a
 4. I din man - tel kläd oss, Med din kär - lek gläd oss,
 5. Gud, vår Gud, vi lof - va Dig för do - pets gåf - va,

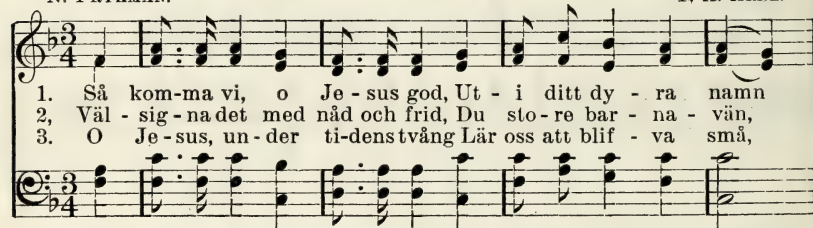

Kom och var oss när, Oss din kraft be - skär.
 Städs den - sam - ma än, Hur du gif - ver den.
 Lif som ej för - går, Säll - het som be - står!
 Je - sus, på den stig, Som be - ha - gar dig.
 Den - na lif - vets älf, Öpp - nad af dig själf!

519. Vid barns dop.

N. FRYKMAN.

T. A. ARNE.

1. Så kom - ma vi, o Je - sus god, Ut - i ditt dy - ra namn
 2. Väl - sig - na det med nåd och frid, Du sto - re bar - na - vän,
 3. O Je - sus, un - der ti - dens tvång Lär oss att blif - va små,

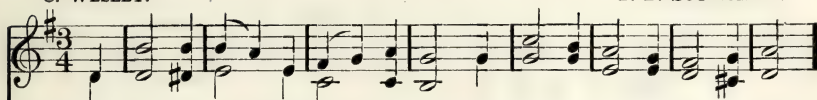

Med det - ta barn till do - pets flod, Ö tag det i din famn.
 Och tag det ef - ter slu - tad strid Till dig i him - me - len.
 På det att vi som barn en gång Ditt ri - ke ärf - va må.

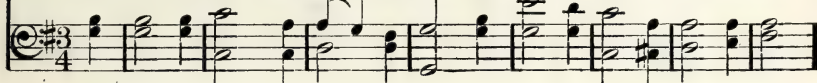
520. Bön.

C. WESLEY.

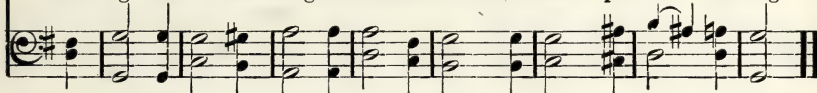
T. B. SOUTHGATE.

1. Gud fa - der, son och hel - ge and', På den-na stund ibland oss var.
2. Till bu - det att med do - pets akt Din lärjung'ska-ra ö - ka till
3. O fa - der, tryck din kär - leksbild Ut - i den själ, som dö - pes här.
4. Nu döpt, o Je - sus, till din död, Må den på lif - vets väg framgå
5. O lög - tets an - de, god och from, Vi bed - ja dig så in - ner - lig:

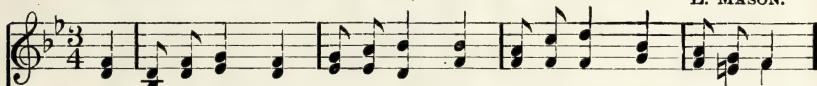

Väl - sig - na med din mil - da hand Den handling du in - stif - tat har.
 Det dy - ra lög - tet är ju lagdt, Att själf du med oss va - ra vill.
 Må ald - rig den från dig bli skild, Men öf - ver allt dig håll - la kär.
 Och trots all fres - tel - se och nöd I tron till - väx - a och be - stå.
 Be - seg - la du Guds e - gen - dom Och till ditt tem - pel den in - vig.

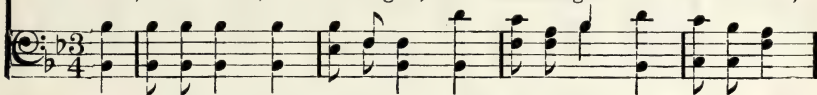

521. Efter dopet.

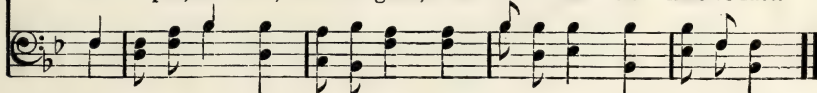
L. MASON.

1. O Jesus, den, som till din död Har blifvit döpt, som du det bjöd,
2. Slut al - la tro - en - de i - hop, Gif dem, o Gud, ditt an - de - dop,
3. Pris, tack och lof, o fa - der god, För frälsningen i Je - su blod,

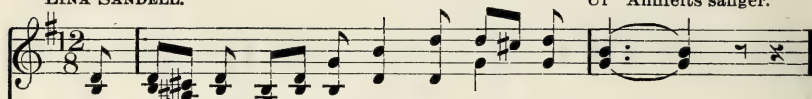
Be - va - ra själf till e - vigt lif Och honom an - dens gåf - va gif.
 Att bröder ut - i Je - su tro I e - nighet må samman bo.
 För do - pet, an - den, för allt godt, Som af din sto - ra nåd vi fått.

522. Nattvardsstunden.

LINA SANDELL.

Ur "Ahnfelts sånger."

1. Du bju - der mig, o Je - sus, till ditt bord,
 2. Ut - i det bröd och vin du räc - ker mig
 3. För mig, för mig du gaf ditt dy - ra lif,
 4. För mig du off - rad blef på kor - sets stam,
 5. O låt ej o - tron nu få hind - ra mig

Och se, jag kom - mer på ditt e - get ord.
 Låt mig i tron på nytt a - nam - ma dig
 För mi - na syn - - ders skull, o Her - re, gif
 Ett he - ligt, men - - löst, o - be - smit - tadt lamm.
 Att fi - ra gläd - - je - fest i tron med dig.

Men när in - för ditt an - le - te jag trä - der,
 Till e - vigt lif, till verk - lig tros - för - e - ning
 Att jag må fat - - ta nå - got af de or - den,
 För mig du ock full - kom - nat he - la la - gen
 För - låt och hjälp, väl - sig - na och be - va - ra

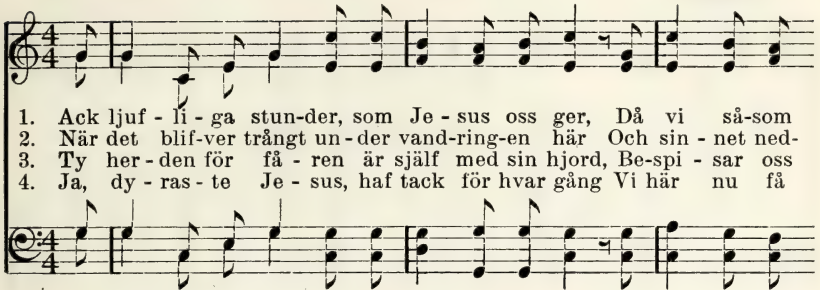

O kläd mig i de rät - ta hög - tids - klä - der.
 Med dig i ful - las - te och högs - ta me - ning.
 Som öpp - na för mig him - len ren på jor - den.
 Och bragt rätt - fär - dig - het och frid i da - gen.
 Och mer och mer dig själf för mig för - kla - ra.

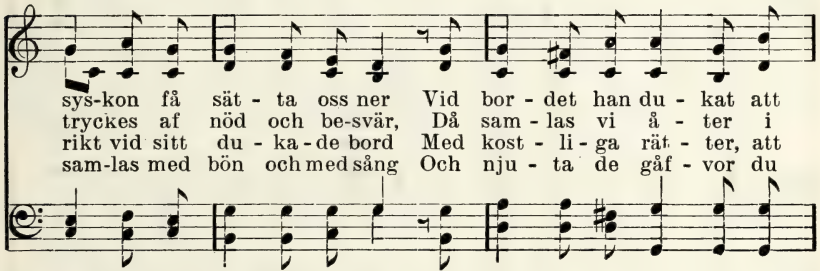

523. Ack ljuflika stunder.

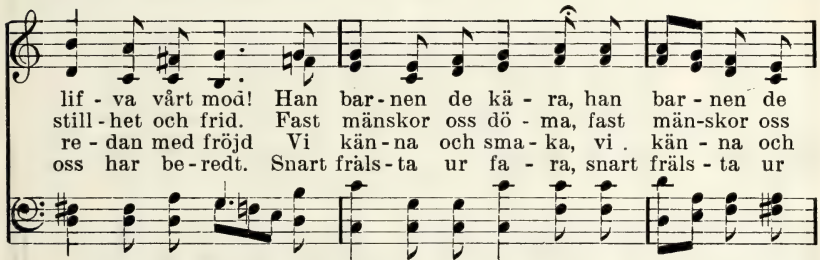
O. AHNFELT.

1. Ack ljuf - li - ga stun - der, som Je - sus oss ger, Då vi så - som
 2. När det blif - ver trångt un - der vand - ring - en här Och sin - net ned -
 3. Ty her - den för få - ren är själf med sin hjord, Be - spi - sar oss
 4. Ja, dy - ras - te Je - sus, haf tack för hvar gång Vi här nu få

sys - kon få sät - ta oss ner Vid bor - det han du - kat att
 tryckes af nöd och be - svär, Då sam - las vi å - ter i
 rikt vid sitt du - ka - de bord Med kost - li - ga rät - ter, att
 sam - las med bön och med sång Och nju - ta de gåf - vor du

lif - va vårt mod! Han bar - nen de kä - ra, han bar - nen de
 still - het och frid. Fast män - skor oss dö - ma, fast män - skor oss
 re - dan med fröjd Vi kän - na och sma - ka, vi kän - na och
 oss har be - redt. Snart fräls - ta ur fa - ra, snart fräls - ta ur

kä - ra Allt godt vill be - skä - ra. Hvad Je - sus är god!
 dö - ma, Vi helt nu för - glöm - ma all jord - lif - vets strid.
 sma - ka Hvad oss står till - ba - ka i him - me - lens höjd.
 fa - ra Vi hem - ma få va - ra, det löf - tet du gett.

524. Nattvardssång.

F. ENGELKE.

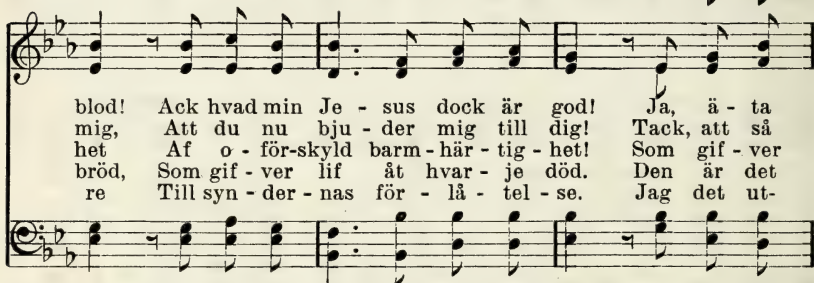
Ur S. N. S.

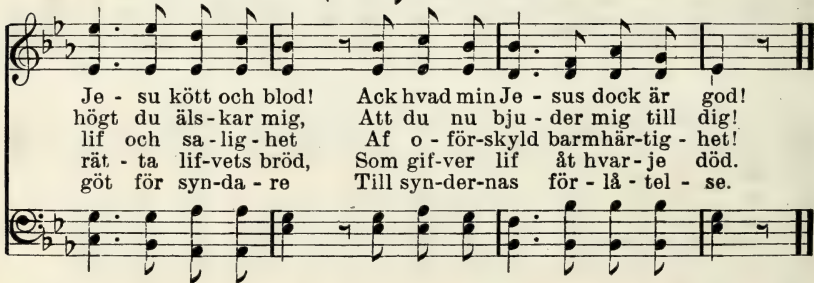
1. Tänk dock, min själ, hur väl du mår, Som ut - af
 2. Tack, Je - sus, för ditt blod och kött, Tack, att du
 3. Ack hvil - ken nåd för syn - da - re Att ha en
 4. Du sä - ger till oss: ta - gen här, Ty det - ta
 5. Och ta - gen, det - ta är mitt blod, Det är för

Je - sus ä - ta får, Ja, ä - ta Je - su kött och
 för vår fräls - ning dött, Tack, att så högt du äls - kar
 så - dan fräl - sa - re, Som gif - ver lif och sa - lig -
 min le - ka - men är. Den är det rät - ta lif - vets
 er en re - nings - flod. Jag det ut - göt för syn - da -

blod! Ack hvad min Je - sus dock är god! Ja, ä - ta
 mig, Att du nu bju - der mig till dig! Tack, att så
 het Af o - för - skyld barm - här - tig - het! Som gif - ver
 bröd, Som gif - ver lif åt hvar - je död. Den är det
 re Till syn - der - nas för - lå - tel - se. Jag det ut -

Je - su kött och blod! Ack hvad min Je - sus dock är god!
 högt du äls - kar mig, Att du nu bju - der mig till dig!
 lif och sa - lig - het Af o - för - skyld barmhär - tig - het!
 rät - ta lif - vets bröd, Som gif - ver lif åt hvar - je död.
 göt för syn - da - re Till syn - der - nas för - lå - tel - se.

6. För eder alla, säger du,
 Mitt kött och blod utgifvas nu.
 Ack tagen, äten, dricken det,
 Det ländar er till salighet.

7. Ack hvilken nåd, ack hvilken tröst,
 Att jag är frälst och återlöst,
 Att jag i Jesus är en lem,
 Som härifrån får flytta hem!

525. Syskonringen.

N. F.

N. FRYKMAN.

1. Det är en här-lig ting Att så i sys-kon-ring Vid
 2. Jag ald-rig bätt-re mår, Än då jag sit-ta får Så
 3. Ty midt i-bland oss är Vår vän och bro-der kär, Det
 4. Nu har det ing-en nöd, Guds son för oss är död. Han
 5. O bro-der, fröj-da dig, Se, Gud för-bar-mar sig. Han

Je - su bord få sit - ta Med äng - lar rundt om-kring.
 här bland Je - su vän - ner Och Her - rens fos - ter - får.
 re - na, mil - da lam - met, Som värld - ens syn - der bär.
 vill oss al - la gif - va Sin nåd i öf - ver - flöd.
 vill din synd för - lå - ta, Så har han gjort med mig.

6. Ja, nåd för allt jag fick
 I samma ögonblick,
 Som jag med mina synder
 Till Herren Jesus gick.
7. Uti hans dyra namn
 Jag har en säker hamn.
 När stormen kring mig hviner,
 Han tar mig ömt i famn.
8. Jag arm och usel är,
 Dock Herren har mig kär.
 Af nåden blott vi frälsas,
 Så helga ordet lär.
9. Åt den, som lagen dömt
 Och värld och vänner glömt,
 Åt den har Herren Jesus
 Det bästa vinet gömt.

10. Hvad intet öga sett
 Gud sina barn beredt.
 Han är vår käre fader
 I både ljuft och ledt.
11. Hans dyra fridsförbund,
 Det gäller hvarje stund.
 O må hans namn bli kunnigt
 Kring hela jordens rund.
12. Haf tack, min gode Gud,
 Som tagit mig till brud.
 Nu får ock jag, elända,
 Stå klädd i högtidsskrud.
13. En gång i himmelen,
 Då vi få se vår vän—
 O tänk, hvad fröjd där blifver,
 Hvem kan beskrifva den!

526. Vid Herrens bord.

C. BOBERG.

Svensk folkmelodi.

1. Hvad kraft, hvad fröjd det hjärtat ger Att nju - ta af det bord,
 2. Hans gäs - ta - bud af vin och mærg Förnyad kraft mig ger

Som Kris - ti kär - lek du - kat här På denna syn - dens jord!
 Att vand - ra upp till Si - ons berg, Där ing-en nöd är mer.

O djup af nåd, att Je - sus dog För mig på kor-sets stam
 O sys-kon, blott en lit - en tid, Och slut är stri-den här —

Och sa - tans hä - rar ne-der-slog Och lif och ljus bar fram!
 Vi stå in - för Guds tron med frid, Ensamlad se - ger-här!

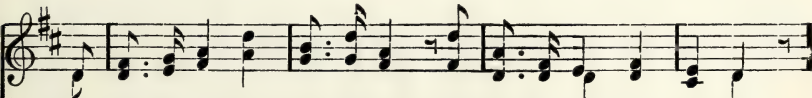
527. I stilla frid vi samlas här.

A. G. LINDQVIST.

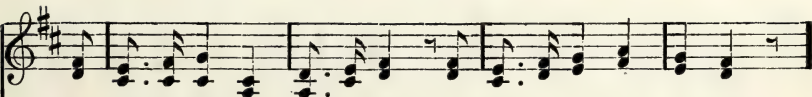
GEORG S-ST.

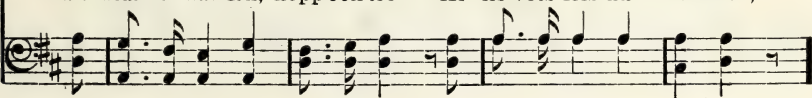

1. I stil - la frid vi sam-las här Vid Herrens bord en ska-ra,
 2. Som vandraren i öknens sand En stund i täl - tet hvi-lar
 3. Han är så ljuf, han är så god, Hans röst så hjärtligt lju-der,

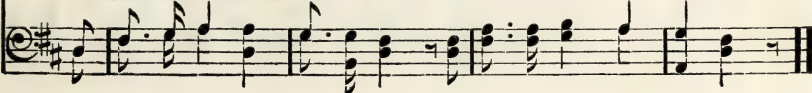
Och Je-sus midt i - bland oss är. Här är oss godt att va - ra.
 Och se-dan hän mot hemmets strand Med stärkta kraf-ter i - lar,
 Och sin le-ka-men och sitt blod Han si - na trog-na bju-der.

Han du-karsjäl sitt hel-ga bord I nåd för si - na kü - ra,
 Så hvi - la vi i den-na stund Och Herrens rät-ter nju - ta,
 Så stärkas kär-lek, hopp och tro Af lif-vets fris-ka flö - den,

Och bland sitt folk, sin fos-terhjord, Som förr är her-den nä - ra.
 Och trons och kär-le - kensförbund Vi fast med ho-nom slu - ta.
 Och hjär-tat fin-ner frid och ro I lif-vet och i dö-den.

528. Gud, som gläder mina dagar.

S. ÖDMANN.

1555.

1. Gud, som glä-der mi-na da-gar Med din ri-ka nåd och vård,
 2. Då jag un-der nö-dens bör-da Mi-na li-kar svik-ta ser,
 3. Må min vänstra hand ej ve-ta, Hvad den hög-ra han-den gör,

Gif, att för den röst, som kla-gar, Jag ej fin-nes döf och hård.
 Lär mig då din kär-lek vör-da, Som en bätt-re lott mig ger.
 Högmod ej mitt hjär-ta re-ta, Då jag di-na gäf-vor för.

Det är du, som allt be-skär, Jag ditt red-skap en-dast är,
 Då med tacksam blick till skyn Jag väl-sig-nar din för-syn,
 Må min tro, af kär-lek ledd, En-dast af ditt ö-ga sedd,

Då du ge-nom mi-na hän-der Hjälpn till min bro-der sän-der.
 Gif, att hjärtats vär-me spri-der Hjälp och tröst till den som li-der.
 Sín väl-gärning ic-ke mä-ta, Gö-ra godt och det för-gä-ta.

529. Verka, ty natten kommer.

A. L. WALKER.

L. MASON.

1. Ver - ka, ty nat-ten kom-mer, Ver - ka, då mor-gon gryr,
 2. Ver - ka, ty nat-ten kom-mer, Ver - ka, då Gud ger tid.
 3. Ver - ka, ty nat-ten kom-mer, Snart sjunker sol i haf.

Ver - ka, då da - gen glän - ser, Ver - ka, ti - den flyr.
 Gif ho-nom häl-sans pär - la, Gör din bäs - ta id.
 Gör nå-got du för ho - nom, Som för dig sig gaf.

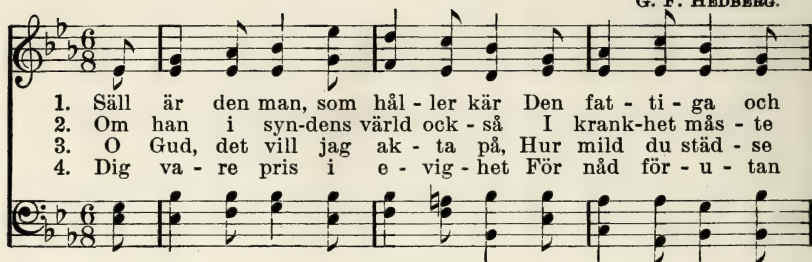
Ver-ka, när so-len brän - ner, Ver - ka, till kvällen håll ut.
 Hvar-je mi-nut, som fly - ger, Fyll på ett nyt - tigt sätt.
 Lef till hans pris, som köpt dig, Ti - den du än har kvar.

Ver - ka, ty nat - ten kom - mer, Då är ver - ket slut.
 Bör - dan på Her-ren kas - ta, Han gör värf-vet lätt.
 Du är ju hans, så ver - ka, Tills han hem dig tar.

530. Säll är den man.

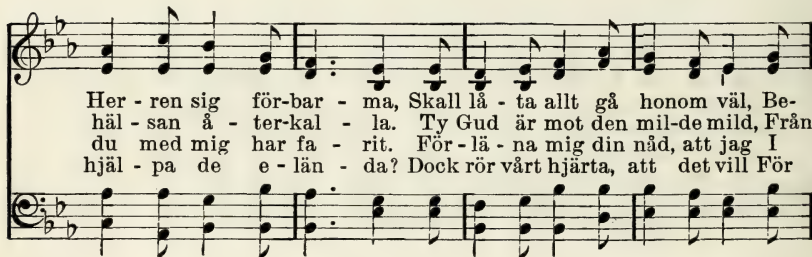
G. F. HEDBERG.

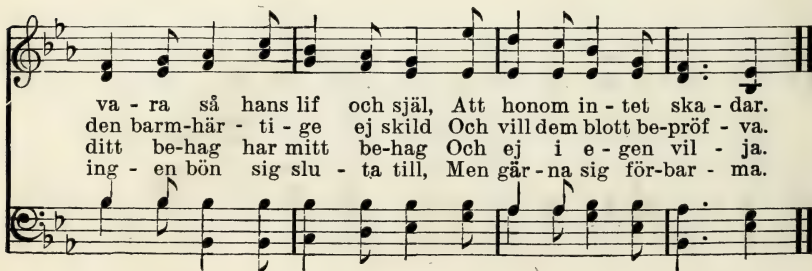
1. Säll är den man, som hål - ler kär Den fat - ti - ga och
 2. Om han i syn - dens värld ock - så I krank - het mäs - te
 3. O Gud, det vill jag ak - ta på, Hur mild du städ - se
 4. Dig va - re pris i e - vig - het För nåd för - u - tan

ar - ma. Om ho - nom, då i nöd han är, Skall
 fal - la, Skall Her - ren vid hans si - da stå Och
 va - rit, Och fa - ra med min bro - der så, Som
 än - da. Ho är som du, att han så vet Att

Her - ren sig för - bar - ma, Skall lå - ta allt gå honom väl, Be -
 häl - san å - ter - kal - la. Ty Gud är mot den mil - de mild, Från
 du med mig har fa - rit. För - lä - na mig din nåd, att jag I
 hjäl - pa de e - län - da? Dock rör vårt hjärta, att det vill För

va - ra så hans lif och själ, Att honom in - tet ska - dar.
 den barm - här - ti - ge ej skild Och vill dem blott be - pröf - va.
 ditt be - hag har mitt be - hag Och ej i e - gen vil - ja.
 ing - en bön sig slu - ta till, Men gär - na sig för - bar - ma.

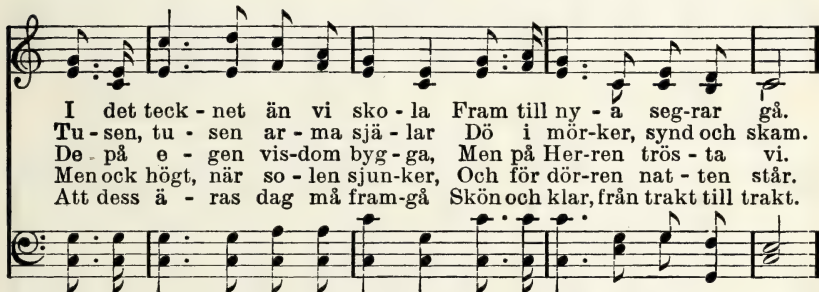
531. Den hvita fanan.

C. BOBERG.

J. A. HULTMAN.

1. Lyft den högt, den hvi - ta fa - nan Med det rö - da kor-set på.
 2. Lyft den högt, den hel - ga fa - nan, Un - der ro - pet: se Guds lamm.
 3. Lyft den högt, den hel - ga fa - nan, Högt mot o - trons larm och skri.
 4. Lyft den högt, den hel - ga fa - nan, Högt i lif - vets fris - ka vår.
 5. Lyf - ten högt, den hel - ga fa - nan, I Guds sän - de - bud, med makt,

I det teck - net än vi sko - la Fram till ny - a seg - rar gå.
 Tu - sen, tu - sen ar - ma sjä - lar Dö i mör - ker, synd och skam.
 De på e - gen vis - dom byg - ga, Men på Her - ren trös - ta vi.
 Menock högt, när so - len sjun - ker, Och för dör - ren nat - ten står.
 Att dess ä - ras dag må fram - gå Skön och klar, från trakt till trakt.

Här - lig, se - ger - rik hon va - jar Öf - ver mör - ker, synd och graf,
 Nå - dens sol be - höf - ver ski - na, Kris - ti kär - lek blif - va känd.
 De i synd och mör - ker fam - la U - tan Gud och u - tan hopp.
 Öf - ver dö - dens tys - ta lä - ger Låt den va - ja blod - be - stänkt,
 Hög - re, hög - re må den sti - ga Öf - ver jor - dens mör - ka dal,

Och från svun - na sek - ler lju - der Skönt dess lof kring land och haf.
 Lyft den högt, den hel - ga fa - nan, Ut - i kyr - ka, hus och gränd.
 Vi till Her - ren Gud i höj - den Lyf - ta vå - ra ö - gon opp.
 Vitt - nan - de om den - na kär - lek, Som sitt lif i dö - den skänkt.
 Tills vi sam - las där i lju - set Ut - i lam - mets bröl - lops - sal.

532. Samla kärftar in.

K. SHAW.

G. A. MINOR.

1. Nu är så - nings-ti - den, Å - kern, som är värl - den,
 2. Må vi så i sol - sken, Af - ven ut - i skug - gan,
 3. Om vi un - der tå - rar Mås - te ut - så sä - den,

Lig - ger för dig öp - pen. Ut och sjä - lar vinn!
 Ald - rig fruk - ta moln ej hel - ler ky - lig vind.
 Mång-en gång be - tryck - ta, sorgs-na i vårt sinn,

Snart är ti - den in - ne Att in - sam - la kärf - var,
 Snart ju kom - mer skör - den, Ar - bets - ti - den än - das,
 Snart skall Je - sus kom - ma, Och då få vi hvi - la,

Då vi sko - la gla - da sam - la kärf - var in.
 Då vi sko - la gla - da sam - la kärf - var in.
 Då vi sko - la gla - da sam - la kärf - var in.

Sam - la kärf - var in, Sam-la kärf-var in, Då vi sko - la

gla - da sam-la kärf - var in. gla - da sam - la kärf - var in.

533. Låt de mindre ljusen brinna.

P. P. B.

P. P. BLISS.

1. E - vigt strå - lar fa-derns kär - lek Från hans fyr - båk skön och
2. Syn-dens natt så mörk sig bre - der. Hör den vre - da böl-jans
3. Håll din lam - pa klar, min bro - der. Seg-larn, som från stor-migt

klar, Men de mind-re ljus kring stranden Oss i vård han lämnat har.
brus. Längtansfullt så mångt ö - ga Ser mot stranden efter ljus.
haf Sträf - var nu att hin-na hamnen, Kan i mörkret gå i qvaf.

Låt de mind - re lju-sen brin - na, Ly - sa upp den vil - da sjö.

Nå - gon vä - der - drif-ven sjö - man Kan du räd-da från att dö.

534. Sprid solsknen.

L. W. SMITH.

E. O. EXCELL.

1. I en värld, där sor - ger, Nöd och smär - ta bo,
 2. Blott en li - ten hand - ling, Blott ett vän - ligt ord,
 3. Och om själf du kom - mer Ut - i sorg och nöd,

Och där tviflen här - jat Månet hjär - tas tro, O för - sök att
 Sådt i tro och kär - lek, Fin - ner fruktbar jord. Off - ra dig för
 Skall ditt sä - de gif - va Tröstens him - la - bröd. Du skall säll få

spri - da Kär - lek på din stig, Ty för sol - sken
 and - ra, Her - ren Je - sus lik. Där - i - ge - nom
 skör - da Hvad du sätt i tro. Her - ren själf skall

gär - na Hjär - tan öpp - na sig. Sprid..... blott sol-sken,
 blir du Lyck - lig själf och rik.
 gif - va Styr - ka, fröjd och ro. Sprid endast glädjens

Där du går din stig:..... Upp - lyft, hjälp och
lef-nadens stig:

fröj - da Hjär-tan omkring dig. Hjär-tan omkring dig.

535. Lef för Jesus.

LINA SANDELL.

TH. SÖDERBERG.

1. Lef för Je - sus. In - tet an - nat Är dock värdt att kal las lif.
2. Lef för Je - sus. Världens äf - lan, Ryk - te, ri - ke - dom och glans
3. Lef för Je - sus. Samla sjä - lar Kring hans dy - ra korsbaner.
4. Tu - sen, tu - sen kvalda hjär - tan Suc - ka ef - ter lif och frid.

Åt den vän - nen framför and - ra Hjär - tats förs - ta kär - lek gif.
Gif - va al - drig åt din an - de Blott en tim - mes frid som hans.
Skyn - da, in - nan nat - ten kommer, Då du ej kan ver - ka mer.
Säg dem nå - got ord om Je - sus, Me - dan du än - nu har tid.

5. Säg dem blott hvad själf du funnit, Vittna om hvad själf du sett, Om den kärlek utan like, Om den nåd han dig betett.	7. Gif dig helt, ty det begär han. Sjelf han gaf sig helt åt dig, När han fattig och föraktad Gick här nere korsets stig.
6. Lef för Jesus. Gif åt honom Lifvets sköna vårdag, men Gif ock mannaålderns styrka Och den sena hösten än.	8. Gif dig helt och vet, att ingen Än förlorat deruppå. Lef för Jesus, tills du salig In uti hans ro får gå.

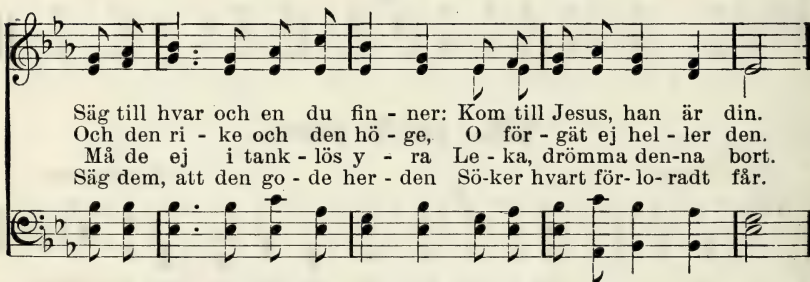
536. Nödga dem att komma in.

A. SHIPTON.

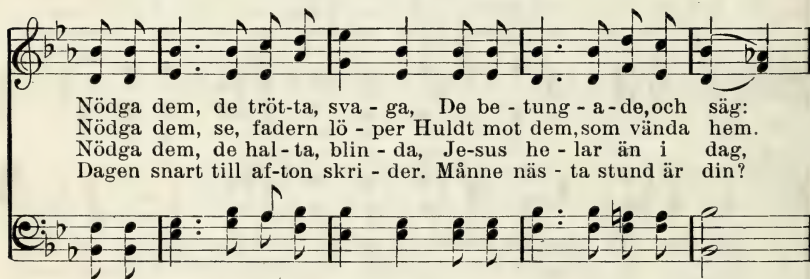
IRA D. SANKEY.

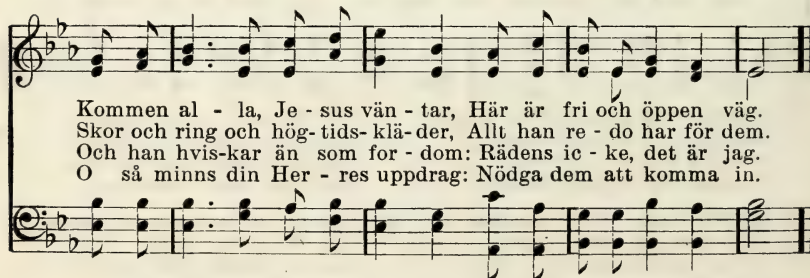
1. Nöd ga dem, de djupast fall - na, Nödga dem att komma in.
 2. Nöd-ga dem, ja al - la, al - la, Hedningar och ju-dar än.
 3. Nöd-ga dem, de ung-a, gla - da. Lifvets vår - dag är så kort.
 4. Nöd-ga dem, de ar-ma, kval-da, Blö-dan-de af syndens sår.

Säg till hvar och en du fin - ner: Kom till Jesus, han är din.
 Och den ri - ke och den hö - ge, O för - gät ej hel - ler den.
 Må de ej i tank - lös y - ra Le - ka, drömma den-na bort.
 Säg dem, att den go - de her - den Sö-ker hvart för-lo-radt får.

Nödga dem, de tröt-ta, sva - ga, De be - tung - a-de, och säg:
 Nödga dem, se, fadern lö - per Hult mot dem, som vända hem.
 Nödga dem, de hal-ta, blin - da, Je-sus he - lar än i dag,
 Dagen snart till af-ton skri - der. Männe näs - ta stund är din?

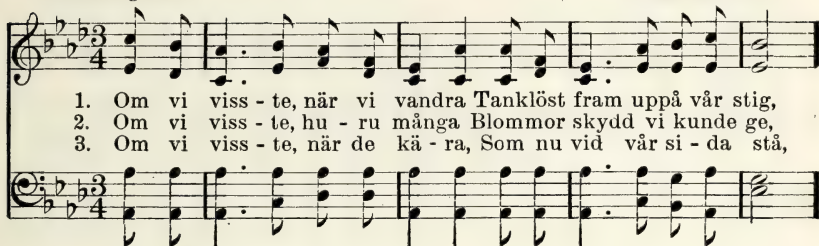

Kommen al - la, Je - sus vän - tar, Här är fri och öppen väg.
 Skor och ring och hög-tids-klä-der, Allt han re - do har för dem.
 Och han hvis-kar än som for - dom: Rädens ic - ke, det är jag.
 O så minns din Her - res uppdrag: Nödga dem att komma in.

537. Om vi visste.

Från engelskan

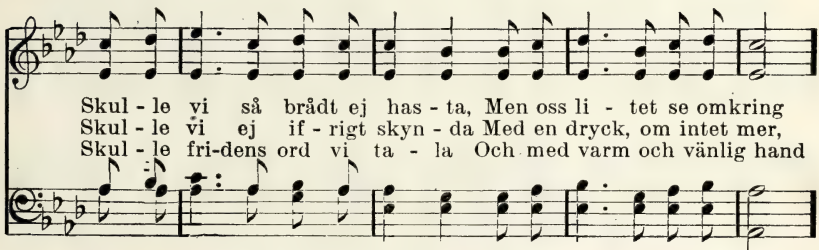
WM.M. WALLER.

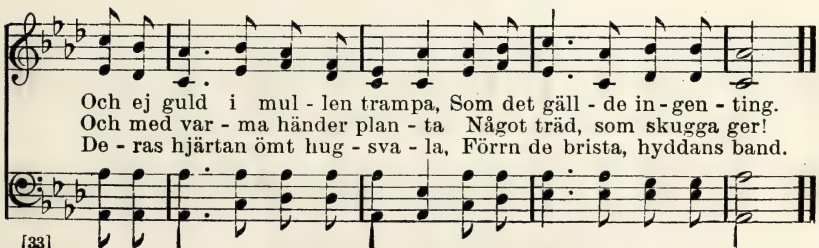
1. Om vi viss - te, när vi vandra Tanklöst fram uppå vår stig,
 2. Om vi viss - te, hu - ru många Blommor skydd vi kunde ge,
 3. Om vi viss - te, när de kä - ra, Som nu vid vår si - da stå,

Hu - ru mång - a ä - del - ste - nar Tätt in - vid oss döl - ja sig,
 Hu - ru mång - a läp - par sval - ka, Nu af fe - ber brännande,
 Till far - väl oss räk - ka han - den För att all - tid från oss gå,

Skul - le vi så brådt ej has - ta, Men oss li - tet se omkring
 Skul - le vi ej if - rigt skyn - da Med en dryck, om intet mer,
 Skul - le fri - dens ord vi ta - la Och med varm och vänlig hand

Och ej guld i mul - len trampa, Som det gäll - de in - gen - ting.
 Och med var - ma händer plan - ta Något träd, som skugga ger!
 De - ras hjärtan ömt hug - sva - la, Förrn de brista, hyddans band.

538. Rädde de döende.

F. J. CROSBY.

W. H. DOANE.

1. Räd - da de dö - en - de, Hjälp de e - län - da, Ryck dem med
 2. Fast de för - sum - ma sig, Än - nu han vän - tar, Sträc - ker e -
 3. Kväf - da af fres - ta - ren, Göm - mas i sjä - len Kän - lor, som
 4. Räd - da de dö - en - de, Plik - ten dig kal - lar. Kraf - ter till

kär - lek ur synd och ur nöd. Sök de för - vil - la - de,
 mot dem sin öpp - na - de famn. Var - na, för - ma - na dem,
 än kun - na väc - kas af Gud. Rörd af ett äls - kan - de
 ver - ket af Gud skall du få. För dem med tå - la - mod

Lyft de för - fall - na, Säg dem, att Je - sus kan fräl - sa från död.
 Bed dem att skyn - da. Han ger dem nåd, blott de tro på hans namn.
 Hjär - ta med öm - het, Strängen, som brus - tit, skall än gif - va ljud.
 Å - ter till hjo - ren, Säg dem, att Je - sus dem äls - kar ock - så.

Räd - da de dö - en - de, Hjälp de e - län - da,

Je - sus vill fräl - sa dem, Fräl - sa från död.

539. Rädda dem.

A. G. S.

A. G. SPORRONG.

1. Räd-da dem, de vil-se-för-da, Ryck dem undan synd och skam.
 2. Räd-da dem, ur syndens sna-ra, Som här stap-pla u-tan stöd
 3. Räd-da dem, ty Je-su hjär-ta Klap-par än för en och hvar,
 4. Räd-da dem. Se, ti-den i-lar, Lif-vet som en dröm för-går.

Har du mist din e-gen bör-da, Träd till andras rädd-ning fram.
 Mot en hem-lig, död-lig fa-ra, Mot en e-vig, gränslös nöd.
 Lik-som då vår synd och smär-ta Han på kor-set tå-ligt bar.
 Dö-den hväs-ser si-na pi-lar, Snart vår sis-ta tim-me slår.

Räd-da dem, så rös-ten lju-der, Ack så
 Räd-da dem, så rösten ljuder, rädda dem, så rös-ten ljuder, Ack så

mild, men all-var-sam. Gud sin fräls-ning al-la
 mild men allvarsam, mild men allvarsam. Gud sin frälsning alla bjuder, Gud sin

bju-der, Blott till kor-set för dem fram.
 frälsning al-la bjuder,

540. Sprid det ut.

J. R. COLGAN.

A. F. MYERS.

1. O du gla - da ung-doms-tropp, Nu en ju - bel-
 2. Barn med ung-dom sjung - a må, Pri - sa Her - ren
 3. Je - sus lef - ver, kung-ars kung. Sprid det ut och

sång stäm opp. Je-sus lef-ver, skö - na hopp! Sprid det ut.
 de ock-så, Ty han fräl-sar sto - ra, små. Sprid det ut.
 ljuf-ligt sjung, Höj hans kors för gammal, ung. Sprid det ut.

Att han dog för oss en hvar, All vår synd på kor-set bar,
 Hvar och en får kom-ma fram Till Guds mil-da of-fer-lamm,
 Syn-den, sa-tan, dö-dens makt Har vår Je-sus ne-der-lagt,

För oss be - der al - la dar, Sprid det ut.
 Som har dött på kor - sets stam. Sprid det ut.
 Hopp och fräls-ning han fram-bragt. Sprid det ut.

Vän - ta ej, tills skug - gor skym - ma, tills du gam - mal är,
 Dröj ej, ej,

Dröj ej, dröj ej,

Bör - ja nu och sjung om Je - sus, hvar t ä n vä - gen bär.
 Sjung, sjung,

Sjung om Je - sus,

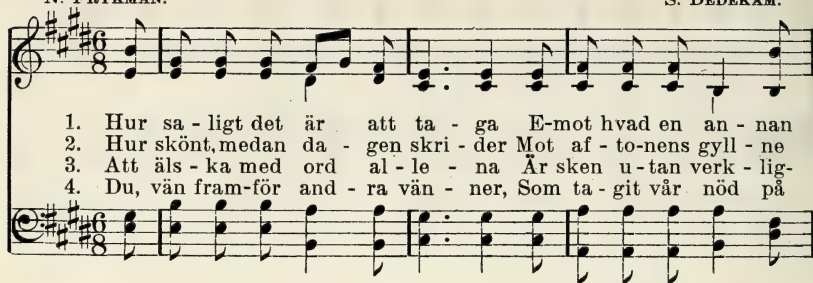
Högt häf upp din röst, för - nöjd, Så det hörs i dal, på höjd:

Je - sus lef - ver, värl - dars fröjd. Sprid det ut.

541. Barmhärtighet.

N. FRYKMAN.

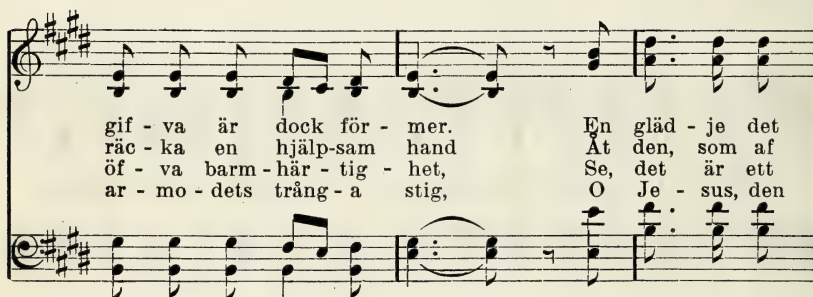
S. DEDEKAM.

1. Hur sa - ligt det är att ta - ga E-mot hvad en an - nan
 2. Hur skönt, medan da - gen skri - der Mot af - to-nens gyll - ne
 3. Att äls - ka med ord al - le - na Är sken u - tan verk - lig-
 4. Du, vän fram-för and - ra vän - ner, Som ta - git vår nöd på

ger, Hur myc - ket det må be - ha - ga, Att
 rand, Att lind - ra den nöd, som kvi - der, Och
 het, Men räk - ka sin hand att tjä - na Och
 dig Och vet hu - ru smär - tan brän - ner På

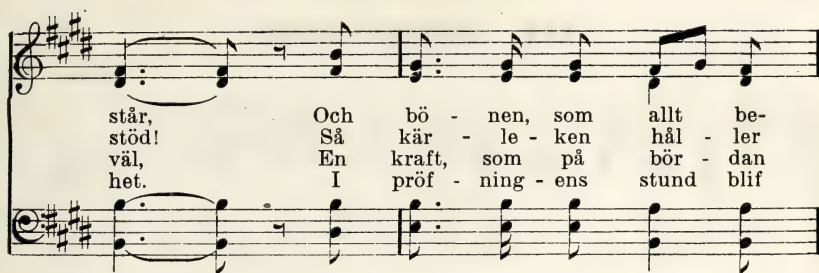

gif - va är dock för - mer. En gläd - je det
 räk - ka en hjälp-sam hand Åt den, som af
 öf - va barm - här - tig - het, Se, det är ett
 ar - mo - dets trång - a stig, O Je - sus, den

hjär - tat bring - ar, Som kär - le - ken blott för-
 ar - mod sla - gen Här be - der om huld och
 bröd, som mät - tar, En dryck, som hug - sva - lar
 kons - ten lär oss Att öf - va barm - här - tig-

stär,
stöd!
väl,
het.

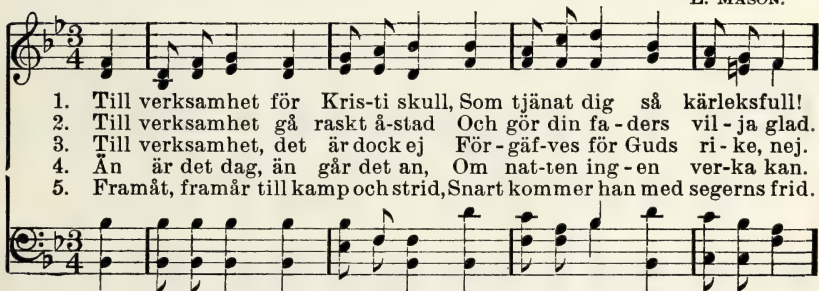
Och bö - nen, som
Så kär - le - ken
En kraft, som på
I pröf - ning - ens stund blif

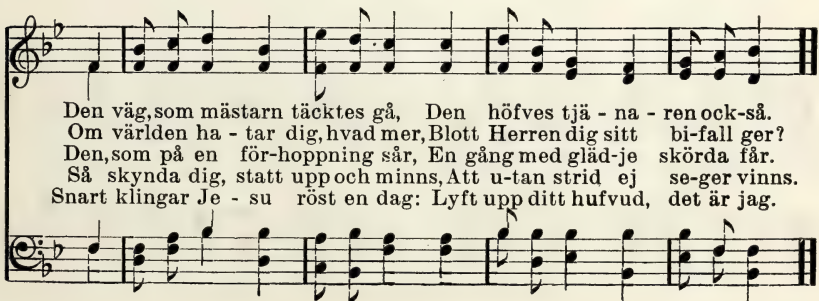
tving - ar, Till him - me - len tack - sam går.
la - gen, Som Her - ren oss al - la bjöd.
lät - tar Och lif - var en tröt - tad själ.
när oss Med fräls - ning - ens ljuf - lig - het.

542. Till verksamhet för Kristi skull.

L. MASON.

1. Till verksamhet för Kris-ti skull, Som tjänat dig så kärleksfull!
2. Till verksamhet gå raskt å-stad Och gör din fa-ders vil - ja glad.
3. Till verksamhet, det är dock ej För-gäf-ves för Guds ri - ke, nej.
4. Än är det dag, än går det an, Om nat-ten ing-en ver-ka kan.
5. Framåt, framåt till kamp och strid, Snart kommer han med segerns frid.

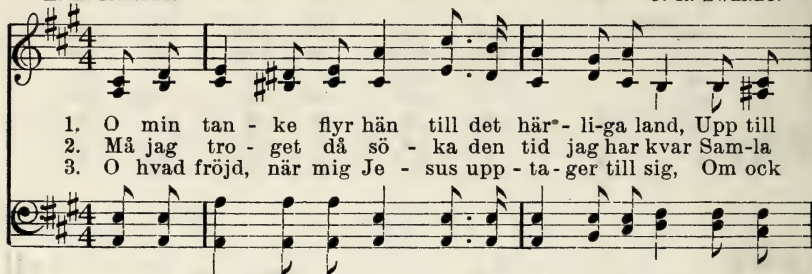

Den väg, som mästarn täcktes gå, Den höfves tjä - na - ren ock-så.
Om världen ha - tar dig, hvad mer, Blott Herren dig sitt bi-fall ger?
Den, som på en för-hoppning sår, En gång med gläd-je skörda får.
Så skynda dig, statt uppo och minns, Att u-tan strid ej se-ger vinnns.
Snart klingar Je - su röst en dag: Lyft upp ditt hufvud, det är jag.

543. Stjärnor i kronan.

E. E. HEWITT.

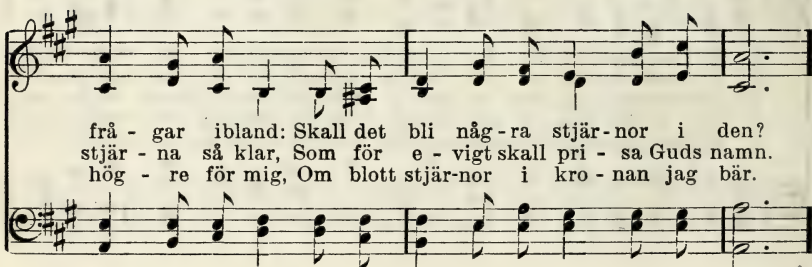
J. R. SWENEY.

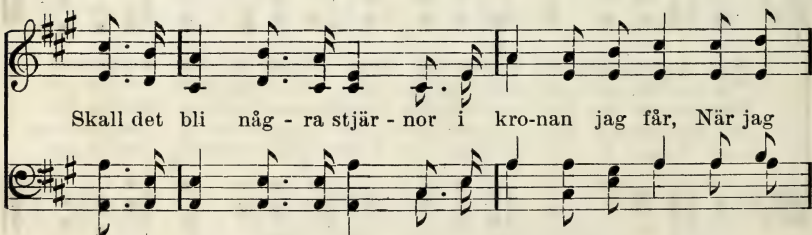
1. O min tan - ke flyr hän till det här - li - ga land, Upp till
 2. Må jag tro - get då sö - ka den tid jag har kvar Sam - la
 3. O hvad fröjd, när mig Je - sus upp - ta - ger till sig, Om ock

Je - sus, min broder och vän. Till min kro - na jag trår, men jag
 sjä - lar till fräl - sarens famn. Hvarje blod - tva - gen själ blir en
 nå - gon jag räd - da - de här! Himlens här - lig - het blir än - nu

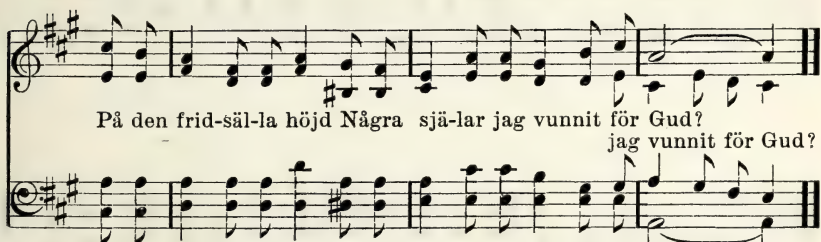
frå - gar ibland: Skall det bli någ - ra stjär - nor i den?
 stjär - na så klar, Som för e - vigt skall pri - sa Guds namn.
 hög - re för mig, Om blott stjär - nor i kro - nan jag bär.

Skall det bli någ - ra stjär - nor i kro - nan jag får, När jag

af - lagt min jor - dis - ka skrud? Skall jag mö - ta med fröjd
jor-dis-ka skrud?

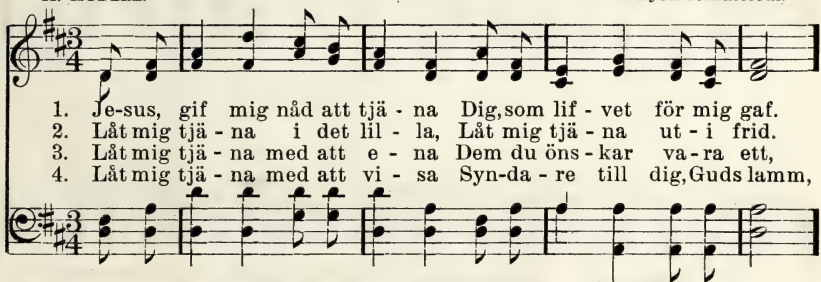

På den frid-säl-la höjd Några sjä-lar jag vunnit för Gud?
jag vunnit för Gud?

544. Låt mig tjäna.

A. LYDELL.

Tysk folksmelodi.

1. Je-sus, gif mig nåd att tjä - na Dig, som lif - vet för mig gaf.
2. Låt mig tjä - na i det lil - la, Låt mig tjä - na ut - i frid.
3. Låt mig tjä - na med att e - na Dem du öns - kar va - ra ett,
4. Låt mig tjä - na med att vi - sa Syn - da - re till dig, Guds lamm,

Låt mig i din san-ning re - na Vandra fram intill min graf.
Låt mig ing - en själ för - vil - la, Ing-en eg - ga upp till strid.
Dem du med ditt blod fått re - na Och en e - vig fröjd be-redt.
Och den gär-ning högt be - pri - sa, Att du dog på korsets stam.

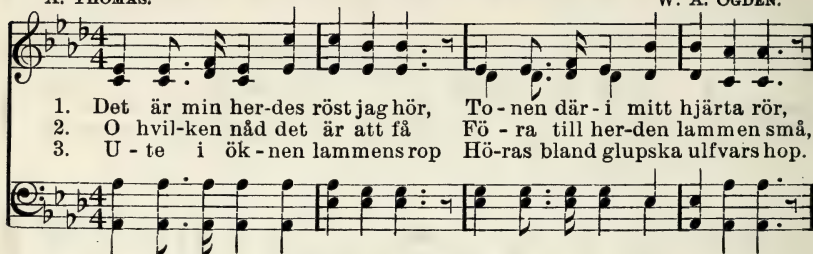
5. Låt mig tjäna med att peka
Uppå hednafolkens nöd,
Trogn hjärtan så beveka
Att dem sända livvets bröd.

6. Låt mig tjäna, troget tjäna
Med den gäva jag har fått.
Värdes du mig sist förläna
Himlen som min arfvelott.

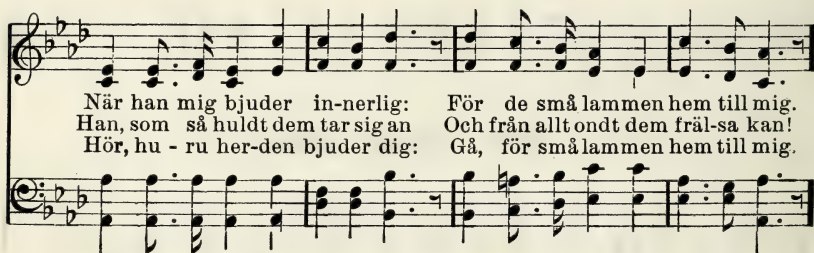
545. För dem hem.

A. THOMAS.

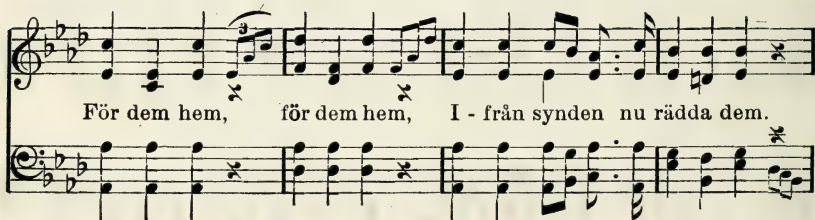
W. A. OGDEN.

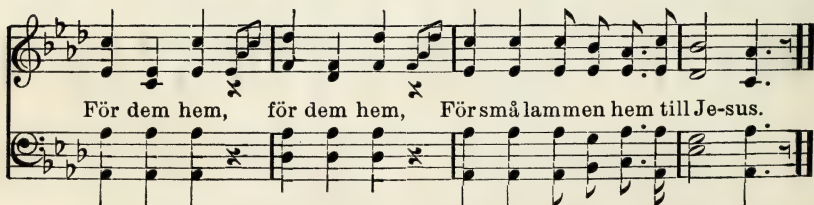
1. Det är min her-des röst jag hör, To-nen där-i mitt hjärta rör,
 2. O hvil-ken nåd det är att få Fö - ra till her-den lammen små,
 3. U - te i ök-nen lammens rop Hö-ras bland glupska ulfvars hop.

När han mig bjuder in-nerlig: För de små lammen hem till mig.
 Han, som så huldt dem tar sig an Och från allt ondt dem fräl-sa kan!
 Hör, hu - ru her-den bjuder dig: Gå, för små lammen hem till mig.

För dem hem, för dem hem, I - från synden nu rädda dem.

För dem hem, för dem hem, För små lammen hem till Je-sus.

546. Ett ord om Jesus.

F. J. CROSBY.

W. H. DOANE.

1. O säg ett ord om Je - sus Och hvad han gjort för
 2. O säg ett ord om Je - sus, Som all din synd för-
 3. O säg ett ord om Je - sus, Som tro - fast föl - jer
 4. O säg ett ord om Je - sus, Hvi drö - jer du dock
 5. O säg ett ord om Je - sus, Blott gör som han be-

dig, Ett ord, som bringar gläd - je Och sa - lig-het med sig.
 låt, Och bed, att i sin god - het Han må väl-sig - na det.
 dig. Säg fritt: Jag äls - kar ho - nom, Som gaf sitt lif för mig.
 än! För - spill ej ö - gon-blic - ket, Du får det ej i - gen.
 fallt. Din sva - ga tro, din skygghet, Det läm - na ho - nom allt.

Ja, säg ett ord om Je - sus, Hvarhelst du än går fram, Ett

li - tet ord i kär - lek, Som pe - kar på Guds lamm.

547. Jag vill gå dit du sänder mig.

M. BROWN.

C. E. ROUNSEFELL.

1. Kan-hän - da ej up-på ber - gets topp Och ej bortom haf-vets
 2. Det gif - ves kan - ske ett trös - tens ord, Som jag skall få bä - ra
 3. Nog finns det ock på ditt å - ker-fält, O Her - re, en teg för

svall, Kan-hän - da ej ut - i hjäl - tars led Mig
 fram, Och nå - gon ir - ran - de själ, som jag Får
 mig, Där jag den tid, som mig å - ter - står, I

Her-ren be - gag - na skall. Men när han be - ha - gar mig
 vi - sa till kor - sets stam. O Her - re, om blott du be -
 tro - het kan tjä - na dig. Ack ja, i din hand jag mig

sän - da ut, Fast .o - känd min stig, o då
 va - rar mig På vä - gen, som för mig är,
 an - för - tror Och vet, du skall stå mig bi.

Jag sva - rar: Min Gud, med min hand i din Jag
 Ditt bud-skap om fräls - ning jag spri - da vill Och
 Jag öns - kar blott lef - va till ditt be - hag Och

D. S. Jag ta - - la vill, som du lär mig, Gud, För

Used by per. C. E. Rounsefell, owner of copyright.

Fine.

gär äit du bju - der mig gå. Jag vill gå . dit du
 ta - la hvad själf du mig lär.
 bli hvad du vill jag skall bli.
 dig vill jag lef - va och dö.

D. S.

bju - der mig gå, min Gud, Öfver berg, öfver svallande sjö.

548. Trohet i det lilla.

LINA SANDELL.

TH. SÖDERBERG.

1. Hvar och en har fått Nå - got pund sig gif - vet,
 2. Ing - en är så arm, Ing - en är så ring - a,
 3. Stör - re. mind-re, ja, Så dem Her - ren de - lat.
 4. Kan det mins - ta frö Till ett träd ock blif - va

Lott - lös ing - en än Vand-rat ge - nom lif - vet.
 Att han sä - ga må: Gåf-vor fick jag ing - a.
 Hvem kan sä - ga dock, Att han här - i fe - lat?
 Samt åt vand - ra - ren Skydd och sval - ka gif - va,

5. O då kan ju ock
 Minsta pundet blifva
 Nyttigt på den plats
 Gud däråt täcks gifva.

6. Jesus, gör mig du
 Trogen i det lilla,
 Låt mig tjäna dig
 Obemärkt och stilla.

549. Tjåna Herren Jesus.

F. ENGELKE.

L. BALTZEN.

1. Gå i Herrens vin - gård, kä - re bro - der, tag
 2. Se, hur Je - sus äls - kar hvar - je syn - da - re,
 3. Du, som tror på Je - sus, skyn - da dig att gå

Plats bland dem, som tjå-na mäs - ta - ren i dag. Vitt - na om din
 Hur han if - rigt sö - ker de för - lo - ra - de. Äls - ka så - som
 I hans sto - ra vin - gård och ej få - fång stå. Ing - en dag för -

D. S. Kort är så - nings -

Je - sus, drag din not i land, Lågg dig med din gåf - va
 Je - sus, öm - ma så - som han, Je - sus till sitt red - skap
 u - tan tjå - nan - de och bön, Så skall här - lig - he - ten
 ti - den, må vi skyn - da då Att i tid och o - tid

Fine.

ut - i Herrens hand. Tjå - - na tro - get frål - sa -
 dig be - gag - na kan. gif - va skörd så skön! Tjå - na tro - get, tjå - na tro - get frål - sa -
 or - dets säd ut - så.

D. S.

ren, Lön du får i him - me - len.
 ren, Lön, ja, här - lig lön du får i him - me - len.

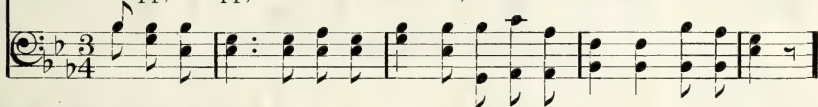

550. Herrens verk.

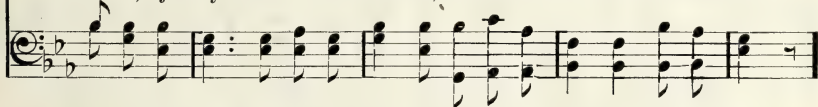
N. FRYKMAN.

1. Vår sto-re Gud gör stora un-der, Med glädje vi det skåda få.
2. Guds ord med makt går fram i världen Och otrons fäs - ten ram-la ner.
3. O tänk, så mång-a kä-ra brö-der Nu följas åt till himmelen!
4. Se upp, se upp, ren hvitnar marken, Nu skördetimmen in-ne är.

Han so-par bort de falska grunder, Som många tu-sen hvilat på.
 De starka hjäl - tar fäl-la svär-den Och fly till Gud, som nåd dem ger.
 I al-la land från norr till sö-der Mång tusen äls-ka fräl-sa-ren,
 Gå ut, bjud syn-da-re till ar-ken, Kanhända flo-den snart är här.

Han rif-ver sön - der satans garn Och frälsar si - na fallna barn.
 De rening få i Je-su blod Och sjunga sen: vår Gud är god.
 Och fle-ra än han hafva skall: Hans egen-dom är världen all.
 Upp, bröder, al - la som en man! Att sof-va nu det går ej an.

5. O Gud, lät mig ej bli tillbaka,
 Då andra taga riket in.
 Låt mig din nåd få se och smaka,
 Ja, lät mig evigt blifva din.
 Jag lämnar mig uti din hand,
 För hem ditt barn till fridens land.
6. Halleluja! Han är ej fjärran,
 Den stora dag, då vi få bud:
 Se upp, se upp, nu kommer Herren
 Att föra hem sin köpta brud.
 O sälla dag, då allt blir klart!
 Jag väntar dig, kom snart, kom snart.

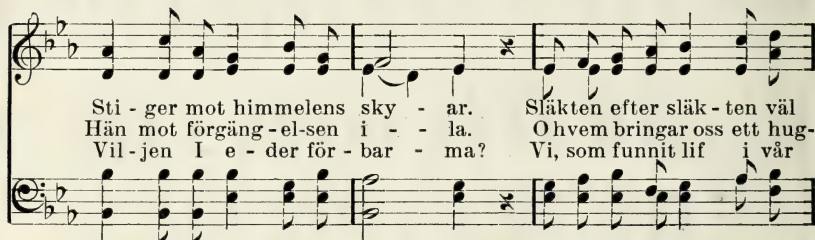
551. Huru länge?

F. N. B.

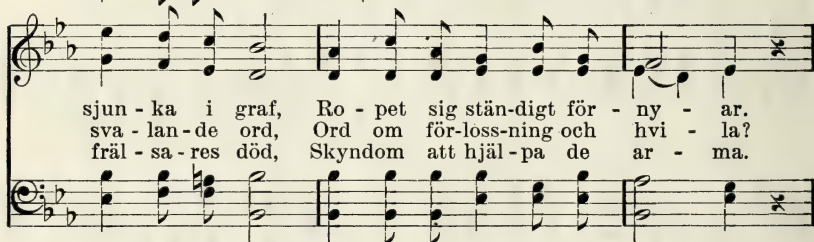
Svensk folkmelodi.

1. Vål - digt går ett rop öf - ver land, öf - ver haf,
 2. Vi i mör - ker gå på den suc - kan - de jord,
 3. Hö - ren I det ej, hur de kla - ga sin nöd,

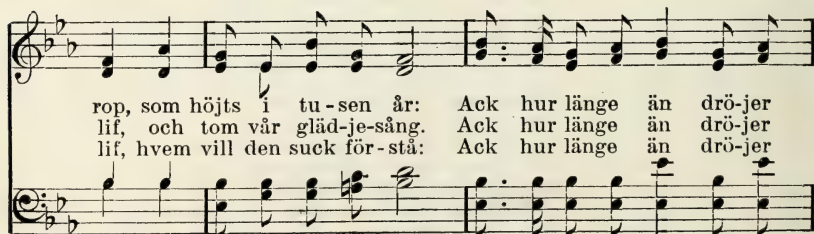
Sti - ger mot himmelens sky - ar. Slakten efter släk - ten väl
 Hän mot förgång - el - sen i - - la. Ohvem bringar oss ett hug -
 Vil - jen I e - der för - bar - ma? Vi, som funnit lif i vår

sjun - ka i graf, Ro - pet sig stän - digt för - ny - ar.
 sva - lan - de ord, Ord om för - loss - ning och hvi - la?
 fräl - sa - res död, Skyndom att hjäl - pa de ar - ma.

Genom märke och ben så skä - ran - de det går, Hed - na - fol - kens
 Se, vi bi - da än, men nat - ten är så lång, Tröstlöst är vårt
 Lif - vet är så kort, än - nu är tid att gå. Hvem vill ge sitt

rop, som höjts i tu - sen år: Ack hur länge än drö - jer
 lif, och tom vår gläd - je - sång. Ack hur länge än drö - jer
 lif, hvem vill den suck för - stå: Ack hur länge än drö - jer

da - gen att gry, Kom-mer ej frälsning-ens tim - ma?
 da - gen att gry, Kom-mer ej frälsning-ens tim - ma?
 da - gen att gry, Kom-mer ej frälsning-ens tim - ma?

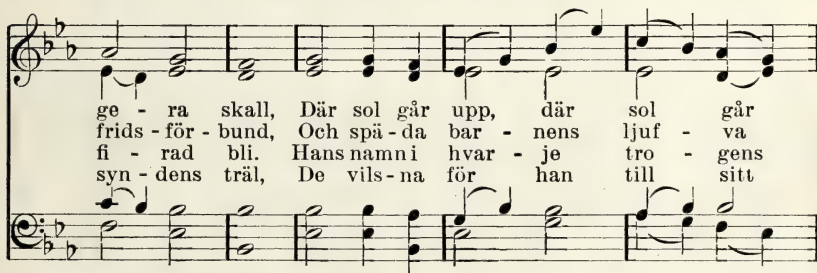
552. Jesus skall regera.

I. WATTS.

J. HATTON.

1. Från haf till haf, kring jor - den all, Vår fräl-sa - re re-
 2. På al-la språk kring jor - dens rund Man pri-sa skall hans
 3. Med e-vig lof - sångs me - lo - di Skall ärans ko-nung
 4. Där han får rå - da, allt går väl, Han lö-ser hvar-je

ge - ra skall, Där sol går upp, där sol går
 frids - för - bund, Och spä-da bar - nens ljuf - va
 fi - rad bli. Hans namni hvar - je tro - gens
 syn - dens träl, De vils-na för han till sitt

ner, Tills ing - en må - ne skif - tar mer.
 röst Skall vitt-na om hans kär - leks tröst.
 bön Skall dof - ta som en bal - sam skön.
 bo, De tröt - ta ger han frid och ro.

5. Hans underbara läkedom
 Gör själen helgad, ren och from.
 Trots allt hvad vi i Adam mist,
 [34] Långt mer vi få i Jesus Krist.

6. Stå därför upp, o värld, och sjung
 Din återlösare och kung.
 Serafers lofsång ljude klar,
 Och amen blifve jordens svar.

553. Morgonrodnaden.

S. F. SMITH.

G. J. WEBB.

1. Ren bå - dar mor-gon - stjär - nan, Att nat-ten är för - bi,
 2. Och regn från him-len fal - ler I mil-da sku-rar ner.
 3. Se, hed - na - fol-ken bö - ja Ock knä för Herren Gud.
 4. Far fort, far fort att sti - ga, Du ny - a nå - de - flod.

Och jor - dens sö-ner vak - na Till bot och bätt-ring. Si,
 Blott stän-digt ny - a un - der Vårt häp - na. ö - ga ser.
 Och tu - sen hjärtan lyf - tas I gla - da se - ger - ljud.
 Sträck dig till al - la län - der, Gör al - las vil - ja god.

Hvar stil - la fläkt från haf - vet Oss bring-ar ny - a bud
 Hvar bön om nåd be - sva - ras I rikt och här-ligt mått.
 Och un - der ti - den skyn - dar En an-nan ska - ra fram
 Far fort, tills Her-ren kom-mer, Och stan-na ic - ke förr,

Om hed - ning-ar, som bör - ja Att vän-da sig till Gud.
 Ack öf - ver ny - a släk - ten Guds an-des pingstvind gått.
 Att sö - ka nåd hos Je - sus, Det blö-dan - de Guds lamm.
 Än he - la värl - den öpp - nat För Si - ons Gud sin dörr.

554. Kom hit och hjälp oss.

R. HEBER.

(Melodi n:o 553.)

1. Till polens kalla gränser, Till Indiens ängd så huld, Till flodens strand, som glänser I Afrika af guld, Där pisangträden blommar, Till palmbevuxen jord De ropa oss att komma Med Kristi dyra ord. 2. Guds allmakt har där säte, Där syns hans fingers spår, Dock mänskan, hans beläte, I djupa mörkret går. Väl han ock där förnöjer Med gåfvor utan mått, Men hedningen sig böjer För döda gudar blott.	3. Vi, som hans nåd fått smaka, Hans ljus betrakta få, O skall vår ljusastaka Inunder skäppan stå? Må frälsning, frälsning skalla, Må Herrens ord bli sändt, Till dess bland folkslag alla Messias' namn blir känt. 4. Hans pris må vinden bära, Och vågorna ge svar, Tills likt ett haf af ära Från pol till pol det far, Till dess vi frälsta skåda Guds lamm, som dödadt var, Bland oss för evigt råda, Vår konung, Gud och far.

555. Varde ljus.

J. MARRIOT.

F. GIARDINI.

1. Du, som med mäk - tigt ord   Spröd ljus kring ö - - de jord
2. Du, som i blo - dig skrud   Oss brag-te fri - dens bud
3. O du Guds an - de god,   Som väc-ker lif och mod
4. Sto - re för - bar - ma - re,   Dy - re för - los - sa - re,

Bland natt och grus,   Hör oss, barm-här - tig var, Och där ej
Från fa-derens hus,   Kom med din nåd och tröst, Och med din
I dö-dens hus,   De hvi-ta ving - ar slå Kring land och
E - vi - ga ljus,   Starkt så-som haf - vets svall Lju-de kring

nå - den har   Än blif-vit   up - pen-bar,   Säg: Var - de ljus.
ljuf - va röst   Säg till de   sorgs-na bröst   Ditt var - de ljus.
böl - ja blå,   Att morgon   bräc-ka må,   Säg: Var - de ljus.
jor - den all   Nådens ba - su - na-skall,   Ditt var - de ljus.

556. Gån ut i hela världen.

G. M. J.

J. McGRANAHAN.

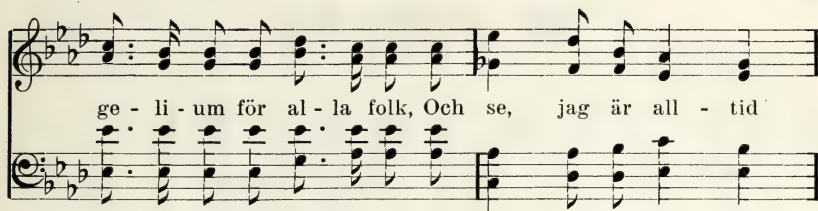
1. Far, far å-stad till hed-na-mörkrets bo-ning, Tu-sen-de
 2. Se öf-verallt, hur öpp-na dör-rar bju-da Dig, Kris-ti
 3. Hvi vill du dö?—Gud i sin kär-lek ro-par. Høj ock-så
 4. Gud vill, och snart den da-gen gryr, då al-la Folk-slag och

sjä-lar kun-na fräl-sas nu. Hvem, hvem vill gå pre-låt
 strids-man, nu att trä-da in. Kris-ten, vak upp, låt
 du det ro-pet i hans namn. Skyn-da, ty ska-ror
 släk-ten in-för tro-nen stå, Då i till-bed-jan

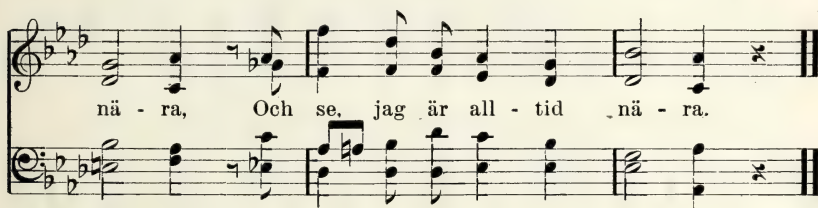
di-kan-de för-so-ning, Li-tan-de blott på Je-sus,
 e-van-ge-lium lju-da, Bryt syn-dens bo-jor, sa-tans
 dö-dens kvast bort-so-par, Ska-ror, som ej fått ro i
 de med fröjd ned-fal-la Och lam-mets lof på gyll-ne

vill ej du? All makt nu gif-ven är åt mig, All makt nu
 fäs-ten vinn.
 Je-su famn.
 har-por slå.

gif-ven är åt mig. Gån där-för ut, för-kun-nen e-van-

ge - li - um för al - la folk, Och se, jag är all - tid

nä - ra, Och se, jag är all - tid nä - ra.

557. Komme ditt rike.

F. N. BESKOW.

F. FLEMMING.

1. Kär - lek af höj - den vär - des be - skä - ra,
2. He - ligt och tro - get lär oss att stri - da,

Lär oss att lef - va helt till din ä - ra. Vi - da kring
Vil - ligt och stil - la lär oss att li - da. Se - ger och

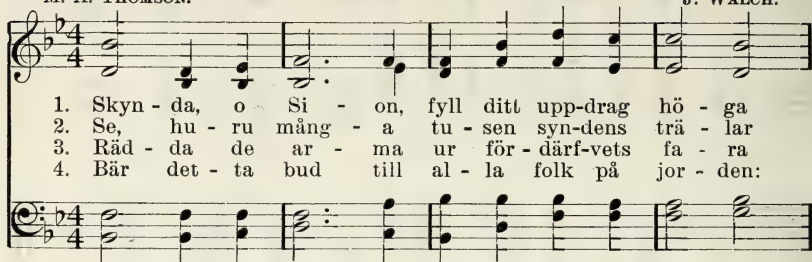

jor - den gång - e din lä - ra. Kom - me ditt ri - ke.
hvi - la lär oss att bi - da Sist i ditt ri - ke.

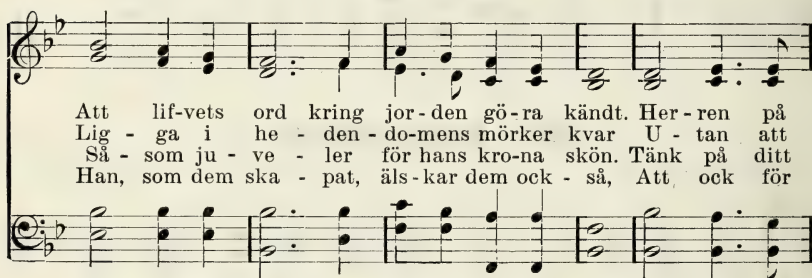
558. Skynda, o Sion.

M. A. THOMSON.

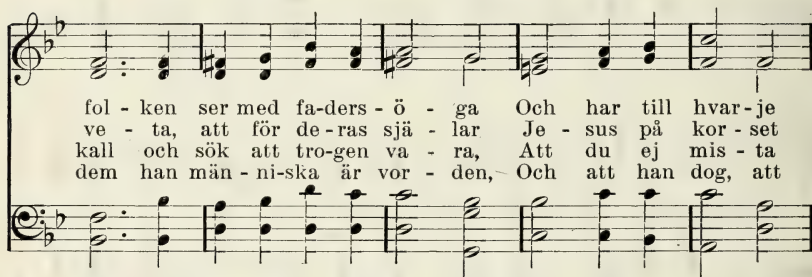
J. WALCH.

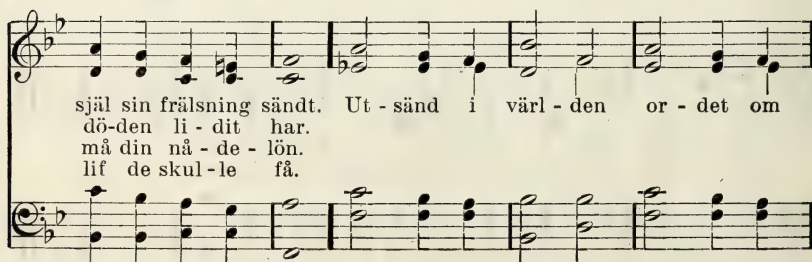
1. Skyn - da, o Si - on, fyll ditt upp-drag hö - ga
 2. Se, hu - ru mång - a tu - sen syn-dens trä - lar
 3. Råd - da de ar - ma ur för - därf-vets fa - ra
 4. Bär det - ta bud till al - la folk på jor - den:

Att lif-vets ord kring jor-den gö-ra kändt. Her-ren på
 Lig - ga i he - den - do-mens mörker kvar U - tan att
 Så - som ju - ve - ler för hans kro-na skön. Tänk på ditt
 Han, som dem ska - pat, äls - kar dem ock - så, Att ock för

fol - ken ser med fa-ders - ö - ga Och har till hvar-je
 ve - ta, att för de-ras sjä - lar Je - sus på kor-set
 kall och sök att tro-gen va - ra, Att du ej mis - ta
 dem han män - ni-ska är vor - den, Och att han dog, att

själ sin frälsning sändt. Ut - sänd i värl - den or - det om
 dö-den li - dit har.
 må din nå - de - lön.
 lif de skul-le få.

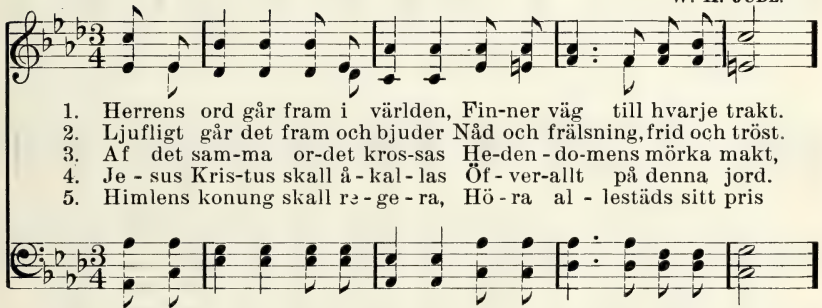

frid, Kun - gör med gläd - je, att nu är nå - dens tid.

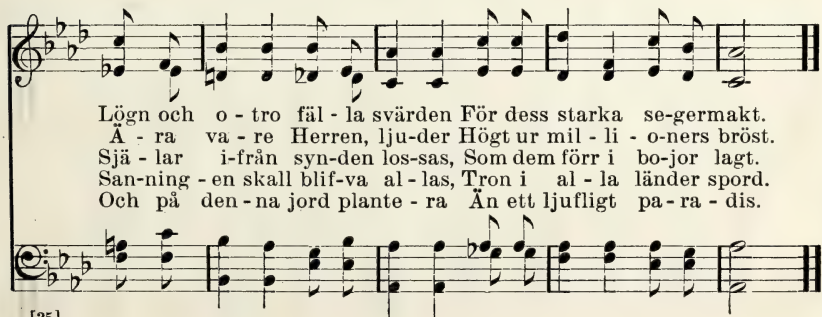
5. Låt dina söner gå att budet bringa,
Låt dina håvor bana deras stig,
Låt dina böner deras steg bevinga—
Herren för allt skall vedergälla dig.
6. Snart är han här! Bered dig för hans möte,
Att samla själar ingen möda spar.
Må icke någon saknas i hans sköte,
Därför att du ditt kall ej trogen var.

559. Herrens ord går fram.

W. H. JUDE.

1. Herrens ord går fram i världen, Fin-ner väg till hvarje trakt.
2. Ljufligt går det fram och bjuder Nåd och frälsning, frid och tröst.
3. Af det sam-ma or-det kros-sas He-den-do-mens mörka makt,
4. Je - sus Kris-tus skall å - kal - las Öf-ver-allt på denna jord.
5. Himlens konung skall re - ge - ra, Hö - ra al - lestäds sitt pris

Lögn och o - tro fäl - la svärden För dess starka se-germakt.
Å - ra va - re Herren, lju-der Högt ur mil - li - o-ners bröst.
Sjä - lar i-från syn-den los-sas, Som dem förr i bo-jor lagt.
San-ning - en skall blif-va al - las, Tron i al - la länder spord.
Och på den-na jord plante - ra Än ett ljufligt pa - ra - dis.

560. Kommer dag ej snart?

OLGA KULLGREN.

Finsk folkmelodi.

1. Sek - ler - nas väk - ter så drö - jan - de skri - da,
 2. Hed - ning - ars ska - ror så suc - ka och kvi - da,
 3. Sör - jan - de bro - der i pal - mer - nas skug - ga,
 4. Ljus af Guds här - lig - het skall dig om - höl - ja,

Blek - nan - de stjär - nor sitt ljus än - nu spri - da.
 Ro - pet om fräls - ning sig träng - er så vi - da.
 Mor - go - nens dim - mor ren öf - ver dig dug - ga,
 Döds - da - lens strän - der skall lifs - flo - den sköl - ja.

Hör, hvil - ken skälf - van - de, ång - est - full suck går fram:
 Her - ren ock frå - ga hörs: hvar är din bro - der, hvar?
 Nat - ten, den lång - a och mör - ka, för - svin - na skall:
 Kla - gan - de suc - ken får sva - ret så trös - tan - de:

Kom - mer dag ej snart? Kom - mer dag ej snart?
 Kom - mer dag ej snart? Kom - mer dag ej snart?
 Da - gen kom - mer snart, Da - gen kom - mer snart.
 Da - gen kom - mer snart, Ja, han kom - mer snart.

561. Bön för missionen.

LINA SANDELL.

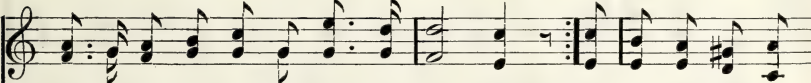
Ur "Ahnfelts sånger."

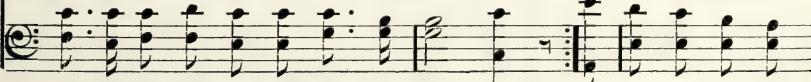
1. Du har ju lof-vat, Her - re, att ök-nen blomst-ra skall, Att
Så tänk vid det-ta löf - te på hed-na-värl-den all Och

2. Det är ju ock din vil - ja, att ing-en skall för-gås, Så
Och så - som du, o Her - re, be - sökt, för - los - sat oss, Be -

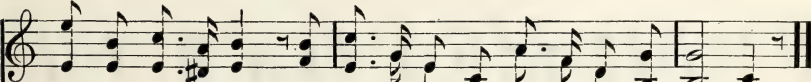
3. Ack ut - om dig, o Je - sus, det finns dock in - tet lif Och
Kom där-för med din an - de och lif åt värl-den gif, Den

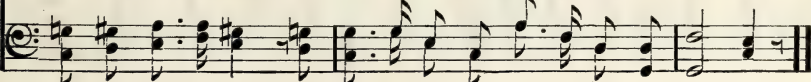
ö - de-marken ock skall lus - tig va - ra.
vär-des där din arm ock up - pen - ba - ra. Sänd ut till al - la
se till dem, som än i mör-ker vand - ra.
sök, för-los-sa äf-ven des - sa and - ra. Låt frälsning-or-det
ing-en tillflykt, ing-en hjälp i nö - den.
värld, för hvilken du har li - dit dö - den. Låt al - la knän sig

trak - ter ditt e - van - ge - li - um, Att det må bör-ja ly - sa i
ut - gå med kraft i al - la land, Från Sö - der-haf-vets ö - ar till
bö - ja ut - i ditt dy - ra namn, Och blif du för oss al - la en

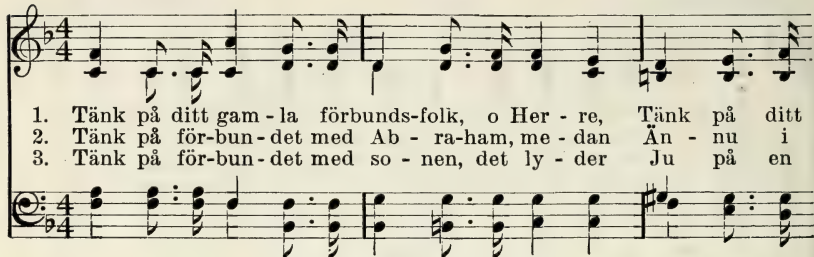
al - la mör-ka rum Och väc - ka lif i al - la dö - da *hjär-tan.
Grönlands kal-la strand, Och sam-la fol-ken un - der kor-sets fa - na.
trygg och sä-ker hamn, Där vi för e - vigt fin - na frid och hvi - la.

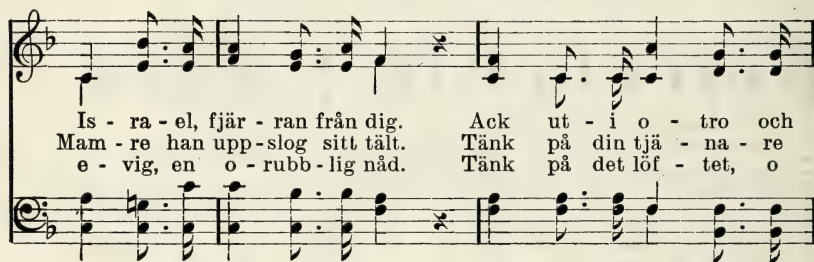
562. Bön för Israel.

LINA SANDELL.

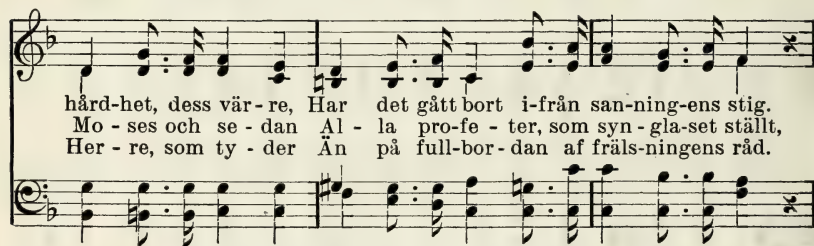
O. AHNFELT.

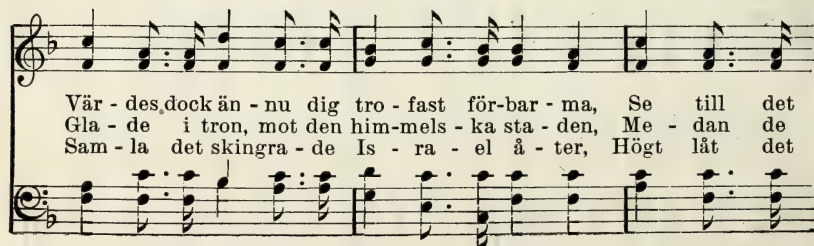
1. Tänk på ditt gam-la förbunds-folk, o Her-re, Tänk på ditt
 2. Tänk på för-bun-det med Ab-ra-ham, me-dan Än-nu i
 3. Tänk på för-bun-det med so-nen, det ly-der Ju på en

Is-ra-el, fjär-ran från dig. Ack ut-i o-tro och
 Mam-re han upp-slog sitt tält. Tänk på din tjä-na-re
 e-vig, en o-rubb-lig nåd. Tänk på det löf-tet, o

hård-het, dess vär-re, Har det gått bort i-från san-ning-ens stig.
 Mo-ses och se-dan Al-la pro-fe-ter, som syn-gla-set ställt,
 Her-re, som ty-der Än på full-bor-dan af fräls-ningens råd.

Vär-des dock än-nu dig tro-fast för-bar-ma, Se till det
 Gla-de i tron, mot den him-mels-ka sta-den, Me-dan de
 Sam-la det skingra-de Is-ra-el å-ter, Högt låt det

folk, som för-kas - tat din nåd. Her - re, be-sök och för-
gäs - tat som främ-man-de här, Allt - i - från E - nok den
sva - ja, ditt ri - kes ba-ner, Kor - sets ba-ner, un - der

los - sa de ar - ma, Lär dem att kän-na ditt sa - lig-hetsråd.
ly - san-de ra - den Till Ma - la - ki - as, den yt - ters-te där.
hvil-ket du lå - ter Fri - den på jor - den bli bo - fast allt mer.

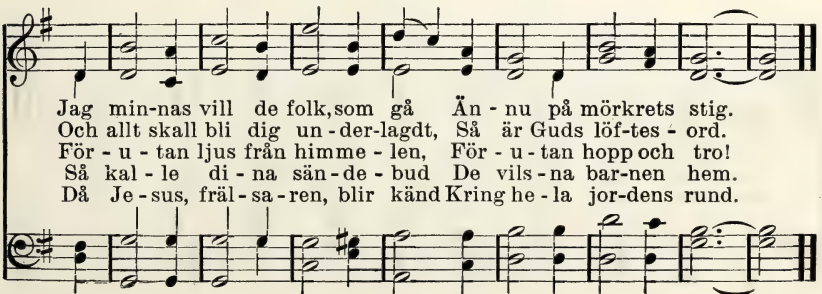
563. Jesus, när jag tänker på.

L. L.

E. N. MEHUL.

1. O Je - sus, när jag tän-ker på Din dy-ra nåd mot mig,
2. Dig, Je - sus, gif-ven är all makt I himmel och på jord,
3. Men ack så mång-a folkslag än I dödens skug-ga bo
4. O Gud, du är dock de - ras Gud, Din son ock dött för dem.
5. Ar - be - ta - re i skörden sänd, Låt komma snart den stund,

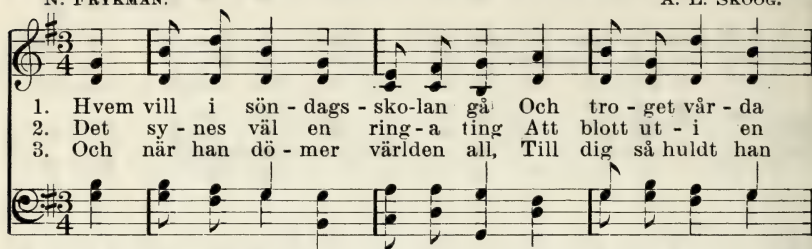

Jag min-nas vill de folk, som gå Än - nu på mörkrets stig.
Och allt skall bli dig un - der-lagdt, Så är Guds löf-tes - ord.
För - u - tan ljus från himme - len, För - u - tan hopp och tro!
Så kal - le di - na sän-de - bud De vils-na bar-nen hem.
Då Je - sus, fräl-sa-ren, blir känd Kring he - la jor-dens rund.

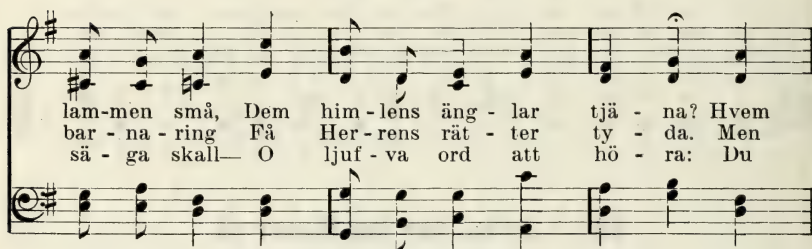
564. Hvem vill tjäna de små?

N. FRYKMAN.

A. L. SKOOG.

1. Hvem vill i sön - dags - sko - lan gå Och tro - get vår - da
 2. Det sy - nes väl en ring - a ting Att blott ut - i en
 3. Och när han dö - mer världen all, Till dig så hult han

lam - men små, Dem him - lens äng - lar tjä - na? Hvem
 bar - na - ring Få Her - rens rät - ter ty - da. Men
 så - ga skall O ljuf - va ord att hö - ra: Du

vill dem lä - ra lif - vets ord Och le - da dem till
 om du fått din håg där - till, Nog Her - ren kraft dig
 trog - ne tjä - na - re, kom in Ut - i den him - mel,

nå - dens bord Med hän - der, hel - ga, re - na?
 skän - ka vill Och dig med fram - gång pry - da.
 som är min, Jag vill dig här - lig - gö - ra!

565. När barnen samlas.

N. F.

N. FRYKMAN.

1. O det är en här-lig ting, När barnen ut - i sys-konring
 2. Him - la - vän-nen, hvit och röd, Som blef för oss på kor-set död,
 3. Ut - i E - dens blomsterland, På himlens e-vigt lju-sa strand,

Sam - las här med trons begär Kring Je-sus, vännen kär.
 By - ter huld vår syn-daskuld Mot nå-dens re - na guld.
 Bar - nen små så säl - la få På ro - sensti - gar gå.

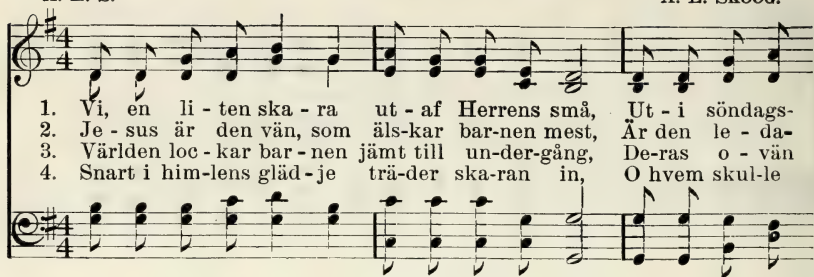
Fa-derns ö - ga från det hö - ga Blic-kar mildt på jor-den ner,
 Och det san - na lif - vets manna, Som från himlen fal - ler än,
 Kloc-kor ring - a, har-por kling-a, Sång-en lju-der ren och skär.

An - den ljuf - va, E-dens duf - va, Hviskar frid, och himlen ler.
 Stil - lar smär-tan i de här-tan, Som blott äls-ka san-ningen.
 Ing - en smär-ta när det här-ta, Som har fått sin boning där.

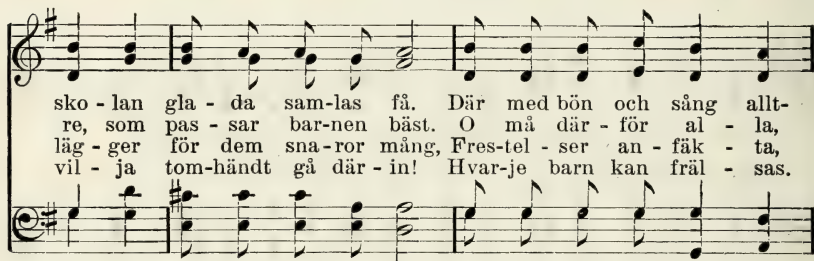
566. Barnen för Jesus.

A. L. S.

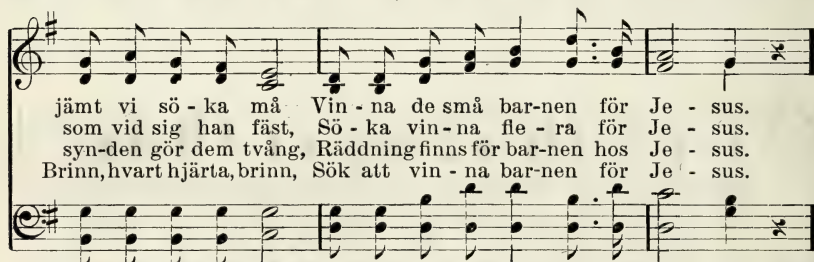
A. L. SKOOG.

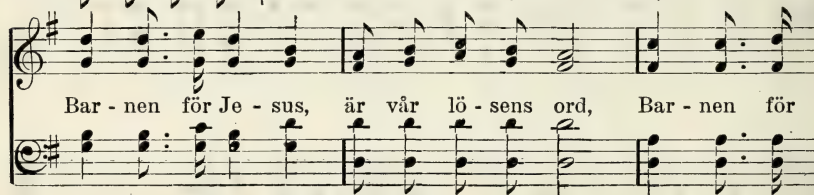
1. Vi, en li - ten ska - ra ut - af Herrens små, Ut - i söndags-
 2. Je - sus är den vän, som äls - kar bar - nen mest, Är den le - da-
 3. Världen loc - kar bar - nen jämt till un - der - gång, De - ras o - vän
 4. Snart i him - lens gläd - je trä - der ska - ran in, O hvem skul - le

ska - lan gla - da sam - las få. Där med bön och sång allt-
 re, som pas - sar bar - nen bäst. O må där - för al - la,
 läg - ger för dem sna - ror mång, Fres - tel - ser an - fäk - ta,
 vil - ja tom - händt gå där - in! Hvar - je barn kan fräl - sas.

jämt vi sö - ka må Vin - na de små bar - nen för Je - sus.
 som vid sig han fäst, Sö - ka vin - na fle - ra för Je - sus.
 syn - den gör dem tvång, Räddning finns för bar - nen hos Je - sus.
 Brinn, hvart hjärta, brinn, Sök att vin - na bar - nen för Je - sus.

Bar - nen för Je - sus, är vår lö - sens ord, Bar - nen för

Je - sus, sprid det kring vår jord. Kal - la dem till - sam - man

kring Guds nå-de - bord, Sök att vin - na bar - nen för Je - sus.

567. Samla dem alla.

LINA SANDELL.

TH. SÖDERBERG.

1. Sam - la dem al - la, sam - la dem al - la, Sam - la till
 2. Sam - la dem al - la, sam - la dem al - la, Sam - la till
 3. Sam - la dem al - la, sam - la dem al - la, Sam - la till
 4. Sam - la dem al - la, sam - la dem al - la, Säg dem ett

Je - sus de små. Sam - la dem in från ga - tor och grän - der,
 Je - sus de små. Huldt han dem sö - ker så - som en her - de,
 Je - sus de små. Sök dem i syn - dens mör - kas - te näs - ten,
 fräl - san - de ord. Säg dem att Je - sus dött för dem al - la,

Där de i mör - ker än gå. Sam - la till Je - sus de små.
 Skul - le du lik - nöjd då gå? Sam - la till Je - sus de små.
 Där de i vild - mar - ken gå, Sam - la till Je - sus de små.
 O låt hans kär - lek bli spord, Säg dem ett fräl - san - de ord.

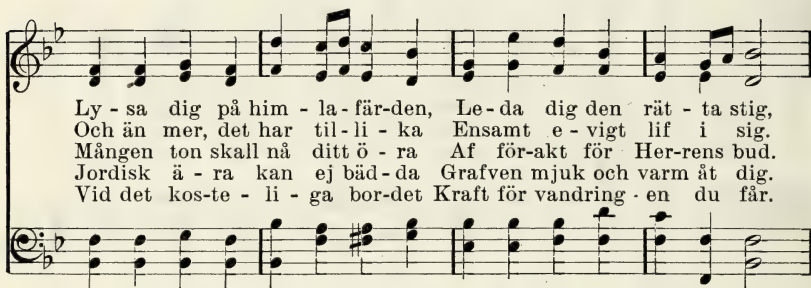
568. Ungdom, som går ut i världen.

LINA SANDELL.

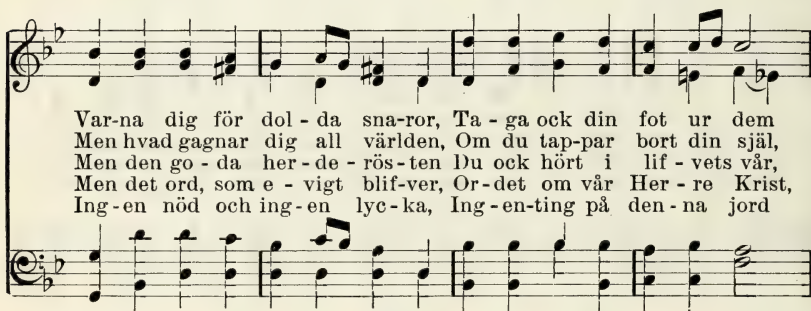
J. ZUNDEL.

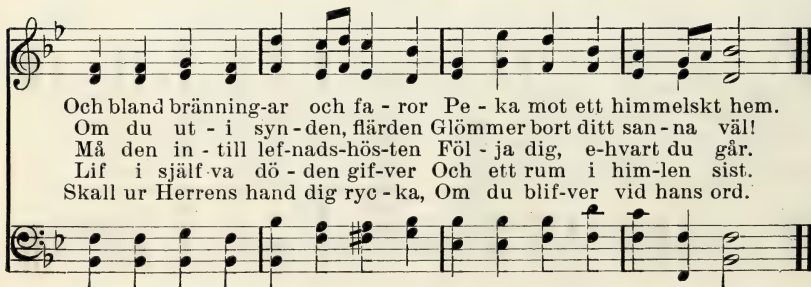
1. Ungdom, som går ut i världen, O låt bi-beln föl - ja dig,
 2. Herrens ord skall ald - rig svi - ka, Om allt an - nat svi - ker dig,
 3. Mång - a rös - ter skall du hö - ra, Som ej ut - gått från din Gud,
 4. Mänsklig vis - het kan ej räd - da Från fördärf och dö - dens stig.
 5. O så låt det dy - ra or - det Föl - ja dig e - hvart du går.

Ly - sa dig på him - la - fär - den, Le - da dig den rät - ta stig,
 Och än mer, det har til - li - ka Ensamt e - vigt lif i sig.
 Mången ton skall nå ditt ö - ra Af för - akt för Her - rens bud.
 Jordisk ä - ra kan ej bäd - da Grafven mjuk och varm åt dig.
 Vid det kos - te - li - ga bor - det Kraft för vandring - en du får.

Var - na dig för dol - da sna - ror, Ta - ga ock din fot ur dem
 Men hvad gagnar dig all världen, Om du tap - par bort din själ,
 Men den go - da her - de - rös - ten Du ock hört i lif - vets vår,
 Men det ord, som e - vigt blif - ver, Or - det om vår Her - re Krist,
 Ing - en nöd och ing - en lyc - ka, Ing - en - ting på den - na jord

Och bland bränning - ar och fa - ror Pe - ka mot ett himmelskt hem.
 Om du ut - i syn - den, flården Glömm bort ditt san - na väl!
 Må den in - till lef - nads - hös - ten Föl - ja dig, e - hvart du går.
 Lif i själf - va dö - den gif - ver Och ett rum i him - len sist.
 Skall ur Herrens hand dig ryc - ka, Om du blif - ver vid hans ord.

569. I blomman af min ungdoms dagar.

G. G. ADLERBETH.

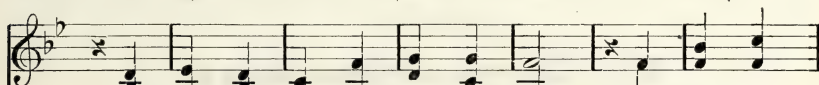
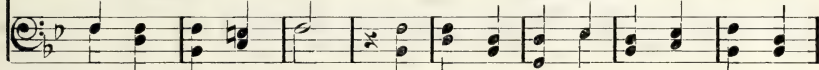
1690.

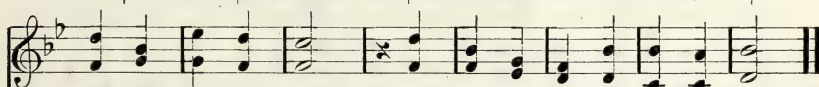
1. I blom-man af min ung - doms da - gar,	Hvem är jag
2. Men då jag knappt har lagt till ryg - ga	De förs - ta
3. Led - sa - ga mig den rät - ta vä - gen	Bland vil - lor
4. När i be - kym - mer - sam - ma ö - den	Jag, o - för -

skyl - dig tack - sam - het,	Om ej den Gud, hvars mil - da la - gar
ste - gen af mitt lopp,	Hvem är, som skall dess fort - gång tryg - ga
och bland fa - rors hot,	Att jag ej, blind och o - för - vä - gen,
fa - ren, tarf - var råd,	O gif mig dem, jag har af nö - den,

Mig styr - ka skänkt och mun - ter - het	Och öpp - nat
Och gif - va stad - ga åt mitt hopp?	Dig en - sam,
Mot ste - nen stö - ta må min fot,	Och att jag
Med fa - ders - vis - het, fa - ders - nåd.	Och stap - plar

världens fält för mig,	Där all hans god - het rö - jer sig?
Her - re, till - hör det,	Som re - dan räk - nat mi - na fjät.
ej, i för - tid trött,	Må gagn - lös se mitt lif för - nött.
jag, så stöd mig mildt,	Förr än mig fal - let från dig skilt.

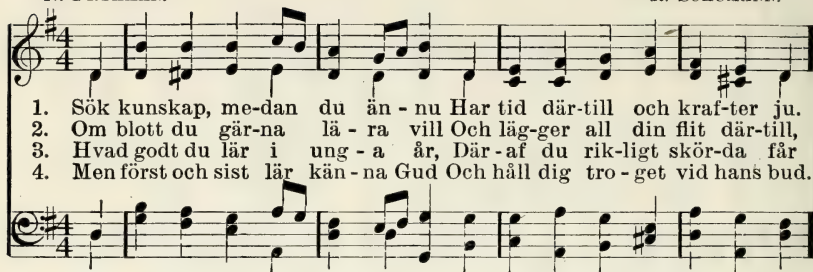

5. Låt aldrig mig förmäten tänka,	6. O må jag visligt nyttja tiden
Att den, som ung förglömt din lag,	Till ditt namns ära och mitt väl,
Tids nogåt bättringen kan skänka	Må nådens ljus och samvetsfriden
En bräcklig ålders sena dag.	Beständigt vårdas i min själ,
O hvem är den, som visshet fått,	Så skall jag möta oförskräckt
Att morgondagen blir hans lott?	Min framtid, fast i moln betäckt.

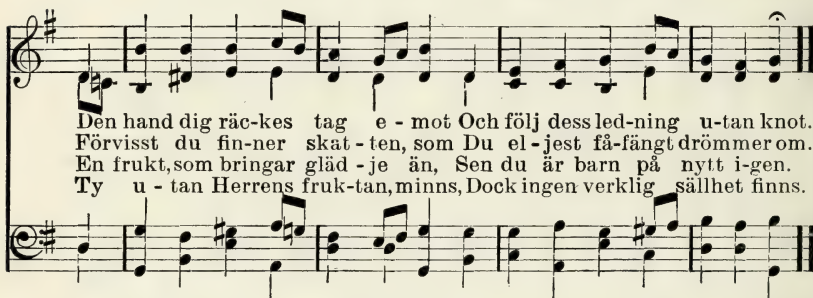
570. Sök kunskap.

N. FRYKMAN.

R. SCHUMANN.

1. Sök kunskap, me-dan du än - nu Har tid där-till och kraf-ter ju.
 2. Om blott du gär-na lä - ra vill Och läg-ger all din flit där-till,
 3. Hvad godt du lär i ung - a år, Där-af du rik-ligt skör-da får
 4. Men först och sist lär kän-na Gud Och håll dig tro - get vid hans bud.

Den hand dig räk-es tag e - mot Och följ dess led-ning u-tan knot.
 Förvisst du fin-ner skat-ten, som Du el-jest få-fängt drömmer om.
 En frukt, som bringar gläd-je än, Sen du är barn på nytt i-gen.
 Ty u - tan Herrens fruk-tan, minns, Dock ingen verklig sällhet finns.

Used by permission.

571. Gud, som all vishets källa är.

L. MASON.

1. Gud, som all vis-hets käl-la är, Ut - i ditt namn vi samlas här.
 2. Ut - i dñnsannings ljus oss led, Ut - i din kun-skap oss be-red,
 3. Väl - sig-na det - ta rum, att så Det ock ditt tem-pel blif-va må,
 4. Lof ske dig, sto - re Her-re Gud, Som oss med di - na hel-ga bud

Gif oss i allt vårt ar-be-te Din nåd och din väl - sig-nel-se.
 Att allt vårt verk är dig till pris, O sto-re Gud och fader vis.
 Som du till lju-sets tjänst invigt, Där al-la mö - dor lönas rikt.
 Vill lä-ra, le - da all vår tid På lifvets väg till e-vig frid.

572. Vid skolans slut.

B. E.

Spansk melodi.

1. För en tid vi skil-jas här. Låt oss nu af hjär-tat be
2. Låt ur min-net ej för - gå Hvad vi lärt på den-na tid.

Vän-nen, som är all - tid när, Att hans nåd till oss må se.
Låt oss, om dig täl - kes så, Mö - tas här i - gen med frid.

Je - sus, här vi bed - ja dig: Låt din omsorg mil - de - lig
Gud, väl-sig - na kunskapsfrön Och för all din mild-hets rön

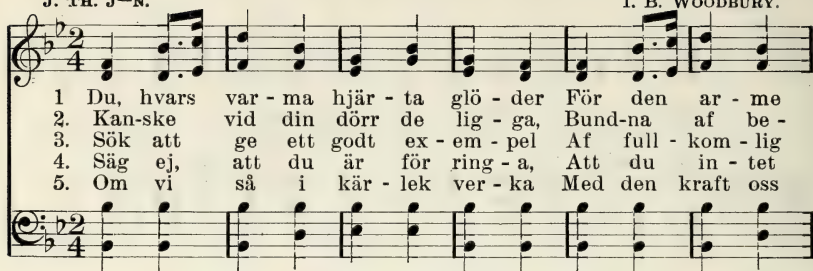

Hos oss al - la va - ra spord, Dy - re her - de för din hjord.
Låt oss här lof - sjung-a dig, Pri - sa dig e - vin - ner - lig.

573. Sök att rädda.

J. TH. J-N.

I. B. WOODBURY.

1 Du, hvars var - ma hjär - ta glö - der För den ar - me
2 Kan-ske vid din dörr de lig - ga, Bund-na af be -
3 Sök att ge ett godt ex - em - pel Af full - kom - lig
4 Säg ej, att du är för ring - a, Att du in - tet
5 Om vi så i kär - lek ver - ka Med den kraft oss

drinkarns nöd, Fal - len, sar - gad, där han blö - der,
gä - rens band. Barn och ma - ka grå - ta, tig - ga,
nyk - ter - het. Är din kropp ett Her - rens tem - pel,
gö - ra kan. Nog kan du ett bud - skap bring - a
Gud be - skär, Sko - la vi med gläd - je mär - ka,

Läm-nad sist till nes - lig död, Sök att räd - da,
Tär - da ut - af sor - gens brand. Sök att hjäl - pa,
Må du ej för - därf - va det. Ver - ka if - rigt,
Till en arm och fal - len man. Verk - lig kär - lek,
Att det go - da fruk - ter bär. Och vid kvällen,

sök att räd - da, Räck din hand till hjälp och stöd.
sök att hjäl - pa Med en mild och vän - lig hand.
ver - ka if - rigt Ut - i sann upp - rik - tig - het.
verk - lig kär - lek All - tid råd och me - del fann.
och vid kväl - len Nå - de - lön för - va - rad är -

574. Till kamp och strid.

N. FRYKMAN.

A. L. SKOOG.

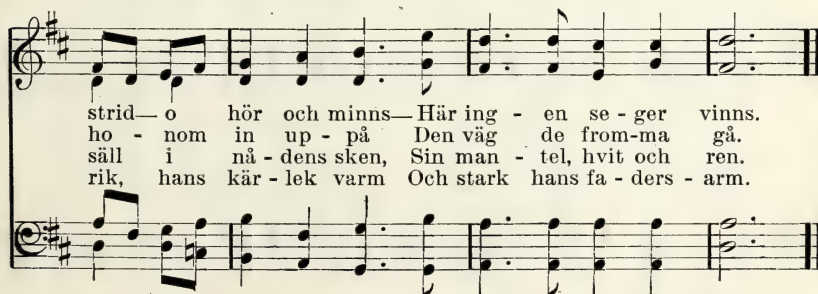
1. Till kamp och strid, du lil - la här, Som nyk - terhet i
 2. Var ic - ke hård, det gag - nar ej, Med hård - het ing - en
 3. Ty äf - ven han ett hjär - ta har, Som vitt - nar om för-
 4. Och än en gång han kan bli fri I - från sin lus - tas

sköl - den bär! Din sak är god, du räd - da skall
 vin - nes, nej. Ett vän - ligt ord, en blick så öm
 svun - na dar, Då än - nu ej i sna - ran förd
 ty - ran - ni. Ty Her - ren är den - sam - me än,

Mång tu - sen, tu - sen i - från fall. Men u - tan
 Kan väc - ka slum - rarn ur hans dröm Och loc - ka
 Och ej af lus - tans brand för - störd Han bar, så
 Som förr han var, de fall - nas vän: Hans nåd är

strid - o hör och minns - Här ing - en se - ger vinns.
 ho - nom in up - på Den väg de from - ma gå.
 säll i nå - dens sken, Sin man - tel, hvit och ren.
 rik, hans kär - lek varm Och stark hans fa - ders - arm.

5. Misströsta ej om seger, men
 Med tro och lit till sanningen
 I striden stå, ty det är visst,
 Att ljuset segra skall till sist,
 Och fridens klockor ringa ut,
 Att mörkrets makt är slut.

6. O Gud, vi bedja dig, ack hör
 Vår bön och oss till seger för.
 Släck dryckenskapens hemska brand
 På hvarje ort i alla land,
 Att frid och välstånd råda må.
 Ja, amen, ske alltså.

575. Af dig förordnad, store Gud.

J. SVEDBERG.

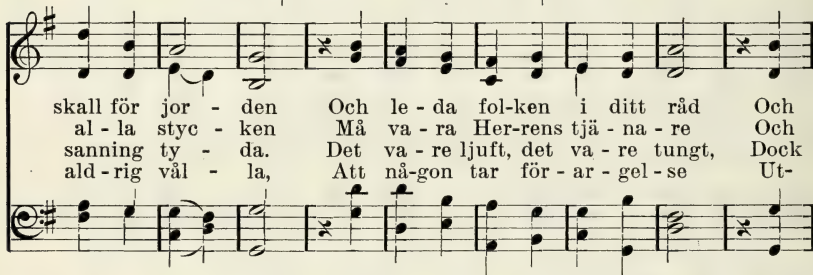
J. KLUG.

1. Af dig för - ord-nad, sto-re Gud, Den hel-ga tjänst är vor-
 2. Dem, som ar - be - ta i din säd, Som dyr-bar är och myc-
 3. Dem nåd för-län, att de i allt Dig mer än mänskor ly-
 4. Låt dem på sig ock gif-va akt Att bu - det själfva hål-

den, Som him-lens dy - ra ord och bud För - kun-na
 ken, Med kraft af höj-den du be - kläd, Att de i
 da Och hvad du skickat och be - fallt Med nit och
 la. De stå ju på sin Her-res vakt. O må de

skall för jor - den Och le - da fol-ken i ditt råd Och
 al - la styc - ken Må va - ra Her-rens tjä - na - re Och
 sanning ty - da. Det va - re ljuft, det va - re tungt, Dock
 ald - rig väl - la, Att nå-gon tar för - ar - gel - se Ut-

lä - ra dem att med din nåd I Kris-tus kristligt lef - va.
 fin-nas trog-na skaf-fa - re, Att sä-den ej för - därf - vas.
 skall ditt ord till mins-ta punkt För hög och låg för - kun - nas.
 af dens on-da lef-ver - ne, Som bör all dygd oss lä - ra.

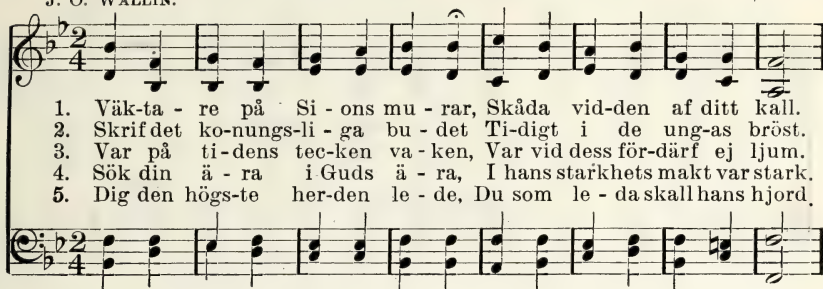
5. I högfärd och i yppighet,
 O Gud, låt dem ej lefva,
 Ej efter gods och världslighet
 Och fåfäng ära sträfva.
 Må de besinna, en och hvar,
 Att Herren dem förordnat har
 Till herdar, ej till herrar.

6. Så skicka herdar till din hjord,
 Som den för ulfvar vakta,
 Den spisa med ditt helga ord
 Och på dess bästa akta,
 Att i din sanna kännedom,
 Den varda må din egendom
 Och evigt salig blifva.

576. Våktare på Sions murar.

J. O. WALLIN.

1. Väk-ta - re på Si - ons mu - rar, Skåda vid-den af ditt kall.
 2. Skrifdet ko-nungs-li - ga bu - det Ti-digt i de ung-as bröst.
 3. Var på ti-dens tec-ken va - ken, Var vid dess för-därf ej ljum.
 4. Sök din ä - ra i Guds ä - ra, I hans stärkehets makt var stark.
 5. Dig den högs-te her-den le - de, Du som le - da skall hans hjord.

In - för den, som pröf-var nju - rar, Rä-ken-skap du gö - ra skall.
 Låt af nå-den ut - gå lju-det Till de ång-er - ful - las tröst.
 Låt den hel-ga lju-sa - sta-ken Ic-ke stö-tas från sitt rum.
 Gack att som a - pos-tel lä - ra, Sty-ra så-som pat - ri - ark.
 Dig han styr-ke och be-re - de Med sin an - de och sitt ord.

Vår - da Kris - ti får och lamm, Träd med her - de -
 Vil - se - för - das led - sven var, Sva - gas till - flykt
 Bäf - va ej i stor-mig tid, Man - ligt e - mot
 Upp-höj kor - sets lifs - ba - ner, Att dess in - skrift
 Gif - ve han, som tro - fast var, Dig en kro - na

staf - ven fram, Vak - sam, frid - sam, lyc - ko - sam.
 och för - svar Och de ar - mas vän och far.
 ulf - var strid, Tå - ligt Kris - ti små - lek lid.
 värl - den ser: Gud i Kris - tus se - gern ger.
 e - vigt klar, När din kamp du käm - pat har.

577. Herdekallet.

N. FRYKMAN.

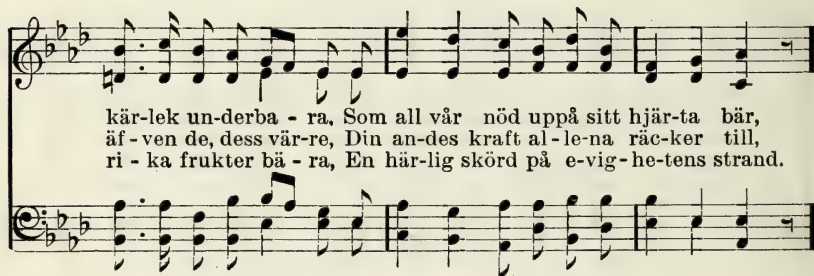
A. L. SKOOG.

1. Att Je - su Kris - ti sän - de-bud få va - ra, Det
 2. Väl - sig - na di - na tjä - na-re, o Her - re, Med
 3. Be - va - ra dem från fall. I lif och lä - ra Håll

är dock höj-den af all ä - ra här. Att vitt - na om hans
 mod och kraft att gå den väg du vill. De ä - ro sva - ga,
 öf - ver dem, o Gud, din starkhets hand. Den säd de så låt

kär-lek un-derba - ra, Som all vår nöd uppå sitt hjär-ta bär,
 äf - ven de, dess vär-re, Din an-des kraft al-le-na räk-ker till,
 ri - ka frukter bä - ra, En här-lig skörd på e-vig-he-tens strand.

Det är ett verk mer värdt att ak - ta på
 Att de i stri - den seg - ran - de fram - gå
 Vi ä - ro in - tet, Her - re, du är allt,

Ån an - nat allt, hvad stort man pri - sa må.
 Och ut - i al - la stor-mar fast be - stå.
 Ty va - re ver - ket helt åt dig be - falldt.

578. Mottagning.

J. MONTGOMERY.

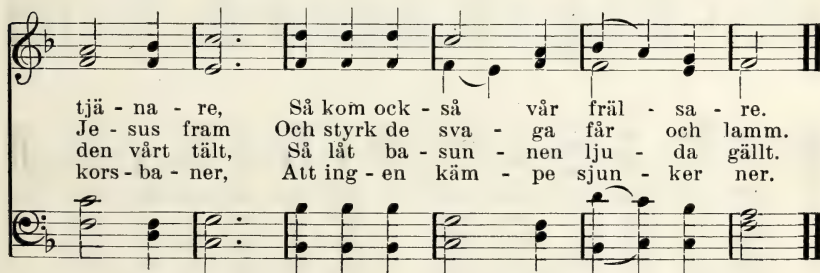
P. RITTER.

1. Väl-kom-men! Ut - i Je - su namn Vi räk - ka
 2. Kom som en her - de, vår - da väl Mot synd och
 3. Kom, väk - ta - re, håll tro - gen vakt Från Si - ons
 4. Kom, sän - de - bud, och ma - na på Pil - gri - mer-

dig - vår bro - ders-famn. Kom till oss som en
 ond - ska hvar - je själ. Led syn - da - re till
 mur mot mörk - rets makt, Och nal - kas fi - en-
 na att hem - åt gå. Lyft högt vår Her - res

tjä - na - re, Så kom ock - så vår fräl - sa - re.
 Je - sus fram Och styrk de sva - ga får och lamm.
 den vårt tält, Så lät ba - sun - nen lju - da gällt.
 kors - ba - ner, Att ing - en käm - pe sjun - ker ner.

5. Kom, lärare, från detta rum
 Sprid Kristi evangelium
 Så genom ord som genom lif
 Och trogen intill döden blif.

6. Så skall af Herren lön du få,
 Då han till dig skall säga så:
 Du trogne tjänare, kom in,
 En evig glädje skall bli din.

579. O Jesus, du som kom.

S. CAVALLIN.

J. CRÜGER.

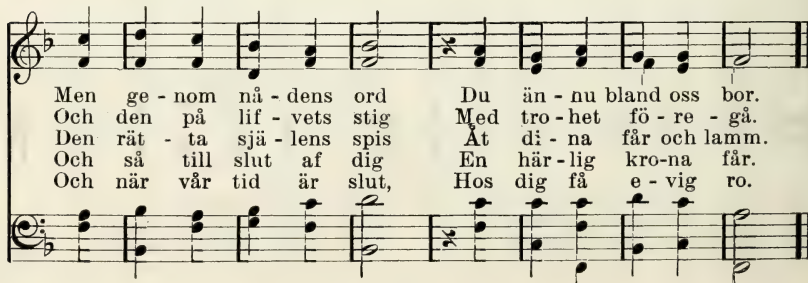
1. O Je - sus, du som kom   Att fall-na män-skor fräl-sa
 2. Tack ske dig, att bland oss   Du stif-tat har til - li - ka
 3. Dem du för-ord-nat har   I det - ta kall att tjä - na
 4. Den her-de, som vi nu   Åt oss be-skic-kad fin - ne,
 5. För - lä - na oss din nåd,   Att när vi ho-nom hö - ra,

Och med din bitt - ra död   Oss vunnit lif och häl - sa,
 Det äm-be - te, som skall   För - so-ning-en pre - di - ka,
 Du vär-des kär-lek, ljus   Och andens kraft för - lä - na,
 O Her-re Je - sus, gif   Ditt re - na kär-leks - sin - ne.
 Vi öpp-na för ditt ord   Vårt hjär-ta och vårt ö - ra,

Vi se dig ic-ke mer,   Ty du till him-len for,
 Din fräls-ta me-nig-het   På jor-den fö-re - stå
 Att rätt de de-la ut,   Hvarhelst de trä-da fram,
 Hjälp, att han i sitt kall   I di-na fot-spår går
 Att vi må lef - va här   I kär-lek, hopp och tro

Men ge - nom nå - dens ord   Du än - nu bland oss bor.
 Och den på lif - vets stig   Med tro-het fö-re - gå.
 Den rät - ta sjä - lens spis   Åt di - na får och lamm.
 Och så till slut af dig   En här-lig kro-na får.
 Och när vår tid är slut,   Hos dig få e - vig ro.

580. Vid missionärers utsändande.

J. BLOMQVIST.

1. Väl - sig - na, o Her - re, de brö - der, som här Till
Att vitt - na om dig, de - ras mäs - ta - re kär. Du

2. Ja, brö - der, vi läm - na då e - der åt Gud, Han
Ty hans är ju ver - ket, blott skyn - den med bud Om

främ - man - de lan - det nu fa - - ra
lof - vat de di - na be - va - ra I eld och i
om - sorg för e - der skall bä - - ra.
fräls - ning i nam - net det kä - - ra Till fol - ken, som

vat - ten, i far - lig - het all, För - vis - so ditt löf - te du
sit - ta i mör - ker och nöd, Dem sä - gen, att Je - sus för

håll - la ock skall, Vi gla - da nu där - på för - trös - ta.
dem ock är död, Och I fån väl - sig - nel - sen skör - da.

581. Gud välsigne er.

A. G. LINDQVIST.

A. L. SKOOG.

1. Gud väl-sig-ne er, I kä-ra, Som nu re-do stån
 2. Fruk-ten ej, ty Gud skall va-ra E - der sköld och borg
 3. Fa - ren väl, vi ér be-fal-la Ut - i Her-rens hand.

Att till hed-na - fol - ken bä - ra Or - det om hans son.
 Och i kär-lek er be - va - ra Un - der nöd och sorg.
 Han be-va - re e - der al - la Ut - i fri - dens band.

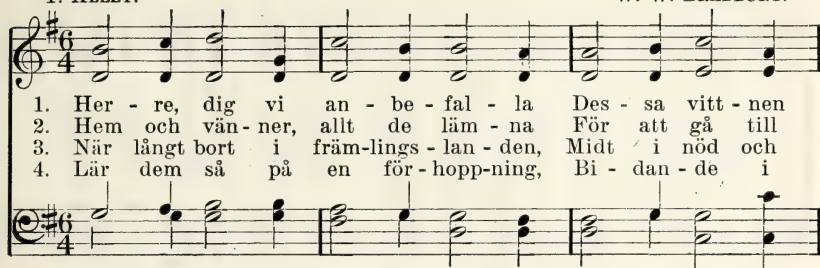
Her - ren Je-sus er skall föl - ja Ut - i nöd och lust
 Gån framåt i hel - ga stri-den, Led - da af hans nåd.
 Må hans an-de all - tid hvi-la Öf - ver er med frid,

Öf - ver land och öf - ver böl - ja Till en fjär - ran kust.
 Hål - len ut, er vän - tar fri - den En - ligt Her - rens råd.
 Så att I med kraft mån i - la Fram i Her - rens strid.

582. Herre, dig vi anbefalla.

T. KELLY.

W. W. BRADBURY.

1. Her - re, dig vi an - be - fal - la Des - sa vitt - nen
 2. Hem och vän - ner, allt de läm - na För att gå till
 3. När långt bort i främ - lings - lan - den, Midt i nöd och
 4. Lär dem så på en för - hopp - ning, Bi - dan - de i

för ditt namn, Som nu sän - das ut att kal - la
 fjär - ran strand. Du, som våg och storm kan jäm - na,
 he - den - dom, Hjär - tat tryc - kes ner och an - den
 kval och strid Ö - de - mar - kens ljuf - va knopp - ning

Syn - da - re till nå - dens famn. Var dem när,
 Skyd - da dem på haf och land. Var dem när,
 Kän - ner sig för - sagt och tom, Var dem när,
 Och en här - lig skör - de - tid. Var dem när,

Her - re kär, För dem väl till öns - kad hamn.
 Her - re kär, Led dem tro - get vid din hand.
 Her - re kär, Med din kär - leks ri - ke - dom.
 Her - re kär, Her - re, skänk dem e - vig frid.

583. O Gud, det är en hjärtans tröst.

L. JONÆ.

Från 1600-talet.

1. O Gud, det är en hjär-tans tröst, Att i ditt hus få kom-
 2. I di-na går-dar är en dag Fast bätt-re till att blif-
 3. Ty bed-ja vi så in-ner-lig, Att du vår själ för-un-
 4. Gif oss, o Gud, din an-de god, Som på din väg oss le-
 5. Vi pri-sa dig, o fa-der kär, Vi dig, o Je-sus, ä-

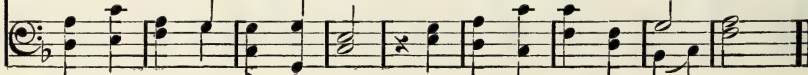
ma, Där vi få gläd-jas af din röst Med al-la di-na
 va, Än allt det nö-je och be-hag, Som värld-en har att
 nar Den nåd att städs hugs-va-la sig, Där man ditt ord för-
 der, Upp-ly-ser, styr-ker håg och mod Och nå-digt oss be-
 ra, Dig, hel-ge and', som trösten är, Vi li-ka lof hem-

from-ma. Hur väl det i ditt tem-pel går, Hur
 gif-va. Full-komlig gläd-je hos dig är Ut-
 kun-nar. Och låt oss där din ä-ra se, Din
 re-der, Att vi ditt ord må rätt för-stå Och
 bä-ra, Som det i al-lan tid har skett Och

hel-ge-do-men här-lig står, Det är stor lust att skå-da.
 i din bo-ning, Her-re kär, Där du dig up-pen-ba-rar.
 här-lig-het oss där be-te Till fröjd för-u-tan än-de.
 oss där-ef-ter stäl-la så, Att ditt namn all-tid hel-gas.
 än-nu sker i e-vig-het. Vi sjung-a där-till a-men.

584. Lof ske dig, store Gud.

Efter S. ÖDMANN.

J. CRÜGER.

1. Lof ske dig, sto-re Gud. Ditt folk får, dig till ä-ra,
 2. Du, som ut-i din höjd All världens ö-de vän-der,
 3. Så kom, o Gud, att oss I nåd och san-ning le-da,
 4. Upp ur sin syn-da-sömn Väck al-la syn-dens trä-lar,
 5. At or-dets sä-de rik Vål-sig-nel-se för-lä-na,

I dag från det-ta rum Sitt förs-ta of-fer bä-ra,
 Du bor ej i det hus, Som byggs af män-sko-hän-der.
 Att här i vå-ra bröst Ett tem-pel dig be-re-da.
 Tag ut-ur nöd och kval De hårdt be-tryckta sjä-lar.
 Styrk så-ningsmännen ock, Som på din å-ker tjä-na.

Upp-hö-ja här ditt namn, Din mildhet, di-na råd,
 En väckt och krossad själ, Som nå-dens tröst be-gär
 Din an-de till oss sänd Och låt i det-ta hus
 De sva-ga styr-ka gif, De sorgs-na bring-a tröst
 Gif, att i trä-gen bön Allt folk dig nal-kas må

Af hjär-tat tac-ka dig Och bed-ja dig om nåd.
 I Je-su Kris-ti namn, Ditt rät-ta tem-pel är.
 Oss gläd-jas af din tröst Och ly-sas af ditt ljus.
 Och dem, som vil-se gå, Sök upp med nå-dens röst.
 Och här hug-sva-lel-se Till si-na sjä-lar få.

585. Invigningssång.

J. B.

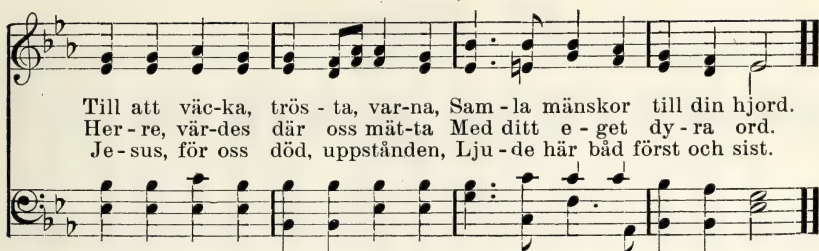
J. BLOMQVIST.

1. Mil - de fa - der, när vi sam - las Kring ditt ord i
 2. Låt oss här i en - dräkt mö - tas, Hö - ga, lå - ga,
 3. Låt allt - jämt din hel - ge an - de Hvi - la öf - ver

det - ta hus, Var oss då be - stän - digt nä - ra,
 sto - ra, små. När vi hung - ran - de och ar - ma
 dem, som här Sko - la vitt - na om din kär - lek,

Led oss i din san - nings ljus. Sänd din an - de
 Kom - ma hit, o låt oss då Ut - i frid få
 Om din san - ning, Her - re kär. Hjälp oss ock att

till oss ne - der, Låt din kraft bland oss bli spord
 sit - ta ne - der Vid ditt ri - ka nå - de - bord.
 tro - get hö - ra Or - det om vår Her - re Krist.

Till att vä-ka, trös - ta, var-na, Sam - la män-skor till din hjord.
 Her-re, vär-des där oss mät-ta Med ditt e - get dy-ra ord.
 Je-sus, för oss död, uppstånden, Lju-de här båd först och sist.

586. I Herrens hus.

W. COWPER.

1542—1565.

1. Hvarhelst ditt folk för - sam - ladt är, Du dem väl-
 2. Fast him - len ej är dig för stor, Dock i de
 3. Kom, hul - de her - de, var oss blid Nu som ut-
 4. Vårt vitt - nes - börd, vår sång och bön Med din väl-
 5. Vi ä - ro ring - a, men din arm Är mäk - tig

sig - nar, Je - sus kär, Och där man mö - tes
 trog - nas bröst du bor. När de gå ut, du
 i den flyd - da tid Och fød vår själ på
 sig - nel - se be - krön, Att an - den, löst från
 och din kär - lek varm. Så kom och sto - ra

ut - i tro, Där är ditt hus, där vill du bo.
 är dem när, När de gå hem, så är du där.
 det - ta rum Med nå - dens e - van - ge - li - um.
 jor-dens grus, Må ba - da här i himmelskt ljus.
 ska-ror vinn, Och ä - ran e - vigt skall bli din.

587. Din klara sol.

J. O. WALLIN.

STÖRL.

1. Din kla-ra sol går å-ter opp, Jag tac-kar dig, min Gud.
 2. Din sol går upp för ond och god, För al-la som för mig.
 3. O må jag ock i tro och dygd, Nöjd med hvad du be-skär,
 4. Då skall jag, trygg i råd och dåd, Till dig, o fa-der, fly

Med kraft och mod och ny-födt hopp Jag hö-ger glädjens ljud.
 O må jag så i tå-la-mod Och kär-lek lik-na dig.
 Än kun-na gläd-jas i ditt skygd Hvar dag jag lef-ver här.
 Och än för-nim-ma, att din nåd Är hvar-je mor-gon ny.

588. Morgonvisa.

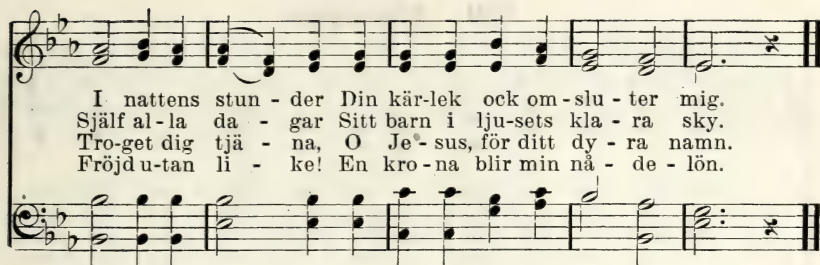
N. FRYKMAN.

Pilgrimshymn fr. 12:e årh.

1. Dig vill jag pri-sa Med en morgon-vi-sa,
 2. I frid jag vak-nar, In-tet godt jag sak-nar,
 3. Nå-digt be-va-ra Mig ut-i all fa-ra,
 4. Hem-ma hos Her-ren Långt från sor-ger fjär-ran

Gud, mitt hjär-ta vill lof-va dig. Med nå-de-un-der
 Nå-den är hvar-je mor-gon ny. Her-ren led-sa-gar
 Göm mig ut-i din kär-leks famn. Kraft mig för-lä-na
 Vak-nar jag sist en mor-gon skön. Här-li-ga ri-ke,

I nattens stund - der Din kär-lek ock om - slu - ter mig.
 Själ al-la da - gar Sitt barn i lju-sets kla - ra sky.
 Tro-get dig tjä - na, O Je - sus, för ditt dy - ra namn.
 Fröjd u-tan li - ke! En kro-na blir min nå - de - lön.

589. Mitt hjärtas sol.

J. KEBLE.

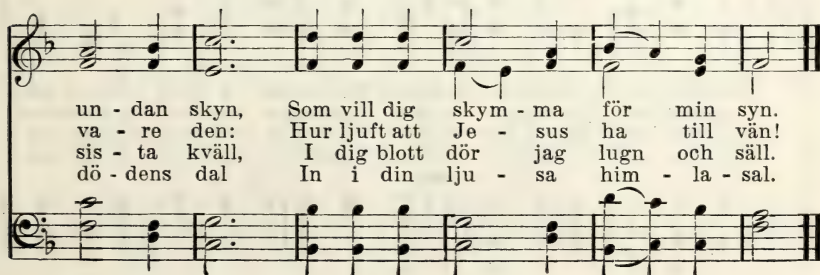
P. RITTER.

1. Mitt hjär-tas sol, min Je - sus kär, Det är ej
 2. När sön-nen ut - i kväl - lens frid, Mig nal - kas,
 3. Blif när mig, Her - re, skyd - da mig, Jag kan ej
 4. Var när oss al - la, Her - re blid, Tills du en

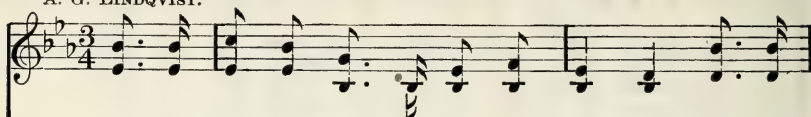
natt, blott du är när. Men, Her - re, ja - ga
 står - kan - de och blid, Min sis - ta tan - ke
 lef - va u - tan dig. Blif när mig i den
 gång i stil - la frid. Oss le - der ge - nom

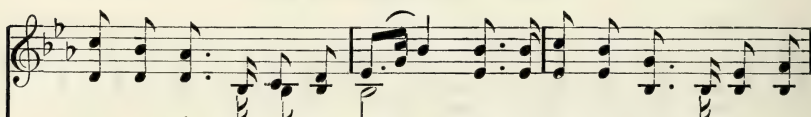
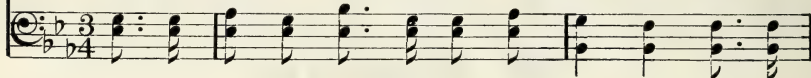
un - dan skyn, Som vill dig skym - ma för min syn.
 va - re den: Hur ljuft att Je - sus ha till vän!
 sis - ta kväll, I dig blott dör jag lugn och säll.
 dö - dens dal In i din lju - sa him - la - sal.

590. Aftonsolen.

A. G. LINDQVIST.

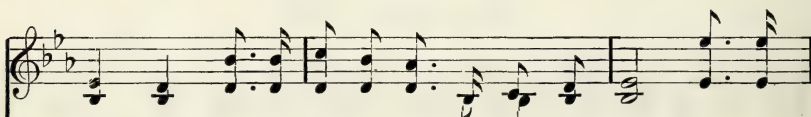

1. Af - ton - so - len sjun - ker bak - om ber - gen, Häl - san-
2. Allt är tyst—blott där i grö - na lun - den Få - gel-
3. För den dag, som nu har gått till än - da, O min
4. Låt mig nu i natt, o Gud, få hvi - la, Skyd-dad

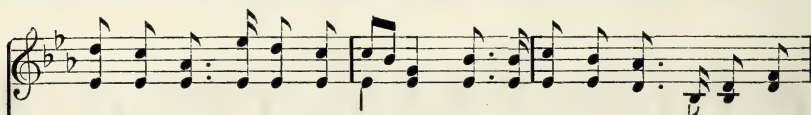
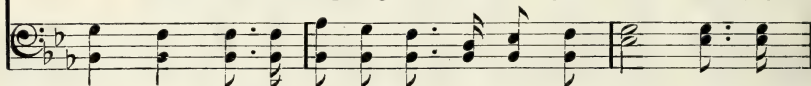

de far-vål så skön och blid.
ska-ran sis - ta drill-len slår,
frälsnings Gud, jag tac-kar dig.
af din fa - der-li-ga makt.

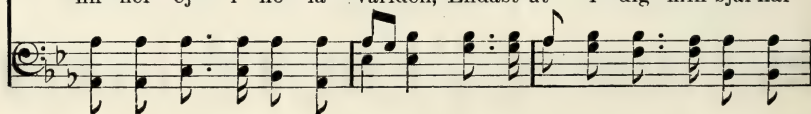
Öf-ver nej-den strör hon pur-pur-
Och ut - i den stil - la af - ton-
Allt du lå - tit mig till go-do
Bjud din äng-el till mitt lä-ger

fär - gen, I na-tu-ren rå - der stil - la frid. Sak - ta
stun - den Sömnens äng-el öf - ver jor - den går. Nat - tens
län - da, Hul-pit, trös-tat och be - va - rat mig. Som en
i - la Att omkring mig håll - la tro - gen vakt. Frid jag

vattnets vå - gor slå mot stranden, Rod-nande i guld står af - ton-
stjärnor ren på fäs-tet blinka, Vitt-nande om hög - re värl-dars
fa - der ljuf - ligt sig för - barmar Öf-ver si - na barn, så har ock
fin - ner ej i he - la världen, Endast ut - i dig min själ har

skyn. Lju - set bry - ter sig vid him - la-
ljus. Skönt de tind - ra och för - tro - ligt
du Bu - rit mig på hul - da fa - ders-
ro. Led mig, hul - de her - de, väl på

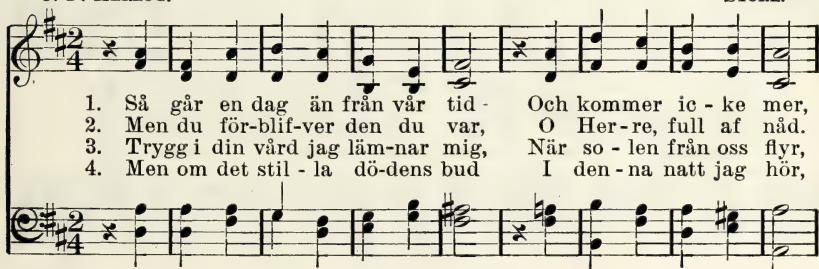

ran - den. Hvil - ken färg-prakt, hvil - ken här - lig syn!
vin - ka, Vi - san - de dit upp mot fa - derns hus.
ar - mar Och ej trött-nat vid ditt barn än - nu.
fär - den, Tills jag får ut - i ditt ri - ke bo.

591. Så går en dag.

J. F. HERZOG.

STÖRL.

1. Så går en dag än från vår tid - Och kommer ic - ke mer,
2. Men du för-blif-ver den du var, O Her-re, full af nåd.
3. Trygg i din vård jag läm-nar mig, När so - len från oss flyr,
4. Men om det stil - la dö-dens bud I den-na natt jag hör,

Och än en natt med Herrens frid Till jor-den sän-kes ner.
Och vå - ra nät-ter, vå - ra dar Du teck-nat i ditt råd.
Och fröjdfullt vill jag pri - sa dig, När da-gen å - ter gryr.
Det är min tröst, att din, o Gud, Jag lef - ver och jag dör.

592. I kvällens frid.

N. F.

N. FRYKMAN.

1. När nat-tens äng - el ljuf och blid Vid af - tonklockans ljud
 2. O Gud, som allt med vis - het styr, Jag äls - kar di - na råd.
 3. Om ock min blick är skynd ibland Af töc-ken på min stig,
 4. När lif-vets af - ton - kloc - ka slår, Och slu-tad är min strid,

Mig hä - lar mildt i kväl-lens frid Med nå-dens gla-da bud,
 Haf tack för hvar - je dag, som flyr, Och all din ri - ka nåd,
 Det klar-nar lik - väl ef - ter hand, När jag ser upp till dig.
 Lik Si-meon glad och nöjd jag går Till E-dens ljuf-va frid.

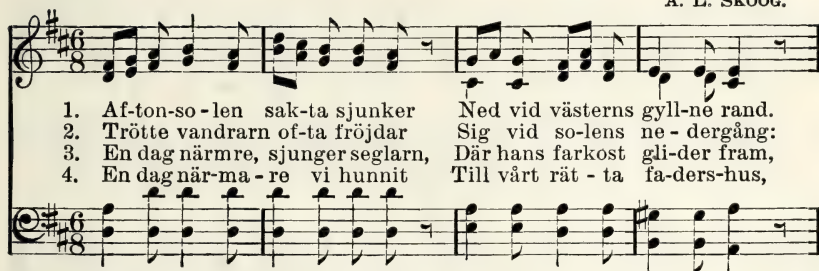
Hur godt att då som barn få gå Till Gud i stil - la bön
 Som gör, att jag fast arm och svag Lik-väl alltjämt får bo
 I kär-lek än du a - gar den, Som du till barn upp - tar,
 I lif-vets land på lju-sets strand, Där ing - a stor-mar gny,

Och slum-ra in med ro - ligt sinn I hvi-lans famnså skön!
 I fri-dens tjäll och nju - ta säll De go-da barnens ro!
 Ty u - tan nöd och smärtans glöd Ditt guld ej re-nadt var.
 Med ska-ran all jag sjung - a skall En lof-sång e - vigt ny.

593. En dag närmare hemmet.

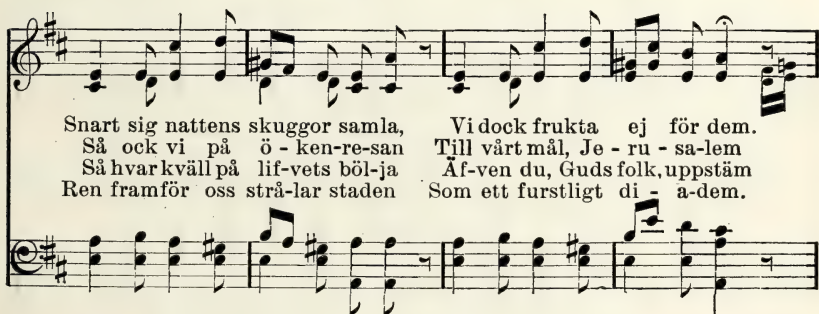
A. L. SKOOG.

1. Af-ton-so-len sak-ta sjunker Ned vid västerns gyll-ne rand.
 2. Trötte vandrarn of-ta fröjdar Sig vid so-lens ne - dergång:
 3. En dag närmre, sjunger seglarn, Där hans farkost gli-der fram,
 4. En dag när-ma - re vi hunnit Till vårt rät - ta fa-ders-hus,

Stillaskymning mildt sig breder Öf - ver-allt på sjö och strand.
 En dag när-ma-re är må-let, En dag mind-re re-san lång.
 Medan aftonskymning höl-jer Fjär-ran ef - ter-längta-d hamn.
 Närmre källan klar, som porlar Un - der fri-dens palmers sus.

Snart sig nattens skuggor samla, Vi dock frukta ej för dem.
 Så ock vi på ö - ken-re-san Till vårt mål, Je - ru - sa-lem
 Så hvarkväll på lif-vets böl-ja Äf-ven du, Guds folk, uppstäm
 Ren framför oss strå-lar staden Som ett furstligt di - a-dem.

De blott bå-da, att vi hunnit En dag närma - re vårt hem.
 Få för hvarje kväll slå lä-ger En dag närma - re vårt hem.
 Samma gla-da af - tonkväde: En dag närma - re vårt hem!
 Snart vi trä - da ge-nom porten Till vårt hem, vårt sköna hem.

594. Våren.

J. O. WALLIN.

J. A. P. SCHULZ.

1. Den bli - da vår är in - ne, Och nytt blir jordens hopp.
 2. För - skö - nad står na - tu - ren Ut - i sin högtids-dräkt.
 3. I luft, i lun - dar hö - ras Mång tu - sen fröj - de - ljud.
 4. Men må de gla - da sång - er Af re - na hjärtan gå,

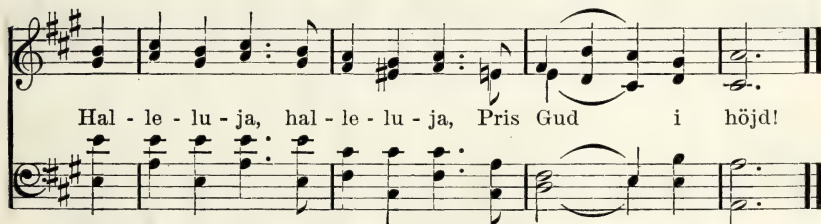
Ny fröjd får hvar - je sin - ne, Nytt lif får hvarje knopp.
 Hvad ljuf - lig väl - lukt, bu - ren På hvar - je vindens fläkt!
 Skall ej vår tung - a rö - ras Och lof - va Herren Gud?
 Dem brottets agg och ång - er Be - smit - ta ald - rig må.

Hur lif - ligt so - len strå - lar, Hur ma - je - stät - iskt mild
 Hvad prakt, hvad ri - ke - do - mar, Som skif - ta tu - sen - faldt!
 Skall ej vår fräls - ta an - da, Ur jor - dens sor - ger höjd,
 Må köl - den i vårt sin - ne Lik vin - ter - ky - lan fly,

För död - li - ga hon må - lar O - död - lig - he - tens bild!
 Allt lef - ver, dof - tar, blom - mar För dig, o män - ska, allt.
 Sin känslas of - fer blan - da Med all na - tu - rens fröjd?
 Och kär - le - ken där - in - ne Lik vå - rens mor - gon gry.

Upp att Her-ren lof - va, Min själ, med hopp och fröjd!

Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja, Pris Gud i höjd!

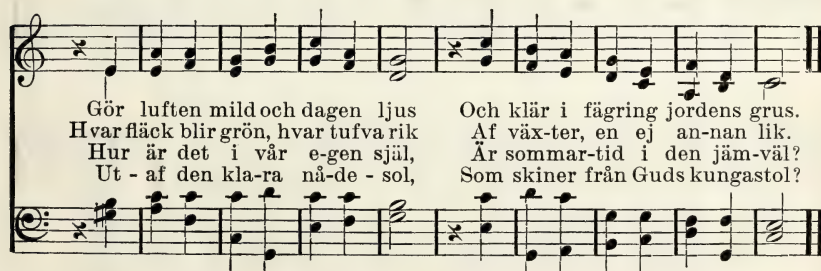
595. Din klara sol.

J. L. RONEBERG.

M. LUTHER.

1. Din kla-ra sol, o fa-der vår, Vidt öf-ver ond och god uppgår,
2. Nu vakna upp på höjd, i dal Lof, gräs och ör-ter u-tan tal.
3. Ja, u - te är nu sommar-tid Med jorden grön och himlen blid.
4. Har otrons kal-la vin-ter flytt, Har hjärtat lifvats upp på nytt

Gör luften mild och dagen ljus Och klär i fägring jordens grus.
Hvar fläck blir grön, hvar tufva rik Af väx-ter, en ej an-nan lik.
Hur är det i vår e-gen själ, Är sommar-tid i den jäm-väl?
Ut - af den kla-ra nå-de - sol, Som skiner från Guds kungastol?

5. O Gud, som låter sommartid
Omkring oss stråla ljuf och blid,
Ditt nådesljus låt i vårt bröst
Förjaga mörker, storm och höst.
6. Då först är rätt din sommar här,
När ute sol och blomstring är,
Och i vårt hjärta lyser klar
Den sol, som icke skapad var.

596. Sommaren.

I. KOLMODIN.

J. A. P. SCHULZ.

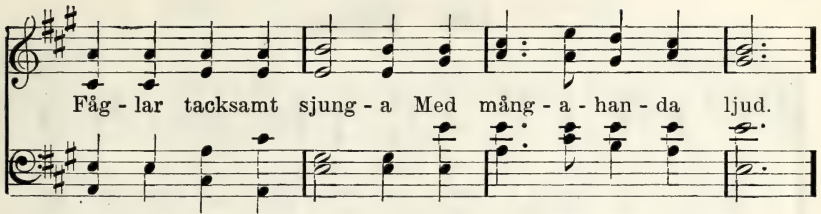
1. Den bloms-ter - tid nu kom-mer Med lust och fäg-ring stor.
 2. De fag - ra bloms-ter - äng - ar Och å-kerns äd - la säd,
 3. Du Sa - rons bloms-ter skö - na, Du lil - ja i grön dal,

Du nal-kas, ljuf-va som - mar, Då gräs och grö-da gror.
 De ri - ka ör - te - säng - ar Och lun-dens grö-na träd,
 Ack vär-des sjä - len krö - na Med al - la dygders tal.

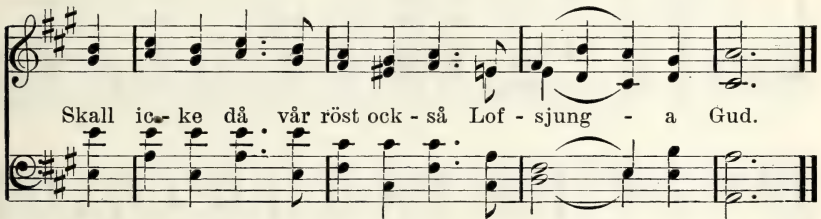
Med blid och lif - lig vär - ma Till allt, som va - rit dödt,
 De sko-la oss på - min - na Guds god-hets ri - ke - dom,
 Af Si - on hon må fuk - tas Med nå-dens dagg, att hon

Sig so-lens strå-lar när - ma, Och allt blir å - ter - födt.
 Att vi den nåd be - sin - na, Som ræc - ker å - ret om.
 För - skö-nas och be - fruk - tas Som ros på Li - ba - non.

Fåg - lar tacksamt sjung - a Med mång - a - han - da ljud.

Skall ic - ke då vår röst ock - så Lof - sjung - a Gud.

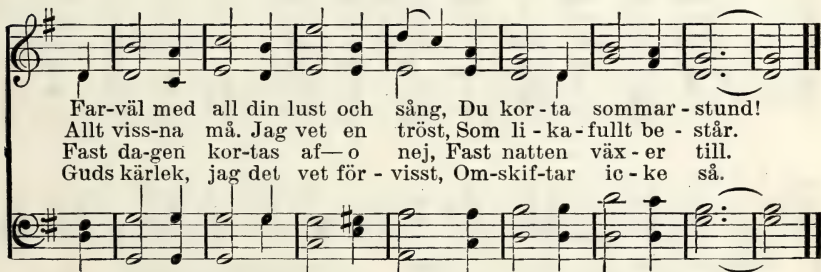
597. Höstpsalm.

C. BOYE.

E. N. MEHUL.

1. Djupt sjunker å - ret i sin gång, Snart sköflas äng och lund.
 2. Snart suc - kar vin - ter - stormens röst, Allt vissnar och för - går.
 3. Guds starkhets arm för - kor - tas ej, Hans visdom far ej vill,
 4. Och gul - nar hvar - je blad på kvist, Och vissnar hvar - je strå,

Far - väl med all din lust och sång, Du kor - ta sommar - stund!
 Allt viss - na må. Jag vet en tröst, Som li - ka - fullt be - står.
 Fast da - gen kor - tas af - o nej, Fast natten väx - er till.
 Guds kärlek, jag det vet för - visst, Om - skif - tar ic - ke så.

5. Jag vet, hvar glädjen har sitt hem, När ödslig jord står hvit: Ett barn är födt i Betlehem, Kom, låt oss skynda dit.	7. Försvinna må vid löfvens fall Hvart blomster, nyss så skönt. Min tro på honom rädda skall Sitt hjärtblad friskt och grönt.
6. Jag vet, hvar hoppet grönskar, ja, När allt förbleknar här: Min Goels träd på Golgata En evig krona bär.	8. Han lofvar mig en evig vår Trots vinterstorm och död, Ty lifvet fram ur grafven går. Så lifvets furste bjöd.

598. Vintern.

Z. TOPELIUS.

1534.

1. Hur här - ligt vitt - na land och sjö   Än - nu i
 2. Hon än - dat å - rets ar - betts - dag,   Hon gif - ver
 3. Ty du, barm - här - tig år från år,   Be - va - rar
 4. Ljus är din kläd - nad, Her - re Gud.   I norr - skens -
 5. Upp - lys oss, Her - re, med ditt ord,   Att vi på

frost och vin - ter - snö,   O Gud, om di - na un - der!
 sig i ditt be - hag   Och klä - der af sin pryd - nad.
 för en ny - född vår   Det frö, som drif - van tåc - ker.
 prakt och stjär - ne - skrud   Din him - mel skå - dar ne - der.
 den - na mör - ka jord   I från din väg ej vi - ke,

För - viss - nad, ö - de, mörk och kall,   Är jor - den
 Nu hvi - lar hon i sab - bats - frid   Och bi - dar
 Det lef - ver i sin mör - ka graf,   Du lyf - ter
 Dig blif - ver in - tet mör - ker när,   Du vå - ra
 Och för oss sist i Kris - ti tro   Från dö - dens

dock din fo - ta - pall   Som i sin blomstrings stun - der.
 näs - ta ar - betts - tid   I tå - la - mod och lyd - nad.
 snart dess tåc - ke af,   Din sol det å - ter - vác - ker.
 fót - ters lyk - ta är,   Som oss i nat - ten le - der.
 skug - ga, där vi bo,   Till lju - set i ditt ri - ke.

599. Gif, o Jesus, fröjd och lycka.

J. RIST.

J. SCHOP.

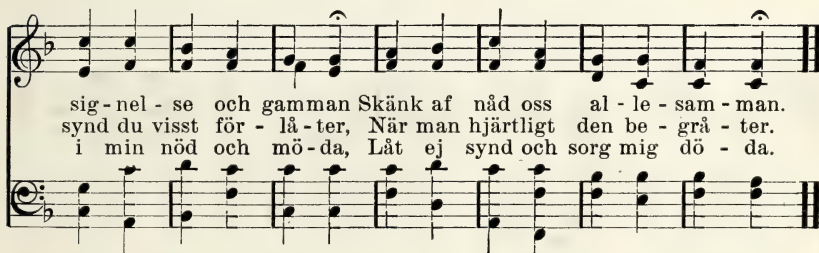
1. Gif, o Je - sus, fröjd och lyc-ka, Ett nytt år går å - ter in,
Vär-des ock på nytt in - tryc-ka I mitt hjär-ta vil-jan din.

2. Lär mig nu att rätt be - sin - na, Hur jag handlat dig e - mot.
Låt min syn - da-nöd för-svin-na, Väck mig till all - var-lig bot,

3. Med din kär-lek mig hug-sva - la, Hör min suck, o Her-re kär,
Fast ej munnen kan ut - ta - la Allt hvad jag på hjärtat bär.

Gif, att sjä - len, ren och from, Blir på nytt din e - gen-dom. Ny väl-
Att jag ondskan ha - ta må Och din nåd och yn-nest få, Ty all
Sof-ver el - ler va - kar jag, I ditt värn du mig upp-tag, Styrk mig

sig-nel - se och gamman Skänk af nåd oss al - le - sam-man.
synd du visst för - lå - ter, När man hjärtligt den be - grå - ter.
i min nöd och mö-da, Låt ej synd och sorg mig dö - da.

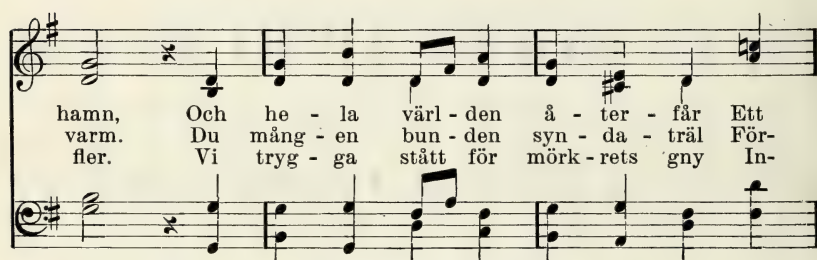
4. Detta året lär mig höra Rätt ditt ord, o Herre blid, Och en kristligandel föra Utan svek i all min tid, Att jag har min nästa kär, Aldrig hat till honom bär. Gif mig nåd att heligt lefva Och i synd mig ej inbefva.	6. Jesus vare allt mitt nöje, Jesus blifve alltid när, Jesus mina sinnen böje, Jesus vare mitt begär, Jesus styrke kropp och själ, Jesus mig beskydde väl, Jesus vare i mitt hjärta, Jesus lise i all smärta.
5. Låt din ande mig ledsaga Alltid på de frommas stig. Låt ej högfärd mig intaga, Flärd och svek ej bo hos mig. Gif, att jag ondt sällskap flyr, Girighet och otukt skyr. I försökning hjälp mig strida, Lär mig motgång tåligt lida.	7. Jesus, gif, att jag väl ändar Detta påbegynta år. Bär du mig på dina händer, Fräls mig från all vända svår. Statt mig bi uti all nöd, Var mig när uti min död. Ack du mig i famnen slute, När min lifstid här är ute.

600. Nyårssång.

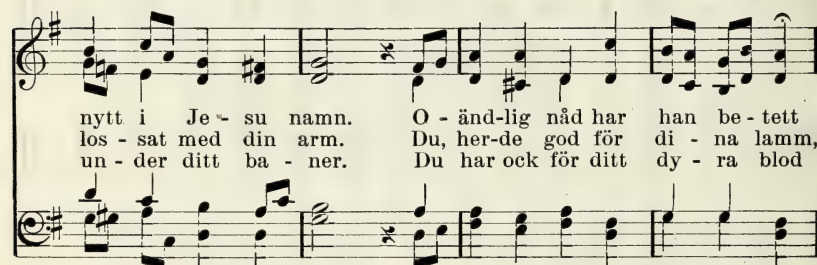
A. C. RUTSTRÖM.

1. Nu går ett nå-digt Her - rens år I e - vig - he - tens
 2. Du mång-en ljum och kal - ler själ Gjort med din kär-lek
 3. Den, som från jor - den ve - lat fly, Du sam-lat hem, ja,

hamn, Och he - la värl - den å - ter - får Ett
 varm. Du mång - en bun - den syn - da - träl För-
 fler. Vi tryg - ga stått för mörk - rets gny In-

nytt i Je - su namn. O - änd-lig nåd har han be - tett
 los - sat med din arm. Du, her-de god för di - na lamm,
 un - der ditt ba - ner. Du har ock för ditt dy - ra blod

Vårt ar-ma Si-ons la - sa-rett. Hal - le - lu - ja, vår Gud!
 Har fost-rat få - ra - hjorden fram. Hal - le - lu - ja, vår Gud!
 Med oss o - änd-ligt tå - la-mod. Hal - le - lu - ja, vår Gud!

4. Ditt helga evangelium
Låt fritt förkunnadt bli,
Och låt på hvarje tid och rum
Oss se din nåd däri.
Gif du åt hvarje själ, som tror,
Att prisa högt din kärlek stor.
Halleluja, vår Gud!

5. Drag du all omsorg, Herre god,
Så blir allt väl för visst.
Fördränk uti din nådaflod
Allt split, parti och tvist
Och lär oss vandra lifvets stig
I tro och kärlek inför dig.
Halleluja, vår Gud!

601. Vid årets början.

N. F.

N. FRYKMAN.

1. O Gud, min Gud, jag pri - sar dig, Att du så
2. Visst har ock fa - ders - han - den skänkt Hvad jag ej
3. Ack he - la du hvad bru - tet är Och re - na
4. Din nåd, o Je - sus, är för visst Min en - da
5. Hvad ti - den än i skö - tet bär, Med dig jag

nå - dig är mot mig. I kär - lek stor du hand - lat
öns - kat el - ler tänkt, Men hvad du ta - git, hvad du
så min själs be - gär, Att i det år, som nu gått
tröst båd först och sist. Där - vid be - håll mig hvar - je
all - tid lyck - lig är. Du tro - fast vid min si - da

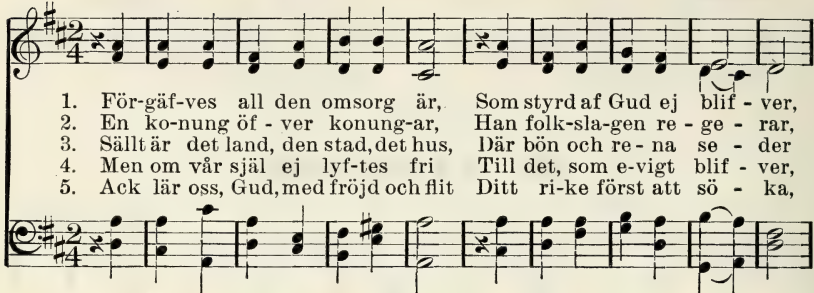

har Det svun - na år, de flyd - da dar.
gett, Till go - do blott det allt mig skett.
in, Jag helt må lef - va så - som din.
stund, Så står mitt hopp på så - ker grund.
står, I dag den - sam - me som i går.

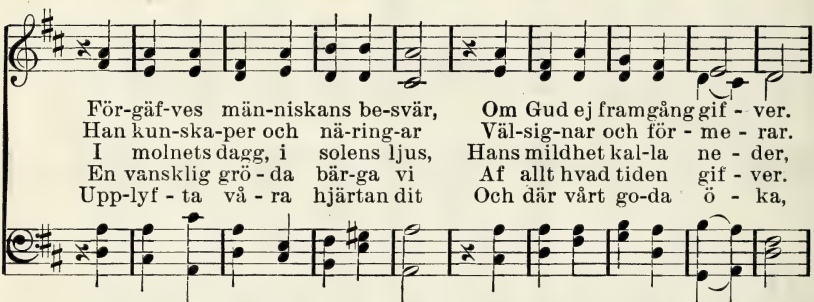
602. Förgäfves all den omsorg är.

C. DAHL.

B. WALDIS.

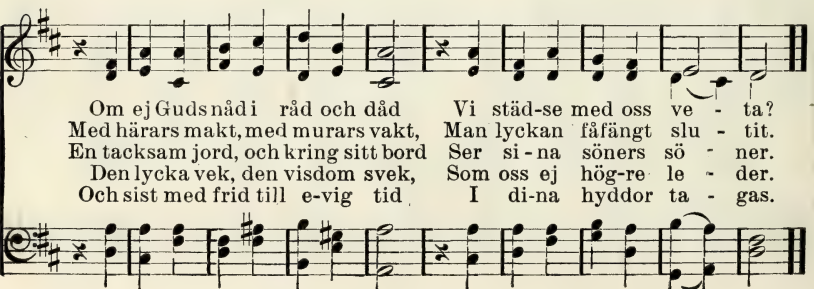
1. Förgäf-ves all den omsorg är, Som styrd af Gud ej blif - ver,
 2. En ko-nung öf - ver konung-ar, Han folk-sla-gen re - ge - rar,
 3. Sällt är det land, den stad, det hus, Där bön och re - na se - der
 4. Men om vår själ ej lyf-tes fri Till det, som e-vigt blif - ver,
 5. Ack lär oss, Gud, med fröjd och flit Ditt ri-ke först att sö - ka,

Förgäf-ves män-niskans be-svär, Om Gud ej framgång gif - ver.
 Han kun-ska-per och nä-ring-ar, Väl-sig-nar och för - me - rar.
 I molnets dagg, i solens ljus, Hans mildhet kal-la ne - der,
 En vansklig grö-da bär-ga vi Af allt hvad tiden gif - ver.
 Upp-lyf - ta vå - ra hjärtan dit Och där vårt go-da ö - ka,

Hvad gagna kan, att med hvarann Vi rådslå och ar - be - ta,
 In - om det land, där fridens band, Ej i hans namn blef knu - tet,
 Där hälsan går i mödans spår, Därtref-na odlarn rö - ner
 För - lo-radt är allt det be - svär, Som gräfs i jorden ne - der,
 Att vi må se i väl och ve Ditt ljus allt-me-ra da - gas

Om ej Guds nådi råd och dåd Vi städ-se med oss ve - ta?
 Med härars makt, med murars vakt, Man lyckan fåfängt slu - tit.
 En tacksam jord, och kring sitt bord Ser si-na söners sö - ner.
 Den lycka vek, den visdom svek, Som oss ej hög-re le - der.
 Och sist med frid till e-vig tid I di-na hyddor ta - gas.

603. Bön för fosterlandet.

N. FRYKMAN.

O. LINDBLAD.

1. Vål - sig - na, Gud, vårt fos - terland, Sträck ut din mil - da
 2. Gif la - gens hö - ga väk - ta - re Din nåd, o Gud, att
 3. Be - främ - ja vå - ra händers verk, Hvar red - lig håg och
 4. Lär oss på from - ma fä - ders vis Att bring - a dig vårt

all - maktshand Till vå - ra tref - na tjäll. Låt
 kun - na se Sin plikt och dö - ma så, Att
 vil - ja stärk Att hål - la di - na bud. Gif,
 tack och pris För all din kär - leks rön. Och

san - ning - en och Kris - ti tro Med kär - lek, hopp och hjär - te - ro På
 ing - ens rätt de gå för när, Men tän - ka på din lag, som lär, Att
 att vi, nöj - da med vår lott, Må fruk - ta dig och gö - ragodt, I
 när i nåd du dö - mer så, Att vi din tuk - tan kän - na få, Lär

vå - ra fjäll och slät - ter bo Bland oss till ti - dens kväll.
 äf - ven den, som dö - mer här, Af dig sin dom skall få.
 allt din ä - ra sö - ka blott, O du, all god - hets Gud.
 oss med allt, o fa - der, gå Till dig i öd - mjuk bön.

604. Amerika.

F. S. SMITH.

H. CAREY.

1. Mitt fos - ter - land, för dig Min ly - ra strän - ge sig,
 2. Min dy - ra fos - ter-bygd, De fri - as hem och skygd
 3. Mitt land, din ä - ra skall I mil - da to - ners svall
 4. Fri - he - tens ska - pa - re, O Gud, till dig vi se.

Du fri - hets-land. Här pil-grims - fäd - ren mött, Här sto - ra
 Du var och är. Med skog och berg och fjäll, Med kul-lar,
 Med vin-den gå, Tills lof - vet bry - ter löst Med sång ur
 Vårt lof är ditt. Än läng - e må din hand Från trädoms

hjä - tar dött Och ä - re - min - nen strött Från strand till strand.
 bäck och håll, Med fält och him - la - päll Du är mig kär.
 säl - la bröst, Och själf - va klip - pan röst Och sångskall få.
 hår - da band Vårt dy - ra fos - ter-land Be - håll - la fritt.

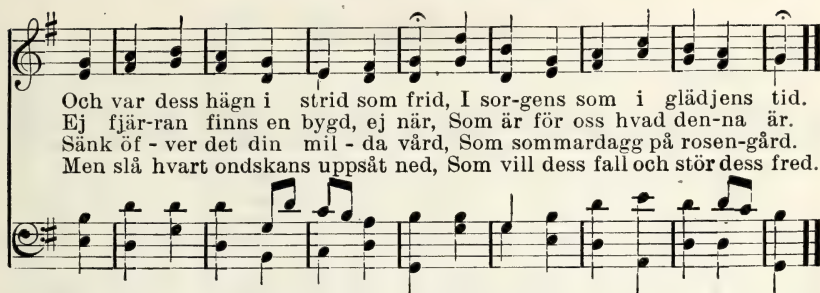
605. Fosterlandspsaln.

J. L. RUNEBERG.

L. BOURGEOIS.

1. Be - va - ra, Gud, vårt fo - ster-land, Håll öf-verdet din starkhets hand.
 2. Här se vi hvad vi skat-ta lärt, Hvad vi på jor-den håll - la kärt.
 3. Be-skyd-da det-ta kä-ra land, Från haf till haf, från strand till strand.
 4. Välsig - na hvar-je tro-fast själ, Som önskar det af hjär-tat väl,

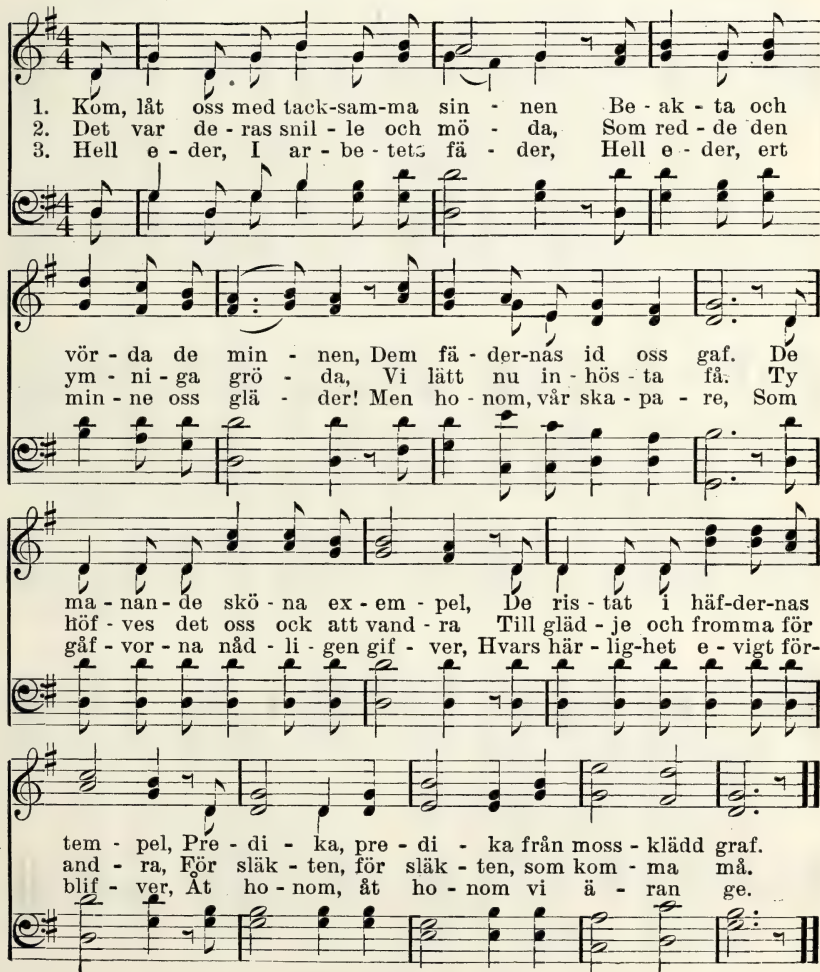

Och var dess hägn i strid som frid, I sor-gens som i glädjens tid.
 Ej fjär-ran finns en bygd, ej när, Som är för oss hvad den-na är.
 Sänk öf-ver det din mil-da vård, Som sommardagg på rosen-gård.
 Men slå hvart onskans uppsåt ned, Som vill dess fall och stör dess fred.

606. Vid minnesfester.

N. FRYKMAN.

A. L. SKOOG.

1. Kom, låt oss med tack-sam-ma sin-nen Be-ak-ta och
 2. Det var de-ras snil-le och mö-da, Som red-de den
 3. Hell e-der, I ar-be-tets få-der, Hell e-der, ert

vör-da de min-nen, Dem fä-der-nas id oss gaf. De
 ym-ni-ga grö-da, Vi lätt nu in-hös-ta få. Ty
 min-ne oss glä-der! Men ho-nom, vår ska-pa-re, Som

ma-nan-de skö-na ex-em-pel, De ris-tat i häf-der-nas
 höf-ves det oss ock att vand-ra Till gläd-je och fromma för
 gåf-vor-na nåd-li-gen gif-ver, Hvars här-lig-het e-vigt för-

tem-pel, Pre-di-ka, pre-di-ka från moss-klädd graf.
 and-ra, För släk-ten, för släk-ten, som kom-ma må.
 blif-ver, Åt ho-nom, åt ho-nom vi ä-ran ge.

607. Hemmet.

N. FRYKMAN.

J. H. PAYNE.

1. Ett hem, om än så ring - a, O hvil - ken skatt än-då, När
 2. När ut - i stil - la stun - der Vid hem-mets lug-na hård Jag
 3. När hvar och en be - tän - ker Hvad ho-nom gif-vet är Och
 4. O Her - re, lär oss sö - ka I allt ditt väl-be-hag. Vår

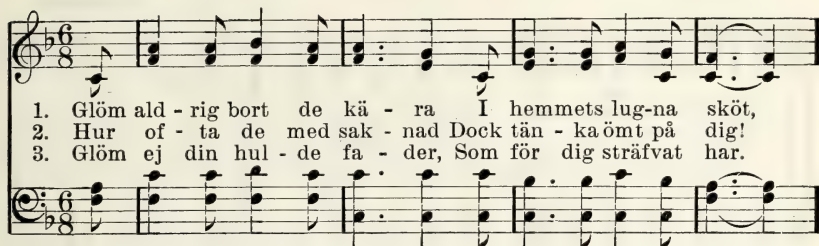
gla - da rös-ter kling - a Och trog-na hjärtan slå! Där dof - tar
 tän - ker på Guds un-der Och glömmor ti-dens flärd, Då kän - nes
 kär - lek and-ra skän-ker, Men ing - en själf be - gär, Då lyc - kan
 tro och kär-lek ö - ka Alltmer för hvar-je dag, Till dess ut-

blomman skö - nast, Där ski - ner so - len mest, Där ly - ser ljun-gen
 i mitt hjär - ta En frid så un - der - bar, Och o-tron med sin
 bo - fast sit - ter, En äng - el ljuf och blid, Och ing - en nöd, hur
 i din him-mel Vårt rät - ta hem vi nå Och långt från jordens

D. S. Om än så lågt och

Fine. *D. S.*
 grö-nast, Där sjunger fågeln bäst. Hem, hem, jag äls - kar dig.
 smär-ta I hast på flyk-ten tar.
 bit - ter, För-ja-gar hemmets frid.
 vim-mel En hög-re säll-het få.
 ring - a, Du är dock bäst för mig.

608. Glöm aldrig bort de kära.

1. Glöm ald - rig bort de kä - ra I hemmets lug-na sköt,
 2. Hur of - ta de med sak - nad Dock tän - ka ömt på dig!
 3. Glöm ej din hul - de fa - der, Som för dig sträfvat har.

Där dig en äls - kad mo - der Så ömt i fam - nen slöt.
 Och tro - get de - ras kär - lek Dig föl - jer på din stig.
 Bär bil - den af din mo - der Städs i ditt hjär - ta kvar.

Hvem är mer värd att min - nas Än fa - der, mo - der, hvem?
 Om plik - ten än dig kal - lar Att skil - jas i - från dem,
 Och sys - kon, som dig äls - ka, Kan du för - gå - ta dem?

Glöm ald - rig bort de kä - ra Ut - i ditt barndomshem.
 Glöm ald - rig bort de kä - ra Ut - i ditt barndomshem.
 Glöm ald - rig bort de kä - ra Ut - i ditt barndomshem.

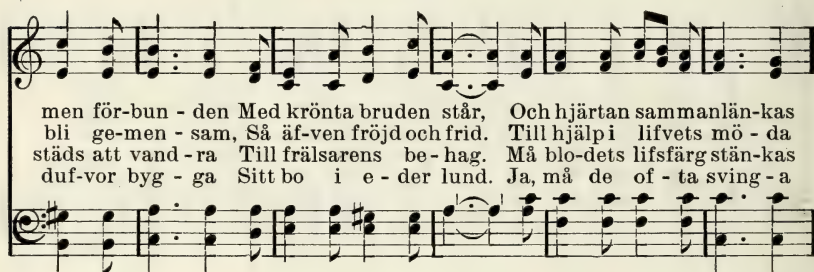
609. Bröllopsång.

C. BOBERG.

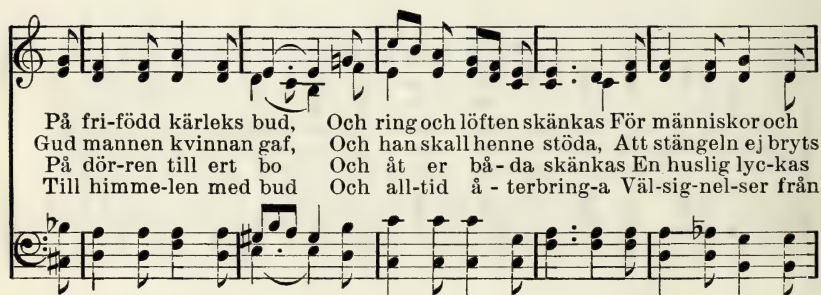
I. DANNSTRÖM.

1. Hurskön är bröllopsstun-den, Hur ljuf är lif - vets vår, Då brudgum-
 2. Nu ing - en af er en - sam Skall kämpa lif - vets strid. All nöd skall
 3. Så stöd-jen då hvar-and - ra I kär-lek hvar-je dag, Och sö - ken
 4. Må nå-den öf-ver-skyg - ga Ert krist-li-ga för - bund Och bö-nens

men för-bun - den Med krönta bruden står, Och hjärtan sammanlän-
 bli ge-men - sam, Så äf-ven fröjd och frid. Till hjälpi livvets mö - da
 städs att vand - ra Till frälsarens be - hag. Må blo-dets lifsfärg stän-
 duf-vor byg - ga Sitt bo i e - der lund. Ja, må de of - ta sving - a

På fri-född kärleks bud, Och ring och löften skänkas För människor och
 Gud mannen kvinnan gaf, Och hans skall henne stöda, Att stängeln ej bryts
 På dör-ren till ert bo Och åt er bå-da skänkas En huslig lyc-kas
 Till himme-len med bud Och all-tid å - terbring-a Vål-sig-nel-ser från

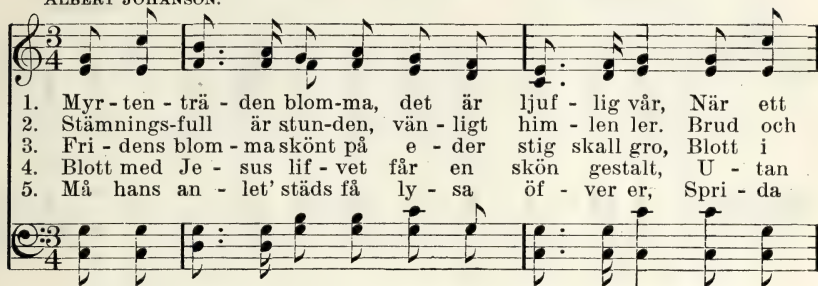

Gud, Och ring och löften skän-
 af, Och han skall henne stö - da, Att stängeln ej bryts af.
 ro, Och åt er bå-da skän-
 Gud, Och all-tid å - terbring-a Vål-sig-nel-ser från Gud.

610. Myrtenträden blomma.

ALBERT JOHANSON.

1. Myr - ten - trä - den blom - ma, det är ljuf - lig vår, När ett
2. Stämnings - full är stun - den, vän - ligt him - len ler. Brud och
3. Fri - dens blom - maskönt på e - der stig skall gro, Blott i
4. Blott med Je - sus lif - vet får en skön gestalt, U - tan
5. Må hans an - let' städs få ly - sa öf - ver er, Spri - da

lyck - ligt brud - par i för - bund in - går. Ring och
brud - gum kä - ra, Gud väl - sig - ne er. Han är
ed - ra hjär - tan, kär - lek, hopp och tro Her - ren
ho - nom är det ö - de, mörkt och kallt. Han är
him - melsk frid och gläd - je mer och mer, Tills I

hjär - tan by - tas, Löf - tes - ban - den kny - tas In för
själf er nä - ra, Vill allt godt be - skä - ra. Säg, hvad
städ - se gif - ver Och be - stän - digt blif - ver Vän - nen
ljus i nat - ten, Han gör vin af vat - ten, När I
må - let hun - nit, Lif - vets kro - na vun - nit I det

Gud, som al - las väl för - står, In - för Gud, som al - las väl för - står.
kun - nen I väl öns - ka mer! Säg, hvad kunnen I väl öns - ka mer!
fram - för and - ra i ert bo, Vänner fram - för and - ra i ert bo.
gån den väg, som han be - fallt, När I gån den väg, som han be - fallt.
land, där so - len ej går ner, I det land, där so - len ej går ner.

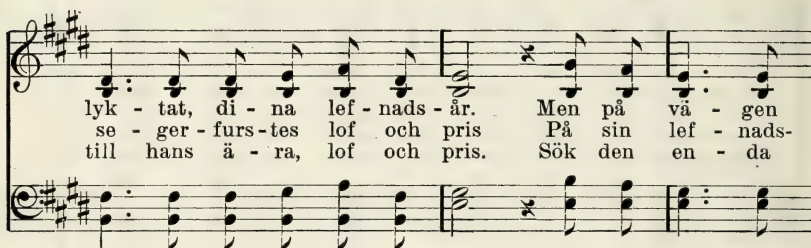
611. På en väns födelsedag.

ALBERT JOHANSON.

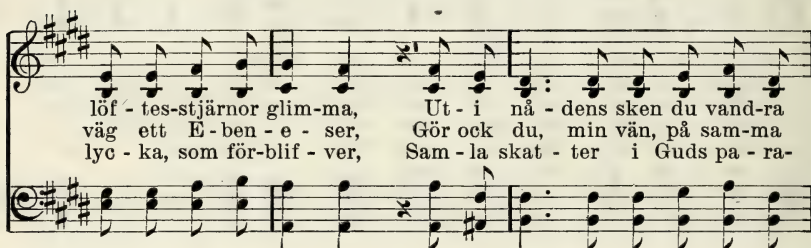
O. AHNFELT.

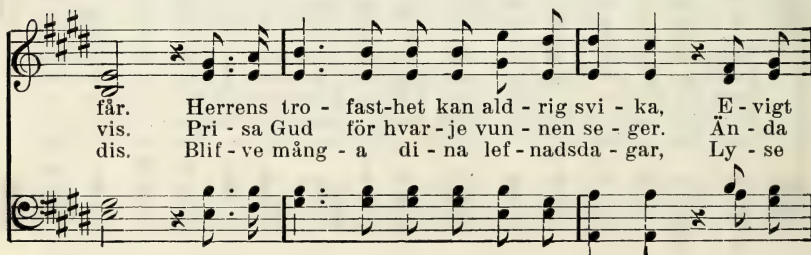
1. Ti - den i - lar, tim - ma ef - ter tim - ma, Snart de
 2. Gamle Sa - mu - el med fröjd upp - re - ser Till sin
 3. Må den tid dig Her - ren än - nu gif - ver Nytt-jas

lyk - tat, di - na lef - nads - år. Men på vå - gen
 se - ger - furs - tes lof och pris På sin lef - nads -
 till hans ä - ra, lof och pris. Sök den en - da

löf - tes-stjärnor glim - ma, Ut - i nå - dens sken du vand - ra
 väg ett E - ben - e - ser, Gör ock du, min vän, på sam - ma
 lyc - ka, som för - blif - ver, Sam - la skat - ter i Guds pa - ra -

får. Herrens tro - fast - het kan ald - rig svi - ka, E - vigt
 vis. Pri - sa Gud för hvar - je vun - nen se - ger. Än - da
 dis. Blif - ve mång - a di - na lef - nadsda - gar, Ly - se

är hans nåds- och frids-för-bund. Om än and - ra
hit - in - tills han hul - pit har, Och i ho - nom
nå - dens lyk - ta i din själ. Han, som själf har

vän-ner från dig vi - ka, Den-ne vän dig följer hvarjestund.
du en trygghet ä - ger, Som skall räk - ka al-la di-na dar.
grundat lifvets la - gar, Vet och kän-ner bäst ditt sanna väl.

612. Broder, upp att Herren lofva.

J. BLOMQVIST.

1. Bro - der, upp att Her-ren lof - va För hans tro-fast-het och nåd,
För hans sto-ra kär-leks-gåf - va, För hans kärlek, tröst och råd!
2. Ver - ka, medan da-gen va - rar, Fruk-ta ej för o-väns hot.
Blif blott stil-la, Gud be - va - rar Nu som förr från fall din fot.
3. Gud ske pris, att å-ren i - la, Snart vårt sis-ta skall gå in.
Snart får tröt-ta barnet hvi-la Ut - i fa-ders-fam-nen sin.

Her-ren, som dig lif-vet gaf, Bär dig ock in - till din graf.
Her-ren, som är from och god, Gif - versjäl de si - na mod.
Her-ren, som är god och from, Tar sist hem sin e - gendom.

613. Välkommen.

N. FRYEMAN.

A. L. SKOOG.

1. Med ett välkommen, bro-der, nu Vi räk - ka dig vår hand.
 2. Känn dig nu läng-re ej som gäst Ut - i vårt brödra - lag.

Hvad det be-ty - der, kän-ner du; Vi kny - ta sys-kon-band,
 Sök blott den skatt, som vä - ger mest, Guds nåd och väl-be - hag,

Och, ut - i Kris - ti kär-lek ett, Vi de - la ljuft, vi de - la ledt,
 Och tjä - na med det pund du fått, Var tro-gen ut - i stort och smått,

Just som vår fa - der allt be-redt Oss här i mö - dans land.
 Så blif-ver skön din lef-nadslott Och ljus din fram - tids - dag.

614. Kom in, du Guds välsignade.

J. MONTGOMERY.

H. WILSON.

1. Kom in, du Guds väl - sig - na - de, Kom in i Je - su namn.
 2. Kom, sitt med oss vid nå - dens bord, Där Her - ren Je - sus själf
 3. Kom, låt oss vand - ra hand i hand Och de - la ljuft och ledt.
 4. Må ing - en af oss vi - ka bort, Må lju - set ly - sa klart.

Vi hjärt - lig bro - ders - hand dig ge, Vi räk - ka dig vår famn.
 Oss ve - der - kvic - ker med sitt ord Vid lif - vets kla - ra älf.
 I an - dens kraft, i fri - dens band Skall vand - ring - en bli lätt.
 Se, pil - grims - fär - den är så kort, Och Her - ren kommer snart.

615. Afskedsstunden.

J. FAWCETT.

W. W. BRADBURY.

1. Af - skeds - stun - den nu är in - ne. Gud, väl - sig - na oss en - hvar.
 Ris - ta i vår själ och min - ne Or - det du oss gif - vit har.
 2. Pris och tack och lof och ä - ra. Va - re dig för nå - dens ord.
 Låt det ri - ka fruk - ter bä - ra, Att dess kraft i oss blir spord.
 3. Att, när hemlandsklockan kling - ar I - från hemmets lju - sa höjd,
 Bur - na ut - af äng - la - ving - ar, Vi må mö - ta dig med fröjd.

Je - sus blid, Gif oss frid Och oss styrk till he - lig strid.
 Je - sus god, I ditt blod Två oss väl och styrk vårt mod,
 Je - sus kär, Blif oss när, Låt oss blif - va, där du är.

616. Gud med oss.

J. E. RANKIN.

W. G. TOMER.

1. O far - väl, i Je - su namn far - väl, Tills han
 2. O far - väl, i Je - su namn far - väl! I sin
 3. O far - väl, i Je - su namn far - väl! Vå - ra
 4. O far - väl, i Je - su namn far - väl! Må hans

af sin nåd til - lå - ter, Att vi se hvarandra å - ter!
 hjord må han be - va - ra Oss och skydda från all fa - ra.
 bris - ter må han he - la, Dag - ligt manna oss till - de - la.
 kär - lek städs oss föl - ja, Bä - ra öf - ver Jordans böl - ja.

Gud med oss, vår Gud Im - ma - nu - el! O far - väl, ... o far -
 Gud med oss, vår Gud Im - ma - nu - el!
 Gud med oss, vår Gud Im - ma - nu - el!
 Gud med oss, vår Gud Im - ma - nu - el! O farväl, far -

väl, Tills vi mö - tas näst, far - väl! O far -
 väl, far - väl, o farväl!

väl, ... o far - väl, Gud med oss, vår Gud Immanu - el!
o farväl, far - väl, far-väl,

617. Farväl.

N. FRYKMAN.

J. H. PAYNE.

1. Far - väl, vi mö - tas å - ter Om blott en li - ten tid, Där
2. När ut - i allt vi sö - ka Hvad helst vår fa - der vill, Han

in - tet hjär - ta grå - ter Och in - tet stör vår frid. Må nå - dens
skall vår säll - het ö - ka, Hans ri - ke hör oss till. Hans kär - lek

mil - da lä - ra I vå - ra hjärtan gro Och ri - ka frukter
oss för - e - nar Med fri - dens ljuf - va band, Till go - do allt oss

D. S. För-blif-ve med oss

Fine.

D. S.

bä - ra I kär - lek, hopp och tro. Frid, frid, Guds ljuf - va frid
tjä - nar, Och rik är fa - derns hand.

al - la Från nu till e - vig tid.

618. Faren väl, I vänner kära.

F. ENGELKE.

Efter Voglers "Hosianna."

1. Fa-ren väl, I vänner kä - ra, Fa-ren väl i Her-rens namn!
Gud skall själf oss hemåt bä - ra I sin trogna fa-ders-famn.

2. Lef-ven al-la väl i Je - sus, Glömmen ej hans trofast - het,
Som för fären gifvit lif - vet Och blef så vår sa - lig - het.

O det skulle va-ra godt, Om ock he-la den-na flock Fing-e
I hans se-ger ha vi nog, Lif - vet ha vi i hans blod, Och ut-

sam-las hem - ma blott Hos vår Her - re Se - ba - ot,
i hans dy - ra sår Ha vi stän-digt ju - bel - år.

Hvarest sedan intet af - sked Ä - ger rum bland Herrens folk.
Se, så går det hem på nå - den, Tills vi stå i him-me - len.

619. Därofvän säges ej farväl.

MRS. E. W. CHAPMAN.

J. H. TENNY.

1. Med fröjd vi mö - ta dy - ra vänner, Men stunden snart förgår,
 2. Hur ljuf - ligt är än - då att ve - ta, När dy - ra från oss gå,
 3. Ack ing - a af - sked sko - la finnas Ut - i vårt lju - sa hem,

Och ve - mod å - ter tan - ken fyl - ler, När af - skedstimmen slår.
 Att vi med dem vid slu - tad mö - da För e - vigt va - ra få!
 Blott gläd - je - sång och frid och säll - het I Guds Je - ru - sa - lem.

Där - of - van sä - ges ej far - väl, Där sä - ges ej far - väl.

I lju - sets land, på fridens strand, Där sä - ges ej far - väl.

620. Hälsans gåfva.

J. O. WALLIN.

J. NEANDER.

1. Hälsans gåf-va, dy - ra gåf - va Af den Gud, som ger allt godt!
 2. När i nät-ter som i da - gar, På en bädd, där kva-len bo,
 3. Je - sus, dig i nåd för-bar-ma Öf - ver al - la plå-gans rof.

Må vi gla-da ho-nom lof-va För så o - vär-der - lig lott,
 Hjärtat u-tan lindring klagar, Ö - gat va-kar u - tan ro,
 Her-re Gud, låt ej de ar-ma Stäl-las på för hår-da prof.

Som af oss dock säl-lan skattas, Kan-ske först, när den oss fat-tas.
 Då af värk och vän-da tår-de, Ack vi kän - na häl-sans vär-de.
 Hjälp dem, gif dem tröst i nö-den, Mod i striden, frid i dö-den.

4. Vill du än dem hälsan skänka,
 Lär dem rätt förstå dess vikt.
 Lär ock oss med dem betänka
 Så vår sällhet, som vår plikt:
 Att vi dig af hjärtat prisa
 Och mot likar kärlek visa.

5. Hjälp oss alla så använda
 Hvar förlänad hälsostund,
 Att ännu, när den har ända,
 Du vår själ må finna sund
 Och sist från allt ondt oss frälsa,
 Jesus, du vårt lif, vår hälsa.

621. Vid återvunnen hälsa.

N. FRYKMAN.

1. Vår Gud är stor, han mäk-tar vän da Den djups - ta
 2. Be - sjung med fröjd hans all-makts un - der, Ba su - na
 3. Min Gud, jag är dock allt - för ring - a Till all den

sorg i högs - ta fröjd. Han är en Gud för de e -
 vidt hans här - lig - het. Hans hand är re - do al - la
 nåd du gjort med mig. Ty vill jag dig mitt of - fer

län - da, Han re - ser den, som vandrar böjd. När ingen
 stun - der Att he - la Si - ons bräcklig - het. Det on - da
 bring - a Och vil - ligt, gå din vil - jas stig, Med ditt be -

finns, som hjäl - pa kan, Pris va - re Gud, då hjäl - per han.
 flyr så snart han vill, Säll den, som li - tar ho - nom till.
 hag af hjar - tat nöjd, I sor - gens dal, på gläd - jens höjd.

622. I sjukdomstid.

N. FRYKMAN.

1. Gud, min Gud och fa-der kär, Hu-ru lång - e skall jag li - da
 2. For-dom du, de armas vän, Hör-de nö-dens tys-ta kla-gan,
 3. Kan väl löf - tet svi-ka? Nej. Hur du än ditt barn vill fö - ra,
 4. Hvad du gör jag vet ej nu, Men du skall mig det för-kla - ra.
 5. Dy - re Je - sus, slut mig in I din kär - leksfamn den vi - da.

Och i hop - pet få-fångt bi - da Hjälp, som mig lofvad är?
 Lyf-te bör - dan, vän-de a - gan, Är du ej densamme än?
 Härlig skall din nåd mig gö-ra, Ty mig glömma kan du ej.
 Natten kan ej e - vigt va - ra, Snart du skingrar töcknen ju.
 Mås-te så - ren än - nu svi - da, Ske din vil - ja, ic-ke min.

623. Hoppets tröst.

B.

1. Smär-tans stun-der i - la, Allt ej e - vigt är,
 2. Ack hur snart för - svin - ner Den-na växlings-tid!
 3. Då är all-ting bor - ta, Som be - svä-rat mig,
 4. O jag läng-tar re - dan Hem till fri-dens land.

Snart skall jag få hvi - la Hos min Je-sus kär. -sus kär.
 Snart mitt hjärta fin - ner E-vig fröjd och frid. och frid.
 Slu - tåd är min kor - ta, Tung-a vandringsstig. -ringsstig.
 Det är mörkt härne - dan På en stormig strand. -mig strand.

5. Först vid Jesu sida
 Blir jag rätt förnöjd.
 Jesus, hjälp mig bida
 Dagens slut med fröjd.

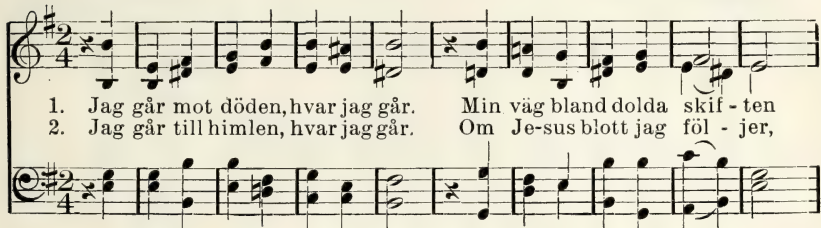
6. Med en bättre visa
 I en högre kor
 Lär mig då att prisa,
 Gud, din kärlek stor.

624. Jag går mot döden.

H. A. BRORSON.

1600-talet.

1. Jag går mot döden, hvar jag går. Min väg bland dolda skif - ten
2. Jag går till himlen, hvar jag går. Om Je-sus blott jag föl - jer,

Må lö - pa jämnad el - ler svår, Så bär den dock till grif - ten.
Min själ af ho-nom kronan får, Då grafven stoftet höl - jer.

Jag har ej an - nat val. I - ge-nom fröjd och kval Min
Jag gör ett sa - ligt val. I - ge-nom dö - dens dal Min

gång sig när-mar till min bår. Jag går mot dö-den, hvar jag går.
gång är trygg i Je - su spår. Jag går till himlen, hvar jag går.

625. En liten tid.

Ur "Engelkes sånger."

1. En li - ten tid, och stri-den snart skall slu - ta,
 2. En li - ten tid, då hjär-tat här skall blö - da,
 3. En li - ten tid, och tröt - ta duf - van i - lar
 4. Och då hvad är all jor-dens ve - der - mö - da!

En li - ten tid, och stor-men stil - lar sig!
 En li - ten tid i tå - re - da - lens natt!
 Likt räd - da lam - met ut - i her - dens famn
 Vid lam - mets tron man glöm-mer all sin nöd.

En li - ten tid, sen får du e - vigt lu - ta
 En li - ten tid, då suc-kar öf - ver - flö - da
 Och fri från jor - dens stor-mar e - vigt hvi - lar
 Om hjär - tat här än - nu en tid skall blö - da,

Ditt huf - vud i hans famn, som dött för dig!
 Ur dju - pets nöd och döl - ja him - lens skatt!
 I him - lens säl - la, e - vigt tryg - ga hamn!
 Där blir ej natt, där var - der ing - en död.

En li - ten tid, och fri - dens pal - mer su - sa,
 En li - ten tid, och so - len upp - går å - ter
 En li - ten tid, och skug - gor - na för - svin - na!
 Ty Gud skall af - två al - la sor - ge - tå - rar

Där syn - dens vå - gor ald - rig me - ra bru - sa!
 Ut - i det land, där ing - en, ing - en grå - ter!
 Du Je - sus där skall e - vigt å - ter - fin - na.
 Och ta - ga bort hvad al - las hjär - tan så - rar.

En li - ten tid, och fri - dens pal - mer su - sa,
 En li - ten tid, och so - len upp - går å - ter
 En li - ten tid, och skug - gor - na för - svin - na!
 Ty Gud skall af - två al - la sor - ge - tå - rar

Där syn - dens vå - gor ald - rig me - ra bru - sa!
 Ut - i det land, där ing - en, ing - en grå - ter!
 Du Je - sus där skall e - vigt å - ter - fin - na.
 Och ta - ga bort hvad al - las hjär - tan så - rar.

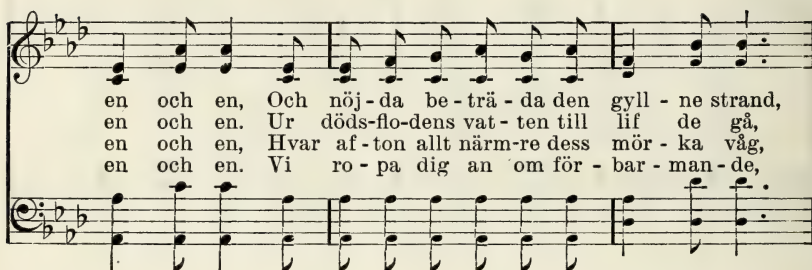
626. Vi samlas hem.

M. LESLIE.

W. A. OGDEN.

1. De sam-las nu hem i - från hvar - je land, En och en,
 2. När kampen de slu - tat, de hvi - lan nå, En och en,
 3. Så nal-kas vi flo - den, ett sta - digt tåg, En och en,
 4. Vår fräl - sa - re, Je - sus, till dig vi se, En och en,

en och en, Och nöj-da be-trä-da den gyll - ne strand,
 en och en. Ur döds-flo-dens vat - ten till lif de gå,
 en och en, Hvar af-ton allt närm-re dess mör - ka våg,
 en och en. Vi ro-pa dig an om för - bar - man-de,

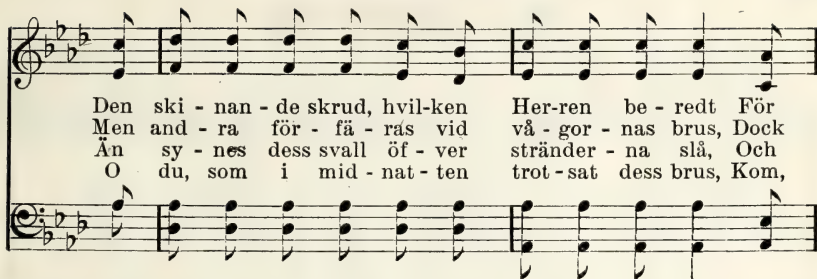

Ja, en och en. De hvi - la hos Je-sus och
 Ja, en och en. För som - li - ga böl-jan så
 Ja, en och en. Den bru-sar fram-för oss, den
 Ja, en och en. Fast döds-flo-dens böl - ja så

kro - nan få, Sin resdräkt de af-lagt och vän - ta på
 lugn sig ter, Och ljus i - från him-me-len dem om-ger.
 stri - da ström, Vi hö - ra den of - ta i lif - vets dröm.
 skräckfull är, Vi ha dock ett fäs - te för fo - ten där.

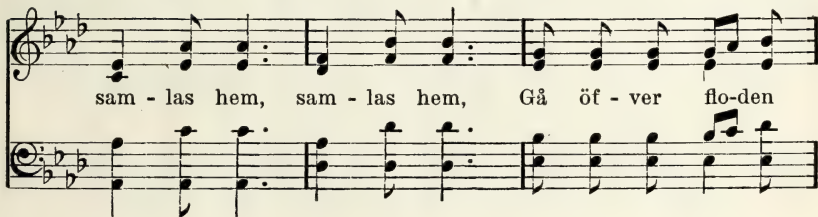

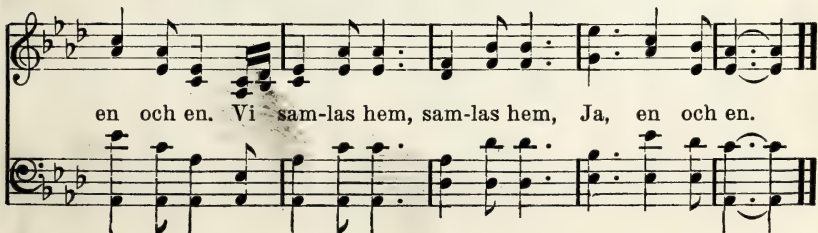
Den ski - nan - de skrud, hvil-ken   Her-ren be - redt För
Men and - ra för - få - ras vid   vå - gor - nas brus, Dock
Än sy - nes dess svall öf - ver   stränder - na slå, Och
O du, som i mid - nat - ten   trot - sat dess brus, Kom,

dem, som få del i hans här - lig - het.   Vi
nå äf - ven de fram till fri - dens hus.
stun - dom lätt kru - sad ses flo - den gå.
var oss nu själf bå - de staf och ljus.

sam - las hem, sam - las hem,   Gå öf - ver flo-den

en och en. Vi sam-las hem, sam-las hem,   Ja, en och en.

627. Tiden är kort.

LINA SANDSTRÖM.

R. LOWRY.

1. Fram - åt i Je - su namn! Ti - - den är kort.
 2. Hur det må väx - la här, Ti - - den är kort.
 3. O håll i tron blott ut, Ti - - den är kort.
 4. Ver - ka i tron mitt verk, Ti - - den är kort.

Ljuf - lig är hvi - lans hamn, Ti - - den är kort.
 Hem - met mig vän - tar där, Ti - - den är kort.
 Allt blir ju väl till slut, Ti - - den är kort.
 Blott på min vil - ja märk, Ti - - den är kort.

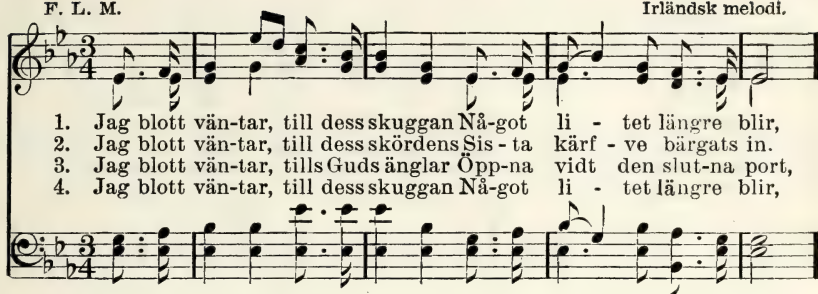
Här - ligt är re - sans mål, Je - sus vet, hvad jag tål,
 Kort om än het min strid, Je - sus mig vin - kar blid:
 Jag, jag dig äls - kar ju, Hvi då be - dröf - vas du?
 Löp på mitt bud - ords stig, Gläds att få tjä - na mig,

Han är min läng - tans mål. Ti - - den är kort.
 Jag är ju själf din frid. Ti - - den är kort.
 Hur jag dig skö - ter nu, Ti - - den är kort.
 Gläds att få off - ra dig. Ti - - den är kort.

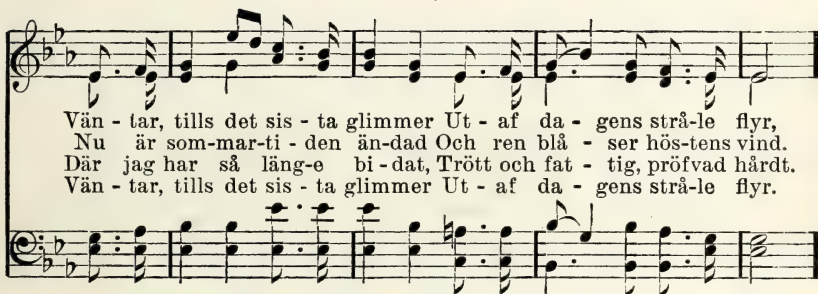
628. Jag blott väntar.

F. L. M.

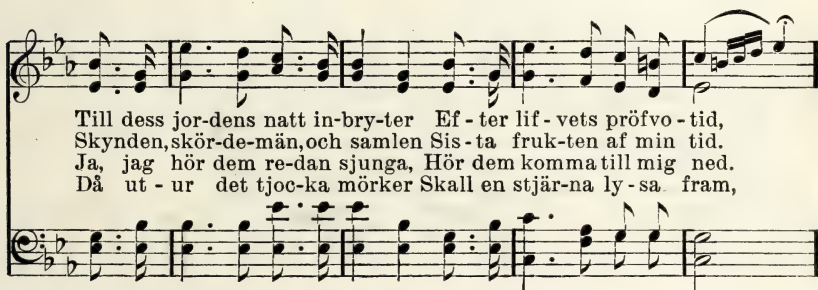
Irländsk melodi.

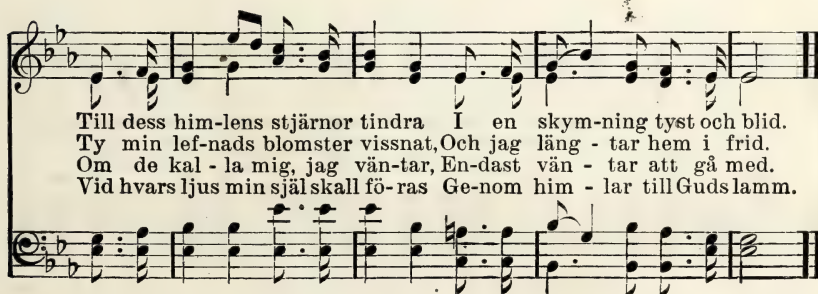
1. Jag blott vän-tar, till dess skuggan Nå-got li - tet längre blir,
2. Jag blott vän-tar, till dess skördens Sis - ta kärf - ve bärgats in.
3. Jag blott vän-tar, tills Guds änglar Öpp-na vidt den slut-na port,
4. Jag blott vän-tar, till dess skuggan Nå-got li - tet längre blir,

Vän - tar, tills det sis - ta glimmer Ut - af da - gens strå-le flyr,
 Nu är som-mar-ti - den än-dad Och ren blå - ser hö-s-tens vind.
 Där jag har så läng-e bi-dat, Trött och fat - tig, pröfvad hårdt.
 Vän - tar, tills det sis - ta glimmer Ut - af da - gens strå-le flyr.

Till dess jor-dens natt in-bry-ter Ef - ter lif - vets pröfvo - tid,
 Skynden, skör-de-män, och samlen Sis - ta fruk-ten af min tid.
 Ja, jag hör dem re-dan sjunga, Hör dem komma till mig ned.
 Då ut - ur det tjoc-ka mörker Skall en stjär-na ly - sa fram,

Till dess him-lens stjärnor tindra I en skym-ning tyst och blid.
 Ty min lef-nads blomster vissnat, Och jag läng - tar hem i frid.
 Om de kal - la mig, jag vän-tar, En-dast vän - tar att gå med.
 Vid hvars ljus min själ skall fö-ras Ge-nom him - lar till Guds lamm.

629. Snart silfvertråden brusten är.

F. J. CROSBY.

G. C. STEBBINS.

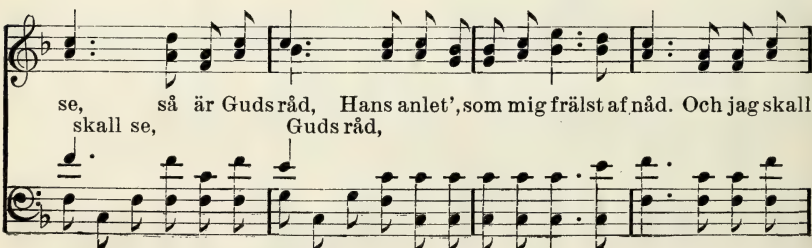
1. Snart silf-ver - trå - den brus-ten är, Och tyst är
 2. Snart jor-dens tält - hus fal - la må, Ej vet jag
 3. Snart skall min lef - nads - sol gå ner Vid väs - terns
 4. Snart skall min bi - dan va - ra all, Med lam - pan

sång - ens gla - da ljud. Men o hvad fröjd att vak - na
 dag, ej hel - ler tid. Men ett jag vet, att Je - sus
 gyll - ne af - ton-rand. Då ing - en nöd skall va - ra
 får - dig än jag står. Ack snart min brud - gum kom - ma

där I hem - met hos min Her - re Gud Och jag skall
 då Skall fö - ra mig till him - lens frid
 mer, Blott gläd - je på Guds hög - ra hand.
 skall, Och i hans famn jag hvi - la får.

se, så är Guds råd, Hans anlet', som mig frälst af nåd. Och jag skall
 skall se, Guds råd,

se, så är Guds råd, Hans an-let', som mig frälst af nåd.
 skall se, Guds råd,

630. Snart, ja snart.

A. N. Ö.

A. N. ÖSTERHOLM.

1. Snart min lef-nads far - kost lan - dar På mitt skö - na hem-lands
 2. Snart till må - let jag har hun - nit, Må - let för mitt hopp, min
 3. När min lef-nads af - ton skymmer, Skall min an - de sving - a
 4. Där skall jag min Je - sus skå - da, Som gaf ut sitt lif för

kust, Där de å - ter - lös - tas an - dar Stäm-ma upp sin
 tro. Snart jag lif - vets kro - na vun - nit Och får i Guds
 glad, Fri från jor - dens små be - kym - mer, Upp till Si - ons
 mig, Fräls - te mig från dö - dens vå - da Och be - red - de

sång med lust. Snart, ja, snart, snart, ja, snart!
 ri - ke bo. Snart, ja, snart, snart, ja, snart!
 ny - a stad. Snart, ja, snart, snart, ja, snart!
 rum hos sig. Snart, ja, snart, snart, ja, snart!

631. En liten tid.

MRS. J. CREWDSON.

IRA D. SANKEY.

1. Gif mig den frid, som du, o Je - sus, gif - ver,
 2. En li - ten tid att käm - pa vid din si - da,
 3. En li - ten tid af törst och rop och läng - tan
 4. En li - ten tid att håll - la lam - pan fär - dig,

Den frid, som ljuf - ligt stil - lar all slags strid
 Hvar-un - der hult du hvis - kar: Du är min.
 Med någ - ra drop - par blott från lif - vets älf,
 En li - ten tid att vän - ta dig än - nu,

Och gör, att ök - nen själf en lust-gård blif - ver
 En li - ten tid att så din säd och bi - da
 Och sen ett e - vigt nog för all min träng - tan,
 Och sen ett e - vigt ju - bel: Du är vär - dig

Och främ-lings - ti - den blott en li - ten tid.
 Den dag, då kärf-var - na få sam-las in.
 En e - vig full - het in - vid käl - lan själf!
 Att haf - va lof och pris och tack, blott du!

632. Tiden försvinner.

Svensk folkmelodi.

1. Ti - den för - svin - ner så snabbt som en dröm,
 2. Dag, som har gått, kom - mer ald - rig i - gen,
 3. Fö - das och lef - va och bort - dö till slut,
 4. Barn ryc - kas bort från för - äld - rar och lek,

År ef - ter år i - la bort. Lif - vet för - svin - ner likt
 Så ly - der väx - lingens bud. Dock blir ej glömdt hur vi
 Allt är blott mö - da och strid! Ack hu - ru snart släcks ej
 Yng - ling - en lig - ger där död. Jung - frun på bå - ren nu

bru - san - de ström Och är så kort, är så kort.
 an - vän - da den, Nej, det står teck - nadt hos Gud.
 lifs - lam - pan ut! Kort är vår vand - ring och tid.
 hvi - lar så blek, Nyss var hon bloms - tran - de röd.

5. Fader och moder få lämna de små,
 Gifvande jorden sin gård.
 Dödsängeln kallar, och vi måste gå
 In i den eviga värld.

6. Låt icke världen bedåra din själ,
 Nej, fly till Jesus i dag,
 Och då för evigt skall det gå dig väl.
 Ja, så är faderns behag.

633. Besinna din bortgång.

G. W. SACER.

1525.

1. Kom, jordens barn, e - ho du är,   Din bortgång att be-
 2. Yfs ej att va - ra frisk och ung,   Ej dö-den räk-nar
 3. O Gud, låt städs min hä-dan - färd   För mi - na tan-kar

sin - na.   Den kropp, som ligger lif - lös här,   Må dig där-
 å - ren.   Hur mången, fast af ål - der tung,   Har sett sin
 sväf - va,   På det att jag mot synd och värld   Må kraftigt

om på - min - na.   I grafven, dit han gått för - ut,   Kan-
 son på bå - ren!   Ja, un-dan-fly ej nå-gon kan,   Hvem
 kun-na sträf - va.   Ja, lär mig dö, förr-än jag dör,   Så

hän-da in - nan å-rets slut   Man ock-så dig skall fin - na.
 Her-ren vill, den kal-lar han   Ock-så i ung-doms-vå - ren.
 skall, när hän jag skil-jas bör,   Jag ej för dö-den bäf - va.

634. Lycklig du!

J. B.

J. BLOMQVIST.

1. Lyck-lig du, som renfått lämna Den-na jor-dens mör-ka strand,
 2. Lyck-lig du, vår vän, som samlat Ut - i him-me-len din skatt,
 3. O far-väl, vi träffas å-ter! Dy-re bro-der, sof i frid.

Och som öf-ver Jordans böl-ja I-lat in i Kanaans land!
 Som ditt ljus i Je-sus ha-de Un-der jor-de-lif-vets natt!
 Gär-na vi dig ve-lat ä-ga Bland oss kvar än-nu en tid.

Mörk var nat-ten, stormen häf-de Mot din far-kost skyhög våg,
 Öf-ver Jord-dans dys-tra böl-ja Her-ren Je-sus ömt dig bar,
 Dock vi öns-ka ej till-ba-ka Hvad vår fa-der ta-git har.

Men din an-kargrund var sä-ker, Du vid Je-su föt-ter låg.
 Och ut-i den mör-ka da-len Han ditt kla-ra ljus själf var.
 Gud ske lof, med fröjd vi sä-ga: Å-ter-se-en-det står kvar.

635. Din strid du kämpat ut.

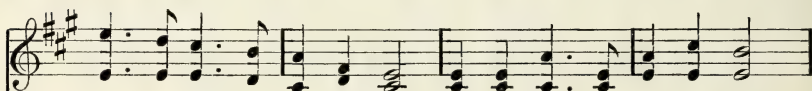
Ur Lammets Lof.

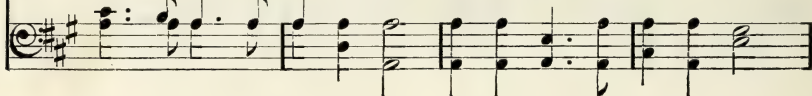
1. Så din strid du kämpat ut, Palm och krona fått till slut,
 2. Jordans böl-ja mörk sig bröt Mot din sva-ga båt och röt,
 3. Li-ten tid du fick att här Sjung-a om din Je-sus kär,
 4. Ef-ter slu-tad jor-disk sång, Jor-disk nöd och jor-diskt tvång

Ge-nom Jor-dan bär-gad väl, Äng-lar bu-rit hem din själ.
 Men du sjöng i stor-mensvår: Por-ten för mig öp-pen står.
 Och med hast du för vår syn Flög till hem-met of-van skyn.
 Mö-tas vi med fröj-de-ljud Och få e-vigt bo hos Gud.

O hvad nåd att fin-na hamn Så i Je-su dy-ra famn,

I den stad sitt hem att få, Hvilkens por-tar öpp-na stå!

636. Segerfest i evighet.

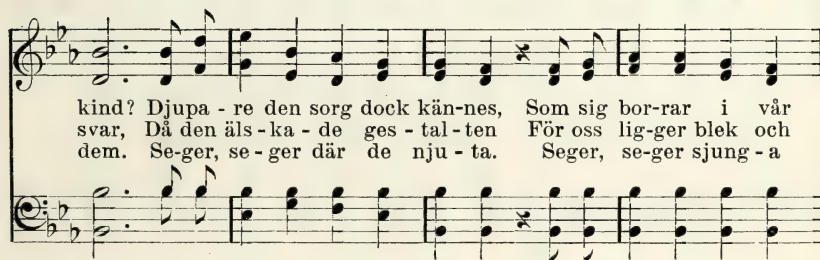
Ur Lammets Lof.

1. Har du sett, hur trä - den fäl - la Si-na löf för hös-tens
 2. Då in - un - der dju - pa loc - ket Mat-ta ö - gat gömt sig
 3. Dock, de en - dast gått i för - väg Till ett myc-ket bätt-re

vind? Har du sett, hur fär-gen viss-nar På den fag - ra ro - sens
 har, Då de kä - ra läp-par kall-nat Och vår röst får in - tet
 hem, Till ett land, där ros ej viss-nar Och där Gud hug-sva - lar

kind? Djupa - re den sorg dock kän-nes, Som sig bor-rar i vår
 svar, Då den äls-ka - de ges - tal - ten För oss lig-ger blek och
 dem. Se-ger, se-ger där de nju - ta. Seger, se-ger sjung - a

själ, Då de knoppar här vi fost-rat Sä-ga till vårt hem far-väl.
 stum, Och vi mås-te bä - ra ut den Ned i grafvens mör-ka rum.
 de, Då de med den frälsta ska-ran Samlas kring sin fräl-sa - re.

637. Vid ett barns begrafning.

J. O. WALLIN.

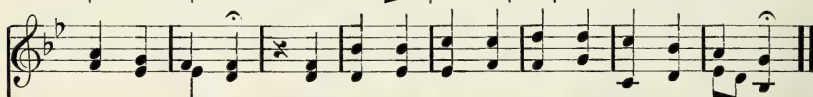
1695.

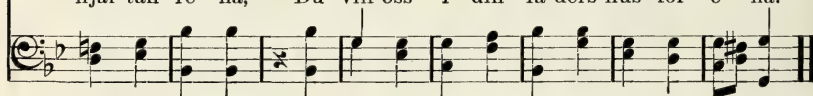
1. Säll du, som men-lös fann din graf	För å-ren,	Lik spä-da
2. Förnn falska lä-ror fått din själ	Be-dra-ga,	Du mån-de
3. Där vill du gläd-ja dem dig nu	Be-grå-ta.	Snart bortom
4. Ty lugnens här, I öm-ma bröst,	Som blö-den,	Och tän-ken
5. O Je-sus, gif att barns-lig tro	Och lyd-nad	För oss må

blomman, som föll af Om vå-ren.	Du i det stil-la	Gick
Her-ren Gud så väl Be-ha-ga,	Att dig för-va-ra	Från
kva-len mö-ter du De så-ta,	Vid lif-vets käl-la,	Den
nu med stil-la tröst På dö-den.	Han ej för-stö-rer,	Han
blif-va sjä-lens ro Och prydnad.	Som barn al-le-na,	Med

ner, du lil-la,	Förnn ondskan hun-nit ditt förstånd för-vil-la.
allsköns fa-ra,	Han upp-tog dig i-bland sin äng-la-ska-ra.
kla-ra, säl-la,	Ur hvil-ken nåd och sanning e-vigt väl-la.
en-dast fö-rer	Till him-len det, som jor-den ej till-hö-rer.
hjär-tan re-na,	Du vill oss i din fa-ders hus för-e-na.

638. Sof, kära barn.

G. WIMAN.

Ur en finsk samling.

1. Sof, kä-ra barn, sof godt i Gud	Och vak-na vid ba-su-nens ljud.
2. Vi sör-ja dig med saknans tår,	Du knopp, som föll i lif-vets vår.
3. Far-väl! I him-lens ljuf-va ro	Din säl-la an-de nu skall bo.

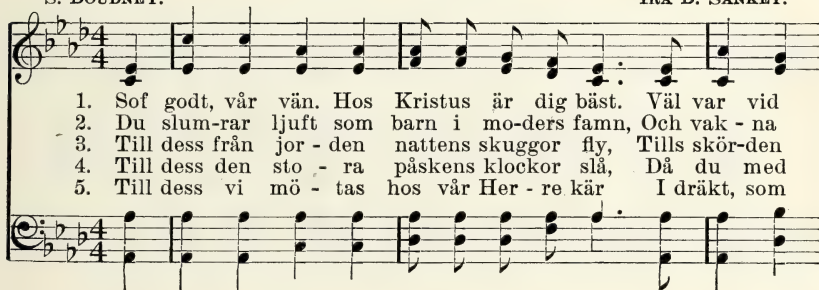

Du slum-rat in i herdens famn. Sof, kä-ra barn, i Je - su namn.
Vi ve - ta dock, att faderns hand Dig flyttat till ett bätt-re land.
Där vän-ta vi att en gång få Med dig in - för vår fa - der stå.

639. Sof godt.

S. DOUDNEY.

IRA D. SANKEY.

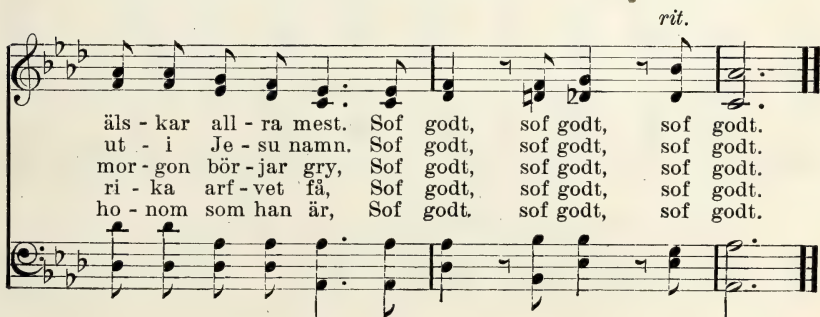

1. Sof godt, vår vän. Hos Kristus är dig bäst. Vål var vid
2. Du slum-rar ljuft som barn i mo-ders famn, Och vak - na
3. Till dess från jor - den nattens skuggor fly, Tills skör-den
4. Till dess den sto - ra påskens klockor slå, Då du med
5. Till dess vi mö - tas hos vår Her - re kär I dräkt, som

dig vårt hjär-ta ljuf-ligt fäst, Men Kris - tus dock dig
skall du ut - i glädjenshamn, Ty trygg du hvi - lar
bär - gas, grönskan-de och ny, Tills e - vig - he - tens
al - la trog-na fram skall gå Ur stof - tet och det
själf han gif - vit, ren och skär, Till dess vi skå - da

rit.

äls - kar all - ra mest. Sof godt, sof godt, sof godt.
ut - i Je - su namn. Sof godt, sof godt, sof godt.
mor - gon bör-jar gry, Sof godt, sof godt, sof godt.
ri - ka arf-vet få, Sof godt, sof godt, sof godt.
ho - nom som han är, Sof godt, sof godt, sof godt.

640. Kommer du ej snart?

LINA SANDELL.

Finsk folksmelodi.

1. Her - re, för - dölj ej ditt an - sik - te för mig,
 2. Än - nu ej hem - ma hos dig, är jag vor - den
 3. Här i det främ - man - de lan - det jag skic - kar
 4. Me - dan du drö - jer, haf vård om mitt hjär - ta,

Trös - ta mig å - ter, väl - sig - na mig, hör mig.
 En - dast en gäst och en främ - ling på jor - den.
 Upp till din him - mel så läng - tan - de blic - kar.
 Hel - ga dess gläd - je och lind - ra dess smär - ta.

O du, min tro - fas - te, dy - re för - los - sa - re,

Kom - mer du ej snart? Kom - mer du ej snart?

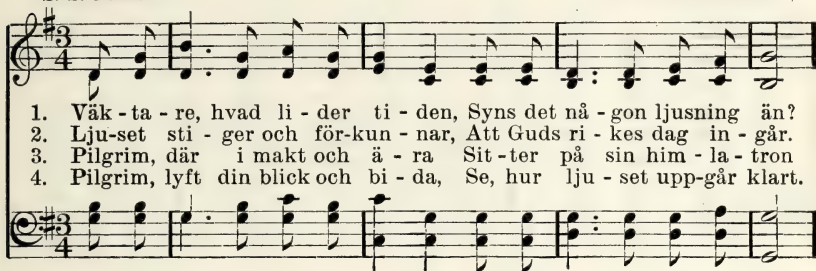
5. Håll mig, ack håll mig blott fast vid det ena,
 Att jag må frukta dig, Herre, allena.

6. Herre, föröka, föröka mig trona,
 Gif hvad du vill, blott till slut gif en krona.

641. Våktare, hvad lider tiden?

S. S. BREWER.

W. B. BRADBURY.

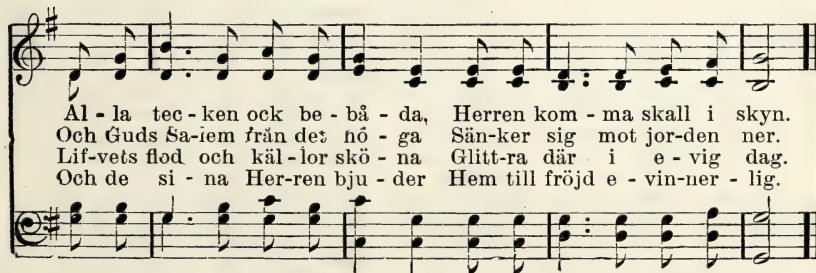
1. Våk - ta - re, hvad li - der ti - den, Syns det nå - gon ljusning än?
 2. Lju - set sti - ger och för - kun - nar, Att Guds ri - kes dag in - går.
 3. Pilgrim, där i makt och ä - ra Sit - ter på sin him - la - tron
 4. Pilgrim, lyft din blick och bi - da, Se, hur lju - set upp - går klart.

Är ej nat - ten snart för - li - den, Kommer ic - ke ko - nung - en?
 Vitt - ne bärs af tu - sen munnar Om ett här - ligt sab - bats - år.
 Han, som kom - mer att re - ge - ra Ut - i frid från zon till zon.
 A - ning går kring världen vi - da, Att den stun - den kommer snart,

Jo, han kommer. Pilgrim, skå - da: Re - dan purpras ös - terns bryn.
 Våk - ta - re, ack ja, mitt ö - ga Re - dan Kanaans nej - der ser,
 Up - på höj - der, vår - ligt grö - na, Ly - ser sol'n i mildt be - hag,
 Då från höjd ba - su - nen lju - der, Al - la graf - var öpp - na sig,

Al - la tec - ken ock be - bå - da, Herren kom - ma skall i skyn.
 Och Guds Sa - iem från det nö - ga Sän - ker sig mot jor - den ner.
 Lif - vets flod och käl - lor skö - na Glitt - ra där i e - vig dag.
 Och de si - na Her - ren bju - der Hem till fröjd e - vin - ner - lig.

642. Tills han kommer.

E. H. BICKERSTETH.

S. SMITH.

1. Tills han kom - mer— o dröj kvar På min sträng, du
 2. Då de kä - ra ur vår famn Flyt - tas hem till
 3. Är dig vä - gen mörk och tung, Kla - ga ej, se
 4. Tills han kom - mer. Nå - dens bord Bju - der oss på

ton så klar. Tills han kom - mer— häls - ning kär,
 bätt - re hamn Och all frid, som lif - vet gaf,
 upp och sjung. Bris - ter gre - nen, ving - en höj
 lif - vets ord, Man - na här i ö - ken - sand,

Du om hem - met vitt - ne bär. Kling - e än din
 Sjun - ker ned i dun - kel graf: Tills han kom - mer—
 Och för Her - rens nåd dig böj. Död och sjuk - dom,
 Tills vi nå det go - da land. Tills han kom - mer—

him - la - frid, Ljuf - va ord: En li - ten tid!
 ti - den går, E - vig - he - ten å - ter - står.
 nöd och strid, Allt är blott en li - ten tid.
 o dröj kvar På min sträng, du ton så klar.

643. De tio jungfrurna.

C. BOBERG.

Bearbetad.

1. Vid mid-natts - kloc - kans dof - va klang En strå - le
 2. Och tå - get skred mot lam - mets sal Från jor - dens
 3. Då lys - te lam - por här och där Lik t fyr - båks-
 4. Då dys - ter stod i nat - tens väkt En jung-fru-

ge - nom rym-den sprang Kring berg och dal och land och
 grus och synd och kval, Och har - por kling - a - de i
 ljus bland skumma skär, Och glän - sen flög kring land och
 ring, hvars ljus var släckt. De ock gått ut med lam - por

vat - ten Ut - i den sto - ra, hel - ga nat - ten: Brudgummen
 nat - ten Kring berg och dal och land och vat - ten: Kom hem, Guds
 vat - ten Ut - i den sto - ra, hel - ga nat - ten. Och Herren
 kla - ra Och drömt sig all - tid re - do va - ra, Men ol - jan,

kom - mer, tän-den ljus På vä - gen till hans bröl - lops-hus.
 folk, från synd och strid Till bröl-lops-fröjd och sab - bats-frid.
 gick med bru - den sin I bröl-lops-sa - lens gläd - je in.
 ack den ta - git slut, Och de - ras lam - por slock-nat ut.

5. De gingo fram till fröjdens sal,
 Med hjärtat tårtd af bittra kval.
 Låt upp för oss, de båda alla.
 Då hördes härskarns stämman skalla:
 Ej bröllopsdörren öppnas mer,
 Gån bort, jag känner icke er.
6. Då blef det gråt och smärta stor,
 En klagan genom natten for:
 För sent, för sent till vår försoning,
 För sent, för sent till lammets boning!
 Och ekot svarar tungt, men rent:
 För sent, för sent, för sent, för sent!

644. Han kommer, vår Jesus.

J. B.

J. BLOMQVIST.

1. Han kom - mer, vår Je - sus, väl - sig - na - de tröst! Den
Då vi sko - la hö - ra hans ljuf - li - ga röst Och

2. Mi - nu - ter - na i - la, se, skug - gor - na fly, Snart
Där bor - ta i fjär - ran ses mor - go - nen gry, Den

3. Ja, kom, Her - re Je - sus, kom snart, som du sagt, Din
Kom snart att för - stö - ra all fi - en - dens makt, Att

sa - li - ga da - gen är nä - ra,
skå - da hans an - le - te kla - ra. Se, brudgummen

nat - ten den lång - a är än - dad.
e - vi - ga da - gen snart ran - das. Se, brudgummen

an - komst med fröjd vi för - bi - da.
en - sam på jor - den re - ge - ra. Väl - kom - men, väl -

kom - mer, upp, sof - van - de brud, Tänd lam - pan och skyn - da att
kom - mer, upp, sof - van - de brud, Tänd lam - pan och skyn - da att
kom - men, vår ko - nung och Gud! Väl - kommen, väl - kom - men att

mö - ta din Gud! Så lju - der den ma - nan - de rö - sen.
mö - ta din Gud! Så lju - der den ma - nan - de rö - sen.
ta - ga din brud Till dig i den e - vi - ga gläd - jen!

645. Om han komme i dag.

LINA SANDELL.

G. WENNERBERG.

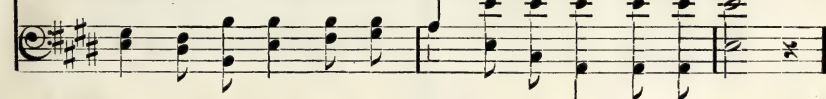
1. Om han kom - me i dag, din Her - re och Gud, Skul-le
 2. Mån-ne allt, hvad som nu är vik - tigt och stort, Jämväl
 3. Mån-ne det el - ler det, som tryc - ker dig nu Och som
 4. Om han kom - me i dag, rätt - får - dig och vis, Till att
 5. Om han kom - me i dag— o pröf - va dig än, Me-dan

helst från hans å - syn du fly? Om du hör-de i dag det
 då skul-le sy - nas dig så? Mån-ne allt, hvad i dag blir
 vål - lar så mång-fal - dig nöd, Skul-le tryc - ka dig då? O
 stål - la oss al - la för sig, Mån-ne människors dom och
 an - skri-et drö - jer, och säg, Är hans ankomst dig kär, eller

kal - lan-de ljud Af ba - su - nen från him - me-lens sky,
 ta - ladt och gjordt, Blef-ve ta - ladt och gjordt äf-ven då?
 mån - ne väl du Skul-le sör - ja för klä - der och bröd
 män - ni-skors pris Skul-le sy - nas af vär - de för dig
 fruk - tar du den? O hvart le - der dock slut - ligt din väg?

Skul - le fröjd el - ler ång - est dig fat - ta?
 Be - sin - na dig, in - nan du sva - rar.
 Med hed - ning - ens o - ro i hjär - tat?
 El - ler fal - la med tyngd ut - i vå - gen?
 Den stund, du ej me - nar, han kom - mer.

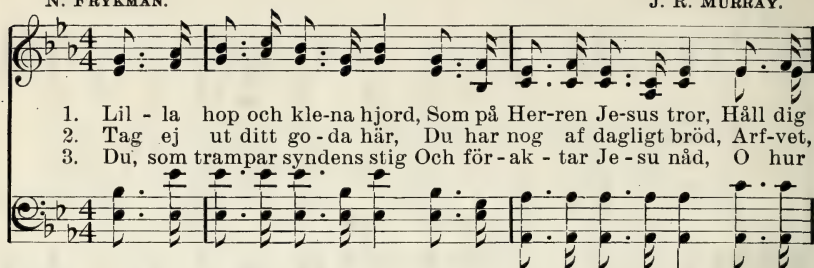

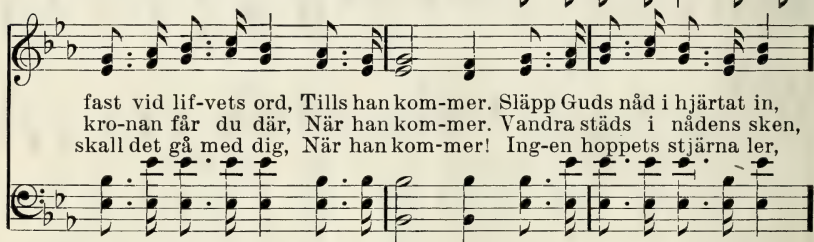
646. När han kommer.

N. FRYKMAN.

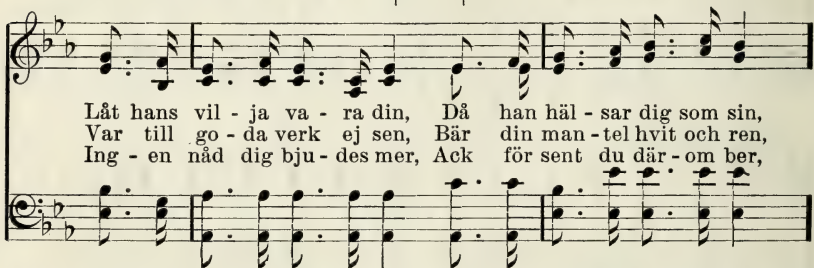
J. R. MURRAY.

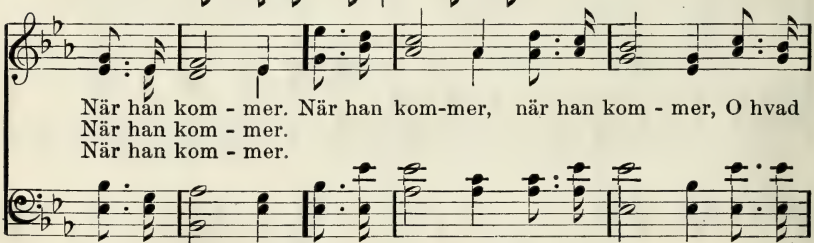
1. Lil - la hop och kle-na hjord, Som på Her-ren Je-sus tror, Håll dig
 2. Tag ej ut ditt go-da här, Du har nog af dagligt bröd, Arf-vet,
 3. Du, som trampar syndens stig Och för-ak - tar Je-su nåd, O hur

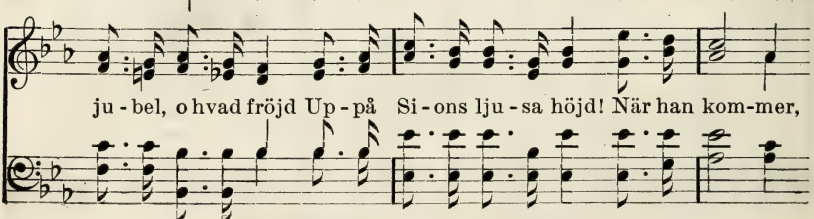
fast vid lif-vets ord, Tills han kom-mer. Släpp Guds nåd i hjärtat in,
 kro-nan får du där, När han kom-mer. Vandra städs i nådens sken,
 skall det gå med dig, När han kom-mer! Ing-en hoppets stjärna ler,

Låt hans vil - ja va - ra din, Då han hä - sar dig som sin,
 Var till go - da verk ej sen, Bär din man - tel vit och ren,
 Ing - en nåd dig bju - des mer, Ack för sent du där - om ber,

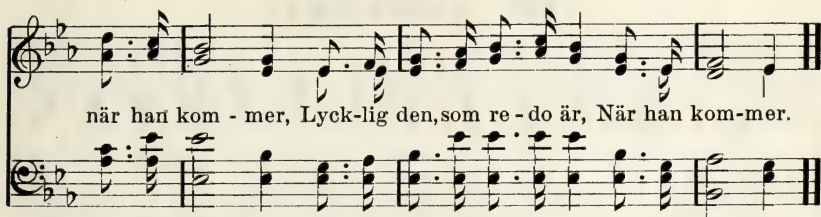

När han kom - mer. När han kom-mer, när han kom - mer, O hvad
 När han kom - mer.
 När han kom - mer.

ju - bel, o hvad fröjd Up - på Si - ons lju - sa höjd! När han kom-mer,

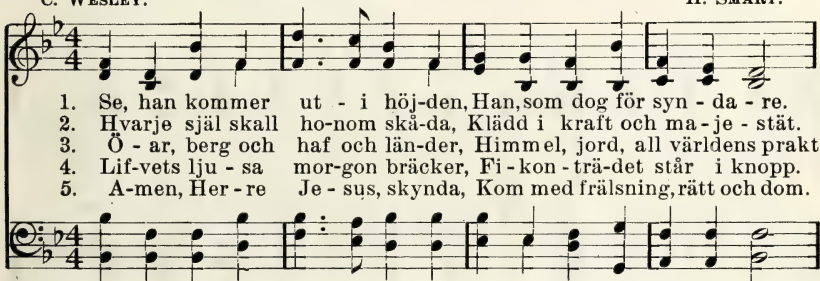

när han kom - mer, Lyck - lig den, som re - do är, När han kom - mer.

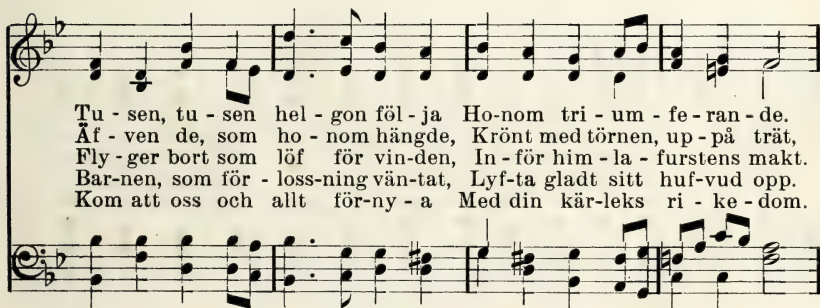
647. Se, han kommer.

C. WESLEY.

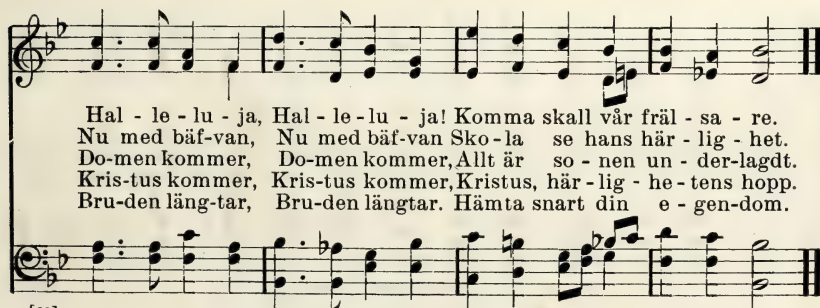
H. SMART.

1. Se, han kommer ut - i höj - den, Han, som dog för syn - da - re.
2. Hvarje själ skall ho - nom skå - da, Klädd i kraft och ma - je - stät.
3. Ö - ar, berg och haf och län - der, Himmel, jord, all världens prakt
4. Lif - vets lju - sa mor - gon bräcker, Fi - kon - trä - det står i knopp.
5. A - men, Her - re Je - sus, skynda, Kom med frälsning, rätt och dom.

Tu - sen, tu - sen hel - gon föl - ja Ho - nom tri - um - fe - ran - de.
 Äf - ven de, som ho - nom hängde, Krönt med törnen, up - på trät,
 Fly - ger bort som löf för vin - den, In - för him - la - furstens makt.
 Bar - nen, som för - loss - ning vän - tat, Lyf - ta gladt sitt huf - vud opp.
 Kom att oss och allt för - ny - a Med din kär - leks ri - ke - dom.

Hal - le - lu - ja, Hal - le - lu - ja! Komma skall vår fräl - sa - re.
 Nu med bäf - van, Nu med bäf - van Sko - la se hans här - lig - het.
 Do - men kommer, Do - men kommer, Allt är so - nen un - der - lagdt.
 Kris - tus kommer, Kris - tus kommer, Kristus, här - lig - he - tens hopp.
 Bru - den läng - tar, Bru - den längtar. Hämta snart din e - gen - dom.

648. Hvilken skara!

F. J. CROSBY.

IRA D. SANKEY.

1. O den lju - sa, gyll - ne mor-gon, då han kommer, mänskans
 2. När de ut - i tron af - som - na - de af Je - sus väc-kas
 3. När vårt ö - ga skå - dar sta - den med dess ga - tor och dess
 4. Hans skall vis - ser - li - gen kom-ma, tim-men när-mar sig allt-

son, Och i glans och ma - je - stät han skall sig te!
 opp Att ur graf - vars tyst - nad, haf-vens djup upp - stå,
 hus Och dess flod, som fly - ter fram som klar kris - tall,
 fort, Då den ef - ter - läng - ta - de skall va - ra här.

Då ur al - la folk han kal - lar själf de si - na fjär - ran
 Och i skyn de Je - sus mö - ta, ful - la ut - af himmelskt
 När de kä - ra, som måst skil-jas, å - ter mö - tas få i
 I ett nu vi då för-vand-las, i ett ö - gon-blick så

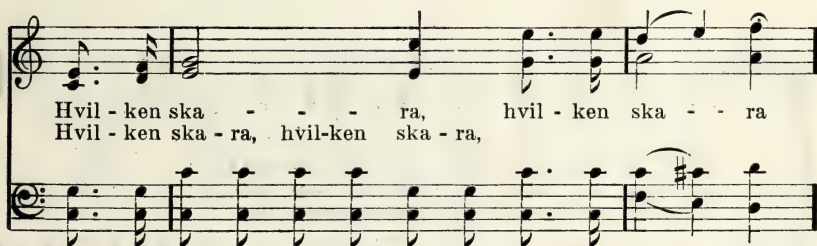
från, Hvil-ken ska - ra å - ter - lös - ta vi få se!
 hopp, Hvil-ken ska - ra, hvil-ket se - ger - ju - bel då!
 ljus, Tänk, hur gladt en vän en an - nan häl - sa skall!
 kort, För att se - dan e - vigt va - ra ho - nom när.

Hvil-ken ska - - - ra, hvil-ken ska - - - ra,
 Hvil-ken ska-ra, hvil-ken ska-ra, hvil-ken ska - ra, hvilken ska-ra,

Hvil-ken ska-ra å - ter-lös - ta där på himlens gyll - ne strand!

Hvil - ken ska - - - ra, hvil - ken ska - - ra
 Hvil - ken ska - ra, hvil-ken ska - ra,

E - vigt hem - ma där i fri-dens säl - la land!

649. Jesu Kristi dag.

A. L. S.

A. L. SKOOG.

1. Snart ran - das en dag så här - lig och stor För
 2. I ä - ra och makt vår ko - nung sig ter Och
 3. För kor - set vi få en kro - na till lön, För
 4. Vi ve - ta ej tid, vi ve - ta ej stund, Då

al - la, som äls - ka Gud. Dess sol ald - rig skyma af
 kal - lar de si - na hem. Ej af - stånd, ej död då
 ring - het ko - nungslig glans, För törn - be-strödd stig en
 gry - ning-en in - ne är. Vi ve - ta lik - väl på

skug - gor - nas flor, Och ald - rig hörs kla - gans ljud.
 skil - ja dem mer, Ej syn - den mer plå - gar dem.
 bo - ning så skön, För svär - det en se - ger - krans.
 san - ning - ens grund, Att fräls - ningens dag är när.

O här - li - ga dag, ... som ran - das för
 O här - li - ga dag, som

mig!..... O här - li - ga mål.....
 ran - das för mig! O här - li - ga mål

The first system of the musical score is written in G major (one sharp) and 4/4 time. The vocal line (treble clef) features a melody with a dotted half note followed by a quarter note, then a half note, and finally a dotted half note. The piano accompaniment (bass clef) consists of a steady eighth-note bass line. The lyrics are in Swedish and are placed below the vocal line.

på pil - gri-mens stig! ..... Min läng-tan och
 på pil - gri-mens stig! Min

The second system continues the melody. The vocal line has a dotted half note followed by a quarter note, then a half note, and finally a dotted half note. The piano accompaniment continues with the same eighth-note bass line. The lyrics are in Swedish and are placed below the vocal line.

blick..... allt mer till dig drag.....
 läng-tan och blick allt mer till dig drag,

The third system continues the melody. The vocal line has a dotted half note followed by a quarter note, then a half note, and finally a dotted half note. The piano accompaniment continues with the same eighth-note bass line. The lyrics are in Swedish and are placed below the vocal line.

Du här - li - ga Je - su Kris - ti dag.

The fourth system concludes the piece. The vocal line has a dotted half note followed by a quarter note, then a half note, and finally a dotted half note. The piano accompaniment continues with the same eighth-note bass line. The lyrics are in Swedish and are placed below the vocal line.

650. Se, brudgummen kommer.

N. FRYKMAN.

H. BRAXÉN.

1. Se, brud-gummen kom-mer att häm-ta sin brud, Och bröllop skall
 2. Så gläd dig, du lil-la, för-ak-ta-de hop, Din ko-nung är
 3. Men du, som i världs-lif-vet drömman-de går Och sö-ker en

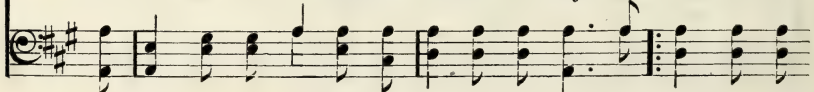

fi-ras vid har-por-nas ljud I sta-den den skö-na bland
 nä-ra, han hö-rer ditt rop. Haf ol-ja i lam-pan, till
 säll-het, som ald-rig du får, O öpp-na ditt hjär-ta för

äng-lar-nas kor, På ljus-kläd-da stran-den, där säll-he-ten bor.
 flytt-ning dig red, Höj blic-ken mot hemmet, var va-ken och bed.
 Je-sus i dag Och fräls-ningens gåf-va med längtan mottag.

Då blodtvagna skaran, för-los-sad och fri, Den snö-hvi-ta
 Här mö-da och strid blott en kort, li-ten tid, Där-hem-ma hos
 Sen kan äf-ven du rik-ta blicken mothöjd Och bi-da för-

dräk-ten sig klä-der ut-i. Den klä-der ut-i.
Her-ren är hvi-la och frid. Där hvi-la och frid.
loss-ning-ens tim-me med fröjd. Och tim-me med fröjd.

651. Jesus kommer.

J. A. H.

J. A. HULTMAN.

1. Je-sus kommer, Je-sus kommer, Snart ba-sunen höras skall.
2. Är du re-do, själ, jag frå-gar, Är du re-do mö-ta Gud?
3. Säll är den, som vän-tar Herren, Säll är den, som redo är.
4. Led mig så, o Her-re Je-sus, Att jag ef-ter lifvets slut

Han i ma-je-stät och ä-ra Då skall ses af världen all.
Lef-ver du för Her-ren Je-sus, Äls-kar du hans kä-ra bud?
Han en gång med fröjd skall bä-ra Här-lig-hetens kro-na där.
Lyck-ligt når den säl-la hamnen Och hos dig får hvi-la ut.

Må vi al-la haf-va ol-ja Ut-i vå-ra lampor då,

Att vi få, när Je-sus kommer, In ut-i hans ri-ke gå.

652. Sen opp.

A. L. S.

A. L. SKOOG.

1. Gläd dig nu, du Her-rens lil - la bar - na - ska - ra, Ty se,
 2. Gans - ka mång - a sä - ga nu, att Gud för - drö - jer Att full-
 3. Mång - a trot - san - de med Fa - ra - o ut - bris - ta: Ho är
 4. Snart skall Her-ren skil - ja get - ter-na från få - ren, Upp till

fi - kon - trä - det står i knopp (står i knopp) Och be-
 bor - da - det, som skrif - vet står (skrif - vet står), Och lik-
 Her - ren, den jag hö - ra skall (hö - ra skall)? Låt dem
 lif - vets käl - lor bär vårt lopp (bär vårt lopp). Se på

bå - dar, sommaren snart här skall va - ra. Lyf - ten e - dert hufvud
 som i No - ahs tid man sig för - nö - jer Ut - i syn - den år från
 små - da, låt dem si - na huf - vud ris - ta, Herren bringar dem på
 fi - kon - trä - det, säg, är det ej vå - ren? Lyf - ten e - dert hufvud

opp. Sen opp, sen opp,
 år.
 fall.
 opp. Lyf - ten e - dert huf - vud opp, lyf - ten e - dert huf - vud opp,

Lyf - ten e - dert huf-vud opp, då det - ta sker. Sen
 Lyf - ten edert hufvud opp, då det - ta sker, då detta sker. Lyf-ten

opp, sen opp, Er för-loss-ning snart är här.
 edert hufvud opp, lyften edert hufvud opp.

653. Juvelerna.

W. O. CUSHING.

G. F. ROOT.

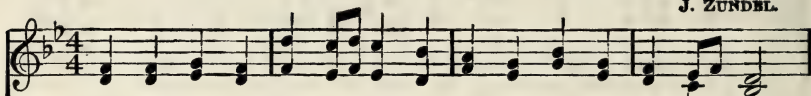
1. När han kommer, när han kommer Att sam - la de si - na, Si - na
 2. Till sitt ri - ke skall han samla De pär - lor han vun-nit. Al - Ja
 3. De små barnen, de små barnen, Som äls - ka sin Je - sus, Som ju-

kä - ra, si-na trogna En gång i sin famn, Liksom morgonens stjärnor
 lammen skall han samla En gång i sin famn.
 ve - ler skall han samla En gång i sin famn.

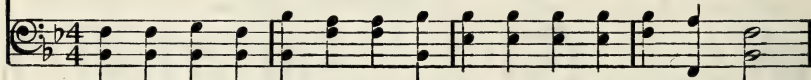
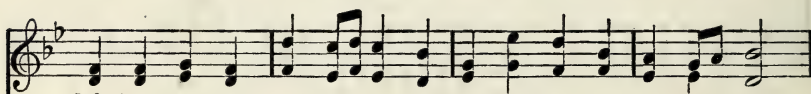
De då sko-la ly-sa I hans krona för evigt Och sjunga hans namn.

654. Är du redo?

J. ZUNDEL.

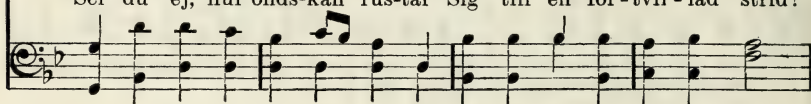

1. Är du re - do, Guds församling, För den tid, som stundar snart,
 2. Är du re - do, Guds församling, Till att sva - ra för de pund,
 3. Är du re - do, Guds församling, Har du kär - lek, har du mod

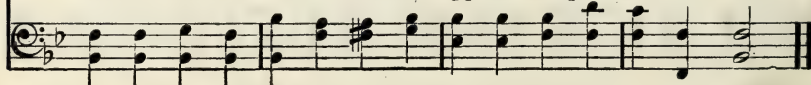
Då han kommer, som skall gö - ra Allt det dol - da up - pen-bart,
 Dem du fått att här för-val - ta Ut - i tro-het hvar-je stund?
 Att ditt bar - na-skap be-seg - la Med mar-ty-rens hel - ga blod?

Då din han-del och din van-del, Di - na tan-kar, verk och ord
 Ut till jor-dens al - la län-der Sprid mitt e-van - ge - li - um,
 Ser du ej, hur onds-kan rus-tar Sig till en för-tvif-lad strid?

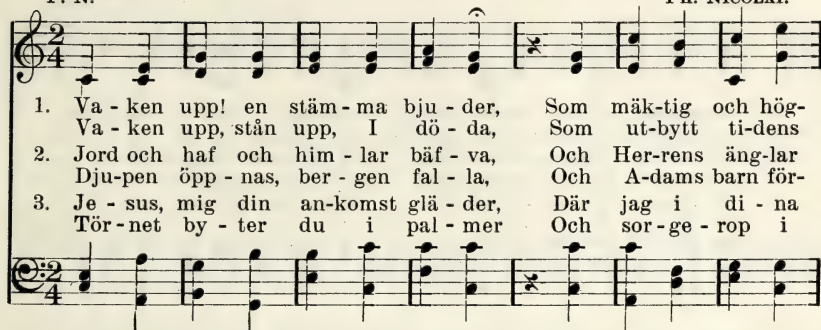
Sko-la granskas ut - i lju-set Vid den sto - re domarns bord?
 Han ju bjöd, dock än-nu sti-ger Nödens skri från mörkrets rum.
 Otrons sädd bär bitt-ra skördar. Upp till va-pen, det är tid!

655. Yttersta dagen.

P. N.

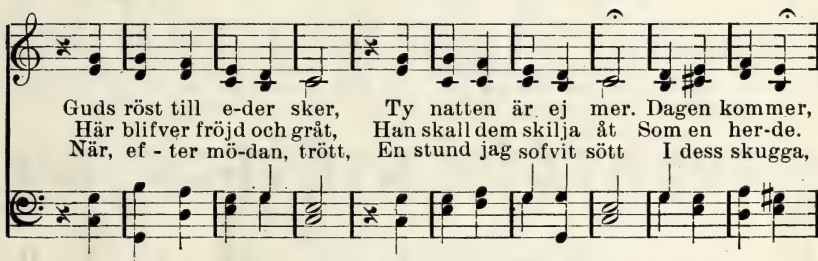
PH. NICOLAI.

1. Va - ken upp! en stäm - ma bju - der, Som mäk - tig och hög -
 Va - ken upp, stå upp, I dö - da, Som ut - bytt ti - dens
 2. Jord och haf och him - lar bäf - va, Och Her - rens äng - lar
 Dju - pen öpp - nas, ber - gen fal - la, Och A - dams barn för -
 3. Je - sus, mig din an - komst glä - der, Där jag i di - na
 Tör - net by - ter du i pal - mer Och sor - ge - rop i

tid - lig - lju - der Till al - la graf - vars djup en gång.
 ve - der - mö - da Mot dö - dens dva - la, tung och lång.
 ne - der - sväf - va, Han kom - mer, män - ni - sko - nes son.
 sam - las al - la Med hopp och fruk - tan kring hans tron.
 fot - spår trä - der På tör - ne - stig af sor - ger böjd.
 gläd - je - psal - mer, Ty skå - dar jag min graf med fröjd.

Guds röst till e - der sker, Ty natten är ej mer. Dagen kommer,
 Här blifver fröjd och gråt, Han skall dem skilja åt Som en her - de.
 När, ef - ter mö - dan, trött, En stund jag sofvit sött I dess skugga,

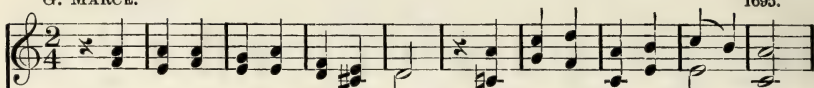
Den sista dag, Den största dag, Han kommer ef - ter Guds be - hag.
 De trogna då Sin kro - na få, Men bort de on - da mäs - te gå.
 Du väcker mig Så nå - de - lig Till e - vig frid och fröjd hos dig.

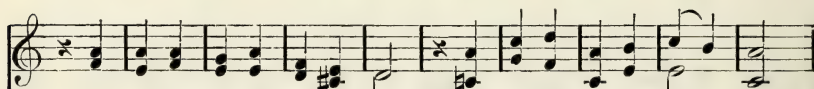
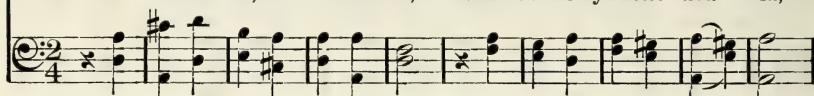
656. O mänska, till din fader kom.

G. MARCE.

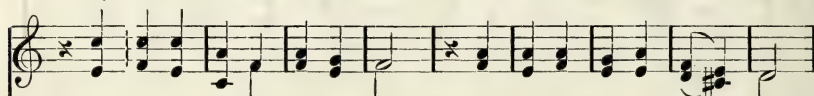
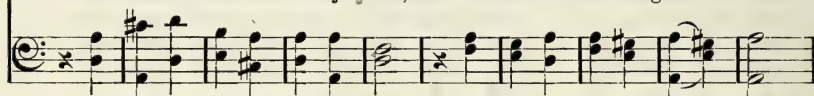
1695.

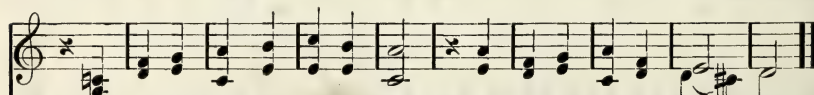
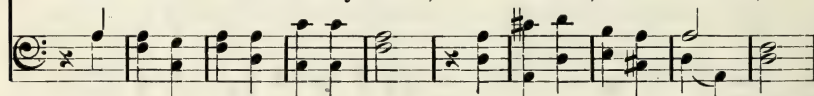
1. O mänska, till en fa-der kom,	Som än i nåd dig kal - lar.
2. Du gömma kan din styggel-se	För blickar-na af so - len,
3. Och di-na gärning-ar med dig	Till Herrens domstolföl - ja.
4. Ack sto-ra dag, då Herren Gud	Skall lön och straff till-mä - ta
5. O Herre Gud, af kärlek rik,	Väck oss ur syndens dva - la,

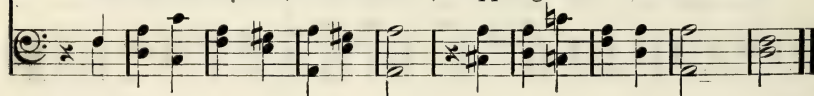
O synda-re, till Gud vänd om,	Förrn domsba-su-nen skal - lar.
Men ic-ke för hans ansik - te,	Som sit-ter up-på sto - len.
De fjät du tog på mörkrets stig	Ej mörkret mer skall höl - ja.
Åt dem, som vandra i hans bud,	Och dem hans bud för-gä - ta!
Från oss i fres-tel-sen ej vik,	I nö-den oss hug-sva - la.

Hon kommer, ljungeldslig, den stund,	Då himlens kraft sig gif - ver,
Med glömda brott i jordens famn	Du må af mull be - täl - kas:
Din väg i af-grund stupar ner,	Där ing-en bot kan gö - ras,
En sa-lig ro då Herren ger	För e-vigt åt de si - na,
Be-red-da håll oss hvar-je stund,	O Je - sus, till ditt mö - te,

Och jorden dar-rar på sin grund.	För sen din bot då blif - ver.
När Herren ro - par dig vid namn,	Skall du i grafven väc - kas.
Där ing-en nåd skall bjudas mer	Och ing-a bö - ner hö - ras.
Men rös-ten till de on-da sker:	Gån bort i e - vig pi - na.
Och när du kommer, haf miskund,	Upp-tag oss i ditt skö - te.

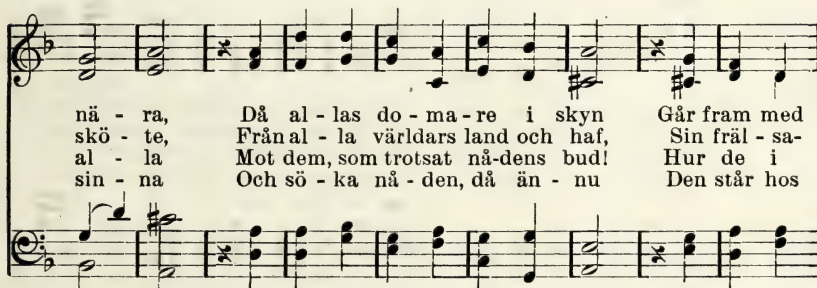
657. Domens dag.

E. NYSTRÖM.

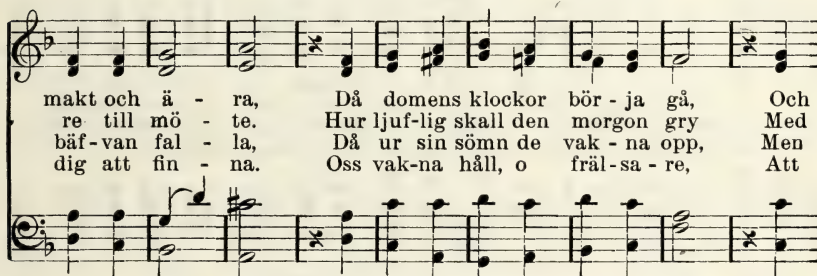
1600-talet.

1. O sto - re Gud, hvad mäktig syn,   Då domens dag är
 2. De, som i Kri-stus som-nat af,   Gå först ur graf-vens
 3. Hör do-mens ås - kor i - från Gud   I - ge-nom värl-dar
 4. Lär oss, o Her-re Gud, att nu   Vår san-na frid be-

nä - ra,   Då al - las do - ma - re i skyn   Går fram med
 skö - te,   Från al - la världars land och haf,   Sin fräl - sa-
 al - la   Mot dem, som trotsat nå-dens bud!   Hur de i
 sin - na   Och sö - ka nå - den, då än - nu   Den står hos

makt och ä - ra,   Då domens klockor bör - ja gå,   Och
 re till mö - te.   Hur ljuf - lig skall den morgon gry   Med
 bäf - van fal - la,   Då ur sin sömn de vak - na opp,   Men
 dig att fin - na.   Oss vak-na håll, o fräl - sa - re,   Att

dö - da upp ur grafven stå!   Mitt hjär-ta, håll dig re - do.
 frid och fröjd, för e - vigt ny,   För dem, som ä - ro re - dol
 u - tan gläd-je, u - tan hopp!   De vo - ro ic - ke re - do.
 för din up-pen - ba - rel - se   Vi städs må va - ra re - do.

658. Yttersta dagen rätt fröjdefull blifver.

M. B. MALMSTEDT.

Ur "Syréns sånger."

1. Yt - ters - ta da - gen rätt fröj - de - full blif - ver För dem på
 2. Den, som nu öns - kar sig vär - digt be - re - da Sa - ligt att
 3. Rå - des du än - nu för dö - den och do - men, Må du då
 4. Gör, Her - re Je - sus, den sa - ken rätt vik - tig För vå - ra

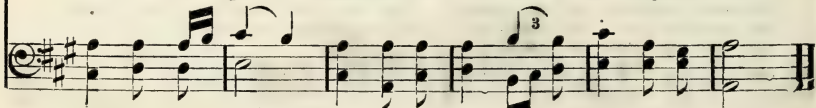

Je - sus, vår fräl - sa - re, tro. Yt - ters - ta stunden dem till - trä - de
 slö - ta sin e - ländes tid, Må lå - ta or - det och an - den sig
 tän - ka på fräl - sarens död, Som, att vår fri - het månd blifva full -
 hjär - tan, att du på dig tog Allt vårt e - län - de, vår sak gjer - de

gif - ver Till deras säl - la och e - vi - ga ro. Ar - be - te, strid
 le - da Barnsligt i tron till sin fräl - sa - re blid. An - den blir god,
 kommen, Dömdes och dog ut - i yt - ters - ta nöd. Är det vår tröst,
 rik - tig, Du, som på kor - set för syn - da - re dog. Gif, att vi må

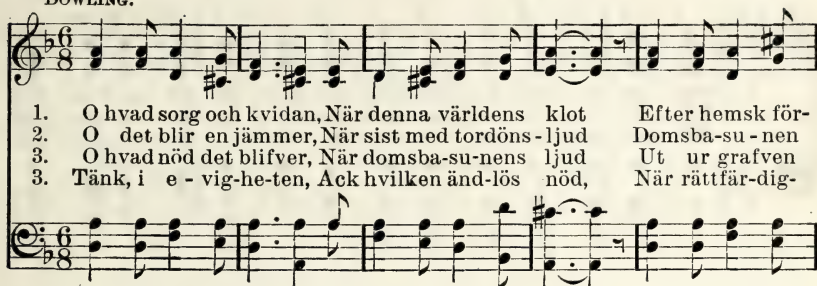

Byts då i frid, Här - lig - het föl - jer på mö - do - sam tid.
 När Je - su blod Rätt får upp - lif - va och styr - ka vårt mod.
 Att han oss löst, Blir domsba - su - nen en gläd - je - full röst.
 Li - ta där - på Och för din tron med fri - mo - dig - het stå.

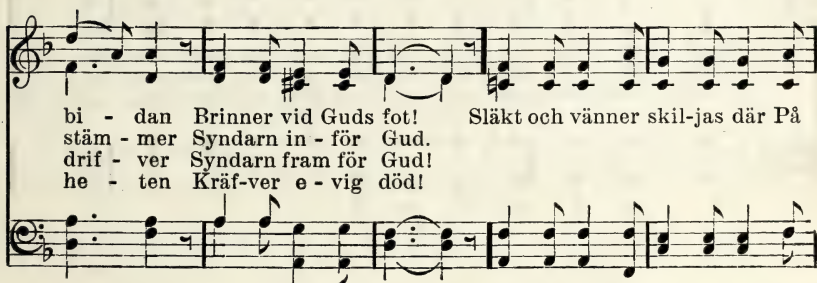

659. Hvad sorg och kvidan!

DOWLING.

1. O hvad sorg och kvidan, När denna världens klot Efter hemsk för-
 2. O det blir en jämmer, När sist med tordöns-ljud Domsba-su-nen
 3. O hvad nöd det blifver, När domsba-su-nens ljud Ut ur grafven
 3. Tänk, i e - vig-he-ten, Ack hvilken änd-lös nöd, När rättfär-dig-

bi - dan Brinner vid Guds fot! Släkt och vänner skil-jas där På
 stäm - mer Syndarn in - för Gud.
 drif - ver Syndarn fram för Gud!
 he - ten Kräf-ver e - vig död!

Her - rens stränga bud. Vreden syndarns hjärta tär, Guds barn då lofva

Gud. O hvad det blir kvi - dan In - för domarns tron!

660. När de frälstas namn uppropas.

J. M. B.

J. M. BLACK.

1. Guds ba-sun skall lju - da snart, och ing - en tid skall va - ra
 2. På den sol - be - lys - ta mor-gon al - la he - li - ga upp-
 3. Må vår mäs - ta - re vi tjä - na ut - i lif - vets skö - na

mer. E - vig - he - tens mor-gon bräc - ker klar och skär,
 stå, När de hö - ra rös - ten af sin ko-nung kär.
 vår Och för - kun - na om hans kär - lek fjär - ran, när

Och de fräls - tas namn upp-ro - pas. Säl - la dag, då det - ta
 Att hans här - lig - het få de - la in i Si - ons stad de
 In - till lif - vets se - na af - ton, då den tröt - te in - gå

sker! Då, fast arm och svag, skall jag ock va - ra där.
 gå. O min bro - der, skall ock du då va - ra där?
 får I den sab - bats-ro, som Gud till sist be - skär.

När de fräls - - - tas namn upp - ro - - pas,
 När de fräls - tas namn upp - ro-pas, är jag där,

När de fräls - - - tas namn upp-ro - - - pas,
 När de fräls-tas namn upp-ro - pas, är jag där,

När de fräls - - - tas namn upp - ro - - pas,
 När de fräls-tas namn upp - ro - - pas,

Då, fast arm och svag, skall jag ock va - ra där.

661. Den troende själens längtan.

J. O. WALLIN.

PH. NICOLAI.

1. Så skön går mor - gon - stjär - nån fram Och bå - dar,
Då sjä - len öf - ver jor - den höjd Får sving - a

2. Jag skyn - dar till den sta - den fort, Det ny - a
Jag vet, att du, som nå - de - lig Af dem, som

3. Och lind - rigt lö - sas jor - dens band. Jag vet, att
Där vän - nen å - ter - får sin vän Och Da - vid

klar och lyc - ko - sam, Den sto - ra da - gens mö - te,
sig med he - lig fröjd I him - la - fa - derns skö - te.

Sa - lem, på hvars port Min bön så läng - e klap - pat.
vo - ro gif - na dig, Ej nå - gon har bort - tap - pat,

vid din trog - na hand Jag i den gläd - je ham - nar,
from och glad i - gen Sin Jo - na - tan om - fam - nar.

Ti - den, Stri - den Snart skall slu - tas, Fri - den nju - tas,
Blöd - de, Död - de, Kär - leks - ful - le, Att jag skul - le

Mo - dern, Bro - dern Där ej grå - ta. Ma - kar så - ta,

Hop - pet vin - na, Tro och kär - lek må - let hin - na.
Äf - ven fräl - sas Och bland de ut - val - da häl - sas.

Öm - ma hjär - tan Där ej hin - nas mer af smär - tan.

4. Ej mer med blicken skum och svag
 Jag leta skall Guds anletsdrag
 I världens dunkla spegel,
 Men Herrens klarhet ohöjd se
 Bland dem, som äro tecknade
 Med Herren Guds insegel.
 Salig,
 Salig
 Skall jag röna
 Allt det sköna,
 Sanna, höga,
 Som här doldes för mitt öga.

5. Min sällhetsdag, jag väntar dig,
 Jag redo är, jag kläder mig
 I hvita högtidsdräkten.
 Kom, Jesus. Ja, jag kommer snart,
 Du svarar mig, jag hörer klart
 Din röst i morgonvåkten.
 Åra,
 Åra
 Vare Herren.
 Viken fjärran
 Sorger alla.
 Herren vill jag mig befalla.

662. Den frigjorda själens glädje.

ELSA ANDERSDOTTER.

1. I hoppet sig min frälsta själ	För - nö-jer,	
I tron jag till ett e-vigt väl	Mig hö-jer,	Ty jag be - tänker,
2. Med honom sa-lig-hetens stig	Jag fun-nit,	
Och himla-arfvet han åt mig	Har vun-nit.	När jag in-som-nar,
3. Som fågeln mot upprunnen dag	Sig glä-der,	
Så glad i ljusets ri-ke jag	In - trä-der.	Vid äng-la-sång-en

Att dödens län-ker	Har Kristus brutit och mig lif-vet skänker.
Han mig om-famnar,	Och på hans armar jag i himlen hamnar.
Och har-po-klangen	Jag skä-dar e-vig-hetens dag upp-gång-en.

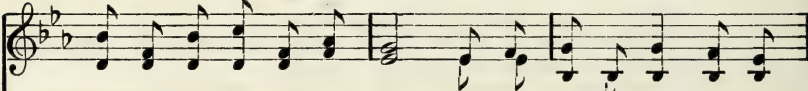
4. Och högre, klarare än guld, Än solen Min själ skall skina ärofult För stolen. Den gode Guden Iklär mig skruden, Som själf han lofvat åt den kära bruden.	6. Ack att jag dit ur sorg och strid Må komma, Där Gud församlar i sin frid De fromma. Min Jesus vände Snart mitt elände I fröjd och salighet förutan ände.
5. En evig, oförgänglig fröjd Det blifver, Som fridens Gud i himlens höjd Mig gifver, Där Jesu vänner Med palm i händer Lofsjunga lammet, som de sina känner.	7. Beredd håll mig, o Jesus Krist, Att vänta Din ljufva ankomst, när du sist Vill hämta Ur tåredalen, Från jordekvalen Din brud till dig i ljusa fröjdesalen.

663. O jag vet ett land.

O. AHNFELT.

1. O jag vet ett land långt från sorg och strid, Där hos
 2. O hvad full - het där, o hvad sa - lig - het! Där af
 3. Hvad ej ö - ga sett, hvad ej ö - ra hört, Ej i
 4. Det - ta säl - la hem Je - sus vann åt mig, När han

Gud är i - del o - störd frid, Där vid flo - dens strand livvets
 natt ej da - gen me - ra vet. Ing - en död där är, och i
 mäns - ko - hjär - ta än sig rört, Det har Gud be - redt dem i
 här gick kor - sets tunga stig. O Je - ru - sa - lem, må - let

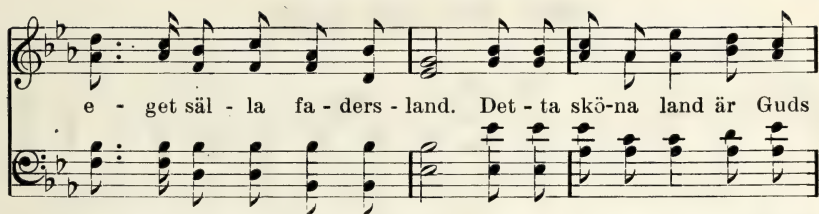

träd ock stå Med en här - lig tolf - fald frukt up - på.
 ä - ra stor Lammet, lam - met midt i - bland dem bor.
 hem - met där, Som af hjär - tat ho - nom äls - ka här.
 för mitt hopp, Snart för mig din pär - le - port slås opp.

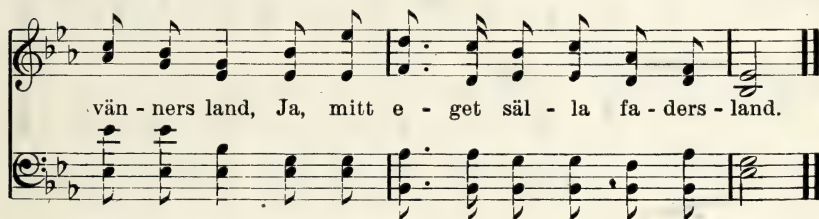

Det - ta skö - na land är Guds vän - ners land, Ja, mitt

e - get säl - la fa - ders - land. Det - ta skö - na land är Guds

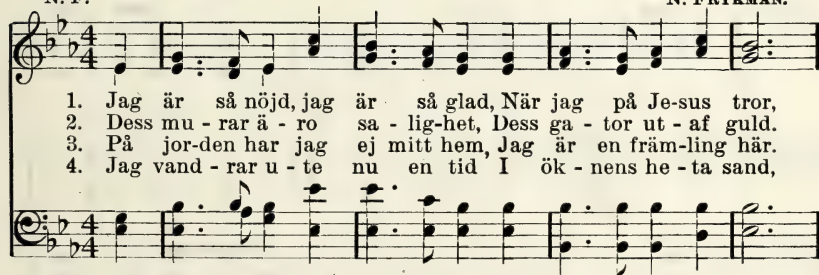

vän - ners land, Ja, mitt e - get säl - la fa - ders - land.

664. Mitt hem.

N. F.

N. FRYKMAN.

1. Jag är så nöjd, jag är så glad, När jag på Je-sus tror,
 2. Dess mu - rar ä - ro sa - lig-het, Dess ga - tor ut - af guld.
 3. På jor-den har jag ej mitt hem, Jag är en främ-ling här.
 4. Jag vand - rar u - te nu en tid I ök - nens he - ta sand,

Ty Gud åt mig be - redt en stad, Ett hem, där själf han bor.
 Där får jag bo i e - vig-het, Jag, ar - mastoft och mull.
 Där up - pe i Je - ru - sa - lem, Se, där jag hem-ma är.
 Och se - dan far jag hem i frid Till fri - dens säl - la land.

5. I detta land blir aldrig natt,
 Dess sol går aldrig ner.
 Där blir ej sången svag och matt,
 Där gråter ingen mer.
6. O bröder, systrar, fröjden er
 I hoppet redan här.
 En skynt jag ren af hemmet ser,
 Och snart vi äro där.

665. Det saliga landet.

S. STENNETT.

1. Jag står på stor-mig Jor - danstrand Och ser med längtans
2. O hvil - ken syn! All säll - hets höjd Går öf - ver all vår

blick..... Upp till det skö - na Ka - naans land,
tro..... Där fly - ta strömmar ut - af fröjd

Där jag mitt hem-man fick, Där jag mitt hem - man
I grö - na da - lars ro, I grö - na da - lars

fick,..... Där jag mitt hemman fick,..... Upp
ro,..... I grö - na da - lars ro,..... Där

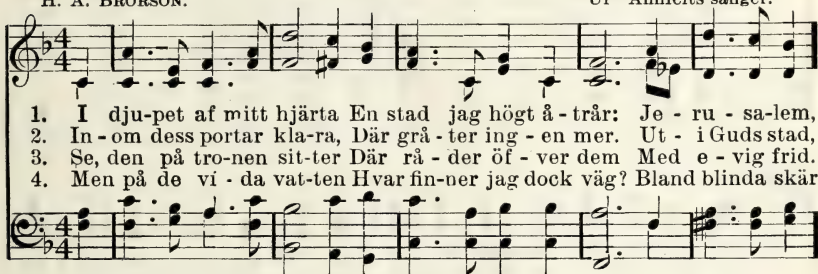
till det skö - na Ka-naans land, Där jag mitt hem-man fick.
fly - ta ström-mar ut - af fröjd I grö - na da - lars ro.

3. Och öfver himlens rymd så vid En evig morgon gryr.
Guds son regerar där i frid.
För honom natten flyr.
4. Ej kylig vind, ej giftig fläkt
Kan hinna hälsans strand.
Nöd, sjukdom, hela dödens släkt
Ej finns i fridens land.

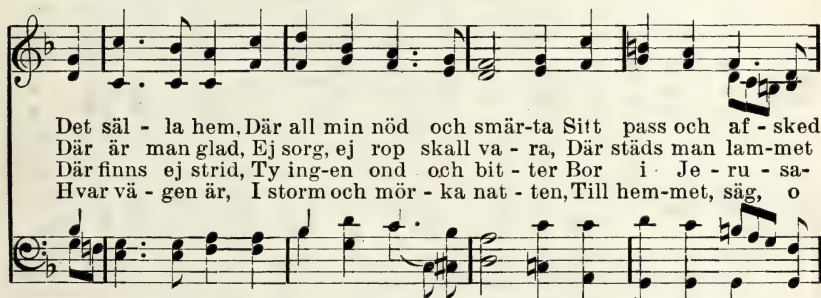
666. Jerusaleml, mitt sälla hem.

H. A. BRORSON.

Ur "Ahnfelts sånger."

1. I dju-pet af mitt hjärta En stad jag högt å-trår: Je - ru - sa-lem,
2. In - om dess portar kla-ra, Där grå-ter ing-en mer. Ut - i Guds stad,
3. Se, den på tro-nen sit-ter Där rå-der öf-ver dem Med e - vig frid.
4. Men på de vi - da vat-ten Hvar fin-ner jag dock väg? Bland blinda skär

Det säl - la hem, Där all min nöd och smär-ta Sitt pass och af-sked
Där är manglad, Ej sorg, ej rop skall va - ra, Där städs man lam-met
Där finns ej strid, Ty ing-en ond och bit - ter Bor i Je - ru - sa-
Hvar vä - gen är, I storm och mör - ka nat - ten, Till hem-met, säg, o

får. I dju-pet af mitt hjär - ta Den sta - den jag å - trår.
ser. In - om dess por-tar kla - ra, Där grå-ter ing-en mer.
lem. Så den på tro-nen sit - ter Där rå-der öf-ver dem.
säg. Ack på de vi - da vat - ten Hvar fin - ner jag dock väg?

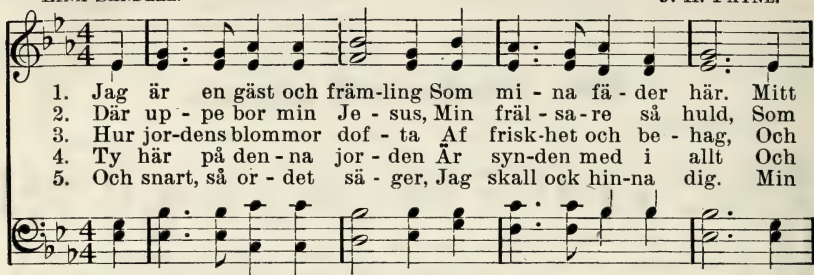
5. Jo, du mig visar vägen,
Min dyre frälsare,
Och vägen går
I dina spår.
Själfr hjälplös och förlägen
Jag blott på dig vill se.
Ja, du mig visar vägen,
Min dyre frälsare.
6. Så äfven jag skall vinna
I Jesu Kristi namn.
Ja, också jag,
Så arm och svag,
Skall en gång målet hinna
I härlighetens hamn.
Så äfven jag skall vinna
I Jesu Kristi namn.

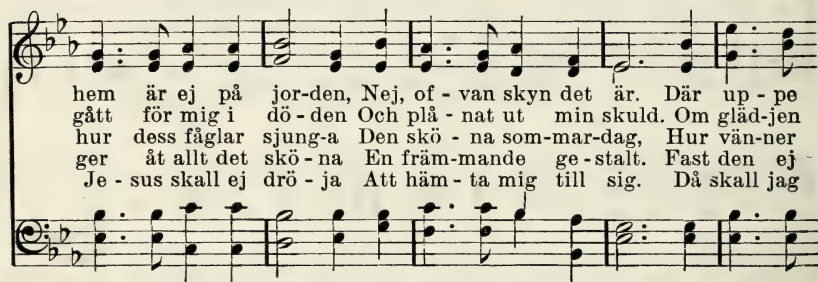
667. Hem, hem!

LINA SANDELL.

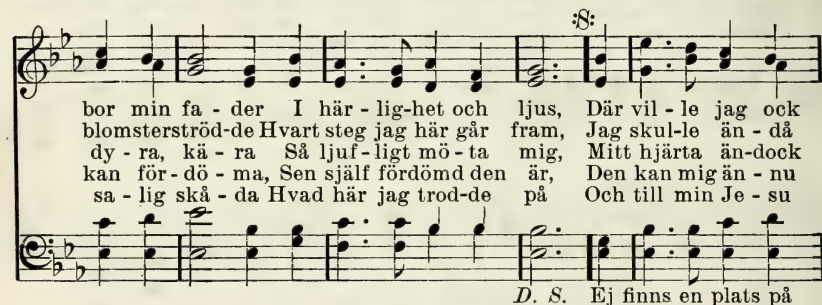
J. H. PAYNE.

1. Jag är en gäst och främ-ling Som mi - na fä - der här. Mitt
 2. Där up - pe bor min Je - sus, Min fräl - sa-re så huld, Som
 3. Hur jor-dens blommor dof - ta Af frisk-het och be - hag, Och
 4. Ty här på den - na jor - den Är syn-den med i allt Och
 5. Och snart, så or - det sä - ger, Jag skall ock hin-na dig. Min

hem är ej på jor-den, Nej, of - van skyn det är. Där up - pe
 gått för mig i dö - den Och plå - nat ut min skuld. Om gläd-jen
 hur dess fåglar sjung-a Den skö - na som-mar-dag, Hur vän-ner
 ger åt allt det skö - na En främ-mande ge - stalt. Fast den ej
 Je - sus skall ej drö - ja Att häm - ta mig till sig. Då skall jag

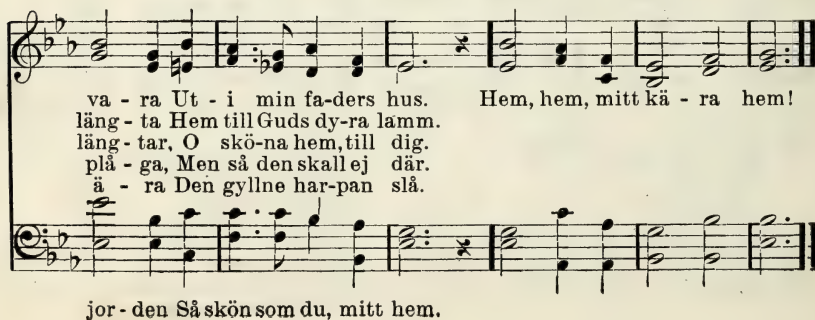

bor min fa - der I här - lig-het och ljus, Där vil - le jag ock
 blomsterströd-de Hvart steg jag här går fram, Jag skul-le än - då
 dy - ra, kä - ra Så ljuf-ligt mö - ta mig, Mitt hjärta än-dock
 kan för-dö - ma, Sen själf fördömd den är, Den kan mig än - nu
 sa - lig skå - da Hvad här jag trod-de på Och till min Je - su

D. S. Ej finns en plats på

Fine.

D. S.

va - ra Ut - i min fa-ders hus. Hem, hem, mitt kä - ra hem!
 läng - ta Hem till Guds dy-ra lamm.
 läng - tar, O skö-na hem, till dig.
 plå - ga, Men så den skallej där.
 ä - ra Den gyllne har-pan slå.
 jor - den Så skön som du, mitt hem.

668. Vi gå uppåt till Jerusalem.

LINA SANDELL.

1. Se, vi gå upp - åt till Je - ru - sa - lem, Må jor - den
 2. Hvad mer, om jor - dens blommor viss-na bort Och vå - ra
 3. Hvad mer, om vä - gen kän-nes tung i - bland! Den bär dock
 4. Allt skall full-kom - nas, så-som Herren sagt, Hvad han har
 5. Må vi då fröj - das åt vårt säl - la hem, Där Je - sus

och dess små be - kym-mer fa - ra. Vi has - ta
 gläd - je - käl - lor här för - si - na! Vår färd i -
 upp - åt, upp - åt och ej ne - der, Och Je - sus
 lof - vat, o det skall han gif - va Vi li - ta
 vän - tar med sin hel - gon-ska - ra. Se, vi gå

hem, ack till det säl - la hem, Där ing - en synd och
 ge - nom ök - nen är så kort, Och Her - ren, han för-
 med sin star - ka all-makts-hand I - ge - nom ljus och
 på hans tro - het och hans makt Och sko - la ge - nom
 upp - åt till Je - ru - sa - lem, Och där, där få vi

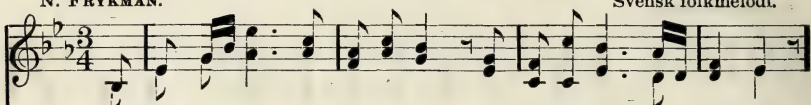

ing - en sorg skall va - ra. synd och ing-en sorg skall va - ra.
 gå - ter ej de si - na. han för-gä - ter ej de si - na.
 mör-ker själf oss le - der. ljus och mörker själf oss le - der.
 dem be-håll - na blif-va. ge - nom dem be-håll - na blif-va.
 e - vigt hem-ma va - ra. få vi e - vigt hem-ma va - ra.

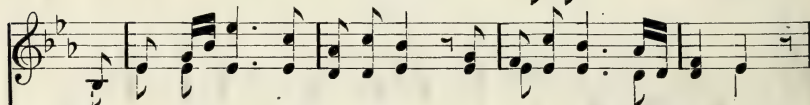
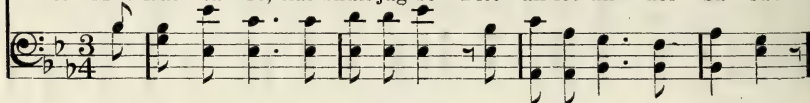
669. Hoppets stjärna.

N. FRYKMAN.

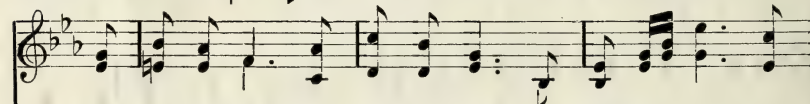
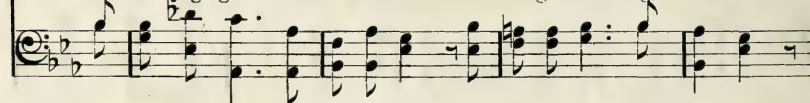
Svensk folkmelodi.

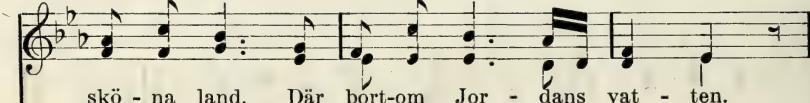
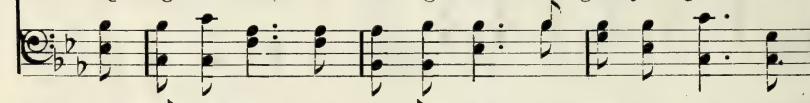
1. En stjär - na ler så vänligt ner I - genom mör - ka nat - ten.
2. Den stjär - nan är mig me - ra kär Än al - la ljus på jor - den.
3. Till fri - dens stad mig skyndar glad. Hvem kan mig det för - me - na,
4. På Si - ons höjd i frid och fröjd Hur glad sig bru - den kän - ner!
5. Min fräl - sa - re, när skall jag se Ditt an - let un - der - ba - ra?

Hon vi - sar klart och uppenbart Den dyra fräls - ningsskat - ten,
 De slockna, men hon ly - ser än Vid de fullsat - ta bor - den
 Sen Je - sus själf i nådens älf Mig täckts från synden re - na?
 Där finns ej gråt, ej kla - go - låt, Där öknens glöd ej brän - ner.
 När får jag gå att kronan få Och evigt hos dig va - ra?

Som vin - kar på den and - ra strand, I gläd - jens un - der -
 Ut - i min fa - ders ri - ka hus, Där allt jag ser i
 Han klädt mig ut - i he - lig skrud, Jag är i den så
 För e - vigt frälst från jor - dens tvång, Hon lof - var nu med
 Jag läng - tar från en öds - lig strand Till gläd - jen på Guds

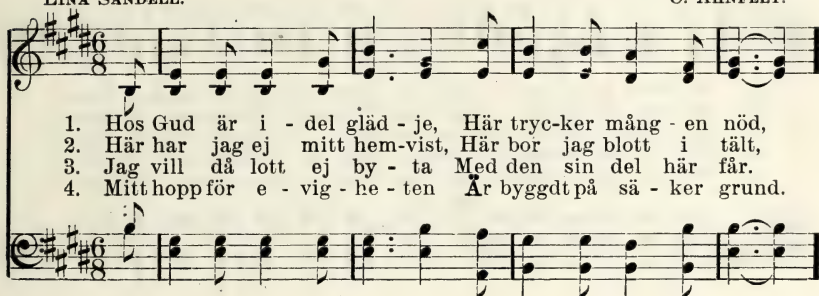
skö - na land, Där bort - om Jor - dans vat - ten.
 hög - re ljus, En Je - su li - ke vor - den.
 tack för Gud, Det gör hans nåd al - le - na.
 ju - bel - sång Sin vän för and - ra vän - ner.
 hög - ra hand I - bland din hel - gon - ska - ra.

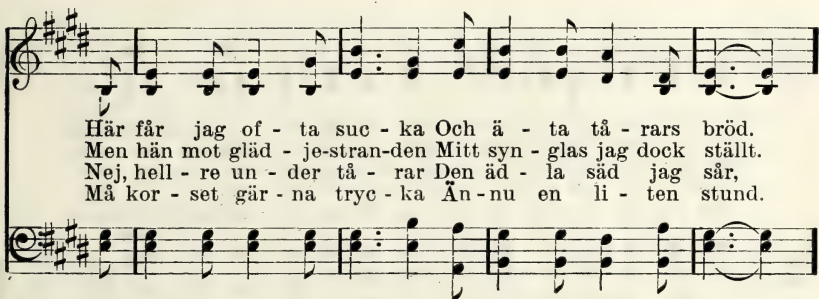
670. Hos Gud är idel glädje.

LINA SANDELL.

O. AHNFELT.

1. Hos Gud är i - del gläd - je, Här tryc-ker mång - en nöd,
 2. Här har jag ej mitt hem-vist, Här bor jag blott i tält,
 3. Jag vill då lott ej by - ta Med den sin del här får.
 4. Mitt hopp för e - vig - he - ten Är byggt på sä - ker grund.

Här får jag of - ta suc - ka Och ä - ta tå - rars bröd.
 Men hän mot gläd - je-stran-den Mitt syn - glas jag dock ställt.
 Nej, hell - re un - der tå - rar Den äd - la säd jag sår,
 Må kor - set gär - na tryc - ka Än - nu en li - ten stund.

Här blan-das fröjd och smär - ta För Her-ren Je - su brud.
 När värl-den ler och skal - kas, Jag skå - dar mot den borg,
 Blott jag med fröjd får skör - da En gång vid vä - gens slut,
 Snart ing - en sorg skall va - ra Och ing - en kla - gan mer,

Men där skall så ej va - ra, Ty gläd - jen bor hos Gud.
 Där jag skall bo för e - vigt Och glöm-ma all min sorg.
 Då värl-dens då - rar ta - git Sin he - la fröjd för - ut.
 Då jag med o - höljdt ö - ga Min Je - sus e - vigt ser.

671. O hur saligt att få vandra.

J. BLOMQVIST.

R. LOWRY.

1. O hur saligt att få vand-ra Hem-åt vid vår fa-ders hand!
 2. Här vid älf-varna i Ba-bel Tystnar of-ta nog vår sång,
 3. In-tet mörker där skall va-ra, Ing-a tår-rar, ing-en nöd,
 4. Här vi skiljas från hvarand-ra, Här är mö-da, sorg och strid,
 5. O må ing-en bli till-ba-ka Här i den-na mör-ka värld.

Snart vi slu-tat ö-ken-fär-den Och gå in i Kå-naans land.
 Men vi vän-ta bättre da-gar I Je-ru-sa-lem en gång.
 Ing-en synd och ingen plå-ga, Ing-en djäf-vul, ing-en död.
 Men ut-i den gyllne sta-den Snart vi mö-tas få i frid.
 Må vi al-la där få mö-tas Ef-ter slu-tad pil-grimsfärd.

Här-ligt sång-en där skall bru-sa, Stark som då-net af en vat-tu-

flod: Åran tillhör Gud och lammet, Som oss vunnit med sitt blod.

672. De kristnas fosterland.

LINA SANDELL.

Arr. af L. MASON.

1. Hvar är de krist - nas fos - ter - land? Männ Si - ons
 2. Där Kris - tus med sin an - de bor, Där or - det
 3. Här är dock ej vårt fos - ter - land, Ty öf - ver-
 4. I him - me - len där är vårt land, Vårt rät - ta,

palm - be - väx - ta strand, Där Jor-dan än - nu hvis-kar
 ro - tar sig och gror, Där om Guds barn man sä - ga
 allt, i al - la land, Där nå-gon själ fått frid med
 dy - ra fos - ter - land, Där äng - la - ska - ran sjunger

om, Hur Je - sus till dess strän-der kom?
 kan: Se, hur de äls - ka än hvar - ann,
 Gud, Där lef - ver hon, en Kris - ti brud,
 glad Guds lof i lef - van - de Guds stad.

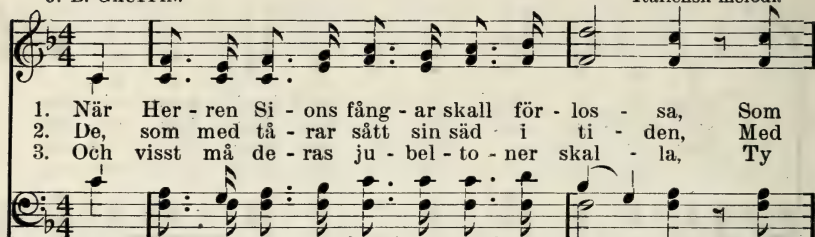
rit.

O nej, nej, nej, Det hel - ga lan - det är det ej.
 Där är vårt land, Vid Mä-larns el - ler Ti - bernes strand.
 I him-me - len, Fast hon på jor - den vand-rar än.
 Ack där, ack där Vårt hem-land och vår Je - sus är!

673. När Herren förlossar Sion.

J. B. GAUFFIN.

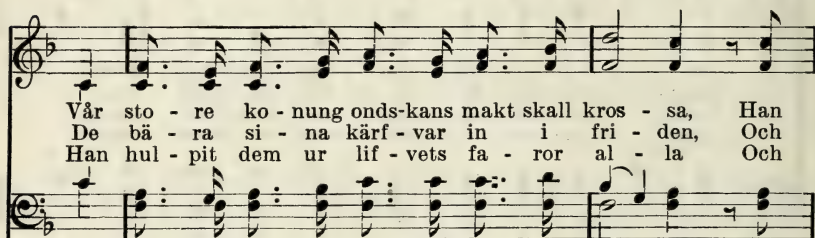
Italiensk melodi.

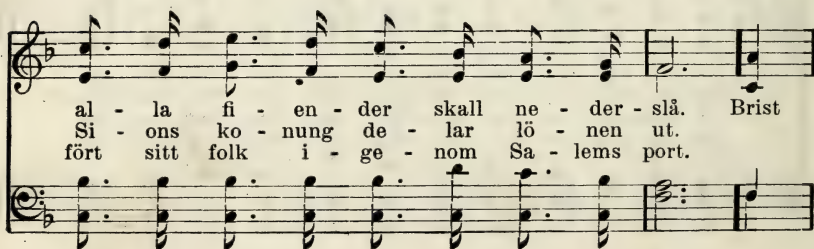
1. När Her - ren Si - ons fång - ar skall för - los - sa, Som
 2. De, som med tå - rar sått sin säd - i ti - den, Med
 3. Och visst må de - ras ju - bel - to - ner skal - la, Ty

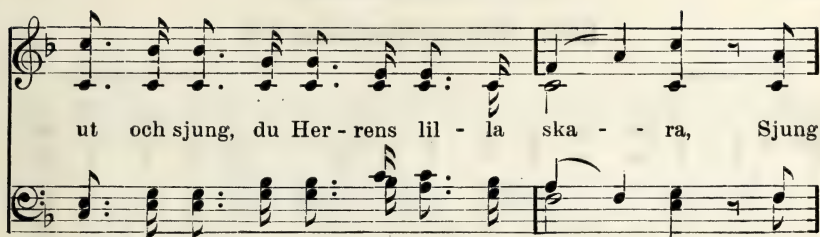
dröm - man - de vi sko - la var - da då.....
 ju - bel-sång - er skör - da få till slut.....
 sto - ra ting har Her - ren med dem gjort.....

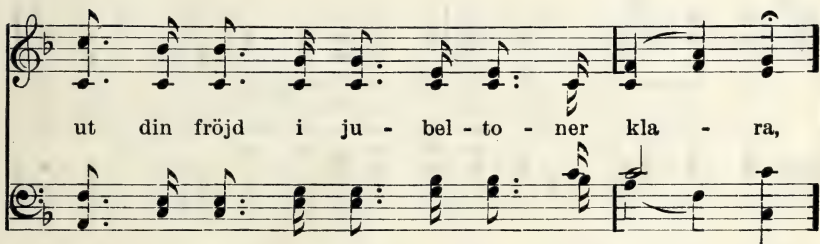
Vår sto - re ko - nung onds - kans makt skall kros - sa, Han
 De bä - ra si - na kärf - var in i fri - den, Och
 Han hul - pit dem ur lif - vets fa - ror al - la Och

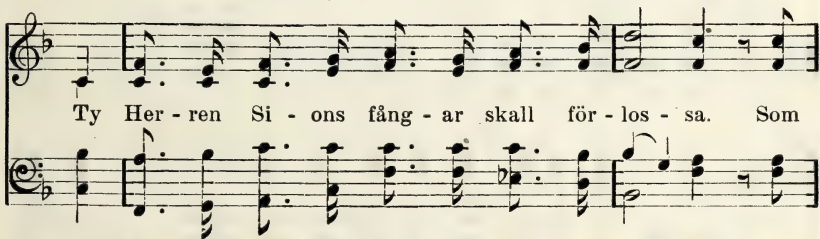
al - la fi - en - der skall ne - der - slå. Brist
 Si - ons ko - nung de - lar lö - nen ut.
 fört sitt folk i - ge - nom Sa - lems port.

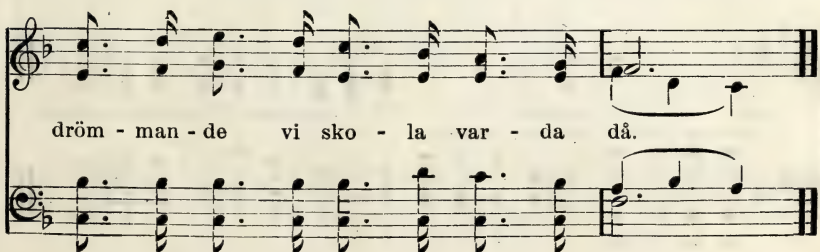
ut och sjung, du Her - rens lil - la ska - - ra, Sjung

ut din fröjd i ju - bel - to - ner kla - ra,

Ty Her - ren Si - ons fång - ar skall för - los - sa. Som

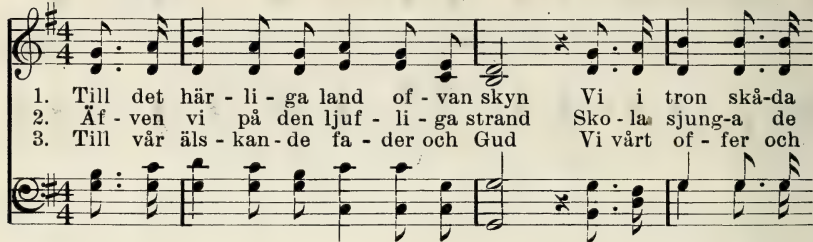

dröm - man - de vi sko - la var - da då.

674. Om en kort liten tid.

S. F. BENNETT.

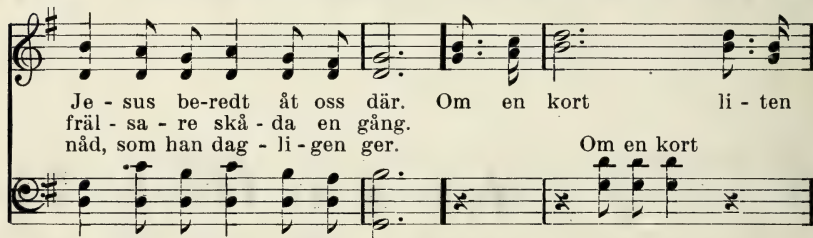
J. P. WEBSTER.

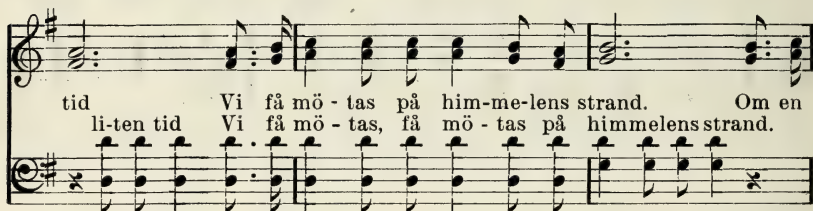
1. Till det här - li - ga land of - van skyn Vi i tron skå-da
 2. Äf - ven vi på den ljuf - li - ga strand Sko-la-sjung-a de
 3. Till vår äls - kan-de fa - der och Gud Vi vårt of - fer och

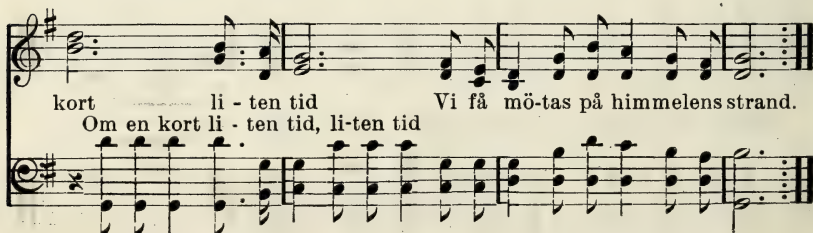
upp re-dan här, Ty ett hem, fast fördoldt för vår syn, Har vår
 sa - li-gas sång, När för-lös - ta från död - li - ga band Vi vår
 tack läg-ga ner För den kär-lek han skänker sin brud Och den

Je - sus be-redt åt oss där. Om en kort li - ten
 fräl - sa - re skå - da en gång.
 nåd, som han dag - li - gen ger. Om en kort

tid Vi få mö - tas på him-me-lens strand. Om en
 li-ten tid Vi få mö - tas, få mö - tas på himmelens strand.

kort li - ten tid Vi få mö-tas på himmelens strand.
 Om en kort li - ten tid, li-ten tid

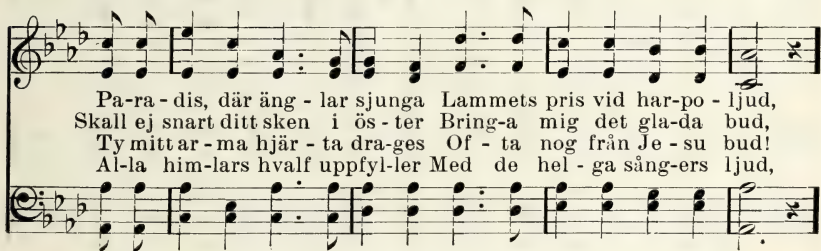
675. Hemma hos Herren.

F. C. ARMSTRONG.

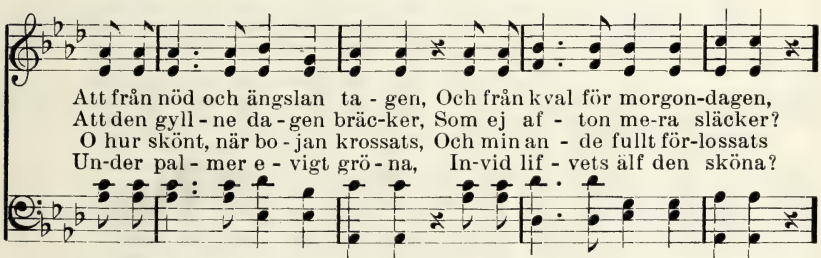
Engelsk melodi.

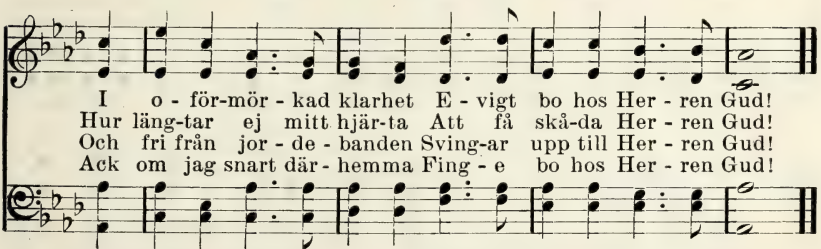
1. O att få hemma va - ra I det un - der - ba - ra
 2. O att få hemma va - ra! Mor - gonstjärna kla - ra,
 3. O att få hemma va - ra, Fri från synd och fa - ra,
 4. När får jag hemma va - ra, Där se - ra - fers ska - ra

Pa - ra - dis, där äng - lar sjunga Lammets pris vid har - po - ljöd,
 Skall ej snart ditt sken i ös - ter Bring - a mig det gla - da bud,
 Ty mitt ar - ma hjär - ta dra - ges Of - ta nog från Je - su bud!
 Al - la him - lars hvalf uppfyl - ler Med de hel - ga sång - ers ljud,

Att från nöd och ängslan ta - gen, Och från kval för morgon - dagen,
 Att den gyll - ne da - gen bräc - ker, Som ej af - ton me - ra släcker?
 O hur skönt, när bo - jan krossats, Och min an - de fullt för - lossats
 Un - der pal - mer e - vigt grö - na, In - vid lif - vets älf den sköna?

I o - för - mör - kad klarhet E - vigt bo hos Her - ren Gud!
 Hur läng - tar ej mitt hjär - ta Att få skå - da Her - ren Gud!
 Och fri från jor - de - banden Sving - ar upp till Her - ren Gud!
 Ack om jag snart där - hemma Fing - e bo hos Her - ren Gud!

5. När får jag bo därhemma
 Och med fröjd instämma
 Med den frälsta hop, som sjunger
 Lammets sång i segerskrud,
 Där keruber, helgon alla
 I tillbedjan nederfalla
 Och böjda djupt för tronen,
 [41] Hyllning ge åt Herren Gud?

6. Snart skall jag hemma vara,
 Snart får upp jag fara
 Till det fadershus, där Jesus
 Rum beredde för sin brud.
 Om än tung mig kännes världen,
 Och allt mörkare blir färdan,
 Där uppe strålar dagen
 Evigt klar hos Herren Gud.

676. Mitt eviga hem.

N. F.

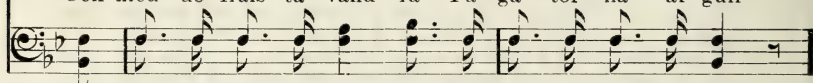
N. FRYKMAN.

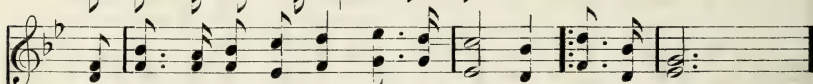
1. Mitt hem är ej på jor - den Bland sor - ger och be - svär,
2. Som seg - larn ut - i stor - men Med läng - tan ser mot land,
3. En vin - ning skön det blif - ver Att läm - na jor - dens mull

Jag är som mi - na fä - der En gäst och främ - ling här.
 Så läng - tar jag till hem - met På him - lens lug - na strand,
 Och med de fräls - ta vand - ra På ga - tor - na af gull

Men i min fa - ders ri - ke En bo - ning vän - tar mig,
 Dit stör - mens brus ej hin - ner Och vå - gens svall ej när,
 Och i den ny - a sång - en Med ju - bel stäm - ma in

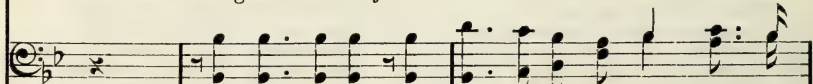

Den ald - rig sett på jor - den sin li - ke. { Säl - la hem,
 Där in - tet hjär - ta li - der och sak - nar. } O hvad frid,
 Och loc - ka har - po - to - ner så kla - ra. { Mitt kära hem,
 { Där finn ej strid

skö - na stad, Där äng - la - ska - ran sjung - er så
 o hvad fröjd In -

Guds vänners stad,
 Jag blir så nöjd

glad (hal-le - lu-ja)! om de pär-le-por - tar - na kla - ra!

677. Sällhetens hamn.

KARIN YTTERGREN.

P. E. SVEDBOM.

1. Ur stor - mar-na ser jag en af - läg - sen hamn, Dit
 2. Mig mö - ta i mängd up - på vand-ring - ens tåg Båd
 3. Min Je - sus här mät - tar min hung - ri - ga själ Och
 4. Den skat - ten långt mer än all värl - den är värd. O
 5. Du få - fäng-a värld med din lyc - ka så arm, Ej

kär - le-ken vin-kar så blid. Den bju - der båd ä - ra och
 sor - ger och an - de - lig nöd. Men han, som så huld till mitt
 trös - tar i sor-ger-nas natt. Han har mig gjort fri från att
 må jag blott fatta den så, Att kro-nan, som mig ut - af
 mer du be-då - re nu mig. Min Je - sus, min vän, med din

säll - het och namn, Men först ef - ter ut-käm-pad strid.
 e - län-de såg, Han gif-ver nog gläd-je och stöd.
 va - ra en träl Och blif-vit mitt lif och min skatt.
 nåd är be-skärd, Med ho-nom jag ock må und - få.
 kär - lek så varm Drag städ-se mitt hjär - ta till dig.

6. Min frälsare, för du mig själf vid din hand
 Från Babel, min harpa sen stäm,
 Ty hur kan jag sjunga i främmande land
 Din visa? Nej, för mig snart hem.
 7. När döden mig rycker i grafven med sig,
 Gjut olja i lampan, att jag
 Ej fåvitsk blir utstängd för evigt från dig,
 Men håll mig beredd till din dag.

678. Hem det går.

N. FRYKMAN.

WM. J. KIRKPATRICK.

1. Hur skönt att vandra på livvets stig, Där frid mitt hjärta får,
 2. Visst är här möda från år till år Och nöd en daglig gäst,
 3. När helst min pröfning och strid är all I jor-dens jämmer-dal,
 4. Som klockan ringer sab-ba-ten in, När kvällens timme slår,

Och fadershanden så le-der mig, Att hem, ja hem det går!
 Men ing-en o-ro mitt hjärta når Vid lammets bröllops-fest.
 En fridens ängel mig fö-raskall Till himlens fröjde-sal.
 Så ring-er glädjen ut-i mitt sinn, När jag mitt hemland når.

Hem det går, o ja, hem det går. Snart den trötte sin hvi-la får

På ljusets strand i det sköna land, Där allt i blomning står. -ning står.

679. Himmelska Eden.

W. O. CUSHING.

WM. F. SHERWIN.

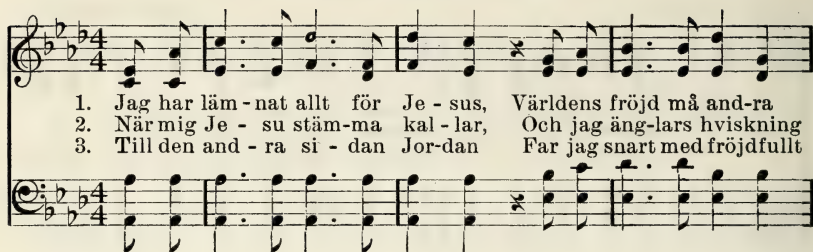
1. Här - li - ga him - melska E - den, Upp till din sab - bats - frid
 2. Öf - ver det sør - jan - de hjär - tat Ly - ser ditt kla - ra ljus,
 3. Där i min fräl - sa - res när - het Hö - jes af hel - gon mång,

Längtar mitt smäktan - de hjär - ta Bort i - från nöd och strid.
 Blandadt med sväfvan - de to - ner Af äng - la - sång - ens brus.
 Up - på de e - vi - ga höj - der, Mo - ses och lam - mets sång.

Här - li - ga him - mels - ka E - den, Hem, där Guds helgon bo, Hur
 Hem, där Guds saliga helgon bo,

rit.
 of - ta på jord - lif - vets böl - ja Jag drömt om din ljufva ro!

680. Pärleporten.

1. Jag har läm-nat allt för Je-sus, Världens fröjd må and-ra
 2. När mig Je-su stäm-ma kal-lar, Och jag äng-lars hviskning
 3. Till den and-ra si-dan Jor-dan Far jag snart med fröjdfullt

ta. Allt dess nö-je jag för-glöm-mer, Då jag
 hör, Jag vill li-ta på min Her-re, Han mig
 mod För att nå den skö-na sta-den Vid den

min-nes Gol-ga-ta. Om än vän-ner här mig
 ge-nom da-len för. Jag vill tro hans dy-ra
 kla-ra lif-vets flod. I de säl-la an-dars

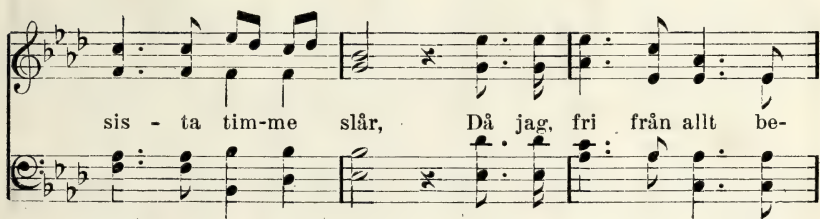
läm-na, Och jag värl-dens små-lek får, Jag har
 löf-te, Mer än guld det är för mig: Jag är
 hem-land Lifvets träd i fäg-ring står. Äng-lar

en, som huldt mig föl - jer, Tills jag pär - le - por - ten
 när dig, fruk - ta ic - ke, Pär - le - por - ten öpp - nar
 jub - la, då jag sa - lig Ge - nom pär - le - por - ten

när. Snart min lef - nads-af - ton skym-mer, Och dess
 sig.
 går.

sis - ta tim-me slår, Då jag, fri från allt be-

kym - mer, Ge - nom pär - le - por - ten går.

681. Frälsta skaror.

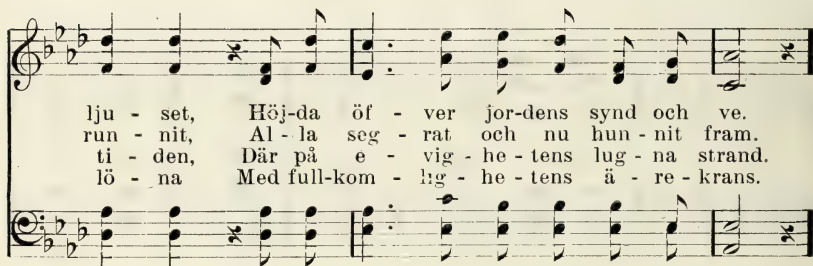
ALBERT JOHANSON.

1. Fräls-ta ska - ror of - van jor - de - gru - set Fick på
 2. Lögn och svek hos dem man ic - ke fun - nit, Ej be-
 3. Så - som hjäl - tar, trog - na ut - i stri - den, Stå de
 4. O jag läng - tar till den sta - den skö - na, Där i

Si - ons berg Jo-han-nes se, In - för tro - nen strå-lan-de i
 smit - tel-se af synd och skam. Ge-nom blo-det, som på kor-set
 nu med se - gerpalm i hand, Ef - ter ve - der-mö-dan här i
 fröjd, som ej på jor-den fanns, Je - sus skall sin köp-ta brud be-

lju - set, Höj-da öf - ver jor-dens synd och ve.
 run - nit, Al - la seg - rat och nu hun - nit fram.
 ti - den, Där på e - vig - he - tens lug - na strand.
 lö - na Med full-kom - lig - he - tens ä - re - krans.

Främst stod lam - mets köp - ta först-lings-ska - ra, Som den
 De - ras sång var ljuf som har - po - to - ner, Då-nan-
 Fa - ders-han - den tor - kar - al - la tå - rar, Ing - en
 Nat-ten ljus - nar, när mitt hjär - ta tän - ker På all

ny - a sång-en lä - ra fick, Hvilken, tro-gen i all nöd och
de likt sto - ra vat-tens brus. Härlig - het upp-ly-ser himlens
nöd och brist de kän-na mer. Syndens tör - ne in - tet hjär-ta
säll-het hos min Gud en gång. Löftets stjär-na mod och kraft mig

fa - ra, Städ-se följ - de lam-met, hvar det gick.
zo - ner, Allt är fröjd ut - i vår fa - ders hus.
så - rar, I - del här - lig - het hvar ö - ga ser.
skän - ker, Hoppets gläd - je lät - tar ti - dens tvång.

682. Ljus efter mörker.

F. R. HAVERGAL.

1. Ljus efter mörker, fröjd efter kval, Kraft efter svaghet, höjd efter dal.
2. Skörd efter såning, ros ef-ter knopp, Frukt efter mö - da, si är vårt hopp.
3. Lugn efter stormen, hamn efter haf, Sång efter tå - rar, lif ef-ter graf,

Sött efter bit-tert, ro efter strid, Och ef-ter re-san hvila och frid!
Vår efter vin-ter, tröst efter sorg—Snart ha vi hunnit sällhetens borg!
Bröllopet stundar, längtande brud E - vi-ga glädjen ärfver hos Gud!

683. Skall ock jag en gång?

J. A. H.

J. A. HULTMAN.

1. Nu vi vandra till Je - ru - sa - lem, Till vårt hem, där Herren
 2. Tänk, när al-la bar-nen kom-ma hem, Som här tryckts af ti-dens
 3. O hvi fruktas du dig, lil - la hjord, När din fa - ders vil - ja

bor. Där vi sko - la å - ter - se vår vän Och få mö - ta släk-ten
 tvång! Här de, tröt-ta ut - af vand-ring - en, Haf-va frå - gat mången
 är, Att du ärf-va skall den ny - a jord Och få e - vigt sjung-a

stor. Skall ock jag en gång Sjunga lammets ny - a sång?
 gång: Skall ock jag en gång Sjunga lammets ny - a sång?
 där! Där skall jag en gång Sjunga lammets ny - a sång.
 Skall jag en gång

Skall ock jag en gång Sjunga lammets ny - a sång?
 Skall ock jag en gång Sjunga lammets ny - a sång?
 Där skall jag en gång Sjunga lammets ny - a sång
 Skall jag en gång

684. Snart är jag hemma.

J. A. H.

J. A. HULTMAN.

1. Snart så slu - ta jor - dens stri - der, Snart får jag till
 2. Tänk att slut - ligt skå - da Je - sus, Som jag här har
 3. Tänk, Guds barn från al - la or - ter Sko - la sam - las
 4. Där det blir mig godt att va - ra, Att för e - vigt

Je - sus gå. O hvad fröjd det en gång blif-ver Att till sist för
 trott up - på, Och att få Guds lof upp-stäm-ma Och på him-lens
 hemma där Och få mö-tas med hvar-and-ra För att ald - rig
 bo hos Gud, Hva-rest lammets bröl - lop fi - ras Un - der him - la-

tro - nen stå! Snart är jag hemma, snart är jag hem-ma,
 har - por slå!
 skil - jas mer!
 sång - ens ljud.

1
 2
 Fri från sor - ger och be - svär. Där min Je - sus är.

685. Hemma, hemma.

C. BOBERG.

J. A. HULTMAN.

1. Hemma, hem-ma! Den, som vo - re Lyckligt i sitt hem än - då!
 2. Hemma, hem-ma! Hvilken lyc - ka, När jag nått min fa - ders hus!
 3. Hemma, hem-ma! Hvilka vän - ner Jag hos Je - sus därskall få!
 4. Hemma, hem-ma! Hjärtat re - dan Vid - gar sig af fröjd och hopp.

Om jag kun - de, glad jag fo - re Öf - ver haf och rymder blå,
 Därskalling - en sorg mig tryc - ka, Allt är i - del fröjd och ljus.
 Hvar och en den and - re kän - ner, In - tet mer oss skil - jer då.
 Je - sus kär, behåll mig, me - dan Jag full - bor - dar här mitt lopp.

Öf - ver berg och öf - ver da - lar, Bort, långt bort från tidens flärd,
 Ing - en synd mitt hjärta ag - gar, Ing - en o - ro kväljer mer.
 Ing - en där jag me - ra så - rar, Ing - en an - nan så - rarmig.
 O jag vet, min mat - ta stäm - ma, Som i moll här to - nat har,

Till de söl - las gyll - ne sa - lar, Till en myc - ket bätt - re värld.
 Frälst från syndens sår och tag - gar, Fal - ler jag för tro - nen ner.
 Vi få bo i E - dens vå - rar, Hvi - lan - de från öknens stig.
 Skall i dur gå upp där - hem - ma Till Guds ä - ra, hög och klar.

686. Tvagna i lammets blod.

T. C. O'KANE.

1. Hvil-ka ä - ro des - sa, som vid flodens strand, Just vid den tys-ta
 2. Des - sa ä - ro de, som ren i ung - a år Fun-no sin Je - sus
 3. Des - sa ä - ro de, som i all nöd och strid Ständigt hos Je - sus
 4. Des - sa ä - ro de, som midt i el - den stått Fast för sin Her - re,
 5. Bär - ga-de för e - vigt på den säl - la kust Fri - a från jordens

grafvens mörka rand Pri - sa Gud med palm i hand, Tvag-na i
 och som i hans spår Rön - te hvad hans nåd för - mår, Tvag-na i
 njö - to lugn och frid, Trog-na för sin Gud all - tid, Tvag-na i
 sökt hans ä - ra blott, Skön be - fordran de nu fått, Tvag-na i
 synd och sorg och pust, Sjung-a de med fröjd och lust, Tvag-na i

lam-mets blod? Ja, i - genom por-ten de gå med gladligt mod,
 lam-mets blod.
 lam-mets blod.
 lam-mets blod.
 lam-mets blod.

1
 Tvagna i lam-mets blod.... Tvag-na i lam-mets blod.
 Tvagna, ja, tvagna i lammets blod.
 2

687. O Jesus kär, när vill du hämta mig?

N. FRYKMAN.

1. O Je-sus kär, när vill du häm-ta mig Från det-ta
 2. Jag of-ta tänkt, det skul-le bätt-re bli, Om blott från
 3. Ty syn-den plå-gar mig på mång-a vis, Och för min
 4. En re-se-när ut-i ett fjär-ran land Jag vand-rar

främlingslandet hem till dig? Jag är så trött och kan ej finna
 det och det jag blef-ve fri. Men nej, så läng-e jag på jorden
 synd jag mås-te haf-va ris. Min näpst för han-den hvarje morgon
 här. O fa-der, tag min hand Och led mig du— jag annars vil-se

ro, Förn jag hos dig i him-me-len får bo.
 är, Mig vän-ta en-dast mö-da och be-svär.
 är, Jag märker grant, jag är ej hem-ma här.
 går— Hem, hem till dig, där jag min kro-na får.

5. Därhemma, o där svida inga sår!
 Då frälst jag på de gyllne gator går,
 Jag höja skall af hjärtat jubelskri:
 Halleluja, nu är all nöd förbi.
6. O huru sällt en gång få skåda Gud!
 Det blir en salig dag, när jag får bud
 Att fara hem från allt elände här
 Och evigt vara där min Jesus är.

688. Närmare hemmet.

A. L. SKOOG.

1. En ljuf, hög - tid - lig tan - ke Mig of - ta ge - nom - far: I
 2. Ja, närm - re fa - ders - hu - set Med rum för - u - tan tal, Och
 3. Och när - ma - re den sta - den, Där bör - dan läg - ges ner, Och
 4. O Je - sus, räck mig han - den Ut - i det sis - ta slag. Ty

dag jag när - ma - re hem - met är, Än förr jag va - rit har.
 närm - re hel - go - nens sys - konkrets I him - lens tem - pel - sal!
 kor - set by - tes mot kro - nan ut, Den Gud de si - na ger!
 kan - ske när - ma - re än jag tror Jag är mitt hem i dag.

När - ma - re hemmet i dag, När - ma - re hemmet i dag,

När - ma - re hemmet i dag Än nå - gon - sin för - ut!

689. Hemma hos Gud.

D. W. C. HUNTINGDON.

T. C. O'KANE.

1. Ack sa - li - ga hem hos vår Gud, Där den lef - van - de
2. Ack tänk, hvilken ska - ra hos Gud Ut - af vän - ner, som

älf rin - ner fram (hos vår Gud), Där de fräls - ta i ski - nan - de
lyk - tat sin färd (hos vår Gud) Och som nu hö - ja seg - ran - de

skrud Bö - ja knä för det slak - ta - de lamm (hos vår Gud)! Hos vår
ljud I sitt hem i den him - melska värld (hos vår Gud)! Hos vår

Gud, hos vår Gud, Ack sa - li - ga hem hos vår
Gud, hos vår Gud, Ack tänk, hvil - ken ska - ra hos
hos vår Gud, hos vår Gud,

Gud (hos vår Gud)! Hos vår Gud (hos vår Gud), hos vår
Gud (hos vår Gud)! Hos vår Gud (hos vår Gud), hos vår

Gud, hos vår Gud, Ack sa - li - ga hem hos vår Gud!
 Gud, hos vår Gud, Ack tänk, hvil - ken ska - ra hos Gud!

3. Där har jag min Jesus hos Gud
 Och de kära, som ren hunnit hamn.
 O så vill jag som längtande brud
 Skynda dit till min frälsares famn.
 Hos vår Gud, hos vår Gud,
 Där har jag min Jesus hos Gud!

4. Och snart är jag hemma hos Gud,
 Ty min vandring är nära sitt slut.
 Många kära mig vänta hos Gud,
 Som sitt mål hafva hunnit förut.
 Hos vår Gud, hos vår Gud,
 Ack snart är jag hemma hos Gud!

690. Hemåt bär det.

J. BLOMQVIST.

1. Jag är främ - ling här - Hem - åt fär - den bär - Får ej
 2. Ej med tank - lös värld På dess y - ra färd Vill jag
 3. O hur glad jag är, Att min Je - sus kär Som en
 4. För det go - da land Står min själ i brand, Ty där

hvi - la i främ - man - de land. Visst är vä - gen smal, Dock jag
 föl - ja. Af or - det jag hör, Att den vä - gen bred Bär i
 brand ut - ur el - den mig ryckt! I mitt vil - da lopp Han har
 är ju min fräl - sa - re kär. O hvad un - der då, Att jag

gjort mitt val: Hem - åt bär det vid fräl - sa - rens hand.
 dju - pet ned, Där den tä - ran - de mas - ken ej dör.
 sökt mig opp, Till sitt äls - kan - de hjär - ta mig tryckt.
 dit vill gå För att se, hu - ru ljuf - lig han är!

691. En morgon utan synd.

CHARLOTTE TIBELL.

G. LEWENHAUPT.

1. En mor-gon u - tan synd jag vak-na får, En mor-gon
 2. E - vin-ner - li - ga hyd-dor öpp-nas där, Som han be-
 3. Hur sång-en bru - sar omkring lammets tron! Det tar ej
 4. Dock han är själf hos si - na barn, han går, En eld-stod
 5. För - bi - da Her - ren, ti - den är så kort. Är re - san

glad hos fräl-sa - ren där-hem-ma, Får se för - kla - ra - de
 redt åt si - na fräls-ta ska-ror, Där vi få ta - las vid
 slut på gläd-jen, sab-bats-fri - den. Ack trängde blott hit ned
 mäk - tig, fö - re oss i nat - ten. Och andens svärd, hans dy-
 stor - mig, hu - ru skön är ham-nen! För-bi-da mor - go - nen

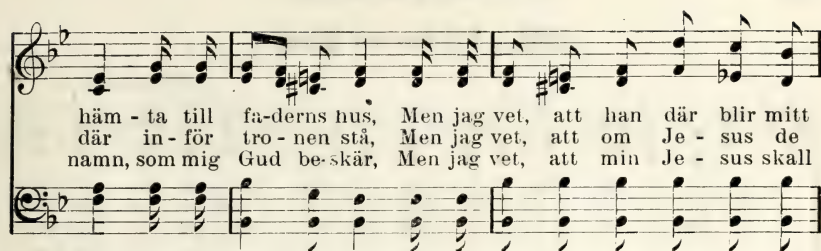
hans dy-ra sår Och hö - ra lju - det af hans kä - ra stäm-ma.
 om vännen kär Och tac-ka för de öf-verständna fa - ror.
 en en-da ton, Med lyf-tadt mod vi brö-te fram i stri-den.
 ra ord, be-står, Och löf-tets ark går öf-ver dju-pa vat - ten.
 och skåda bort Nej, skå-da hem - åt Je-sus öpp-nar fam-nen.

692. Himmelens fröjd.

P. P. BLISS.

J. McGRANAHAN.

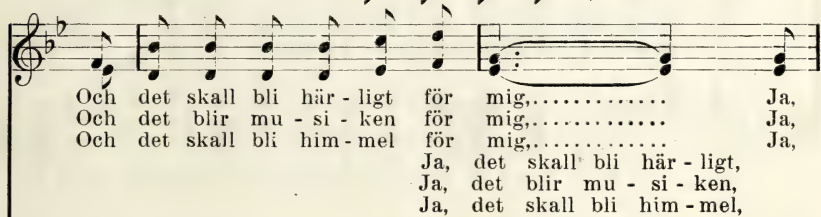
1. Jag vet ej den stund, när från jordens grus Mig Je - sus vill
 2. Jag vet ej hvad har - por de äng-lar slå, Som jub-lan-de
 3. Jag vet ej, hur här - lig min arfs-lott är, Jag vet ej det

häm - ta till fa - derns hus, Men jag vet, att han där blir mitt
 där in - för tro - nen stå, Men jag vet, att om Je - sus de
 namn, som mig Gud be - skär, Men jag vet, att min Je - sus skall

e - vi - ga ljus, Och det skall bli här - ligt för mig.
 sjung - a än - då, Och det blir mu - si - ken för mig.
 mö - ta mig där, Och det skall bli him - mel för mig.

Och det skall bli här - ligt för mig..... Ja,
 Och det blir mu - si - ken för mig..... Ja,
 Och det skall bli him - mel för mig..... Ja,
 Ja, det skall bli här - ligt,
 Ja, det blir mu - si - ken,
 Ja, det skall bli him - mel,

det skall bli här - ligt för mig (för mig). Men jag vet, att han
 det blir mu - si - ken för mig (för mig). Men jag vet, att om
 det skall bli him - mel för mig (för mig). Men jag vet, att min

där blir mitt e - vi - ga ljus, Och det skall bli här - ligt för mig.
 Je - sus de sjung - a än - då, Och det blir mu - si - ken för mig.
 Je - sus skall mö - ta mig där, Och det skall bli himmel för mig.

693. I Eden en gång.

Ur Lammets Lof.

1. Vi få mö - tas i E - den en gång, I de sa - li - gas
 2. Då vi mö - tas i E - den en gång, Då vi bo hos vår
 3. Där de hel - gon från ur - min - nes tid Och pro - fe - ter, mar -

här - li - ga land. All vår mö - da och sorg är då slut, När vi
 fräl - sa - re kär, Al - la trog - na, som flyt - tat för - ut, Få vi
 ty - rer ock - så Och små barn, som fått ti - digt gå hem, För Guds

D. S. Hvad en död - lig ej sett el - ler tänkt Blir oss

Fine.

stå på den him - mels - ka strand. Ut - i E - den en
 träf - fa i him - me - len där.
 tron ju - bi - le - ran - de stå. I det här - li - ga, här - li - ga

där ut - af fräl - sa - ren skänkt.

D. S.

gång, Ut - i E - den en gång!
 E - den en gång, I det här - li - ga, här - li - ga E - den en gång!

694. På Sions berg.

1. På Si - ons berg där står ett slak - tadt lamm,
 2. De haf - va gyll - ne har - por i sin hand,
 3. Den ny - a sång - en ing - en lä - ra kan
 4. Så två mig då, o Je - sus, ren och hvit
 5. Ack kläd mig du ut - i den hvi - ta skrud,

Om - kring det lam - met står en fräl - sad ska - ra,
 Och för sin Gud den ny - a sång - en sjung - a
 För - u - tom den, som blif - vit köpt från jor - den
 Ut - i ditt dy - ra blod, som mig kan re - na,
 I din rätt - fär - dig - het, det sil - ket skä - ra,

På hvil - kas an - let' fa - dern satt sitt namn:
 Med väl - dig röst, ty los - sadt är det band,
 Med lam - mets dy - ra blod, som för oss rann,
 Att äf - ven jag en gång må kom - ma dit
 Att jag må stå där som din tåc - ka brud

De ä - ro hans, han de - ras Gud skall va - ra.
 Som här på jor - den bun - dit de - ras tung - a.
 Och i det blo - det helt är tva - gen vor - den.
 Och lof - va dig, o Je - sus Krist, al - le - na.
 Och sjung - a dig för e - vigt lof och ä - ra.

695. Sabbatshvila.

J. A. HULTMAN.

1. Det står Guds folk en sab-bats-hvi-la å-ter,
 2. Då fa-der'n själf bort-tor-kar de-ras tå-rar,
 3. För-sam-la-de från al-la folk och län-der,
 4. När ljus och här-lig den-na sab-bat ran-das,

Där-om hans löf-te här-ligt vitt-ne bär,
 Och se-dan ing-en nöd skall va-ra mer,
 De stå till-bed-jan-de för lam-mets tron
 Som ren så myc-ken fröjd mig bring-ar här,

En sab-bats-dag, då Her-ren Je-sus lå-ter
 Ty bor-ta är för e-vigt allt, som så-rar,
 Med se-ger-pal-mer ut-i si-na hän-der
 O Je-sus, låt ock mi-na to-ner blan-das

De si-na e-vigt va-ra där han är.
 O-vansk-lig gläd-je Gud de si-na ger.
 Och har-por, sträng-a-de i hög-re ton.
 Ut-i den sång, som e-vigt lju-der där.

696. Det finns ett land.

I. WATTS.

F. FRÖDING.

1. Det finns ett land så un - derbart, Där hel - go - nen få bo.
2. Ty bort - om den - na stri-da våg, Där lig - ger him-lens land.

Där ly - ser lju - set e - vigt klart, Där härs - kar e - vig ro.
Så Ka - na - an i fäg - ring låg På Jor - dans and - ra strand.

Det lan - det har en e - vig vår, Ej blommandär för - gås,
Låt oss få stå där Mo - se stod Och se i Ka - naan in,

Men dö - dens flod sin böl - ja slår E - mel - lan det och oss.
Då skall ej dö - dens jor - dansflod Förskräcka mer vårt sinn.

697. Jesus först af allt.

F. J. CROSBY.

J. R. SWENEY.

1. När mitt lifs - verk är än-dadt, och jag öf-ver flo-den går
 2. O hur sa - ligt det blir att se hans dy - ra an - le - te,
 3. Och de kä - ra, som gått för-ut—jag läng-tar mö - ta dem.
 4. Ge-nom por - ten till sta-den får jag gå i skrud så skär,

Till det land, där jag skall bo e - vin - ner - lig, Jag skall
 Se de ö - gon, som mig följt på lif-vets stig! O hvad
 O jag minns hvart ömt far-väl vid flo-dens strand. De nu
 Ing - a tå - rar sko-la gju-tas in-om den. I den

kän - na min Je - sus, när jag and-ra stranden når, Och hans
 hjär - tat skall pri-sa då min Gud och fräl-sa - re, Som be-
 vän - tan - de stå att häl - sa mig väl-kommen hem, Dock åt
 e - vi - ga sången skall min röst ock blandas där, Först af

le - en - de skall först väl-kom - na mig. Jag skall
 redt åt mig en bo - ning där hos sig!
 Je - sus vill jag räk - ka först min hand.
 allt jag dock vill mö - ta fräl - sa - ren.

kän - - na Herren Jesus, När jag lyckligt har nått den sälla strand.
 Jag skall känna Herren Jesus,

Jag skall kän - na Herren Jesus Ut af spikarnas märken i hans hand.
Jag skall känna

698. Jag längtar till himlen.

LINA SANDELL.

H. G. NAGELL.

1. Jag läng - tar till him - len från sor - ger och strid Att
2. Jag läng - tar till him - len från syn - der och flärd, Från
3. Jag läng - tar till him - len från mör - ker till ljus, Från
4. Där har jag en kro - na för - va - rad åt mig, Där

där hos min Je - sus få va - ra Och sjung-a om här-lig-het,
det - ta för-därf - va - de hjär - ta, Som fres-tas af sa-tan, af
o - ro till ro, ack jag träng - tar. Där har jag mitt hemman, mitt
har jag ett arf u - tan li - ke. O Je-sus, min Je-sus, där

se - ger och frid Och skå - da hans an - le - te kla - ra.
synd och af värld Och gör mig blott o - ro och smär - ta.
berg-fas-ta hus, Till him - len jag läng - tar.
får jag af dig Ett e - vigt be-stån - dan - de ri - ke.

5. Och alla de kära, som förut gått hem,
Där får jag dem lefvande åter.
Där slipper jag sedan att skiljas från dem,
O Jesus, af längtan jag gråter.
6. Hur länge, min frälsare, dröjer väl du?
Ack hör, hur jag suckar och trängtar.
Säg, vill du ej komma och hämta mig nu?
Till himlen, till himlen jag längtar.

699. Det skall bli sällhet för mig.

C. H. G.

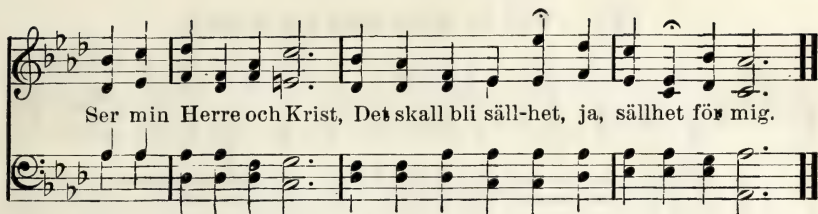
C. H. GABRIEL.

1. När jag har ut-käm-pat jord-lif-vets strid Och får gå hem till den
 2. När jag af nåd till min himmel nått fram, Frälst ifrån strider och
 3. Vän-ner mig häl-sa från jord-lif-vets tvång, Glada vi mötas med
 4. Sjä-lar till lön var det löf-te han fick, När han i döden för

him-mel-ska frid, Att då få va-ra hos fräl-sa-ren blid,
 syn-der och skam, Att se min Je-sus, det re-na Guds lamm,
 ju-bel och sång, Men att se Je-sus i him-len en gång,
 syn-da-re gick, Och att se ho-nom och mö-ta hans blick,

Det skall för e-vigt bli säll het för mig. Ja, det skall bli
 Det skall för e-vigt bli säll-het för mig. Ja,..... det skall
 Det skall för e-vigt bli säll-het för mig.
 Det skall för e-vigt bli säll-het för mig.

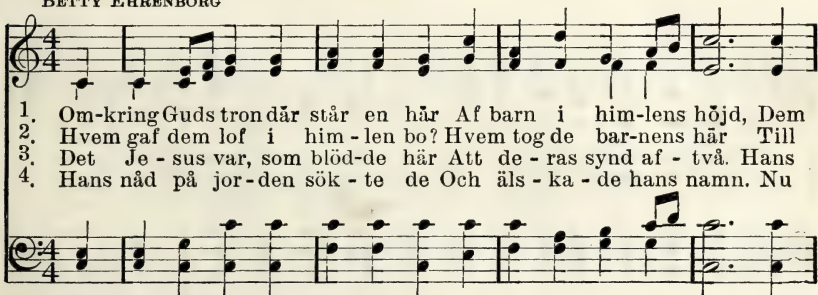
sällhet för mig, Sällhet för mig, sällhet för mig. När jag till sist
 bli sällhet för mig, Sällhet för mig, sällhet för mig.....

Ser min Herre och Krist, Det skall bli säll-het, ja, sällhet för mig.

700. Omkring Guds tron.

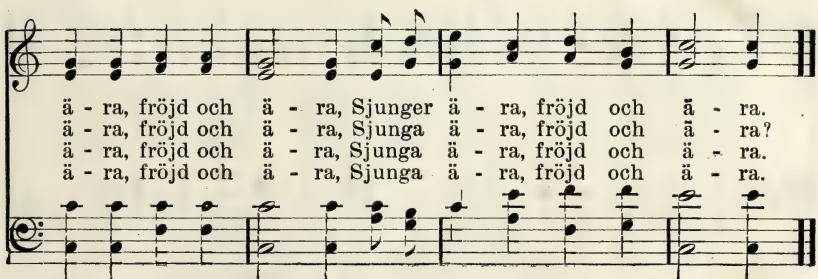
BETTY EHRENBORG

1. Om-kring Guds tron där står en här Af barn i him-lens höjd, Dem
 2. Hvem gaf dem lof i him-len bo? Hvem tog de bar-nens här Till
 3. Det Je - sus var, som blöd-de här Att de - ras synd af - två. Hans
 4. Hans nåd på jor-den sök - te de Och äls - ka - de hans namn. Nu

synden all för-lå-ten är, En ska-ra frälst och nöjd Sjunger
 den-na värld af fröjd och ro Och lär-de dem att där Sjung-a
 blod-en skrud så hvit och skär Dem gaf, och nu de få Sjung-a
 skå-da de hans an-le-te, Nu få de i hans famn Sjung-a

ä - ra, fröjd och ä - ra, Sjunger ä - ra, fröjd och ä - ra.
 ä - ra, fröjd och ä - ra, Sjunga ä - ra, fröjd och ä - ra?
 ä - ra, fröjd och ä - ra, Sjunga ä - ra, fröjd och ä - ra.
 ä - ra, fröjd och ä - ra, Sjunga ä - ra, fröjd och ä - ra.

701. Vill du möta mig vid källan.

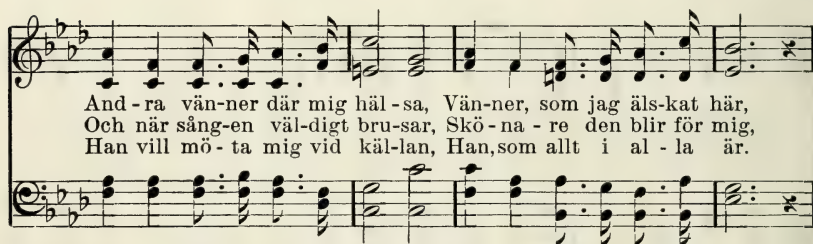
P. P. Bliss.

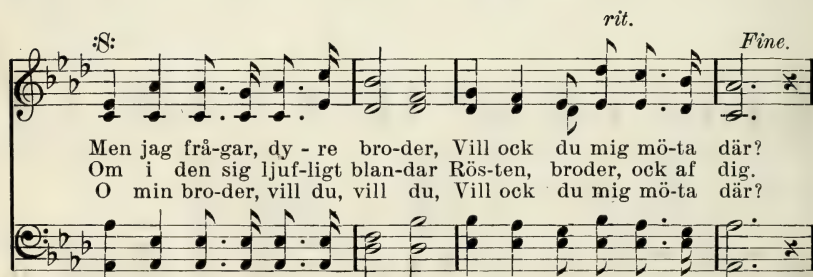
1. Vill du mö-ta mig vid käl-lan, När jag nått det go-da land?
 2. Vill du mö-ta mig vid käl-lan? O jag vet, att jag skall där
 3. Vill du mö-ta mig vid käl-lan? Ef-ter dig jag än vill se

Vill du mö-ta mig vid käl-lan, Skall jag trycka där din hand?
 Nju-ta mer af brö-ders kär-lek, Än jag nånsin kunnat här.
 I min Je-su ljuf-va när-het Och där äng-lar mot mig le.

And-ra vän-ner där mig häl-sa, Vän-ner, som jag äls-kat här,
 Och när säng-en väl-digt bru-sar, Skö-na-re den blir för mig,
 Han vill mö-ta mig vid käl-lan, Han, som allt i al-la är.

Men jag frå-gar, dy-re bro-der, Vill ock du mig mö-ta där?
 Om i den sig ljuf-ligt blan-dar Rös-ten, broder, ock af dig.
 O min bro-der, vill du, vill du, Vill ock du mig mö-ta där?

D. S. Jag vill mö-ta dig vid käl-lan, Ja, jag vill dig mö-ta där.

D. S.

Jag vill möta dig vid käl - lan, Ja, vid källan klar och skär.
O jag vill dig möta

702. Det finns ett hem.

M. E.

MARIA EDGREN.

1. Det finns ett hem, där e - vig sång skall kling-a, Det finns ett
2. Det finns ett hem på and-ra si-dan graf-ven, Där lik-het
3. Det finns ett hem långt bort från synden, nö-den, Det finns ett
4. Det finns ett hem långt i - från jor-dens vim-mel, Det hemmet
5. Till det - ta hem ock jag en gång skall fa - ra Och e - vigt

hem, där fräls-ta ska-ror bring - a Ett e - vigt pris till
är e - mel-lan kung och slaf-ven, Där allt blott frid och
hem, där röv-va-ren i dö-den Fick rum hos Je-sus,
är i här-lig - he-tens him-mel, Där allt blott i - del
där hos Gud, min fa - der, va - ra, Då nöjd jag sjung-er

Je - sus kär. Mitt hem är där, Mitt hem är där.
kär - lek är. Mitt hem är där, Mitt hem är där.
vän - nen kär. Mitt hem är där, Mitt hem är där.
kär - lek är. Mitt hem är där, Mitt hem är där.
hem-ma där: Mitt hem är här, Mitt hem är här.

703. Tänk, när en gång.

C. O. ROSENIUS.

O. AHNEELT.

1. Tänk, när en gång den dim-ma är för - svunnen,
 2. Tänk, när för mig är löst hvar jor - disk gå - ta,
 3. Tänk än - nu mer, när med för - kla - radt ö - ga,
 4. Tänk, när en gång jag u - tan synd skall va - ra,

Det mör - ker, som om - höl - jer lif - vet här,
 Hvert ångs-ligt hvar - för, som jag grubb-lat på,
 Jag ho - nom ser, som här jag trod - de på
 Helt fri mitt on - da kött och sa - tans list,

Och när den da - gen är för oss upp - run - nen,
 När de för - dol - da dju - pen sig upp - lå - ta,
 Och bad och följ - de! Tänk, när i det hö - ga
 När al - la tan - kar ä - ro re - na, kla - ra

Då Gud och lam - met e - vigt so - len är!
 Och jag får Her - rens vä - gar klart för - stå!
 Jag e - vigt säll skall för hans å - syn stå!
 Och al - la gär - ning - ar för - u - tan brist!

5. Ack tänk en gång, då jag skall kunna vara
Så from jag vill, då blott det goda sker,
Ja, när jag ej behöfver ens befara
Blott möjligheten af att falla mer!
6. Tänk, när en gång ej världen mer mig häder,
Ej falska bröder mer förtyda mig,
När ingen fiende ibland oss träder,
Men idel sanna vänner samla sig!
7. Tänk, när en gång i himlens gyllne salar
Guds lamm bland änglar rätt jag prisa kan
Och om ett evigt lif med bröder talar
Och om ett lif, som likt en dröm försvann!
8. Det kommer allt för den, som funnit vägen,
För den i Kristus här sin sällhet fann.
O Gud, det är ju visst, ej blott en sägen?
Du själf det sagt, och du ej ljuga kan.

704. Den stora skaran.

B. WADSTRÖM.

G. LEWENHAUPT.

1. Hvem är den sto-ra ska-ran där Med palm i hand, Hvars
2. I si-da, hvi-ta kläders glans Den står för Gud Med
3. Jo, ska-ran kom från lifvets strid, Från ti-dens nöd. De
4. Ett tec-ken på hvar panna klart Du flam-ma ser. Förr
5. En gång, som främ-ling-ar de gått I ö-ken-land Och

hjas-sa se-ger-kro-nan bär På e-vig-he-tens strand?
o-för-vissnad bröllopskrans Lik-som en smyckad brud.
al-la gått till himlens frid I-ge-nom sa-lig död.
var det doldt, nu up-pen-bart, Hvad glans åt dem det ger!
lif-vets smär-tor sma-ka fått Och bränts af so-lens brand.

6. Från syndens väg de veko af
Till lammets spår.
Sitt kors de buro till sin graf.
Det var en vandring svår.
7. Nu är den slutad, inför Gud
De stå med fröjd
Och höja segersångens ljud
På ljusa himlens höjd.
8. Och änglar omkring tronen stå
Med dem hos Gud
Och gyllne harpors strängar slå
Till deras sångers ljud.
9. Och deras jubel slut ej tar
I evighet.
De äro hos sin Gud, sin far,
I frid och salighet.

705. Doxology.

T. KEN.

L. BOURGEOIS.

Praise God, from whom all blessings flow; Praise Him, all creatures here be-low;

Praise Him a-bove, ye heavenly host; Praise Father, Son, and Ho - ly Ghost.

706. Come, Thou Almighty King!

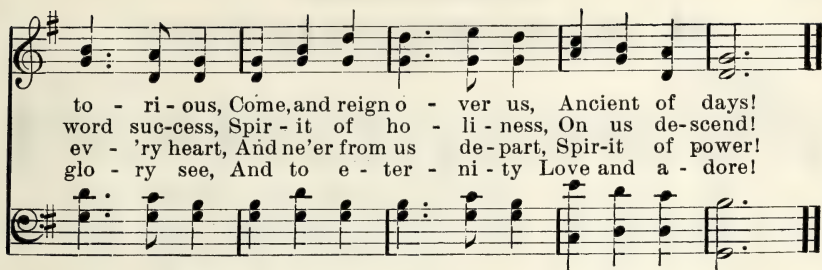
C. WESLEY.

F. GIARDINI.

1. Come, thou al - might - y King, Help us thy name to sing,
 2. Come, thou in - carn - ate Word, Gird on thy might - y sword,
 3. Come, ho - ly Com - fort - er, Thy sa - cred wit - ness bear
 4. To thee, great One in Three, E - ter - nal prais - es be

Help us to praise: Fa - ther, all - glo - ri - ous, O'er all vic -
 Our prayer at - tend; Come, and thy peo - ple bless, And give thy
 In this glad hour: Thou who al - might - y art, Now rule in
 Hence e - ver - more! Thy sovereign maj - es - ty May we in

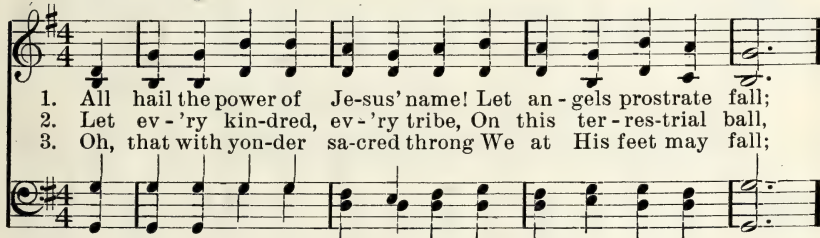

to - ri - ous, Come, and reign o - ver us, Ancient of days!
word suc-cess, Spir - it of ho - li - ness, On us de-scend!
ev - 'ry heart, And ne'er from us de-part, Spir-it of power!
glo - ry see, And to e - ter - ni - ty Love and a - dore!

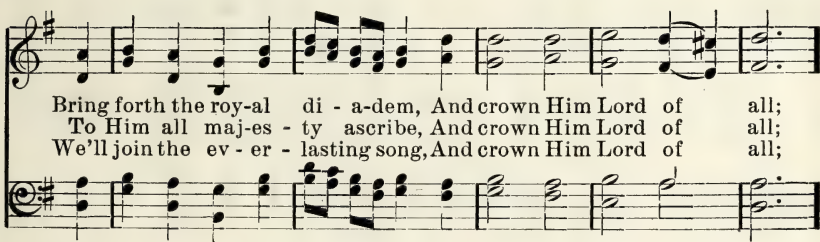
707. All Hail the Power!

E. PERRONET.

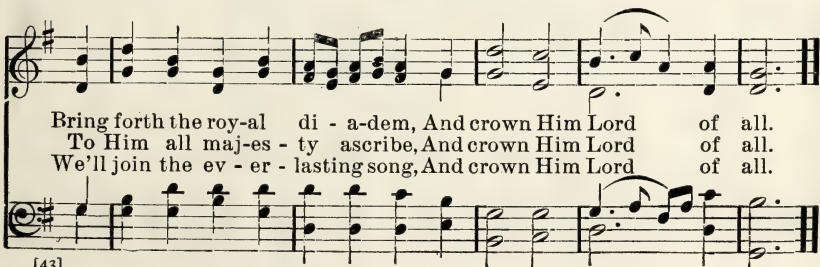
O. HOLDEN.

1. All hail the power of Je-sus' name! Let an - gels prostrate fall;
2. Let ev - 'ry kin-dred, ev - 'ry tribe, On this ter - res-trial ball,
3. Oh, that with you-der sa-cred throng We at His feet may fall;

Bring forth the roy-al di - a-dem, And crown Him Lord of all;
To Him all maj-es - ty ascribe, And crown Him Lord of all;
We'll join the ev - er - lasting song, And crown Him Lord of all;

Bring forth the roy-al di - a-dem, And crown Him Lord of all.
To Him all maj-es - ty ascribe, And crown Him Lord of all.
We'll join the ev - er - lasting song, And crown Him Lord of all.

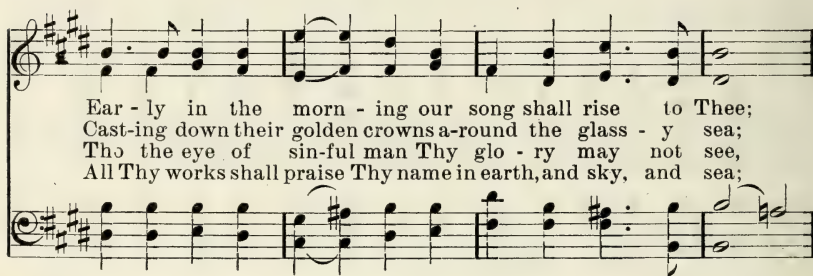
708. Holy, Holy, Holy! Lord God Almighty!

R. HEBER.

J. B. DYKES.

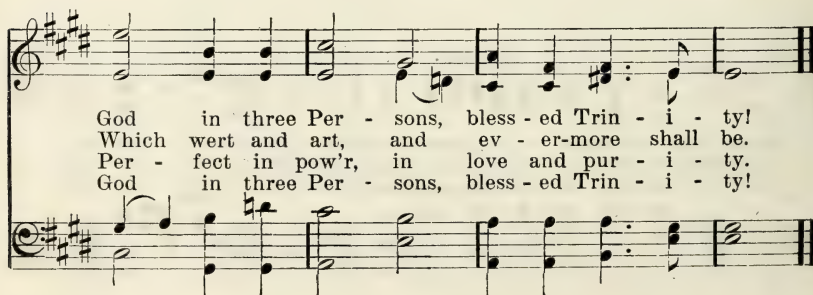
1. Ho - ly, Ho - ly, Ho - ly! Lord God Al-might - y!
 2. Ho - ly, Ho - ly, Ho - ly! all the saints a - dore Thee,
 3. Ho - ly, Ho - ly, Ho - ly! tho the darkness hide Thee,
 4. Ho - ly, Ho - ly, Ho - ly! Lord God Al-might - y!

Ear - ly in the morn - ing our song shall rise to Thee;
 Cast-ing down their golden crowns a-round the glass - y sea;
 Tho the eye of sin-ful man Thy glo - ry may not see,
 All Thy works shall praise Thy name in earth, and sky, and sea;

Ho - ly, Ho - ly, Ho - ly! Mer-ci - ful and Might - y!
 Cher-u - bim and Ser - aphim fal-ling down be - fore Thee,
 On - ly Thou art Ho - ly, there is none be - side Thee,
 Ho - ly, Ho - ly, Ho - ly! Mer-ci - ful and Might - y!

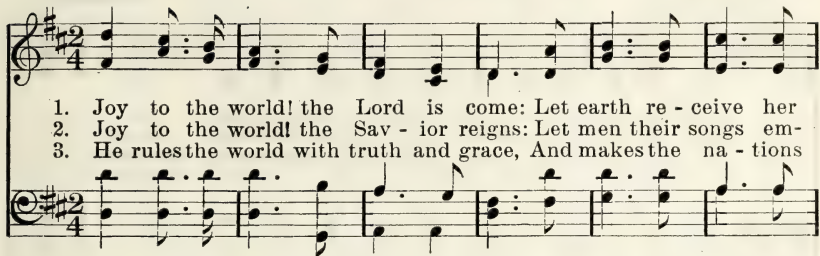

God in three Per - sons, bless - ed Trin - i - ty!
 Which wert and art, and ev - er-more shall be.
 Per - fect in pow'r, in love and pur - i - ty.
 God in three Per - sons, bless - ed Trin - i - ty!

709. Joy to the World!

I. WATTS.

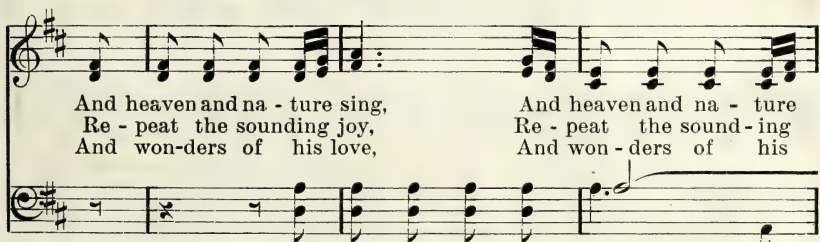
G. F. HANDEL.

1. Joy to the world! the Lord is come: Let earth re - ceive her
 2. Joy to the world! the Sav - ior reigns: Let men their songs em -
 3. He rules the world with truth and grace, And makes the na - tions

King, Let ev - 'ry heart pre - pare him room,
 play, While fields and floods, rocks, hills and plains
 prove The glo - ries of his right - eous - ness,

And heaven and na - ture sing,
 Re - peat the sounding joy,
 And won - ders of his love,

And heaven and na - ture sing,
 Re - peat the sounding joy,
 And won - ders of his love,

And
 Re-
 And

sing, And heaven, and heaven and na - ture sing.
 joy, Re - peat, re - peat the sound-ing joy.
 love, And won - ders, won - ders of his love.

heaven and na - ture sing,
 peat the sounding joy,
 wonders of his love,

710. Hail to the Brightness!

T. HASTINGS.

L. MASON.

1. Hail to the brightness of Zi-on's glad morning! Joy to the
 2. Hail to the brightness of Zi-on's glad morning, Long by the
 3. Lo, in the des-ert rich flowers are springing, Streams ev-er
 4. See, from all lands, from the isles of the o-cean, Praise to Je-

lands that in dark-ness have lain! Hushed be the ac-cents of
 proph - ets of Is - rael fore - told! Hail to the millions from
 co - pious are glid - ing a - long; Loud from the mountain tops
 ho - vah as-cend - ing on high; Fallen are the en-gines of

sor-row and mourning; Zi - on in triumph be-gins her mild reign.
 bondage re-turn - ing! Gen-tiles and Jews the blest vision be - hold.
 ech - oes are ring - ing, Wastes rise in verdure, and mingle in song.
 war and com-mo-tion, Shouts of sal-va-tion are rending the sky.

711. Majestic Sweetness Sits Enthroned.

S. STENNETT.

T. HASTINGS.

1. Maj - es - tic sweetness sits enthroned Up-on the Sav - ior's
 2. No mor - tal can with Him com-pare, A-mong the sons of
 3. He saw me plung'd in deep dis-tress, And flew to my re-
 4. To Him I owe my life and breath, And all the joys I

brow; His head with ra - dant glo - ries crown'd, His
 men; Fair - er is He than all the fair That
 lief; For me He bore the shame - ful cross, And
 have; He makes me tri - umph o - ver death, And

lips with grace o'er - flow, His lips with grace o'er - flow.
 fill the heav'nly train, That fill the heav'nly train.
 car - ried all my grief, And car - ried all my grief.
 saves me from the grave, And saves me from the grave.

712. Father, Hear Thy Children Call.

T. B. POLLOCK.

J. H. GOWER.

1. Fa - ther, hear Thy children call; Humbly at Thy feet we fall,
 2. Teach us what Thy love has borne, That with lov - ing sor - row torn,
 3. Gifts of light and grace be - stow, Help us to re - sist the foe,
 4. Grant us faith to know Thee near, Hail Thy grace, the judgment fear,

Prod - i - gals con - fess - ing all; We be - seech Thee, hear us.
 Tru - ly con - trite we may mourn; We be - seech Thee, hear us.
 Fearing what in - deed is woe; We be - seech Thee, hear us.
 And through trial per - se - vere; We be - seech Thee, hear us.

5. Grant us love Thy love to own,
 Love to live for Thee alone,
 And the power of grace make known;
 We beseech Thee, hear us.

6. Lead us daily nearer Thee,
 Till at last Thy face we see,
 Crowned with Thine own purity;
 We beseech Thee, hear us.

713. Rock of Ages.

A. M. TOPLADY.

T. HASTINGS.

1. Rock of A - ges, cleft for me, Let me hide my-self in Thee;
 2. Not the la - bor of my hands Can ful - fil Thy law's demands;
 3. Nothing in my hand I bring, Sim - ply to Thy cross I cling;
 4. While I draw this fleet-ing breath, When mine eyes shall close in death,

Let the wa - ter and the blood, From Thy riv - en side which flowed,
 Could my zeal no re-spite know, Could my tears for - ev - er flow,
 Na-ked, come to Thee for dress, Helpless look to Thee for grace;
 When I soar to worlds unknown, See Thee on Thy judgment throne,

Be of sin the doub-le cure, Save me from its guilt and power.
 All for sin could not a-tone; Thou must save, and Thou a-lone.
 Foul, I to the fountain fly, Wash me, Sav - ior, or I die.
 Rock of A - ges, cleft for me, Let me hide my-self in Thee.

714. Nearer, My God, to Thee.

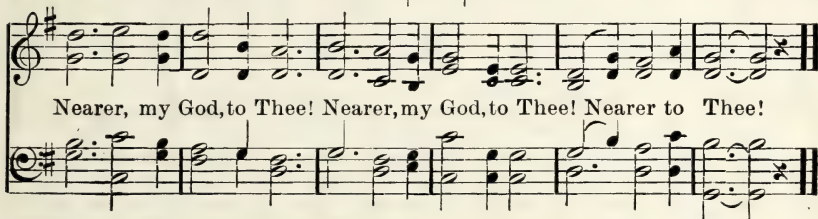
S. F. ADAMS.

L. MASON.

1. Near - er, my God, to Thee, Near - er to Thee! E'en tho it
 2. Tho like the wan - der - er, The sun gone down, Dark-ness be
 3. There let the way ap-pear, Steps un-to heaven; All that Thou
 4. Then with my wak-ing tho'ts Bright with Thy praise, Out of my
 5. Or, if on joy - ful wing Cleav-ing the sky, Sun, moon and

be a cross That rais-eth me, Still all my song shall be
o - ver me, My rest a stone, Yet in my dreams I'd be
sendest me, In mer-cy given: An-gels to bec-kon me
sto-ny griefs, Beth-el I'll raise; So by my woes to be
stars forgot, Up-ward I fly, Still all my song shall be

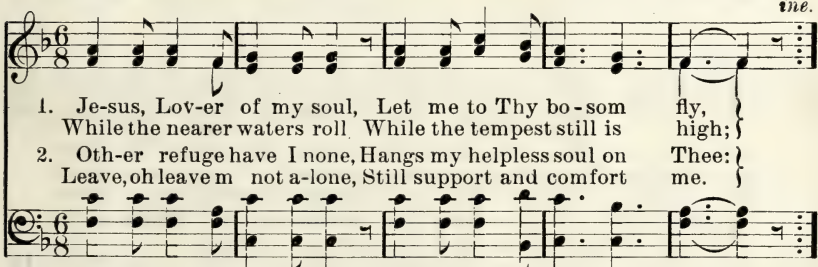

Nearer, my God, to Thee! Nearer, my God, to Thee! Nearer to Thee!

715. Jesus, Lover of My Soul.

C. WESLEY.

S. B. MARSH.
me.

1. Je-sus, Lov-er of my soul, Let me to Thy bo-som fly,
While the nearer waters roll While the tempest still is high;
2. Oth-er refuge have I none, Hangs my helpless soul on Thee;
Leave, oh leave me not a-lone, Still support and comfort me.

D. C. Safe in-to the ha-ven guide, Oh, receive my soul at last.
D. C. Cov-er my defenceless head With the shadow of Thy wing.

Hide me, O my Savior, hide, Till the storm of life is past;
All my trust on Thee is stayed, All my help from Thee I bring;

3. Thou, O Christ, art all I want;
More than all in Thee I find:
Raise the fallen, cheer the faint,
Heal the sick, and lead the blind.
Just and holy is Thy Name,
I am all unrighteousness:
Vile, and full of sin I am,
Thou art full of truth and grace.
4. Plenteous grace with Thee is found—
Grace to cover all my sin:
Let the healing streams abound:
Make me, keep me, pure within.
Thou of life the Fountain art,
Freely let me take of Thee;
Spring Thou up within my heart,
Rise to all eternity.

716. My Faith Looks up to Thee.

RAY PALMER.

L. MASON.

1. My faith looks up to Thee, Thou Lamb of Cal - va - ry,
 2. May Thy rich grace im-part Strength to my faint-ing heart,
 3. While life's dark maze I tread, And griefs a - round me spread,
 4. When ends life's tran-sient dream, When death's cold, sul-len stream

Sav - iour di - vine! Now hear me while I pray, Take all my
 My zeal in - spire; As Thou hast died for me, Oh, may my
 Be Thou my Guide; Bid dark-ness turn to day, Wipe sor-row's
 Shall o'er me roll, Blest Saviour! then, in love, Fear and dis-

guilt a-way, Oh, let me from this day Be whol - ly Thine.
 love to Thee Pure, warm, and changeless be, A liv - ing fire!
 tear's a-way, Nor let me ev - er stray From Thee a - side.
 trust remove; Oh, bear me safe a - bove, A ran-somed soul!

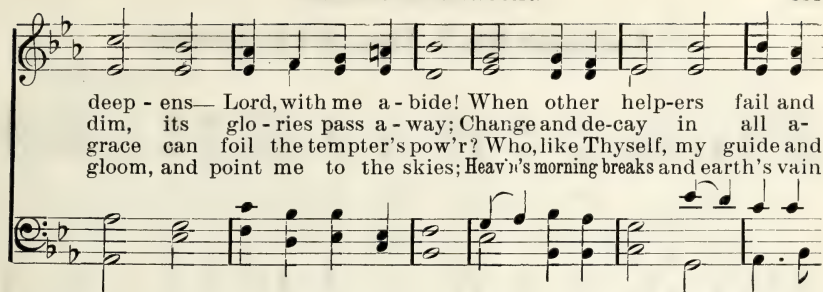
717. Abide with Me.

H. F. LYTE.

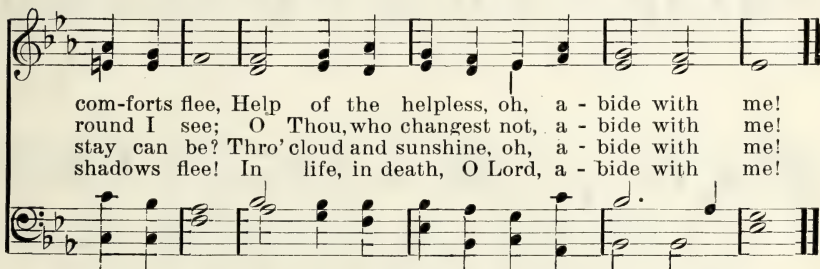
WM. H. MONK.

1. A - bide with me! Fast falls the e - ven-tide, The darkness
 2. Swift to its close ebbs out life's lit-tle day; Earth's joys grow
 3. I need Thy pres-ence ev - 'ry pas-sing hour, What but Thy
 4. Hold Thou Thy cross be - fore my clos-ing eyes; Shine thro' the

deep - ens— Lord, with me a - bide! When other help-ers fail and
dim, its glo-ries pass a - way; Change and de-cay in all a-
grace can foil the tempter's pow'r? Who, like Thyself, my guide and
gloom, and point me to the skies; Heav'n's morning breaks and earth's vain

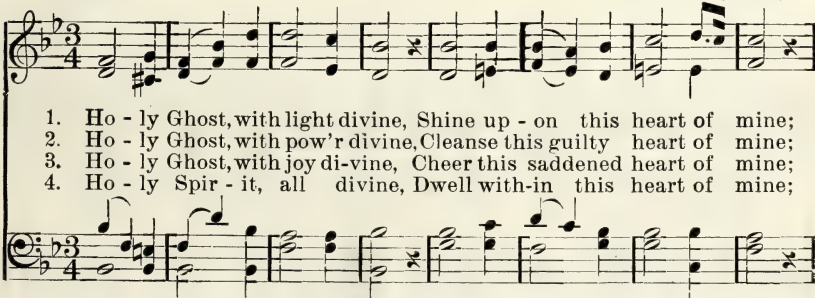

com-forts flee, Help of the helpless, oh, a - bide with me!
round I see; O Thou, who changest not, a - bide with me!
stay can be? Thro' cloud and sunshine, oh, a - bide with me!
shadows flee! In life, in death, O Lord, a - bide with me!

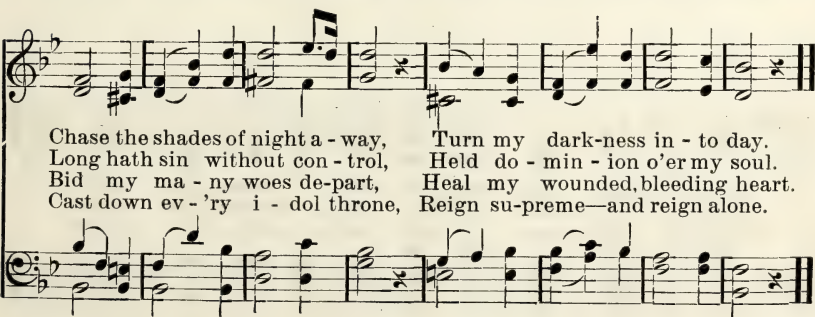
718. Holy Ghost, with Light Divine.

A. REED.

L. M. GOTTSCHALK.

1. Ho - ly Ghost, with light divine, Shine up - on this heart of mine;
2. Ho - ly Ghost, with pow'r divine, Cleanse this guilty heart of mine;
3. Ho - ly Ghost, with joy di-vine, Cheer this saddened heart of mine;
4. Ho - ly Spir - it, all divine, Dwell with-in this heart of mine;

Chase the shades of night a - way, Turn my dark-ness in - to day.
Long hath sin without con-trol, Held do - min - ion o'er my soul.
Bid my ma - ny woes de-part, Heal my wounded, bleeding heart.
Cast down ev - 'ry i - dol throne, Reign su-preme—and reign alone.

719. Guide Me, O Thou Great Jehovah.

W. WILLIAMS.

T. HASTINGS.

1. Guide me, O Thou great Je-ho - vah, Pilgrim thro' this barren land:
 2. O - pen now the crys-tal fount-ain, Whence the healing waters flow;
 3. When I tread the verge of Jor - dan, Bid my anxious fears sub-side;

I am weak, but Thou art mighty; Hold me with Thy pow'rful hand:
 Let the fi - ery, cloud-y pil - lar Lead me all my jour-ney through:
 Bear me thro' the swelling cur-rent: Land me safe on Canaan's side:

Bread of heav - en, Feed me till I want no more.
 Strong De - liv - erer, Be Thou still my strength and shield.
 Songs of prais - es I will ev - er give to Thee.

Bread of heav - en, Feed me till I want no more.
 Strong De - liv - erer, Be Thou still my strength and shield.
 Songs of prais - es I will ev - er give to Thee.

720. Come, Ye Disconsolate.

T. MOORE.

S. WEBBE.

1. Come, ye dis - con - so - late! wher - e'er ye lan - guish,
 2. Joy of the des - o - late! light of the stray - ing,
 3. Here see the bread of life: see wa - ters flow - ing

Come to the mer - cy - seat, fer - vent - ly kneel:
 Hope of the pen - i - tent, fade - less and pure!
 Forth from the throne of God, pure from a - bove:

Here bring your wounded hearts, here tell your an - guish;
 Here speaks the Com - fort - er, ten - der - ly say - ing,
 Come to the feast of love; come, ev - er know - ing,

Earth has no sor - row that heav'n can - not heal.
 Earth has no sor - row that heav'n can - not cure.
 Earth has no sor - rows but heav'n can re - move.

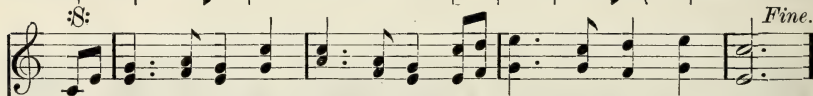
721. There is a Fountain.

W. COWPER.

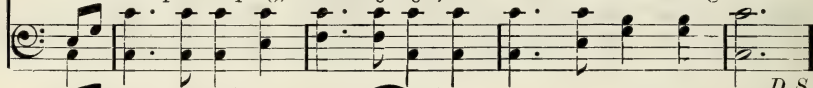
L. MASON.

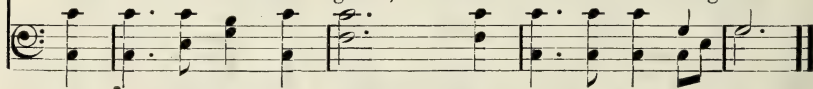
1. There is a foun-tain filled with blood, Drawn from Immanuel's veins;
2. The dy - ing thief re-joiced to see That fountain in his day;
3. Dear dy - ing Lamb, Thy precious blood Shall nev - er lose its power,
4. E'er since, by faith, I saw the stream Thy flowing wounds supply,
5. Then in a no - bler, sweet-er song, I'll sing Thy power to save,

And sin-ners plunged beneath that flood, Lose all their guilt-y stains.
 And there may I, tho vile as he, Wash all my sins a - way.
 Till all the ransom'd church of God Be saved to sin no more.
 Re-deem-ing love has been my theme, And shall be, till I die.
 When this poor lisping, stammering tongue, Lies si - lent in the grave.

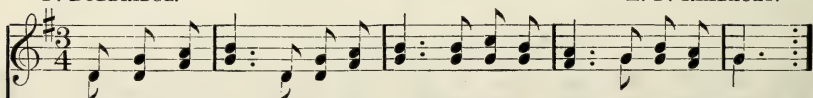
Lose all the guilt - y stains,	Lose all their guilty stains.
Wash all my sins a - way,	Wash all my sins a - way.
Be saved to sin no more,	Be saved to sin no more.
And shall be, till I die,	And shall be, till I die.
Lies si - lent in the grave,	Lies si - lent in the grave.

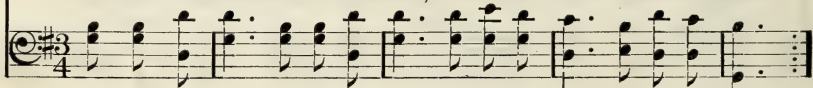
722. Happy Day.

P. DODDRIDGE.

E. F. RIMBAULT.

1. O hap-py day that fixed my choice On Thee, my Sa-vior and my God!
 Well may this glowing heart rejoice, And tell its rap-ture all a-broad.
2. O hap-py bond that seals my vows To Him who merits all my love;
 Let cheerful anthems fill His house, While to that sa-cred shrine I move.

8: *Fine.*

D.S. Hap-py day, hap-py day, When Jesus washed my sins a-way!

D.S.

He taught me how to watch and pray, And live re-joic-ing ev'-ry day;

3. 'Tis done, the great transaction's done;
I am my Lord's and He is mine;
He drew me, and I follow'd on,
Charm'd to confess the voice divine.
4. Now rest, my long divided heart,
Fix'd on this blissful center, rest;
Nor ever from thy Lord depart,
With Him of every good possess'd.
5. High heaven, that heard the solemn vow,
That vow renew'd shall daily hear,
Till in life's latest hour I bow,
And bless in death a bond so dear.

723. Just as I Am.

C. ELLIOTT.

W. B. BRADBURY.

1. Just as I am, without one plea, But that Thy blood was shed for me,
2. Just as I am, and waiting not To rid my soul of one dark blot,
3. Just as I am, tho' toss'd about, With many a conflict, many a doubt,
4. Just as I am, poor, wretched, blind, Sight, riches, healing of the mind,
5. Just as I am; Thou wilt receive, Wilt welcome, par-don, cleanse, relieve;

And that Thou bidd'st me come to Thee, O Lamb of God! I come, I come!
To Thee, whose blood can cleanse each spot, O Lamb of God! I come, I come!
Fightings and fears within, without, O Lamb of God! I come, I come!
Yea, all I need, in Thee I find, O Lamb of God! I come, I come!
Be-cause Thy promise I believe, O Lamb of God! I come, I come!

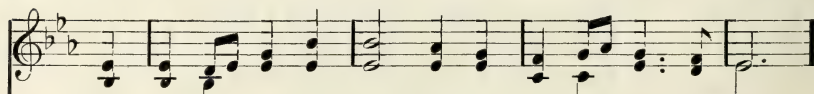
724. O Jesus, Thou art Standing.

W. W. HOW.

E. HUSBAND.

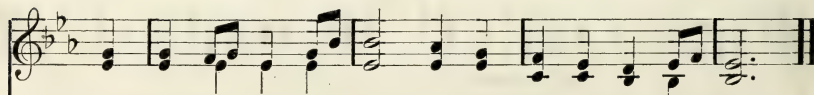
1. O Je - sus, Thou art stand - ing Out - side the fast-closed door,
 2. O Je - sus, Thou art knock-ing; And lo! that hand is scarred,
 3. O Je - sus, Thou art plead-ing In accents meek and low,

In low - ly patience wait - ing To pass the threshold o'er.
 And thorns Thy brow en - cir - cle, And tears Thy face have marred.
 "I died for you, my chil - dren, And will ye treat me so?"

We bear the name of Christians, His name and sign we bear,
 O love that passeth knowl-edge, So pa-tient-ly to wait!
 O Lord, with shame and sor-row We o - pen now the door;

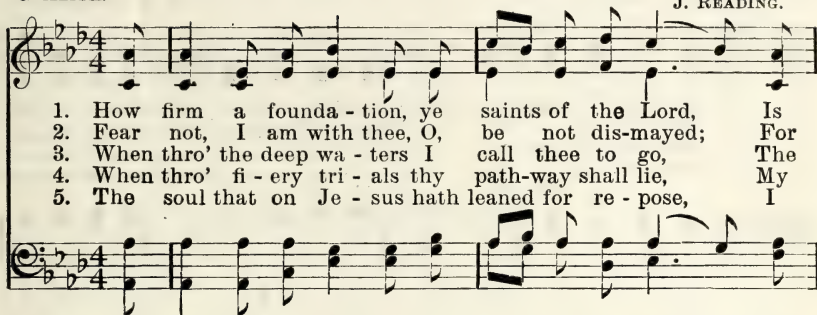

O shame, thrice shame upon us, To keep Him standing there!
 O sin that hath no e - qual, So fast to bar the gate!
 Dear Sav - ior, en - ter, en - ter, And leave us nev - er - more!

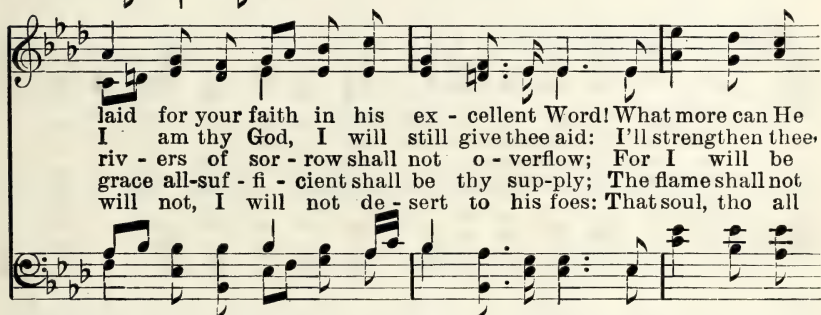
725. How Firm a Foundation.

G. KEITH.

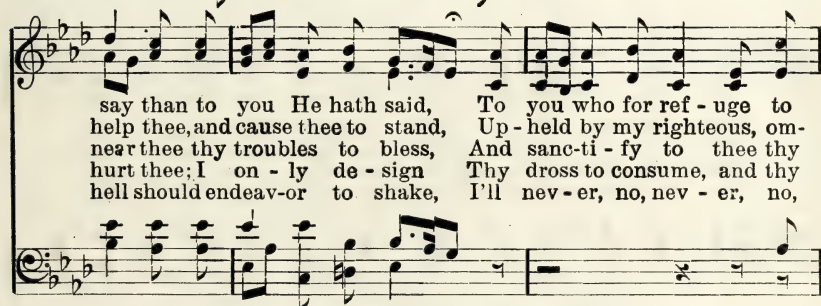
J. READING.

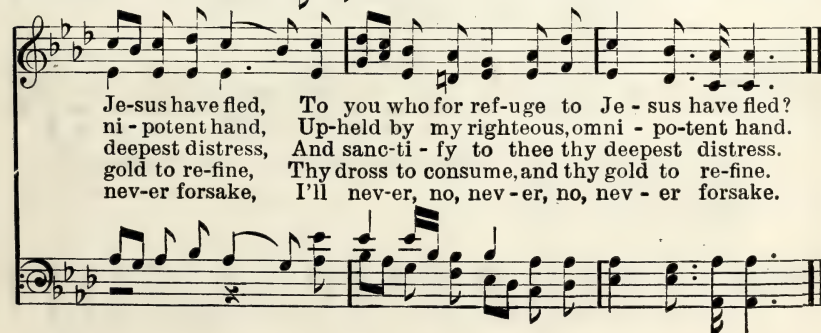
1. How firm a founda - tion, ye saints of the Lord, Is
 2. Fear not, I am with thee, O, be not dis-mayed; For
 3. When thro' the deep wa - ters I call thee to go, The
 4. When thro' fi - ery tri - als thy path-way shall lie, My
 5. The soul that on Je - sus hath leaned for re - pose, I

laid for your faith in his ex - cellent Word! What more can He
 I am thy God, I will still give thee aid: I'll strengthen thee,
 riv - ers of sor - row shall not o - verflow; For I will be
 grace all-suf - fi - cient shall be thy sup-ply; The flames shall not
 will not, I will not de - sert to his foes: That soul, tho all

say than to you He hath said, To you who for ref - uge to
 help thee, and cause thee to stand, Up - held by my righteous, om -
 near thee thy troubles to bless, And sanc - ti - fy to thee thy
 hurt thee; I on - ly de - sign Thy dross to consume, and thy
 hell should endeav - or to shake, I'll nev - er, no, nev - er, no,

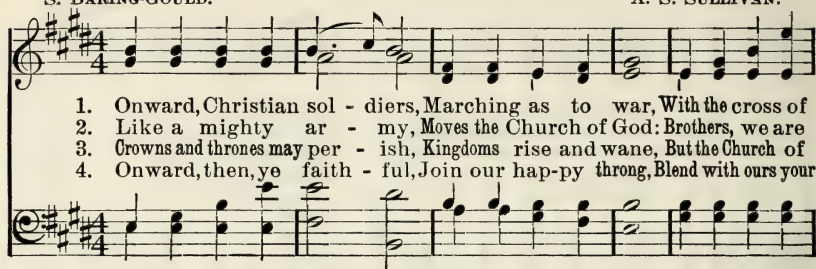
Je - sus have fled, To you who for ref - uge to Je - sus have fled?
 ni - potent hand, Up - held by my righteous, omni - po - tent hand.
 deepest distress, And sanc - ti - fy to thee thy deepest distress.
 gold to re - fine, Thy dross to consume, and thy gold to re - fine.
 nev - er forsake, I'll nev - er, no, nev - er, no, nev - er forsake.

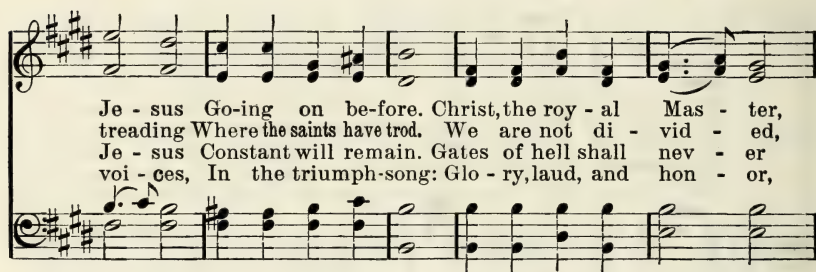
726. Onward, Christian Soldiers.

S. BARING-GOULD.

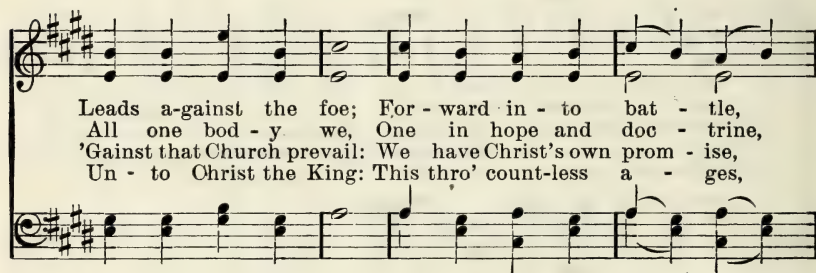
A. S. SULLIVAN.

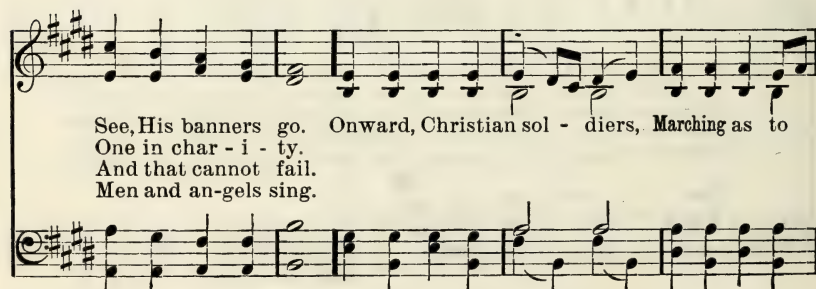
1. Onward, Christian sol - diers, Marching as to war, With the cross of
 2. Like a mighty ar - my, Moves the Church of God: Brothers, we are
 3. Crowns and thrones may per - ish, Kingdoms rise and wane, But the Church of
 4. Onward, then, ye faith - ful, Join our hap - py throng, Blend with ours your

Je - sus Go - ing on be - fore. Christ, the roy - al Mas - ter,
 treading Where the saints have trod. We are not di - vid - ed,
 Je - sus Constant will remain. Gates of hell shall nev - er
 voi - ces, In the triumph-song: Glo - ry, laud, and hon - or,

Leads a - gainst the foe; For - ward in - to bat - tle,
 All one bod - y we, One in hope and doc - trine,
 'Gainst that Church prevail: We have Christ's own prom - ise,
 Un - to Christ the King: This thro' count - less a - ges,

See, His banners go. Onward, Christian sol - diers, Marching as to
 One in char - i - ty.
 And that cannot fail.
 Men and an - gels sing.

war, With the cross of Je - sus, Go - ing on be - fore.

727. Blest be the Tie.

J. FAWCETT.

H. G. NAGELI.

1. Blest be the tie that binds Our hearts in Christian love; The
2. Be - fore our Fa - ther's throne, We pour our ar - dent pray'rs; Our
3. We share our mu - tual woes, Our mu - tual bur - dens bear; And
4. When we a - sun - der part, It gives us in - ward pain; But

fel - low - ship of kin - dred minds Is like to that a - bove.
fears, our hopes, our aims are one, Our com - forts and our cares.
oft - en for each oth - er flows The sym - pa - thiz - ing tear.
we shall still be joined in heart, And hope to meet a - gain.

728. I Love Thy Kingdom, Lord.

T. DWIGHT.

• (Tune—No. 727.)

1. I love thy kingdom, Lord, The house of thine abode, The Church our blest Redeemer saved With his own precious blood. 2. I love thy Church, o God! Her walls before thee stand. Dear as the apple of thine eye, And graven on thy hand. 3. For her my tears shall fall, For her my prayers ascend;	To her my cares and toils be given, Till toils and cares shall end. 4. Beyond my highest joy I prize her heavenly ways, Her sweet communion, solemn vows, Her hymns of love and praise. 5. Sure as thy truth shall last, To Zion shall be given The brightest glories earth can yield, And brighter bliss of heaven.

729. Fling Out the Banner!

G. W. DOANE.

J. B. CALKIN.

1. Fling out the banner! let it float Skyward and seaward, high and wide;
 2. Fling out the banner! angels bend In anxious silence o'er the sign,
 3. Fling out the banner! heathen lands Shall see from far the glorious sight,
 4. Fling out the banner! let it float Skyward and seaward, high and wide
 5. Fling out the banner! wide and high, Seaward and skyward, let it shine,

The sun that lights its shining folds, The cross on which the Savior died.
 And vain-ly seek to com-prehend The wonder of the love Divine.
 And nations, crowding to be born, Baptize their spirits in its light.
 Our glo-ry, on - ly in the cross; Our on - ly hope, the Cru - ci-fied!
 Nor skill, nor might, nor mer-it ours; We conquer on - ly in that sign.

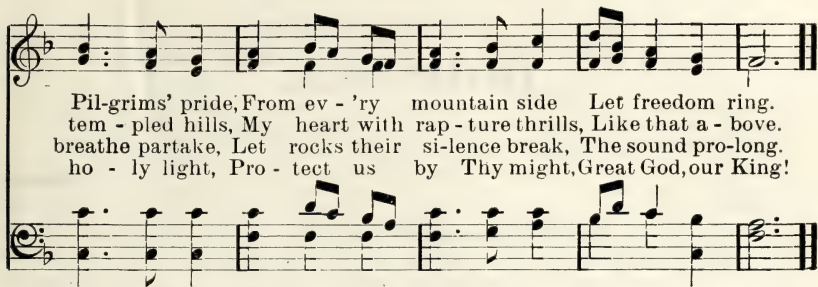
730. My Country, 'tis of Thee.

S. F. SMITH.

H. CAREY.

1. My coun-try, 'tis of thee, Sweet land of lib - er - ty,
 2. My na - tive coun - try, thee, Land of the no - ble free,
 3. Let mu - sic swell the breeze, And ring from all the trees
 4. Our fa - thers' God, to Thee, Au - thor of lib - er - ty,

Of thee I sing; Land where my fa - thers died, Land of the
 Thy name I love; I love Thy rocks and rills, Thy woods and
 Sweet freedom's song; Let mor - tal tongues a-wake, Let all that
 To thee we sing; Long may our land be bright With freedom's

Pil-grims' pride, From ev - 'ry mountain side Let freedom ring.
 tem - pled hills, My heart with rap - ture thrills, Like that a - bove.
 breathe partake, Let rocks their si - lence break, The sound pro - long.
 ho - ly light, Pro - tect us by Thy might, Great God, our King!

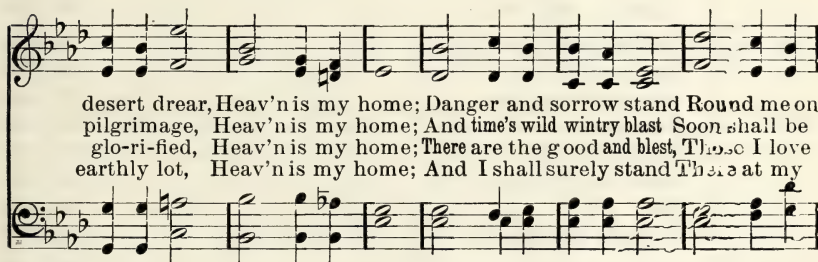
731. Heaven is My Home.

T. R. TAYLOR.

A. SULLIVAN.

1. I'm but a stranger here, Heav'n is my home; Earth is a
2. What tho the tempest rage, Heav'n is my home; Short is my
3. There, at my Savior's side, Heav'n is my home; I shall be
4. Therefore I murmur not, Heav'n is my home; Whate'er my

desert drear, Heav'n is my home; Danger and sorrow stand Round me on
 pilgrimage, Heav'n is my home; And time's wild wintry blast Soon shall be
 glo - ri - fied, Heav'n is my home; There are the good and blest, These I love
 earthly lot, Heav'n is my home; And I shall surely stand There at my

ev - 'ry hand; Heav'n is my fa - ther - land, Heav'n is my home.
 o - ver - past; I shall reach home at last, Heav'n is my home.
 most and best; And there I too shall rest, Heav'n is my home.
 Lord's right hand; Heav'n is my fa - ther - land, Heav'n is my home.

INNEHÅLL.

	Nummer
I. GUD	1— 32
1. Guds väsende och egenskaper	1— 9
2. Skapelsen och försynen	10— 18
3. Guds godhet och barmhärtighet	19— 32
II. JESUS KRISTUS	33—134
1. Jesu födelse	33— 49
2. Jesu namn	50— 58
3. Jesu kärlek	59— 77
4. Jesu lif på jorden	78— 91
5. Jesu lidande och död	92—114
6. Jesu uppståndelse	115—125
7. Jesu himmelsfärd och regering	126—134
III. DEN HELIGE ANDE	135—147
IV. GUDS ORD	148—161
V. FRÄLSNINGEN	162—259
1. Den frälsande nåden	162—177
2. Inbjudning	178—223
3. Omvändelse och tro	224—245
4. Rening i Jesu blod	246—259
VI. DET KRISTLIGA LIVET	260—469
1. Bekännelse	260—278
2. Strid och pröfning	279—309
3. Trygghet	310—346
4. Frid och fröjd	347—372
5. Vandring i helgelse	373—414
6. Bön	415—445
7. Lof och tacksägelse	446—469
VII. FÖRSAMLINGEN	470—586
1. Guds församling	470—476
2. Gemenskap	477—490
3. Predikan och bönestunder	491—517
4. Dop	518—521
5. Nattvard	522—527
6. Verksamhet för Herren	528—550
7. Mission	551—563
8. Skolor	564—572
9. Nykterhetsverksamhet	573—574
10. Predikanter och missionärer	575—582
11. Kyrkoinvigning	583—586

VIII. TIDER OCH OMSTÄNDIGHETER	587—639
1. Morgon och afton	587—593
2. Årstiderna	594—598
3. Årsskifte	599—601
4. Nationella högtider	602—606
5. Hemmet	607—608
6. Bröllop	609—610
7. Födelsedag	611—612
8. Välkommen och farväl	613—619
9. Hälsa och sjukdom	620—622
10. Tidens korthet	623—632
11. Begrafning	633—639
IX. DET TILLKOMMANDE	640—704
1. Kristi tillkommelse	640—654
2. Uppståndelse och dom	655—660
3. Hemlandssånger	661—704
X. ENGELSKA SÅNGER	705—731

METERREGISTER.

upptagande sångernas begynnelseord och nummer.

Alla sångerna i en grupp äga samma versmått, hyadan melodierna kunna utbytas mellan dem. En stjärna antyder någon mindre afvikelse. Sånger med eget versmått samt sånger med enahanda versmått, men för hvilket endast en melodi förekommer i boken, hafva för enkelhetens skull icke upptagits.

Siffrorna angifva stafvelsernas antal i hvarje rad; i några fall räknas två korta rader såsom en lång. Där två eller flera grupper blifvit utmärkta med samma siffror, hafva de olika versfötter, som fattas lätt af sångernas begynnelseord.

Fyraradiga.		Jesus, gif mig.....	544	Guds namn är.....	340
6. 5. 6. 5.		Herrens ord går.....	559	O Jesus, du fröjdar....	399
Hälsokällan flödde.....	251	8. 7. 8. 7.		Ack göm mig, min.....	406
Fram en suck.....	305	Är du i nöd.....	291	9. 9. 9. 9.	
Smärtans stunder.....	623	Vänskap, du är.....	393	Kom nu till Jesus.....	221
6. 6. 8. 6. (S. M.)		8. 7. 8. 7.		Håll dig vid.....	338
Hur skönt är Herrens.....	155	Upp, alla verk.....	12	Rotad i näden.....	391
Min själ, var på.....	283	O Gud, din makt.....	18	Ljus efter mörker.....	682
De trognas syskonband.....	484	Emedan blodet.....	257	10. 10. 10. 10.	
7. 7. 7. 7.		Som fåglar små.....	312	Älskande Jesus.....	74
Vid ditt kors.....	442	8. 8. 8. 8.		Ängsliga hjärta.....	284
Sabbatsdag, hur.....	501	Se, Jesus är ett.....	51	Andens gemenskap.....	485
Father, hear Thy.....	712	Vak upp, min själ.....	76	Trösta på Herren.....	486
Holy Ghost, with.....	718	Se, mild och ljuflig.....	83	Herre, vi bedja*.....	505
8. 6. 8. 6. (C. M.)		I nöd och mörker.....	86	10. 10. 10. 10.	
På dunkel stig.....	9	När Jesus kom.....	87	Ack blif hos mig.....	309
Sjung Herrens pris.....	16	Drag fram, drag.....	91	O Jesus kär, när.....	687
Hur ljufligt klingar.....	57	Kom, lät oss gå.....	94	10. 11. 10. 11.	
Vid Jesu kors jag.....	97	När jag betraktar.....	99	Gud vare pris, nu.....	232
Stor fröjd, ty Jesus.....	134	O, säg, är han dig.....	111	Som du och fadern.....	487
Dig, ljusens fader.....	148	Så är fullkomnadt.....	112	Se, vi gå uppåt.....	668
Den högsta lycka.....	153	Nu kommen är.....	115	En morgon utan.....	691
Pris vare dig, o.....	161	Kom, helge ande.....	136	På Sions berg.....	694
Den port är trång.....	215	O helga eld.....	137	11. 8. 11. 8.	
Det ges en källa.....	255	O helge ande, sanner.....	145	Vi hafva i himlen.....	131
Jag nu den pärlan.....	277	Naturen firar pingst.....	146	Men hvarföre gråta.....	244
Om jag en korsets.....	289	Ack blif hos oss.....	151	Haf tack, käre Jesus.....	510
Min Gud, min.....	332	Just som jag är.....	235	Ur stormarna ser.....	677
Din vilja, Gud.....	346	Tron är den.....	239	10. 11. 10. 11.	
Skall Jesus bära.....	375	Min framtidsdag.....	319	Stjärna, som lyste på.....	49
Vid Siloams väg.....	394	Uti din nåd.....	374	Bergen må vika.....	342
O att min lefnad.....	395	Ack Herre Jesus.....	416	Herre, lät ingenting.....	437
Som hjorten uti.....	398	Från hvarje storm.....	423	Lofven nu Herren.....	463
Jag är så glad.....	435	Hur många hinder.....	444	Come, ye disconsolate	720
Ett fattigt, ringa.....	441	Pris Gud i makt.....	446	11. 10. 11. 10.	
Högtlofvadt vare.....	451	Pris, ära, makt.....	447	Jag har en vän.....	61
O att med tusen.....	452	Här samlas vi.....	481	Vi bo ej här.....	269
Stäm in med dem.....	456	O Jesus Krist, dig.....	495	Jag lyfter mina.....	327
O hvilken härlig.....	489	Kom, Jesus kär.....	499	Gif mig den frid.....	631
Så komma vi.....	519	Kom, Jesus, du.....	508	Det står Guds.....	695
O Jesus, när jag.....	563	O Gud, vår Gud.....	512	Tänk när en gång.....	703
Din klara sol.....	587	Gud fader, son och.....	520	11. 11. 11. 11.	
Så går en dag.....	591	O Jesus, den som.....	521	Änglasången klingar... 47	
Djupt sjunker året.....	597	Tänk dock, min.....	524	Herre, du som tronar.. 129	
Kom in, du Guds.....	614	Till verksamhet.....	542	Lilla fågeln..... 360	
Jag är så nöjd.....	664	Från haf till.....	552	Frid i hjärtegrunden.. 380	
Jag står på stormig.....	665	Sök kunskap.....	570	Vill du skåda Jesus... 390	
Joy to the world.....	709	Gud, som all.....	571	11. 11. 11. 11.	
8. 7. 8. 7.		Välkommen! Uti.....	578	Nu låtom oss sjunga... 5	
Himlar, gifven.....	17	Hvarhelst ditt.....	586	Min Jesus, din kärlek. 75	
Liksom hafvets.....	29	Mitt hjertas sol.....	589	Min blodige konung... 103	
Jesus, Jesus, o.....	56	Din klara sol.....	595	Vår bibel, vår..... 158	
Dig, o Jesus, vill.....	65	O Gud, min.....	601	Om faror förfära..... 337	
Kristi kors, min.....	109	Bevara, Gud.....	604	12. 9. 12. 9.	
Himladufva.....	140	Sof, kära barn.....	638	O hvad sällhet..... 348	
Nåd hos Gud.....	301	Fling out the banner.. 729		O hur lycklig..... 358	
Härligt strålar.....	482	9. 8. 9. 8.			
Lef för Jesus.....	535	Kom till oss, o.....	144		
		O öppna ditt.....	213		
		Hvar finnes väl.....	275		

Femradiga.

11. 9. 11. 9. 9.

Hvar är du..... 180
Hur ljufligt, o..... 477**Sexradiga.**

7. 7. 7. 7. 7. 7.

Klippa, du som..... 247
O min frälsare, mig..... 445
Tills han kommer..... 642

7. 8. 7. 8. 8. 8.

Jesus lefver..... 120
Tack, o Jesus..... 514

8. 7. 8. 7. 8. 7.

Upp, min tunga..... 116
Gode herde, led och..... 426
Jesus låt din rädda..... 439
Sion står med berg..... 472
Du, hvars varma..... 573
Se, han kommer..... 647
Jfr..... 719

8. 7. 8. 7. 7. 7.

Hela världen..... 26
Jesus helgar lifvets..... 84
Jesus grät med..... 85
Skåden, skåden..... 96
Dyra ord, mitt..... 156
Jesus, du min..... 418
Lofven Herren, ty..... 453
Amen sjunge..... 469
Fader vår, som är..... 496
Broder, upp..... 612

8. 8. 7. 8. 8. 8.

Kom, helge ande, till..... 138
Hvem vill i söndagssk..... 564
Hur härligt vittna..... 598

8. 8. 9. 9. 8. 8.

Hvad är den kraft..... 152
Hur ljuft det är när..... 490
Vid midnattsklockans..... 643

8. 8. 8. 8. 8. 8.

Än lefver våra..... 242
Snart silfvertråden..... 629

9. 8. 9. 8. 8. 8.

Dig skall min själ..... 10
För dig, o Gud..... 11
Du, som din skatt..... 191
Mitt öga, spar nu..... 280
Min själ och sinne..... 281
Vak upp, min själ..... 454
O att jag hade tusen..... 455
Hvad batar dig..... 513
Vår store Gud..... 550
I blomman af..... 569
Vår Gud är stor..... 621**Sjurariga.**

6. 6. 4. 6. 6. 6. 4.

Min tro ser upp..... 233
Stäm in i ånglars..... 461
Kom, alla världars..... 503
Du, som med mäktigt..... 555
Mitt fosterland, för..... 604

8. 7. 8. 7. 8. 8. 7.

Gud, du af inga..... 3
Allena Gud i..... 21
Hvar man må..... 22
Dig, Herre Gud, är..... 23
Din spira, Jesus..... 127
Ditt ord, o Jesus..... 128
O Jesus Krist, vår..... 135
Den korta stund..... 310
Gud låter sina..... 311Se, huru godt..... 478
Hur fröjdar sig..... 493
Kom, huldaste..... 494
Säll är den man..... 530
Af dig förordnad..... 575
O Gud, det är..... 583
Kom, jordens barn..... 633
O store Gud..... 657
En stjärna ler..... 669
11. 9. 11. 9. 11. 11. 9.Uppstånden är Kristus 118
Se stenen är borta..... 119
Välsigna, o Herre..... 580
Han kommer, vår..... 644**Ättaradiga.**

6. 4. 6. 4. 6. 6. 6. 4.

Ungdom i lifvets vår..... 198
Bröllopet tillredt står..... 201
Helga min själ och..... 396
Närmare, Gud, till..... 397
Du, som af kärlek..... 413
Framåt i Jesu..... 627
I'm but a stranger..... 731

6. 5. 6. 5. 6. 5. 6. 5.

Tag tid till att..... 379
Mer helighet gif..... 414

6. 7. 6. 7. 6. 6. 6. 6.

Jag vet på hvem..... 294
Du ser Gud hjärtelag..... 419
O Jesus, du som..... 579
Lof ske dig, store..... 584

7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6.

Jesus, du som med..... 67
Svinga dig, min ande..... 102
Ljufligt uti lifvets..... 218
Herre, utransaka..... 400

7. 6. 7. 6. 6. 6. 7. 6.

Jag sjunger nu..... 263
Hur skön är hjärtats..... 339
Jfr. nästa klass.

7. 6. 7. 6. 7. 6. 7. 6.

Du ömma fadershjärta 31
Hvar finnes Jesu like.. 70
Vak upp, hör väkten... 178
Vid stängda hjärteport 181
Gå i in ungdoms..... 192
Jag bär min synd..... 227
Min sång skall bli..... 268
Min Gud, när jag..... 274
Stå upp, stå upp..... 295
Jag lyfter mina..... 320
Framåt, det går..... 329
Mot köttet och..... 378
O Gud, all sannings... 430
Glömd aldrig bödens... 431
En liten stund med... 438
Hur ljuft det är..... 473
O säg ett ord om..... 546
Ren bådard morgonstj... 553
Till polens kalla..... 554
Glömd aldrig bort..... 608
Hur skön är..... 609
Hos Gud är idel..... 670

7. 7. 7. 7. 7. 7. 7.

Jesus, du som har..... 59
Helge ande, du som..... 139
Hvarje stund vid..... 253
Vandrar på ökenstig... 292
Stilla, ljufligt..... 363
För en tid vi..... 572
Så din strid du..... 635

8. 5. 8. 5. 8. 5. 8. 5.

I den sena midnatts... 182
Upp, kamrater, se..... 298Frukta icke, svaga..... 339
Tala vänligt med..... 387
Gud välsigne er..... 581

8. 6. 8. 6. 8. 6. 8. 6. (C.M.d.)

En timme i Getsemane 92
Ack göt min frälsare.. 93
Om Herrens nåd jag... 176
Ej än för sent..... 223
Jag sträcker ut..... 241
O är väl jag en..... 267
Guds son sig ut..... 307
Min herde kär..... 318
Min själ lofsjunger... 458
Hvad kraft, hvad..... 526
När nattens ängel..... 592
Det finns ett land..... 696

8. 6. 8. 6. 8. 8. 8. 6.

Jag vet en källa..... 171
Om någon mig åtsprå... 252
I skuggan utaf..... 322
Med ett välkommen... 613

8. 7. 8. 7. 7. 8. 8.

Bort mitt hjärta..... 24
Pilgrim, säg mig..... 124
Till den himmel..... 162
Jesus, djupa sären... 246
Jesus, gör mig..... 373
Herre, signe du..... 515
Gud, som gläder..... 528
Gif, o Jesus, fröjd... 599

8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7.

Herre Gud, i himlens.. 7
Dig allena vare ära... 14
Gud är trofast..... 32
Hjärtans Jesus..... 66
Middagssol från..... 79
När jag ser hur..... 80
Herre, här är godt... 89
Samme Jesus..... 90
Hör, dig ropar*..... 113
Hör, hur himlens*... 130
Kom, du nådens..... 177
Har du mod att..... 185
Har du intet rum..... 186
I den ljusa..... 219
All min nöd..... 230
Jesus är min..... 261
Din, o Jesus, vill... 264
Jag behöfver dig..... 265
För mig till den..... 323
Aldrig ensam..... 336
Hela vägen går..... 341
Glädje utan Gud..... 347
Sittande vid..... 350
När hos Gud i..... 361
Bluges du för..... 376
Tag mig helt..... 402
Tänk, en sådan..... 428
Fader, du som*..... 429
Ljus och mörker..... 449
Tack, o Gud, för..... 464
Lammets folk..... 470
Jag skall bygga..... 471
Stora ting om dig..... 475
Ut dina tempelgårdar 511
Amen, amen, pris..... 517
Lyft den högt..... 531
Evig strålar..... 533
Nödda dem..... 536
Om vi visste..... 537
Rädda dem, de..... 539
Ungdom, som går..... 568
Milde fader..... 585
Aftonsolen sakta..... 593
Jag blott väntar..... 628
Lycklig du, som..... 634
Har du sett, hur..... 636

Väktare, hvad.....	641	8. 7. 8. 7. 8. 8. 7.	Blott en dag.....	316	
Jesus kommer.....	651	Frukta ej, du lilla.....	476	Det betyder föga.....	324
Är du redo.....	654	Herre, samla oss nu.....	497	Om jag ägde allt.....	353
Hemma, hemma.....	685	Herre Jesus, när du.....	498	Sabbatsdag, hur ljuf... 500	
8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7.		8. 8. 8. 8. 8. 8. 8. 8. (L.M.d.)		Aftonsolen sjunker.....	590
O Gud, din makt.....	4	Till dig, o Gud.....	27	Tiden ilar.....	611
Vak upp, min själ.....	8	Det är din nåd.....	28	Frälsta skaror.....	681
Ack nåden är en.....	164	Jag har en vän.....	62	11. 8. 11. 8. 11. 8. 11. 8.	
I stilla frid vi.....	527	O sjung, min själ.....	72	O dyrbara, dyrbara.... 154	
Förgäfvess all den.....	602	Det finns blott en.....	273	En pilgrim jag.....	302
O mänska, till.....	656	Han leder mig.....	328		
8. 7. 8. 7. 8. 8. 8. 7.		O bönestund.....	424	Tolfradiga.	
Du Kristi dyra.....	132	10. 9. 10. 9. 10. 9. 10. 9.		8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7. 8. 7.	
Förnöjsamhet.....	359	Himlens fåglar.....	82	Alla Herrens vägar.... 30	
Ur hjärtans djup.....	465	Hvar jag går i*.....	315	Jesus, gör mig stilla.... 434	
Jfr. föreg. klass.				Jag har lämnat.....	680

ANVISNING AF SÅNGER

till svenska kyrkans predikotexter.

1:a Söndagen i Adventet.

Ep.: Rom. 13: 11-14.....	378, 379
Ev.: Matt. 21: 1-9.....	34, 35, 37, 462
Högm.: Joh. 18: 36, 37.....	127, 128, 129, 149
Aftons.: Ef. 1: 3-14.....	252, 274, 356, 359, 455
Högm.: Luk. 4: 16-22.....	55, 173, 200
Aftons.: Ebr. 8: 8-12.....	228, 229, 231

2:a S. i Adv.

Ep. Rom. 15: 4-13.....	158, 484, 488
Ev. Luk. 21: 25-36.....	652, 654, 657
H. Luk. 12: 35-40.....	650, 652, 654
A. Ebr. 10: 35-39.....	297, 300
H. Luk. 17: 20-30.....	647, 659
A. Jak. 5: 7-10.....	628-644

3:e S. i Adv.

Ep. 1 Kor. 4: 1-5.....	544, 548, 549
Ev. Matt. 11: 2-10.....	55, 507
H. Matt. 11: 11-19.....	80, 128
A. 2 Petr. 1: 19-21.....	151, 154, 159
H. Luk. 3: 1-15.....	33, 178, 202
A. Gal. 3: 23-29.....	235, 239

4:e S. i Adv.

Ep. Fil. 4: 4-7.....	347, 352, 357, 366, 367, 428
Ev. Joh. 1: 19-28.....	543, 546
H. Joh. 3: 22-36.....	531, 544
A. 1 Joh. 1: 1-7.....	172, 206, 477, 479
H. Joh. 5: 31-39.....	533, 546
A. 1 Petr. 1: 8-13.....	358, 362, 364

Juldagen.

Ep. Es. 9: 2-7.....	38, 39, 42, 43
Ev. Luk. 2: 1-20.....	40, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 49
H. Joh. 1: 1-14.....	52, 349
A. Ebr. 1: 1-12.....	148, 451, 452
H. Matt. 1: 18-25.....	50, 53
A. Tit. 2: 11-14.....	164, 391, 163

Annandag Jul.

Ep. Ap. G. 6: 8-15; 7: 54-60.....	295, 297, 301, 307
Ev. Matt. 23: 34-39.....	285, 301, 306
H. Matt. 10: 32-39.....	282, 375, 410
A. 1 Petr. 4: 12-19.....	247, 290, 295
H. Matt. 2: 13-18.....	288, 328, 390
A. Upp. 14: 1-5.....	132, 289, 456, 681, 694

S. eft. Jul.

Ep. Gal. 4: 1-7.....	347, 356, 362
Ev. Luk. 2: 33-40.....	78, 264, 346
H. Luk. 12: 32.....	1, 139, 317, 330, 470, 474, 476
A. 1 Joh. 5: 19-21.....	187, 270, 348
H. Matt. 2: 19-23.....	316, 317, 335, 336, 337
A. 1 Petr. 2: 1-9.....	395, 401

Nyårsdagen.

Ep. Tit. 3: 4-7.....	164, 245, 599, 600
Ev. Luk. 2: 21.....	50, 59, 601
H. Joh. 14: 13.....	419, 438, 444, 498
A. Ebr. 13: 8-15.....	90, 291, 290
H. Luk. 13: 6-9.....	204, 223
A. Upp. 2: 1-5.....	141, 267, 395

S. eft. Nyårsd.

Ep. Rom. 6: 3-11.....	51, 378, 395, 396, 521
Ev. Matt. 3: 13-17.....	78, 331, 346
H. Joh. 1: 29-34.....	73, 231, 417
A. Kol. 2: 9-15.....	331, 521
H. Matt. 3: 11, 12.....	137, 147, 176, 656
A. Ef. 5: 25-27.....	168, 248

Trettondedag Jul.

Ep. Es. 60: 1-6.....	49, 52, 553
Ev. Matt. 2: 1-12.....	48, 555, 560
H. Joh. 8: 12.....	47, 52, 396, 432, 552
A. 2 Kor. 4: 3-6.....	534, 555, 579
H. Matt. 12: 15-21.....	326, 553
A. 1 Tim. 3: 16.....	21, 38, 78, 460

1:a S. eft. Trettond.

Ep. Rom. 12: 1-5.....	264, 482
Ev. Luk. 2: 42-52.....	78, 155, 192, 373, 569, 583
H. Joh. 7: 14-18.....	78, 149, 154
A. Ebr. 3: 1-8.....	131, 261, 273, 584
H. Matt. 12: 46-50.....	348, 349
A. Ebr. 2: 11-16.....	61, 78, 98, 229, 231

2:a S. eft. Trettond.

Ep. Rom. 12: 6-16.....	485, 486, 487
Ev. Joh. 2: 1-11.....	80, 84, 366, 609, 610
H. Joh. 4: 5-26.....	79, 249, 251, 363
A. Ef. 2: 10-16.....	258, 275, 351, 355, 362
H. Luk. 19: 1-10.....	80, 173, 207
A. 1 Kor. 1: 26-31.....	175, 207, 226

3:e S. eft. Trettond.

Ep. Rom. 12: 16-21.....	387, 481, 484, 488, 489
Ev. Matt. 8: 1-13.....	230, 233
H. Joh. 4: 27-42.....	532, 544, 550
A. Ebr. 11: 1-22.....	242, 304, 386, 667, 671, 672, 676
H. Matt. 8: 14-17.....	55, 80, 620
A. 2 Kor. 1: 3-11.....	301, 623

4:e S. eft. Trettond.

Ep. Rom. 13: 8-10.....	171, 173, 486, 489
Ev. Matt. 8: 23-27.....	244, 445
H. Matt. 21: 18-22.....	239, 242, 325, 444
A. Ebr. 11: 23-12: 4.....	242, 292, 293
H. Matt. 14: 22-36.....	71, 81
A. 2 Tim. 1: 7-10.....	294, 376

5:e S. eft. Trettond.

Ep. Kol. 3: 12-17.....	141, 150, 371, 418, 422, 607
Ev. Matt. 13: 24-30.....	654, 670
H. Matt. 13: 34-43.....	659, 683
A. 1 Kor. 1: 9-18.....	481, 487, 490
H. Mark. 4: 26-29.....	149, 152, 193
A. Ef. 4: 14-16.....	408, 414

S. Septuagesima.

Ep. 1 Kor. 9: 24-10: 5.....	285, 289
Ev. Matt. 20: 1-16.....	544, 549
H. Matt. 19: 27-30.....	290, 301, 307, 413, 630, 682
A. 1 Kor. 3: 7-23.....	52, 323, 508, 543, 577
H. Luk. 17: 7-10.....	542, 544
A. Fil. 3: 7-14.....	235, 381, 407, 413, 611

S. Sexagesima.

Ep. 2 Kor. 11: 19-31.....	288, 290
Ev. Luk. 8: 4-15.....	183, 190, 209, 504, 513
H. Joh. 12: 35-43.....	162, 163, 632
A. 1 Kor. 1: 20-25.....	152, 153, 154
H. Matt. 9: 36-10: 16.....	299, 300, 547
A. 2 Tim. 3: 10-4: 5.....	148, 565, 570, 572

Fastlagssönd.

Ep. 1 Kor. 13: 1-13.....	141, 486, 490
Ev. Luk. 18: 31-43.....	86, 88
H. Joh. 12: 23-33.....	60, 245, 254, 551
H. Mark. 10: 32-45.....	301, 307, 382, 414

1:a S. i Fastan.

Ep. 2 Kor. 6: 1-10.....	178, 204, 205, 344
Ev. Matt. 4: 1-11.....	279, 282, 283, 306, 378
H. Matt. 16: 21-23.....	91, 307, 346, 433
H. Luk. 10: 17-20.....	271, 347, 366, 664

2:a S. i Fastan.

Ep. 1 Tess. 4: 1-7.....	378, 382, 402, 414
Ev. Matt. 15: 21-28.....	226, 227, 230
H. Luk. 7: 36-50.....	230, 235, 243, 321, 350
H. Mark. 9: 14-32.....	226, 233

3:e S. i Fastan.

Ep. Ef. 5: 1-9.....	395, 397, 401
Ev. Luk. 11: 14-28.....	55, 80, 156
H. Joh. 7: 19-31.....	202, 203, 213, 221
H. Luk. 4: 31-37.....	70, 71, 80, 559

Midfastösönd.

Ep. Gal. 4: 22-31.....	174, 175, 274, 362
Ev. Joh. 6: 1-15.....	31, 313, 316, 506
H. Joh. 6: 24-36.....	184, 188, 209, 313
H. Joh. 6: 52-71.....	265, 273, 294

5:e S. i Fastan.

Ep. Ebr. 9: 11-15.....	38, 131, 442
Ev. Joh. 8: 46-59.....	70, 71, 396
H. Joh. 11: 47-57.....	9, 169, 273
H. Joh. 8: 31-45.....	229, 232, 362

Palmsönd.

Ep. Fil. 2: 5-11.....	373, 382, 399
Ev. 1 Kor. 11: 23-29.....	267, 522, 525
H. Joh. 12: 1-16.....	34, 91, 607
H. Luk. 22: 14-22.....	523, 524, 526, 527

Långfredagen.

Ep. Fil. 2: 5-11.....	112, 373, 399
Ev. Luk. 23: 32-43.....	93, 105, 106, 107, 223, 441

Påskdagen.

Ep. 1 Kor. 5: 7, 8.....	95, 104, 115
Ev. Mark. 16: 1-8.....	116, 118
H. Joh. 20: 1-10.....	119, 124
A. 1 Kor. 15: 12-21.....	120, 121
H. Matt. 28: 1-8.....	117, 122
A. Ef. 1: 16-23.....	120, 421

Annandag Påsk.

Ep. Ap. G. 10: 34-43.....	163, 173, 201, 207
Ev. Luk. 24: 13-35.....	438, 502
H. Joh. 20: 11-13.....	78, 348, 349
A. 2 Kor. 5: 14-21.....	65, 202, 412
H. Matt. 28: 9-15.....	122, 123
A. 1 Petr. 1: 18-23.....	250, 398

1:a S. eft. Påsk.

Ep. 1 Joh. 5: 4-10.....	239, 242
Ev. Joh. 20: 19-31.....	123, 284
H. Joh. 21: 1-14.....	254, 348, 352, 353
A. Ap. G. 3: 12-20.....	55, 173, 239
H. Luk. 24: 36-48.....	53, 117, 540
A. Ap. G. 13: 26-41.....	51, 202, 205

2:a S. eft. Påsk.

Ep. 1 Petr. 2: 21-25.....	94, 97, 102, 107, 240, 246
Ev. Joh. 10: 11-16.....	310, 426, 494
H. Joh. 21: 15-25.....	75, 545, 564, 575
A. 1 Petr. 5: 1-4.....	575, 577
H. Joh. 10: 1-10.....	575, 579
A. Ebr. 13: 20, 21.....	315, 318

3: S. eft. Påsk.

Ep. 1 Petr. 2: 11-20.....	375, 378, 603
Ev. Joh. 16: 16-22.....	338, 625, 631
H. Joh. 17: 1-8.....	131, 187, 210, 402
A. Ebr. 4: 9-16.....	131, 252, 695
H. Joh. 14: 1-12.....	133, 317, 319
A. 1 Petr. 1: 3-8.....	245, 319, 669

4:e S. eft. Påsk.

Ep. Jak. 1: 17-21.....	3, 25, 306
Ev. Joh. 16: 5-15.....	138, 145, 147
H. Joh. 17: 9-17.....	341, 343, 358
A. Ebr. 5: 1-10.....	22, 85, 131
H. Joh. 7: 37-39.....	135, 201, 212
A. 1 Joh. 3: 19-24.....	363, 407, 470

Bönsönd.

Ep. Jak. 1: 22-27.....	379, 389, 534, 541
Ev. Joh. 16: 23-33.....	419, 437, 444
H. Joh. 17: 18-23.....	412, 414, 487
A. Ebr. 7: 19-28.....	61, 131, 342, 507
H. Luk. 11: 1-13.....	429, 435, 443, 557
A. Jak. 5: 16-20.....	424, 438, 441

Kristi Himmelfärdsdag.

Ep. Ap. G. 1: 1-11.....	126, 127, 135
Ev. Mark. 16: 14-20.....	126, 217, 556, 558
H. Joh. 17: 24-26.....	130, 368, 697
A. Ebr. 10: 12-18.....	129, 342, 552
H. Luk. 24: 49, 50.....	126, 133, 135
A. Ef. 4: 7-13.....	470, 485, 486

6:e S. eft. Påsk.

Ep. 1 Petr. 4: 7-11.....	486, 489, 544, 548
Ev. Joh. 15: 26-16: 4.....	135, 139
H. Joh. 15: 18-27.....	285, 288, 290, 301
A. Kol. 3: 1-10.....	385, 395, 396, 397
H. Luk. 12: 4-12.....	295, 322, 324, 391
A. 1 Petr. 3: 15-22.....	129, 294, 295, 379

Pingstdagen.

Ep. Ap. G. 2: 1-13.....	143, 144, 497
Ev. Joh. 14: 23-31.....	144, 355, 380
H. Joh. 15: 10-17.....	60, 62, 393
A. Ef. 2: 17-22.....	134, 252
H. Joh. 14: 15-21.....	69, 136, 140, 309
A. Ap. G. 2: 14-41.....	207, 217, 550

Annandag Pingst.

Ep. Ap. G. 10: 42-48.....	201, 202, 217, 222
Ev. Joh. 3: 16-21.....	19, 22, 23, 29, 217
H. Joh. 6: 44-51.....	203, 209, 506
A. 1 Kor. 12: 12-31.....	484, 485, 486, 487
H. Joh. 12: 44-50.....	149-152
A. 1 Joh. 4: 9-15.....	21, 24, 25, 481, 486

Trefaldighetssönd.

Ep. Rom. 11: 33-36.....	4, 9, 28, 29
Ev. Joh. 3: 1-15.....	187, 210, 245, 481
H. Joh. 15: 1-9.....	66, 67, 68, 74, 76, 384, 427
A. 1 Joh. 3: 1-9.....	274, 288, 362, 382, 697
H. Matt. 28: 18-20. 14, 63, 315, 518, 520, 556, 561	
A. Kol. 1: 12-23.....	202, 247, 250, 259

1:a S. eft. Trefald.

Ep. 1 Joh. 4: 16-21.....	365, 489
Ev. Luk. 16: 19-31.....	188, 286, 287, 290, 406
H. Luk. 12: 13-21.....	191, 602, 633
A. Rom. 1: 1-17.....	375, 411, 577
H. Matt. 16: 24-27.....	301, 353, 682
A. 1 Tim. 6: 6-19.....	282, 289, 324, 359, 360

2:a S. eft. Trefald.

Ep. 1 Joh. 3: 13-18.....	484, 486
Ev. Luk. 14: 16-24.....	211, 222, 536, 538, 539
H. Luk. 14: 25-35.....	301, 375
A. Rom. 1: 18-25.....	23, 659
H. Luk. 9: 51-62.....	82, 390, 668
A. 2 Petr. 1: 1-11.....	338, 384, 389, 391, 396, 660

3:e S. eft. Trefald.

Ep. 1 Petr. 5: 6-11.....	279, 281, 314
Ev. Luk. 15: 1-10.....	180, 183, 184
H. Luk. 15: 11-32.....	214, 226, 236
A. Rom. 2: 1-16.....	163, 184, 207
H. Matt. 9: 9-13.....	185, 186, 189
A. Ef. 2: 1-9.....	166, 237, 240

4:e S. eft. Trefald.

Ep. Rom. 8: 18-23.....	398, 625, 627, 682
Ev. Luk. 6: 36-42.....	534, 537, 541
H. Joh. 8: 1-11.....	163, 167
A. Rom. 2: 17-29.....	187, 188
H. Matt. 7: 1-6.....	534, 537
A. Rom. 14: 1-18.....	379, 535

5:e S. eft. Trefald.

Ep. 1 Petr. 3: 8-15.....	373, 488, 489, 530, 534, 541
Ev. Luk. 5: 1-11.....	543, 544, 546
H. Joh. 1: 35-51.....	185, 206, 208, 272, 417
A. Rom. 3: 1-20.....	187, 188
H. Matt. 16: 13-19.....	1, 471, 472, 475
A. Ap. G. 26: 1-29.....	190, 240, 260, 261

6:e S. eft. Trefald.

Ep. Rom. 6: 3-11.....	373, 378, 379, 395
Ev. Matt. 5: 20-26.....	387, 396, 488
H. Matt. 5: 17-19.....	148, 155
A. Rom. 3: 21-31.....	164, 250, 251, 252, 370, 423
H. Matt. 5: 27-42.....	378, 541
A. Jak. 2: 8-26.....	239, 242, 528

7:e S. eft. Trefald.

Ep. Rom. 6: 19-23.....	380, 408, 411, 535
Ev. Mark. 8: 1-9.....	313, 316, 319
H. Matt. 16: 5-12.....	319-405
H. Luk. 14: 12-15.....	528, 541

Kristi Förklaringsdag.

Ep. 2 Petr. 1: 16-18.....	89, 129
Ev. Matt. 17: 1-8.....	89, 129
H. Joh. 13: 31, 32.....	80, 82, 91, 129, 130, 461
H. Matt. 17: 9-13.....	282, 301, 302

8:e S. eft. Trefald.

Ep. Rom. 8: 12-17.....	142, 270, 419
Ev. Matt. 7: 15-21.....	279, 504, 575
H. Matt. 7: 12-14.....	215, 282, 486, 534, 541
A. Rom. 4: 1-8.....	175, 239, 252, 267, 274, 352, 364
H. Matt. 7: 22-29.....	155, 385, 389, 513
A. 1 Joh. 4: 1-6.....	38, 138

9:e S. eft. Trefald.

Ep. 1 Kor. 10: 6-13.....	279, 283
Ev. Luk. 16: 1-9.....	303, 304, 359, 360
H. Luk. 12: 42-48.....	547, 548, 549
A. Rom. 4: 9-25.....	175, 362
H. Luk. 16: 10-17.....	304, 313
A. 2 Tess. 3: 10-13.....	392, 395, 529

10:e S. eft. Trefald.

Ep. 1 Kor. 12: 2-11.....	141, 487, 533
Ev. Luk. 19: 41-47.....	85, 186, 204, 223, 302
H. Joh. 8: 21-30.....	183, 184, 205
A. Rom. 5: 1-11.....	288, 351, 354, 358, 362, 363
H. Matt. 11: 20-24.....	199, 202, 204
A. Ebr. 3: 12-19.....	279, 282

11:e S. eft. Trefald.

Ep. 1 Kor. 15: 1-10.....	116, 149, 274
Ev. Luk. 18: 9-14.....	226, 227
H. Matt. 21: 28-31.....	204, 205, 549
A. Rom. 5: 12-21.....	22, 170, 172, 303, 370
H. Matt. 23: 1-12.....	385, 414, 470
A. 1 Joh. 1: 8-2: 2.....	225, 226, 227, 235, 252

12:e S. eft. Trefald.

Ep. 2. Kor. 3: 4-18.....	575, 577
Ev. Mark. 7: 31-37.....	80, 55, 290
H. Matt. 12: 33-37.....	187, 213, 267, 385
A. Rom. 6: 1-23.....	306, 378, 395, 403
H. Matt. 15: 29-31.....	55, 70, 71, 80
A. 1 Kor. 2: 9-16.....	232, 234, 255, 259, 331

13:e S. eft. Trefald.

Ep. Gal. 3: 16-22.....	164, 173, 174, 175
Ev. Luk. 10: 23-37.....	528, 530, 537, 541
H. Matt. 5: 43-6: 4.....	396, 397, 528, 541
A. Rom. 7: 1-6.....	231, 232, 358, 362
H. Matt. 11: 25-30.....	183, 209, 216, 220, 226, 275
A. 1 Tim. 1: 5-17.....	175, 224, 362, 509

14:e S. eft. Trefald.

Ep. Gal. 5: 16-24.....	378, 391, 395, 397
Ev. Luk. 17: 11-19.....	261, 414, 452
H. Joh. 5: 1-14.....	55, 621, 622
A. Rom. 7: 7-25.....	152, 166, 226, 228, 275
H. Luk. 4: 23-30.....	178, 179, 184
A. 2 Tim. 2: 19-21.....	378, 405, 411, 549, 568

15:e S. eft. Trefald.

Ep. Gal. 5: 25-6: 10.....	401, 528, 529, 530
Ev. Matt. 6: 24-34.....	15, 192, 313, 319, 379
H. Luk. 10: 38-42.....	155, 156, 350, 434
A. Rom. 8: 1-17.....	232, 237, 250, 253, 259, 624
H. Matt. 6: 19-23.....	191, 313, 314, 317, 319, 327
A. 1 Kor. 7: 29-31.....	316, 353, 359, 360

16:e S. eft. Trefald.

Ep. Ef. 3: 13-21.....	391, 403, 409, 416
Ev. Luk. 7: 11-17.....	80, 87
H. Joh. 11: 1-45.....	80, 129, 655, 657
A. Rom. 8: 18-39.....	27, 77, 162, 253, 261, 305
H. Joh. 5: 19-21.....	343, 345
A. Fil. 1: 20-26.....	379, 403, 412, 413, 535, 612

17:e S. eft. Trefald.

Ep. Ef. 4: 1-6.....	137, 477, 480, 483
Ev. Luk. 14: 1-11.....	55, 227
H. Mark. 2: 18-3: 5.....	200, 229
A. Rom. 9: 1-13.....	162, 205, 207
H. Mark. 7: 1-23.....	164, 200, 229
A. Gal. 5: 1-14.....	67, 382, 470, 486, 489

18:e S. eft. Trefald.

Ep. 1 Kor. 1: 4-8.....	331, 344
Ev. Matt. 22: 34-46.....	383, 470, 486, 489
H. Joh. 10: 23-38.....	1, 310, 317, 318, 328
A. Rom. 9: 14-33.....	29, 30, 52, 166
H. Mark. 10: 17-27.....	190, 191, 192, 400, 568
A. 1 Joh. 2: 7-23.....	57, 191, 404

19:e S. eft. Trefald.

Ep. Ef. 4: 22-28.....	382, 385, 399
Ev. Matt. 9: 1-8.....	173, 231, 233, 235, 248
H. Joh. 9: 1-41.....	86, 88, 394
A. Rom. 10: 1-13.....	207, 225, 562
H. Luk. 13: 10-17.....	88, 90
A. 2 Kor. 12: 2-10.....	165, 622

20:e S. eft. Trefald.

Ep. Ef. 5: 15-21.....	379, 455, 573
Ev. Matt. 22: 1-14.....	64, 201, 202, 203
H. Matt. 13: 44-46.....	189, 260, 261, 276, 277
A. Rom. 10: 14-21.....	558, 577, 581
H. Matt. 21: 33-46.....	33, 106, 549, 576
A. Ebr. 10: 19-31.....	32, 250, 255, 294, 369, 544, 662

21:a S. eft. Trefald.

Ep. Ef. 6: 10-18.....	283, 307
Ev. Joh. 4: 46-53.....	227, 239, 241, 243
H. Matt. 16: 1-4.....	80, 104, 123
A. Rom. 11: 1-12.....	3, 9, 562
H. Matt. 9: 27-31.....	80, 230, 235
A. Kol. 1: 24-2: 7.....	160, 289, 303, 391

22:a S. eft. Trefald.

Ep. Fil. 1: 3-11.....	391, 395, 402
Ev. Matt. 18: 23-35.....	382, 383, 387
H. Matt. 18: 15-22.....	486, 488
A. Rom. 11: 13-24.....	162, 163, 166, 175
H. Mark. 4: 21-25.....	533, 541
A. 1 Tess. 5: 14-23.....	360, 379, 382, 464

23:e S. eft. Trefald.

Ep. Fil. 3: 17-4: 3.....	271, 282, 677, 678
Ev. Matt. 22: 15-22.....	391, 392, 603
H. Mark. 12: 41-44.....	541, 542, 548
A. Rom. 11: 25-36.....	166, 167, 214
H. Matt. 17: 24-27.....	164, 313, 392
A. Rom. 13: 1-7.....	164, 602, 603

24:e S. eft. Trefald.

Ep. Kol. 1: 9-12.....	229, 232
Ev. Matt. 9: 18-26.....	55, 223, 235, 239
H. Joh. 6: 37-40.....	223, 235, 243
A. 1 Kor. 15: 35-58.....	114, 115, 117, 532, 542, 549
H. Luk. 20: 27-40.....	678, 703
A. 2 Kor. 5: 1-10.....	329, 626, 628

25:e S. eft. Trefald.

Ep. 1 Tess. 4: 13-18.....	657, 658, 691
Ev. Matt. 24: 15-28.....	298, 405, 659
H. Matt. 24: 1-14.....	298, 655, 656, 657
A. 2 Tess. 2: 1-12.....	282, 283, 296, 476, 654
H. Matt. 24: 35-44.....	153, 154, 645, 652
A. 1 Tess. 5: 1-10.....	645, 649

26:e S. eft. Trefald.

Ep. 2 Tess. 1: 3-10.....	641, 644
Ev. Matt. 25: 31-46.....	652, 656, 657
H. Joh. 5: 22-29.....	646, 649, 653
A. 1 Kor. 15: 22-28.....	127, 653, 656, 689
H. Matt. 13: 47-50.....	657, 659
A. Upp. 20: 11-15.....	655, 659

27:e S. eft. Trefald.

Ep. 2 Petr. 3: 3-13.....	72, 640, 641
Ev. Matt. 25: 1-13.....	643, 650
H. Luk. 13: 22-29.....	180, 215, 282, 659
A. Upp. 21: 9-22: 5.....	271, 666, 680, 685
H. Matt. 25: 14-30.....	406, 529, 535, 548
A. Upp. 22: 10-21.....	267, 271, 625, 630, 631, 642

Jungfru Marie Kyrkogång.

(Kyndelsmässodagen.)

Ep. Mal. 3: 1-4.....	35, 36
H. Luk. 13: 22-29.....	173, 174, 259
H. Joh. 1: 16-18.....	169, 170, 175
H. Matt. 13: 31-33.....	128, 476

Jungfru Marie Bebådelsedag.

Ep. Es. 7: 10-15.....	22, 78, 356
Ev. Luk. 1: 26-38.....	50, 51, 78, 552
H. Luk. 1: 39-45.....	482, 546
A. 1 Tim. 2: 13-15.....	262, 263, 361, 450, 458, 607
H. Luk. 1: 46-55.....	20, 27, 32, 458
A. Upp. 21: 1-7.....	16, 625, 641, 670

Johannes Döparens Dag.

(Midsommardagen.)

Ep. Es. 40: 1-8.....	157, 159, 226, 235
Ev. Luk. 1: 57-80.....	272, 273, 275
H. Luk. 1: 5-25.....	159, 473, 493
A. Ap. G. 17: 22-31.....	13, 14, 18, 20, 171
H. Mark. 6: 14-29.....	289, 297, 307
A. Ap. G. 13: 16-26.....	202, 547, 577

Mikaelidagen.

Ep. Upp. 12: 7-12.....	457, 552
Ev. Matt. 18: 1-11.....	83, 311, 566, 567
H. Mark. 10: 13-16.....	83, 311, 519, 567
H. Mark. 9: 33-50.....	257, 414

Alla Helgons Dag.

Ep. Upp. 7: 2-12.....	2, 5, 263, 648, 681, 704
Ev. Matt. 5: 1-12.....	301, 364, 365
H. Matt. 5: 13-16.....	533, 534, 535
H. Luk. 6: 20-26.....	364, 365, 426

ÄMNESREGISTER.

upptagande sångernas begynnelseord och nummer.

- Advent** .....33—37
- Afsked.**
Se *Välkommen och farväl; Gemenskap.*
- Afton.**
Se *Morgon och afton.*
Ack blif hos mig..... 309
- Anden.**
Se *Den helige ande.*
- Andens fattigdom.**
O Jesus, du min fräl. 226
Just som jag är, ej.. 235
Men hvarföre gråta.. 244
Klippa, du som brast 247
Vår är jag ringa, och 254
Jag sjunger nu om... 263
Jag nu den pärlan... 277
Fattig, men dock rik 344
Hvar stund jag dig... 427
O Gud, all sannings.. 430
Ett fattigt, ringa nåd 441
- Andlig död.**
Se *Synd.*
- Arf.**
Se *Barnaskap.*
- Barn.**
Se *Barnsånger.*
Det är min herdes... 545
Hvem vill i söndagss 564
O det är en härlig... 565
Vi, en liten skara.... 566
Samla dem alla..... 567
- Barnaskap.**
Gud ske lof, min vän 60
Hör, o själ, från Gud 205
Kära själ, som gått. 214
Tron är den lifvets.. 239
Dyra förvissning fri. 270
Min Gud, när jag.... 274
Tryggare kan ingen. 317
Är det sant, att Jesus 349
Kan väl större sällh. 372
Du ser Guds hjärtel. 419
Upp, min själ., att... 450
Lofva Herren, min... 468
- Barnsånger.**
Se *Jesu födelse.*
Jesus älskar mig..... 77
Se, mild och ljufvig.. 83
Vår bibel, vår bibel.. 158
Skynda till Jesus.... 216
Ljufvligt uti lifvets... 218
I den ljusa morgon.. 219
Håll dig fast vid.... 297
Låt synden ej råda.. 306
Vi, en pilgrimsskara 381
Tala sanning, om du 385
Vid Siloams våg..... 394
Fader huld, i himl... 404
Gode herde, led och.. 426
Fader, du som från.. 429
Herre, se från det... 440
Kom låtom oss på... 462
Från haf till haf.... 552
- O det är en härlig... 565
Vi en liten skara.... 566
Glöm aldrig bort de.. 608
När han kommer.... 653
Omkring Guds tron.. 700
- Barmhärtighet.**
Gud, som gläder.... 528
Säll är den man, som 530
I en värld, där sorger 534
Om vi visste, när.... 537
Hur saligt det är att 541
- Begrafning** .....633—639
När Jesus kom till... 87
Jag går mot döden... 624
De samlas nu hem... 626
Härliga, himmelska.. 679
- Behaglig tid.**
Vak upp, hör väkten... 178
Vak upp, vak upp.... 179
Hvar är du?..... 180
I din ungdoms vår... 193
O låt med kraftigt... 200
Jag är en främling... 204
Sorgsna själ, som... 222
Ej än för sent..... 223
- Bekännelse** .....260—278
O Jesus, ditt namn... 58
Jag har en vän, som. 62
För allt hvad Jesus.. 68
Min Jesus, din kärlek 75
Jag är så glad, att... 234
Glad i mitt sinn.... 237
Hvad Jesus gjort jag 266
Jag vet på hvem jag. 294
Stå upp, stå upp för. 295
Gud ske lof, min själ 367
Blyges du för Herren 376
Närmare korset..... 407
Lyft den högt..... 531
O säg ett ord om Jes 546
Jag har lämnat allt.. 680
- Beredvillighet.**
Se *Lydnad.*
Vill du skåda Jesus.. 390
Dig, min Jesus, vill.. 410
Kanhända ej uppå... 547
- Bevarande i nåden.**
Uti din nåd, o fader. 374
Frid i hjärtegrunden 380
Blif uti Jesus..... 384
Göm mig, Jesus, dju. 405
Ack göm mig, min... 406
Jesus, gör mig stilla. 434
- Bibelskolan.**
Ljufvligt uti lifvets... 218
I den ljusa morgonst. 219
O det är en härlig... 565
Ungdom, som går ut. 568
I blomman af min... 569
Gud, som all vishets 570
För en tid vi skiljas. 572
- Blodet.**
Se *Renig i Jesu blod.*
- Brödrakärlek.**
Se *Gemenskap.*
- Bröllop** .....609—610
- Bättring.**
Se *Omvändelse och tro.*
Vandring i helgelse.
Vak upp, hör väkten. 178
- Bön** .....415—445
Se *Den helige ande;*
Kom, du nådens källa 177
Klippa, du, som brast 247
Ack blif hos mig.... 309
O Herre, min klippa. 321
Herre Jesus, när du. 498
Mitt hjärtas sol..... 589
- Bönestunder.**
Se *Predikan och bönestunder.*
- Böneveckan.**
Från hvarje storm... 423
Hur ljufvligt, när Guds 430
Hur ljufvligt, o Jesus. 477
De trognas syskonb.. 484
- Den frälsande nåden** .....162—176
Vak upp, min själ... 8
Så älskade Gud..... 19
Hvar man må nu.... 22
Bort, mitt hjärta, med 24
Det är din nåd..... 28
Liksom hafvets vida. 29
Det gamla kära ordet 160
Till den himmel, som 162
Om Herrens nåd jag. 176
O mitt hjärta, fröjda 303
Stilla, ljufvig, underb. 363
O hvad under af nåd 370
Upp, min själ, att H. 450
O att jag hade tusen 455
Min själ lofsjunger.. 458
Stäm in i änglars kor 461
- Den första kärleken.**
O hur lycklig är den 368
O att min lefnad.... 395
Vid midnattsklockans 643
- Den gode herden.**
Bort, mitt hjärta.... 24
Se, mild och ljufvig.. 83
Det var nittionio gö. 238
Jag gick vilse och.... 240
Den korta stund jag. 310
Hvar jag går i skog. 315
Min herde kär..... 318
Han leder mig..... 328
Gode herde, led och. 426
Kom, huldaste förba. 494
Kom, Jesus, du vår.. 508
- Den helige ande.**135—147
- Den store läkaren.**
Den store läkaren.... 55
Kristus, som ditt.... 78
När jag ser, hur.... 80
Hvi hastar denna.... 88
- Det kristliga lifvet** .....260—468

Det tillkommande 640—704

Dom.

Se *Uppståndelse och dom.*
Se han kommer..... 647
Gläd dig nu, du..... 652

Dop

.....518—521
Se, Jesus är ett..... 51

Endräkt.

O helga eld..... 137
Drag framåt, Herrens 299
Strid för sanningen.. 300
När hos Gud i stilla. 361
Lammets folk och Si. 470
Härligt strålar guda. 482
Hur ljuft det är, när 490
Med ett välkommen.. 613

Engelska sånger...705—731

Evangelium.

Om, Jesus, på min... 149
Dyra ord, mit hjärta 156
O Gud, min Gud, jag 157
Det gamla kära ordet 160
Pris vare dig, o Jesus 161
Hvem som helst kan 207
Låt ljuda än en gång 217
Det finns ett ord, för 224
Det är ett fast ord.. 509

Ewig död.

Vak upp, hör väkten. 178
Har du mod att..... 185
Vaken upp, en stäm. 655
O mänska, till din... 656
O hvad sorg och kvid. 659

Ewig t lif.

Se *Hemlandssånger.*
Så älskade Gud..... 19
Lefver du det nya.... 187
En blick på den korsf 210

Farväl.

Se *Välkommen och farväl; Gemenskap.*

Flit.

Tag tid till att helga 379
Nu är säningstiden.. 532
Hvar och en har fått 548
Gå i Herrens vingård 549
Sök kunskap..... 570

Frestelse.

Tag det namnet Jesus 54
Vaka, själ och bed... 279
Min själ, var på din. 283
Låt synden ej råda.. 306
Mot köttet och dess... 378
Rotad i nåden..... 291
Herre, utrannsaka... 400
Hvar stund jag dig... 427
Tänk, en sådan vän.. 428
Herre, låt ingenting. 437

Frid och fröjd.... 347—732

Helge ande, fridens.. 147
Ett hem, om än så.. 607

Frilhet.

O låt med kraftigt lj. 200
Snaran är sönder och 229
Gud vare pris, nu är. 232
Ej silfver, ej guld kan 250
Jesus, om dig vill jag 354
Nu är jag nöjd och.. 362
Kan väl större sällh. 372
Herre, låt ingenting.. 437

Frimodighet.

Se *Mod och kraft; Trosvisshet.*

Frälsningen .....162—259

Frälsningens grund.

Se *Sällhetens grund.*
Det enda ljus, som.. 52
Om någon mig åtspö. 252

Främlingskap.

Jag är en främling hä 202
Vi bo ej här, vi blott 269
Här uti världen en... 288
Hvar gör det, om här 290
En pilgrim jag vand. 302
Jag är främling, jag 304
Jag är pilgrim här... 386
Se, vi gå uppåt till... 668
Hos Gud är idel..... 670
Mitt hem är ej på.... 676

Fröjd.

Se *Frid och fröjd.*
Pris vare Gud i..... 276
Min Gud, min Gud... 333

Förböner.

Glöm aldrig bödens.. 431

Fördragsamhet.

Himladufva, ande.... 140
Jesus, gör mig så till 373
Blyges du för Herren 376
Tala vänligt med.... 387
En liten stund med... 438
Trösta på Herren... 486
O tänk ej ondt emot. 488
O hvilken härlig syn. 489

Förnöjsamhet.

Fåglarna muntert... 15
Himlens fåglar hafva 82
Jesus all mitt goda... 260
Jag har Gud, och jag 261
Det betyder föga här 324
Om jag ägde allt.... 353
Förnöjsamhet, förnöj 359
Lilla fågeln sjunger. 360
Icke uti böner, ej i... 366
Frid i hjärtegrunden 380
Ett hem, om än så... 607

Försakelse.

Du, som af kärlek... 414
Med Gud och hans... 479
Jag har lämnat allt. 680

Församlingen ....470—586

Se *Guds församling.*

Försoning.

Så älskade Gud..... 19
Hvar man må nu.... 22
Förlösningen är vun 38
Jag har en vän..... 61
Öppet står Jesu..... 64
Det är jag, så ljöd.. 81
Kom, låt oss gå till.. 94
Svinga dig, min ande 102
O Jesus kär, att mig 105
Ditt lidande, Jesus... 106
Uppå Sions offerkulle 107
Jag är en främl. här 207
Kom, du som trycks. 209
Guds son på korsets 231
Ring i himlens klock. 236
Ej silfver, ej guld har 250

Förtrostan.

Se *Tillförsikt,*

Förvissning.

Se *Trosvisshet.*

Förtappelse.

Se *Ewig död.*

Födelsedag 611, 612

Gemenskap .....477—490

Gifmildhet.

Se *Uppoffring.*

Goda gärningar.

Se *Barmhärtighet.*
Dig, ljusens fader... 148
Frid i hjärtegrunden 380
Ack göm mig, min... 406
Jesus, du min fröjd.. 418
I en värld, där sorger 534

Gud .....1—32

Guds allmakt.

Se *Guds väsende och egenskaper.*
Dig, allena vare..... 14
O Gud, din makt.... 18
Min själ lofsjunger.. 458
Pris ske dig, Herre.. 459

Gudsfruktan.

Rotad i nåden..... 391

Guds församling...470—476

Guds godhet och

*barmhärtighet...*21—32
Lofven Herren, ty att 453
Min själ lofsjunger.. 458

Guds lamm.

Se *Jesus, Guds lamm.*

Guds ledning.

Se *Ledning.*

Guds nåd.

Se *Den frälsande nåden.*

Guds ord.....148—161

Herrens ord går fram 559

Guds trofasthet.

Se *Trofasthet.*

Guds vilja.

Se *Ungdergifvenhet.*

Guds vishet.

O Gud, din makt.... 4
På dunkel stig går... 9
Gud, som all vishets. 570

Guds väsende och

egenskaper .....1—9

Helgelse.

Se *Vandring i helgelse.*

Hemlandssånger. 661—704

Hemlängtan.

Se *Längtan till himme-
len; Hemlands-
sånger.*

Hemmet 607, 608

Hvad helst här i.... 150
Glöm aldrig bödens.. 431

Himmelen.

Se *Hemlandssånger.*

Hjälpsamhet.

Se *Välgörenhet;
Barmhärtighet.*

Hopp. Se *Hemlandssånger*.

Till härlighetens land 126
 Ut i nödens timmar... 293
 Upp, kamrater, se... 298
 Det följer en morgon 308
 Min framtidsdag är... 319
 Framåt, det går igen... 329
 O du, min Immanuel 356
 Du folk, som älskar. 357
 Gud ske lof, min själ 367
 Borde jag ej vara gl. 368
 Gladt vi tåga framåt 369
 Vi, en pilgrimsskara. 381
 Blif uti Jesus..... 384
 Jag är en pilgrim här 386
 Aftonsolen sakta sju. 593
 Med fröjd vi möta... 619
 Smärtans stunder ila 623
 En liten tid, och..... 625
 Snart silfvertråden... 629
 Snart min lefnads... 630
 Tills han kommer... 642
 Han kommer, vår Je 644
 Se, brudgummen kom 650
 Gläd dig nu, du..... 652

Hvilo. Se *Ro och hvila*.**Hvilodagen** .....500, 501**Hälsa o. sjukdom** 620—622**Hängifvenhet.**

Min Jesus, när..... 75
 Min sång skall bli... 268
 Sittande vid Jesu... 350
 Icke uti böner..... 366
 Nere i dalen..... 377
 Närmare, o Jesus... 408
 Dig, min Jesus, vill. 410
 Högtlofvadt vare Jes 451

Hörande. Se *Predikan och bönestunder*.

Hör, huru fridsropet 183
 Hör faderns röst i... 203
 Jesus kallar dig..... 208
 Sittande vid Jesu... 350
 Hvad batar dig..... 513

Inbjudning .....177—223Se *Väckelsånger*.**Jesu efterföljelse.**

Guds son sig ut..... 307
 Jesus, gör mig så... 373
 Blyges du för..... 376
 Salig jag är nu..... 382
 Dig, min Jesus, vill. 410

Jesu födelse.....33—49

Kristus, som ditt ur. 78
 Stor fröjd, ty Jesus. 134
 Jublen, I himlar..... 460

Jesu himmelfärd och regering...126—134**Jesu kärlek**.....58—76

Hvar jag går, i skog. 315
 Nu är jag nöjd och. 362
 Vak upp, min själ... 454
 Jag är så glad, att... 234
 Man hvarföre gråta. 244
 Jesus är min vän... 261
 Nere i dalen..... 377
 O kärlek, som mig... 412

Jesu lidande och död .....92—114**Jesu lif på jorden**..77—91

Nere i dalen..... 377
 Bryt lifvets bröd.....506

Jesu lydnad.

Hvar man må nu.... 22
 Så är fullkomnad... 112

Jesu makt.

Förlossningen är vun 38
 Kristus, som ditt urs 78
 När jag ser, hur lif. 80
 Det är jag, så ljöd... 81
 I nöd och mörker... 86
 När Jesus kom till... 87
 Frälsning i Jesus all 173
 Far, far åstad till... 556

Jesu namn.....50—57**Jesu närvaro.**

O jag har en vän... 63
 Det är jag, så ljöd... 81
 O Jesus Krist, vår... 135
 Hvar jag går, i skog 315
 Är Jesus när..... 326
 Aldrig ensam, o mitt 336
 Om faror förfära... 337
 Jesus, du, min fröjd. 418
 Kom, Jesus kär, och 499

Jesu rike.

Se *Jesu himmelfärd och regering*;
Jesus, konung.

Din spira, Jesus..... 127
 Ditt ord, o Jesus... 128
 Från haf till haf..... 552
 Kärlek af höjden... 557
 Våktare, hvad lider.. 641

Jesus, Guds lamm.

Den store läkaren... 55
 Kärlek från Guds... 73
 Guds rena lamm..... 95
 När jag betraktar... 99
 O hvilken syn att... 104
 O Guds lamm, som... 417
 Stäm in med dem... 456
 Kom, låtom oss före. 457
 På Sions berg där... 694

Jesus, herde. Se *Den gode herden*.**Jesus, konung.**

Se *Advent*; *Jesu himmelfärd och regering*.

Jag är en främling.. 202
 O du konungars kon. 421
 Högtlofvadt vare Je. 451
 Jublen, I himlar..... 460
 Kom, låtom oss på... 462
 Från haf till haf... 552
 Våktare, hvad lider.. 641
 Snart randas en dag 649

Jesus Kristus.....33—134**Jesus, läkare.**Se *Den store läkaren*.**Jesus, offer.**

Det enda ljus, som... 52
 Min blodige konung. 103
 Uppå Sions offerkulle 107
 Jesus, min Jesus... 110
 Vi hafva i himlen... 131

Jesus, smärtornas man.

Älskande Jesus, lär.. 74
 Böjd under korset... 98
 Ditt lidande, Jesus.. 106

Jesus, världens ljus.

Förlossningen är vun. 38
 Det enda ljus, som... 52
 Du segrer oss förkun. 117
 Hvarje stund vid Je. 253
 Led, milda ljus..... 432

Jesus, öfverstepräst.

Vi hafva i himlen.... 131

Jesu tillkommelse. Se *Kristi tillkommelse*.**Jesu tålamod.**

Hvar finnes Jesu like 70
 O sjung, min själ... 72

Jesu uppståndelse 115—125**Jordisk kallelse.**

Misströstande, sörj ej 313
 Förgäfvess all den... 602

Jordiska skatter.

Du, som din skatt... 191
 Om jag ägde allt... 353
 Förnöjsamhet 359
 Frid i hjärtegrunden 380

Judemissionen.

Tänk på ditt gamla. 562

Jul. Se *Jesu födelse*.**Kors (Den troendes).**

Mitt öga, spar nu dina 280
 Näd hos Gud och... 301
 Guds son sig ut..... 307
 Skall Jesus bära... 375
 Närmare, o Jesu Krist 408
 O kärlek, som mig... 412

Kraft. Se *Mod och kraft*.**Kristi tillkommelse**

se .....640—653
 Till härlighetens land 126
 Upp, kamrater, se... 298
 Till verksamhet för.. 542
 Vår store Gud gör... 550

Kristlig verksamhet. Se *Verksamhet för Herren*.**Kyrkoinvigning** ..583—586**Kärlek.**Se *Barmhärtighet*.

Helge ande, Herre... 141
 Om, Jesus, på min... 149
 Salig jag är nu..... 382
 Tala vänligt med... 387
 O Jesus, du fröjdar. 399
 Lammets folk och... 470
 Tack, o Jesus, för... 514
 Ett hem, om än så... 670

Ledning.

Dig, Herre Gud, är... 23
 Alla Herrens vägar... 30
 Kom, helge ande... 138
 Helge ande, du som... 139
 Han leder mig..... 328
 Trötte pilgrim, som... 335
 Hela vägen går han. 341
 Led, milda ljus..... 432
 Jesus, led mig hvarje 436
 O min frälsare, mig. 445
 Förgäfvess all den... 602

Lidandets nytta.

Stilla, o var stilla.... 287
Nåd hos Gud och... 301
Vill du skåda Jesus... 390
Närmare, o Jesus Kr. 408
O kärlek, som mig... 412.

Lifvets allvar.

Uppå Golgata Guds. 171
Ingen hinner fram... 282
Jesu kära brud..... 285

Lifvets bröd.

Samme Jesus..... 90
Den korta stund jag. 310
Hela vägen går han. 341
Herre, samla oss.... 497
Bryt lifvets bröd..... 506

Lifvets vatten.

O Jesus Krist vår fr. 135
Jag vet en källa..... 171
Oss en källa har..... 167
Bröllopet tillredt står 201
Ack säg mig, hvad.. 212
Här en källa rinner. 249
Det finns en renings- 256
Stilla, ljuflig, underb. 363

Lifvets väg.

Vi hafva i himlen.... 131
Den port är trång... 215

Lof och tacksä-

gelse .... 446—469
Höga majestät..... 2
Sjung Herrens pris.. 16
Himlar, gifven Herren 21
Allena Gud i him.... 21
Hela världen fröjdes. 26
Vak upp, min själ... 76
Upp, min tunga, att. 116
O min själ, var nu... 121
Pris vare dig, o Jesus 161
Amen, amen, pris och 517

Lydnad.

Sittande vid Jesu.... 350
Vi en pilgrimsskara. 381
Hur skön är hjärtats 389
Herre, se från det hö. 440
Hvad bätar dig att. 513
Kanhända ej uppå... 547

Längtan till Herren.

Till dig, o Gud, min. 27
Ack Jesus, jag långt. 248
Som hjorten uti..... 398
Jesus, du min vän... 401
Jag är din, o Gud, jag 403
Närmare, o Jesus.... 408
Jesus, min Jesus.... 409
Herre, mitt hjärta... 420

Längtan till himmelen.

Se Hemlandssånger.
Jag är främling..... 304
Fram en suck sig.... 305
Jag blott väntar..... 628
Gif mig den frid.... 631
Herre, fördölj ej.... 640
Väktare, hvad lider.. 641

Löftena.

O dyrbara, dyrbara.. 154
Herren i Israel kan. 159
Trötte pilgrim, som. 335
Bergen må vika..... 342

Lön.

O min tanke flyr hän 543
Gå i Herrens vingård 549

Skynda dig, Sion.... 558
Dig vill jag prisa.... 588
Snart randas en dag. 649
När han kommer.... 653
Vaken upp, en..... 655
När Herrens Sions... 673

Martyrer.

Än lefver våra..... 242
Guds son sig ut.... 307
Högtlofvadt vare Je.. 451
Är du redo, Guds... 654
Hvilka äro dessa.... 686

Medborgerliga plikter.

Se Nationella högti-
der.

Medlidande.

Se Tröst.
Jesus grät med sina. 85
Jag vet på hvem jag. 294
Du, som af kärlek... 413
Om vi visste, när.... 537

Misslon ..... 551—563

Guds son sig ut.... 307
Kanhända ej uppå... 547

Misslonärer.

Se Predikanter och
missionärer;
Mission.
Fram, i Kristi strids 298
Strid för sanningen.. 300

Mod och kraft.

Än lefver våra fäders 242
Om jag en korsets... 289
Vandrare på ökenst.. 292
Stå upp, stå upp för. 295
Fram, i Kristi strids. 296
Håll dig fast fast vid 297
Drag framåt, Herens 299
Strid för sanningen.. 300
Låt synden ej råda.. 306
Guds son sig ut i... 307
Framåt, det går igen. 329
Frukta icke, svaga.. 339
Glädj vi tåga framåt 369
Vill du skåda Jesus. 390
Lyft den högt, den... 531

Morgon och afton. 587—593

Mottagning (af predi-

kant).
Se Predikanter och
missionärer.

Människofruktan.

Se Mod och kraft.
Har du mod att..... 185
Blyges du för..... 376
Om jag en korsets... 289

Nationella hög-

tider ..... 602—606

Nattvard ..... 522—527

Se Jesus lidande och
död; Rening i Jesu
blod.

Naturen.

Se Årstiderna.
Nu låtom oss sjunga 5
Upp, alla verk..... 12
Fåglarna muntret... 15
Sjung Herrens pris.. 16
Ljus och mörker lofve 449

Nit.

Mer helighet gif mig 414
Nödga dem..... 536
Rädda de döende.... 538
Rädda dem..... 539
O säg ett ord om... 546
Samla dem alla..... 567

Nykterhetsverk-

samhet 573, 574
Håll dig fast vid.... 297

Nåd.

Se Den frälsande
nåden.

Nådstolen.

Från hvarje storm... 423
O bönestund, för mig 424
En liten stund med.. 438
Hur många hinder... 444

Offervillighet.

Se Uppoffring.

Omvändelse och

tro ..... 224—245
Ingen hinner fram till 282

Ordet.

Se Guds ord.

Ordets predikan.

Se Predikan och böne-
stunder.

Ordination.

Se Predikanter och
missionärer.

Palmsöndag.

Se Advent.
Drag fram..... 91

Parti.

Göm mig, Jesus, dju. 405
När någon syndare.. 481

Predikan och böne-

stunder ..... 491—517
O Jesus Krist, vår... 135
Pris vare dig, o..... 161
Hvarhelst ditt folk.. 586

Predikanter och

missionärer ..... 575—582
Lyft den högt..... 531

Pröfnng.

Se Strid och pröf-
ning; Kors.

Pånyttfödelse.

En blick på den l... 410
Glad i mitt sinn.... 237
O sälla dag, då jag.. 245
Kan väl större sällh. 372
När någon syndare.. 481

Påsk.

Se Jesu uppståndelse.

Renhet.

Ack Jesus, jag långt. 248
Mot köttet och dess. 378
Vid Siloams väg.... 394
Herre, se från det hö. 440

Rening i Jesu blod 246—259

Oss en källa har Gud 167
Uppå Golgata Guds. 172
Kom, du som trycks 209
Jag bär min synd till 227
Hur ljust du kallar.. 243
Hvilka äro dessa.... 686

Rikedom. Se *Jordiska skatter.***Ro och hvila.**

Hjärtans Jesus, i ditt 66
Hvad helst här i vår. 150
I skuggan utaf kors. 322
O hur tryggt det är. 334
O hvad sällhet det är 348
Sittande vid Jesu föt. 350
Jesus, min Jesus.... 409
En liten stund med.. 438

Rättfärdiggörelse.

Uppstånden är Krist. 118
Det ges en källa.... 255

Rättfärdighet.

Se, Jesus är ett..... 51
Ack Jesus, jag längt. 248
O nu vill jag sjunga. 258
I lammets blod..... 259
O är väl jag en..... 267
Ängsliga hjärta..... 284
I skuggan utaf kors. 322

Sabbaten 500, 501

Sannfärdighet.

Jesus, gör mig så till 373
Salig jag är nu..... 382
Tala sanning, om.... 385

Sanning.

Herren i Israel kan. 159
Strid för sanningen... 300
Tala sanning, om.... 385
Helga min själ och.. 396

Seger.

Hör, dig ropar nåden 113
Du segern oss förkun 117
Jesus lever, grafvnen 120
Kristus är uppstånd. 122
Solen strålar skön.... 123
Pilgrim, säg mig.... 124
Jag sjunger nu om... 263
Om jag en korsets... 289
Stå upp, stå upp för 295
Låt synden ej råda.. 306
Frukta icke, svaga.. 339
Frälsta skaror ofvan 631

Sjukdom. Se *Hälsa och sjukdom.***Själpröfning.**

Lefver du det nya... 187
Har du funnit den ko. 189
O är väl jag en Jesu 267
Ej mig jorden förnöj 271
Guds son sig ut i... 307
Om jag ägde allt, men 353
Herre, utrannsaka... 400
O min tanke flyr.... 543
Om han komme i dag 645
Är du redo, Guds... 654
O store Gud, hvad... 657
Yttersta dagen..... 658
Guds basun skall.... 660
Nu vi vandra till.... 683

Skapelsen och

försynen .....10—20

Skolor .....564—572

Strid och pröfning 279—309

Se *Hemlandssånger.*
Skall Jesus bära kors 375

Ståndaktighet.

Jesu kära brud..... 285
Stå upp, stå upp för. 295
Upp, kamrater..... 298
Håll dig vid klippan. 338
Framåt i Jesu namn. 627
Lilla hop och klena.. 646

Synd.

O du, som ännu i.... 184
Lefver du det nya... 187
Jag är en främl. här 202
Glad i mitt sinn.... 237
Jag behöfver dig, o.. 265

Syndabekännelse.

O Jesus, du min fräl. 226
Jag bär min synd till 227
All min nöd jag bär. 230
Just som jag är, ej.. 235

Syndernas förlåtelse.

Den store läkaren är 55
Gud ske lof, min vän 60
Frälsning i Jesus all. 173
Om Herrens nåd jag. 176
Fram en suck sig.... 305
Härliga tanke, den... 331

Sång.

Min sång skall bli... 268
Vandrare på ökenstig 292
Du folk, som älskar. 357
O hur lycklig är den 358
O ägde blott min.... 467

Sällhetens grund.

Om någon mig åtspö. 252
Din, o Jesus, vill jag 264
Glädje utan Gud ej.. 347
Ack salig, ack salig... 352
Om jag ägde allt, men 353
Alltid salig, om ej... 364
När min Gud jag hål. 365
Icke ut böner, ej i... 366
Kom, Jesus, du vår.. 508
När jag har utkämpat 699

Söndagsskolan.**Se Barnsånger.**

Det är min herdes.. 545
Hvem vill i söndags. 564
Vi, en liten skara... 566
Samla dem alla..... 567

Tacksamhet.

Fåglarna muntert sin 15
Min Gud, när jag bet. 274

Tacksägelse.

Se *Lof och tacksägelse.*

Tacksägelsedagen.

Lofven nu Herren.... 463
Tack, o Gud, för hvad 464
Ur hjärtans djup en 465
Förgäfvnes all den om. 602

Tidens korthet...623—632

I din ungdoms vår... 193
Ungdom i lifvets vår 198
Jag är främling..... 304
Verka, ty natten kom 629

Tidens rätta bruk.

Se *Vaksamhet.*
Tag tid till att helga 379
Ack saliga stunder... 502
Hälsans gåfva..... 620

Tlder och omständigheter .....587—639

Tillbedjan.

Se *Bön.*
Höga majestät..... 2
Helig, helig, helig.... 6
Herre Gud, i himlens 7
Dig skall min själ.... 10
Allena Gud i him.... 21
Bereden väg för Her 33
Jesus, vår frälsare... 45
Vid Jesu kors jag.... 97
Jesus, håll mig vid.. 100

Tillflykt.

Jesus, du som har... 59
Hjärtans Jesus..... 66
O Herre, min klippa. 321
För mig till den..... 323
Under hans vinge.... 330
Du är min borg..... 345
Från hvarje storm... 423
Jesus, låt din..... 439

Tillförsikt.

Samme Jesus..... 90
All min nöd jag bär 230
Som fåglar små..... 312
Misströstande, sörj ej 313
Blott en dag, ett ög. 316
Min herde kär..... 318
Jag lyfter mina hän. 320
O hur luft att lita.. 325
Jag lyfter mina ögon 327
Under hans vinge... 330
Fader, du som från. 429
Här samlas vi omkr. 491

Tillväxt i nåden. Se *Vandring i helgelse.***Treenigheten.**

Helig, helig, helig... 6
Allena Gud i him.... 21
Min fader är god.... 25
Pris, ära, makt..... 447
O Jesus Krist, dig... 495
Kom, alla världars.. 503

Tro. Se *Omvändelse och tro; Trosvishet.***Trofasthet.**

Till dig, o Gud..... 27
Alla Herrens vägar... 30
Gud är trofast..... 32
Jesus, du som med... 67
Ingen lik Jesus i.... 71
Samme Jesus..... 90
Herren i Israel kan. 159
Det finns blott en... 273
Min Gud, när jag... 274
Är du i nöd..... 291
Bergen må vika och 342

Trohet.

No är sänningstiden.. 532
Ewig strålar faderns 533
Jesus, gif mig nåd... 544
Hvar och en har fått 548

Trosvishet.

Vår Gud är oss..... 1
Till dig, o Gud..... 27
All min nöd jag bär. 230
Gud vare pris, nu är 232
Jag är så glad, att mig 234
Jag sträcker ut min. 241
Men hvarföre gråta.. 244
Om någon mig åtspö. 252
Jesus är min vän, den 261
Jag sjunger nu om... 263

- Hvad Jesus gjort jag 266
 Dyra förvissning..... 270
 Hvar finnes väl ro.. 275
 Nu är jag frälst..... 278
 Jag vet på hvem jag 294
 Jag är främling..... 304
 Jesus är min hägnad 314
 Du är min borg..... 345
 O Gud, all sanning. 430
- Trygghet** ..... 310—346
 Vår Gud är oss..... 1
 Se, Jesus är ett. 71
 Hur ljufligt namnet. 53
 Ut i nådens kungab.. 174
 Jesus, låt din rädda. 439
 Jag skall bygga min 471
 Sion står med berg.. 472
 Gud, som ditt folk... 474
 Frukta ej, du lilla... 476
- Tröst.**
 Se *Strid och pröfning*.
 Gud ske lof, min vän 60
 Jag vet en källa, som 69
 Ingen lik Jesus i..... 71
 Jesus grät med..... 85
 När Jesus kom till... 87
 Jag vet en port, som 163
 Herrens nåd är hvar 168
 Den port är trång och 215
 Sorgsna själ, eho du. 222
 Ej än för sent, o..... 223
 Öga, spar nu dina tår. 228
 Men hvarföre gråta.. 244
 Jesus, djupa sårn di. 246
 Om någon mig åtsp. 252
 Hvarje stund vid Jesu 253
 Vår är jag ringa och 254
 Det finns blott en.... 273
 Är Jesus när..... 326
 Håll dig vid klippan. 338
 Hvad fröjd i all..... 343
 O hvad sällhet det är 348
 Tänk, en sådan vän.. 428
 En liten tid, och..... 625
- Trötthet.**
 Middagssol från fäst. 79
 Trötte pilgrim..... 335
- Tvekan.**
 Nästan en kristen.... 190
 Syndare, du som van. 195
- Umgångelse med Herren.**
 Jesus, du som har.... 59
 Min Jesus, din kärlek 75
 Herre, här är godt att 89
 Sittande vid Jesu fö. 350
 Icke uti böner, ej.... 366
 Nere i dalen bland... 377
 Jag är din, o Gud.... 403
 En liten stund med. 438
- Ungdom.**
 Gå i din ungdoms.... 192
 I din ungdoms vår... 193
 Ungdom i världen... 194
 Du yngling, som van. 196
- Ungdom i lifvets vår** 198
 O öppna ditt hjärta. 213
 Ljufligt uti lifvets... 218
 I den ljusa morgonst. 219
 Håll dig fast vid ord. 297
 Kan väl större sällh. 372
 Fader huld i himlens 404
 Herre, se från det hö. 440
 Lyft den högt, den... 531
 O du glada ungdoms. 540
 Ungdom, som går ut 568
 I blomman af min... 569
 Glöm aldrig bort de. 608
 Guds basun skall.... 660
 Hvilka äro dessa..... 686
- Uppoffring.**
 Du, som af kärlek... 413
 Lef för Jesus..... 535
 Hur saligt det är.... 541
 Våldigt går ett rop... 551
 Skynda dig, Sion.... 558
 Framåt i Jesu namn 627
 Jag har lämnat allt.. 680
- Uppståndelsen.**
 Se *Uppståndelse och dom*.
 Nu kommen är vår... 115
 Du segern oss förk.. 117
 Se stenen är borta... 119
 Jesus lefver, grafven 120
 O den ljusa, gyllne.. 648
- Uppståndelse och dom** ..... 654—660
- Vaksamhet.**
 Vaka, själ, och bed.. 279
 Min själ, var på din 283
 Låt synden ej råda.. 306
 Vid midnattsklockans 643
 O store Gud, hvad... 657
- Vandring i helgelse** ..... 373—414
 Herre, här är godt att 89
 Kom, helge ande.... 138
 Dig, ljusens fader... 148
 Ack Jesus, jag läng. 248
 Dyra förvissning.... 270
 Ack saliga stunder 502
 Lef för Jesus..... 535
- Varning.**
 Till den himmel, som 162
 Vak upp, hör väkten. 178
 I den sena midnatts. 182
 Har du mod att följa 185
 Skall du komma till. 188
 Nästan en kristen... 190
 Jag är en främl. här. 202
 Än finns det rum.... 211
 Hvad batar dig..... 513
 Jag går mot döden... 624
 Är du redo, Guds... 654
 Lilla-hop och klena.. 646
- Verksamhet för Herren** ..... 528—550
 Stå upp, stå upp för. 295
 Fram, i Kristi strids. 296
 Strid för sanningen.. 300
 Hvem vill i söndags. 564
 Samla dem alla..... 567
 Du, hvars varma.... 573
 Till kamp och strid.. 574
 Framåt i Jesu namn. 627
- Vittnesbörd.**
 Se *Bekännelse*.
- Väckelsesånger.**
 Se *Inbjudning*.
 Bort mitt hjärta..... 24
 Det enda ljus..... 52
 Öppet står Jesu..... 64
 Ingen lik Jesus..... 71
 I nöd och mörker... 86
 Hvi hastar denna... 88
 Ack, göt min frälsare 93
 Skåden, skåden nu... 96
 O hvilken syn att... 104
 Med undran jag skåd. 108
 O säg, är han dig vo. 111
 Till den himmel, som 162
 Jag vet en källa und. 171
 Uppå Golgata Guds.. 172
 Hvad Jesus gjort jag 266
 Om han komme i.... 645
 Se, brudgummen..... 650
 Jesus kommer..... 651
 O mänska, till en... 656
 Vill du möta mig vid 701
- Välgörenhet.**
 Se *Barmhärtighet*.
 Välkommen och farväl ..... 613—619
- Vänlighet.**
 Tala vänligt med.... 387
 Trösta på Heren.... 486
 In en värld, där sorg. 534
 Om vi visste, när.... 537
- Vänskap.**
 Vänskap, du är..... 393
- Arsskifte** ..... 599—601
 Låt mig börja med.. 422
- Arstiderna** ..... 594—596
- Återseende.**
 Led, milda ljus..... 432
 O min tanke flyr.... 543
 O den ljusa, gyllne.. 648
 Så skön går..... 661
 O hur saligt att.... 671
 Till det härliga land. 674
 Snart så sluta..... 684
 Hemma, hemma..... 685
 O jag vet om ett.... 686
 Ack saliga hem hos.. 689
 Vi få mötas i Eden.. 693
 När mitt lifsverk är 697
 Jag längtar till himl. 698
 Vill du möta mig.... 701
- Änglar.**
 Höga majestät, vi.... 2
 Vandrare på ökenstig 292
 Gud låter sina trogna 311
 Jag blott väntar.... 628
 Jag vet ej den stund 692
- Ödmjukhet.**
 Intet jag äger i mig.. 175
 O Jesus, du min fräl. 226
 Just som jag är, ej 236
 Jag behöfver dig, o. 265
 Sittande vid Jesu föt. 350
 Jesus kär, gå ej förbi 425
 Ett fattigt, ringa nå. 441
 Vid ditt kors, min fr. 442
 Helige fader, böj.... 443
- Öfverhet.**
 Se *Nationella högtider*.

REGISTER.

upptagande sångernas begynnelseord och nummer.

A

Ack arma barn, som ännu.....	204
Ack blif hos mig, ty mörker...	309
Ack blif hos oss, o Jesus Krist	151
Ack göm mig, min Jesus, i....	406
Ack göt min frälsare sitt blod.	93
Ack Herre Jesus, hör min röst	416
Ack Jesus, jag längtar att helt.	248
Ack ljufliga stunder, som Jesus	523
Ack nåden är en härlig ting...	164
Ack salig, ack salig den själen.	352
Ack saliga hem hos vår Gud...	689
Ack saliga stunder, som Jesus.	502
Ack säg mig, hvad menar.....	212
Af dig förordnad, store Gud...	575
Afskedsstunden nu är inne....	615
Afskild för min Herres räkning	411
Aftonsolen sakta sjunker Ned..	593
Aftonsolen sjunker bakom.....	590
Alldrig ensam, o mitt hjärta...	336
Å Herrens vägar äro.....	30
Allena Gud i himmelrik.....	21
All min nöd jag bär till Jesus.	230
Alltid salig om ej alltid glad..	364
Amen, amen, pris och ära.....	517
Amen sjunge hvarje tunga....	469
Andens gemenskap, himmelska	485
Att Jesu Kristi sändebud.....	577

B

Bereden väg för Herren.....	33
Bergen må vika och högarna..	342
Bevara, Gud, vårt fosterland..	605
Blif uti Jesus, annan hjälp....	384
Blott en dag, ett ögonblick....	316
Blygs du för Herren Jesus...	376
Borde jag ej vara glad.....	368
Bort, mitt hjärta, med de.....	24
Broder, upp att Herren lofva..	612
Bryt lifvets bröd för mig.....	506
Bröllopet tillredt står.....	201
Böjd under korset, sargad och.	98

D

De gyllne portar öppna stå....	133
Den blida vår är inne.....	594
Den blomstertid nu kommer...	596
Den högsta lycka på vår jord..	153
Den korta stund jag vandrar...	310
Den port är trång och smal....	215
Den skönaste ros har jag.....	272
Den store läkaren är här.....	55

De samlas nu hem ifrån hvarje	626
Det betyder föga här i världen	324
Det enda ljus, som är oss.....	52
Det finns blott en, som, huld..	273
Det finns en reningskälla.....	256
Det finns ett hem, där evig....	702
Det finns ett land så underbart	696
Det finns ett ord, för mig så...	224
Det följer en morgon på.....	308
Det gamla kära ordet.....	160
Det ges en källa, fylld med....	255
De trognas syskonband.....	484
Det står Guds folk en.....	695
Det var nittionio gömda väl...	238
Det är din nåd, o Gud, som gör	28
Det är en härlig ting Att så...	525
Det är ett fast ord och i all...	509
Det är jag, så ljud i natten....	81
Det är min herdes röst jag hör	545
Dig allena vare ära.....	14
Dig, Herre Gud, är ingen lik...	23
Dig, ljusens fader, vare pris...	148
Dig, min Jesus, vill jag följa...	410
Dig, o Jesus, vill jag prisa....	65
Dig skall min själ sitt offer....	10
Dig vill jag prisa Med en.....	588
Din klara sol går åter opp.....	587
Din klara sol, o fader vår.....	595
Din, o Jesus, vill jag vara....	264
Din spira, Jesus, sträckes ut...	127
Din vilja, Gud, ditt välbehag..	346
Ditt lidande har nått sitt slut.	114
Ditt lidande, Jesus, till hjärtat	106
Ditt ord, o Jesus, skall bestå...	128
Djupt sjunker året i sin gång..	597
Drag fram, drag fram i.....	91
Drag framåt, Herrens lilla hop	299
Du bjuder mig, o Jesus, till ditt	522
Du folk, som älskar Gud.....	357
Du har ju lofvat, Herre, att....	561
Du, hvars varma hjärta glöder	573
Du Kristi dyra, köpta hjord...	132
Du segern oss förkunnar.....	117
Du ser Guds hjärtelag.....	419
Du, som af kärlek dog.....	413
Du, som din skatt på jorden...	191
Du, som med mäktigt ord.....	555
Du yngling, som vandrar.....	196
Du är min borg, du Jesus.....	345
Du ömma fadershjärta.....	31
Dyra förvisning, friköpt jag..	270
Dyra ord, mitt hjärta brinner..	156

E

Ej mig jorden förnöjer.....	271
Ej silfver, ej guld har.....	250
Ej än för sent, o dyra ord.....	223
Emedan blodet räcker till.....	257
En blick på den korsfäste.....	210
En liten stund med Jesus.....	438
En liten tid, och striden snart.	625
En ljuf, högtidlig tanke.....	688
En morgon utan synd jag.....	691
En pilgrim jag vandrar.....	302
En stjärna ler så vänligt ner..	669
En timme i Getsemane.....	92
Ett fattigt, ringa nådehjon....	441
Ett hem, om än så ringa.....	607
Evigt strålar faderns kärlek...	533

F

Fader, du som från din himmel	429
Fader huld i himlens höjd.....	404
Fader vår, som är i himlen....	496
Faren väl, I vänner kära.....	618
Far, far åstad till hednamörk..	556
Farväl, vi mötas åter.....	617
Fattig, men dock rik.....	344
Fram en suck sig smyger.....	305
Fram, I Kristi stridsmän.....	296
Framåt, det går igenom.....	329
Framåt i Jesu namn.....	627
Frid i hjärtegrunden.....	380
Frukta ej, du lilla skara.....	476
Frukta icke, svaga skara.....	339
Från haf till haf, kring jorden.	552
Från hvarje storm, som kom'er	423
Från urtidens klippa långt....	371
Fräls, Jesus, fräls.....	507
Frälsning i Jesus allena.....	173
Frälsta skaror ofvan jordegr..	681
Fåglarna muntert sin skapare.	15
För allt hvad Jesus gjort för..	68
För dig, o Gud, mitt hjärta....	11
För en tid vi skiljas här.....	572
Förgäfves all den omsorg är...	602
Förlossningen är vunnen.....	38
För mig till den klippan höga.	323
Förnöjsamhet, förnöjsamhet...	359

G

Gif mig den frid, som du, o....	631
Gif, o Jesus, frid och lycka....	599
Glad i mitt sinn sjunga jag vill	237
Gladt vi båda framåt På den...	369
Gläd dig, du Kristi brud.....	34
Gläd dig nu, du Herrens lilla..	652
Glädje utan Gud ej finnes.....	347
Glöm aldrig bort de kära.....	608
Glöm aldrig böns timmar.....	431
Gode herde, led och bär oss....	426
Gud, du af inga skiften vet....	3
Gud fader, son och helge and'.	520

Gud låter sina trogna här.....	311
Gud, min Gud o. fader kär, Huru	622
Gud, min Gud och fader kär, O	20
Guds basun skall ljuda snart..	660
Gud ske lof, min vän han.....	60
Gud ske lof, min själ är frälst	367
Guds namn är ett fäste i nöden	340
Gud, som all vishets källa är..	571
Gud, som ditt folk med evig nåd	474
Gud, som gläder mina dagar...	528
Guds rena lamm, oskyldig.....	95
Guds son på korsets stam.....	231
Guds son sig ut i strid beger...	307
Gud vare pris, nu är min.....	232
Gud välsigne er, I kära.....	581
Gud är trofast, står det skrifvet	32
Gå i din ungdoms dagar.....	192
Gå i Herrens vingård, käre....	549
Gå, Sion, din konung att möta.	35
Göm mig, Jesus, djupt i dina..	405
Gör dörren hög, gör porten vid.	36

H

Haf tack, käre Jesus, för ordet	510
Han kommer, vår Jesus.....	644
Han leder mig, hvad himmelsk.	328
Har du funnit den kostliga....	189
Har du intet rum för Jesus....	186
Har du mod att följa Jesus....	185
Har du sett, hur träden fälla..	636
Har du till din fader gått.....	388
Hela vägen går han med mig..	341
Hela världen fröjdes Herren...	26
Helga min själ och sinn.....	396
Helge ande, du som är.....	139
Helge ande, Herre kär.....	141
Helge ande ljufva, Du Guds...	142
Helge ande ljufva, Milda.....	518
Helige ande, fridens tolk.....	147
Helige fader, böj ditt.....	443
Helig, helig, helig.....	6
Hemma, hemma! Den, som...	685
Herre, dig vi anbefalla.....	582
Herre, du som tronar.....	129
Herre, fördölj ej ditt ansikte...	640
Herre Gud, i himlens salar....	7
Herre, här är godt att vara...	89
Herre Jesus, när du sade.....	498
Herre, låt ingenting binda de..	437
Herre, mitt hjärta längtar....	420
Herren i Israel kan icke ljuga.	159
Herren Jesus uti nåd Leder....	206
Herrens nåd är hvar morgon ny	168
Herrens ord går fram i världen	559
Herren står vid hjärtats dörr..	199
Herre, samla oss nu alla.....	497
Herre, se från det höga.....	440
Herre, signe du och råde.....	515
Herre, utrannsaka mig.....	400
Herre, vi bedja, låt frälsningens	505

Himladufva, Ande ljufva.....	140	Hör, o själ, från Gud en.....	205
Himlar, gifven Herren ära.....	17	I	
Himlens fåglar hafva sina.....	82	I blomman af min ungdoms...	569
Hjärtans Jesus, i ditt hjärta...	66	Icke uti böner, ej i sång.....	366
Hos Gud är idel glädje.....	670	I den ljusa morgonstunden....	219
Hur fröjdar sig i templets famn	493	I den sena midnattsstunden....	182
Hur härligt vittna land och sjö	598	I din ungdoms vår dig åt Jesus	193
Hur ljuflikt det är att möta....	483	I djupet af mitt hjärta En stad	666
Hur ljuflikt klingar Jesu namn	57	I en värld, där sorger, Nöd....	534
Hur ljuflikt namnet Jesus är..	53	I hoppet sig min frälsta själ...	662
Hur ljuflikt, när Guds barn i..	480	I lammets blod, den röda flod...	259
Hur ljuflikt, o Jesus, att medan	477	Ingen hinner fram till den....	282
Hur ljuft det är att komma....	473	Ingen lik Jesus i lust och.....	71
Hur ljuft det är, när bröder...	490	Intet jag äger i mig, men se....	175
Hur ljuft du kallar mig.....	243	I nöd och mörker satt en man..	86
Hur många hinder komma på..	444	I skuggan utaf korsets stam...	322
Hur saligt det är att taga.....	541	I stilla frid vi samlas här....	527
Hur skön är bröllopsstunden..	609	J	
Hur skön är hjärtats lydnad...	389	Jag behöfver dig, o Jesus.....	265
Hur skönt att vandra på lifvets	678	Jag blott väntar, till dess.....	628
Hur skönt är Herrens bud....	155	Jag bär min synd till Jesus....	227
Hvad batar dig att ordet höra.	513	Jag gick vilse och visste ej väg	240
Hvad fröjd i all smärta.....	343	Jag går mot döden, hvar jag...	624
Hvad gör det, om här uppå jord	290	Jag har en vän, som älskar mig	62
Hvad helst här i världen.....	150	Jag har en vän, så huld, så....	61
Hvad Jesus gjort jag visst ej..	266	Jag har Gud och jag har nog..	262
Hvad kraft, hvad fröjd det....	526	Jag har lämnat allt för Jesus..	680
Hvad är den kraft, hvad är den	152	Jag lyfter mina händer.....	320
Hvar finnes Jesu like?.....	70	Jag lyfter mina ögon upp till..	327
Hvar finnes väl ro för mitt....	275	Jag längtar till himlen från...	698
Hvarhelst ditt folk församladt.	586	Jag nu den pärlan funnit har..	277
Hvar jag går, i skogar, berg...	315	Jag sjunger nu om seger.....	263
Hvarje stund vid Jesu bröst...	253	Jag skall bygga min församl..	471
Hvar man må nu väl glädja sig	22	Jag sträcker ut min hand till.	241
Hvar och en har fått Något....	548	Jag står på stormig Jordanstr.	665
Hvar stund jag dig behöfver...	427	Jag vet ej den stund, när från.	692
Hvar är de kristnas fosterland	672	Jag vet en källa, som mäktar..	69
Hvar är du? Hvar är du?....	180	Jag vet en källa underbar....	171
Hvem klappar så sakta i.....	197	Jag vet en port, som öppen står	163
Hvem som helst Kan bli frälst.	207	Jag vet på hvem jag tror.....	294
Hvem vill i söndagsskolan gå.	564	Jag är din, o Gud, jag har hört	403
Hvem är den stora skaran där.	704	Jag är en främling här Uti....	202
Hvi hastar denna skaran, säg..	88	Jag är en gäst och främling...	667
Hvilka äro dessa, som vid....	686	Jag är främling, jag är en....	304
Håll dig fast vid ordets grund.	297	Jag är främling här, Hemåt...	690
Håll dig vid klippan, dyrköpta	338	Jag är pilgrim här, Hemåt....	386
Hälsans gåfva, dyra gåfva....	620	Jag är så glad, att mig Gud...	234
Hälsokällan flödde.....	251	Jag är så glad, när jag får gå.	435
Här en källa rinner.....	249	Jag är så nöjd, jag är så glad.	664
Härliga himmelska Eden.....	679	Jesu kära brud, Vill du målet.	285
Härliga tanke, den allt.....	331	Jesu nåd är mer än gods och...	170
Härligt strålar gudaflamman..	482	Jesus allt mitt goda är.....	260
Här samlas vi omkring ditt ord	491	Jesus, dina arma små.....	46
Här uti världen en främling...	288	Jesus, djupa såren dina.....	246
Höga majestät, vi alla.....	2	Jesus, du min fröjd och.....	418
Högtlofvadt vare Jesu namn...	451	Jesus, du min vän den bäste...	401
Hör, dig ropar nådens stämma.	113	Jesus, du som har mig kär....	59
Hör faderns röst i dag.....	203	Jesus, du, som med ditt blod...	67
Hör, hur himlens sänger skalla	130	Jesus, gif mig nåd att tjäna...	544
Hör, huru fridsropet skallar...	183		

Jesus grät med sina vänner...	85
Jesus, gör mig stilla, stilla....	434
Jesus, gör mig så till sinnes...	373
Jesus helgar lifvets glädje....	84
Jesus, håll mig vid ditt kors...	100
Jesus, Jesus, o det ordet.....	56
Jesus kallar dig så ömt.....	208
Jesus kommer, Jesus kommer.	651
Jesus kär, gå ej förbi mig....	425
Jesus, led mig hvarje dag.....	436
Jesus lefver, grafven brast....	120
Jesus, låt din rädda dufva....	439
Jesus, min Jesus, Hvilken vän.	409
Jesus, min Jesus, som uppå... 110	
Jesus, om dig vill jag sjunga..	354
Jesus, vår frälsare.....	45
Jesus älskar mig, jag vet.....	77
Jesus är min hägnad.....	314
Jesus är min vän den bäste...	261
Jublen, I himlar, I änglar....	460
Julen är inne, Fröjdes hvart..	40
Just som jag är, ej med ett strå	235

K

Kanhända ej uppå bergets topp	547
Kan väl större sällhet finnas..	372
Klippa, du som brast för mig.	247
Kom, alla världars Gud.....	503
Kom, du nådens källa rika....	177
Kom, du som trycks af synd....	209
Kom, helge ande, Herre god...	136
Kom, helge ande, till mig in...	138
Kom, huldaste förbarmare....	494
Kom in, du Guds välsignade...	614
Kom, Jesus, du vår sällhet....	508
Kom, Jesus kär, och blif oss...	499
Kom, jordens barn, eho du är..	633
Kom, låtom oss förenas här...	457
Kom, låtom oss på barnavis....	462
Kom, låt oss gå till Golgata...	94
Kom, låt oss med tacksamma...	606
Kom nu till Jesus, fridlösa själ	221
Kom till oss, o himmelska....	144
Kristi kors, min högsta ära...	109
Kristus, som ditt ursprung....	78
Kristus är uppstånden! Fröjda	122
Kära själ, som gått bort från..	214
Kära själ, som irrar fjärran..	220
Kärlek af höjden värdes.....	557
Kärlek från Guds lamm Flödar	73

L

Lammets folk och Sions.....	470
Led, milda ljus, ibland de....	432
Lef för Jesus. Intet annat Är.	535
Lefver du det nya lifvet.....	187
Liksom hafvets vida bölja....	29
Lilla fågeln sjunger.....	360
Lilla hop och klena hjord, Som	646
Ljufligt uti lifvets vår.....	218
Ljus efter mörker, fröjd efter.	682

Ljus och mörker lofve Herren.	449
Lof ske dig, store Gud. Ditt..	584
Lofva Herren, min själ, Ty nu.	468
Lofven Gud med glädjesång...	466
Lofven Herren, ty att lofva...	453
Lofven nu Herren, båd gamla.	463
Lycklig du, som ren fått lämna	634
Lyft den högt, den hvita fanan	531
Låt ljuda än en gång Den....	217
Låt mig börja med dig, o min.	422
Låtom oss sjunga, Sjunga om..	169
Låt synden ej råda.....	306
Länge gick jag fram på.....	101

M

Med ett välkommen, broder, nu	613
Med fröjd vi möta dyra vänner	619
Med Gud och hans vänskap....	479
Med undran jag skådar, hur...	108
Men hvarföre gråta? Jag har	244
Mer helighet gif mig.....	414
Middagssol från fästet lyser...	79
Mig mera kärlek gif, O Jesus..	383
Milde fader, när vi samlas....	585
Min blodige konung.....	103
Min fader är god och.....	25
Min framtidsdag är ljus och...	319
Min Gud, mitt hjärtas fröjd...	332
Min Gud, när jag betänker...	274
Min herde kär Nu Herren är...	318
Min Jesus, din kärlek på korset	75
Min Jesus, nyss böjdes ditt....	125
Min Jesus, uppå dig.....	415
Min själ lofsjunger Gud med...	458
Min själ och sinne, låt Gud....	281
Min själ, var på din vakt.....	283
Min sång skall bli om Jesus...	268
Min tro ser upp till dig.....	233
Missströande, sörj ej för lifvet	313
Mitt fosterland, för dig.....	604
Mitt hem är ej på jorden.....	676
Mitt hjärta har funnit en sång	355
Mitt hjärtas sol, min Jesus kär	589
Mitt öga, spar nu dina tårar...	280
Mot köttet och dess lusta....	378
Myrtenträden blomma, det är..	610

N

Naturen firar pingst, och.....	146
Nere i dalen bland doftande...	377
Nu glädjens timme inne är....	42
Nu går ett nådigt Herrens år..	600
Nu kommen är vår påskafröjd	115
Nu låtom oss sjunga.....	5
Nu vi vandra till Jerusalem...	683
Nu är jag frälst, mitt val är..	278
Nu är jag nöjd och glader....	362
Nu är julen inne, glada.....	43
Nu är säningstiden.....	532
Nåd hos Gud och kors i.....	301
När han kommer, när han....	653

- När Herren Sions fångar skall. 673
 När hos Gud i stilla stunder... 361
 När jag betraktar korsets stam 99
 När jag har utkämpat jordlif:s 699
 När jag ser, hur lifvets förste 80
 När Jesus kom till Nains port. 87
 Närmare, Gud, till dig..... 397
 Närmare korset, sjunger jag... 407
 Närmare, o Jesus Krist, till dig 408
 När min Gud jag håller kär... 365
 När mitt lifsverk är ändadt och 697
 När nattens ängel ljuf och blid 592
 När någon syndare födes på... 481
 Nästan en kristen..... 190
 Nödga dem, de djupast fallna.. 536
- O
- O att få hemma vara..... 675
 O att jag hade tusen munnar.. 455
 O att med tusen tungors ljud.. 452
 O att min lefnad kunde bli... 395
 O bönestund, för mig så kär... 424
 O den ljusa, gyllne morgon, då 648
 O det är en härlig ting..... 565
 O djup af barmhärthighet, Herre 166
 O du glada ungdomstropp..... 540
 O du konungars konung, vår... 421
 O du kärleksrike Ande..... 143
 O du, min Immanuel..... 356
 O du saliga, O du heliga..... 44
 O du, som evigt tronar där... 13
 O du, som ännu i synden..... 184
 O dyrbara, dyrbara ord af vår. 154
 O fader vår, barmhärting, god.. 504
 O farväl, i Jesu namn farväl.. 616
 O Gud, all sannings källa..... 430
 O Gud, det är en hjärtans tröst 583
 O Gud, din makt, ditt majestät 4
 O Gud, din makt oändlig är... 18
 O Gud, min G., jag prisar dig Att 601
 O Gud, min G., jag prisar dig För 157
 O Guds lamm, som borttager... 417
 O Gud, vår Gud, af hjärtans... 512
 O helga eld, o klara ljus..... 137
 O helge ande, sanner Gud.... 145
 O Herre, min klippa, min..... 321
 O Herre, när min pilgrimsfärd. 165
 O Herre, som du vill..... 433
 O hur ljufv att lita på..... 325
 O hur lycklig är den, Som är.. 358
 O hur saligt att få vandra..... 671
 O hur tryggt det är, o hvad... 334
 O huru ljufvlig är din boning... 492
 O hvad sorg och kvidan, När.. 659
 O hvad sällhet det är..... 348
 O hvad under af nåd I Guds... 370
 O hvad är väl all fröjd på... 351
 O hvilken härlig syn, när de... 489
 O hvilken syn att se Guds.... 104
 O jag har en vän, som älskar.. 63
- O jag vet ett land långt från... 663
 O Jesus, den, som till din död. 521
 O Jesus, ditt namn är ett fäste. 58
 O Jesus, du fröjdar mitt hjärta 399
 O Jesus, du min frälsare..... 226
 O Jesus, du som kom..... 579
 O Jesus, hur ljufv är ditt namn 50
 O Jesus Krist, dig till oss vänd 495
 O Jesus Krist, vår frälserman. 135
 O Jesus kär, att mig försona.. 105
 O Jesus kär, när vill du hämta 687
 O Jesus, när jag tänker på.... 563
 O Jesus, rik af nåd..... 225
 O kärlek, som mig fattat har.. 412
 O låt med kraftigt ljud..... 200
 Om faror förfära och nöd..... 337
 Om han komme i dag, din..... 645
 Om Herrens nåd jag sjunga vill 176
 O min frälsare, mig led..... 445
 O min själ, var nu glad..... 121
 O min tanke flyr hän till det.. 543
 O mitt hjärta, fröjda dig..... 303
 Om jag en korsets stridsman är 289
 Om jag ägde allt, men icke... 353
 Om, Jesus, på min vandringsstig 149
 Omkring Guds tron där står en 700
 Om någon mig åtsporja vill... 252
 Om vi visste, när vi vandra... 537
 O mänska, till en fader kom... 656
 O nu vill jag sjunga en..... 258
 O sjung, min själ, till Jesu pris 72
 Oss en källa har Gud beredt... 167
 O store Gud, hvad mäktig syn. 651
 O säg ett ord om Jesus..... 546
 O säg, är han dig vorden..... 111
 O sälla dag, då jag till slut... 245
 O tänk ej ondt emot din broder 488
 O ägde blott min tunga ljud... 467
 O är väl jag en Jesu vän..... 267
 O öppna ditt hjärta för Herren 213
- P
- Pilgrim, säg mig, hvar är..... 124
 Pris Gud i makt och kärlek... 446
 Pris ske dig, Herre och konung 459
 Pris vare dig, o Jesus huld... 161
 Pris vare Gud i himlens höjd.. 276
 Pris, ära, makt, halleluja..... 447
 På dunkel stig går Gud framåt 9
 På Sions berg där står ett.... 694
- R
- Ren bådard morgonstjärnan... 553
 Ring i himlens klockor! Fröjd 236
 Rotad i nåden, fromheten står 391
 Rädda de döende, Hjälp de... 538
 Rädda dem, de vilseförda.... 539
- S
- Sabbatsdag, hur ljuf för våra.. 500
 Sabbatsdag, hur skön du är... 501

Salig jag är nu genom tron...

Samla dem alla, samla dem alla

Samme Jesus, samme Jesus

Se, brudgummen kommer

Se, han kommer uti höjden

Se, huru godt och ljufligt

Se, Jesus är ett tröstrikt

Seklernas väkter så d

Se, mild och ljuflig

Se, stenen är bortan

Se, vi gå uppåt ti

Sion står med b

Sittande vid

Sjung Herrn

Skall du

Skall Je

Skynd

Skyn

Skåd

Små

Sn

St

S

S

Y

a dagen rätt fröjdefull. 658

Ä

esus, lär mig att... 74
 rum. Musiken... 211
 lingar Ljuft från 47
 förtvifla ej... 286
 pp ur din.... 284
 ers tro..... 242
 s är min. 349
 stöd.... 291
 ing... 654
 ta är 326

228

64

